CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

LIBRARY OF THE INDIA OFFICE.

PART III.

Samskrit Literature:

A. SCIENTIFIC AND TECHNICAL LITERATURE.

11. RHETORIC AND LAW.

ВY

JULIUS EGGELING, PH.D.

PROFESSOR OF SANSKRIT AND COMPARATIVE PHILOLOGY IN THE UNIVERSITY OF EDINBURGE.

London :

PRINTED BY ORDER OF THE SECRETARY OF STATE FOR INDIA IN COUNCIL.
1891.

LONDON:

PRINTED BY GILBERT AND RIVINGTON, LIMITED, ST. JOHN'S HOUSE, CLERKENWELL ROAD.

CONTENTS OF PART III.

SANSKRIT LITERATURE:-

A. Scientific and Technical Literature.			PAGE
V. Rhetoric and Poetics (Alamkāraśāstra)			321
VI. Religious and Civil Law (Dharma):			
A. Original Institutes of Law .	•	•	366
B. General Digests of Law.	•		404
c. Works on Civil Law (Vyavahāra)	•	•	454
n. Works on Sacred Law (Ācāra).		•	468
e. Treatises on Worship (Devapūjā)	•		4 80

V. Rhetoric and Poetics (Alamkāraśāstra).

1128.

1497. Foll. 113; size $16\frac{1}{2}$ in. by 5 in.; fair Bengalī writing (generally without the diacritic r-point), of 1782 A.D.; eight lines in a page.

Kāvyādaršavivņiti, with the special title Kāvyatattvavivecakakanmudī, a commentary on Daņdin's Kāvyādarša, by Krishņakiņkara Tarkavāyīša, of Gopālapura in Bengal.

It begins:

स पायाद्यस्याङ्गे स्मुरित गिरिजा प्रेमतरला
जटाजूटाद्यस्य खल्लित निभृता केलिकल्या ।
दुरापा जेलोक्यजिदिवतिटिनी यस्य नयनं
रूपा जामं देवं प्रकृतिमधुरं भूतिमनयत् ॥
श्व मन्दमितरिस्म दयालो श्व दिख्यमतमितगभीरं ।
भारमुज्जिहीपुँरिस्म तस्य यत्नेवलं त्विमह शरखं ॥
श्वासमा रसः शरीरं च काव्यं प्राणा गुणा मताः ।
श्वलक्काराश्व काव्यानां शोभासंपादका मताः ॥
यथात्मनो अपकपस्य हेतवो विविधा मताः ।
दोपाः काणाव्यक्कावकुकात्वप्रमुखास्त्रथा ॥
रसात्मनः काव्यदोपा हेया यत्नेन सवैषा ।
श्वत्यपा रसहानिः स्यात् प्रतिभाभावितात्मनां ॥
कृतिनो दिग्डनः काव्यादशैव्याख्या यथामित ।
कृतिनो दिग्डनः काव्यादशैव्याख्या यथामित ।

खय ग्रन्यारम्भे निखिलावगीतिशृष्टाचारपरम्परानुमितश्रु-तिप्रतिपादितप्रारिष्मितग्रन्यपरिसमाप्तिपरिपन्थियूहध्वंससाधन-सरखासुन्नीतैनरूपं मङ्गलमाचरति चतुमुखेति ०

Pariccheda II. bog. fol. 29b; III., fol. 85b. It ends:

महात्मनः कतिपये विरला एव ते भुवि । खन्धेरप्यन्यविज्ञानैनिर्भरानन्दमेदुराः ॥

गीडदेशीयगोपालपुरिनवासिना श्रीकृष्णिकङ्करतकेवागी-शेन रिचतायां काव्यतस्त्रविवेचककीमुद्यां काव्याद्शैविवृती तृतीयः परिच्छेदः समाप्तः ॥ ० सागरगगननगोवीिमतशकवर्षे लिलेख नभिस मा ० श्रीरमुनायसनायो भोलानायो द्विजः पुर्त्तो ॥ शकाच्दाः १९०४ ॥ An edition of the Kāvyādarśa, with a commentary, has been published, in the Bibliotheca Indica, by Premacandra Tarkavāgīśa (1863).

[H. T. COLEBROOKE.]

1129.

396c. Foll. 70; size $12\frac{1}{4}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; careless Devanāgarī writing of the beginning of the present century; eleven lines in a page.

Daśarūpāvaloka, a commentary, by Dhanika, on Dhanamjaya's Daśarūpa, or compendium of dramaturgy, the text of which is embodied in the comment. A very indifferent copy.

Edited, by Dr. Fitz-Edward Hall, in the Bibliotheca Indica, 1865. [H. T. COLEBROOKE.]

1130.

566. Foll. 79; size 12½ in. by 4½ in.; modern Bengalī handwriting; eight lines in a page.

Sālityasarvasva, a commentary, by Maheśvara Subuddhi-Miśra, on Vāmanācārya's manual of poetics, entitled Kāvyālaṃkāravritti. Incomplete. The MS. breaks off in the 3rd adhyāya of the 4th adhikaraṇa.

It begins:

प्रगम्य परमात्मानं जगज्जन्मादिकारणं । साधुवामनसूत्रागां च्याख्या प्राख्यायते मया॥

For another MS. of the first four adhikaranas see Aufrecht, Cat. Bodl., no. 488.

The Kāvyālankāravritti has been edited by Dr. C. Cappeller, 1875. [H. T. COLEBROOKE.]

1131.

290b. Foll. 24; size 10 in. by $4\frac{1}{4}$ in.; well written, in Devanāgarī; nine lines in a page.

Śringāratilaka, a treatise, by Rudrabhatta (or Rudrata), on that part of poetics (kāvyā-laṃkāra) dealing with the sentiments of love; with the author's own poetic illustrations.

Edited by R. Pischel (1886). The author's personality has been discussed by Profs. Pischel and Jacobi, in the Vienna 'Zeitschrift für die 'Kunde des Morgenlandes,' II., p. 151 seq. (J.); and 'Zeitsch. der Deutschen Morgenl. Ges.,' XLII., p. 296 seq. (P.); ib. p. 425 seq. (J.).

The present MS. calls the author Rudrata. Dated: संवत् १६४० वर्षे आषाढमुदि ७ रवी महंपुरुपोत्तमसुतरामल्जितितं ॥ [H. T. Colebkooke.]

1132.

1365a. Foll. 34; size 10 in. by $2\frac{7}{8}$ in.; clear Devanāgarī writing of c. 1700 A.D.; seven lines in a page.

 $\dot{S}ringaratilaka$. The author's name is spelled Rudrabhatta.

The last leaf, containing the last word or two of the colophon, has been supplied at the beginning of the present century.

[H. T. COLEBROOKE.]

1133.

49. Foll. 211; size 9½ in. by 5 in.; well written, in the Devanāgarī character; eleven lines in a page.

Sarasvatīkanthābharana, a treatise on poetics, in five chapters (pariccheda), attributed to King Bhojadeva of Dhārā.

It begins:

श्वनिर्वेणीः पदं वाकामित्यास्पदचतुष्टयं । यस्याः सुस्सादिभेदेन वाग्देवीं तामुपास्महे॥

For an analysis of the work (including a list of the authorities whence the author drew his poetic illustrations) see Aufrecht, Cat. Bodl., no. 489.

I. Doshaguņavivecana ends fol. 28; II. śabdā-lamkāra, fol. 70b; III. arthālamkāra, fol. 97; IV. ubhayālamkāravivecana, fol. 140b; V. rasavivecana, fol. 211.

Another MS. is noticed in Burnell's Index of Tanjore MSS., p. 58a.

The MS. ends: लेखक लक्ष्मणबासण गुनरगोडदेश-वालीय श्रीमकारहनेवालाज्योसी: ॥ मंवत् १६५३ ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1134.

2876a. Foll. 3; size 12½ in. by 6½ in.; small, modern, Telugu handwriting; 16-21 lines in a page.

A fragment of the same work, comprising the first 28 ślokas of chapter II., with a commentary, entitled Ratnadarpana, by Ratneśvara (? or Rāmasiṃhadeva).

The text begins: श्रन्दायोभयसंज्ञाभिर् of The comment begins:

स्रोतमध्यं विशालास्त्री यस्याधिवसति प्रिया । स्रविमुक्तप्रतिष्टाय तस्मे कामदुहे नमः ॥ १॥

ञ्चन्य स्फुरतु याग्देच्याः कंठाभरस्यकीतुकं। मिय प्रद्धमनोवृज्ञी तन्त्राने रानदर्पसं॥ २॥

रवं दोपगुणेपु निर्नातेष्वलंकाराः प्राप्तावसरास्त्रत्रालंकार-सामान्यलखणमाद्यपरिच्छेदे तद्विभागं दशयन् परिच्छेदत्रयं संग-मयति । श्रन्दार्थेभयसंज्ञाभिरिति । इत्यंभूतलखणे तृतीयामध्य-मपदलोपी समासः ०

For the same commentary see Aufrocht, Cat. Bodl., no. 490; Peterson, Report 1884-6, p. 350. [Mack. Coll.]

1135.

1008b. Foll. 145; size 12 in. by 4½ in.; fair, modern Devanāgarī writing; ten lines in a page.

Sahridayāloka (also called Kāvyāloka, or Dhvanyāloka), a treatise, in four chapters (uddyota), on the figure of speech, called dhvani ('implied meaning'), with a brief exposition (vritti), by Ānandavardhana, son of Jonopādhyāya (Nonopādhyāya, fol. 139a); and a fuller com-

mentary, entitled Sahridayālokalocana (or Kā-vyālaņkāralocana), on the first three chapters, by Abhinavaguptācārya.

Abhinanagapta is quoted by Mammaja; and Maheśacandra Nyāyaratna, in the preface to the Kāvyaprakāśa, calls his work simply Alocanagrantha; whilst Burnell, in the Index to the Tanjore MSS., p. 55, gives its title as Kāvyālokālocana.

The MS. which unfortunately is far from correct, and written in bad style, though apparently copied from a good original, begins:

[Abhinavagupta.]

वपास्महे सानुभवेकवेद्यं सर्छंदमानंदसमुद्रमीशं।
व्याप्तं नगळितरस्तरंगेरदृष्टपारं परमेष्टिनापि॥ [9]॥
अपृर्वे यद्वस्तु प्रथयित विना कारणकलां
नगद्रावप्रस्यं निनरमभरात्सारयित च।
क्रमात्रस्थोपाख्याप्रसरमुभगं भावयित तत्
सरस्त्रयास्त्रस्यं कविसहद्यास्यं विजयते॥ [२]॥
भट्टेंदुराजचरणाज्जकृताधिवासहद्यस्ततो श्मिनवगुप्तपद्दाभिधो हम्।
यितंचिद्यस्तुरगत्स्मुटयािम काव्य(१)लोकं सलोचनियोजनया(। स्ललो॰) जनस्य॥ [३]॥

स्यमिपिक्रित्तपरमेग्रारनम्कारसंपत्तिचरिताणीं अप व्याख्यातृष्टोतृगामिपिक्रेनाभीष्टव्याख्याश्रवणलक्षणसंपत्तये समुचिताज्ञी:प्र(क)ठनद्वारेण परमेश्रारसामुख्यं व्यनिक्त पृत्तिकारः (Anandavardhana) । खेळेति । खों पिक्षहर्वे नमः । खों ।

[An and a vardhana.]

स्रोच्छाकेशिरिणः स्रच्छसच्छायायासितंदवः। चायंतां वो मधुरिपोः प्रपत्नाचिष्ठिदो नखाः॥ [१]॥

मधुरिपोः नलाः यो युप्पान् त्याल्यातृष्ट्रोतृन् त्रायंतां तेपामेव संबोधनयोग्यत्वात् संबोधनसारो हि युप्पद्यैः त्राणं चाभीष्टलाभं प्रति साहायकाचरणं तच तत्प्रसिद्धं । किंगुणाः (नलाः) । स्राच्छेन खळतागुणेन नैमें त्येन खळमृतुप्रभृतयो हि मुख्यतया भाववृत्तय एव खळायया च वक्रदृद्धरूपया साकृत्या सायासितः खेदितः इंतुयैः ।

[Dhvanikāru.]

काव्यस्यात्मा ध्वनिरिति युथैपैः समाम्रातपृर्वस् तस्याभावं जगदुरपरे भाक्तमाहुक्तमन्ये । केचिद्वाचा स्थितमविषये तस्त्रमूचुस्तदीयं तेन ब्रमः महत्यमनसुष्टये तास्त्रस्यम्॥ [१]॥

वृधेः काव्यतस्त्रविद्धिः काव्यस्यातमा ध्विनिरिति संजितः परंपरया यः समाझातः समाख्यातः तस्य सहृदयजनमनःप्रकाश्यानस्याप्यभावमन्ये जगदुः । तदभाववादिनां चामी विकल्पाः संभवंति केचिदाचद्योरन् शब्दार्षश्ररीरं ताचलाव्यं तस्य शब्द-गताश्चाह्नवहेतवो उनुप्राप्ताद्यः प्रसिद्धा एव स्वर्णगताश्चोपमाद्यः वर्णसंघरनाथमीश्च माधुरद्यः (१ माधुर्योद्यः) तेपि प्रतीयंते तदनितिरिक्षवृत्तयो ऽपि याः केश्विदुपनागरिकाद्याः प्रकाशिताः ता स्विप गता श्रवणगोचरं रीतयश्च वैद्भीप्रभृतयः तद्धातिरिक्षः को ऽयं ध्विनिनीनिति ॥

श्र (य) टी(का) ॥ काव्यात्मश्रन्दसिवधानाद् वुधशन्दो ऽन्न काव्यात्मा वचोध्विनि(नि)मित्तक इत्यिभिप्रायेण विवृणोति का-व्यतस्वविद्विरिति । श्रात्मशन्दस्य तस्त्रशन्देन विवृण्वानः सार-न्वमपरशन्दवैलक्ष्णस्यकारित्वं च दशैयति । ०॥

मूलं ॥ अन्ये ब्र्युनीस्त्येव ध्वनिः प्रसिद्धप्रस्थानव्यतिरेकिगः काव्यप्रकारस्य काव्यवहानेः सहृद्याह्नादि शब्दार्थमयन्त्रमेव काव्यल्यस्यं न चोक्षप्रस्थानातिरेकिग्यो मागस्य तत्संभवित । न च तत्समयांतःपातिनः सहृद्यान्ताश्चित्परिकस्य तत्प्रसिद्ध-ध्वनी काव्यव्यपदेशः प्रवर्तितो अपि सक्लविद्वन्मनोपाहिता-मवलंबते (?) ॥

ख्रय टीका॥ ⁰

Ch. I. ends fol. 37: इति श्री(म)हिभ(न)व(गु)न्नो-(न्मी)ल्लि(त)सहृदयलोकलोचने (ध्व)नि(सं)के(ते) प्र(य)-मो(द्यो)त:॥

Ch. II. begins: एवमविविद्यातवाच्यविविद्यातान्यपरवाच्यालेन ध्वनिविद्यातारः प्रकाशितः। तत्राविविद्यातवाच्यस्य
ध्वनेवीच्यं (lacuna) द्विधा मतं (half-sloka)। तथाविधाभ्यां च वाच्याभ्यां व्यंग्यस्यैव विशेष इति व्यंग्यप्रकाशपरस्य ध्वनेरेवायं प्रकारः। तत्राधीतरसंक्रमितवाच्यो यथा।
स्विग्धश्यामलकातिलिमवियतो वेस्रहलाकाचना वाताः
शीकारिणः पयोदसुद्दामानंदकेकाः कलाः कामं संतु
दृढं कठोरद्वदयो रामो अस्म सर्वं सहे वैदेही तु कथं
भविष्यात ह हा हा देवि धीरा भव। खत्र रामशन्देन
व्यंग्यधर्मीतरस्य परिणयतः संत्री प्रताय्यते न संज्ञिमात्रं॥
अथ टीका॥

या स्वर्धनाणा श्रेयांसि सूते ध्वंसयते रुजः। तामभीष्टपालोदारजन्मवृक्षां स्तुवे शिवां॥

п п 2

वृत्तिकारः संगतिमुद्योतस्य कुर्वाण उपक्रमते। स्विमिति। प्रदिश्चित (!) इति । मया वृत्तिकारेण सतेति भावः न चैतन्मयोत्सूत्रमुक्तं (!) चिप तु कारिकाकाराभिप्रायेणेताह तत्रेति द्विप्रकारप्रकाशने वृत्तिकारकृते यितिमित्तं वीजभू-तिमिति मंबंधः। ०

Ch. II. ends fol. 67b: इति श्रीमद्भिनवगुप्ताचायै-विरचिते सहृदयालोकध्विनलोचने द्वितीय उद्योत: ॥

Ch. 111. onds fol. 139a: इति शारदाचरणरजःकणपविचित्रस्थलवास्तव्यनोनोपाध्यायात्मजविद्वलिविमदःदयचक्रवितिश्रीलदानंदवर्धनाचायैविरिचिते काव्यालंकारे
ध्वनौ नानाविध्ध्वनिप्रभेददर्शनं नाम तृतीय उद्योतः॥
इति श्रीमहामहेश्वरश्रीमद्भिनवगुप्ताचायैविरिचिते काव्यालंकारलोचने ध्वनिसंकेते तृतीय उद्योतः॥ अतः परं
टीका नास्ति प्रतिरूपकं न लब्धं॥

Ch. IV. begins: एवं ध्विनं मप्रपंचं विप्र(ति)पितिनिरासांचें व्युत्पाद्य तद्युत्पादने प्रयोजनांतरमुच्यते। ध्वनेयैः
सगुणीभूतव्यंग्यस्य च मार्गः प्रकाशितस्याफलांतरं (?)
कविप्रतिभानंत्रम् । कचिमिति चेत् ततो अन्यतमेनापि
प्रकारेण विभूपिता वाणी नवत्वमायाति । पूर्वीचीन्वयवत्यपि ततो हि ध्वनेरुक्तप्रभेदमध्यादन्यतमेनापि प्रकारेण
विभूपिता सती वाणी पुरातनकविनियद्वाचैसंम्पर्भयत्यपि
नवत्वमायाति । तथा हि । अविविध्यतवाच्यस्य ध्वनेः
प्रकारद्वयसमाष्ट्रयेण नवविलामोक्तिसरमः गतीनामारंभः।
किसल्यितलीलापरिमलः स्पृशंत्यास्तारुखं किमिव हिर्ख्यमृगद्व्याः । इत्यस्य

सचिश्च(माः) स्मितोद्वेदा लोक्यः(प. विश्वोक)प्रसरितरः मितमालसगामिन्यः कामिन्यः कस्य न प्रियाः ॥

इत्येवनादिषु स्रोकेषु सन्खिष तिरस्कृतवाच्यध्वितसमाश्रयेण अपूर्वत्वं प्रतिभासते ?

It ends:

सत्ताच्यतत्वविषयं स्फुरितप्रसुप्त-कत्यं मनस्सु परिपक्षधियां यदासीत् । तद् व्याकरोत्सद्धदयोदयलाभहेतोर् जानंदवर्धन इति प्रचिताभिधानः॥

इति श्रीशारदाचरणसरोजरजः कणपविज्ञितस्यलवास्तय्यवि-पश्चिद्वरश्रीजोनोपाध्यायात्मजविद्वलिवसद्द्यचक्रचक्रवर्तिश्री-मदानंदवर्षनाचार्यविरिचते सद्द्यालोके काच्यालंकारे ध्वनी चतुर्ष उद्योतः ॥ ० समाप्तो ध्वन्यालोचनः ॥ Cf. Dr. G. Bühler's Report on Sanskrit MSS. in Kashmir, etc. (1877), pp. 65; exxxi.

[II. T. COLEBROOKE.]

1136.

1419a. Foll. 71 (and a śwddhipattra after 39); size 12½ in. by 4¼ in.; well written, in Devanāgarī; nine or ten lines in a page.

Kāvyaprakāśa, the well-known work on rhetorie, by the Kāshmirian Mammata (? 12th century), whose name however is not mentioned in this MS.

Editions of the work have been published at Calc. in 1829 and 1866; the latter with an interesting critical essay, in which the editor, Maheśa Candra Nyāyaratna, treats of Mammaṭa's age and place in rhotorical literature. The relations between Mammaṭa and Rājānaha Ānanda (who is supposed to have completed the work) are discussed in Prof. Peterson's Reports, 1. (1882-3), p. 21 seq.; II. (1883-4), p. 10 seq.; and by Prof. G. Bühler, Ind. Ant., vol. xiii. p. 30.

The present MS. was transcribed by one Kāšīnātha, in Samvat 1791 (a.e. 1734).

[H. T. COLEBROOKE.]

1137.

2098e. Foll. 6; size 8 in. by 4 in.; legibly written, in Devanāgarī, about 1750 a.c.; 14-17 lines in a page.

Kāvyaprakāšakārikā, the text of the versified rules of the Kāvyaprakāša, without the author's commentary.

It begins: नियतिकृतिनयमरहितां ^o The ślokas (142) are numbered consecutively.

It ends: उक्केप्यंत:पतंतीति न पृथक् प्रतिपादिता:॥४१॥ (ed. p. 360).

इत्येष मार्गो विदुषा विभिन्नो अपभिन्नक्षपः प्रतिभासते यत्। न तद्विचित्रं यद्मुच सम्यक् विनिर्मिता सघटनैव हेतुः॥ ४२ ॥ इति दशम उल्लासः॥ यता मूलकारिकाः॥

[GAIKAWAR.]

1138.

1927. Foll. 71 (the first 6 of which are lost, the matter having been supplied on 5 leaves by a later hand); size 10 in. by $4\frac{1}{4}$ in.; legibly written, in Devanāgarī, c. 1780 A.D.; 12-14 lines in a page.

Kāvyaprakā $\acute{s}$ akār $\acute{i}$ kā.

[Dr. J. TAYLOR.]

1139.

1604. Foll. 204; two of which (42 and 43) are lost, and replaced by one leaf in a more modern hand; between foll. 96 and 97 three suddhipattras have been inserted by a third hand; size 11½ in. by 3 in.; good Devanāgarī writing, but much faded in places; eight lines in a page.

Kāvyaprakāśaţīkā, a commentary on Mammaļa's Kāvyaprakāśa, compiled, at Benares, by Sarasvatī-Tīrtha Yati, whose original name was Narahuri—born in A.D. 1242, at the town of Tribhuvanagiri in the Telugu (Āndhra) country—younger brother of Nārāyaṇa, son of Mallinātha and Nāgammā, grandson (?) of Narasiṇha Bhaṭṭa, and great-grandson of Rāmeśvara, of the Vatsagotra.

It begins:

दुंढिसंज्ञमभिनीमि सिद्धिदं विष्मराज्ञमिभसुंद्राननं ।
यस्य संस्मरणलेज्ञातो अखिलो विष्मराज्ञिरपयाति दूरतः ॥१॥
हंसगा सितदुकूलभूपणा जीखणा कुचनता चतुर्भुजा ।
देववंद्यचरणा शुचिस्मिता भारती वसतु वाचि मे सदा॥२॥
श्रयंति (जयंति B) गिरिजापतेश्वरणरेणवो ये अवहं
वहंत्यखिलमंगलव्रततिसंततेवींजतां ।
धृता हरिसुरेश्वरप्रभृतिभिः समीलिस्पले
सतां कतकवन्नणा विमलयंति ये मानसं ॥ ३॥

खपि पंचवाणिमत्रं गौरीमुखसाम्यलेशलोभेन । मौली सदा मृगांकं कलयलस्याणकेलये व्हा शिवः॥४॥ विधातुकामः सुकृतं गरीयः खमातलं खर्ग इवावतीर्थः। ञ्चालंबनं सर्वविशेषणानां जयत्यखंडस्थितिरांघरेशः॥५४॥ फल्टिनिव सुकृतानां लोकथाच्याः समग्रं विगलितमिव भूमी नाकलोकस्य खंडं। नगरमतिगरीयः सर्वसंसारसारं त्रिभुवनगिरिनासा तत्र विख्यातमास्ते ॥ ६ ॥ तत्राभवत्सकलशास्त्रविचत्रपात्रं (विचारपात्रं B) श्रीवत्सगोत्रस्रकाननपारिज्ञातः। **अन्य**डिथातुरवलंबनमाप्तवाचां रामेश्वरः कल्जिकलंककर्यांतरायः ॥ ७ ॥ ञासीत्रमागपदवाक्यविचारशील: साहित्यसिक्तविसिनीकल्याज्ञहंस:। व्रद्धामृतग्रहणनारितलोभवृत्तिस् तस्यात्मजो निपुणधीर्नरसिंहभट्टः ॥ ७ ॥ तस्मादचित्यमहिमा महनीयकीतिः श्रीमिल्लनाथ इति मान्यगुणो बभव । यः सोमयागविधिना कल्लिखंडनाभिर् **अद्वैतसिद्धमिव सत्ययुगं चकार ॥ ९ ॥** लक्ष्मीरिय मुरारातेः पुरारातेरियां विका। तस्य धर्मवध्रासीवार्गमेति गुर्गोज्ज्वला ॥ १० ॥ ज्येष्टस्तदीयतनयो विनयोदितंत्र्यीः नारायणो अभवदशोपनरेंद्रमान्यः। वाग्देवताकमलयोरिय यस्य गात्रे सीमाविभागकलहो न कदापि शांतः॥ ११॥ विरिनेः पर्यायो भुवि सद्वतारः फणिपतेस् त्रिदोपो दोपाणां सकलगुणमाणिक्यजलिधः । ध्यवाचां प्राचां वा सक्छविदुमां मौलिकुसुमं कनीयांस्तत्सूनुर्जेयति नयशाली नरहरिः ॥ १३ ॥ सवसुग्रहहस्तेन ब्रह्मणा समलंकृते। काले नरहरेजैन्म कस्य नासीन्मनोरमं॥ १३॥ तलाले सह मंगलेन गुरुणा मित्रेण लेभे विणक् राशिस्तु प्रमदाष्ट्रयेग समभृद्ज्ञैः सकाव्यो बुधः। सत्केतुः मुभहेतवे द्विजपतिजीतिः (० पतिजीतः B) कुली-रागतो मैत्रं शांतिमयं दथार कलशं जन्मोत्सवाडंवरे॥ १४ ॥

^{*} This stanza, together with the preceding $\tilde{A}ry\bar{a}$, is numbered 8 in both MSS.

विचाय सर्व सुखमेव दुःखं मुधामये ब्रह्मणि लोलुपस्य । संन्यस्यतस्तस्य बभूव साथौ सरस्वतीतीथै इतिप्रसिद्धिः॥१५॥ तर्के कर्कशकेलिना चलवता दांतेन विद्यारसे (चलवता वेदांतिवद्यारसे 3)

मीमांसागुणमांसलेन परितः सांख्ये श्यासांख्योकिना ।
साहित्यामृतसागरेण फणिनो व्याख्यासु विख्यावता
काश्यां तेन महाशयेन किमिप ब्रह्मामृतं पीयते ॥ १६ ॥
काश्यां सरस्ततीतीचैयितना तेन रच्यते ।
टीका काव्यप्रकाशस्य वालिचतानुरंतिनी ॥ १९ ॥

ननु नियतीत्यादिरादिमश्चोको ब्नुपपतः प्रारिप्सितकाय-मीमांसाज्ञास्त्रे ब्नुपयुक्तत्वादित्याज्ञंक्य प्रारिप्सितग्रंथपरिसमाप्ति-परिपंथिविम्ननिरासहेतुनमस्कारल्रष्टाणमंगलाचरणप्रतिपादकावा-दुपपत्र स्वेत्याह । ग्रंथारंभ इत्यादि । ०

It ends:

रवं सरस्ततीतीर्थयितनां घेण निर्मिता।

टीका काय्यप्रकाशस्य मुदे स्याद्विदुषां चिरं॥१॥

पंच क्षेशानजैपुजेगित सुकृतिनो दुद्धरैये तपोभिर्

येषां चेतोष्टिविदे स किल् पुरहरो वासनंगीचकार।

येषां पादारिविदस्मृतिरिष जडताहारिस्मी देहभाजां

तैष्टीकेयं सरस्त्युपपदिचलस्त्रीर्थमं क्षेरकारि॥२॥

साहित्यकुमुदकाननिनद्राधिद्राग्यामिनीनाथाः।

काय्यप्रकाशटीकां व्यरीरचंस्ते सरस्ततीतीर्थाः॥३॥

इति श्रीमत्परमहंसपरियाजकाचार्यश्रीसरस्वतीतीर्यश्रीच-रणिवरिचतायां काव्यप्रकाशिटीकायां दशम उल्लासः समाप्तः॥ संवत् १५७० सयये पुसविदि । एतवारवारे (!)॥

On this work see Prof. Peterson's Report, I. (1882-3), p. 25. [H. T. COLEBROOKE.]

1140.

189. Foll. 261; size 10³ in. by 4½ in.; fairly written, in Devanāgarī; nine lines in a page.

Sarasvatī-Tīrtha's Kūryaprakāšatīkā.

Dated: संवत् १७४६ माहकृष्णपद्ये २ बुद्धवासरे लिखितं मया रामसा: (!) ॥ after which by a different hand: पुस्तकमेतत्काशीस्यदिवाकरांघदीद्यितेन क्रीतं तुंगास्याध्येत्रे निवसता॥ [H. T. Colebrooke.]

1141.

491. Foll. 161; size 12³ in. by 4¹ in.; on the whole well written, in the Bengalī character, A.D. 1806; eight lines in a page.

Kāvyaprakāśa-dīpikā, a commentary on Mammata's manual, composed by Candīdāsa, at the instance of his friend Lakshmana Bhatta.

It begins:

सुरारियक्षोविक्षोभप्रारम्भस्कारदसरः ।

क्रीदासिंहस्यरूपस्य हरे ष्टाद्वो विभृतये ॥

प्रीचगदीदासकविवाक्कीमुदीसारिनर्सिता ।

भूयात् काप्यप्रकाशस्य दीपिका कृतिनां मुदे ॥

प्रीमल्लक्षाभट्टानां मुह्दामनुशासनात् ।

स्वनिप्रकरगस्यास्य रहस्यं वर्शयामहे ॥

प्रारिष्मितिनिर्वेष्ठपरिममाप्तिहेतुभृताविगीतिशिष्टाचारपरम्य-रापरिप्राप्तस्वाभीष्टदेवताप्रमादेन परत्वं प्रथमकारिकायाः प्रका-श्यववतारिणकामाह वृत्तिकृत् ग्रन्थोते ०

Vācaspati Mitra seems to be referred to as a commentator on the same work, at p. 7a: रत्तुनिति (Kānyapr. p. 5, l. 13) तु फलं याज्यत इति संबन्ध[:]
प्राचीनानां श्रीमद्वाचस्पतिनिश्रप्रभृतीनां प्याख्यातृणां मतं।

It ends:

काव्यप्रकाशतरूरेष कुसंप्रदायय्याक्यायिलोलमरूदाकुलितप्रतानः ।

सिक्तः पुनन्न प्रतिपञ्चवतामुपेत्य
प्रीचित्रिद्धदासकविवागमृतप्रवाहेः ॥ १९२६ ॥

सार्य मूयीत्मजायाः पुलिनपरिसरे वालकेरावृतः सन्
धावन्धायन् (!) कृतविविधवरो गोसमृहं विचिन्नन् ।

स्तेरं गोपाक्रनाभिः कृतविविधवनक्रीडनो देत्रवंशध्वंशी वंशी विलाशी अजकुलितलकः पातु वो गोपवेशः ॥

[II. II. Colembooke.]

1142.

1514. Foll. 264 (numbered 262; no. 76 having been missed, and nos. 69, 79 and 173 used twice); size 11½ in. by 3½ in.; good, modern Devanāgarī writing; nine lines in a page.

Kāvyaprakāśa-tilaka, a philosophical com-

mentary on the Kūvyaprakāśa, by Jayarāma Nyāyapañcānana Bhaṭṭācārya. It begins:

> श्री <u>जयरामः</u> सुकृती नत्वा शंभोः पदांशोजं । काव्यप्रकाशटीकां तनुते विद्वद्विनोदाय॥

समीहितकमीरंभे कार्ये शिष्टाचारपरम्परायातं मंगलं ग्रंथकृ-दाचरितवानुपनिवद्यवांश्च व्याख्यातृश्चोतृगामनुपंगतो ऽपि मंग-लसंपत्तये तथा कृतमपि हि मंगलं विश्वं विनाशयित हरिहैरित पापानि दुष्टचित्तरिप स्मृत इत्यादिस्मृते: । अत स्व च वृत्ति-कृदिप तिनवद्धोकं व्याख्यातुमवतारयित । ग्रंथेति ०

It ends:

वडः श्रीन्परामेण रामेणेव महोद्धेः । अलंकारांबुधी सेतुः संचरंतु वृधाः सुखं ॥ अलंकारिनवंधो व्यं रिचतो न्यायविद्धारेः । न्यायालंकारिनपुणेः कृषया परिगृक्षतां ॥

इति महामहोपाध्यायस्त्रीजयरामन्यायपंचाननभट्टाचायैरचितं काव्यप्रकाशतिल्लकं संपूर्णे॥ संवत् १६५४॥

Cf. Peterson, Report, II. (1883-4), pp. 21, 107.

[H. T. COLEBROOKE.]

1143.

361. Foll. 219; size 10\frac{3}{4} in. by 3\frac{1}{2} in.; on the whole well written, in Devanāgarī, by three different hands; from fol. 61 about 1780 A.D.; foll. 1-60 at the beginning of the present century; 9-12 lines in a page.

Kāvyaprakāśa-vyākhyā, by Kamalākara Bhaṭṭa, son of Rāmakṛishna Bhaṭṭa and Umā; grandson of Nārāyana Bhaṭṭa; and great-grandson of Rāmeśvara Bhaṭṭa. It begins:

नता गणेशं वारदेवीं सांवं शंभुं च राववं ।
श्रीरामकृषां पितरं नत्वोमास्यां च मातरं ॥
नारायसात्मजश्रीमद्रामकृष्णात्मजः कृती ।
वाव्यप्रकाशगां व्यास्यां तनोति कमलाकरः ॥
काव्यप्रकाशे ठिप्पस्यः सहस्रं संति यद्यपि ।
ताभ्यस्वस्या विशेषो यः पंडितैः सो ऽवधार्यतां ॥
स्वकृतकारिका व्याचिस्थामुराद्यश्लोकस्यावतारिकामाह ।
संपेति ०

It onds: ननु पूर्वग्रंथेषु सत्सु जिमनेनात साह इतीति । विदुषां व्यनिकृद्धामनादीनां भिन्नो अपि मार्गः स्विदाधेन

संगृहीतो यत् प्रतिभासते तन्न चित्रं। यत् यस्मादमुत्र ग्रंचे संघटना संग्रहेण संदर्भ एव हेतुः कृता सवैसंग्रहाचीं ऽयं ग्रंचः। खतो न तैः सिद्धिरिति भावः॥

गुणिनो उनंतपुत्रस्य विनोदाय सतां मुदे। कमलाकरसंज्ञेन श्रम एष विनिर्मितः॥ तर्ने दुस्तर्केनेधः फणिपतिभणितिः पाणिनीये प्रपंचे न्याये प्रायः प्रगल्भः प्रकटितपटिमा भादृशास्त्रप्रघट्टे। प्राभः प्राभाकरीये पणि मणितदृहृहांतवेदांतसिंधः श्रीते साहित्यकाव्ये प्रखरतरगतिर्घर्मशास्त्रेषु यश्च ॥ येनाकारि प्रोद्गरा वाज्ञिकस्य टीका चान्या विंजतिग्रंयमाला। श्रीरामांच्योरिंका निर्णयेषु सिंधुः शास्त्रे तस्त्रकौत्हले च ॥ श्रीमद्वारायणास्यात्समज्ञीन विव्धो रामकृष्णाभिधानस् तस्तृतुः सर्वेविद्यांबुधिनिजचुलकोकारतः कुंभजन्मा । टीकां काव्यप्रकाशे कमलपदपरस्वाकरोऽरीरचच श्रीपित्रोः पादयुग्मे रघुपितपदयोः खश्रमं प्रापयच ॥ रामकृष्णतन्ज्ञेन कमलाकरशर्मणा। यो ऽत्र श्रमः कृतस्तेन प्रीयतां रावणांतकः ॥

इति श्रीमत्पद्वाक्पप्रमाणपारावारपारीणजगहुरुश्रीमद्रामेश्वरभट्टसूरिसूनुनारायणभट्टमुतविद्वन्मुकुटहीराकरश्रीरामकृष्णभट्टमुतमहामहोपाध्यायश्रीकमलाकरभट्टकृतायां काव्यप्रकाशव्याख्यायां दशमोद्वासः समाप्तः ॥

The author's Nirnayasindhu was composed in Samvat 1668 (A.D. 1611).

This commentary was printed with the text at Benares in 1866. [H. T. COLEBROOKE.]

1144.

3073. Foll. 23; size $10\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{1}{4}$ in.; good, clear Devanāgarī writing of about 1750 A.D.; 9-12 lines in a page.

Madhumatī, a commentary on the Kūvyaprakāśa, [by Ravi, son of Ratnapāņi].

This MS. only contains the first two ulläsas, and the beginning of the third on the last page.

It begins: शिष्टाचारपरिप्राप्तया मंगलं प्रेक्षावत्प्रवृत्संग-तयाभिधेयं वा प्रथममिधातुमुचितं न तु देवताकीतैनमिति शंकां निराकर्तुमाह। ग्रंथारंभ इति। ० A MS. described in Prof. Peterson's Report for 1884-6, p. 332, contains five introductory verses in which the author gives his name as Ravi, son of Rutnapāni, who again was the son of Acyuta, minister of king Šivasiņha of Mithilā.

 $Anandavardham(-p\bar{u}d\bar{u}h)$ is referred to at fol. 4b. [J. R. Ballantyne.]

1145.

74A. Foll. 199 (numbered 200; no. 94 having been passed over); size 17 in. by 5¦ in.; Bengalī handwriting of 1806 A.D.; eight lines in a page.

Kāvyaprakāśādarśa (or Bhāvārthacintāmaņi), a commentary on Manmața's manual, by Maheśvara Nyāyālaņkāra Bhaṭṭācārya. It begins:

मुखेयतुर्भिः स्तुवते विधाने स्तोने प्रुतीनां च चतुष्टयाय।
भुजेयतुर्भियतुरो ऽर्थवर्गातमो ददानाय चतुर्भुनाय॥
दुर्याख्याजनितप्रमोहशमनी वैपम्यविध्वंमिनी
वैश्वदादितरोचनी रसखनी काव्यागैलोहादिनी।
दीका विप्रजनप्रमोदजननी भावायिचिनामणी
भट्टाचायमहेश्वरेण रिचता काव्यप्रकाशोपरि॥.....

खाय सुकुमारान् राजकुमारान् ०

See Rāj. Mitra, Notices, iii., p. 69; iv., p. 115; Weber, Cat. Berl., nos. 820, 821; Burnell, Tanjore MSS., p. 55a.

The ten chapters (pratibimba) end as follows:

I. Kāvyaprayojanādinirņaya fol. 13b; II. śabdanirņaya, fol. 28b; III. arthanirņaya, fol. 31b; IV. dhvaninirņaya, fol. 76a; V. guņībhūtavyangyanirņaya, fol. 91a; VI. citranirūpaṇa, fol. 91b; VII. doshapratibimba, fol. 137b; VIII. guṇapratibimba, fol. 143b; IX. śabdālamkārasya pratibimbah.

[H. T. Colebrooke.]

1146.

2764c. Foll. 130; size 13² in. by 5½ in.; good, modern Devanāgarī writing; eleven lines in a page.

Kāvyapradāpa, a commentary on Mammaṭa's Kāvyaprakāśa, by Govinda, son of Keśava and Sonodevā, and younger (half-) brother of Ruci-kara-kavi. It begins:

सोनोदेप्याः प्रथमतनयः लेशवस्यात्मजन्मा श्रीगोविंदो रुचिकरलवेः प्रेमपात्रं कनीयान्। श्रीमदारायणचरणयोः सम्यगाधाय चित्रं

नत्वा सारस्वतमि महः काव्यतन्त्रं व्यनिक्र ॥

वचनसंदर्भविशेषरूपस्य ग्रंथस्य प्रारिष्मितत्वेन स्तोतुमुचि-तायाः सेच्यमानायाश्च वाग्देच्याः खाम्पद्भूतां कविभारतीं तद-भिन्नत्वेनाध्यवभितां प्रारिष्मितप्रतिवंधकदुरितशांतये ग्रंथकृत्सं-स्तोति ॥ नियतिकृतेति ०

For other MSS, see Aufrecht, Cat. Bodl., nos. 502-4; Rāj. Mitra, Notices, ix., p. 124; Peterson, Roport, I. p. 26; II. p. 17.

It mids:

परिशोल्यंतु संतो मनमा संतोपशोल्लेन । इदमद्भृतं प्रदीपं प्रकाशमिष यः प्रकाशयित ॥ दीषिकाद्वितयं कन्ये प्रदीपद्वितयं सुती । स्वमतीं सम्यगुत्पाद्य गोविंदः शर्भ विंदति ॥

इति श्री महा महोपाथ्यायश्रीगोविंदियियिते काय्यप्रदीपे व्यालंकारिनर्शयो नाम दशम उल्लासः समाप्तः॥

[Coll. Fort William.]

1147.

1008a. Foll. 155; size 12 in. by 4½ in.; good, modern Devanägarī writing; ten lines in a page.

The same work. [II. T. COLEBROOKE.]

1148.

2904. Foll. 314; size 9½ in. by 4 in.; thick, clear, modern Devanāgarī writing; eight lines in a page.

The same work.

This copy commences with the following sloka:—

यस्य हस्ते गदा चक्रं गरुडो यस्य वाहनं । शंखः करतले यस्य स मे विष्णुः प्रसीदतु ॥ सोनोटेच्याः ० [Rich. Johnson.]

1149.

3078. Foll. 41; size 10 in. by 3½ in.; small, legible, modern Devanāgarī writing; 12-14 lines in a page.

The first six chapters of the *Kāvyapradīpa*. [J. R. Ballantyne.]

1150.

176c. Foll. 76; size 12 in. by 3½ in.; fair, modern Devanāgarī writing; eleven lines in a page.

Kāvyapradīpa-ṭīkā, by an unknown author.
It begins: प्रारिप्तितन्तेनित केचित् प्रकाशे ग्रंथारंने
इति अस्य करिष्यमायो इति शेप: 0

See Aufrecht, Cat. Bodl., no. 504.

It ends: संपूर्ण काव्यलख्यामिति सम्यक्लेशतो ऽपि
न्यूनताविरहादिति भावः काव्यं लख्यते खळपतो विशेषतश्च
शाप्यते उनेनेति काव्यलख्यां प्रकटग्रंथ इत्यपैः ॥ इति प्रदीप
दशम उल्लासः ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

1151.

943b. Foll. 114; size 12½ in. by 4½ in.; fairly good, modern Devanāgarī writing; ten lines in a page.

Kāvyaprakāśodāharaņavivriti, or Udāharaņacandrikā, a commentary, by Vaidyanātha—son of Rāma(candra) Bhaṭṭa Sūri, and grandson of Viṭṭhala Bhaṭṭa—on the poeticexamples adduced by Mammaṭa, for the purpose of illustrating the rules laid down in his Kāvyaprakāśa. The work was completed in Saṃvat 1740 (A.D. 1683).

It begins:

निजभक्षधरीग्रस्य गिरं कर्तुं गरीयसीम् ।
स्तंभादाविय्कृताकारं नमामि कुलदेवतम् ॥ १ ॥
गंगोद्रासितमीलिखंद्रकलालितशेखरैः सततम् ।
संगीकृतगलगरलो जयात जयंतीपतिर्जगति ॥ २ ॥ ...
साधाय दृदि वाग्देवीचरणांवुजमादरात् ।
कृतें प्रकाशसंबद्धामुदाहरणचंद्रिकाम् ॥ ॥ ॥

चिरंतनकृता व्याख्याः समालोच्य यपामित ।
रिचता वैद्यनायेन रामचंद्रात्मनन्मना ॥ ६ ॥
कृतिरेषा कृपाविद्यः साधुभिर्ध्वनिपंडितैः ।
गुणदोषविभागत्तिनिपुणं परिज्ञोध्यताम् ॥

खाधीनपति(का) काचिद्सकृदुपगुक्तेध्विप वरोपकरणादि-पूलंगोत्पा (१ ष्टा) तेषानत्यंतोपादेयतां सूचयंतीं सखीनाह । यः कौमारेति । ०

Caṇḍīdāsa's $D\bar{\imath}pik\bar{a}$ is quoted on fol. 2a, l. 4 (cf. MS. 491, fol. 6a, l. 5).

It ends:

गोपीनयनिपति वासो मृदुलं वसानमितपीतं ।
नवधनकातिकलापं नमत मुकुंदं कलालापः ॥ १ ॥
स्वनस्यकविकित्सतािखलसद्यैजिधिकां (? जोिधिकां)
सदन्वयिववेधिकां विवुधसंशयोच्छेदिकां ।
उदाहरणयोजनाजननसञ्चनाह्वादिकाम्
उदाहरणयंद्रिकां भजत वैद्यनायोद्यतां ॥ २ ॥
वियद्वेदमुनिस्माभिर्मिते उद्दे कार्त्तिके सिते ।
वुधाष्टम्यामिनं ग्रंषं वैद्यनायो असपूरयत्॥ इ ॥

इति श्रीमत्पञ्चवाक्यप्रमाणाभित्रधमेशास्त्रपारावारीणतत्त-विद्वलभट्टात्मजश्रीरामभट्टसूरिस्नुना वैद्यनाथेन रिचतायां काव्यप्रकाशोदाहरणविवृतावृदाहरणचंद्रिकाव्याख्यायां दशम उद्यासः संपूर्णः ॥ संवत् १६११ मितिकार्त्तिकसुद्चितुर्षीशिनि-वासरे शुभदिने पुस्तकं लिखितं मया ॥ This date probably belongs to the MS. from which this one was transcribed. Cf. Peterson, Rep. II. (1883-4), p. 108. [H. T. COLEBROOKE.]

1152.

3079. Foll. 239; size 9½ in. by 4 in.; fairly written, in Devanāgarī; 8-14 lines in a page.

Udāharaṇavivaraṇa, a similar commentary on the poetic illustrations of the Kāvyaprakāśa; by an unknown author. Ullāsas V.-X.

The text of the examples is given in full. Each chapter is paged separately: viz. VI. foll. 7; [VI. no example]; VII. foll. 6; VIII. foll. 82; IX. foll. 17; X. foll. 127.

It ends: प्रवमत्ये उप्पेवंविधा यणासंभवनलंकारदोपा उक्तरीत्या पूर्वोक्तदोपेष्वेवानाभवनाति पूर्णीमदमुदाहरणविवरणं विद्वांसो विदां कुवन्तु शमस्तु ॥ संवत् १६५९ श्रीमुखनामसंवन्सरे ज्येष्ठे मासि सुक्षपक्षे सप्तम्यां सोमवासरे काश्यां ०

[J. R. BALLANTYNE.]

1153.

2020. Foll. 13; size 9½ in. by 4 in.; fair, modern Devanāgarī writing; eleven lines in a page.

Vāgbhaṭālaṃkāra, a treatise on rhetoric, by Vāgbhaṭa (or Vāgbhaṭṭa), son of Nemikumāra and Mahādevē or Vasundharā.

It begins:

श्चियं दिशतु वो देवः श्रीनाभेयजिनः सदा । मोक्षमांगे सतां ब्रूते यदागमपदावली॥

For an analysis of the work see Aufrecht, Cat. Bodl., no. 509, where the author is shown to have lived under King Jayasinha, son of Karnadeva. According to Lassen, Ind. Alt. III., pp. 562 seqq., Jayasinha reigned in Guzerat from 1093 till 1154 a.d. As in the Oxford MS., the treatise consists, in these MSS., of five chapters, to which a MS., described by Weber, Cat. Berl., no. 1718, adds, however, a sixth chapter. See also Burnell, Tanjore MSS., p. 57b.

Chapter V. ends:

दोषेरुभिक्ततमाश्रितं गुणागणिश्चेतश्चमालारणं नानालंकृतिभिः परीतमभितो रीत्या स्मृतंत्वा सतां । तैसीस्तम्पयतां गतं नवरसैराकस्प्रकालं कविः सष्टारो घटगंतु काव्यपुरुषं सारस्वतध्यायिनः ॥ ३२॥ इति वाग्भटालंकारे पंचनः परिस्तेदः ॥

[DR. J. TAYLOR.]

1154.

2531a. Foll. 19; size 9\frac{3}{4} in. by 4 in.; legibly written, in Devanāgarī, about 1650 A.D.; ten lines in a page.

Vägbhajālamkāra. A more ancient, but less correct copy. Foll. 16 and 17 had changed places before being numbered. [Gaikawar.]

1155.

702b. Foll. 87; size 91 in. by 4½ in.; fairly written, in Devanāgarī, A.B. 1713; ten lines in a page.

Vāgbhaţālaṃkāvarivaraṇa, a commentary on the preceding work, by tiaṇeśa, son of Bhaṭtānanta, and disciple of Bhāskara.

It begins:

श्रीवावास्त्रामिचरणमरमीरुहाभ्यां नमः । श्रीशंभुर्नयित ॥
कीशस्यायां दशरपनृपाद्रामचंद्रो यदासीत्
वेकुंठाख्यो निखिल्भवनाथस्तदा शृत्य खासीत् ।
पूर्णस्तम्माद्यिमहावतारेषु कृषणादिकेषु
मत्वेवेवं रधुपितमहं मुक्तयं संश्रितो अस्म ॥ १ ॥
खयादयाजभय्यामरनरहितकृत् त्यक्रवेकुंठ ईशो
अप्युर्वीनासाद्य माद्यद्रिपुमयनपरो देहिनां नायको असी।
रामः शृंगारमूर्तिः करुणरसनिधिवीर स्वाह्रतो अपि
भक्त्ये नः [श्रितोष]मूर्तिः प्रश्नितिषयमो जानकोजानिरस्मान् ॥ २ ॥

श्रीरामं पितरं वेदे जानकों मातरं ततः । याग्मद्वालंकृतित्यास्यां कर्तुं किंचिसियंत्रितः ॥ ३ ॥ भद्वानंततनृज्ञेन गुरुं श्रीभास्कराभिषं । नत्वा टीका गणेशेन याग्यं तिना विरच्यते?] ॥

With बाख ends fol. 1, while fol. 2 begins in the middle of a dissertation on general topics connected with verse 2 of the original text, a leaf having apparently been lost here.

It ends: ग्रंथमुपसंहरित । दीपेरिति सस्यापि सार-स्वतोपास्तिसामय्योदेव तादृशग्रंपसामध्ये न स्वतो युत्पित्तव-लादेति स्चितवान् मूलकृदिति शिवं ॥ १२ ॥

इति वाग्भट्टालंकारविषयणे पंचमः परिछेतः॥ शके १६३५॥ रिववासरे छापाढे मासि शुक्रपछे पंचम्यां तिथी कावीन्त्ररी-पनासा निवदेवसुतभवानीशंकरेणेदं पुस्तकं लिखितं खार्थं परोपकारायमसु॥ [H. T. Colkbrooke.]

1156.

2656c. Foll. 43; size 9\frac{1}{2} in. by 5\frac{1}{2} in.;

legibly written, in Devanāgarī, about 1700 A.D.; eight lines in a page.

Vāgbhaṭālaṃkāraṭīkā, another commentary on Vāgbhaṭa's treatise, by Jinavardhana-sūri, son of Jinavāja (? or Jinendra). Incomplete. It begins:

श्रीमान् श्रीसादिनाषः श्रियमिह दिश्तु श्रेयसीं भूयसीं वो विश्राणः सौरभेषं दृदयमतिशवः शंकरः शंकराभः । सेव्यो भूतैर्विभूत्या परिकलिततनुर्विणेनीयो सहीनेर् विभव्वणे तुहिनशिखरिणोभाति यः कामजेता॥१॥ प्रभावविभवावासं प्रतिभादानदिश्चणं । स्पृशामि शिरसा सौरं गुरूपादरजःकणं॥२॥ वालानामववोधाय सस्यापेस्फुरणाय च। वाग्भट्टालंकृतेः कुर्वे व्यास्यां संक्षेपयुक्तितः॥३॥

ततः शास्त्रस्याविद्येन परिसमाप्यंथं बाहडदेवो (श्रीवाग्भ-दृदेवो Rāj. M.; but see Weber, Cat. Berl., ii., p. 275, note.) विशिष्टदेवनमस्त्रारमाह । श्रिश्मिति °

According to Dr. Klatt, Indian Antiquary, xi., p. 249, and Prof. Bhandarkar, Report 1882-3, p. 25, this Jinavardhana acted as Sūri of the Kharatarayacha (see first colophon below) from Samvat 1461 to 1475 (A.D. 1404-1418) when he was removed from the office.

The colophons of the chapters read thus:

I. इति श्रीसरतरगञ्जे श्रीजिनराजमूरि[?सूनु] भट्टश्री- जिनवर्धनमूरिविरिचितायां वाग्भट्टालंकारटीकायां प्रथमः परिन्नेदः ॥ fol. 9a.

 इति श्रीनिनराजसूनुविरिचतायां (!) वाग्भट्टालंका-रठोकायां डितीयः परिहेदः ॥ fol. 15a.

III. इति श्रीजिनेंद्रे (!) विराचितायां ० तृतीयः परिछेदः॥ fol. 18a.

The comment breaks off in the 151st verse of the 4th chapter; a leaf has been lost before the last leaf; the gap extending from verse 145 to 149 of the chapter.

For other MSS. of this commentary see Rāj. Mitra, Notices, viii., p. 257 (where the author's name is, however, set down as Adinatha), and Weber, Cat. Berl., nos. 1719, 1720.

[GAIKAWAR.]

1157.

2543a. Foll. 31; size 10½ in. by 4½ in.; good Jaina Devanāgarī writing of 1458 A.D.; seventeen lines in a page.

Kāvyānuśāsanavritti, or Alamkāratilaka, another treatise on rhetoric by Vāgbhaṭa, son of Nemikumāra and Vasundharā.

The work is founded on the same plan, and travels over the same ground, as the author's Vägbhatālamkāra. He even quotes from it every now and then a rule or an example in the same, or very similar, terms. keeps up in this work the division into five chapters (adhyāya), and very nearly the succession of topics within this frame. But there the similarity ends, and the difference of conception shows itself in the preponderance of the *vritti* over the $m\bar{u}la$. The earlier treatise is written in ślokas and rests on itself, while in the present work the rules are couched in terse prose depending on the accompanying commentary for the full development of particulars, and of kindred topics not strictly embraced by the text of the rules. Thus the first adhyāya, which treats of the kāvya, and its different kinds generally, is especially characterized by its wide digressions on the whole field of Hindu literature and learning.

It begins: नमः सर्वेज्ञाय ॥
प्रिण्यत्य प्रभुं नाभिसंभवं भिक्तिनिभेरः ।
विवृशोमि खयमहं निजं काच्यानुज्ञासनं ॥

यं यारंभे शिष्टसमयपरिपालनाय स्वभिधेयसंबंधप्रयोजनप्र-तिपादनाय च कीं तेयनुलक्षमलिवनाशनैकभास्त्रस्य ० - -वसुंधरावधूद्धद्यहारस्य स्त्रीमन्नीमनुमारस्य नंदनो विनिर्मिता-नेकनच्यभव्यनाटककंदोलंकारमहाकाच्यप्रमुखमहाप्रवंधवंधुरो ० महाकविस्त्रीवाग्भटो अभीष्टदेवतानमस्कारपूर्वकमुपन्नमते। यथा।

> सवीधनागर्थीं सर्वभाषासु परिणामिनीं। सवींगां सर्वतोवाचं सावेशीं प्रणिद्धाहे॥ विलोक्यानेकशास्त्राणि निजनुद्धिप्रकर्पतः। विदुषां हर्षेपोषाय विष्म काव्यानुशासनं॥ २॥

तद्यथा । काव्यं प्रमोदाय अनर्थपरिहाराय व्यवहारज्ञानाय त्रिवर्गफललाभाय कांतातुल्यतयोपदेशाय कार्तिये च । ०

The author, having declared 'kirti' to be the only legitimate purpose of poetry—because surer to perpetuate the glory of heroes than any monument of stone (अमरसदनादि, explained as चैतादि in the margin),—he goes on to define the cause and origin of poetry in the human mind, as युग्पस्थ्याससंस्कृता प्रतिभा उस्य[कायस्य] हेतु: । i. e., 'the perceptive faculty cultivated by extensive reading and constant practice.' This leads him into a long review of what he understands by śāstras, and curiously enough into a geographical survey of India, merely because he wishes to comment on the word 'loka.'

Towards the end of the first chapter, in speaking of some minor kinds of dramas, he remarks (fol. 9a): एवं प्रकरणभेदात् प्रकरिणकापि विश्वेषा। सहन्तो ऽपि केश्विदुक्तः। तद्यथा। विष्कंभकप्रवेश-करिहतो पस्त्वेष भाषया भवति। स्त्रप्राकृतसंस्कृतया म सहको नाटिकाप्रतिमः। गेयं विभक्तते। डोंबिका-भाण-प्रस्थान-भाणिका-प्रेरण-सिंगक-रामाक्रीड-ह्लीसक-स्त्रीगदित-रासक-गोष्ठीप्रभृतीनि गेयानि। This chapter concludes with an account of tales; the Kādambarī, Lī-lāvatī, Vāsavadattā and Damayantī being referred to as examples (see Weber's account of the Berlin MS., Cat. no. 1717).

In the Mahākāvya the author only admits four dialects, and mentions representative works in each. The Raghuvamśa and others (he says, fol. 7b) are composed in Sanskrit, and divided into sargas; the Sctubandha and others are in Prākrit, and divided into āśvāsakas; in the Apabhraṃśabhāshā we have the Abdhimathana and others, divided into sandhis; while in the Grāmyabhāshā we have the Bhīmakāvya, divided into avaskandhaka. He afterwards (fol. 11b, 13-13b, 10) defines 'grāmyam' as the low language, faulty in words and ideas, and put in the mouth of the Vidūshaka and silly

people generally with the view of producing a comic effect (cf. Vāgbhaṭālaṃkāra II., v. 8), and gives instances for it in Sanskrit and Prākrit.

The following additional works and authorities have been found mentioned: Rishabhadevacarita, by the author, fol. 8a; Karpūramañjari, fol. 31a, ll. 7, 13; Kāvyaprakāśa often: Kirātārjunīya, fol. 8a, l. 14; Kumārasambhava, fol. 8a, 11. 14, 17; Candraprabhamahākārya or Candraprubhacarita, a Sanskrit poem, fol. 8a, 11. 5, 15; Oāṇakyanītišāstra, fol. 1b, 1. 6; Damayantīkāvya, foll. 9b etc.; Neminirrāņa, fol. 8a. etc.; Bāņa, fol. 1b, l. 2; Bālarāmāyaņa, fol. 31a, 1. 6; Bharatamuni (a. of Bharataśāstra). fol. 8b, 1. 5; Mayūra, fol. 1b, 1. 2; Meghadūta, fol. 7a, 1. 14; Ratnāralī, fol. 31a, 1. 12; Rājīmatīparityāga, fol. 8a, 1l. 16, 17; Vishņuvijaya, ib.; Śiśupālabadha, fol. 8a, etc.; Harivamśa, fol. 8a, l. 15; Harshacarita, fol. 8b, l. 3.

His native town of Rāhadapura, famous, it appears, as a shrine of the god Rāhada, and referred to in the introduction (cf. Wober's extracts, where he reads Rahadapura), is celebrated in a verse by the author himself, fol. 5b, 1. 9: ***EHIFT***

सजलजलदनीला भाति यस्मिन् वनाली मजरतमियाकृष्णो यज्ञ नेमिजिनेद्रः । विकचकुवलयालिश्यामलं यसरोभः प्रमदयित न कांस्कान् तत्पुरं राहणस्य ॥

It ends: प्रधान कांगिनो उननुषंधे कंग्यननुसंधानं यथा।
रालावट्यां चतुर्थे उंके वाभ न गमनेन सारिकाया विस्कृति: ॥
खनुम न : सानुपकारकस्य वर्धेनं कंग्गाभिधानं यथा। कर्षूरमंजयी नायिकया खात्मने च वसंतवर्थेनमनादृत्य न दिवर्थे तस्य
तस्य राज्ञः प्रशंसनं ॥ इति महाकविश्रीवाग्भटविरिकायां खोपतकाव्यानुशासनवृत्ती रसादिविवेचनो नाम पंचमो अध्यायः ॥
छलंकारितलकाभिधानो खलंकारः समाप्तः ॥ ग्रंथ १६३०॥

तवानेकमहाप्र (lacuna) विस्तितः स्कारो ० चयः। श्रीमज्ञीमजुमारसूनुरिक्षलप्रशालवृहामणिः

[काव्या supplied]नामनुशासनं वरिमदं अक्रे कविवारभटः॥ इति अलंकारतिलकनामालंकारः समाप्तः ॥ संवत् १५१५ वर्षे अम्बनवदि ६ शनौ लिखितमिति ॥

The MS., which on the whole is very correct, seems to have been derived from the same source as the Berlin one. [GAIKAWAR.]

1158.

2656b. Foll. 9; size $10\frac{1}{4}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; fair, modern Devanāgarī writing; ten lines in a page.

Candrāloka (or Alaṃkāra-nirāpaṇa), a treatise on poetic ornaments, by Jayadeva Pīyūshavarsha.

It begins: खपीलंकार: लिख्यते॥

परस्परतपःसंपत्मलायितपरस्परी।

प्रपंचमातापितरी प्रांची नायापती नुमः॥१॥

उपमा यत्र सादृश्यलस्मी स्वस्ति द्वयोः।

हंसीव कृष्ण ते कीर्तिः खर्गे गामवगाहते॥३॥

वष्योपमानधर्मौणामुपमावाचकस्य च।

रकद्विचानुपादानैभिना लुप्तोपमा यथा॥३॥

It ends:

हेतुहेतुमतोरैकां हेतुं केचित्रप्रचक्षते । लक्ष्मीविलासा विदुपी कटाक्षा वेंकटप्रभोः ॥ १६१ ॥ हेत्वलंकारः ॥

इत्यं शतमलंकारा लक्षयित्वा निदिशिताः । प्राचामाधुनिकानां च मतान्यालोच्य सर्वतः ॥ १६२ ॥ इति चंद्रालोको खर्यालंकारा संपूर्णं (!) । समाप्तमगमत् पंडितश्रीदामोदरस्येदं पुस्तकं ॥

This is the work which Apyadīkshita avows having used extensively for the composition of his Kuvalayānanda (cf. Aufrecht, Cat. Bodl., no. 505); and in comparing the two side by side, one will find the whole of the Candrāloka embodied in the Kuvalayānanda in regular succession, so much so that the one looks like an enlargement and continuation of the other rather than like an independent work. According to Dr. Burnell (Tanjore MSS., p. 55b) the Candrāloka is sometimes attributed to Ap-

payyadīkshita (see the next two MSS.), and identity of authorship would certainly best account for the peculiar relationship between the two works—the Kuvalayānanda serving as a kind of vritti to the former work.

As a matter of fact, however, this work forms a section of Jayadeva's Candrāloka, a general compendium of rhetoric, in ten chapters (mayūkha). An edition of this larger work (beg. उच्चेरस्वति मन्द्रतामरसत्तं) was published by Jīvānanda, Calc. 1874, the fifth chapter of which (alaṃkāranirūpaṇa) consists of two parts, śabdālaṃkāra and arthālaṃkāra—this latter portion coinciding with the present treatise.

Probably owing to the fact that this section became a favourite manual of poetics, and was specially adapted as such through Apyadīkita's Kuvalayānanda, the title of Jayadeva's complete work (Candrāloka) is also commonly applied to this section on poetic ornaments. Hence a certain confusion prevails,—see, f. i., Weber, Cat. Berl., no. 1721, where three different texts of this title seem to be recognized. The present treatise (or chapter) has been printed at Madras, 1861, and, with a commentary, 1863. Both editions contain no indications regarding the authorship; nor is the author mentioned in this and other MSS., viz. Cat. Berl., no. 1721; Burnell, Tanjore MSS., p. 55b; Rāj. Mitra, Notices, ii., p. 52 (168 ślokas, the first of which, परस्परतपःसंपत् , as above, is wanting in the Berlin MS.; while the second, जलंकारेषु बालानामवगाहनसिद्धये। ललितः क्रियते तेमां लक्ष्यलक्ष्यसंग्रहः ॥ is neither given by the present, nor by the Berlin MS., though it is found in the Calc. edition as well as in Kuvalayānanda, śl. 4).—MSS. of the complete text of Jayadeva's Candrāloka are described, Not. ii., p. 177; v., p. 103; Peterson, Rep. II., p. 109.

The several chapters of the Candrāloka are thus named in the Calcutta edition:

I. Vāgvicāra (16 ślokas); II. doshanirūpaņa (44½); III. lakshananirūpaņa (11); IV. guņanirūpaņa (12); V. alamkāranirūpaņa (a. śabdālamkāranirūpaņa, śl. 10; b. alamkārānukramaņikā, śl. 15½; c. arthālamkāranirūpaņa, śl. 174); VI. rasādinirūpaņa (24); VII. dhvaninirūpaņa (18); VIII. guņībhūtavyangyanirūpaņa (10); IX. lakshananirūpaņa (15); and abhidhānirūpaņa (4).

At the beginning of the work the author calls himself $Piy\bar{u}shavarsha$; at the end (acc. to MS. Poterson, Rep. II., p. 109) $Piy\bar{u}shavarsha$ Jayadevakavi. Vaidyanātha also calls him Jayadeva.

At the end of the fifth chapter, the Calcutta edition has the following additional śloka (after that beginning इस्पं o above):

चन्द्रालोकाभिधानो व्यं जयदेविविनिर्मतः । विपश्चितां सुदे भूयादलंकारस्य संग्रहः ॥

In the final ślokas of the work the edition does not agree with the description of the two MSS. in Rāj. Mitra's Notices. Not. ii., p. 177, the author is said to be Jayadeva, son of Mahādeva (? and author of Prasannarāghava); ib. v. 103, Jayadeva, the author of the Gitagavinda. [GAIKAWAR.]

1159.

2185. Foll. 35; size 11½ in. by 5¼ in.; good, recont Devanāgarī writing; thirteen lines in a page.

Candrāloka, here called Kuvalayānandukārikās (and ascribed to Apayyadākshita); with a commentary (dāpikā or vyākhyā) by Āśādhara, son of Rāmajā Bhatṭa, and pupil of Dharaṇādhara. The commentary begins:

> शिवयोक्तनयं नता गुरुं च <u>घरणीधरं</u>। कुर्वे कुवल्यानंदकारिकादीपिकां मुदे॥ १॥

ञ्चाशाधरेण कविना रामजिभट्टमूनुना।

क्रि(य)ते (का)रिकाटीका चालानामुपकारिणी ॥ २ ॥ अपात्राववानप्पय(दी)श्चितनामा कविः सहृदयहृद्यानं-दार्चमपौर्ल(का)राणां लक्ष्यलक्ष्यणोपेताः कारिकाः कृत्वा तद्या-स्थानरूपं कुवलयानंदास्थयंयं कृतवान्॥ कारिकाम्न तत उत्त्व क्रमेण लिखितनान्॥ तत्र निष्प्रतृहार्षे मंगलमाचरित स्म । परस्परेति । १

The text consists here of 172 ślokas—ślokas 169 and 172 of which correspond to 161 and 162 in the preceding MS., while between them are inserted the two couplets जलारो रमयस्त्रप of and अधी प्रमाणालंकारा: of (see Kuvalay, ed. Calc. 1874, p. 321), which however are only just referred to in the comment.

The commentary ends: किंच कार्य यशसे व्यंकृते इत्यादिकप्रामाणिकपंडितोक्तं रानप्रमादादिकमिमिहितं। एवं हि स्रूयते। अपय्यदीक्षितो नाम (चं) द्वालोकं नाम ग्रंपं चडः (?चिकीपुः) पंडितो रंगरानमृनुः म पितुराज्ञया वेंकटाद्रिरानमु-प्रजाम। स च राज्ञाभ्यणितश्रंद्वालोकं नाम ग्रंपं चकार। राज्ञा वर्षाश्रनं दस्ता प्रहितो व्लंकारियवेचनाय प्राणितश्रेमाः कारिका(ः) कुवल्यानंदं च कृत्वा व्यंकटेशं प्रमाद्यामासेति। यरणीधरगुरूचरणशरणीकरणात् कुवल्यानंदम्कृतिमेम सानु-वंधा। मूचियतुं प्रयानो व्यं। अपीहिशमानेणायशिष्टान् पंच-दश्रालंकारानाह। यद्यपि तेषां लक्ष्यलक्ष्णयोरिष यचनाहित्वभित्त शास्त्रांतरसाकांद्यतेन चालेदुंगहत्वादुहशमानेणाभिधानं युक्तं। तथाहि। चत्वार इति। एवं क्षमाद्यानिष च दशालंकारान् बुधाः पंडिता विदुः। लक्ष्या(नि) कप्ययंतीयर्थः। ते च रसक्षेय १। सष्टी प्रमाणालंकाराः॥ प्रमाणान्येवालंकारा इति॥ १९२॥

इति पत्याक्पप्रमाणपारावारी खराममी भट्टात्मना शाधरभट्ट-विरिचतायां कुवलयानंद कारिकायास्यायामलं कारममास्यायां प्रथमं लक्ष्यल ख्णप्रकरणं समाप्ते॥

[GAIKAWAR.]

1160.

2656a. Foll. 10; size 10½ in. by 4½ in.; well written, in Devanägarī, about 1700 A.D.; 11-13 lines in a page.

The same treatise.

It consists here of 205 ślokas, the first 169 of which correspond to the text as contained in MS. 2656b. Then follow the two couplets, inserted before the last śloka of MS. 2185; and thereupon the kārikās of the last portion of the Kuvalayānanda, viz. मुनिजेयित , अयं स रमनोत्कर्षा etc., ending with चंद्रालोको विजयते (see next no.), and the colophon: इति स्रोम(ह)हैतविद्याचारे-स्रोभरहाजकुलिनिधको सुभस्रोरंगराजाध्वरिद्ववद्!) सूनोर-पदिकास्य कृति: कुवल्यानंद: क्रम: संपूर्ण ॥

[GAIKAWAR.]

1161.

843. Foll. 45; size 12 in. by 45 in.; legibly written, in Devanāgarī, in 1729 A.D.; twelve lines in a page.

Kuvalayānanda, the well-known manual of poetic figures, by Apyadākshita (or Appayadākshita, Appayyadākshita), son of Rangarāja.

Frequently printed in India. It begins:

स्रमरीकवरीभारश्रमरीमुखरीकृतं। दूरीकरोतु दुरितं गौरीचरणपंकजं॥१॥ परस्परतपःसंपत् o see preceding MS.

The work was composed at the instance of prince Venkaja (of Vijayanagara, towards the end of the 16th century, as Prof. Aufrecht, Cat. Bodl., no. 505, supposes). The title 'The delight of the lotuses' was evidently chosen with special reference to the Candrāloka ('the sight, or light, of the moon'). It ends:

अमुं जुवलयानंदमकरोदणदी श्वितः ।
नियोगांडें कटपते निरुपाधिकृपानिधेः ॥ १ ॥
चंद्रालोके विजयते शरदागमसंभवः ।
हश्चः कृवलयानंदो यत्मसादादभृद्यं ॥ १ ॥

इति श्रीमद्द्वैतिविद्याचायैश्रीभरहाजकुलजलिथकौस्तुभश्रीरंगराना(० राज 2764, राद 931)ध्वरींद्रवरदसूनोरप्पदी ह्यीतस्य कृतिः कुवलयानंदः समाप्तः ॥ संवत् १७६६ पौपविद १३ रिववार तिहने इदं ग्रंपं उद्ववजीनागेशयपाप्रति
संपूर्णी ।

H. T. COLEBROOKE.

1162.

2050. Foll. 76; size $11\frac{1}{4}$ in. by $5\frac{1}{4}$ in.; good Devanāgarī writing, of 1792 A.D.; eleven or twelve lines in a page.

Kuvalayānanda.

Dated: संवत् १६४९ नावर्षे पौषमासे कृष्णपक्षे पंचमीतिथी नुभवासरे लिखापितं मेताजीश्री कुवेरजीचिरंजीविपठनार्थे॥ [GAIKAWAR.]

1163.

931. Foll. 51; size 12½ in. by 4½ in.; fair Devanāgarī writing, of 1797 A.D.; ten or eleven lines in a page.

Kuvalayānanda.

[H. T. COLEBROOKE.]

1164.

601. Foll. 119; size 9\frac{3}{4} in. by 4 in.; written, in Devanāgarī, by three different hands, in 1804 A.D.; seven or eight lines in a page.

Kuvalayānanda.

[H. T. COLEBROOKE.]

1165.

2764b. Foll. 52; size 13\frac{3}{4} in. by 5\frac{1}{4} in.; good Devanāgarī writing, of 1820 A.D.; eleven lines in a page.

Kuvalayānanda. [Coll. of Fort William.]

1166.

1832. Foll. 50; size 12 in. by 5½ in.; good, recent Devanāgarī writing; thirteen or fourteen lines in a page.

Kuvalayānanda.

[Dr. John Taylor.]

1167.

2233. Foll. 45; size 9 in. by $5\frac{1}{4}$ in.; legible, modern Devanāgarī writing; seventeen or eighteen lines in a page.

Kuvalayānanda,

[R. Johnson.]

1168.

276. Foll. 85; size 11½ in. by 4½ in.; fairly written, in Devanāgarī; eleven or twelve lines in a page.

Alamkāracandrikā, a commentary on the Kuvalayānanda; by Vaidyanātha, son of Rāmacandra (or Rāmabhaṭṭa).

It begins:

श्रनुचित्र महालक्ष्मीं हरिलोचनचंद्रिकां। सुर्वे कुवलयानंद्मदलंकारचंद्रिकां॥

चिकीपिताविमसिद्धये इष्टदेवतां स्तीति अमरीति ।

This commentary has been printed, along with the text, in most editions.

Dated:

चैत्रमुक्कद्वितीयायां सीम्यवारे निशागमे । भोलानायो लिलेखाच्ये रसलाप्टेंदु१५०६ विहिते॥

III. T. COLEBROOKE.

1169.

2660. Foll. 49; size 10 in. by 6 in.; fair, modern Devanāgarī writing; 19-23 lines in a page.

Alamkāracandrikā.

[R. Jounson.]

1170.

533. Foll. 123; size 9½ in. by 4 in.; clear Devanāgarī writing; nine lines in a page.

The same work.

Dated Samvat 1861 (A.D. 1804).

[H. T. COLEBROOKE.]

1171.

957a. Foll. 91; size 10½ in. by 4 in.; fairly written, in Devanägarī, by two different, modern hands; 10-13 lines in a page.

Alaṃkāracandrikā.

[H. T. COLEBROOKE.]

1172.

784a. Foll. 74, one of which (58) is wanting; size 10½ in. by 3½ in.; fairly written, in Devanāgarī, about the middle of the seventeenth century. Nine lines in a page.

Citraminuinsi, a manual of rhetoric, by an unknown author.

It begins:

ऋभिवंद्य चंद्रशेखरमाद्यं गौरीमखं परं ज्योतिः । वितनोमि विपुलविषयां विश्वदार्थामधीचित्रमीमांसां ॥

चिविधे तावलायं । ध्वितिगुणीभृतयंग्यिचनभेदात् । यच वाच्यातिशिय यंग्यं स ध्वितः। यथा। १ स्थिताः स्र्णं १ विंदवः (Kumāras. 5, 24)। स्रच तपस्यंत्या देव्या देहोपरि निपततां प्रथमवृष्टिविंदूनां क्रियास्वभाववर्णनेन देव्याः समाध्युचितावस्था नाभिव्यक्तिद्वारा चिरितदायतमदेहोपरि निपतनेन सुख्पारय-श्यसंभ्रमहेती प्रथमवृष्टावप्यविहता समाध्यवस्था व्यन्यते । तथा हि । नासाग्रन्यस्तनयनः संवृतास्यः सुनिष्ठलः । १

Fol. 4. इति चित्रमीमांसायां ग्रंथारंभप्रकरणम् ॥ उपमेका ग्रेलृपी संप्राप्ता चित्रभूमिकाभेटात् । रंजयित काप्यरंगे नृत्यंती तद्विदां चेतः ॥

चंद्र इव मुखिनिति सादृश्यवर्णनं तावदुषमा। मेवोक्तिभंगी-भेदेनानेकालंकारभावं भजते। तथा हि। चंद्र इय मुखं मुखिनिय चंद्र इसुपनेयोपमा। ०

इति ॰ उपनाप्रकरणम् fol. 26b; इतुपमेयोपनाप्रकरणम् fol. 30; इतनन्वयप्रकरणम् fol. 32; इति स्मरणालंकार-प्रकरणम् fol. 32b; इति ॰ रूपकप्रकरणम् fol. 39; इति ॰ परिणानप्रकरणम् fol. 43; इति समंदेशलंकारप्रकरणम् fol. 46b; इति भ्रोतिनत्प्रकरणम् fol. 47; इतुल्लेखप्रकरणम् fol. 50b; इत्यपहृतिप्रकरणम् fol. 52b; इतुल्लेखप्रकरणम् । स्थातिशयोक्तिः । fol. 72.

It ends:

उपना सहोपनेयोपसयाथानन्तयः स्मरणं । रूपकपरिणतिसंशयश्रोतिमदुल्लेखनिहृतिभेषाः ॥ स्रापाधी चित्रमीमांसा न मुद्दे कस्य मांसला । स्नूरूरिव तीस्णांशोरधेंदुरिव धूर्मेटेः ॥

इति श्रीचित्रमीमांसा समाप्ता ॥ लिखितमिदं विश्वनाथेन खार्थे परार्थे च ॥ ग्रंथसंख्या १५०० ॥

For other MSS. of this treatise (labelled as composed by *Appayadikshita*) see Burnell, Tanjore MSS., p. 56a. [H. T. Colebrooke.]

1173.

1716. Foll. 251 (fol. 2 of which is lost, while foll. 57-61 have been replaced by three

leaves in a more modern hand); size 9½ in. by 3 in.; fairly written, in Devanāgarī, about 1550 a.d. (foll. 57-59, 124-7, 164-5, 167, 183, 188-9, 194-5, 212, 229, 251 supplied by three more recent hands); six lines in a page.

Sāhityadarpaṇa, the favourite manual of Alaṃkāra, and literay criticism, composed—in the 15th century, on the banks of the Brahmaputra—by Viśvanātha Kavirāja, son of Candraśekhara Mahākavicandra.

Of this work there are several editions, esp. one in the Bibliotheca Indica, in which series a complete translation, by Dr. Ballantyne and Bābū Pramadādāsa Mitra, has also been published (1875).

It begins: ग्रंथारंभे निविधन o

Colophon (after the two slokas श्रीचंद्रशेखर विवाद मान्यत्रीयान्यसमेंदु ?)ः इत्यालंकारिकचक्रविध्यितप्रस्थानपर-मान्यायिशायाविलासिनीभुनंगसाहित्याख्यवकर्षधारमहापात्रश्री-विश्वनाथकविराजकृते साहित्यद्वेष्ये दशमः परिद्धेदः॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1174.

313. Foll. 214+13; size 16\frac{3}{4} in. by 5\frac{1}{4} in.; good, modern Bengalī handwriting; eight lines in a page.

Sāhityadarpaṇavivriti, a commentary on the preceding work, composed in Śaka 1622 (1700 A.D.), by Rāmacaraṇa Tarkavāgīśa Bhaṭṭā-cārya, a Brāhman of the Rāḍha country (in Western Bengal). It begins:

वागीश्वरीसरसगीतगुणप्रवादं
सारस्वतीसततसेवितपादपसं।
हेमाद्रिमारकतशेखरकांतमीशं
वंदे खगेंद्रभुनमीलिंगतं मुकुंदं॥
श्रीविश्वनाथकविराजकृतिप्रणीतं
साहित्यद्पेणमतिस्थिगितप्रमेयं।
श्रीमिडिधाय चर्णं शर्णं गुरूणां
यानेन रामचरणो विवृणोति विग्रः॥

यः परः परगुणप्रकाशने लब्धवर्णनिकरो जयस्यसौ । दोपगानरिवतायसंचया यात्वधः पिन्नुनराजिरञ्जसा ॥

It ends (after the colophon):

ष्ठियस्य सम्बद्धः सिते हायने शक्त वसुन्धरापतेः । स्त्रीलरामचरणायनन्तना द्वेणस्य विवृतिः प्रकाशिता॥

दोषं कंचन • see Rāj. Mitra, Notices, vii., p. 255; Aufrecht, Cat. Bodl., nos. 511-513.

The last 13 leaves of this volume contain a careful index of reference, and a list of 26 writers and books occasionally used by the author.

[H. T. COLEBROOKE.]

1175.

1616. Foll. 66 (two of which, 33 and 34, are wanting); size $9\frac{1}{4}$ in. by $3\frac{1}{2}$ in.; indifferent Devanāgarī writing, by two different hands, of about A.D. 1730; 11-14 lines in a page.

 $S\bar{a}hityakaut\bar{u}hala$, a versified manual of poetic composition, by $Ya\acute{s}asvin~Kavi$, son of $Gop\bar{a}la$ and $K\bar{a}\acute{s}\bar{\imath}$; with a commentary, entitled $Ujjvalapad\bar{a}$, by the same author.

The first chapter only.

It begins:

यञ्च बं विमलं वदंति विवुधाः कृषां तथा निर्मुणं
यम्मूलं जगताममूलिनित तत्ति बिन्धाः यापकं ।
यद्वाचां मनसो ऽप्पगोचरमधिष्र्यात्माश्रयं सवैदा [॥१॥
कसी चिन्महसे नमो उस्तु तमसः स्तोमीयविच्चित्रये
ये साहित्यकलाकलापकुश्रला ये चित्रचित्रीकृतखांता ये च विमत्सराः परगुणाखादेषु बद्धस्पृहाः ।
तेषां साधुमुदे धरीकृतसुधां साहित्यकौतूहल- [॥२॥
च्याख्यां व्यातनुते स उच्चलपदां धीमान् यशस्ती कविः
मूलपद्यं ।

भद्रात्मा बनमालिनो अस्य जगतो भूरिश्रिये सो अस्ति यः संपक्षस्म सुवर्णेपद्वतिरलं श्रीवत्सलक्ष्मेति च। यानास्पादिपदं हि कश्च न रतो ज्यायांश्चिदानंदवान् यत्र श्रीविधिसंमुखा इव सुराश्चित्रीकृता सासते॥१॥०

This chapter is mainly devoted to directions for the composition of enigmas and other artificial poetry (citrakāvya, fol. 9b, l. 10 seq.). The different modes of constructing them

(bandhāh) are specified by name in three verses on fol. 21a, 1l. 9-21b, 1. 2a (e.g. padmabamlha, cakrabandha, sarvatobhadra, mardala, etc.), and then defined and exemplified in the subsequent pages. Illustrations of verses, the syllables of which have to be arranged in a peculiar way in writing so as to represent the shape of lotuses, etc., are found on fol. 23h, and on an extra leaf facing fol. 47.

Colophon: इति स्रोमत्पदवाक्यममाखपारावारी खस्य यशस्त्रिकवे: कृती साहित्यकी तूहलटीकायां सदुचलपदायां (? from misreading śloka 2, above) प्रथमः परिछेदः समाप्तिमगमत्॥ [H. T. Colebbooke.]

1176.

1833. Foll. 96; size 11\(^3\) in. by 5\(^1\) in.; clear, modern Dovanāgarī writing; eleven lines in a page.

Pratāparudrayaśobhūshaņa, a manual of rhotoric, in 9 chapters (prakaraṇa) by Vidyānātha. It begins:

विद्याकेरवकीमुदीं श्रुतिशिरःसीमंतमुक्तामिणं दारान्पद्मभुषस्त्रिलेकजनननीं वंदे गिरां देवतां । यत्पादान्जनमस्त्रियाः सुकृतिनां सारस्वतप्रित्रया-वीजन्यासभुषो भवंति कियता नाट्योकजीवातषः॥१॥० See Burnell, Tanjoro MSS., p. 56.

I. Nāyakaprakaraņa ends fol. 6b; II. kāvyapr., fol. 16b; III. nāṭakapr., fol. 44a; IV. rasapr., fol. 55a; V. doshapr., fol. 62; VI. yunapr., fol. 65a; VII. śabdālaṃkārapr., fol. 68a; VIII. arthālaṃkārapr., fol. 95a; IX. miśrālaṃkārapraprakaraņa, fol. 96b.

The peculiarity of this work consists in the poetic illustrations, by which the author exemplifies his rules, being throughout composed with the view of glorifying Prataparudradeva Kākatīya; in ch. III. a complete drama, in five acts, being even introduced, with Prataparudra (otherwise Vīradeva) as the hero. The king, who is referred to (and during whose

reign the author may be supposed to have written his work) is doubtless the one who for fifty years (1268-1319 a.g.) ruled at Ekaŝi-lānagara (fol. 22a, l. 3), a city called Orangallu (touchstone) in Telugu, Warangole in English, about 80 miles N.N.E. from Hyderabad. This prince seems to have been a great patron of literature, and it was in his days that the Rāmāṇaṇa was translated into Telugu. Towards the end of his reign the Muhammadans overran the southern peniasula, and conquered the Telugu country.

It ends: स्वं यथासंभयमन्त्रेपानप्रकंकाराणां संमृष्टिसंकरी बोद्धयों तत्र तत्रालंकारेष्॥

इति श्रीपद्यास्त्रप्रमाणपारायारपारीणश्रीविद्यानाथकृती प्रतापरूद्रयज्ञोभूषणनामालंकारजास्त्रं समाप्तम् ॥

An edition of this work was published at Poonah in 1849; another, with a commentary (Ratnārpaņa, by Kumārasvanān, son of Kolācala Mallinātha, and younger brother of Peddārya, for which see Burnell, Tanjoro MSS., p. 50b), Madras 1869. [Dr. John Taylor.]

1177.

612. Foll. 41 + 56; size 94 in. by 4 in.; fair, modern Devanagari writing, by two different hands; 12 and 9 lines resp.

Pratāparudrayaśobhūshaņa. Chapters I.-III., and VII.-IX. [II. Т. Сольякоокв.]

1178.

295b. Foll. 57; size 101 in. by 41 in.; fairly written, in Devanagari, about 1750 A.D.; ten lines in a page.

Kavikalpalatā, a manual of rules for composition, by Davośvara (Davadra) Kavāšvara, son of Vāgbhaļa (minister of some prince of Mālava).

It begins: गंगावारिभिरुक्षिताः १९॥

मालवेंद्रमहामात्मश्रीमद्वाग्भटनंदनः ॥
देवेश्वरः प्रतनुते कविकल्पलतामिमां॥ ॥॥

See Aufrecht, Cat. Bodl., no. 498; Weber, Cat. Berl., no. 822;—also *Kavikalpalatikā* (without author's name), Burnell, Tanjore MSS., p. 54b.

The treatise (which is divided into four stavakas of 4, 5, 6, 8 kusumas resp.), has been printed in the Pratnakamranandini, nos. 1-31.

It ends:

सर्वं विनश्यित विहाय कवित्वमेकं
कायेन सार्कामित कस्य न हि प्रसिद्धं ।
एतद्विमृश्य कविकस्यलतामुकाव्यसंपत्तये मुमितिभिः सततं निपेच्या ॥
साविय्कृता वसुमती सुमतीश्वरेण
देवेश्वरेण कविना कविनायकेन ।
काव्यज्ञमानसमुदे समुदेतु भूमावाकस्यमेप कविकस्यलतावतारः ॥

इति श्रीमहाग्भट्टनंदनश्रीदेवेश्वरकवीश्वरिवरिचता कवि-कत्यलता समाप्ता॥ [H. T. COLEBBOOKE.]

1179.

290c. Foll. 49; size 10 in. by 4½ in.; fairly good Devanāgarī writing, of 1735 A.D.; ten lines in a page.

Kavikalpalatā.

Colophon: इति श्रीवाग्भट्ट सूनुमहाकविश्री देवेन्द्रविरिचता कविकत्यला संपूर्णा ॥ संवत् १७९१ समये जेष्टमासे कृष्णपछे दशस्यां भववासरे ॥ [H. T. Colebrooke.]

1180.

2598. Foll. 57; size 12½ in. by 5½ in.; legibly written, in Devanāgarī, in 1769 A.D.; 9-11 lines in a page.

The same work.

Colophon: श्रीवाग्भरसूनुमहाकविदेवेश्वरविरिचता कवि-कत्यला समाप्ता ॥ सम्वत् १७२६ मिति अग्रहणवदि ६ पष्टी रविवार ॥ [MACKENZIE COLL.]

1181.

811. Foll. 53; size $15\frac{1}{2}$ in. by $5\frac{1}{4}$ in.; indifferent Bengalī handwriting of 1806 A.D.; eight lines in a page.

The same work.

Colophon: इति श्रीमहाग्भटसूनुमहाकविदेवेश्वरसूरिवि-रिचतायां कविकल्पलतायां चतुर्थस्तवके सप्तमं कुसुनं ॥ [H. T. Colebbrooke.]

1182.

2684c. Foll. 11; small 4to; size 8 in. by 6 in.; small Telugu writing; 30-32 lines in a page; European paper (watermark 1810).

Another copy of *Deveśvara's Kavikalpalatā*; incomplete. It breaks off abruptly shortly before the end of II. 2. [MACKENZIE COLL.]

1183.

848. Foll. 43; size 12 in. by 4½ in.; good Devanāgarī writing of the Jaina type, dated 1418 A.D.; nineteen lines in a page.

Kāvyakalpalatā(vritti), a practical course of poetic composition (kaviśikshā), by Amaracandra Yatīndra, a Jaina (vīratīrthaṃkaraprahvātmā) and disciple of Jinadatta Sūri, of the Vāyaṭagaccha. It consists of a series of rules in ślokas, embedded in a great mass of illustrative examples (vritti).

It begins:

विमृश्य वाङ्मयं ज्योतिरमरेण यतींदुना ।

काष्यकत्यलतास्येयं कविशिक्षा प्रतन्यते ॥ १ ॥

सारस्वतामृतमहाणैवपूर्णिमेंहोर्

मत्वारिसिंहसुकवेः कवितारहस्यं ।

किंचिच तद्रचितमात्मकृतं च किंचिद्

व्यास्यास्यते त्वरितकात्यकृते ऽत्र सूत्रं ॥ २ ॥

शास्त्रारंभे शास्त्रकारः समुचितेष्टदेवतानमस्कारपूर्वे शास्त्र-स्याख्यां प्रेक्षावत्प्रवृत्त्यंगप्रयोजनयुक्तमभिषेयं चाह ॥

> वार्च नत्वा महानंदकरसत्काव्यसंपदे । कविशिक्षामिमां विचम काव्यकल्पलताह्यां ॥ १॥

^{[*} Thus all MSS., except the Bengali one which reads Vābhaṭa.]

वाचं नत्वेति श्रेयोहेतुः ० - - शास्त्रसंग्रहमाह ॥

चत्वारो ० न च्हंदःश्रच्यभ्रेषार्थीसद्धिनामानः ।

क्रमशस्तताः प्रतानाः पंचचतुःपंचसप्तभः स्तवकैः ॥ २ ॥

सिद्धिश्रच्यः प्रत्येकं योज्यः स्तवकसंख्या यथासंख्यं स्तव काव्यकस्यलतायां च्हंदःसिद्धिप्रतानः पंचभिः स्तवकैः । श्रच्य-सिद्धिप्रतानश्रतृभिः ० - - क्रमेण स्तवकानां नामान्याह ।

स्वनुष्ट्यासनं छंदो अधासः सामान्यशब्दकः ।
वादो वर्ष्यस्थितिः पूर्वप्रताने स्तवका मताः ॥ ३ ॥
कृदयीगिकमिष्राख्या यौगिकाद्वानमालिका ।
स्रमुप्रासो लाख्याको द्वितीये स्तवकाः स्मृताः ॥ ४ ॥
स्रोवस्थुत्पादनं सर्ववर्षेनोहिष्टवर्णने ।
स्रद्भुतं चित्रमित्रोते तृतीये स्तवका मताः ॥ ५ ॥
तुर्ये पुनरलंकाराभ्यासवर्णां कृतिक्रियाः ।
प्रकीर्णकाभिधः संख्यासमस्ये स्तवकाः स्थिताः ॥ ६ ॥

इति शास्त्रसंग्रहः ॥ काव्यस्य छंदोमूल्यात् प्रथमं छंदःसि-द्विप्रतानस्तत्र पूर्वमनुष्टुप्शासनं । यथा । आदी साध्यपदं स्थाप्यं । आदी प्रथमं साध्यमवश्यप्रयोज्यं पदं कार्यं ०

Fol. 2b, l. 12: खन्यखंदो मल्कृतखंदोरालावस्यां होयं॥ Fol. 6a, l. 5: स्ते शस्रा मल्कृतकात्यकस्यस्रतापरिमस्रात होयाः॥

Fol. 18a, 1. 7: ९ अच्याम्म बहवः काच्यकत्यलतामंत्रयाँ (- परिमले gloss) क्षेयाः ॥ also fol. 19a, 1. 3.

Fol. 32a, 1. 18: श्रेषानलंकारान् मत्कृतादलंकारप्रवी-धादवबुध्याभ्यस्येत्॥

The authorship of the Kāvyakalpalatā is expressly claimed by Amaracandra (fol. 29b, l. 18, B. p. 55a, l. 10), in a śloka which is to be read on the felloe of a wheel, and which is interwoven with another verse constructed as an 'ashtāracakrabandha' on its spokes. This 'paridhiśloka' runs thus:

वाचं स्मृता यतींद्रेण काव्यकत्पलता कृता। तारश्रीरमरेणेयं भावनीया सतां गणै:॥

The author seems purposely to avoid everything specifically Jaina (except mentioning Jina, Jinendra or Jineśvara in some half a dozen places). Nor does he name his sources, save in one or two instances, as when he quotes

Śākaṭāyana as an authority on etymology (fol. 8a, 1. 3), or when he refers to the Vaise-shika philosophy, in describing 'samkhyā' as a 'guṇa' (fol. 8a, 1. 6).

As regards the general plan of the work, little need be added here to the account given by Prof. Aufrecht, Cat. Bodl., no. 497, and Dr. Rāj. Mitra, Notices, vii., p. 282:—

Pratāna I. (chandahsiddhi) consists of five sections; viz. (1) circumlocutions for the requirements of metre; (2) enumeration of the principal metres; shifts in grammatical forms of the verb; on Prākrit loanwords (where Hemacandra seems to be quoted superficially from memory); transmutation of one's own or another poet's ideas into the same or a different metre; conversion of one metre into another; cæsura (yati); (3) use of expletive particles and words for filling up the verse, such as śrī, sam, sat, drāk, vi, pra, etc.; (4) argumentation, pointed sayings, subjects of laudation and vituperation (e.g. kulaśāstrādi, svašāstrādhyayanaprathā); (5) subjects for descriptive poetry.

Pratāna II. (śabdasiddhi) treats (1) of etymology; (2) derived meanings of compounds; (3) alliteration and rhyme in the middle of a verse (anuprāsa); (4) direct, indirect, and double meaning (mukhya, lākshanika, vyanjaka).

Pratāna III. (śleshasiddhi) deals with jeux de mots of various kinds: (1) composing of words in such a way that they can be read differently according as they are divided; (2) a kind of ślesha occurring in the description of an object by analogies in each of which the same quality or condition has to be traced in the same words or in synonyms; (3) cases of double entente,

produced by homonyms capable of widely different interpretations; (4) ambiguity produced by similarity of inflexions of different origins; (5) surprises of different kinds, such as verses in which the same consonant or vowel is repeated in each syllable; verses spread out in diagrams, to be read according to the move of the knight in chess or otherwise.

Pratāna IV. (arthasiddhi) treats of the construction of similes; the parallelism of members in them arising from the observation of like conditions in the objects compared; with ellipsis and other such-like figures.

It ends: ॰ चंद्राद् गुणाधिकं यश: ।

सज्ञांभीयेगुणस्याग्रे समुद्रो गोष्यदायते ।

सन्मानससरोजांतगेगनं धमरायते ॥ ६३ ॥

एवमौचित्येन तहुणाधिकमारोष्यं ॥

इति श्रीजिनदत्तसूरिशिष्यमहाकविश्रीमदमरचंद्रविरिच
तायां काव्यकत्यलताकविशिक्षावृत्ती स्वर्षसिद्धिप्रताने चतुर्थे

समस्यास्तवकः सप्तमः ॥ संप्णैश्रायमपैसिद्धिप्रतानश्चतृर्थेः ॥

श्रीमहायदगच्छवारिधिविधोः पादारिवंद हये
येन श्रीजिनदत्तसूरिसुगुरोः शृंगारभृंगाियतं ।
स श्रेतांवरमौिल्ठरालसमरः श्रीवीरतीर्धेकरप्रहात्मा इकृत काव्यकत्यलितवावृत्तिं सतां संमतां॥ १॥
सिक्तेयमुहृतैः शास्त्राव्यिभ्यः सारसुधारसैः ।
काव्यकत्यलताकत्यं तनोतु सुमनोमुदं ॥ २ ॥
काव्यकत्यलताकत्यं तनोतु सुमनोमुदं ॥ ३ ॥
वाल्मीिकव्यासयोर्विश्वे विश्वदिक्यूलकूलगा ।
कत्यांतोर्द्वचिनी कीर्त्तिः काव्यादेव विनृंभते ॥ ४ ॥
काव्यकत्यलतावृत्ती ससूत्रायामनुष्टुभां ।
विसहसी विश्वती च सप्तपंचा श्रुद्वरा ॥ ५ ॥

ग्रं १५१ । एवं सर्वसंख्याग्रंथागं ३३५० । एवं परिपूर्णः खिस्त श्रीसंवत् १४०५ वर्षे श्रीमत्तपागन्छनायकभट्टारकश्रीजय-तिल्लकसूरीश्वरपट्टोदयदिनकरभट्टारिकोश्रीरालसिंहसूरिचरण-कमलोपसेविना गं विवद्देनगणिना(१ रे. देवव व) खपरोप-काराय सुश्राद्ववरेः कविशिक्षावृत्तिर्लेखयानास॥ श्रीश्रमणसंचस्य मुभं भवतु कत्यागं भवतु॥ On the Tapāgaccha (? Ratnasiṃha=Ratnaśekhara) see Dr. Klatt, Indian Antiq., xi. p. (251-)256.

The handwriting, though decidedly Jaina, is singularly free from those intricacies so common in the *Prākrit* MSS. even of later periods (and described by Prof. Weber in the introduction to his memoir on the *Bhagavatī*). Indeed these perplexing characters are scarcely a safe criterion for determining the age of MSS.

[H. T. COLEBROOKE.]

1184.

667a. Foll. 80; size 11 in. by 4\frac{3}{4} in.; excellent Devanāgarī writing resembling the Jaina type; thirteen lines in a page.

Kāvyakalpalatā(vṛitti).

Dated: संवत् ९६६४ वरषे नावसुदिवारिसदिने भुमवारे। १ श्रीपटननगरे इदं पुस्तकं स्थामदासभट । ज्ञात्मपटनार्थं १॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1185.

2456. Foll. 120; size $10\frac{1}{4}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; good, clear Devanāgarī writing; thirteen lines in a page.

The same work.

It ends:

संवित खखनुनिचंद्रैः समिन्तते १९०० श्रावणस्य ज्ञितिपक्षे।
भूतेष्टायां सुरगुरुवारे पुष्पस्थिते चंद्रे॥ १॥
राज्ये विजयानंदाभिधानसूरीज्ञितुषितिप्राज्ये।
श्रीगुणविजयगणीनामनंतगुणराज्ञांस्थूनां॥ २॥
वृतिरियमलेखि (! orig. प्रतिरि ०) ज्ञिलुना
हर्षेवज्ञात्संषविजयविनुधेन।
निजज्ञिष्यस्य दीप्रिविजया-

भिधानस्य (!) पठनाथैमिति भद्रम् ॥ ३ ॥

श्रीराजनगरसमीपे स्ति प्रेमापुरवरे मंडरा (? ০ঠ) श्रीशंभ-वनाथ । तथा श्रीसंघेसरपाश्चेनाथप्रसादात् शुभं भवतु कल्या-रामस्तु ॥

This date (A.D. 1643) cannot be that of the

present MSS., which seems to have been written at least 100 years later. It is, however, generally correct, and its value is, moreover, enhanced by marginal and interlinear glosses, added up to fol. 70, which help to make the meaning of the text clearer. [Gaikawar.]

1186.

1740b. Foll. 65; size 9½ in. by 4 in.; indifferent Devanāgarī writing; seventeen lines in a page.

The same work.

Copied, at Akbarābād, in Samvat 1757 (A.D. 1700). [H. T. COLEBROOKE.]

1187.

879. Foll. 83 (numbered 85; nos. 50 and 63 being passed over); size 9\(^3_4\) (partly 9) in. by 4 in.; written, in Devanāgarī, by different hands, in the last century; 12-15 lines in a page.

Kāvyakalpalatā(vritti). An imperfect MS., made up of two different copies (foll. 1-49, and 51-85) with a considerable gap between them. Occasional gaps in the first part have been supplemented by a third hand.

A leaf has been lost at the end, the MS. breaking off in the second concluding stanza, at तनोत्.
[H. T. COLDBROOKE.]

1188.

1723. Foll. 71; size 8\frac{3}{4} in. by 4\frac{1}{2} in.; clear Devanāgarī writing, of about 1550 A.D.; twelve lines in a page.

Kāvvanarikshā, a short, versified treatise on poetics, in five chapters (ullāsa), with a commentary, by Śrīvatsalāńchana Bhaṭṭācārya.

It begins:

पद्मापसाटवीभाखत्मसाभपद्मह्पदः । वागीज्ञः काव्यमधुनः परीक्षाये प्रवर्तते ॥ इह तावापरीक्षितमेव कार्यं फलाय भवतीति तत्परीद्या-यामुद्यमः । तत्रादी काव्यस्कष्माह ।

> काव्यमाखादजीवातुः परसंदर्भे उच्यते । सालंकारगुणादोपौ श्रन्दार्पाविति केन्द्रन ॥

कावं करोति कावं पउति कावं पृशोतीत्यादिव्यवहारा-छ्य एव काव्यमिति प्रांचः। केचित्र खासादयंजकत्वमेव कात्र्यत्वप्रयोजकातं तत्र शब्दे चार्थे चाविशिष्टमिति शब्दवदर्थे sfu काव्यावं काव्यं करोतीत्यादी काव्यपदस्य शब्दमात्रपरत्व-मित्याहः । छदोपाविति किं। यत्किंचिहोपाभावो यावहोपा-भावो वा। नाद्यः। अव्यावतैकानात्। यत्किंचिहोपाभावस्य सवैत्र सुलुभलात् । नांतः । तथा सति काव्यल्ह्यां निविषयं विरल्धिययं वा स्यादिति चेतुच्यते । दुष्टेप्विप रसोद्वीधाला-व्यालदर्शनाददोपाविति काव्यलक्ष्यो न देयमेव किंतु यानतो दोपाभावः काव्ये कर्तव्य इति रतायन्मात्रपरिमति टीकाकृतः। तदक्तं। "टीकानुविद्वरानादिसाधारख्ये न काव्यता। दृष्टेष्विप मता यत्र रसाद्यनुगमः स्कुट "इति ॥ अन्ये तु । एकस्मिन्नेव पद्ये यदंशे दोपाभावस्तदंशे काव्यत्वं यदंशे दोपस्तदंशे व्काव्यत्वं। तथा चैकमेव पद्यं काव्यमकायं च। यथैकमेव ज्ञानं प्रमा चाप्रमा चेति । दोपसामान्याभाव एव लुख्यो प्रवेष्य इत्याहुः । अत्र विशोपालंकारविरहे अपि सामान्यालंकारसञ्चात काव्याव-हानिरिति सर्तव्यं। यथा। यः कीमारहर इत्यत्र चक्रोकिना-मकसामान्यालं कारसच्चादेव काय्यत्वं। ततुः । "सेपा सर्वेच वक्रोक्तिरनयाची विभाव्यते। यानी अस्यां कविना कार्यः को seंकारो इनया विना॥'' तथा च बक्रोक्तिः काव्यजीवितमिति। वक्रोक्तिश्वमत्कारकारिय्युक्तिरित्यर्थः। स्त्रच रसस्य हि प्राधान्या-बालंकारता ॥ इदानीं शब्दार्थयोः खरूपमभिधातं तयोविभा-गमाह ।

स्याद्वाचको लाध्ययिकः शस्रो ऽत्र यंज्ञकस्त्रिथा (Kā-vyapr. 2, 1)।

सनेति काव्ये।

रपामधीस्त्रया वाच्यलस्यवंग्या इति त्रयः ॥ स्रथ वाचकादीनां खरूपमाह ।

शक्तिमस्यं वाचकत्वं शक्तिनीती परं मता। ईम्प्ररेच्या विशेषो ज्य पदार्थीतरमेव सा॥

यत्र यस्य शक्तिस्तत्र तस्य वाचकत्विमत्यर्थः । ०

I. Šabdārthanirņaya ends fol. 9a; II. kāvyabheda, fol. 29a; III. doshanirāpaņa, fol. 47b; IV. guņanirņaya, fol. 53a; V. alaņkārāh.

It ends:

उदंचत्रकाँधसिपितमितिरेकांतसुभगं
न निक्योः श्रोनिक्योश्वरणमधुलुंडाकमधुपः।
प्रवंधं निर्वधादिममितितरां युक्तिलहरीपरीरंभारंभं जडभरतनामा भिणतवान्॥१॥
प्रत्यक्षरप्रचलककेशतकेचची
रानकडाविवधिवधमगुंपितश्रीः।
कंडे सतां लुउतु [चिन्ने सतां वसतु B] हार इवैप हारी
श्रीवत्सलांचनकवेवचसां निलासः॥३॥
येनामंडि कणादगीतममतं सांख्यं च संक्षोभितं
मीमांसा चुलकोकृतेव सकलं पीतं च पातंजलं।
वेदांतापैनिचारपारगमतेब्रेब्रैकल्ख्यस्थितेः
श्रीवत्सस्य कृतिः सुधापरिणितिस्तस्येयमुन्मीलित॥३॥
इति श्रीवत्सलांचनभट्टाचायकृतायां काव्यपरीक्षायां पंचम
उद्यासः॥ समामो ध्यं ग्रंथः॥ [H. T. Colebbrooke.]

1189.

436c. Foll. 40; size $10\frac{3}{4}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; fairly written, in Devanāgarī, about 1600 A.D.; thirteen or fourteen lines in a page.

Kāvyaparīkshā.

[H. T. COLEBROOKE.]

1190.

607b. Foll. 71; size 10 in. by 3\frac{3}{4} in.; fairly written, in Devanāgarī, about 1790 A.D.; nine lines in a page.

Kāvyaparīkshā. Apparently copied from the preceding MS. [H. T. COLEBROOKE.]

1191.

1627b. Foll. 41; size 8½ in. by 4 in.; fairly good Devanāgarī writing, of A.D. 1757; rough European paper; eleven lines in a page.

Kāvyavilāsa, a treatise on rhetoric, by Ciramjīva Bhatta, son of Ācāryaśatāvadhāna.

` It consists of two chapters, treating of poetic sentiments and rhetorical figures respectively, in brief explanations, illustrated by stanzas composed by the author.

It begins:

तमोगणविनाशिनी सकलकालमृद्योतिनी थरातलविहारिया जडसमाजविद्वीपणी। कलानिधिमहायिनी लगदलोलसीदामिनी मदंतरिवलंबिनी भवत् कापि कादंबिनी ॥ १ ॥ कृतिभिः कतिभिविलसमितिभः कति वा न कृताः कृतयः कविभिः। इति सलविताभिरुचि: शिथिली-भविता जगतामिति चेत् कथये॥ २॥ क्रययतु नाम तरतानो नो दुनोति चेतः । यतः । मणिं कलितनीलिमंकमि काचवीथा मृहस् त्यजंति यदि पामराः कथय केव हानिस्तदा। यतो जगति कथा न स्फरित मुद्धवृद्धा जगत्-परीक्ष्णविचक्ष्णः छ्णमपि छ्णं थास्यति ॥ ३ ॥ खलंकाररसानेकवृत्त्यादिषु गुर्णेषु च। लस्यंते खीयपद्यानि प्राचीनकृतल्ख्यौः ॥ ४ ॥ तत्रादी काव्यस्तरूपं निरूपते। तथा च काव्यप्रकाशे। 0॥

रकारित्वमेव काव्यत्वमामनंति । ० तत्र रसानाहुः । शृंगारहास्यकरूणरौद्रवीरभयानकाः ।

रसा नव समुद्दिष्टा वीभत्साङ्गतञ्जातयः॥ ०

अतिनवीनास्तु गंगाधरप्रभृतयः वैद्भिलाटादिविलक्ष्णचमाका-

Iti śringārarasah, fol. 4; hāsya-, karuņarasah, fol. 4b; raudrarasah, fol. 5; vīrarasah, fol. 5b; bhayānakah, bībhatsārasah, fol. 6; śāntarasah, fol. 6b; इति o रसमयी प्रथमा भंगि: ॥ अथालंकारा नि-रूपंते ॥ ते चार्यीलंकारश्रद्धालंकारभेदेन द्विधा । o pratipopamālamkāra, fol. 11; ullikhitālamkāra, fol. 12; paryastāpahnuti, fol. 13; kaitavāpahnuti, fol. 13b; utprekshā, fol. 14; bhrānti, fol. 14b; sandeha, mīlitāl., fol. 15; unmīlitāl., anumāna, fol. 15b; āpattyal., fol. 16; parikarāl., parikarānkural., fol. 16b; kāvyālingāl., fol. 17; praharshaņāl., vishādanāl., fol. 17b; sāmānyāl., fol. 18; five kinds of atisayoktyal., fol. 19b; tulyayogitāl., sambhāvanāl., fol. 20; dīpakāl., prativastūpamāl., fol. 20b; bimbapratibimbabhāva, fol. 21; vyatirekāl., fol. 21b; sahoktyal., vinoktyal., fol. 22; samāsoktyal., fol. 22b; śleshāl., fol. 23; aprastutapraśamsāl, sāmānyavišeshāl, nyāyāl.fol. 23b; paryāyoktyal., stutinindāl., fol. 24; nindāstutyal., ākshepāl., fol. 24b; virodhāl., fol. 25; virodhābhāsāl., fol. 25b; višeshoktyal., vibhāvanāl., fol. 26; samaatval., fol. 26b; vishamāl., samāl., fol. 27; vicitrāl., adhikāl., fol. 27b; anyonyāl., viśeshāl., vyāghātāl., fol. 28; gumphāl., fol. 28b; ekāvalyal., fol. 29; sārāl., fol. 29b; yathāsankhyāl., fol. 30; parivrityal., parisankhyāl., fol. 31; vikalpāl., fol. 31b; samādhyal., samuccayāl., fol. 32; pratyanīkāl., fol. 32b; ullāsāl., fol. 33; pūrvarūpāl., fol. 33b; tadguņāl., fol. 34; avajñāl., anuguņāl., fol. 34b; uttarāl., fol. 35; pihitāl., fol. 35b; vyājoktyal., vakroktyal., fol. 36; svabhāvoktyal., fol. 36b; bhāvikāl., bhāvikachaviral., fol. 37; udāttāl., atyuktyal., fol. 37b; atha śabdālankārā nirūpyante, fol. 38; sphuţānuprāsāl., fol. 39°; yamakāl., fol. 40; punaruktipratīkāśāl., fol. 41. No other quotations, besides those in the beginning have been met with.

It ends:

वीक्षणाय सदसिविकिनां शिक्षणाय लघुबुिक्षशालिनां । लक्षणीरह चिरंतनैमया लिक्षणीरह चिरंतनैमया लिक्षणा सकृतपद्यपद्यतिः ॥ १०२ ॥ (१०० B.) द्वैताद्वैतमतादिनिर्णयविधिप्रोद्धद्वबुिक्षित्रतो भट्टाचार्यशातावधान इति यो गौडोद्धवो अभूकिषः । ग्रंथे काव्यविलाससंशिनि चिरंजीवेन तज्जन्मनालंक कारीरियमादितो (० मयरादितो B) दृदि सतां संगाय भीगः कृता ॥ १०३ ॥

इति स्रीचिरंजीवभट्टाचार्यकृतकात्यविलासे अलंकारमयी

डितीया भींगः परिसमाप्ता । समाप्तत्रायं ग्रयः स्रीरस्तु संवत्

१६१४ शक १६७९ ईश्वरनामसंवासरे कार्त्तिके मासि शुक्तपक्षे ६

गुरुवासरे पथ्यां तिथी कार्नाटकदेशे मुद्दिबहाडास्थयाने

लिखितमिदं पुस्तकं॥ [H. T. COLEBROOKE.]

1192.

1570A. Foll. 27; size 9\frac{3}{2} in. by 3\frac{3}{2} in.; indifferent, small Bengalī handwriting; 10-12 lines in a page.

Kāvyavilāsa. [B.]

Dated: Samvat 1760 (1703 A.D.).

[H. T. COLEBROOKE.]

1193.

413. Foll. 74; size 12\frac{3}{4} in. by 4\frac{1}{4} in.; fair, modern Bengalī handwriting; eight lines in a page.

Kāvyacandrikā, an elementary treatise on rhetoric, in fifteen chapters (prakāśa), by Kavicandra-datta (of Dīrghānkagrāma), son of Kavikarņapūra and Kauśalyā.

It begins: कृष्णाङ्किपङ्कजनपङ्कजनस्य see Aufrecht, Cat. Bodl., no. 499, A.

The subjects treated in the chapters are as follows:—I., kāvyalakshaṇa ends fol. 4b; II., vṛittāni, fol. 6b; III., śabdaśaktiḥ, fol. 11; IV., rasanirūpaṇam, fol. 13b; V., bhāvabhedāḥ, fol. 18; VI., rasasya bhedāḥ, fol. 22b; VII., rasābhāsaḥ, fol. 23; VIII., kāvyabhedāḥ, fol. 28b; IX., pramāṇanirūpaṇam, fol. 37b; X., rītiḥ, fol. 38; XI., guṇāḥ, fol. 40b; XII., śabdālaṃkārāḥ, fol. 53b; XIII., arthālaṃkārāḥ, fol. 62b; XIV., doshāḥ, fol. 68b; XV., kavitvopāyāḥ, fol. 71; XVI., nāṭyam.

The author quotes very frequently verses composed by himself (प्या मन), especially in the alamkāra chapters (45 times in the śabdā-laṃkāra); besides his own grammar, Sāralaharī, fol. 48b, and his Dhātucandrikā, fol. 50; as also one verse from each of his two sons, viz. śrī-Kavivallabha, fol. 51b, and śrī-Kavibhāshaṇa, fol. 52. For the author's quotations from poems composed by himself (viz. Ratnāvalī, Rāmacandracampā, Śānticandrikā, Stavāvali) in the earlier portion of the treatise, see Aufrecht's Catalogue, p. 212a, where also the final śloka and colophon are given from this MS.

[H. T. COLEBROOKE.]

1194.

1392c. Foll. 7; size 13½ in. by 3¼ in.; fair, modern Bengalī handwriting; six or seven lines in a page.

Kāvyacandrikā, directions on poetical composition, by Nyāyavāgīśa Bhaṭṭācārya, son of Vidyānidhi.

It begins: सगुणा सालङ्कारा • ॥

विद्यानिधितनूजेन न्यायवागीश्रधीमता ।

गुणालङ्कारा दोषाख्या क्रियते काव्यचन्द्रिका ॥ •

See Aufrecht, Cat. Bodl., no. 499B.

It ends:

इति चतुर्देश दोषाः क्रमेशोक्ताः समासतः । खन्ये अपुपेश्चिता ग्रन्थगौरवादेव ते मया ॥ खलङ्कारमहाशास्त्रसमुद्धं रससागरं । वालकानां प्रवोधाय रचितं कतिचित्पदैः ॥

इति महोपाध्यायन्यायवागीशभट्टाचायैविरचिता काव्यच-न्द्रिका समाप्ता॥ [H. T. COLEBROOKE.]

1195.

240. Foll. 249 (numbered 2-150; no. 3 occurring twice, and 195 having been passed over); size $12\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{1}{4}$ in.; good, modern Bengali handwriting; six lines in a page.

Alamkārakaustubha-dīdhitiprakāśikā, a commentary on Kavi-Karņapūra's Alamkārakaustubha, by Vrindāvanacandra Tarkālamkaracakravartin, son of Rādhācaraņa Kavīndracakravartin.

The MS. is imperfect, the last (10th) chapter, with the exception of the first leaf of it (fol. 250) being wanting. Fol. 1 is likewise missing; and there seems to be a gap between foll. 246 and 247, where the end of the 8th chapter should occur.

On the original work—which is of a Vaishnava tendency, the rules being illustrated by verses relating to Krishna (and Rādhā)—see Aufrecht, Cat. Bodl., nos. 492-494; Rāj. Mitra,

Notices, iv., p. 237. According to Dr. Mitra (introduction to the Caitanyacandrod p. vi.) Kari-Karnapūra was born in the year I. In this MS. he is twice mentioned at the en chapters, viz. fol. 38a, l. 3, and fol. 158a, l

श्रीमतः क्षीपूरस्य चरणावितशं भने । निर्मितः कृष्णकरहाहीं येनालङ्कारकीस्तुभः॥

The chapters (kirana) end:—I., fol. 18a; I fol. 38a; III., fol. 52b; IV., fol. 56a; fol. 158a; VI., fol. 167b; VII., fol. 20a [VIII.?]; IX., fol. 250a.

H. T. COLEBROOK

1196.

1654. Foll. 202; size 9½ in. by 4 in.; i different Devanāgarī writing (by two differe hands) of 1801 A.D.; 9-11 lines in a page.

Alamkārakaustubha, by Viśveśvara Pandit son of Lakshmīdhara Sūri.

Apparently a modern compilation, professin to give the essence of many books on alamkāra It begins:

दत्तस्तत्परसंकराग्निमभुवा वक्तांतरेष्वादराद् देविष्ठेपिनिषद्वकुम्भविचरन्मत्तद्विरेफोलरम् । श्रम्वाया थयतोः पयोथरयुगं तियेष्ट्रियः पश्यतोर् वाल्यस्नेहिवनृम्भितं विजयते द्वैभातुरस्कन्दयोः ॥ १ ॥ लोकस्वान्तघनान्धकारपटलध्वंसप्रदीपाद्धुरा विद्याकल्यलताप्रतानजनने चीजं निजासंगिनां । मध्येमौलि समासतां सुविमला मालोपमानाश्चिरं श्रीलक्ष्मीधरविद्वदंग्रिनिलनोदीताः परागायवः ॥ २ ॥ श्रणेलंकारायां भूरिग्नंपस्थितं सारम् । संगृह्णति सुखेन इप्ये विश्वे(श्व)रो अन्येषाम् ॥ ३ ॥ थिया वैधेयानां भवित विषयो सारविषयो वुधानां खाथानं न च कृतुकनेतातृश्चकृतेः । तथापीदं पारिष्ठवयित मनो मे सुमहतां निवंधानामेकीभवितृमभिसंधानिवदः ॥ ४ ॥

चय तेषामुद्देशः । उपमानान्वय उक्तः ०

The MS. is in the worst style of modern Kāśī writing. It concludes with a Prākṛit

verse: पंथा: माणांसिणो ° चिरं दिदृा:। followed by the colophon:

इति स्रीलक्ष्मीधरसूरिसूनुश्रीविश्वेश्वरपंडितकृतो ब्लंकार-कौस्तुभः संपूर्णः ॥ [H. T. Colebrooke.]

1197.

5b. Foll. 31 (foll. 60-90 of vol.); folio; size 13 in. by 8 in.; modern Bengalī handwriting; ten lines in a page; English paper.

Alamkārašekhara, a compendium of rhetoric, compiled by Kešava Mišra, under orders of Mahārāja Māṇikyacandra, of Tīrabhukti (Tirhut). Incomplete.

It begins:

प्राणान् कृशोदरीणां राधानयनान्तसवस्तं। तेजस्तमालनीलं शरणागतवज्रपञ्चरं वन्दे ॥ १ ॥ खप्रकाशचिदानन्दनयाय परमात्मने। श्रविद्यानिविद्यानाभास्त्राय नमाम्यहं ॥ ३ ॥ ग्रन्याः काच्यकृतां हिताय विहिता ये सप्त पूर्वं मया ते तर्कार्यवसंज्ञवव्यसनिभिः शक्याः परं वेदितं । इत्यालोक्य हृदा मदालसवध्पादारिवन्दञ्जणन् -मञ्जीरध्विनकोमलो ध्यमधुना प्रस्तूयते प्रक्रमः ॥ ३ ॥ ञ्चासीत्प्रत्यर्थिपृष्टीरमणकमिल्नीवृन्दहेमनामासः कीर्तिभाजाःखश्मीत्वयनुमुद्वनीयामिनीजीवनायः । राजद्राजन्यराजीमुकुटमिणगणप्रोल्लसापादपीठः [न्द्रः॥४॥ प्रोद्यत्सामाज्यलस्तीशियिलितनहुषो रामचन्द्रो ऽवनी-मित्राणि प्रतिपालयन् त्रिजगतीं कीतींन्द्रनाह्नादयन् शत्रुणां हृदयं प्रतापदहनै रात्रिन्दिवं ज्वालयन् । सवैस्तेन कृतार्थयन् द्विजगणान् देवान् मलैस्तोषयन् रम प्रौढमनाश्चिराय नुभुने समार्थवां मेदिनीं॥ ५॥ सुत्रामोहामदिल्लीपरिवृद्धविलसम्बालवि(r.काबिल)क्षोणि-

प्रक्रान्ते प्रौटयुद्धे समद्रुयदसी कोटिशो वैरिवीरान् । पश्चान्मांसास्यिनेदःकलुषितवसुधां प्रोअन्त्य तांश्चाकलस्य द्यां यातान्वैरिवर्गान् दिवमपि सहसा जेतुकामो जगाम॥६॥ स्वीराम्भोधेः शशीव श्रुतिरिव वदनाड्डेथसो <u>रामचन्द्रात्</u> तस्मादुद्यत्प्रतापः समजिन सुमना धर्मचन्द्रो नरेन्द्रः । यस्याद्यापि प्रसवस्मितसुभगमुखाः खिद्यदंचकपोला [॥९॥ रोमाचस्तम्भभव्यास्तिद्शयुवतयो हन्त गायन्ति कीतीः निष्क्रानां भवनाद्देश्चि भगवानम्भोजिनीवस्रभस् ते वाताः परिशालिताः कमलिनीसौरभ्यमेदस्विनः। विश्रानं गिरिकाननेषु निविडच्डायेषु भाग्योदयाद इत्यं स्मेरमुखाः स्तुवनि विपदं यद्वैरिवामभुवः ॥ ७ ॥ प्रतिष्पिम्पतिपरिग्रहराज्यलक्षी-थिस्मल्लमा स्यसुरभीकृतपाणिपद्म:। तस्मादजायत समस्तगुणाभिरामो मार्शिक्यचन्द्र इति राजकचक्रशक्रः ॥ ९ ॥ काव्यालङ्कारपारङ्गममितरिक्लस्माभृतां चक्रवर्ती सर्वेपामस्त काव्ये मितरितिनिप्योत्याशये सिन्नवेश्य। वेदानात्यायविद्यापरिचयचत्रं केशवं सन्नियुच्चन् [॥१०॥ श्रीमन्माशिकाचन्दुः श्लितिपतितिलुको ग्रंथमेतं विधन्ने बहुदोषो अपि विदोपः क्रियते सुजनेन वाग इव हरिएा। गुणवद्पि निर्गुणीयित दुजैनतो मृपिकात इव पुस्तं॥ परोद्वेगे परानन्दे खलसज्जनयोद्वेगो: । स्तभाव एव श्रारणं विषयीयूषयोरिव ॥

श्राह्म स्विद्यासूत्रकारो भगवान् शिद्योदिनिः (सी ० MS.)
परमकारुणिकः खशास्त्रे प्रवर्तियप्यन् प्रथमं काव्यखरूपमाह ।
काव्यं रमादिमद्वाक्यं श्रुतं सुखिशियेषकृत् ।
श्रादिशब्देनालङ्कारपरिग्रहः । तथा च तदुभयात्यतरवस्त्रं
लक्ष्यां । ०

The matter contained in this MS. is divided into five ratna (jewels), and these again into (generally three) marīci (rays), viz.:—

- I. Upakramaratna: (1) kāvyasvarūpaphalakā-raņamarīci ends fol. 64a; (2) rītyādibaki-rangatrayamar., fol. 66b; (3) vrittimarīci, fol. 68a.
- II. Dosharatna: (4) padadoshamar., fol. 69b;
  (5) vūkyadoshamar., fol. 72a; (6) kūvyadoshamar., fol. 74a.
- III. Guņaratna: (7) śabdaguņamar., fol. 75a;(8) arthaguņamar., fol. 76a; (9) vaišeshikaguņamar., fol. 79a.
- IV. Alamkūraratna: (10) śabdālamkūramar., fol. 81a; (11) arthālamkūra-upakramamar., fol. 83a; (12) rūpakamar., fol. 84a; (13) ity alamkūraratnam., fol. 87b.

V. [Varṇakaratna:] (14) upamānanīlaratnamarīci.

It ends:

चकार सा मज्ञचकोरनेचा विल्लोलनेचभ्रमरैगैवाछान्।
पूर्णोन्दलैः काच्चनकेतकीनामहो वधूनां पृथगेव दृष्टिः॥
इति श्रीमहाराजाधिराजश्रीमन्माणिक्यचन्द्रकारिते ऽलङ्कारज्ञेषरे उपमाननीलरालमरीचिः॥ समाप्रश्चायं ग्रन्थः॥

According to a MS. described in Dr. Bühler's Detailed Report of a Tour in Kāśmir, p. cxxviii., the complete work consists of eight ratna, the last four of which are: V. Varṇakaratna (3 marīcis); VI. Kavisampradāyaratna (4 mar.); VIII. Kavisāmarthyaratna (2 mar.); VIII. Viśrāntaratna (3 mar.).

The present MS. was transcribed by *Vrajanandana*, in 1795 A.D., for Colebrooke, who has annotated the text in several places, and who quotes a passage from the work in his Misc. Ess. II. p. 1.

[H. T. COLEBROOKE.]

1198.

235d. Foll. 85; size 12½ in. by 4½ in.; careless Devanāgarī writing of 1790 A.D.; eleven lines in a page.

Alamkāracandrodaya, a work on rhetoric in six chapters (ullāsa), by Venīdatta Śarman Tarkavāgīśa-bhaṭṭācārya, son of budha-Vīreśvara-śrīvara, and grandson of śrīvara-Lakshmana. In the concluding ślokas the author's pedigree is traced still further back; Lakshmana and his elder brother Rāma being the sons of Kalyāṇa, and grandsons of Mahīdhara-budha, a māntrika of Kāśīpurī, belonging to the Nāgachatradharadvijottamakula.

The MS. is very incorrect.

It begins:

जयतीह रमालोलदृगपांगतरंगिणी । यहंतः संचरमोहभर[ः] स्मेरमुखो हरिः॥ १॥ दुर्जनोक्तिकदुध्वांतममुत्सारणवंधुरः ।
सन्मनःकरवाह्नाट(क) छंद्रोटयो ्जयात्रयं ॥ २ ॥
दुरुक्तिध्वांतमुह्नास्य काय्यकांताष्रसन्मणि ।
संप्रकाश्यं चिरं जीयात्काव्यचंद्रोटयः परः ॥ ३ ॥
नियतिनियमहीनानंटपूर्णा स्वतंचां
नवरसरुचिरांगों निर्मिति या तनोति ।
दुरितदलनदक्षां सर्वेमंपन्निदात्नों
जयित कविवराणां देवता भारती मा ॥ ४ ॥

The subjects of the chapters are: I. Kāvya-svarūpa ends fol. 12b; II. Kāvyasya vibhāga-višesha lakshaņāni, fol. 31b; III. Doshasvarūpa, fol. 49b; IV. and V. Guņālaṃkārayor viceka, fol. 55a, 61b; VI. Upamā, etc.

It ends (somewhat corrected):

नागळत्रथरद्विजोत्तमकुले विख्यातकीर्तिवरः संजातो हि महीधराभिधवुधः काशीपुरीमांत्रिकः। तानुत्रः सकलातिमदैनकरः कट्याणनामाभवत तस्मानंदनरामलक्ष्मणवरी जाती धराधीश्वरी ॥ १ ॥ तत्र श्रीवरलक्ष्मगांगजवुधोवीरेश्वरः (वा o MS.) श्रीवरो येन खेष्टमणिः सदाशिवपरवद्यापरोक्षीकृतं (!) । तज्जेनाखिलतकेवारिधिपरंपारंगमो व्यं वृधो वेशिदत्त इति प्रभासमुद्याचंद्रोदयो ब्लंकृतः ॥ २ ॥ ० सुहृदयकैरवमहनः कृहृदयकंजमृदितीकर्षाः । सुमितप्रकाशरचनो कृतो ब्रह्मंकारचंद्रो sti ॥ ४ ॥ ° माधुर्यमाररमगभितकाव्यवची माशिक्यमी क्रिक्सनोहरगुं फितस्रीः। श्रीकृष्णकंजकृतहार इवोपहारी श्रीवेशिदत्तमुक्तवेवच्यां विलासः ॥ ६ ॥ इति स्रीतकेवागीशभट्टाचायवेखीदत्रशर्मेखा विरचितालं-कारचंद्रोदये षष्ठ उल्लासः समाप्तो प्यं ग्रंथः ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1199.

1148d. Foll. 52; size 9 in. by 4 in.; good, clear Devanāgarī writing; ten lines in a page.

Nātyapradīpa, a manual of the scenic art, composed in 1613 A.D., by Sundaramiśra (Aujūgari). Perhaps the author's original manuscript.

z z 2

It begins:

स्पुरत्सुरतरंगिणि प्रवलदिक्षिकोणादृतप्रविष्टनगर्नदिनि प्रलवदंगिनिवाहणं।
नद्वद्वदिस्थितिस्थिगिततालकालिस्थरं
दिगंवरपुरंदरं नमत सुंदरं तन्महः॥१॥
सालसानलस्रशोल्ज्ञालिनां दक्षतातिजडताजुषां कृते।
नाटकप्रकृतिरूपलक्षणं संक्षिपामि निजलसरक्षणं॥२॥
क्षय प्रकृतोपयोगी क्रमेणैव नांद्यादिविचारः क्रियते। तन

स्राज्ञीवैचनसंयुक्ता नित्यं यस्मात्रयुज्यते । देवडिजनृपादीनां तस्मानांदीति संज्ञिता ॥ सूत्रधारः पठेत्तत्र मध्यमं खरमाष्ट्रितः । नांदीं पदैडीदशभिरष्टाभिवीष्यलंकृतां ॥

श्वस्य व्याख्याने <u>मातृगुप्ताचार्यैः</u> घोडशाङ्क्रिपदान्वितापीयमु-दाहृता । स्रत्र श्वोकपादं पदं केचित्सुप्तिकंतमधापरे ०

The author refers continually to his play Abhirāṃamanināṭaka (Aufrecht, Cat. Bodl., nos. 269, 270; composed 1599 A.D.), first under the designation निजकृते प्रकृते डिभराममणिनाटके, and afterwards under that of प्रकृते simply. Bharata, the Daśarūpa and (Sāhitya-) Darpaṇa are also occasionally referred to.

इति नाटकलक्ष्यां fol. 48; इति दशक्ष्यकलक्ष्यानि ॥ अय प्रसिद्धानि कानिचिदुपक्ष्यकाणि fol. 51b; अय तोटकं ॥ अय सट्टकं । 6 fol. 52a.

It ends: लक्ष्यमत्र कर्यूरमंत्ररी ॥ एवं श्रेषाणि पंचदशो-परुपकाणि ग्रंथांतरादनुसतियानीति ॥

शाके शरमामशरेंदुतुत्ये १५३५
माने वरिष्ठाश्रमतः प्रसिद्धे ।
तदेतदी नागरिया निवद्धं
मुद्दे कवीनां कविमुंदरेख ॥ १ ॥
बुधैकवोधाः सविश्रेमलेखाः
स्थले स्थले सिन्नहिताविश्रेषा ।
रम्यातिरम्यं न हि तारतम्यं
पुष्येषु पुष्यंध्यभिन्नगम्यं ॥ १ ॥

इति श्रीसुंदरिमश्रविरिचतो नाट्यप्रदीपः समाप्तः ॥

A later hand has added: गर्धशोषायात्त्रयेण गृही-तिमदं पुस्तकं (it seems to have previously belonged to one Mathakara Gangādhara) दिवाकरेण संवत् १९३६ देशा सु १. [H. T. Colebrooke.]

1200.

843A. Foll. 35; size 12 in. by $4\frac{1}{4}$ in.; careless, modern Devanāgarī writing; eleven lines in a page.

Another copy of the same work. Very incorrect. [H. T. COLEBROOKE.]

1201.

3029. Foll. 16; size $13\frac{1}{4}$ in. by $8\frac{3}{4}$ in.; folio; recently written half-margin, in the Telugu character; thin European paper; 21-26 lines in a page.

Nāṭakaparibhāshā, the principles of dramaturgy, in ślokas, by śrī-Śinga Dharanīśa.

It begins:

श्रथ रूपकिनिर्माणपरिज्ञानोपयोगिनी ।
श्री शिंगथरणोशेन परिभाषा निरूप्यते ॥ १ ॥
परिभाषा तु मर्योदा पूर्वाचार्यीपकित्यता ।
सा हि नौनित(? नौरित)गंभीरं विपक्षो (!) नाट्य-

स्पा च भाषानिर्देशनामिष स्त्रियधनिता (!) ।
तत्र दोपादि - - - विभाषा चेति भेदतः ॥ ३ ॥
चतुदेश विभाषाः स्युः प्राच्याद्यवाक्यवृत्तयः ।
आसां संस्कारराहित्याद्विनियोगो न कथ्यते ॥ ४ ॥
उत्तमादिषु यहेशव्यवहारात्प्रतीयते ।
भाषा द्विधा संस्कृता च प्राकृती चेति भेदतः ॥ ५ ॥
कौमारपाणिनीयादिसंस्कृता संस्कृता मता ।
तत्र तु प्राकृतं स्त्रीणां सवीसां नियतं भवेत् ॥ ६ ॥ ०

It ends:

च्याजान्निवारियज्ञोस्तु संग्रानं भीख्यां नतं । चन्योदाहरणं क्षेयं प्राक्षेमीयाकुतूहरुं ॥ नाटकपरिभाषा समाप्ता ॥ [A. Burnell.]

1202.

3088. Foll. 11; small quarto; size 9 in. by 7½ in.; Devanāgarī writing; twenty lines in a page; European paper (watermark 1862).

Another copy of the same work; apparently transcribed from the preceding MS.

The anusvāra is everywhere written as म; the author's name thus appearing as श्रीशिन्ग-भरणीश. [A. Burnell.]

1203.

280. Foll. 223; size 10½ in. by 4 in.; careless Devanāgarī writing of 1796 A.D. by two or three different hands; 11 or 12 lines in a page.

Rasagangādhara, a somewhat diffuse treatise on rhetoric, by Jagannātha Bhaṭṭa Paṇḍitarāja, son of Peru Bhaṭṭa Sūri.

The work is now in progress of publication, together with Nāgeśa Bhaṭṭa's commentary Gurumarmaprakāśa, in the Benares Sanskrit Series, by Paṇḍit Gaṅgādhara Śāstrī Mānavallī.

The present MS. is perhaps one of the worst specimens of modern Kāśī writing, being full of blunders in every line, and the constant confounding of similar letters and conjunctions with one another showing the utter ignorance of the copyists.

It begins:

स्मृतापि तरुगातपं करुगया हरंती १॥१॥
श्रीमक्कानेंद्रभिक्षोर १। the second half-sloka of sl. 2, and the first of sl. 3 have been omitted; तं वंदे पेरुभट्टाब्यं रुख्मीकांतं महागुरुं॥३॥०६॥
मननतरितीर्णेविद्यार्णेवो जगनायपंडितनरेंद्रः।
रसगंगाधरनाम्नीं करोति कृतुकेन काव्यमीमांसां॥९॥

The first chapter (or 'face') ends fol. 42a with the following colophon (ed. p. 170):

इति महोपाध्यायपद्वाक्यप्रनाणपारावारीणश्रीपेरानभट्टस्य (!श्रीपेरुभट्टस्य ed.) सूरे: सूनुना पंडितराजनगन्नायेन निर्मिते रसगंगाधरे रसनिरूपणात्मकं पूर्वमाननं ॥

How many more chapters there are does not appear from this copy.

The end of the last published fasc. (6th, pp. 576) coincides with fol. 148a of this MS.

The last few sections of the MS. are: athollāsaḥ, fol. 215b; athāvajñātaviparyayaḥ, fol. 216; atha mīlitam, fol. 219a; athottarūlankūraļ, fol. 221a; atha pariparopakūraļ, fol. 221b.

It ends: किं कुवैते दरिद्राः का सा[र] खती धरा मनी-जतरा कः पावनस्त्रिक्षोकां णुभमस्तु ॥

See Raj. Mitra, Notices, ix., p. 115.

According to the second introductory śloka, and the comment thereon, the author's father studied philosophy and grammar, at Benares, under Jūānendra Bhikshu, Deva (Khaṇḍadeva) and Vīreśvara Paṇḍita. His name ('for Perumūl) would seem to point to Tamil origin.

[H. T. COLEBROOKE.]

1204.

1713a. Foll. 61 (and a śuddhapattra to fol. 49); size 9 in. by $3\frac{1}{2}$ in.; careless, modern Devanāgarī writing; nine lines in a page.

Rasagangādhara-vyākhyā. This is the title of the work, inscribed by another hand on the first and last pages; and it seems indeed to be a portion of Nāgeśa's commentary on Jagannātha's work.

The MS., however, is so hopelessly incorrect, that it looks more like a gloss on that commentary, than that work itself. The original MS. from which this was transcribed, seems to have been incomplete at the beginning. It begins (cf. Ben. ed., p. 6, text and commentary): श्रीगणेशाय नमः । रमणीयाणेप्रतिपाद इति । घटमानयेति वाक्यवारणाय रमणीयेति कटाखादिवारणाय शब्द इति व्यंग्यादिसंग्रहाय वाक्क इति नोक्षं रमणीयशब्दप्रति-पादकशब्दे व्याकरणादिरूपे उतिव्याप्तिवारणायाणेति. लोकोत्तरे निविधेषशाच (? निविशेषाच) संग्रहपुवाचे (!) इति यत्किंचिव्याकारजनकञ्चाने समुहालंबनविधया (ed. p. 7, l. 13).

ै इति परिकर: fol. 49b; इति श्लेष: fol. 50b; इत्यप्र-स्तुतप्रशंसा fol. 52; इति व्याघात: fol. 60a.

It ends: न च कैमुत्येन सिद्धिरिप तद्भेद स्वास्तु प्राचा-मन्रोधेन भिन्नतयोक्तिरिति ॥ समाप्तः मुभं ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1205.

235e. Foll. 29; size $12\frac{1}{4}$ in. by $4\frac{1}{4}$ in.; careless, modern Devanāgarī writing; eleven lines in a page.

Rasapradīpa, a treatise on rhetorical subjects, in three chapters (āloka) by Bhaṭṭāraka Pra-lhākara, son of Bhaṭṭa Mādhava, and grandson of Bhaṭṭa Rāmeśvara.

The MS., like the one that precedes it (no. 1198, above), by the same hand, is extremely incorrect.

It begins: पुरतः प्रविलोक भगेचापं o see Weber, Cat. Berl., no. 823.

I. Kāvyalakshanapariccheda ends fol. 9b; II. rasaviveka, fol. 22b; III. vyanjanānirūpaņa, fol. 29a.

From a śloka at the end (which, however, is very corrupt in the present MS.), it appears that the treatise was composed in the Kharavatsara 1640. On the outer page of this MS. it is wrongly called Udāharaṇacandrikā.

[H. T. COLEBROOKE.]

1206.

176a. Foll. 24; size 12 in. by 3½ in.; small, clear, modern Devanāgarī writing; 5-9 lines in a page.

Rasamīmāmsā, a treatise, in 114 verses, on poetic sentiments, by Gangārāma, surnamed Jadin, son of Nārāyaṇa; with a commentary entitled Chāyā, by the same author, written above and below the text.

The text begins:

वलरानेणाकाशं किलंदकत्या यथानायि ।

<u>गंगारानेण</u> तथा <u>रसनीमांसापि</u> वालमनः ॥ १ ॥

कविभिः काव्यैः सुदृदां मानं सदनं समानीतैः ।

खनुभावैश्व विभावैर्व्यभिचारिभिरिष च संभूय ॥ २ ॥

The commentary begins:

व्या [ल] बलाकरपूक्तिनिरस्तपूबीपरप्रवृर्रादम्: । सव्यापसव्यलस्यो गर्णाधियो जयित सावैभीम इव॥१॥ नाभीसरोहहोज्ञैवैदनमरोज्ञासनोपरि स्थिता।
जिभुवनमपूर्विमिव या प्रदर्शियित सा सरस्वती जयित॥२॥
पदकौस्तुभभूपणं सदाचरणाक्रांतफणोंद्रमंडनं।
कावितावदनालयोज्ञवं दृदि नारायणतातमाश्रये॥३॥
श्वभिनवकौतुककारी गिरिवरधारी भवाश्रिमंहारी।
कुंदनिकुंजविहारी मानसहारी हरिजैयित॥४॥
नत्वा राधादेवीं गंगारामो जडीति यः स्थातः।
सो बहं रसमीमांसां विवृशोम्यधेप्रवोधसिद्धार्थ॥ ॥॥
The MS. onds:

गंगारामोज्ञीतां रसमीमांसां विज्ञानानः ।

पुरुषोज्ञमो उस्तु तृष्टः सर्वज्ञः सोऽपि गोविंदः ॥ ११४ ॥

गंगारामोज्ञीतामिति रसमीमांसां विज्ञानानः पुरुषोज्ञमस्तृष्टो

उस्तु स गोविंदः सर्वज्ञो उप्पश्चित्रत्वयः शेपं पृवैवदिति ॥

गंगारामेण कृता रसमीमांसा खिनिर्मिता टीका ।

पुस्तकलालसमनसो विदुषो मनसो उस्तु तोषाय ॥ १ ॥

नौकाया भानुतरंगिरणाश्ज्ञायामिमां समास्याय ।

नवरसपाजीभूता विहरंतः के न रामकृष्णांति ॥ २ ॥

इति श्रीजङ्यपनामकगंगारामविरिचिता ज्ञायाभिधा रसमी-

This is followed by a fragment, inscribed Gaurikasūtravritti, on a separate leaf numbered 25, and written in the same hand as the preceding leaves; commencing: इति सवैत्र १ इति शब्दास्यस्वास्यस्वा इत्यादि १ प्रतीवस्थाद्यंतयोरन्यतरत्र ३। °

मांसाव्याख्या संपणी॥

It onds: न ज्योतिक्शास्त्रगोचरता ९ समृत्रमि निर्मृतं यदहं प्रललाप तत्। विश्वचक्रं भ्रामियतुर्येतुर्विलिसितं भवेत् १॥ इति गौरिकसूचवृत्तिः॥ [II. T. COLEBROOKE.]

1207.

290a. Foll. 25; size 10 in. by 4\frac{1}{2} in.; indifferent, modern Devanāgarī writing; twelve lines to the full page.

Rasamīmāṃsā, with the author's commentary (beg. व्यावलाकर °). [H. T. COLEBROOKE.]

1208.

436b. Foll. 6; size 10½ in. by 4 in.; legible, modern Devanāgarī writing; eleven lines in a page.

Rasamīmāṃsā, without the commentary.

[H. T. COLEBROOKE.]

1209.

Foll. 24; size 10 in. by $4\frac{3}{4}$ in.; 2526b. good, clear Devanāgarī writing of c. 1700 A.D.; thirteen lines in a page.

Rasavilāsa, a treatise on poetic sentiments, by Śuklabhūdeva. Three chapters (stabaka) and the beginning of a fourth (?).

It begins:

काव्यवाक्यसमुत्पन्नमनीवृत्त्या विनाशिते। खज्ञानांशे स्फ्रानव्यादात्मा [-- t torn] सात्मकः ॥ १॥

इह तावलालिदासादीनामिव यशोविस्ताराद्यनेकश्रेयःसा-धनीभृतकाच्यस्य अञ्दार्थी अरीरपदे अभिषिक्ती ॥ यमकादयः शब्दशोभाधायकत्वेन न उपमादयश्चायशोभाधायकत्वेनालंकारा हारादिस्थानीयाः ॥ वस्त्रक्लंकाररसादि ह्रपं व्यंगं चात्मा ॥ ज्ञोजः प्रसादमाधुर्याख्यास्त्रयो गुणाः शौर्यादिवदात्मविशेषरसाद्याधिता इति व्यवस्थिते ॥ प्रायशो सार्थमेव काव्यप्रवृत्तेः ध्वनिष् परमरम-गीयत्वाच रसध्वनेसतदात्मा रसस्तावदिभिधीयते॥ तद्क्तं दंडिना॥

खादपाके व्यनाखाद्यं भोज्यं निर्हेवगां यथा। तथैव नीरसं काव्यं स्थानो रसिकतृष्टये॥ इति॥ १॥ ध्वनिकारो ऽपि॥

नीरसी हि निवंधी यः सी अपशब्दी महाकवेः। स तेनाकविरेव स्याद्नेनास्मृतल्ख्यः ॥ इति ॥ २ ॥

तत्र रसखरूपमाहुः काव्यप्रकाशकृतः। 0

Fol. 6: इति ॰ रसविवेको नाम प्रथम स्तवकः ॥ शुंगा-रादीनां लक्ष्यां रत्यादिप्रकृतिकलं ॥ तत्र ॥

> मनोनुक्लेष्वर्थेषु सुखसंवेदनं रितः। रसो यस्तत्रकृतिकः स शुंगारो द्विधा नतः ॥ ०

Fol. 12b: इति विहासि: स्तवकः ॥ अय रसवङ्गाव-स्यापि काव्यात्मरूपतया स्मृतत्वेनोपेक्षानहितया प्रसंगात् । ०

It ends: विभावानुभावी चाच व्यंजकी॥ न त्वेकस्मिन् व्यभिचारिणि ध्वत्यमाने व्यभिचार्यतरं व्यजकतयावश्यमपेष्ट्यते तस्यैव प्राधान्यापत्तेरित्यास्तां विस्तरः ॥

इति श्रीमञ्जुक्षभूदेविवरिचते रसविलासे भावनिरूपणो नाम तृतीय स्तवकः॥

खयैवामुलकीधायकत्वेन स्मृता गुणास्तावनिरूपंते।

For a Suklabhūdeva who wrote the drama Dharmavijaya, see Raj. Mitra, Notices, i., p. 37. [Gaikawar.]

1210.

Foll. 51; size $10\frac{1}{4}$ in. by $4\frac{1}{4}$ in.; legibly written, in Devanāgarī, about 1730 A.D.; 8-10 lines in a page.

Rasacandra, a versified treatise on the poetic rasas in four chapters, composed, in 1696 A.P., by Ghāsīrāma Kavi, of the Gautama-vamśa.

It begins:

सास्यालमयूरसिंहवृषभा गंगाभवान्यी तथा काकोलम् विष्म वैरिख उमे हंतेकवासं गताः। यत्तासाइवने शिवस्य कलहं विशं प्रकृषित नो विद्यानां पटलीं विनाश्यत स श्रीमाराजें द्वाननः ॥ १॥ कति नो कृतयः कृताः कृतींद्रैः कविभि: शास्त्रविचारपारगै: निजिचित्रविनोदनाय बाल्या-द्रसचंद्रस्तु नया निरूपते । फ्टिति नवरसस्य ज्ञानहेतोः शिशनां सरसस्गमपद्येगेद्यहृद्यानवद्यैः। व्यरिच सरलभावो दीर्घसाहित्यसिंधु-प्रगटितरसचंद्रो घासिरामद्विजेन ॥ ३ ॥

खय रसनामानि ।

शृंगारहास्यी करुणा च रीद्रः प्रोक्ती तथा वीरभयानकी च। वीभासक छाड़्ता शांत संशी वात्सल्यनामा कथितस्य केस्वित्॥ ४॥

खय सर्वरसल्ख्यां।

विभावानुभावैः समं साह्मिकाख्यैः स संचारिभिः संयुतः स्थायिभावः । रसङ्ख्य सम्यग् मनोभावनातो रसन्वं समायाति सर्वेच काव्ये ॥ ५ ॥ जालंबनोहीपनसंज्ञया यो द्विधानुभावः कथितो रसज्ञैः। स नायिकानायकरम्यभेदाद् द्विनैक्धा तत्र तु नायिका स्यात्॥ ६॥ शृंगारस्तु महाराजः सर्वेषां रसभूभुजां। शिष्टाचारेश तद्भेदास्तस्मादादी निरूपिताः॥ १॥

^{*} The MS. reads almost always नायका.

तत्र नायिका निरूपंते।

यासां वज्ञात्वमायांति ज्ञानिनो जिप महपेयः।
वेद्ज्ञास्त्रापेतस्त्रज्ञा धन्यास्तास्तु मृगीदृज्ञः॥ ।

स्तर्याचेषु किपतेल्ध्याग्रैनीयिका युता।
स्तीया च परकीया च सामान्या चेति सा त्रिधा॥ ९॥
तत्र खीयालख्यां।
लक्जाज्ञालिपतिप्रेमसंयुता धमेतत्परा।
स्वामिन्येवानुरक्ता या सा स्वीया कृतिनां गृहे॥ १०॥
सा यथा।

खपांगवनभूतले नयनखंजनक्रीडनं
वचः कृपणिविज्ञविद्यायतमैककर्णातिथि।
मनागधरपद्मवे मृगदृष्ठाः स्मितस्य स्थितिर्
जले जलतरंगवन्मनिस याति कोपः श्रमं॥ ११॥
स्वीया तु चिविधा तच्च मुग्धा मध्या प्रगल्भिका।
तचांकुरिततारुख्या मुग्धा सा च द्विधा मता॥ १२॥
स्रज्ञाभयपराधीनरितिष्ठ क्रमशस्तु वा।
सेव प्रोक्ता नवोढिति नायिका रसवेदिभिः॥ १४॥
विश्रखनूतनोढा सप्रश्रया सेव च क्रमात्।
द्विया मनोहरा कोपे मृदुला भूषणिया॥ १५॥
मृग्धा यथा।

कांतांगे राजधान्यां मदननरपतेराज्ञया स्वीयवासे
कर्तुं तारुख्यमारादिह स्रुभसमये शीव्रमायास्यित ।
पद्मां हंसस्य दाष्ट्यं वदनगतरुचा चंद्रसीर्यभावो
दूग्र्यामामंत्रितं किं विजितमृगदृशो संजनक्रीडनं च
स्रयाज्ञातयीवना ।

स्रागतं यौवनं स्वांगे या न जानाति वालिशा। स्रज्ञातयौवनानेकविधभ्रमभयान्त्रिता॥ १७॥

यथा पद्यमुक्तावस्यां।

ममोरिस दिने दिने अपि शितवृद्धिरेका कुतस्

तथेयमुदरे मनागसितसूख्सरेखा कुतः।

श्रहो ध्विन पदक्रमः कथमतीव मंदायतः

श्रमं नयचिकित्सितैर्देटिति दीधरोगं सिखा। १९॥

श्रागतं यौवनं खांगे या जानाति वरांगना।

सा जातयौवना प्रोक्ता खांगवीख्यात्यरा॥ १६॥

कुचयोः सदृशं भवेन्न वेदं सरमं हेमसरोजकोरकं। उरसीति निधाय भाति बाला मुकुरे दत्तविलोललोचना॥ २०॥

यथातत्रैव।

नवोढालक्षणं पूर्वीकं। यथा तत्रेव।
संप्राधितापि रमणी रमणीयतस्ये
गंतुं वहिष्य यतते परिकंपमेति।
तालालजालधृतवालणुकांगनेव
संवेशिता कनकपंजरगर्भवासं॥ २१॥
विष्रयानवोढा यथा।
वाससा समभिवेष्य सवैतः
स्वां तनुं कनकविद्यसित्रभां।
स्रोभुदितनिमीललोचना
स्वापमेति सह केन कामिना॥ २२॥

In this way poetic illustrations are throughout introduced either by a simple पणा or (less commonly) by पणा पद्यमुकावल्यां (or तबेव). Here follow a few more from the latter source:

गत्वा कियेत्यपि पदानि सखीसमूहाट् खग्रे निवृत्य किमपि ब्रुवतां सहासं। मां वीष्ट्य चंचलकटा ध्रमनो जवा गा-विद्येपैरिह करोति सुविद्यतांगं ॥ fol. 6b. विंबोष्ठं भ्रमरा द्विजानिय शुका नेत्रे वकाणां गणा वेणीं केकिंगणा मरालिनिचया मुक्तावलीनां लताः चादातं परितो धमंत्रपवने सातं सरो वामलं गर्द्धत्या मम विप्रियं बत मया तेपां कृतं किं सिख॥ [fol. 9a. वियोगिनीं पंकनकोमलांगीं मूखीगतां प्राणसखीं कृशांगीं। जलाद्वस्तांतरिता प्रतीतं प्रिया सखी गच्छति साहसेन ॥ fol. 11a. संकेतस्यलतत्यमेत परितो व्यापारियाचा दूशं भीतियानुलितां खनंत्रगरणत्नारस्य हंत भूतेः। गाढा हिंगनपूर्वेकं सचिकतं पीत्वाधरीयां सुधां कांतेशः परिचुंब्य गंडमभितः सादुं प्रमोदं गतः ॥ fol. हा प्राणेश गतः किमन्यविनतां क्रांतेन चाहं गतः [19b. क्षिप्रं मंदमते विघेहि शप्यं तस्त्रं ममाग्रे अधुना । कांतां वाचिममां निशम्य चतुरः प्रोवाच मंदस्मितं त्वडक्षोरुहहेमशंकरशिरः पश्यालपामि प्रिये॥ fol. दहात देहमयं मलयानिलो \[20b. व्रज्ञति के किरवो हृदि श्रष्ट्यता । हरति जीवनदो मम जीवनं वद कर्ण विषरीतिमदं सिख ॥ fol. 23a.

Not unfrequently, however, the examples are given without even these introductory indi-

cations, as in one of the following stanzas (fol. 7a):

श्वनेकपुरुषेः सार्थमतंतमुरतस्य च ।

यस्याश्चित्ते सदा वांद्या कुल्टा नायिका तु सा॥ यथा॥

यं यं युवानं रमणीयरूपं

महोत्सवे पश्यित कातराख्यो ।

रितं विधातुं खलु तेन तेन

कामातुरा वांद्यित निःश्चसंती ॥

निर्भयात्मीयसंकेतस्यलनाशस्य शंकया ।

नायिकानुश्यानास्या कविभिः परिकोर्तिता ॥

मित्राणां सदिस खकुंजकदलीच्छेदं विधातुं प्रिये

दासेभ्यस्तु समादिशत्यिष सदा सत्यप्रतिज्ञत्ते ।

काश्ये पीतरुचिं मद्भ्रमभया नाधिं दुरंतां गता

वामाद्यी पुटपाकदारुणतरं संतापनेवांचित ॥

भविष्यनिज्ञसंकेतस्यलाभावस्य शंकया ।

मनसा दुःखिता चेत्सानुश्याना द्वितीयका ॥

Perhaps all the poetic examples (including those of the *Padyamuktāvalī*) are by the author himself.

I. Nāyikāgaņabheda (198 ślokas) ends fol. 19a; II. nāyakasaṃghavarņana (85 śl.), fol. 26b; III. anuhhāvādimoghasthāyivyabhicārisāttvika gaņa (150 śl.), fol. 40; IV. rasadaśaka (162 śl.) ends:

सीधः संप्रति वोधो वा प्राप्ताणों अपि मनीषिणां।
कामं न शोभते नूनं रसचंद्रं विना क्षिचित् ॥ १६१ ॥
शाके वेदनगाद्रिशीतगुमिते ज्येष्टस्य पद्धे सिते

हादश्यामधिकस्य वासरमणेवारे च सौस्यप्रदं।
सङ्घणीमलकोमलाङ्गुतपदः प्राकट्यमापन्युधान्
ग्रंथो अयं रसचंद्रकः सुखयतात्साहित्यसिंधूङ्गतः ॥ १६२ ॥
वंशे यो अजिन गौतमस्य विदिते घट्शास्त्रपारंगमे

घासीरामकविः कवींद्रचरणप्राप्तप्रवोधोदयः।

रम्यार्थे रसचंद्रके सुमितिना तेन स्वयं निर्मिते
पूर्णानं दशकं च भावसहितं सर्वे रसानां गतं॥

समाप्तो अयं रसचंद्रः॥

H. T. COLEBROOKE.

1211.

2238b. Foll. 48; size 63 in. by 41 in.; fair

Devanagari writing of 1723 A.D.; 11 or 12 lines in a page.

Rasataranginī, an exposition of the theory of poetic sentiment, in eight chapters (turanga): by Bhānudatta Miśra, of Mithilā, son of Gananātha (Ganapati, Ganeśvara).

It begins:

लक्षीमालोक्य लुभ्यविगममुपहसञ्ज्ञीचयन्यञ्जांतून् खत्रं शोणािख पश्यन्सिमिति दशमुखं वीष्ट्य रोमांचमंचन्। हत्वा हैयंगवीनं चिकतमपसरन्द्रोच्छरक्रेदिंगतान् सिंचन्दंतेन भूमिं तिल्जिनव तुल्यन्यातु मां पीतवासाः॥१॥ भारत्याः शास्त्रकांतारश्रांतायाः शियकारिणी। क्रियते भातुना भूरिरसा रसतरंगिणी॥२॥ वाणीकमिलनी भानोरेषा रसतरंगिणी। हंसाः कृतिथयस्तच युक्तमच प्रतीयतां॥३॥ गिरां देवि तरंगिस्यां वारय क्रूरवारणान्। यद्वविष्यति लोकानामािवलो विरलो रसः॥४॥

हेतोः पूर्ववर्तित्वनियमात् स्रतः पूर्वमेत्र तस्योपन्यासः समु-चितो रसस्य हेतवो भावादयस्तेन रसेभ्यः पूर्व भावादय रव निरूष्यते। °

I. Sthāyibhāvanirūpaṇam, fol. 6a; II. vibhā-vanirūpaṇam, fol. 10a; III. anubhāvanirūpaṇam, fol. 13b; IV. sāttvikabhāvanirūpaṇam, foll. 16b; V. vyabhicāri(bhāva)nirūpaṇam, fol. 28b; VI. śriṅgārarasanirūpaṇam, fol. 35b; VII. (hāsyādi-)rasanirūpaṇam, fol. 41b; VIII. rasa-(bheda)nirūpaṇam ends:

श्ववगाहस्य वाग्देवि दिव्यां रसतरंगियां। श्वस्मत्पद्येन पसेन रचय श्रुतिभूषयं॥ यावद्वानोः कृता [1. सुता] कापि काल्ठिंदी भुवि नंदति। तावश्विष्ठतु मे भानोरेषा रसतरंगिया।॥

इति श्रीमैपिलश्रीमत्कलासनायश्रीगणनायसन्मिश्रतन्य भानुदर्श्वामश्रविरचितायां रसतरंगिण्यामष्टमस्तरंगः ॥ लिखितं
भट्टगोपीयेन पंचनदान्वयदामोदरभट्टसुतेन संवत् १९६० वर्षे
भाद्रयदमासि कृष्णपञ्चे षष्टमां शनिवासरान्वितायां ॥ मुकास
स्वनमेर ॥

Cf. Weber, Cat. Berl., no. 824; Aufrecht, Cat. Bodl., no. 506; Rāj. Mitra, Notices, iii., p. 311; Burnell, Tanjore MSS., p. 57a.

According to a note, by Colebrooke, in MS. 699a, the author was a descendant of Mandana Miśra, usually called Sureśvarācārya, the Vedānta critic (vārttikakāra). [GAIKAWAR.]

1212.

3198. Foll. 32; size 8½ in. by 4 in.; fairly written, in Devanāgarī, about 1700 A.D.; ten lines in a page.

The same work. A less correct MS.

[J. F. FLEET.]

1213.

2021. Foll. 27; size 9½ in. by 4 in.; good, modern Devanāgarī writing; eleven lines in a page.

The same work.

[Dr. John Taylor.]

1214.

699a. Foll. 37; size 9½ in. by 4 in.; clear, modern Devanāgarī writing; eight lines in a page.

Rasatarangini.

[H. T. COLEBROOKE.]

1215.

120. Foll. 161, of which foll. 58 and 59 are wanting, while five *śuddhipattras* have been inserted after foll. 61, 107, 158 (two), 159; size 10 in. by 3\frac{3}{4} in.; fairly good, modern Devanāgarī writing; seven lines in a page.

Naukā, a commentary on the preceding work, by Gangārāma Jadin (son of Nārāyaṇa).

It begins:

लीलागृहीतगात्रं नवरसपात्रं मुतं यशोदायाः ।
श्रीभानुतरंगिख्या नीकायाः कर्णधारमहमीदे ॥ १ ॥
गंगारामेण मया यलात्कोपादिव चलरामेण ।
प्राक्रपवराप्यवीक्षप्रवणासी क्रियते तरंगिणी भानोः॥ २ ॥

It concludes with five slokas, the last of which runs thus:

पत्या स्वर्गमुखाभिमुख्यपदवीं यातुं समुत्कंठया यस्य स्वात्मिन राधया दिनकरो जीवातुरालिख्तः। च्यास्माकीनकृतिद्विदविं(वि)गलच्छास्त्रामृताप्यायितं यं चामंस्त मुत्तेन सो ऽस्य प्रलितं शादूलिविक्रीडितं॥५॥ इति श्रीजञ्चुपनामकगंगारामिवरिचतायां नीकाख्यायां

For the same author's commentary on the Rasamīmāṇsā see no. 1206.

रस्तरंगिणीच्याख्यायामष्टमस्तरंगः ॥

1216.

1703a. Foll. 68; size 91 in. by 4 in.; legible, Devanāgarī writing of 1715 A.D.; thirteen lines in a page.

Rasikarañjanī, another commentary on Bhānudatta's Rasataraṅgiṇī, composed (? in 1552 A.D.) by Veṇīdatta-śarman Tarkavāgīśa Bhaṭṭācārya.

It begins:

नमो इनवतमस्तोमतोमरोत्तमकांतये।
किताशेषकस्याणकिकस्यमसंमुषे॥ १॥
किविरतमालललामं वहिं[णवर?]वहेंशेखरं मुखदं।
राधाद्धदयिनवासं राधाहरमाश्रये नित्यं॥ २॥
प्रणम्य लस्तीनृहरिं प्रत्यूह्य्यूह्नाशनं।
कुर्वे रसतरंगिख्या व्यास्यां रसिकरंजनीं॥ ३॥
तवाभिमतग्रंपसमाप्तिप्रितिबंधकिषक्रिविधाताय ॰
It ends:

वाग्देवतावरकृपास्फुरितं दृदको
विज्ञेन तिल्लाक्तिमच मया समग्रं।
ईयो विहाय मिय दोषिजहीषैयाद्या
संशोध्य साधु विवृधेः परिशीलनीयं॥ १॥
तरणी रिचतेयं मे तया रसतरंगिणी।
रसपारगतीच्छिद्धः ससुखं परितीयैतां॥ २॥
श्रीमज्ञागफणातपचनृहरेभेको धरामंडनो
विख्यातो महिदासभट्ट इति यस्तज्ञमृजन्यात्मजः(?)।
वेणीद्यक्वचींदुशेखरवरः सत्रक्षवागीश्वरस्
तस्येयं कृतिरुज्ज्ञला वितनुतां मोदं सत्तां सवैदा॥ ३॥
वेदण्यैष्यां(? 1. ज्येंकां)दुगणिते वासरे ऽज्जैनमासके।
वयोदश्यां रवी पूणी गीका रसिकरंजनी॥ ४॥

इति श्रीतकैवागीशभद्वाचायैवेणीदत्तकृता रसतरंगिणीव्या-स्या रसिकरंजनी समाप्ता॥ संवत् १९९२ । ०

[H. T. COLEBROOKE.]

1217

2097b. Foll. 26; size $9\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; good, large Devanāgarī writing, of 1696 A.D.; nine lines in a page.

Rusamañjarī, a description of the characteristics of lovers and their mistresses, in erotic poetry; by Bhānudatta Miśra (son of Gaṇanātha). The author lived in Videha (Mithilā), on the borders of the Ganges (surasarit).

The work begins:

स्नात्मीयं चरणं दथाति पुरतो निम्नोन्नतायां भुवि स्वीयेनैव करेण कर्षति तरोः पुष्पं श्रमाशंकया । तस्ये किंच मृगत्वचा विरचिते निद्राति भागेनिंजैर् स्रंतः प्रेमभरास्त्रसां प्रियतमामंगे दथानो हरः॥ १॥ विद्वाकुरुमनोभृंगरसच्यासंगहेतवे । एषा प्रकाश्यते श्रीम<u>ज्ञानुना</u> रममंजरो ॥ २॥

तत्र रसेषु शृंगारस्याभ्यहितस्वेन तदालंबनविभावस्वेन ना-यिका तावित्ररूपते। साचित्रविधा। खकीया परकीया सामन्येति। तत्र खामिन्येवानुरक्षा खकीया। ०

It ends:

माध्वी कस्पंदसंदोह सुंदरी रसमंजरी ।
कुर्वंतु कवयः कर्णभूषणं कृपया मम ॥
तातो यस्य ग्रेथियः कविकुलालंकारचूडामणिर्
देशो यस्य विदेहभूः सुरसरिकक्कोलिकमीरिता ।
पद्येन खकृतेन तेन कविना श्रीभानुना योजिता
वाग्देवीश्रुतिपारिजातकुसुमस्यधीकरी मंजरी ॥

इति श्रीमङ्गानुदत्त्विश्रप्रकाशिता रसमंजरी समाप्ता ॥ संवत् १९४३ ॥

Cf. Weber, Cat. Berl., nos. 597-9; Aufrecht, Cat. Bodl., no. 507; Burnell, Tanjore MSS., p. 57a. [Gaikawar.]

1218.

2079b. Foll. 21; size 9 in. by 4 in.; good

Devanāgarī writing, of about 1650 A.D.; ten lines in a page.

The same work.

GAIKAWAR.

1219.

1942. Foll. 20; size 10 in. by 3\frac{3}{4} in.; excellent Devanāgarī writing, of 1797 A.D.; eight lines in a page.

The same work. Transcribed by Bhūskara.

[Dr. J. Taylor.]

1220.

2699. Foll. 18; size 10 in. by 35 in.; indifferent Devanāgarī writing, of 1797 A.D.; eight lines in a page.

Another copy of Bhānudatta's Rasamañjarī, transcribed by Bhavānīprasāda Miśra.

[MACKENZIE COLL.]

1221.

2602b. Foll. 9; size 12 in. by 4\frac{3}{4} in.; fair, modern Devanāgarī writing; 11-13 lines in a page.

The same work.

[MACKENZIE COLL.]

1222.

2602a. Foll. 33; the first of which is wanting; size $9\frac{3}{4}$ in. by $4\frac{1}{4}$ in.; good Devanāgarī writing of 1712 A.D.; eleven lines in a page.

Rasamañjarīprakāśa, a commentary on the preceding work, by Nāgeśa Bhaṭṭa, son of Śiva Bhaṭṭa, surnamed Kāla.

It begins (next MS.):

श्यामनोलोत्पलश्यामं वपुर्यस्य विभाति सः । यामिनोदियात्वोतन्मस्तको ब्स्तु शिवाय नः ॥ १ ॥ नागेशभट्टनामा शिवभट्टसुधीसुतः मुद्दे विदुषां । रसमञ्जरीप्रकाशं रचयानि मितैवैचोभिरपैषनैः ॥ ३ ॥

श्रमाशंकयेति सर्वत्र करावेनान्वयेति ०

3 A 2

^{*} Thus all MSS., instead of factor: of the Oxford MS., and of the Madras print of 1872.

It ends: ३६ । पद्येनेत्येकत्वमचि विविक्षितं ग्रंथं १९० । इति श्रीकालोपनामिशवभट्टसुतनागेशभट्टकृतो रसमंज्ञरीप्रकाशः समाप्तः ॥ संवत् १०६९ समै माघसुदी सप्तमीवार बुधवारके पोची समाप्तकीहा भोजाकायण लीवते काशीपुरामो । ० ककुलितीपंडितस्येदं पुस्तकं पठनार्थं ०॥

Cf. Aufrecht, Cat. Bodl., no. 508.

[MACK. COLL.]

1223.

119a. Foll. 41; size 10 in. by 4 in.; fair Devanāgarī writing, of about 1750 a.D. (foll. 29 -33 by a different, somewhat later hand); nine lines in a page.

Rasamañjarīprakāśa. [H. T. Colebrooku.]

1224.

19. Foll. 99; size 9½ in. by 4¼ in.; fair Devanāgarī writing, of 1743 A.D.; twelve lines in a page.

Rasamañjarī- vyangyārthakaumudī, a commentary on Bhānudatta's work, composed, in Saṃvat 1692 (1635 A.D.), by Ananta-śarman Pandita—a resident of Puṇyastambha on the Gautamī (Godāvarī)—the son of Tryambaka (or Timājī) Paṇḍita, grandson of Bālo Paṇḍita, and great-grandson of Nīlakaṇṭha Paṇḍita.

It begins:

सर्वे साधुजनाः सदायतद्भदः सत्संप्रदायादलं यज्ज्ञानाय काणादगीतममतान्यालोच्य तत्त्वार्थेदान् । वेदांतान्यरिज्ञीलयंति रहिस खानंदकंदाकरं वंदे तं जगदीन्त्ररं दियतया सानंदमालिंगितं ॥ १॥

The introduction, consisting of 34 stanzas, is mainly devoted (from \$1.6 to 30) to the glorification of the family of Kāśirāja, whose descendants ruled in succession at Benares, and who are said to have greatly distinguished themselves by their valour and liberality. From Kāśirāja was descended Pratāpavara Rudra, who was followed by his son Madhukara Śāha; he, again, by his son Śrīvara Vīrasimhadeva; and he, last, not least, by his son Candrabhānu,

surnamed Svahśākhin, to whom our author was under great obligations all through his life.

This personal introduction ends:

व्यंजनामग्निचित्रेन गौतमीतीरवासिना ।
श्रीच्यंवकतन्त्रेन पंडितानंतशर्मणा ॥ २९ ॥
रिसकश्रुतिभूषास्ति भृषि या रसमंजरी ।
व्यंग्यार्थकीमुदी तस्यास्तन्यते तत्कृतहरूतत् ॥ ३० ॥

The date of the composition is specified in the last of four concluding ślokas, as follows:

सब्दे लोचनरंधपड्वियुलसप्रसारसंलिखते *

मासे माथवसंत्रके हरिदिने पक्षे व्वलस्त्रे भृगौ ।

मुन्य(1. पुष्प)स्तंभिनवासिना नुधमुदे व्नंताभिथेनादरात्

काश्याभिष्टकृपावशाद्विरिचता व्यंग्यार्थसन्त्रीमुदी ॥

इति श्रीगीतमीतीरपुर्यस्तंभिस्यितिमितिविलासशालिनीलकंठपंडिततन् ज्ञालोपंडितांगजश्रीत्र्यंवकपंडितात्मजानंतपंडितिव रिचता श्रीमहाराजाधिराजप्रभुकुलितिलकायमानश्रीवीरसिंहदेवतन् जप्रीढप्रतापद्युमिश्यमरीचिनिरस्तसकलजनदुः खीष्य्यात श्रीचंद्रभानुकुतृहलकुमुद्वनिवकासिनी रसमंजरीव्यंग्यापैकीमुदो संपूर्णतामगमत्॥ संवत् १६०० मीति खशाढवदी १२
वारव्ध ॥

Ananta also wrote a commentary on the Āryāsaptaśatī, in 1645 A.D.

A lithographed edition of the present work, together with the text of the Rasamañjarī, has been published at Benares.

For another commentary, with a very similar title, viz. (Rasamañjarī-) Vyangārthakaumudī, by Viśveśvara Paṇḍita, son of Lakshmūdhara, see Rāj. Mitra, Notices, ix., p. 122.

[H. T. COLEBROOKE.]

1225.

1120a. Foll. 85; size 12 in. by 4\frac{3}{4} in.; fair, modern Devanāgarī writing; eleven lines in a page.

The same work. Slavishly transcribed from the preceding MS., which was frequently misread by the scribe. [H. T. Colebrooke.]

^{*} Cf. Hindustani उल्टाप्रसार 'in inverse order.'

119b. Foll. 41; size 10 in. by 4 in.; small, cursive Devanāgarī writing of 1786 A.D.; 12-14 lines in a page.

Rasamañjarī-parimala, a commentary, by Śesha Cintāmaṇi, son of Śesha Nṛisiṃha of Bradhnapura, on Bhānudatta's (or, as the commentator calls him, Bhānukara's) Rasamañjarī.

It begins:

प्रेमाद्रीधैनिरीक्षणादनुदिनं यश्चंबनार्लिंगनाद यो दंतस्ततसील्तानसपदोल्लेखाद्वियोगाच यः। युनोः को ऽपि परस्परागतस्वीसंभाषणाज्ञायते मृंगारः स विभूतये भवतु ने लक्षीनृसिंहाख्ययोः॥१॥ दरोद्भित्रपृथीविनियामणीं-द्रस्फारद्रालकांती मणिस्तंभवुद्या। पितृभ्यां हि सस्मेरमालोकितो मां कपोली विषयेन् गखेशः पुनात्॥ २॥ इंद्रादिदेवपरिसेवितपादपर्सा पदासनां विकचपसदलायताक्षीं। पद्मप्रभां विमलपद्मिनाननां तां वागीश्वरीमनुदिनं शरणं प्रपद्ये ॥ ३ ॥ खज्ञानहिरख्यक[शि]पोदैलने साखावृत्तिंह इवापरः। तमहं शेषमुपासे [मत्] पितरं श्रीनृसिंहाख्यं ॥ ४ ॥ (ऋति)विषमरसमंजया व्याख्यामेतां परोपकाराय। तनुते नृसिंहतनयः श्रीमान् चिंतामणिः श्रेषः ॥ ५ ॥ यद्यपि दुर्जनतोषायेषा न स्यान्यया कृता ठीका। तसिप मन्मतिमुद्धिं सज्जनपादापिता करिष्यति ॥ ६ ॥

इह खलु सकलकविकुलमुकुटमियामरीचिमंजरीनीराजित-चरणकमलो हरचरणपरिचरणपरायणांतःकरणः श्रीभानुकर-नामा कविः १ शृंगाररसप्रधानं रसमंजरीनामकं ग्रंथं विद्धानो १

It ends:

यन्नया जिल्पतं वाल्पाद् व्यक्तमव्यक्तमेव वा।
कृपयैतदनुम्राद्धं साधुभिदींनवत्सलैः॥ १॥
श्रोषावतंसश्रीश्रोषनृशिंहतनयः सुधीः।
यूनां मनोविनोदाय मंजरीव्याकृतिं व्यधात्॥ २॥
त श्रीसकलपंडितघटायगीयश्रीमक्रेषवंशालंकारभ

इति श्रीसकलपंडितघटाग्रणीयश्रीमक्केषवंशालंकारभूतवि-इक्जनवृंदचूडामणिमरीचिपंजरितचरणयुगलककलिशेषावता-रश्रीमक्केषनृसिंहतनयेन श्रीनृसिंहचरणोपासिना ब्रध्नपुरनिवा- मिना श्रीशेषचिंतामणिना निर्मितो रसमंजरीपरिमलः समाप्तः ॥

भदंभदृस्य पुत्रेण पंचग्रामित्वासिना । श्रीधरेणोपकारिणा (marg.) श्राचार्येत्रुपनाम्ना वै हिस्सिता सारमंजरी ॥

शके १९०६ संवत् १६४३ पराभवसंवत्सरे चैत्रीपीर्शमाया गुरुवारयुक्तायां तिषी श्रीधराचार्येण लिखितं पुस्तकं॥

The available space on the last leaf has been utilized by the same hand having added an explanation of two tantric verses, the Gandharvarājamantra (क्रयाप्रदेशीगंधवराजी) and Svapnavārāhīmantra (विश्वायस्तीम गंधवे: क्रयानाम्).

[H. T. COLEBROOKE.]

1227.

2058. Foll. 116 (numbered 117, no. 79 having been passed over); size 10\frac{3}{4} in. by 5\frac{1}{4} in.; good, modern Devanāgarī writing; 7-11 lines in a page.

Rasamañjarīparimala, with the text of the Rasamañjarī written in the middle of the page.

A less correct copy. [Gaikawar.]

1228.

1941. Foll. 47; size 10 in. by 3½ in.; good, clear Devanāgarī writing of 1789 A.D.; nine or ten lines in a page.

Rasikarañjanī, another commentary on Bhānukara's Rasamañjarī; by Gopāla Bhaṭṭa, son of Harivaṃśa Bhaṭṭa, and grandson of Nṛisiṃha Bhaṭṭa, a native of the Drāviḍa country.

It begins:

सानंदानंदवके स्मुर्राभदुरसमा मह्मवर्गे सरोषाः
कंसे खक्षातरि खप्रियसखसरसीजन्मभाखत्खरूपाः ।
रज्यंतः स्त्रीसभे भाखदतुलमहिमश्रीभरारंगभूमी
कल्यायां कल्ययंतां हरिहल्धरयोनेंकल्रस्याः कटाखाः
श्रीमहोपालभट्टेन द्रविडस्सासुपवैणा । [॥१॥
क्रियते रसमंजयौद्योका रसिकरंजनी ॥ १॥

प्रारिष्मतरसमंजरीयंचनिविद्यपरिसमाप्तये खेष्टदेवते भवौ

वस्तुनिर्देशन्वेन द्र्शयन् <u>भानुकर</u>नामा कविमेगलमाचरित । आस्मोयमिति । ⁰

It ends:

श्रीमह्द्राविडनीवृहंबुधिविधुः श्रीमात् नृसिंहो उभवद्
भट्टः श्रीहरिवंश उज्ञमगुणयामेकभूस्तालुतः ।
तत्पुत्रस्य कृतिस्त्रियं वितनुतां गोपालनाम्नो मुदं
गोपीनाथपदारिवंदमकरंदानंदचेतोल्जिः ॥ १ ॥
मञ्जरपरिहृतमनसां सुधियां पुरतः परिस्मुरत्वेषा ।
रसिकल्लाटनटस्या रस्या रसमंजरीटीका ॥ १ ॥

इति श्रीहरिवंशेकभट्टचरणशरणगोपालभट्टकृतरसिकरंजनी दीका समाप्ता॥

> सौम्यशाके शिवाद्रिचंद्रे ऽच्दे सौम्ये माधवे मुक्कसंत्रके। वसंतगौरीतिषावैकजंजर्से (!) महीसुते ॥ १॥ ०

The copyist was one Vitthala ganaka.

For another MS. of this commentary see
Rāj. Mitra, Notices, iv., p. 294.

[Dr. John Taylor.]

1229.

114b. Foll. 60; size 10 in. by 4½ in.; fairly good, modern Devanāgarī writing; 7-13 lines in a page.

Rasikarañjanī: with the text of the Rasamañjarī. Rather incorrect.

The final śloka (181: तातो यस्य मखेश्वर: •) has been added by a different hand, in Bengalī characters, and is not explained. It is, however, commented upon in the preceding MS.

H. T. COLEBROOKE.

1230.

543c. Foll. 2; size 16\frac{2}{4} in. by 10\frac{2}{4} in.; modern Bengalī handwriting; 20-30 lines in a page.

Rasamañjarī-sthūlatātparyārtha, an abstract of Bhānudatta's Rasamañjarī.

It begins: खण रसमञ्जरीनामासी ग्रन्थ:। अस्य कर्ता श्रीभानुदद्वित्रश्रामा कवि:। अस्मिन् ग्रन्थे नायिकानां नाय-कानां च विश्रेषल्ख्यानि तुदाहरसञ्जोकाश्र॥ अथ नाना-जातीयखन्दसा श्रोका गद्यानि च। सात्मीयमित्रादिनां। ०

[H. T. COLEBROOKE.]

1231.

1446a. Foll. 140 (paged 141, no. 33 having been passed over); size 11½ in. by 4½ in.; good, clear Devanāgarī writing of about 1650 A.D.; seven lines in a page.

Ujjvalanīlamaņi, a Vaishņava work of the nature of the Rasamanjarī; by Rūpa Gosvāmin (?).

The author expounds the theory of the madhurarasa or ujjudarasa—both synonymous terms for the śrinyārarasa—and defines the nature of the nāyaka and nāyikā in lyric poetry, and the effects to which they give utterance in different situations, by adducing examples from the leading poems which treat on the love stories of Krishna and Rādhā, and their companions and playmates.

The MS. begins: नमो । गोपीजननाथाय ॥
नामाकृष्टरसञ्चः शोलेनोहीपयन् सदानंदं ।
निजरूपोत्सवदायी सनातनात्मा प्रभुजैयति ॥ १ ॥
मुख्यरसेषु पुरा यः संक्षेपेणोदितो रहस्यत्वात् ।
पृथगेव भिक्तरसराद् स विस्तरेणोव्यते उत्र मधुरः ॥ २ ॥
वस्यमाणैर्विभावाद्येः स्वाद्यतां मधुरा रितः ।
नीताभिक्तरसः प्रोक्तः शृंगाराख्यो मनोपिभिः ॥ ३ ॥
तत्र विभावेष्वालंबनाः ।

अस्मिन्नालंबनाः प्रोक्ताः कृष्णस्तस्य च वल्लभाः । तत्र कृष्णः । यथा ।

पदशुतिविनिश्वेतस्मरपराधेकपोद्धतिर् दृगंचलकला नटी पिटमिभिनेनोमोहिनी। स्मुरत्ववयनाकृतिः परमिद्व्यलीलानिधिः क्रियात्तव नगन्त्रयीयुवितभाग्यसिद्धिभृदं॥॥॥ श्चर्य सुरम्यो मथुरः सर्वेसङ्गक्ष्णान्वितः। वलीयात्त्रवतारुख्यो वावदूकः प्रियंवदः॥ ०

The following works are quoted again and again:—Uddhavasandeśa, Gītagovinda, Dāna-kelikaumudī, Padyāvalī, Pādma (i.e. Padma-purāṇa), Bhāgavatapurāṇa, book x., Lalitamā-dhava, Vilagdhamādhava, Vishṇupurāṇa, Haṃ-sadūta;—and once each: Kramadīpikā (fol. 102a, 1. 7), and Chandomañjarī (fol. 71a, 1. 7).

It ends:

स्रतलः बादपार त्वादामो इसी दुविगाहतां। स्पष्टः परं तटस्येन रसाधिमधुरो मया॥ २४॥ स्पयमुच्चलनीलमणिगहनमहाघोषसागरप्रभवः। भजतु तव मकर्ंडलपरिसरसेवीचितीं देव॥ २५॥

संपूर्णो ध्यमुञ्जलनीलमिणनामा ग्रंथः ॥ श्रीराधाकृष्णाभ्यां नमः ॥ श्रीगोवधननाषसत्यः ॥

Though Rūpa Gosvāmin's authorship of the work is neither endorsed by the present MS., nor expressly stated in the commentary, the Ujjvalanīlamaṇi appears in the list of works traditionally ascribed to the famous Gosāin (Wilson, Works I., p. 167). It is worthy of notice, however, that the author, in quoting from such works as the Haṃsadūta etc., never once alludes to their being his own productions. In Rāj. Mitra's Notices, ii., p. 36, the Ujjvalanīlamaṇi is ascribed to Jīva Gosvāmin.

[H. T. COLEBROOKE.]

1232.

474a & b. Foll. 70+69; size 16 in. by 5 in.; fair, modern Bengalī handwriting (without the r-point); nine lines in a page.

I. Ujjvalanīlamaņi.

This MS. ends: समाप्तो ऽयं श्रीमदुःच्चलनीलमणि-नामा ग्रन्थः॥

> साददानसृषं दन्नीरदं याचे पुनः पुनः । श्रीमद्रूपपदाम्भोजे धूलिः स्यां जन्मजन्मिन ॥ निगीय साध्यं बहुसाधनानि कुवैन्ति विज्ञाः परमादरेख। श्रीरूपपादाच्चरजोभिषेकं व्रतं च मे तन्मम साधनानि॥

इति स्त्रीमद्भूषगोखामिविरिचत उज्ज्वलनीलमणिनामा ग्रन्थः संपृषीः ॥

II. Locanarocanī, a commentary on the preceding work (? by Sanātana Gosvāmin).

It begins: अथोज्ज्ञलनीलमणेलीचनरोचनी दीका। सनातनसमो यस्य ज्येयान् श्रीमान् सनातनः। श्रीवज्ञभो ब्नुजः सो ब्यं श्रीह्मो जीवसङ्गतः॥ श्रीहरिभिक्तिरमामृतसिन्धोर्जाते पुरा दुरालोके । उज्ज्ञलनीलमणी मम लोचनरोचन्यसी विवृत्तिः॥

तथा हि। स्रथ स एव श्रीरमामृतसिन्धुप्रकाझकः पृर्वं सर्वे स्माद्यपूर्वं उज्ज्ञलाख्यं रसं किंचिदेव विवृत्य कृतकृत्यताममन्यमानः संप्रति पिवत भागवतं रसिमिति न्यायेन च्यक्तच्यक्तकयोरभेदं व्यञ्जलुङ्जलनीलमिणनामग्रन्यं विधाय तं रसमतीव
विवृत्यन् श्रीमित्रजद्वितमिप श्रीमन्तं निजगुरुमिप तन्त्रेण
स्तुवन् प्राध्यते। नामाकृष्ट इति। ०

The introductory śloka सनातनसमी यस्य is repeated at the end; followed by the colophon: पूर्णे ये श्रीमदुङ्खलनीलमिणनासी ग्रन्थस्य लोचनरोचनीनासी दोका॥ श्रीकृषणचैतन्यनित्यानन्दी जयतां॥ श्रीकृषणचैतन्यनित्यानन्दी जयतां॥ श्रीकृषणचैतन्यन्द्राय नमः॥

On the margin of the last page another hand has added the title, in Devanāgarī: सनातनगोस्तानिकृत उज्ज्ञ्चलनीलमण्डिका श्री २८००॥

In the second introductory śloka, the commentator apparently refers to a commentary (? Durāloka), by himself, on the Bhaktirasāmṛitasindhu (ascribed variously to Sanātana, Jīva or Caraṇadāsa; ef. MS. 820). MSS. 806b, and 1489b, contain a commentary on the latter work, by an unknown author, entitled Durgamasaṇgamanī, which begins with the same śloka सनातनसभी पस्प (? a standing formula or versus memorialis of the Caitanya-Sampradāyins). At the end of MS. 806b, after the colophon, that commentary is ascribed to Sanātana Gosvāmin himself.

[H. T. Colebbooke.]

1233.

1257b. Foll. 17; size 8\frac{3}{4} in. by 3\frac{1}{2} in.; good, clear Devanāgarī writing of 1646 A.D.; eight or nine lines in a page.

Rasaratnāvalī, by Paņdita Vīreśvara.

It begins:

उद्धितनयात्तंथासमझ्यां झ्यमंगुली-युगलघटनात्तीवीग्रंथिप्रमोचनहेतवे । प्रांगहितमिदं भूयो भूयः श्रिया लघुवारितं पुलककलितं कंसारातेः स्मरामि पदांबुतं ॥ ९॥ lu u u

विरहो यथा।

इयं नैय्यायिकोत्तंसविरिश्वरकवेः कृतिः ।

रसरत्नावली कंठे कृता चिंतामणीयतां ॥ २ ॥

खय संसारचक्रे अस्मिन्धरतेन महर्षिणा ।

पृंगार एव प्रणयादभ्यधायि रसेषु यत् ॥ ३ ॥

मनोविनोद्देतुत्वादेनं सहदया खपि ।

यत्प्रश्ंसंति बहुधा तेन सो ऽत्र विविच्यते ॥ ४ ॥

ससौ रितस्यायिभावः संभोगविरहात्मकः ।

तत्र संभोगो यथा ।

नाद्यायं तव वासे यास्यति कुरु खापं सुखेनेति सा सख्योक्तापि परोक्षितुं मम कृतिं दंभेन निद्रां व्यथात्। उत्कंडातरलस्य साचिवलनस्पशीत्वपोलस्थले मीनास्थाः पुलकं निरोस्थ पुरतः स्थातुं भवेत्कः स्वमः

श्वास्थेंदुस्तव चंद्रिका नयनयोरासी त्रदा भारती-पीयू पं श्रवसोः प्रिये वत तनुस्पर्शो ऽपि हपेप्रदः । इत्यं त्वडिषयेषु शर्मे जनकी भावस्य विश्वासतो नाचरिता स्मृतिः पुनरभृद् वज्ञाभिषातोपना ॥ ६ ॥

The subject matter thus is limited to śringāra, and to an enumeration of the different classes of nāyikās, as in the first chapter of (the Śringāratilaka of) Rudrabhatṭa, who is quoted once on fol. 14b. It ends:

कुलटा खीरियो गूटबहुपूरूपरागियो।
यं यमालोकते कांता पिय श्रांतमिप क्रांचत् ॥ ६५ ॥
कटाख्यितितं सर्वं पुंस्त्वमात्रावलंबिनी ।
पुनस्त्रिधां भवेयुस्ता उत्तमामध्यमाधमाः ॥ ६६ ॥
इत्यं चतुरशोतिः स्युस्त्रिशतं सकला मिताः ॥
इति श्रीनैय्यायिकपंडितवीरेश्वरकृतरसरानावस्यां नायिकानिरूपयां ॥ शके १५६६ फाल्युनशृद्धप्रतिपिद् पुरीकरगोपीनायेन लिखिता रसरानावली ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

1234

396b. Foll. 43; size 12½ in. by 4½ in.; fairly written in Devanagari, in 1800 A.D.; eleven lines in a page.

Kāmasūtra, by Vātsyāyana. In seven adhyāyas. It begins:

नमो धर्मार्थकामेभ्यस्ताकामेभ्यो नमो नमः। चिनेमो मुक्तिकामेभ्यो उकामेभ्यस्विमतं नमः॥ प्रजापितिहि प्रजाः सृष्ट्रा ० For the text of the first three adhyāyas, printed from the present MS., see Aufrecht, Cat. Bodl., no. 517, which MS. contains a commentary on the work, by Bhāskara Nrisimha (composed 1788 A.D.). For another commentary (Jayamanyalā), by Yaśodhara (Gurudattendrapāda), see Rāj. Mitra, Notices, vi., p. 166.

[H. T. COLEBROOKE.]

1235.

2097a. Foll. 50; size 9 in. by 4½ in.; good, modern Dovanāgarī writing; seven lines in a page.

Anangaranga, a treatise on the ars amandi, composed by Kalyānamalla (bhūpamuni), for the amusement of Ināḍa Khān, son of Ahmad (Ināi).

It begins:

स्वतिल्लितविलासं १ शमेदं नीमि विलासं ॥ १ ॥
लोदीवंशायतंसो हतिरपुयिनितानेत्रवारिप्रपूरं
प्रादुभूतांत्रुवाहिन्यमलवरयशोलीलया* आवितश्च ।
तत्पुत्रस्थातकीर्तेरहमदनृपतेः कामिसद्धानविद्वान्
जीयाष्ट्रीलाडस्वानः स्थितिपतिमुकुठेषृष्टपादारविंदः ॥
सम्येव कीतुकिनिमित्तमनंगरंगं [२ ॥
ग्रंपं विलासिजनवद्यभमातनोति ।
स्वीमान्महाकविरशेषकलाविदग्धः
कल्याणमञ्च इति भूषमुनिषेशस्वी ॥ ३ ॥

It ends (in both MSS.):

यावच्छंकरमीलिंगा सुरनदी गीरी तदर्थांगना यावस्रोमवती पयोधितनया वैकुंठनाथे हरी। वेदाभ्यासरतो विरिचिरिप भूयाविहनेशः शशी भूयात्रावदनंगरंगक इति प्रीत्ये सदा कामिनाम्॥१०॥

इति श्रीमल्लाडनवल्लविनोदाय (thus both MSS.) महाकविकस्पाणमञ्जविरिचिते श्रानंगरंगे संभोगनिरूपणं नाम दश्रमः स्पलः ॥

For other MSS. see Weber, Cat. Berl., no. 395; Aufrecht, Cat. Bodl., nos. 518, 519; Burnell, Tanjore MSS., p. 58b. [GAIKAWAR.]

^{* ॰} प्रपूरः प्रादुर्भूतों नुराशिः शमितवरवशा लीलया MS. 1801.

1801. Foll. 25; size 12\frac{3}{4} in. by 4 in.; fairly written, in Devanāgarī; nine lines in a page; European paper (watermark 1810).

Anangaranga.

This MS. has the following additional śloka at the beginning:

दल्ला लाखां नलाग्रे तदनु मुरधुनीधीतहस्ताग्रभागं भंक्ता भालस्थलाग्रे तदनु नयनयोः कज्जलं संनिवेश्य । कंडे संग्रीस्य नीले तदनु च विजयादत्तमादर्शभंगे शंभीभस्मानुलिभेः पुलकनिमिशती पार्वेती वः पुनातु॥१॥ [Dr. John Taylor.]

1237.

2526a. Foll. 31; size $10\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{3}{4}$ in.; careless Devanāgarī writing of c. 1700 A.D.; 9-11 lines in a page.

Pañcasāyaka, a treatise on women and love, in five chapters (sāyaka), by Jyotirīśvara.

It begins:

रितपरिमलिसंधः कामिनीकेलिबंधुर् विहितभुवनमोदः सेव्यमानप्रमोदः । जयित मकरकेतुर्मोहनस्यैकहेतुर् विरिचितबहुसेवः कामिभिः कामदेवः ॥ ९ ॥ श्रास्त प्रत्यहमर्थितापहरणः श्रिप्रैकदीश्चागुरुः (?) श्रीकंठाचेनतत्परो भुवि च तुष्यक्षेः कलानां निधिः । संगीतागममात्मयोनिरवनाचातुर्येचूडामिणिर् (1. ० मान्मधो-

व्याख्यातः कविशेखराचितपदः श्रीज्योतिरोशः कृती ॥२॥
दृष्ट्वा मन्यपंत्रमीश्वरमतं वात्स्यायनीयं मतं
गोग्गीपुत्रकमूलदेवभिगतं वाश्रव्यवाक्मामृतं ।
श्रीनंदीश्वररितदेवरिवतं खेमेंद्रविद्यागमं
तेनाकस्पत पंचसायक इति प्रीतिप्रदः कामिनां ॥ ३॥
साचारः करुणामयः कृतमितदीतावदाताशयः
काम्यः कामकलानिधिः सुवचनः स्त्रीणां मतः सुंदरः।
खाद्यो नीतिपदुः खमी च जुतुकी शूरः जुलीनो युवा
प्रश्वेपादिह नायको नयोदितः(?) सुगतिशिखान्तिः

[(1. संगीत ०) ॥ ४ ॥

Iti jātisamuddeśah, fol. 2b; sāmānyacandrakalāsamuddeśa, fol. 2; padminīcandrakalā, ib.; citrinicandrakalā, fol. 3b; śaikhinicandrakalī, fol. 4; hastinicandrakalā, ib.;—इति व नात्पादिस-मुहेशो नाम प्रथम: मायक: fol. 4b;

Iti suratasamuddeśaḥ, fol. 5b; purushajāti, fol. 6; prakṛitilakshaṇa, fol. 7; deśaviśishṭu-śrīvarṇana, fol. 8; yonisamuddeśa, ib.; dharma-sam., fol. 9; rōgavināśa, ib.; durgandhiharaṇa, fol. 9b; snānīyasam., fol. 10; sāṇiānyarōga, ib.; mukhavāsasamuldeśa; ţîn fantu सायक: u fol. 11;

Vājīkāraņa, fol. 12; gāḍhīkaraṇa, fol. 12b; drāvaṇasam., fol. 13; sthūlīkaraṇa, fol. 13b; driḍhīkaraṇa, ib.; vīryastambha, fol. 14; tilakasam., fol. 14b; añjanasam., fol. 15; cūrṇasam., ib.; lepanasam., fol. 16; dhūpasam., fol. 16b; kāmamantra, ib.; cāmuṇḍāmantra, fol. 17; kūmeśvaramantra, fol. 17b; padminīvaśīkaraṇam. ib.; citriṇīvaśīkaraṇam., fol. 18, etc.; stanotthāpana, fol. 18b; saṃskārasam., ib.; lomanūśana, nashṭapushpa, prakritipushpaharaṇa, fol. 19; garbhadhāraṇa, fol. 20; sukhaprasava, fol. 20b; bandhyātvasam., fol. 21; indralupta, ib.; śvetīkaraṇa, mukhakaṇṭakaharaṇa, nīlīharaṇa, fol. 21b; ṣfā o मंचसोपिकारवर्णनस्तृतीय: सायक: fol. 22;

Kanyādūshaṇa, fol. 22b; jāmātrilakshaṇa, fol. 23; varadūshaṇa, ib.; vivāhasam., fol. 23b; paradūrāgamana, fol. 24; svalpasādhyāsam., fol. 24b; tyājyāsam., sambhogavihitasthāna, fol. 25; cumbanasam., fol. 26; nakhasam., daśanasam., fol. 27; keśasam.; इति वाससंयोगसमुद्दिशयतुर्थः सायकः] fol. 27b;

Uttānabandha, pārśvabandha, upavishṭabandha, fol. 29; adhomukhabandha, ūrdhvasthitabandha, fol. 29b; purushāyitabandha, lāḍitādisamuddeśa, fol. 30. It ends:

यावलेखां वहित शिरसा शंकरः श्वीतरश्मेर् यावलेदा वदनकमले ब्रह्मणः संति सांगाः । यावलंगा भवित भुवने यावदाभाति भानुस् तावलोकं सुखयतु कृतं ज्योतिरीशस्य कावां॥ ४०॥ इति कविशेखरश्रीज्योतीश्वरविरचिते पंचसायके संभोगव-ग्रीनो नाम पंचमः सायकः॥

For other MSS. of this work see Rāj. Mitra, Notices, i., p. 211; Burnell, Tanjore MSS., p. 59a. [Gaikawar.]

1238.

2118b. Foll. 41 (two of which, viz. 31 and 41, are missing); size 9\frac{3}{4} in. by 2\frac{7}{8} in.; fairly good Devanāgarī writing, of about 1550 A.D.; much injured by rubbing; eight lines in a page.

Ratirahasya, a treatise on the ars anundi, in ten parischedas, composed by Kokkoka for the delectation of one Vainyadutta. [A.]

It begins:

येनाकारि प्रमभमचिराद्धेनारी श्वरत्वं दग्धेनापि त्रिपुरजयिनो ज्योतिमा चाक्षुपेण । इंदोर्मित्रं स जयित मुदां थाम वामप्रचारो देवः श्रीमान् भवरसभुजां दैवतं चित्रजन्मा ॥ १ ॥ परिजनपदे भृंगश्रेणी पिकाः पद्वंदिनी हिमकरसितछ्त्रं मत्तद्विपो मलयानिलः। **क्शतन्थनुवैद्धीलीलाकटा ख्शारावली** मनसिजमहावीरस्योचैजैयंति जगज्जितः ॥ २ ॥ कोक्कोकनामा * कविना कृतो ऽयं श्रीवैत्यदत्तस्य† जुतूहरून । विलोक्पतां कामकलामु धीराः प्रदीपकरो वचमां निगुंभः (निगुंभः=समृहः C.) यहात्स्यायनस्वसंग्रहबहिभूतं किमप्यागमे दुष्टं वाच्यमिदं मया मुनिगिरां श्रद्धा हि साधारणी। भाववंजितमन्यभंगिकाथतं तत्रैव चेदस्ति तन मंदानामुपयुज्यते तद्धि हि स्पष्टाभिधेयाकृति ॥ ६॥

तत्र प्रथमं <u>नंदिकेश्वरगोशिकापुत्र</u>योमितनाद्यतया संग्रही-ष्याम: । परतो वात्स्यायनीयं॥ पित्रनीं तदनु चित्रियों ततः , शंखिनीं तदनु हिस्तिनीं चितुः। उत्तमा प्रथमभाषिता ततो हीयते युवितरुत्तरोत्तरं॥ ९॥

In the 10th chapter (the last leaf of which is lost), treating of magic practices, Nāgārjuna is quoted as an authority on fol. 34a, 1. 3.

The MS. breaks off in the middle of the last verse. [Gaikawar.]

1239.

1834. Foll. 24; size 12 in. by 5½ in.; good Devanāgarī writing, of 1812 A.D.; thirteen lines in a page.

Ratirahasya. [B]. It ends:

मुरतस्तगरवचागरुमृगमद्मलयजगंधरम[१ ज]धूपः । वेश्म[नि] विहितस्तेषां परम्यरं(०रे ८.) प्रीतिमातनुते [॥ ३०॥

इति सिद्धपटीयपंडितकुक्कोकियरिचिते [इति शिख्याविकी-यैपंडित o in the other chapters; सिद्धपाटीय o C. (? oपोटीय); सिद्धपटलीय (? 'known under a cover, or assumed name,') Burnell, Tanj. MSS., p. 586] रितरहस्ये योगाध्यायो नाम दश्रमः परिकेदः ॥ o शके १९३१ संगिरानामसंवत्सरे पीपकृष्णपष्ट्यां भृगुवासरे तिहने पुस्तकं समामं॥ [Dr. John Taylor.]

1240.

3250. Foll. 83; 4to; size 9\frac{3}{4} in. by 7\frac{1}{2} in.; good, recent Devanāgarī writing (watermark of paper 1875); twenty lines in a page.

Ratirahasya-dīpikā, the same work, with a commentary, by Kāācīnātha, on chapters I.-IX. (C.)

It begins (cf. Aufrecht, Cat., p. 215b):

नत्वा महागणपितं कोक्कोककृतस्य रितरहस्यस्य । क्रियते दिशितभावा कांचीनाचेन दीपिका सुधिया॥

इह हि काच्यनाटकालंकारप्रभृतिसकलकलाकलापनिपुणो वाग्विलासविजितवृहस्पतिः कोक्कोकनामा कविनिदिकेष्यर-ष्येतकेतुपांचालदत्तकपारायणसुवणेनाभिगोनतेकघोटकमुखगो -णिकापुचक्चीमारवास्यायनप्रभृतिकृतेभ्यः शास्त्रभ्यः सारमादाय रितरहस्यस्यादिमं ग्रंथमारभमाणः प्रस्तुतदेवतापूचया निविज्ञता-

^{*} जुज्ञोतनामा i.e. (जुज्ञोत °) B. The above form seems however the correct one, being probably a nom de plume. On the designation 'Kok-shāstar' applied to this class of writings in Hindustani, see Garcin de Tassy, 'Histoire de la Littérature Hindouie et Hindoustanie,' second edition, I., p. 188.

⁺ Thus also C. (राज: comm.); वेगुदत्तस्य B.; Vain-yadatta, Burnell, Tanj. MSS., p. 58b.

मिळ्ल् मकरध्वजं प्रस्तीति॥ प्रजापितः प्रजा मृष्टा तासां स्थितिनिवंधनं त्रिवर्गमाधनं शास्त्रमध्यायानां च लक्ष्यं प्रजा-पतिः शतमहस्रेणाग्रे प्रावीचत्। तस्यैकदेशः खायंभुवी मनुधैमी-धिकारिकं पृथक् चकार। वृहस्पतिरचौधिकारिकं। भगवतः सुरासुरमौलियटिनिकरीटमिणप्रभादीपितपादारविंदस्य पार्व -तीपतेरनुचरेण नंदिना सहस्रेणाध्यायानां प्यक्कामशास्त्रं प्रोक्तं। तदेव तु पंचभिरध्यायशतैरीहालकः श्वेतकेतुः सं[चि] श्वेप । तदेव तु पुनरर्धेनाध्यायशतेन साधारणसांप्रयोगिकभार्याधिका-रिकवैशिकपा[रदा]रिकौपनिषदादिकैः सप्तिभरिधकरसेवीभ्रयः पांचालः [संचिक्षेप] । तस्य वैशिकमधिकरणं षष्टं पाटलिपुन-काणां गणिकानां नियोगात् दत्तकः पृथक् चकार। तत्संप्र-योगात् पारायगः (? 1. चारायगः) साधारग्रमधिकरगं प्रोवाच। सुवर्णीहाः (!) सांप्रयोगिकं घोटकमुखः कन्यासंप्रयुक्तं गोनहीयो भागीथिकारिकं गोणिकापुत्रः पारदारिकं कूचीनार(?1. कुचुनार) श्रीपनिषदादिकं। वात्स्यायनस्तु सप्तभिरिधकरसीः सर्वे प्रोवाच। रवमनेकराचार्यसाद्धास्त्रं वाभव्योकं खंडशः प्रशीतम्बल्पमभवत् (!)। रवमेते लोकहिताय कृतवंतः। तथा हि महतां प्रवृत्ति-लींकहितायैव यथापनानां भूतानां प्रवृत्तिः प्रसृतिभाजो विश्वस्य स्त्रीपुंसाभ्यामेव निष्पन्नत्वात् कामस्य पुरुषार्थत्वेन पितृक्यामो-चनहेतुभतसंतिप्राशस्याच महापुरुषप्रगीतत्वाच शास्त्रिनिदं सर्वेहितमिति कोक्कोको नाम कविः खमितिवभावेन रितरह-स्याख्यं कृतवान्। तर्हि नंदिकेश्वराद्मिणीतेषु शास्त्रेषु विद्यमानेषु किमनेकेनेति चेन्नत्र महस्त्रात्रंदिकेश्वरश्चेतकेतुवाभ्रव्यप्रणीतानां शास्त्राणां द्राधेयत्वाद् दत्तकादिभिः प्रणीतानां शास्त्रावयवादी-नामेकदेशत्वाच वात्स्यायनप्रणीतस्य महस्वाद् गृढार्थत्वाचकवाहु-त्याद्वालानां दुराधेयत्वेन च तेभ्यः सारमादाय सुप्रकाशितांप सुबोधमुपयुक्तांशमट्यमिदमित्यादरखीयं ॥ येनाकारि ०

It ends: सुरतरु प्रीतिमातनुते॥
उद्भूतः पारिभद्रामरनरफलभूत्रेथसीगीतकीतिः
नप्ता तेजीकनासः(!) सदिस बहुमतः पंडितानां कवीनां।
एततन्त्रीराज्यविद्याधररुचितनयः कामकेलीरहस्यं
कुक्कोकः कामुकानां किमपि रितकरं व्याकरोत्नीतुकेन॥
इति स्रीसिद्धपाठीयकविनिरवद्यविद्याधररुचितनयकोककवींद्रविरचिते रितरहस्ये योगाधिकारो नाम दश्रमः परिक्रेदः
समाप्तीयं ग्रंथः॥

See Burnell, Tanjore MSS., p. 59a.

[A. BURNELL.]

1241.

176b. Foll. 26; size 12 in. by 3½ in.; fairly

good Devanagari writing, of 1753 A.D.; elever lines in a page.

Sringārasāriņā, a monograph on amorous sentiments, and the usual subjects of nāyikās and nāyakas connected therewith, by Citradhara.

It begins:

जगज्जलिधतारकः कृतिकुले मुनां धारकः
पराभविदारकः सुकृतरीतिमंचारकः।
विषवनकुठारकः सकलिखेदमंहारकः
सदिव सुखकारकः स्मुरतु श्रूलिनो दारकः॥ १ ॥
कूले मोदानुकूले दिनकरदुहितुमीदयन्मानवीयं
चेतश्चामीकराज्ञज्जविनवलत्यालिंगितो लोलयेव ।
छायाभिनीयमानः परमहिचरतां चीयमानः फलीचेस्
तोवं तापं तनोनीस्तरयतु लिलतः को ऽपि वालस्तपृंगारैकरसम्रचारहिचरा चेतश्चमत्कारिखी [मालः॥२॥
सत्नीलालिलता विलासविलता भूयः श्रमोत्मारिखी।
यानाचित्रधरेख चाहरिचता तायावलीदारिखी
सद्यः संमदकारिखी सुकृतिनां भूयादमी सारिखी॥३॥
रसं समपेयत्येषा तायमुत्सारयत्यपि।
पृंगारसारिखीमेनामतः श्रील्यतान्सुधीः॥ ४॥ ० ६॥।

शृंगारसारियानिनामतः अलियतान्सुधीः ॥ ४ ॥ ° ६ ॥ लोकोत्तरानंदमकरन्दरसालेषु रसेषु प्राथम्याडिययिया। प्रवुरप्रमोदप्रापकत्वाच शृंगारो ऽच निरूप्यते ॥ तच रितस्यायि-भावको रसः शृंगारः । °

The $S\bar{a}hityadarpana$ is constantly quoted; while $Bhojar\bar{a}ja$ is mentioned once, fol. 2h, l. 6.

 $It\ ends$: एवमन्ये ऽपि शृंगाराभासाः सुधीभिरुदाहर- खीया इति संक्षेपः ॥

र्णृंगारसारिखी नूनमि दोषगणाविला । सतां सदयबुद्धीनां मानसं मोद्यिपाति ॥

इति महामहोपाध्यायश्रीमिश्वश्यरित्तयं शृंगारसारिखी पिरपूर्णा ॥ कृष्णजन्ममासिसताष्टम्या दिने बुध इमुद्रियभूपैः कृष्णजुष्टिविधये ऽलिखनां ब्राह्मखोः मितके रसपूरां १ वंशीधर- प्रसादाय पतन्तामनुमोदिनी वंशीधरो ऽलिखत् ० ॥ ग्रंथसंख्या १००० ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

1242.

396a. Foll. 37; size 12½ in. by 4½ in.; Devanāgarī writing of 1800 A.D.; eleven lines in a page.

Kāmasamūha, verses illustrative of amatory sentiments, by Ananta, son of bhishagvara Hīra mantrimaṇḍana.

The date of the composition (? Samvat 1541) is expressed as follows:

संवत् पंचदशप्राप्ते चंद्रवेदप्रवासरे (!) ।
चैत्रणुक्षे चतुर्देश्यां तिथी वारे च भागवे ॥
सवीणि कामशास्त्राणि चिल्लोक्यानुक्रमेपुतं ।

अतंतेन कृतं काव्यं मुनीनामिष कामदं ॥
सरस्त्रयाः प्रसादेन गुरूणामुपदेशतः ।
नागराभ्यंतरेणेद्मनंतेन समुद्धृतं ॥
कामशास्त्रस्थांभोधि मंययित्वा रसामृतं । 0

The MS. is very incorrect, and full of blunders, apparently owing to the copyist having misread an original which probably came from the Gujarat country. A note at the end, which must have been transcribed from a previous MS., reads thus: संवत् १९५६ वर्षे घेशायवदे (i.e. vaišākha-badi) १६ नेवडनगरमध्ये गोरदेवजी लखीत।

The MS. begins with v. 6 of the introduction.

[H. T. COLEBROOKE.]

1243.

2542g. Foll. 32; size 10 in. by 4 in.; clear Devanāgarī writing, of about 1700 A.D.; fifteen lines in a page.

Vidagdhamukhamandana, four books (pariccheda) of stanzas containing various kinds of riddles and puzzles, and being at the same time descriptive of the feelings of separation from, and longing for, a lover, by the Jain Dharmadāsa; with a commentary by an unknown writer.

It begins:

सिद्धीषथानि भवदुःसमहागदानां
पुरमात्मनां परमकर्षेरसायनानि
प्रक्षालनेकसिल्लानि मनोमलानां
श्रीद्वोदनेः प्रवचनानि चिरं जयंति ॥ १॥

शौद्धोदनेः वौद्धस्य प्रवचनानि सागमवचनानि निष्यत्नौ-षधानि गटानां रोगाणां ॥ १ ॥

> जयंति संतः सुकृतैकभाजनं परार्थसंपादनसङ्घतस्थिताः । करस्थनीरोपमविश्वदिक्षिनो

जयंति वैदग्ध्यभुवः कवेगिरः ॥ ३॥

सुकृतस्य एकं भाननं स्थानं। स्वन साविष्टिलंगं। परार्थस्य संपादनं करणं तदेव सत् प्रधानं व्रतं। तत्र स्थिताः। विद्ग्धस्य भावो वैद्ग्र्यं। तस्य भुवः। विद्वत्ता स्थानं कवेः कवीन्न्यरस्य॥२॥०

It ends:

पूर्णेचंद्रमुखी रम्या कामिनी निर्मेलांवरा। करोति कस्य न खांतमेकांतमदनोत्तरं॥ ७१॥

नामिनी स्त्री अस्य नरस्य खांतं चित्रं एकांतमद्नोत्तरं कामिवह्नलं न करोति। खाप च करोति। खातद्ताख्यर २ पखे यामिनी पूर्णिमाराचिः २ पूर्णचंद्रसमुखा १ पूर्णचंद्र एव मुखं यस्याः सा २ मल्जिनित्रक्ता १ निर्मेलः खंबरः खाकाशो यस्याः सा ॥ १९॥

च्युतदत्ताखरजातिः ॥ । ॥ इति धर्मदासकविकृते विदय्धमु-समंडनमहाकाच्ये चतुर्थपरिच्छेदः समाप्तः ॥

The Vidagdhamukhamandana has been printed repeatedly in India, e.g. in Hæberlin's Anthology, p. 269 seq. [Gaikawar.]

1244.

1574. Foll. 80 (the first of which is wanting); size 10½ in. by 4 in.; fairly good, modern Devanāgarī writing; 6-14 lines in a page.

Vidagdhamukhamaṇḍana, with Tārācandra's commentary, entitled Vidvanmanoharā.

A MS. of the commentary described in Raj. Mitra's Notices, iv., p. 294, commences:

श्रीगोकुलेशपदपसमधुवतेन

ताराभिधेन कविना शिवराजधान्यां।
विद्वालुलोपकृतये क्रियते स्पुटापी

टीका विदम्धमुखमग्रवनसंद्रकस्य ॥
विमत्सरायां विदुपां [नृयां?] टीका कृता मया।
मुदं वितनुतां नित्यमेषा विद्वम्मनोहरा॥

The title Vidvanmanoharā occurs again in the colophon of the first three chapters; whilst

at the end of the MS. the commentary is called Vidvanmanoramā:

ताराचन्द्रेण कविना कृता विद्वन्मनोरमा ।

टीकेयमस्यां पूर्णों ऽयं परिछेदश्चतुर्थकः ॥ १ ॥
कोशाननेकानवलोक्य टीका
कायस्यचूडामिणना कृतेषा ।

ताराभिथेयेन सतां कवीनाम्
श्चाचन्द्रतारं रमतां मनस्सु ॥ २ ॥
इति टीका विद्वन्मनोरमा समाप्ता ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1245.

2458a. Foll. 22; size 10½ in. by 4½ in.; good Devanāgarī writing of about 1700 a.d.; nine lines in a page; fol. 1 supplied by a more recent hand.

Vidagdhamukhamandana, without commentary. [Gaikawar.]

1246.

584a. Foll. 12; size $10\frac{3}{4}$ in. by $4\frac{1}{4}$ in.; fairly written, in Devanāgarī, about 1730 a.D.; 14-16 lines in a page.

Vidagdhamukhamandana.

H. T. COLEBROOKE.

1247.

3084. Foll. 31; size 9½ in. by 6 in.; fair Devanāgarī writing of 1796 a.d.; eight lines in a page; European paper.

Vidagdhamukhamandana.

[J. R. BALLANTYNE.]

1248.

3090. Foll. 17 (paged 1-34); quarto; size 9 in. by 7\frac{2}{3} in.; carelessly written, in Devanāgarī; twenty lines in a page; European paper.

Abhinayadarpana, a treatise on the gestures and motions of the hands, as practised by dancers, for the purpose of mimic representation.

It begins (cf. Aufrecht, Cat., p. 87a; 202):

पताकस्त्रिपताको व्येपताकः करिरीमुखः । मयरश्चार्थचन्द्रश्च चरालः शुकृतुस्त्रकः॥ मुष्टिकः शिखरश्चेय कपित्यः कटकानुसः (right) ।
मूचीमुखः पसकोशो वाग्यः सपेशिरस्त्रणः ॥
मृगशिषः सिंहनुखो लाङ्गल्यालपद्मवः ।
चतुरो भ्रमरश्चेय हंसास्यो हंमपद्मकः ॥
संदंशो मुकुलश्चेय तामचुडोर्गनाभको ।
इत्यसंयुतहस्तानामष्टाविशक्तिसंख्यया ॥
नामान्युक्तानि कविभिभेरताक्षेवपारगः ॥

चतुरो चतुर्विधः शुद्धचतुरः खख्डचतुरः सर्वचतुरः चलस-पैनिशिरः (!) ॥ अथ संगृतहस्ताः ॥

> स्रादी पुष्पपुरी हेयो सम्राहिस्न गुरम् हाः । स्राह्म स्राह्म स्राह्म कि वर्षमानस्र करः ॥ डोलाञ्चिहायका चैव वर्षमानस्र गरम् । प्रताकस्राह्म कर उत्तानवित्तः ॥ कल्झाभिष्यहस्तस्र पस्रवित एव च । उत्सङ्गस्तिलको हस्तो नागवन्धस्त्र वैष्टवः(११. नेषधः)॥ इस्रोहे संयुता हस्ताः कविभिः षोडश् स्मृताः॥

अय नृत्तहस्ता उव्यन्ते।

वृत्तास्यसलमुको विप्रकीर्णस्ताः परम् ।
गजदनाविद्यवृत्ती सूचीविद्यकरस्तथा ॥
रेचितास्यः करः प्रोक्ता (!) अर्थरेचित स्व च ।
पक्षवश्च नितवश्च केशवन्यस्तथा लता ॥
करहस्तो द्राडपश्च कर्ध्वमग्रहिलसंश्चितः ।
पाश्चमग्रहिलहस्तश्च पुरोमग्रहिलनामकः ॥
निल्नी पद्मकश्चेव कपोतो मकरस्तथा ।
श्चानहस्तो ऽथ विश्वेयो वरदाभयहस्तकः ॥
मुद्राहस्तस्त्रयीविंशभृत्वहस्ताः प्रकीर्तिताः ॥

पताकहस्तलक्षणमुच्यते। °; p. 3, जिपताकहस्तलक्षणम् ° etc. [A. Burnell.]

1249.

3028. Foll. 65; thin paper; folio; size 13½ in. by 8½ in.; recently written, in half-column, in the Telugu character; 20-22 lines in a page.

Abhinayadarpana, with a brief Telugu explanation.

The comment begins: पताक: पताकहस्तमुनु । ° Cf. Burnell, Index of Tanjore MSS., p. 60. [A. BURNELL.]

VI. Religious and Civil Law (Dharma).

A. ORIGINAL INSTITUTES OF LAW.

1250.

723k. Foll. 18; size 12\frac{3}{4} in. by 5\frac{3}{4} in.; clear, modern Devanāgarī writing; ten lines in a page.

Gautamīya - Dharmaśāstra, in twenty-nine adhyāyas.

Edited, for the Sanskrit Text Society, by Prof. A. F. Stenzler (1876).

Translated by Prof. G. Bühler, Sacred Books of the East, vol. ii. (1879).

[H. T. COLEBROOKE.]

1251.

2489c. Foll. 21; size 11 in. by 5 in.; fairly good, modern Devanāgarī writing; ten lines in a page.

The same work, in twenty-eight adhyāyas; the 20th chapter of the preceding MS., not commented upon by *Haradatta*, being omitted, as it also is in the above-mentioned edition and translation.

[Gaikawar.]

1252.

1787. Foll. 101; size 17 in. by 11 in.; folio; large, clear Devanāgarī writing; 22-24 lines in a page.

Gautamīya-Dharmaśāstra, with Haradattamiśra's commentary, called Mitāksharā.

The commentary begins:

मुक्कांवरधरं विष्णुं शशिवर्णं चतुर्भुजं ।
प्रसन्नवदनं ध्यायेत् सर्वेविद्योपशांतये ॥ १ ॥
निश्चित्व सर्वेशास्त्राणि मूर्लं गौतमनिर्मितं ।
क्रियते हरदन्नेन तस्य वृत्तिर्मिताखरा ॥ २ ॥
वेदो धर्ममूलं । कर्मजन्यो अधुदयो नि ः अध्यसहेतः । ०

Colophon: इति गीतमीये [धर्मशास्त्रे some chapters] वृत्ती हरदत्तवरिचतायां मिताखरायां अष्टाविंशो उध्याय: ॥ सन्वत् १६६२ शाके १९२९ ॥

[?]

1253.

913b. Foll. 20; size $13\frac{1}{4}$ in. by 6 in.; large, modern Devanāgarī writing; ten lines in a page. $V\bar{a}sishtha-Dharmaś\bar{a}stra$, in 21 adhyāyas.

It begins: खणात: पुरुषित:श्रेयसांचे धर्मितिज्ञासा। ^o Printed in the Calcutta Dharmaśāstrasaṃgraha II., pp. 456-496. A critical edition has been published by A. A. Führer, Bombay, 1883; an English translation by G. Bühler, Sacred Books of the East, XIV. (1882).

For a Vasishtha-smriti see further on, no. 1339. [H. T. COLEBROOKE.]

1254.

3247e. Foll. 9a-14b; size 10 in. by 7½ in.; 4to.; Telugu character; 21-24 lines in a page. The same work. Adhyāyas I.-VI.

Colophon: इति श्रीविसष्टे धनैप्रसंगो नाम पष्टो ब्ध्याय:॥
[MACK. COLL.]

1255.

3248e. Foll. 11b-18b; size $9\frac{1}{2}$ in. by $7\frac{3}{4}$ in.; 4to.; Telugu character; eighteen lines in a page.

The same work.

MACK. COLL.

1256.

3249e. Foll. $10\alpha-16\alpha$; size 10 in. by $7\frac{3}{4}$ in.; 4to.; Telugu character; twenty-one lines in a page.

The same work.

The last three MSS. were probably derived from the same original. [MACK. COLL.]

2337. Foll. 257; size 10 in. by 5½ in.; good, modern Devanāgarī writing; ten lines in a page.

Mānava-Dharmaśāstra.

Numerous editions of this work have been published in India; as also in Europe those of G. C. Haughton, with an English translation (1825), and of L. Deslongchamps, with a French translation (1830-33). English translations have further been published by A. Burnell (1884), and G. Bühler (1886).

Kullūka Bhaṭṭa's commentary has also been printed repeatedly in India. An edition of the text, with the commentaries of Medhātithi, Sarvajāa-Nārāyaṇa, Kullūka, Rāghavānanda, Nandana, Rāmacandra and Govindarōja, has been brought out by Viśvanāth Nārāyan Mandlik (1886); and Prof. Jolly, in the Bibliotheca Indica, is publishing a series of extracts from six commentaries. [Gaikawar.]

1258.

1786a. Foll. 158; size 14½ in. by 9½ in.; clearly written, in Devanāgarī, on European paper; 9-13 lines in a page.

Mānava-Dharmaśāstra, transcribed, according to a note of Colebrooke's on the fly-leaf, from a very correct copy.

The first page also contains an interlineary Latin translation, by Colebrooke.

H. T. COLEBROOKE.]

1259.

3235. Foll. 182; size 8½ in. by 7 in.; 4to.; well written, in Devanāgarī, by Lālā Mahtāb Rāy; on European paper; fifteen lines in a page.

The same work, written out in half-śloka lines, with occasional English pencil notes.

[SIR. C. WILKINS.]

1260, 1261.

1551, 1552. Foll. 270 and 220 resp.; size 11½ in. by 6½ in.; well written, in Devanāgarī; fourteen lines in a page.

Mānava-Dharmaśāstra, with the commentary (Manubhāshya) of Bhatta Medhrītithi, son of Bhatta Vīrasvāmin.

Vol. I. contains adhyāyas 1-5; vol. II. adhyāyas 6-12; each adhyāya having a separate pagination.

The 8th adhyāva is incomplete, the MS. breaking off in the middle of the comment on sl. 194 (as प्रकारोपसंहारो उनेन क्रियते। प्रीत्या उप).

Dated, at the end of adhyāyas 9 and 12, Samvat 1648 (A.D. 1591).

[H. T. COLEBROOKE.]

1262, 1263.

934, 935. Foll. 330 and 272 resp.; size $12\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; on the whole fairly written, in Devanāgarī, by different modern hands; 10-12 lines in a page.

The same work.

Each volume contains six adhyāyas, paged separately. Vol. II., foll. 258-272 contain a sūcīpattra.

The title-page has the following note, in Colebrooke's handwriting: 'This copy is evidently taken from the same copy at Benares, which was transcribed for Sir Wm. Jones.'

[H. T. COLEBROOKE.]

1264-1267.

1407-1410. Foll. 253, 190, 186, and 55 resp.; size $12\frac{1}{2}$ in. by $5\frac{1}{4}$ in.; fairly written, in Devanāgarī, ten lines in a page.

The same work. Books 1-11, paged separately.

Vol. I. contains Books 1-3; II., 4-7; III., 8, 10 and 11; IV., 9.

The first three volumes were copied in Samvat 1845-6 (A.D. 1789-90), the fourth in Samvat 1865 (A.D. 1809). [H. T. COLEBROOKE.]

1268

1170. Foll. 236; size 13 in. by 5 in.; fairly written, in Devanāgarī; nine (sometimes 10-13) lines in a page.

The same work. Books 7, 8, 10-12.

The seventh book is dated Samvat 1865 (A.D. 1809). [H. T. COLEBROOKE.]

1269.

2155. Foll. 67; size 11 in. by 5 in.; fairly written, in Devanāgarī, by three different, modern hands; ten or nine lines in a page.

Mānava-Dharmaśāstra, with a commentary (Manuṭīkā) by Govindarāja, son of Bhaṭṭa Mādhava. Rather incorrect.

Adhyāyas I. and II.; of foll. 21 and 46 resp.

It begins: मानवधमैशास्त्रस्य गोविंदराजसंञ्जकं भाष्यं।

संसाराध्यगतागतज्ञमतृषः पीयूषमीशं शनै
ध्यात्वानगैलसंप्रदायगुरुतः प्राप्ते मनोः शासने।

दृष्ट्या ग्रंथकृदाश्याननुसृतिं व्यास्थांतराखामिमां

टीकां शास्त्रकृदाश्यानुसरखीं गोविंदराजो व्यधात्॥१॥

इह भृगुशिषाः किष्यदिविच्छित्रविधियारंपर्यात् स्मृत्यवैप्रवंध-मिदमाह । खंगुने ⁰

Colophon: इति श्रीभटुमाधवात्मजगोविंदराजविरिच-तायां मनुदीकायां मन्तनुसरस्यां ब्रह्मचयीश्रमविधानं नाम द्वितीयोध्यायः॥ [GAIKAWAE.]

1270.

236. Foll. 336 (and two *śuddhipattras*, inserted after foll. 179 and 205); size 12½ in. by 5¾ in.; fairly written, in Devanāgarī, by two or three different hands; 8-16 lines in a page.

Mānava-Dharmaśūstra, with a commentary, entitled Manvarthamuktāvalī (or Manumuktāvalī), by Kullūka Bhaṭṭa, son of Bhaṭṭa Divākara.

Colophon: इति श्रीवारेंद्रनंद[ना]वासीयभट्टदिवाक-रात्मजभट्टश्रीकुसूकविरिचितायां मन्वयेमुक्तावस्यां मनुवृक्ती

द्वादशो ष्टथायः समाप्तः॥ संवत् १६५१ श्रावणवदि स्वमावस्यावार सनिवारे लख्यम्परेसवालाकासिमध्ये॥

At the end of the third chapter Kullūka's native place is likewise spelt Vārendrananda (with na suppl. in the margin); but at the end of the seventh chapter, it is spelt Vārendranandanā. In V. N. Mandlik's edition the name is spelt Vārendrinandanā; in the Calcutta edition Vārendranandana. According to the Sabdakalpadruma and Vācaspatya, Vārendrī is the modern Rājśāhī in Bengal.

At the end, twenty leaves containing a list of contents have been added.

[H. T. COLEBROOKE.]

1271.

2167. Foll. 39; size 13½ in. by 4 in.; good, modern Bengalī handwriting; eight lines in a page.

Yājñavalkīya-Dharmaśāstra.

Edited, with a German translation, by A. F. Stenzler, 1849; and, with an English translation by V. N. Mandlik, Bombay 1880.

[F. BUCHANAN.]

1272.

2823. Foll. 71; size 9 in. by $7\frac{1}{2}$ in.; fair, modern Devanāgarī writing; fifteen lines in a page.

The same work. Written in half-śloka lines, as if for press. [Sir C. Wilkins.]

1273.

1786b. Foll. 78; size 14½ in. by 9½ in. clear, modern Devanāgarī writing; ten lines in a page.

Another copy of the same work. Transcribed, according to a note in Colebrooke's handwriting, from an incorrect MS.

[H. T. COLEBROOKE.]

2047b. Foll. 57; size 11 in. by 5½ in.; well written, in Devanāgarī, by three different modern hands; nine or ten lines in a page.

Yājñavalkīya - Dharmaśāstra. Rather incorrect. [Gaikawar.]

1275.

2035. Foll. 421; size 12 in. by 8 in.; good, modern Devanāgarī writing; 10-18 lines in a page.

Yājñavalkya's Institutes, with the commentary, called Mitāksharā (or Rijumitāksharā), by Vijūāneśvara, son of Padmanābha Bhaṭṭa.

The three books are paged separately; the ācāra consisting of 86, the vyavahāra of 153, the prāyaścitta of 182 leaves.

There are several Indian editions of this important work which marks the beginning of a new era in Indian jurisprudence (probably c. 1100 a.d.). The section on the Law of Inheritance was translated by Colebrooke in 1810. [GAIKAWAR.]

1276; 1277.

2059, 2060. Foll. 229 each; size $11\frac{1}{2}$ in. by $5\frac{1}{2}$ in.; good, modern Devanāgarī writing; 8-14 lines in a page.

Yājūavalkīya-Dharmaśāstra, with the Mitā-ksharā.

The ācara on 100, the vyavahāra on 165, the prāyaścitta on 196 leaves.

[H. T. COLEBROOKE.]

1278.

2170. Foll. 270; size $12\frac{1}{2}$ in. by $6\frac{1}{2}$ in.; legibly written, in Devanāgarī, in 1778 A.D.; fourteen or fifteen lines in a page.

The same works; on 57, 84 and 138 leaves respectively. [W. Hastings.]

1279.

1079. Foll. 350; size 13 in. by 41 in.; fair Devanāgarī writing; eight lines in a page.

The sections on ācāra (foll. 123) and prāyaścitta (foll. 227) of the same works.

Transcribed, in 1808 a.d., by the Kāshmirian Paṇḍit Nānak Chanda.

At the end a succepattra on four leaves has been added. [H. T. COLEBROOKE.]

1280.

1105. Foll. 191; size 12½ in. by 5 in.; clear Devanāgarī writing of 1795 A.D.; 8-10 lines in a page.

The vyavahāra section of the same works.

At the end there is a sūcīpattra of three leaves; and an English list of contents on the fly-leaf, in Colebrooke's handwriting.

[H. T. COLEBROOKE.]

1281.

868b. Fol. 1; size 11 in. by 4 in.; well written, in Devanāgarī, about 1500 A.D.; thirteen lines in a page.

The first leaf of a MS. of the ryavahāra section of the Mitāksharā.

[H. T. COLEBROOKE.]

1282.

845. Foll. 414; size 12\frac{3}{4} in. by 4\frac{3}{4} in.; excellent Devanāgarī writing; nine lines in a page.

Lakshmīvyākhyāna, also called Bālambhaṭṭaṭīkā, a commentary on the vyavahāra section of the Mitāksharā; by Lakshmīdevī Pāyaguṇde (the wife of Bālakrishṇa Vaidyanātha, son of Mahādeva), who also wrote under the name of (? her son) Bālambhaṭṭa. It begins: पूर्वचांते दुष्टदंडस्य शिष्टरश्चयास्य विधाना-दन्वयव्यतिरेकाभ्यां पालनाधिकारियाहरहव्येवहारदर्शनं करी-व्यमित्युक्तं ⁰

Colophon: इति स्त्रीमिनातास्तरात्र्यास्थाने महादेवभद्धा-त्मजोमांगजवैद्यनाथाद्वींगभूतनाल(वाल B)कृष्णजनित्पायगुंडो-पास्थाश्रीलस्त्रीदेवीविरिचते लक्ष्म्यभिधे व्यवहारप्रकरणं संवृत् १६६५॥

Cf. Hall, Index of Bibliography, p. 175; West and Bühler, Digest, 3rd ed., I., p. 17; J. Jolly, Tagore Lectures, p. 15.

For another MS. (which seems to have been derived from the same source as the present one) see Aufrecht, Cat. Bodl., no. 632.

For an older commentary on the Mitāksharā, the Subodhinī by Viśveśvara, see Aufrecht, Cat. Bodl., nos. 633, 634; Burnell, Index Tanj. MSS., p. 127a.

[H. T. COLEBROOKE.]

1283.

1104. Foll. 257; size 12\frac{3}{4} in. by 4\frac{1}{2} in.; legibly written, in Devanāgarī, by three different, modern hands; 10-12 lines in a page. The same work (B).

Three leaves inserted at the end contain a sūcīpattra of chapters.

[H. T. COLEBROOKE.]

1284, 1285.

3021, 3022. Foll. 266 and 326 resp.; size 12½ in. by 6 in.; fairly written, in Devanāgarī, hy different hands, at the beginning of the present century; 11-13 lines in a page.

Yājāavalkya's Institutes, with a commentary—the Yājāavalkīyadharmaśāstranibandha—by Aparāditya (or Aparārka) Deva.

According to Prof. Bühler (Report on Kāś-mīr, p. 52; West and Bühler, Digest, 3rd ed., I., p. 18) Aparāditya belonged to the Konkana

branch of the princely house of the $\dot{S}\bar{\imath}l\bar{u}ras$, or $\dot{S}il\bar{u}h\bar{u}ras$, residing at Puri, and reigned and wrote between 1140 and 1186 A.D. His formerly assumed descent from $J\bar{\imath}m\bar{u}tav\bar{u}huna$ (the author of the $D\bar{u}yabh\bar{u}ga$ etc.) is now very doubtful; see no. 1496.

The commentary begins:

संसिद्धशैमिलत्तुरासुरनमन्मीलिस्थितप्रोल्लसत् सद्रालप्रभवप्रकृष्टिविधप्रेलन्मयूखोज्ज्वलं । श्रेयोविद्यमहामयप्रशमने दिव्यं यदेकी षर्थं भूयाद्वो द्विरदाननांष्ट्रिकमल्डंडं तदिष्टाप्तये ॥ विश्वानुभूतिसंभूतिस्थितिसंहितमुक्तयः । प्रभवंति यतस्समे परसी ब्रह्मणे नमः ॥ यो विश्वसगैपरिपालनसंहितीहे (!) ब्रह्मा हरिस्त्रिनयनश्च भवत्यमेयः । संश्रुद्धबोधमभयं सुखसस्त्रभावम् श्वात्मानमङ्घयमनंतमुपास्महे तं ॥ विश्वात्मनः श्रुक्षयज्ञूपि भानोर् श्ववाप यो योगिगणाग्रगण्यः । तं याज्ञवरक्मंमुनिवृंदवंद्यं नमामि तत्कोतितथन्नेवृद्धे ॥

भक्ता यस्य सविस्मयः स्मरिष्पुर्मता च वाचस्पतिर् विक्रांत्या द्विषतां गणः मुचितया भास्त्रान्छ्मित्वेन भूः। जीमूतान्वयभूषणं सविलेपे(? सविनयं) योगीष्यरोदीरिते शास्त्रे वाक्यनयानुगां वितनुते वाचं सतां संमताम्॥ धमैसंहितामारभमाणस्तस्याः पौरुषत्वे सामान्याज्ञायमाना-प्रामाण्यशंकां महाजनस्य तदध्ययनधारणादिविषये परिपंणिनी-मपनेतुमाह योगी संयमवान् ०

Vol. I. contains the 1st adhyāya (इति ॰ राज-नीतिप्रकर्ण) and a sūcīpattra (foll. 263b-266); Vol. II., the 2nd and 3rd adhyāyas.

The Vyavahāra (foll. 1-136 and one leaf of index) begins: प्रथमाध्याये नानावर्णीनां नानाविधा धर्मा उक्ता: । तत्र राजधर्मेषु वस्त्रमाणं व्यवहारदशैनोपदेशमाण्रित्र व्यवहारान्त्वयं पश्येत् सन्यैः परिवृतो अवहमित्रत्र धर्मो विहितः। This portion is dated Samvat 1859.

The Prāyaścitta (foll. 199, numbered separately) begins: पूर्वेणाध्यायद्वयेन वर्णानामाञ्चनिकाञ्च व्रवादगृहस्थयोधेनी उक्का:। संप्रति गृहस्थस्य खेषु धर्मेषु येन

निमित्तेनानिधकारस्तस्मिश्च सति येषु धर्मेध्वधिकारस्तदुभयप-रिच्छेदार्थमध्यायांतरमारभ्यते । ०

Colophon: इति स्त्रीविद्याथरवंशप्रभवस्त्रीशिलाहारनरेंद्र-[जीमूतवाहनान्वयप्रसूत Adhy. I. II.]-स्त्रीमद्दपरादित्यदेव-विरिचतयाञ्चवस्त्रीयथमेशास्त्रिनिवंधे तृतीयो अधायो समाप्त:॥

For other MSS. of this commentary see Rāj. Mitra, Notices, iv., p. 260; Cat. of MSS. of the Mahār. of Bikāner, p. 506.

[H. T. COLEBROOKE.]

1286.

1175B. Foll. 34; size 13 in. by 4½ in.; legibly written, in the Bengalī character, at the beginning of this century; eight lines in a page.

The Dāyabhāgaprakaraṇa, or section on the law of inheritance, of the same work.

It begins: खयेदानीं विभागास्यं व्यवहारपद्मारभते। विभागं चेत् (H. T. COLEBBOOKE.]

1287.

1278a. Foll. 86; size 13 in. by 5 in.; legibly written, in Devanāgarī; 10 or 11 lines in a page.

Dīpakalikā, a succinct commentary on Yājūavalkya's Code, by Šūlapāņi.

It begins:

स्रशेषकलुम्ध्वंसि नत्ना कृष्णपदांबुनं । याञ्चवल्मस्मृतेष्टीकां शूलपायिः समातनीत् ॥ स्रञ्जानतिमिरग्रस्तशास्त्रापेप्रतिपत्तये । कृतेयं दीपकलिका कलिकालमलापहा ॥

योगीश्वरिमत्यादि । योगिनां सनकादीनामीश्वरमाराध्यं याज्ञवल्क्यनामानमृधिं संपज्य ०

Adhyāya II. begins fol. 31: व्यवहारानित्यादि । चुणादानादिनानाविवादपद्विषयः संशयो हियते व्नेनेति व्यवहारः । तथा च कात्यायनः । वि नानार्थे व्य संदेहे हरणं हार उच्यते । नानासंदेहहरणाद् व्यवहार इति स्मृतः ॥

Adhyāya III. begins fol. 57: जनेतादि । असंपूर्ण-द्विवर्षे वालमकृतचूडं मृतं माल्यादिभिरलंकृत ग्रामाद्वदिः मुची भमी निसाय स्थाययेत् ॥ ० It ends: इति साहुडिया ृं लुने महोपाध्यायश्री मृलपाशि-विराचितायां याज्ञवस्काठीकायां तृतीयो उध्याय:॥

0) शकान्याः १५११ ॥

Acc. to Raj. Mitra, Notices, iii., p. 104, the author was a judge at the court of Lakshmana Sena of Bengal, in the early part of the 12th century; but he was probably considerably later; cf. Jolly, Tajore Lect., p. 14. For a chapter (Prāyaścittaviveka) of the author's Smritiviveka see further on, no. 1726.

[H. T. COLEBROOKE.]

1288.

1176. Foll. 348; size 13½ in. by 5 in.; well written, in the Devanāgarī character; nine lines in a page.

Yājāavalkya's Institutes, with a commentary by Mitramiśra, son of Paraśurāma Miśra, and grandson of Haṃsa Paṇḍita.

The commentary was written by order of king Vīrasimha Deva (of Kāśī, the son of Madhukara Shah, of the Bundelā family), and forms part of a series of legal works by this author, bearing the title of Vīramitrodaya (see further on, nos. 1407-10).

According to Prof. Bühler (West and Bühler, Digest, 3rd ed., I., p. 22) this Vīrasiṃha is identical with the well-known Bīrsinh Deo of Orchā, who murdered Abul Fazl, the minister of Akbar, and author of the Āyīn-i-Akbarī; whence the Vīramitrodaya would have been written in the first half of the seventeenth century.

The commentary begins (slightly corrected from the beginnings of the other chapters):

निःसाम्यं खस्य शंसन्तिव विद्धदिव हैतवार्तामिहार्ताम् स्रद्धंद्वं शोलियम्बित च निजपदं शोलताद्वंद्वभावः । स्रवाह्मां शुद्धस्तांकुर इव विश्वदो विश्वभृत्नोडभर्तुर् दंष्ट्रेवोच्चेरनाशी हरमुकुटशशीवैकदंतस्य दंतः ॥ १॥ ०॥ **खारिकुलकरिकुंभक्टपा**टी शिखरितटीमिव यां प्रभापटीयान्। अधिवसति महींद्वीरसिंही मधुकरसाहिमहीशसिंधुजन्मा ॥ २ ॥ ० ॥ मगोला भूगोलाइहिरभियियासंति भवितं पठानाः पाठीना इव जलविलीनाधिपमधुः। मघोमोचारंभे(भो MSS.) उपसर्रात वुदेलाकुलपती रणार्थं दुवीरे रणति रणसारे रणभुवि ॥ ७ ॥ विभागो बुधिनत्रतां कविगुरू राजा धरानंदनः शोभाभिविल्सत्तमो दिवि लसलेतुन्त्र भाखत्मुतः । ः इत्यं जन्यजनुनैवग्रहतनुः किंग्वस्ति तुंगः मदा सोदेकः किल वीरसिंहधरणीधीरेयचुडामणिः ॥ ७॥ ०॥ आरोहो गीलैतायाः सद्यकृतिपदं धर्मभूमी रहाणाम् उद्यानं शुद्धकी सेंहपचयभवनं श्रीमृगीवागुरैव । ञ्चाकारो विप्रताया निधिर्याप महसः सवैविद्यानवद्यो यहारि द्योतते श्रीद्युमिणिरिव मुर्क्यिन्मिचिमशः॥ १४॥ इसाचक्रं चारु चक्रे समुचितनयतो रिख्तुं भूमिदेवान् देवांश्च प्राप्तसेवान्विमलमिप यज्ञो वीरसिंहो नरेंद्रः। वित्रं मत्वाप्यसारं वितरद्विरतं याज्ञवस्त्रोक्तिमुक्ता वारं स्मृत्यपैसारं रचयितुमय स प्रादिशन्मित्रमिश्रं ॥ १५ ॥ उत्तंसस्तीरभुकेरिबलवुषगुरुः श्रीसदानंदधीमान् श्रीभाजो मित्रमिश्राज्जगदुपकृतये विभ्रदादेशदीपं। ज्ञानानां दैन्यदोषापहमकलिमयं याज्ञवल्क्योक्तिकोशाद् दृष्ट्वा स्मृत्यचेसारं समिचनुत यशोधमेलऋगीविहारं॥ १६॥ इह भगवता महर्षिणा याञ्चवस्येन लोकहिताय प्रणीतं धर्मशास्त्रं तिळ्णप्रवरो मानवं भृगुरिव प्रश्लोत्तरप्रवंधेन संक्षिप वक्तं प्रस्तीति । योगीश्वरं ०

Adhyāya I. (rājadharmaprakaraṇa) occupies 171; II. (prakīrṇaprakaraṇa), 103; III., 74 leaves; each being paged separately.

Colophon: इति श्रीसकलसानंतचक्रचूडानिशामरीचिनं त्ररीनीराजितचरशक्रमलश्रीनमहाराजाधिराजमधुकरसाहिसू -नुश्रीनमहाराजाधिराजचतुरु [दिधवल्यवसुंधरा] हृदयपुंडरीक-विकासिद्वकरश्रीवीरसिंहदेवोद्योजितश्रीहंसपंडितात्मजश्रीप -रणुरामित्रश्रूरिसूनुसकलविद्यापारावारपारीशधुरीशश्रीमिन्न-[चिन] श्रकृते श्रीवीर(सिंह not in adhy. 1 and 2) मित्रो-दयाख्याने श्रीयाज्ञवल्यचाख्याने प्रायश्चित्रप्रकरशं नाम नृतीयो ध्यायः ॥ संवत् १५६० ॥ Two leaves appended at the end contain an index to the third adhyāya.

[H. T. COLEBROOKE.]

1289

2193. Foll. 135; size 11½ in. by 5 in.; Fairly written, in Devanāgarī, about the end of the 17th century; eleven lines in a page.

Brihat-Pārāśara-Dharmaśāstra, complete in twelve adhyāyas. The work is said to contain 3300 ślokas; but there seem to be only 2980 in these copies.

The work begins (cf. Calc. Dh., II., pp. 53-309; Weber, Cat. Berl., II., no. 1756):

व्यक्ताव्यक्ताय देवाय वेधसे व्ननतेजसे। नमस्कृत्य प्रवस्थामि धर्मीन् पाराश्ररोदितान् ॥ १॥ खयातो हिमशैलाग्रे देवदारुवनाश्रये। व्यासमेकाग्रमासीनं द्विजाः पृच्छनि धार्मिकाः ॥ २ ॥ मनुष्पाणां हितं धर्म वर्तमाने कली युगे। वर्णीनामात्रमाणां च किंचित्साधारणं वद ॥ ३ ॥ युगेषु चिषु ये प्रोक्ता धर्मी मन्बादिभिनुने। शक्यनो नैव ते कर्तृ वर्णेराष्ट्रमवासिभिः॥ ४॥ स पृष्टो मुनिभिच्यासो बहुभिः परिवेष्टितः । प्रष्टुं जगाम पितरं धनीन् पाराशरं ततः ॥ ५ ॥ सर्वेषामाश्रमाणां च वरे वदरिकाश्रमे। संविवेशास्त्रमे तस्मिन् योगीय वेधसस्तनुम् ॥ ६ ॥ नानापुष्पलताकीर्धं फलैः पुष्पैरलंकृते। नदीप्रसवणानेकैः पुरुषतीर्थोपशोभिते ॥ १ ॥ मृगपिक्षभिराकीर्यो देवतायतनावृते। यह्मगन्धवैसिद्धानां नृत्यगीतसमाकुले ॥ ७ ॥ तस्मवृपसभामध्ये शक्तिपुत्रः पराशरः। सुखासीनो महातेजा मुनिमुख्यगणावृतः॥ ९॥ कृताञ्चलिपुटो भूता व्यासस्तु मुनिभिः सह । प्रदक्षिणाभिवाद्येश्व मुनिभिः परिपृत्रितः ॥ १० ॥ ततः संतुष्टमनसा पराश्ररमहामुनिः। व्यासस्य खागतं ब्र्यादासीनो मुनिपुंगवः॥ १९॥ वत्साद्य स्वागतं ते अस्तु महपीयां समन्ततः । नुशलं नुशलेत् जा व्यासः पृच्छत्यतः परम् ॥ १२ ॥ यदि जानासि मां भक्तं स्नेहो डिस्त यदि वा मिय। धर्मे ब्रुह्मण मे तात अनुग्राह्मी उस्म्यहं यदि ॥ १३ ॥

^{*} This MS. writes पारासर, परासर throughout.

श्रुतास्ते मानवा धर्मा गार्गीया गीतमास्तथा। वासिष्ठाः काश्यपाश्चीव तथा गोपालकस्य च ॥ १४ ॥ अनेविषाोश्च सांवता दाक्षाश्चाङ्गिरसास्तया। शातातपास्त्र हारीता याज्ञवल्क्यकृतास्त्रथा॥ १५॥ ञापस्तसकृता धर्मीः शङ्खस्य लिखितस्य च। कात्यायनकृतान्त्रीव प्रचेतोगदितास्त्रचा ॥ १६ ॥ श्रुतिरात्मोद्भवा तात श्रुत्यथी मानवास्तथा। मन्वर्थः सर्वधमीयाां कृतादिवियुगेषु च ॥ १९ ॥ धर्म नु त्रियुगाचारं न शक्यं हि कली युगे। वर्णीनामात्रमाणां च किंचित्साधारणं वद ॥ १६॥ व्यासवाक्यावसाने तु मुनिमुख्यः पराश्चरः। मुखासीनो महातेजा इदं वचनमज्ञवीत्॥ १७॥ क्रियनो नैव वेदाश्चन चापि प्रभवना ते। न कश्चिद्वेदकर्तीस्त वेदकर्ती चतुर्नुखः ॥ २०॥ तथा स्मरिन ते धर्म कत्ये कत्यानरानरे। चन्ये कृतयुगे भगीस्त्रेतायां द्वापरे परे ॥ ३१ ॥ अन्ये कल्रियुगे नृगां युगहासानुरूपतः। तपः परं कृतयुगे चेतायां ज्ञानमुत्रमम् ॥ २२ ॥ द्वापरे यज्ञमेवाहदीनमेकं कली युगे। कृते तु मानवा धर्मास्त्रेतायां गौतमस्य च ॥ २३ ॥ द्वापरे शाङ्खलिखिताः कली पाराशराः स्मृताः। त्यज्ञेहेशं कृतयुगे जेतायां ग्राममुत्मृजेत् ॥ २४ ॥ द्वापरे कुलमेकं तु कर्तारं च कली युगे। कृते तु लिप्पते देशस्त्रेतायां ग्राम एव च ॥ २५ ॥ ० पराशरश्च यत्प्राह शास्त्रं पुत्रस्य वत्सलम्। खय तत्संप्रवस्थामि द्विजनमीदिनं द्विजाः ॥ ४६ ॥ षद्कमे वर्णेथमीन्न प्रशंसा गोवृषस्य च। खदोस्रवासी मौ तौ तु सीरं सीरप्रयोगिणां ॥ ४९ ॥ स्रमावास्यानिषिद्धानि ततस्र पशुपालनम्। खनतोयप्रशंसा च वाह्या वाह्या वसुंधरा ॥ ५० ॥ ° प्रोक्तवान् व्यासमुख्यानां शेषं मुनिविभावितम्। नियुक्तः सुव्रतः शेषस्यापनाय द्विजन्मनाम् ॥ ६१ ॥ पराशरो व्यासवचो व्याम्य यदाह शास्त्रं चतुराश्रमार्थम्। युगानुरूपं च समस्तवर्ण-हिताय वस्यत्यथ सुव्रतस्तत्॥ ६२ ॥ शक्तिसूनोरनुशातः सुतपाः सुवतस्तिवेदम् । चतुर्णीमाश्रमाणां च हितं शास्त्रमणात्रवीत् ॥ ६३ ॥

इति वृहत्याराशरीये धनेशास्त्रे व्यासप्रश्ने सुन्नतप्रोक्तमंहितायां शास्त्रसंग्रहो देशकथनं नाम प्रथमो अध्याय: ॥ fol. 4.

> पराशरमतं पुर्णं पवित्रं पापनाशनम् । विहितं ब्राह्मणार्थाय धर्मसंस्थापनाय च ॥ १ ॥ चतुर्णीमिप वर्णीनामाचारो धर्मपालनम् । जाचारहीनदेहानां भवेद्धमैः पराङ्मुखः ॥ २ ॥ पद्भाभिरतो नित्रं देवतातिथिपूजकः । हुतशेषं तु भुन्नानो ब्राह्मणो नावसीदिति ॥ ३ ॥ ० उद्देशतो मया प्रोत्तः सानस्य परनो विधिः ॥ २२३ ॥

इति वृहत्पाराश्राये धर्मशास्त्रे सुत्रतप्रोक्तमंहितायां पट्रमेशित स्नानविधिः ॥ fol. 14.

Follow praņavasvarūpakathanam, 33 ślokas, fol. 25b; japavidhi, 109 ślokas, fol. 20b; devapūjāvidhi, 44 ślokas, fol. 22b; vaiśvadevavidhi, 38 ślokas, fol. 24b; atithipūjā, 28 ślokas, fol. 25: (varņadharmāḥ), 14 ślokas;

इति वितियो प्रधाय: ॥ fol. 26.

खतः परं गृहस्यस्य धर्माचारं कली युगे।
धर्मं साधारणं साक्षाचातुर्वेग्येक्रमागतम्॥ १॥
युम्माकं संप्रवस्थामि पाराश्ररमुखाच्छुतम्।
पद्भमेसहितो विप्रः कृषिवृत्तिं समाश्रयेत्॥ २॥ ०

Iti - - - gomatinuī, 43 ślokas, fol. 27b; vrishabhapraśaṃsā, 26 ślokas, fol. 28b; 136 ślokas; इति व कृषिकमैसीताथमीं यज्ञोपधर्मी नाम तृतीयो ध्याय: ॥ fol. 34b.

स्वयं च वाहितैः खेचैः थान्यैश्च स्वयमितिः।
कुर्योद्विवाह्यागादि पत्त्वयक्षांश्च नित्यकः॥ १॥
श्रष्टी विवाहा नारीयां संस्कारार्थं प्रकीर्तिताः।
ब्राह्मादिकान् क्रमेखैतान् संप्रवस्थाम्यतः पृथक्॥ २॥
[371 slokas.

इति ॰ चतुर्थो ज्यायः ॥ fol. 51. श्राहं वृहावचन्द्रे भन्डायाग्रहणसंक्रमे । व्यतीपातविषुकृष्णपक्षे पात्रायैलम्बिषु ॥ १ ॥ [392 slokus.

इति ॰ श्राह्मधिकारे पत्तमो ब्ध्यायः ॥ fol. 69. ज्ञथातः संप्रवस्थानि शुद्धं पाराशरोदितान् । सूतको ब्यायवाशीचे यथावत्तां निवोधतः॥ १॥ ० [334 slokas. इति ॰ प्रायिश्वत्तिर्णयो नाम पष्टो ब्ह्यायः ॥ fol. 83b.

व्रतान्यय प्रवस्थानि होन्दवादिक्रमेण तु ।

पापस्यकृतैर्यः स्याद्धमार्चे तु महोदयः ॥ १ ॥

चन्द्रवृद्धा चरेद् ग्रासाम्शुक्ते कृष्णे स्रयं नयेत् ।

चन्द्रस्ये न भोक्तव्यं यवमध्यं शशिव्रतम् ॥ २ ॥

[42 slokas

इति ° शेन्द्वादिव्रतिनिर्णयो नाम सप्तमो ब्थ्यायः ॥ fol. 85b.
दानानि विधिना सार्धे जगौ यानि पराश्चरः ।
व्यासस्य तानि वस्त्यामि श्रूयतां द्विजसत्तमाः ॥ १ ॥
दानेन प्राप्यते स्वर्गं सुखं दानेन रूथ्यते ।
इहामुत्र च दानेन पूज्यो भवित मानवः ॥ २ ॥ °
[382 ślokas.

इति व दानधर्मेष्टापूर्तिनशीयो नामाष्टमो ब्ध्यायः ॥ fol. 102b. निभिः स्रोकसहस्रेस्तु निभिवृत्तशतैरिष । पराश्ररमुखाच्छुत्वा शास्त्रं प्रोवाच सुव्रतः ॥ १ ॥ * शानीनामय सवीसां ग्रहशानिः परा स्मृता । ग्रहेभ्यो विप गर्शशस्तु तस्य शानिरयोच्यते ॥ २ ॥ ०

इति विनायकशानिः after śloka 34; ग्रहशानिः 85; सहुतशानिः 107; रुद्रपूजाविधः 152;—रुद्रशानिः 45 ślokas; तडागादिप्रतिष्ठा 36 ślokas; लक्षहोमविधः 22 ślokas; कोटिहोमविधः 34 ślokas; पुत्राचेपुरुषसूक्ष-विधानं 26 ślokas.

इति ॰ ज्ञानिविधानितिययो नाम नवमो ब्ध्यायः ॥ fol. 118. खपातो नृपतेर्धेनै वध्यामि हितकाम्यया । पराज्ञराच्छुतं विद्रा वस्त्रमाणं निवोधत ॥ १ ॥ भूभृहूमी परो देवः पूज्यो ब्सी परदेववत् । संविधाता हि सर्वस्य रिख्ता ज्ञासिता च सः ॥ २ ॥ ॰ इति राजधनैः 95 ślokas; वानप्रस्थधनैः 50 ślokas; 30 more ślokas, after which इति ॰ ब्रह्मचारिगृहस्थवा-

नप्रस्थयितप्रभृत्याश्रमचतुष्टयभेदो नाम दशमो ब्ध्यायः॥ fol. 126.
मुमुख्यो अपि रज्यन्ते देहाहेहादितो यथा ।
श्वरीरक्षास्त्रथा प्राहुः परव्रबल्ध्यंगमाः ॥ १॥
सवाय्यस्यसुधात्रीभिरारसमाश्रुनानि (? ० श्रुचीनि) च।
तम्मुख्यगुणसंयुक्तं तापज्ञाक्षाल्यं त्यनेत्॥ २॥

182 Slokas

इति ॰ साम्रमिववेचनं नाम रकादशो ब्य्यायः ॥ fol. 130. तन्त्रानं निर्मेलं भुद्धं व्यातव्यं हुन्सरोरुहे । तन्नेयं तन्नरेखं च वीजं मुक्तेस्तद्व्यते ॥ १॥

संचिन्य व्याहृतीः सप्त प्रणवाद्यास्तदनिकाः। सम्यगुक्तमिदं ध्यान्वा परव्रद्याण योजयेत्॥ २॥

इति प्रणवध्यानिविधः 28 ślokas; then follow 102 more ślokas:

य इदं भृणुयाद्वापि श्रावयेत्पठयेदिप ।

स प्रश्वसत्तमस्तोमो व्रब्धोकमवाप्त्रयात् ॥ १०० ॥

विभिः श्वोकसहस्रेस्तु विभिवृत्तशतैरिप ।

पराशरोदितं धर्मशास्त्रं प्रोवाच सुव्रतः ॥ १०१ ॥

नमो इस्तु याज्ञवस्त्रयाय मनवे विद्यावे नमः ।

गौतमाय वसिष्ठाय नमः पाराशराय च ॥ १०२ ॥†

इति श्रीवृहत्याराशरे धर्मशांस्त्रे सुव्रतप्रोक्तसंहितायां योगो
पदेशो नाम द्वादशो अध्यायः समानः ॥ [GAIKAWAR.]

1290.

1672. Foll. 205; size 9 in. by 3½ in.; written indifferently, in Devanāgarī, by two or three different hands, in Samvat 1654 (1597 A.D.); eight lines in a page.

Bṛihat-Pārāśara.

[H. T. COLEBROOKE.]

1291.

2335. Foll. 139; size 11\(\frac{3}{4}\) in. by 5 in.; legibly written, in Devanāgarī, about 1700 A.D.; ten lines in a page.

The same work.

[GAIKAWAR.]

1292.

2467. Foll. 153; size 10\frac{3}{4} in. by 5 in.; indifferent Devanāgarī writing of about the end of the 17th century; ten lines in a page.

The same work.

GAIKAWAR.

1293.

283. Foll. 118; size 10½ in. by 3½ in.; fairly written, in Devanāgarī, towards the end of last century; ten or eleven lines in a page.

The same work. [H. T. COLEBROOKE.]

^{*} Some MSS. omit this śloka here, see the end.

[†] MS. 1672 omits the last two ślokas.

1814. Foll. 147; size 12½ in. by 4 in.; fair Devanāgarī writing; nine lines in a page. Brihat-Pārāśara.

Dated: संवत् १६१६ वर्षे भाद्रपदनासे शुक्कपक्षे पंचम्यां सोनवासरे लिखितयं • [Dr. John Taylor.]

1295.

2324b. Foll. 29; size 11 in. by 5 in.; on the whole well written, about the beginning of last century; Devanāgarī character; ten lines in a page.

Laghu - Pārāśarīya - Dharmaśāstra (A). In twelve adhyāyas.

It begins:

खयातो हिमशैलाग्रे देवदारुवनाश्रये। व्यासमेकाग्रमासीनमृषयः पर्यपृच्छति (!) ॥ १ ॥ मनुष्पाणां हिताणीय वर्तमाने कल्युगे। शीचाशीचं यथाशस्त्रा वद सत्यवतीसृत ॥ २ ॥

There are considerable discrepancies between this (A) and the next MS. (B), as well as the text printed in the Calcutta Collection of Smṛitis (C), and that commented on by Mādhavācārya (M., ed. and transl. Bibl. Ind.), and by Nanda Paṇḍita, as will appear from the following synopsis of the numbers of couplets in the several adhyāyas:

I. A 62; B 65; C 64; M. 73; N. 67.

II. A 65; B 81; C 16; M. 15; N. 15.

III. A 39; B 38; C 54; M. 41; N. 48.

IV. A 23; B 24; C 29; M. 31; N. 33.

V. A 40; B 42; C 24; M. 25; N. 25.

VI. A 56; B 45; C 71; M. 75; N. 75.

VII. A 61; B 42; C 42; M. 37; N. 38.

VIII. A 59; B 32; C 48; M. 42; N. 41.

IX. A 46; B 46; C 62; M. 60; N. 60.

X. A 45; B 49; C 41; M. 37; N. 41.

XI. A 20; B 23; C 53; M. 55; N. 55.

XII. A 13; B 13; C 74; M. 82; N. 82.

Total: A 529; B 500; C 578; M. 573; N. 580.

Colophon: इति लघुपाराश्चरीये धनेशास्त्रे समुद्रस्नानम-हापातकनाश्चनं नाम द्वादश्ची अधाय: ॥ [GAIKAWAR.]

1296.

1009A. Foll. 19; size 12 in. by 4¼ in.; indifferently written, in Devanāgarī, towards the end of last century; eleven lines in a page.

The same work (B). This MS. begins:

चुपयो हिमश्रीलाग्रे देवताह्वनात्र्यते । यासमेकाग्रमासीनमृषि पृद्धति धार्मिकम् ॥ ९ ॥ मानुषाणां हिताषाय धर्मे वद कली युगे । शौचाचारौ यथाशस्त्रा वद मत्यवतीमृत ॥ २ ॥ °

Colophon: इति पाराश्ररे धनेशास्त्रे झाट्शो ध्याय:॥ [H. T. Colebrooke.]

1297.

2586. Foll. 438; size 11½ in. by 3½ in.; fairly written, in Devanāgarī; nine lines in a page. One of the oldest MSS. in the collection.

Parāśarasmṛitivyākliyā Mādhavīyā, commonly called Pārāśara-Mādhavīya.

b. Foll. 255, of which are missing 174-199 (partially supplied by twelve leaves in modern handwriting); 237-247 (supplied by twelve leaves); 249-250 (supplied by six leaves).

Adhyāyas I.-III.; the first of which ends fol. 119, the second should end at fol. 174, which is lost.

Dated: संवत् १४६८ समये खाषाडमुदि २ शनी श्री-काश्यां॥

Two old leaves at the beginning contain a table of contents of this portion of the work. There have also been inserted there four leaves of different sizes and by different modern hands.

a. Foll. 181. Adhyāyas IV.-XII. This portion begins with the first eight introductory stanzas with which the first book is prefaced.

Adhy. IV. ends fol. 16b; V., fol. 20; VI., fol. 37b; VII., fol. 50b; VIII., fol. 66b; IX., fol. 77b; X., fol. 95; XI., fol. 117b.

The work is being published in the Bibliotheca Indica, by Pandit Candrakānta Tarkālankāra. For a full analysis of it see Aufrecht's Catalogue, nos. 636, 637.

The colophon runs thus: इति श्रीमहाराजाधिराजपरमेश्वरवैदिकमार्गप्रवर्तेकश्रीवीरवृक्षभूपालमामाज्यधुरंथरस्य
माधवामात्रस्य कृतौ पराश्वरस्मृतिव्याख्यायां माधवीयायां द्वादशो
ध्यायः समाप्तश्च प्रायश्चित्रकांडः॥ संवत् १[४]६६ समये ज्येष्ठविद्
१ प्रतिपदा वुधवासरे॥
[Mack. Coll.]

1298.

402. Foll. 291; size $12\frac{1}{2}$ in. by $5\frac{1}{2}$ in.; fairly written, in Devanāgarī; 12-20 lines in a page. One leaf is missing between foll. 146 and 147.

The same work.

Adhyāya I. ends fol. 100b (dated Saṃvat 1856=A.D. 1799); II., fol. 186b; III., fol. 184b (dated Saṃvat 1842=A.D. 1785 which is rather too early for this copy); IV., fol. 194b; V., fol. 196b; VI., 207; VII., fol. 214b; VIII., fol. 223b; IX., fol. 229b; X., fol. 239b; XI., fol. 253.

The date of the MS. from which this copy was transcribed is given at the end: संवत् अवर-साहिसरत्राणराज्ये संवासर नृपतिविक्रमादित्यराज्ये संवत् १६५३ वर्षे भाद्रायद्वदि ६ वुथवासरे लिधितनिदं ०

H. T. COLEBROOKE.

1299.

1168. Foll. 227; size 13 in. by $4\frac{1}{2}$ in.; well written, in the Devanāgarī character; seven lines in a page.

Vyavahāra-Mādhava, being the Vyavahāra-kānda—or supplementary (third) chapter on jurisprudence—of the Pārāśara-mādhavīya.

It begins:

वागीशाद्याः सुमनसः सर्वीपौनामुपक्रमे । पं नावा कृतकृताः स्युक्तं नमामि गजाननम् ॥ सो उहं प्राप्य विवेकतीर्थपदवीमासायतीर्थं परं मज्जन् सज्जनसङ्कतीर्थनिपुराः सद्वृत्तितीर्थं श्रयन् । लब्धामाकलयन् [प्र]भावलहरीं श्रीभारतीतीर्थती विद्यातीर्थमुपाश्रयन् दृदि भजे श्रीकराउमव्याहतम्॥

Eight slokas, ending ° पराश्वरस्मृतिविवृती प्रविते॥ (see Aufrecht, Cat. Oxf., nos. 636, 637); after which the MS. proceeds:

व्याख्याते खाचारप्रायश्चिते ॥ स्वयं व्यवहारः प्रस्तूयते ॥ यद्यपृणादानादीनामष्टादशपदानां व्यवहाराणां मध्ये कमिष व्यवहारं पराशरो न व्युत्पादितवान्। तथाप्पाचारकाग्रेड चतुर्णी वर्णीनां क्रमेणाचारान् ब्रुवन्। खवियस्तु प्रजाचीव क्षितिं धर्मेण पालयेदित्यस्मित्वचने खवियिवशेषस्य राजाचारिवशेषमवीचत् ०

इति व्यवहारपरिच्छेदः fol. 9b; सभानिक्षपणं fol. 15; व्यवहारदर्शेनविधः fol. 19; आसेधादिविधः fol. 21; दर्शेनोपक्रमः fol. 23b; प्रतिज्ञापादः fol. 27; उत्तरपादः fol. 35b; क्रियाभेदाः fol. 37b; साह्यिनिरूपणं fol. 48; लेख्यप्रकरणं fol. 56; भुक्तिप्रकरणं fol. 61; धटविधः fol. 71b; आग्निविधः fol. 74; नलिबिधः fol. 76b; विषविधः fol. 78b; कोशिविधः fol. 79b; त गुलुलिविधः fol. 80; तममापविधः fol. 81; सालिविधः ib.; इति धनस्य विधः ॥ इति क्रियापादः ॥ fol. 81b;

इति निर्णयपादः fol. 90; अष्टाद्शपदिनिरूपणं fol. 94b; आधिविधः fol. 102; च्युणादानप्रकरणं fol. 113b; निर्छपप्रकरणं fol. 117b; अस्वामिविक्रयाख्यं पदं fol. 121; दस्तादसप्रदानिकं fol. 128; अभुपेत्यपुष्ठ्रघाख्यं विवादपदं fol. 137b; संविद्धातिक्रमाख्यं विवादपदं fol. 142; क्रीतानुशयः fol. 144; क्रयविक्रयानुश्याख्यं विवादपदं fol. 146b; स्वामिपालाख्यं विवादपदं fol. 150b; सोमाविवादिग्यः fol. 159; दख्यपारुषं fol. 165b; वाक्यारुषं fol. 167b; स्तेयप्रकरणं fol. 172b; साइसप्रकरणं fol. 178b; स्त्रीसंग्रहः fol. 184b;—

श्रथ दायभागास्यं व्यवहारपदं कथ्यते॥ दायभाग इति प्रोक्तं व्यवहारपदं चुर्थेरिति। o this chapter has been translated by Dr. Burnell (Madras 1868); o इति दायविभागः॥ fol. 222b; इति द्यूतसमाद्ध्यास्ये विवादपदे॥ श्रथ वृहस्पतिना निरूपितं प्रकीर्णकास्यं विवादपदमिभधीयते। fol. 225b.

It ends: इति श्रोमहाराजाधिराजराजपरमेश्वरवैदिक-मार्गप्रवर्तकश्रीवीरवुक्कभूपालसाम्राज्यधुरंधरस्य माधवामात्रस्य कृती पराश्वरस्मृतिव्याख्यायां व्यवहारमाथवः समाप्तः॥० संवत १८६६ शाके १९३१ वैशाखणुज्ज ८ अष्टम्यां शनिवासरे॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1300.

2883c & e. Foll. 23 and 66 resp.; size $9\frac{3}{4}$ in. by 6 in.; modern Telugu handwriting; 20-30 lines in a page.

The same work.

MS. c., the leaves of which have been bound in inverted order, contains from shortly after the commencement of the chapter on vākpārushya to the end.

It ends: इति (as above) माथवानात्यस्य कृती पराज्ञारस्मृतिच्याख्यायां माथवीयायां तृतीयो ध्यायस्मनान्नः ॥

The leaves have the marginal title vyavahāramādhavam.

[MACK. COLL.]

1301.

1699. Foll. 279; size $9\frac{1}{4}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; fairly written, in the Devanāgarī character; 10-12 lines in a page.

[Laghu-]Parāśara-smṛiti, with a commentary entitled Vidvanmanoharā, chiefly abridged from that of Mādhava, by Nanda Paṇḍita, also called Vināyaka Paṇḍita, son of Rāma Paṇḍita.

The MS. is very incorrect.

Adhy. I. begins (somewhat corrected):

श्रीवत्सांकितवस्तमः प्रणियनो नित्याचेने संविधाम्

श्राधातुं निहितं गिरींद्रसुतयोत्संगे स्वयं धूर्ज्जेटेः*।

चूडाचुंविकलंकपंकिलकलं चंद्रं मृणालभगाद्

श्रादातुं करमुन्द्रिपंतमसकृदुंढिं चिरं भावये॥ १॥

यं साक्षात्कतुमाद्यं पुरुषमविकृतिं योगिनः श्रुद्धचित्रा

मेत्र्याद्यैः क्षेत्रस्तमोद्धविविधविधावास्त्रश्रीरप्रमृष्टं।

भेदस्यातिं प्रपद्य प्रकृतिपुरुषयोराश्रयंते सवीजं

योगंतं श्रीसहायं हरिमनिश्रमहं सचिदानंदमीडे॥ २॥

धमाधिकारिकुल केरवकाननेट्श्रीरामपांग्रतमुतेन विनायकेन ।
व्याख्यायते कलियुगोचितवर्गाधमेशास्त्रं पराशरमुखोज्ञतमस्याज्ञेः ॥ ३ ॥
तरतः सततं विनरेशेन स्मृतिसंधी उटतकनक्रवंधी ।
स मृकंदुजनेरिवावलंबो मधुपाटभपायकेशवो व्यं(!)॥॥॥
साधवाचायैनिर्दिष्टयास्थामागीनुसारिशः ।
स्कल्विप (1. तो अप) न मे दोषः परप्रत्ययगानिनः॥॥॥

इत खलु कल्जिकवल्तितानुभावान्यणैश्रमानुगृह्णानेः परमका-रुणिकेमेहानुनिभिवेदन्यामपुरःसरैस्तत्विज्ञामया पृष्टान्कल्जिन-लानुष्टेयान्वकोश्रमधर्मान्यराज्ञरनुनिमुखाद् अध्यातो ११॥ The number of slokas commented upon is 67.

II. begins fol. 58:

डिजांकथरमेकतो विधृतकी मुभं मध्यतो रमाचरणपंकजस्वलितयावकं चान्यतः । सुरोदितमुरो निज्ञं सततमी स्वमाखं मुदा सदाभिमतभिद्धये नमत माधवं साधवः ॥ १॥

धनीधिकारि । शास्त्रे पराशरकृते विवृतिद्वितीया-घ्याये विधीयत इहोदितवृत्तिसिद्यो ॥ २ ॥

प्रथमाध्याये चतुर्णोमिष वर्णानामेहिकामुप्मिकफलहेतू मा-धारणासाधारणी धर्मी निरूपिती। इदानीं सर्ववर्णानां जीवनहेतुं साधारणधर्मे निरूपियतुं द्वितीयाध्यायमारभते। तत्राध्यायांचे प्रतिजानीते। स्रतः परं गृहस्यस्य ११॥ 15 slokas.

III., beg. fol. 65:

विश्वस्थालं करिष्णुस्तिभुवन जरस्याप्याखनः सहिष्णुर् वारं वारं भविष्णुनिजभजन कृतामणेसिद्धौ वरिष्णुः । भक्तानां हृत्सु जिष्णुर्वितितन यभुवां संपदामाहरिष्णुर् देवानां संवरिष्णुः सहृद्यहृद्येष्ठाविराम्नास(१० येष्ट्या-[विरास्तां स) विष्णुः ॥ १॥

धर्माधिकारिकुलकैरव ०। विवृतितृतीयाध्याये विधीयत इहोदितवृत्तिसिद्धौ ॥ २॥ ०

खतः परं प्रवद्यामि जनने मरखे तथा ० १॥ 48 slokas.

IV., beg. fol. 85:

सुरालयिनवासिनां मरकतप्ररोह १ १॥
भर्मीधिकारि १ क्रियते चतुर्थाध्यायप्रकारसक्सुतादिविनिर्स्थयो (!) इत्र ॥ २ ॥ ०
स्रतिमानादितिक्रोधात् १ १॥ 33 ślokas.

3 п

^{*} गिरींद्रमुत्तयोत्संगेश्वखणयधूर्त्रदेः MS.

V., fol. 105:

वामेनोित्ख्य गोवधनर्मातसुरितन्यस्तदृष्टिः ० १ ॥
धर्मीधिकारि ० । संस्कारिसिद्धमिभधानुमिहाहिताग्नेरारभ्यते विवर्णांकिल्यंचमे (!) ऽपि ॥ २ ॥ ०
वृक्ष्यानसृगालाश्चेदेष्टो यसु द्विजोत्तमः ।
स्नात्वा जपेस्म गायत्रीं पविचां वेदमातरं ॥ १ ॥ ०
25 slokas.

VI., fol. 113:

संवर्ज्ञाद्विलदुग्थांवु ° १॥ धर्माधिकारि°। व्याख्यायते हिमालिनिकरणादिणुङ्घीवेकुं पराज्ञरवृत्ताविह पष्टं (!) ॥ २॥ °

स्रतः परं प्रवस्थामि प्राणिहत्यामु निय्कृति ११॥ १७७ शिक्षा ।

VII., fol. 134:

द्धा वद्याति अस्याप्यभिल्ग्भनयनं (?) ०॥ १॥ धर्मोधिकारि ०। द्रव्येषु श्रुडिमभिधातुमिहासिलेषु व्याख्यायते मनुविधामिष सप्तमो ज्यं ॥ २॥ ० अथातो द्रव्यश्रुडिस्तु पराशरवची यथा। ०१॥ ४८ शिठोऽवड.

VIII., fol. 149:

स्राधाय प्रेमसाधारणामिव लगवान्पूर्वमस्मासु १॥१॥ धर्मीधिकारि १। शास्त्रे पराशरकृते क्रियते विचारो उध्यायेष्टमे निखिलगोवधर्माञ्चसिद्धौ॥२॥ गवां वंधनयोक्षेषु भवेन्मृतुरकामतः।११॥ 41 ślokas.

IX., fol. 167:

यद्यकापुरुषादनुवननतस्तिचंतसंरक्ष्यातत्त्रहा ० १॥ धर्मीधिकारि ० । शास्त्रे पराशरकृते क्रियते ह्यवस्था-ध्याये उष्टमे उत्र नवमे विहितव्रतानां ॥ २॥ ० । गवां संरक्ष्यार्थीय ० १॥ 60 शिokas.

X, fol. 183:

महादाहादहेतुः सकलसुरगणानंदकेतुः श्रुतीनां १॥१॥ धर्मीधिकारि १।१ क्रियते सगमागनविष्टुद्धिवचनं दशमे विचारः ॥२॥१॥ चतुर्वय्यो ११॥ 41 ślokas.

X1., fol. 206:

पिंचतमसकृद्गं च सपुटेमुखं घो: सुधां श्रियः(!) । १ । धर्माधिकारि । एकादशो विवरण क्रियते ऽधुनाचा-ध्यायेपराश्चरकृतावपनस्थं शुचै (!) ॥ २ ॥ ० धर्मध्यरेतो ० १ ॥ 55 slokas. XII., fol. 227:

समाने शन्दार्थं तदनुगतवर्शे अप च समें खरूपे सामर्थ्यं सकलपुरुपादौ दाहरखे (!)।००॥ धर्माधिकारि ०। तद्दुादशे विवरसं क्रियते अधुनाचा-ध्याये महाद्यवयमुद्धिविचारस्यार्थं॥२॥०

दु:खप्नं यदि पश्येनु ० १ ॥ 82 ślokas; the last being, as in the Calcutta edition:

यथाध्ययनकर्मीणि धर्मेशास्त्रिमिदं तथा। अध्येतव्यं प्रयत्नेन नियतं स्वर्गेकामिना॥ ६२॥ ०

The commentary concludes with five mostly very corrupt couplets, the last of which runsthus:

पराशरस्मृतेः व्याख्या जाताभिस्या प्रकाशिता ।

येमां नांतरात्मा नाशो यमनया प्रीयतां हरिः ॥ ५ ॥

इति श्रीधमीधिकारिरामपिखतात्मजनन्दपासिकापरनामधेनायकपिखतकती पराशरस्मितिववती विद्यन्मनोहरायां

यविनायकपरिष्ठतकृती पराशरस्मृतिविवृती विद्वन्मनोहरायां द्वादशो ध्यायः ॥ संवत् १६५९ वैशाखनासे शुक्कपश्चे नविन ९ वारमंगळवारे ॥

The present commentary is referred to by Nanda Pandita himself, in his Keśava-Vaija-yantī on the Vishnusmriti, which was written in 1622 A.D. For further particulars see no. 1342.

Another writer of the same name, the son of Paṇḍita śrī Deva Mahāmahopādhyāya, wroṭe the Smārtasamuccaya (Rāj. Mitra, Notices, vi., p. 165) and Jyotiḥśāstrasamuccaya (ib. v., p. 80).

For another MS. of Nanda Pandita's commentary, see Rāj. Mitra, Notices, v., p. 111.

[H. T. COLEBROOKE.]

1302.

2042d. Foll. 9; size 11 in. by 5 in.; legibly written, in Devanāgarī, in the latter part of the last century; ten lines in a page.

Angirasa-Dharmasastra, a treatise on defilement and expiation, in 168 ślokas; differing greatly from the Angirasa-smriti of the Calc. Collection I., p. 554 (72 ślokas). Rather incorrect.

It begins:

धर्मनिज्ञासुभिः सम्यगिमतीजा महाद्युतिः । भारद्वाजादिभिः पृष्टः प्राव्वविदेतदंगिराः ॥ १ ॥ स्राष्ट्रमेषु [च] सर्वेषु वर्णानामनुपूर्वज्ञः । प्रायिश्वज्ञविधिं कृष्कुं वस्त्रमार्गं निवोधत ॥ २ ॥ स्रन्यानामिविशेषेण जगध्वानं (११. जग्ध्वानं हि) द्विज-

चांद्रं कृच्छुं तद्धें च ब्रह्मसत्रविशां स्मृतं॥ ३॥ चंडालक्पभांडेषु यः त्वपः पिवते द्विजः । प्रायिश्वतं कथं तेषां वर्णे वर्णे विनिर्दिश्चेत् ॥ ४ ॥ चरेत्सांतपनं विप्रः प्राजापत्यं तु भिषयः। तदर्धे तु चरेडे इयः पादं श्रदः समाचरेत्॥ ५॥ चांडालोदकभांडेषु यः पिवेत्रुषितो जलं। तत्व्यां तत्समुचार्य प्राजापत्यं समाचरेत् ॥ ६ ॥ यदि चानुद्धतं तोयं शरीरे तस्य जीर्यति । तदा विप्रः खणुद्धर्थं कृच्छं सांतपनं चरेत्॥ ७॥ चांडालभांडसंस्पृष्टं पिवेचेत्र्वितो जलं। गोम्त्रयावकाहारिस्त्ररात्रेण विशुध्यति॥ ७॥ यस्तु चांडालसंस्पृष्टं पिवेत्रोयं च कामतः। मनुसंतापनं (? तन् ०) कृच्छं चरेत शुद्धधैमात्मनः॥ ०॥ ० ञ्चत जर्ध्व प्रवस्थामि नीलीशीचस्य यो विधि:। स्त्रीणां क्रीडार्थसंभोगे शयनीये न दुष्पति ॥ ३२ ॥ [(Calc. ed., sl. 12).

संध्या स्नानं जपो होमः खाध्यायः विनृतपैशं। वृषा तस्य महायज्ञा नीलीरक्रस्य धारणात्॥ ३३॥ पालनाडिक्रयाचैव नीलीवृत्युपनीवनात्। पतितस्त भवेडिप्रस्तिभिः कुच्छैर्विशुध्यति ॥ ३४ ॥ नीलीरक्तं यदा वस्तं विष्रो दोःपु (!) धारयेत्। खहोराचोषितो स्नात्वा पंचगव्येन शुध्यति ॥ ३५ ॥ ° स्नानं रजस्तलायास्तु चतुर्थे ऽहनि शुध्यति । कुर्योद्रजसि निवृत्ते नानिवृत्ते कदाचन ॥ ४१ ॥ रजखलायाः प्रेतायाः संस्कारादीनि नाचरेत्। कंधी चिराचं स्नाताया शये धर्मेशा दाहयेत्॥ ४२॥ रोगेण यद्रजः स्त्रीणामत्यंतं संप्रवर्तते । खणुडास्तुन तेन स्युस्तासां वैकारिको मदः॥ ४३ ॥ º भस्मना शुध्यते कांस्यं सुरया यन्न लिप्पते। सुराविरम्बसंस्पृष्टं शुध्यते तापलेखनैः ॥ ५५ ॥ गवाब्रातानि कांस्यानि जूद्रोक्षिष्टानि यानि च। मुध्यंते दशभिः खारैः श्वकाकोपहतानि च ॥ ५६ ॥

सुद्धः मुक्के ह्यायां मारुताकेंदुरिश्मिः।
गंडूपपाटशौचं च कुर्योक्तांस्यस्य भानने॥ ५०॥
भूमी निश्चिष परमासान्युनराकारमादिश्चेत ।
निलेषकांचनं भांडमिद्धरेव विस्पृथ्वित ॥ ५৮॥ ६

This section, as will be seen, shows considerable resemblance to the 6th, 7th and 8th adhyāyas of the *Apastambīya-Dharmuśūstru*, Calc. Dh. I., p. 574-78; and below, no. 1313; see also next MS.

It ends:

खनु छिटेन मंस्पृष्टी येन वाचमनं चरेत्। [st. 11)॥
तेनेवो छिट्टमंस्पृष्टस्त्रिरावेण विष्णुष्यति ॥ १६४ (Calc.,
शवमूते समुत्पन्ने सूतकं तु भवेद्यदि ।
शवेन श्रुष्यते मूर्तिने मूत्या श्रुष्यते शवं ॥ १६५ ॥
मूतकेन तु जातेन उभाग्यां मूतकं यदि ।
पातकेन तु लिप्पेत सूतकेनेव गर्छातः ॥ १६६ ॥
सर्वव्रतेषु निर्दिष्टं पश्चात्मृतकिनो भवेत् ।
चीर्णव्रतेन निर्दिष्टं पश्चात्मृतकिनो भवेत् ।
चीर्णव्रतेन निर्दिष्टं पश्चाद् ब्राह्मणभोजनं ॥ १६९ ॥
सर्वव्रते य इदं शास्त्रमुक्तमंगिरसा स्वयं ।
च्याणां सिन्नधी विष्रः सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ १६६ ॥
इति श्रीखंगिराप्रोक्तं धर्मशास्त्रं समाप्तं ॥
Cf. Burnell, Index Tanj. MSS., p. 124 a.
[Gaikawar.]

1303.

2042c. Foll. 2; size and writing as above. Angirah-smriti (?), in 32 ślokas. Very incorrect.

It begins:

गृहात्रमादिधमें वृष्णां नामनुपूर्वशः ।
प्रायश्वित्तविधि दृष्टा त्वंगिरोवचनं यथा ॥ १ ॥
स्वतं कांवे प्रवस्थामि नोलोशीचस्य यो विधिः ।
स्वीणां क्रीडार्थं संयोजने तथा (!) ॥ २ ॥
बालानां विक्रयी चैव लाक्षायाग्र विशेषतः ।
पतितस्तु भवेद्विप्रस्तिभिः कृष्क्वेविणुध्यति ॥ ३ ॥
सानं दानं जयो होमः ० see above, sl. 33.

It ends:

खवासकीर्तिता वारी पुत्रभतृविवर्तिता। भोक्कं प्रतिग्रहीतुं वा न तस्याः स्यात्कराचन ॥ ३१॥ ३ D 2 स्त्रीधनाति तुये मोहादुषजीवंति वांधवाः।
नारीयानानि वस्त्राणि तेवां पापमधोगितः॥ ३२॥
इति खंगिरोप्रोक्तं स्मृतिधमैक्षास्त्रं समाप्तम्॥

[GAIRAWAR.]

1304.

3245b. Foll. 2a-6b; size 15½ in. by 9½ in.; folio; European paper; Telugu character; 34-37 lines in a page.

Augirasa-Dharmaśāstra, in twelve adhyāyas.

Upodghāta, begins (the first line partly rubbed out):

भिनस्य दर्शनात्राय (? 1. थाँय) खंगिरा ख्रिषमत्रवित् ॥ स्था त्रयाणां वस्थामि प्रमाणं सिद्धिमादितः । धमैस्य पाषेदस्यैव प्रायिश्चत्रक्रमस्य च ॥ प्रायिश्चत्रं चतुष्पादं विहितं क्रमैकतृभिः । परिपहश्चा प्रोक्षा विविधा हि समासतः ॥ प्रमाणाभिहितं यत्र तत्संवै गिरये सुखं । खप्रमेयप्रमाणस्य दुःखेनाभिगमोद्भवे ॥

- II. Parishadupasthānavidhi:
  स्थ कंके प्रवस्थानि उपस्थानस्य लक्ष्यां ।
  उपस्थितनिभन्याये (!) न व्रतादेशनहैति ॥
  सद्यो निःसंशयः पापो न भुंजीतानुपस्थितः । °
- III. Prāyaścittavidhāna:

  सत्येन द्योतते राजा सत्येन द्योतते रिवः।

  सत्येन द्योतते विहः सर्वे सत्ये प्रतिष्ठितं॥
- IV. Parishallakshaṇakathana:
  प्रायो नाम तपः प्रोक्ता (!) तपीनिश्चय उच्यते ।
  तपीनिश्चयसंयोगात् प्रायश्चित्तिनित स्मृतं ॥
- V. Prāyaścittanimnottārakathana:
  चतुर्वेद्यो विकल्पी च संगविधमैपाठकै:।
  यत्र चात्रमियो मुख्या: परिदे (!) घोडझावरा:॥
- VI. Prāyaścittājananakathana:
  पणसु परिमक्तस्य पत्यस्य (!) परिमङ्गलं ।
  कारियां चाणुपस्थानं वलं संध्यगवेदितं (!) ॥
- VII. Pāpaparigaņana:

  चातीनां मार्गमाणानां प्रायश्चित्तानि ये द्विजा: ।
  जान (!) प्रगच्चति ते च याति समंततः ॥

- VIII. Sudrannadinishedhakathana:

  श्वाहितारिनस्तु यो विमा[त्] प्रतिगृह्ताति गोत्रतः।
  भोकृषां समतां याति तियैग्योनि च गच्छति॥
- IX. Abhakshyaprāyaścittavidhi:
  अंतर्दशाहे भुक्कानं सूतके मृतके ऽपि वा।
  दशरात्रं पिवेडजं बाद्यणो बाद्यणस्य तु॥
- X. Himsāprāyaścittakathana:
  दंडादूध्ये तु यद्येना (!) प्रहारेख निपातयेत् ।
  द्विगुर्ख गोव्रतं तस्य प्रायश्चित्तं विधीयते ॥
- XI. Govadhaprāyaścittuvidhi:

  उपपातकसंयुक्तो गोन्नो भुंजीत यावकं।

  अञ्चारलवर्ण रुष्टिं पष्टे काले अस्य भोजनं॥
- XII. Kricchrādisvarāpakathana:

  स्नत जंध्ने प्रवस्थानि प्रायश्चित्तविधि सुभं।

  यमधीत्य विमुखांते श्रुत्या समृत्या च वे द्विजाः॥

  सदा त्रिपवणं स्नायात् सकृत्वात्वा पयः पिवेत्।

  प्रातः समारंभं कुयौक्तपस्तु नित्यशः(!)॥

Colophon: इत्यंगीरसधर्नशास्त्रे कुश्चादिखरूपकथनं (!) नाम द्वादशोध्याय: ॥ [Mack. Coll.]

1305.

2489i. Foll. 7; size 11 in. by 5 in.; clear, modern Devanāgarī writing; ten lines in a page. Ātreya-Dharmaśāstra, in nine adhyāyas [A.]

- हुतारिनहोत्रमासीनमितं वेदिवदां वरं ।
   पृच्छंति जातसंदेहा सुषयः संज्ञितव्रताः ॥ १ ॥
   भगवन् केन दानेन जप्पेन तपसेव च ।
   मुच्यते पातकेयुक्तास्तको ब्रृहि महामुने ॥ २ ॥
   अतिरुवाच ।
  - अविस्थापितदोषाणां पापानां महतां तथा।
    सर्वेषां चोपपापानां (A.B.) शुद्धि वस्थामि तस्त्रतः॥३॥
    प्राणायामैः पविजेश्व त्याहृतिप्रणवैस्तथा। [ślokas.
    पविज्ञपाणिरासीनो ब्रह्मविन्यस्तमभ्यसेत्॥ 10 (B 12)
- II. प्राणायामांश्वरेत् चींस्तु (प्राणायामं चरेद्यस्तु B) यथा-[कालमतेदितः । अहोराजकृतं पापं तत्स्व्यादेव नज्यित ॥ 13 ślokas.
- III. अय कार्यशतं साग्रं कृतं वेदश्च थायते । सवै तत्रस्य वेदाग्निदेहत्यग्निदिवेथनं ॥ 15 ślokas.

- IV. सचीग्रीप्रायिश्वतानां यमविषयनरकपातनानि श्वपाति-तानां यदि कदाचिन्मानुष्यं भवति तदैति बहांकित श्रिरीरा जायंते। तद्यथा। स्नृतवादी खलो ब्रह्महा कुष्टी न्यासा-पहारी वानपत्यो विष राजापहारी चात्रंतद्रिद्र:। prose.
- ए. न स्त्री दुष्पति जारेण न विप्रो वेदवारमः ।
   नापो मूत्रपुरीषेण नाग्निदेहनकर्मणा ॥
   बलाकारोपभुक्ता वा चौरहस्तमतापि वा । [ślol:as.
   स्वयं चापि विपन्ना वा यदि वा विप्रवादिता ॥ 16
- VI. सर्ववेदपवित्राणि तानि वस्याम्यशेषतः। येषां जप्येश्व होमैश्व पूर्यते कस्समानृताः॥ followed by prose.

VII. खयातो रहस्यानि व्याख्यास्यामः । नटनर्तकगायनगां-धर्विकम्यपाककारुकविशोत्कट (विषोत्कट B)वीणाशास्त्रशक -यवनकांवोजवाद्वीकखशद्रविडवंगपारशवीस्त्रातदीनां(पारश -यविस्त्रातातदीनां B) भुक्का प्रतिगृद्ध च स्त्रीगमने सहभोजने रहस्ये रहस्यातिप्रकाशे प्रकाश्यानि चरेत् o mixed prose and verse.

VIII. त चुषयः पुनरित्रमाहुः । भगवन् किमेतानि प्रायिश्व-चानि भवंत्पाहो स्विद्न्यानि संति रहस्यानि व्याख्यास्यानः । mixed prose and verse.

IX. यो ध्याता यच तद्यानं यद्येयं यत्प्रयोजनं ।
सर्वाष्येतानि यो वेति स योगं योक्तुमहिति ॥ १ ॥ ०
प्रत्याहारस्त्रया ध्यानं प्राणायामो डघ धारणा ।
तर्केश्वेव समाधिश्च षडंगो योग उच्यते ॥ ६ ॥
यस्तिवदं पठते ज्ञास्त्रं विप्रेभ्यश्च प्रयच्छति ।
मुच्यते सर्वेपापेभ्यो ब्रद्धलोकं स गच्छति ॥ ७ ॥
इत्याचीये धर्मज्ञास्त्रे नवमो उध्यायः ॥ समाग्नं चाविप्रणीतस्मृतिधर्मज्ञास्त्रं ॥

See Burnell, Index Tanjore MSS., p. 124a. [GAIKAWAB.]

1306.

2096a. Foll. 6; size 9 in. by 6½ in.; legibly written, in Devanāgarī; 15-18 lines in a page.

The same work [B.]

Colophon: इत्याचीये धर्मशास्त्रे नवमोध्यायः संपूर्णम-गमत्। संवत् १६५७ स्नामाढकृष्ण ३० सोने राजनगरे लिखिता॥ [GAIKAWAR.]

1307.

913d. Foll. 20; size 13\frac{1}{2} in. by 0 in.; large, modern Devanāgarī writing; ten lines in a page.

Atreya-smriti, in 369 ślokus.

It begins:

हुतारिनहोत्रमासीनमित्रं वेदिवदां वरं ।
सर्वेशास्त्रविधितातमृषिभित्रः नमस्कृतं ॥
नमस्कृतः च ते सर्वे इदं वचनमत्रुवन् ।
हितार्थं सर्वेलोकानां भगवन् कथयस्व नः ॥

It agrees on the whole with the second of the three treatises printed in the Calc. Dharm., as ascribed to Atri (I. 13-46).

It ends:

विद्यार्थी लभते विद्यां धनार्थी लभते धनं । सायुटकामस्त्रचेवायुः श्रीकामो महतीं श्रियं॥ इत्यविमहर्षिस्मृतिः समाप्ता॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1308.

3245d. Foll. 10b-15a; size $15\frac{1}{4}$ in. by $9\frac{1}{2}$ in.; folio; European paper; Telugu character; 34-38 lines in a page.

Ātreya-Dharmaśāstra, in six adhyāyas.

- भुक्काग्निहोत्रमासीनमित्रं व्रतवतां वरं।
   उपागता स्म पृच्छंति च्युपयः संशितव्रताः ॥
   भगवन् केन दानेन जप्येन नियमेन च।
   मुध्यंते पातकैयुक्तास्तान् व्रवीध्य महामुने ॥
- II. Rahasyapräyaścittakathana:
  प्राणायामांस्तु यः कुरीद् यथाविधिरतंद्रित: । ०
- III. Dānaprakaraņakathana:
  श्वस्य कार्यशतं साग्रं कृतं वेदश्च साध्यते । °
- IV. Rahasyapräyaścittakathana:
  श्वातो रहस्यप्रायश्चित्रविधि व्यास्थास्यामः। श्वामनस्त्रीगमने भोजने रहस्ये पावमानमनुतिष्ठेत्। श्वायासु निमजीत्वातरसमंदीधित्ररात्रमावृत्य (!) °
- V. Pitrimedhaprakarana:
  उद्कामरखे प्राप्त सूतिकामरखे तथा । ०

VI. Ācāraprakaraņa:

खस्नाताशी मलं भुंक्षे खजियपूयशोखितं । सहुत्वाशी क्रमो (!) भुंक्षे खदाता विषमुच्यते ॥

Colophon: इत्याचेयधर्मशास्त्रे आचारप्रकरणं नाम षष्टो स्मृतरध्याय:॥ इति आचेयस्मृति: समाप्तं॥

Cf. Calc. Dh. I. 1-12; 47-59.

[MACK. COLL.]

1309.

3246a. Foll. 1a-3a; size $8\frac{3}{4}$ in. by $7\frac{1}{2}$ in.; 4to; coarse country paper; Telugu character; 19 or 20 lines in a page.

Atri-smṛiti; corresponding to the fifth adhyāya of the (Vṛiddha-)Atri-saṃhitā, Calc. Dh. I. 53.

It begins:

चतुय्कोणं ब्राइणस्य चिकोणं खनियस्य च । वर्तुलं चैव वैश्यस्य श्रृद्रस्याभ्युक्षणं तदा ॥ ब्रह्म विष्णुश्च रुद्रश्च श्रीहुताश्चन एव च । मंडलान्युपनीवंति तस्मालुवीत मंडलं ॥

It ends:

सर्वे गंगासमं तोयं राहुग्रस्ते दिवाकरे। सोमे व्योवं न संदिग्धं तस्मात्झानं समाचरेत्॥ इत्यत्रिकृतं धर्मशास्त्रं समाप्तं॥

[MACK. COLL.]

1310.

3247c. Foll. 5a-6b; size 10 in. by $7\frac{1}{2}$ in.; 4to; Telugu character; 21-24 lines in a page. The same section.

Beginning and end as above.

[MACK. COLL.]

1311.

3248c. Foll. 6b-8b; size $9\frac{1}{2}$ in. by $7\frac{3}{4}$ in.; 4to; Telugu character; 18-20 lines in a page. The same section.

[MACK. COLL.]

1312.

3249c. Foll. 5b-7b; size 10 in. by $7\frac{3}{4}$ in.; Telugu character; 20 lines in a page.

The same section of the Atri-smriti.

The last three MSS. were probably derived from the same original.

[MACK. COLL.]

1313.

723h. Foll. 8; size 12\frac{3}{4} in. by 5\frac{3}{4} in.; clear, modern Devanāgarī writing; ten lines in a page.

Āpastambīya-Dharmaśāstra, a treatise on expiations, in ten adhyāyas [A.]

It begins:

श्वापतंतं प्रवस्थानि प्रायश्वित्तविनिर्णयं।

हृषितानां हिताथीय वर्णीनामनुपूर्वेशः॥

परेषां परिवादेपु निवृत्तमृषिसत्तमं।

विविक्तदेश श्वासीनमात्मविद्यापरायणं॥

श्वानसमनसं शांतं सस्त्रस्यं योगवित्तमं।

श्वापतंत्रम्षिं सर्वे समेग मुनयो श्वावन्॥

The text; as printed in the Calc. Dh. I., pp. 567-584 agrees with that of these MSS. as to the number of ślokas, the only discrepancy in this respect being in the fifth adhyāya, where after śl. 2 these two MSS. insert the following half-śloka:

सहोरात्रेण वैश्यस्तु (सहोरात्रं तु वैश्यस्य B) पंचगव्येन [मुध्यति ।

These MSS. offer however numerous (and many better) various readings.

It ends:

देवद्रोख्यां विवाहेषु यञ्जेषु प्रततेषु च । कल्यितं सिडमन्नाद्यं नाज्ञीचं मृतसूतके ॥ इत्यापस्तंबीये [धर्मज्ञास्त्रे B] दज्ञमो ऽध्यायः ॥

For the Apastambīya-Dharmasūtra, see above, nos. 313-316.

[H. T. COLEBROOKE.]

69f. Foll. 41; size 10\frac{3}{4} in. by 3 in.; large, indifferent Devanagarī writing; 4-6 lines in a page.

 $\bar{A}pastamb\bar{\imath}ya$ - $Dharmaś\bar{a}stra$. [B.]

Dated (for the whole volume): संवत् १५३६ भाद्रे नास्यां सते पञ्च नवन्यां भीनवासरे लिखितं देवरानेण धर्मशास्त्रसमुख्यं॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1315.

723a. Foll. 3; size $12\frac{3}{4}$ in. by $5\frac{3}{4}$ in.; clear, modern Devanāgarī writing; ten lines in a page.

Auśanasa-Dharmaśāstra, in 51 couplets on mixed castes.

It begins:

खतः परं प्रवस्थामि जातिवृत्तिविधानकं । खनुलोमविधानं च प्रतिलोमविधिं तथा ॥

It ends:

रतत्तं खोपतः प्रोक्तं जातिवृत्तं विभागशः । जात्वंतराणि दृश्यंते संजल्पादित रव तु॥ इति स्री[ज marg.]शनसं धर्मशास्त्वं समाप्रम्॥

This is the first and smaller of the two treatises (Auśanasa-dharmaśāstra I., pp. 497-501) printed in the Calc. Dh., under the name of Uśanas; while the second (Auśanasa-snriti I., pp. 501-554) consists of nine adhyāyas (of together 628 ślokas). For a third treatise, ascribed to Uśanas, see next MS.

[H. T. COLEBROOKE.]

1316.

2489g. Foll. 8; size 11 in. by 5½ in.; fairly written, in Devanāgarī, about 1780 a.d.; ten lines in a page.

Auśanasa-Dharmaśāstra, a treatise on the duties of castes, in seven adhyāyas of mixed prose and verse.

The MS. is very incorrect, and there are several lacunæ, especially one in the 4th chapter, for which two pages have been left blank.

I. beg.: तत्र जन्ममरखयोः काल्टे देशांतरयोः श्रेयं त्रागांत्रं मातायितृभ्यः सूतकं मातुरित्येके उपम्पृत्रय - - - प्रतुरा-ह्वाले (? प्रातरहःकाले) देशांतरस्य वानांग्नके वोराद्वाते खनाशके (!) अग्निप्रवेशे युद्धहे च मद्यः सौचानष्टपतिता-निस्तानिदिताचारैने सह संवसेत् । कृतलक्षकित्रीनभापका-निवर्जयेत् । दशैने ज्योतिदृशैनं । स्पर्णने हृत्यालंभनं । संभाषके बाद्यक्संभापके ब्रद्धिक संभाषके प्रात्मपर्शनं च ।

ध्यायः (!) शुद्धा भूमिर्गता यत्रखेत्रातृषी (!) भवेत । स्राप्रासाखेटमध्येन गंधवर्णरसात्मिकाः ॥ १ ॥

[II.?] रहःसु स्त्रीमुखं भुचि भुचयः फलपातने पिक्षणः प्रमवे वत्तः भृंगग्रहणे च कक्षं नाभेः पुरुषः गौर्मेध्या पृष्ठतः पुरस्ताद्जः o perhaps the beginning of this adhy. is wanting.

III. fol. 2α: खत कांक्षे वर्णीविवेकं व्याख्यास्थामः। ब्राह्मणाः खन्त्रिया वैश्याः पूट्रा इति चावारो वर्णो मुखवाहूरूपाद-प्रसवाः(१ प्रभवाः)। तेषां ब्राह्मणः श्रेष्ठो वर्णः। ٥

IV. fol. 2b: न ब्राझणस्यापदं कुर्यात्र रूथिरं जनयेत्। यावंती हि पांसवस्तेन रूथिरेण प्रुता भवंति तावंति वर्षम-हस्राणि दाहणापातनानरके (?) तु भवति ०

V. fol. 5b: स्नतः परं श्राद्धकत्यं व्याख्यास्थामः । तत्रा-दित एव पात्रपरीक्षा कार्यो । पात्रमिति शोभनस्याख्या भवति । °

VI. fol. 6a: खथैतान्मंत्रवद्धो जपेन्नोपहसेत्।

VII. fol. 7b:

ब्राड्यणस्थापराधेषु चतुर्पुगे विश्वीयते । गुरुतस्थे सुरापाने स्तैन्यब्राड्यएहिंसयोः ॥

It ends:

यस्य पुत्रः श्रुचिदेखः पूर्वे वयसि धार्मिकः । नियंता वा स दोषाणां स तारयित वांधवं ॥ यथा हि वेदाध्ययनं धर्मशास्त्रमिदं तथा। स्रध्येतचं ब्राझग्रेन मूर्षः(? मूर्य)पुग्यमभीस्तता॥

इत्यौशनसे धर्मेशास्त्रे सप्तमोध्यायः ॥ समाप्तं चेदमौशनसस्पृ-तिधर्मशास्त्रं ॥

[GAIKAWAR.]

723g. Foll. 3; size 12\frac{3}{4} in. by 5\frac{3}{4} in.; clear, modern Devanāgarī writing; ten lines in a page.

Kāśyapa-Dharmaśāstra; on the duties of householders.

It begins: स्थातः काइयपीयान् गृहस्थधर्मान् व्यास्थासः। साहिताग्निसेवानिरतो हुताग्निहोत्री सानसृतुकालगामी देविपतृमनुष्पभूतव्रस्थयद्यान् सेवमान एकद्वित्रिचतुर्गी व्यासणामां [भोजनं] कुवीयो व्रतनियमहोमजप्पपरो मातृपितृभक्तो दारापयपोषकः श्रेषावभोजी उपवासी वैविधिकभेदकसूचकान् परिहरमायो लांगलवृत्तिः। तत्र च भूम्याः पाटने
वृक्षक्रेदने नास्याधर्मी भवति। कूपसेतु [त] डागविप्रदेवतायतनभेदने प्रायश्चितं व्राक्षयोभ्यो निवेद्य चतस स्राज्याहुतीर्जुहुयात्।
इदं विष्णुरिति प्रथमा मा नस्तोक इति द्वितीया। युवा सुवासा
इति तृतीया। दंष्टाभ्यामिति चतुर्थी। यं वनस्पितमुत्यादयेत्
तस्यै च देवतायै पूर्णाहुतिं जुहुयात्। 0

खयाकालिकानि वास्यास्यामहे fol. 2b; खय नैमित्ति-कानि ib.; खयातः पात्राणां शीचविधि fol. 3a.

It ends:

पिता वा यदि वा माता भ्राता वा यदि वेतरः। नरश्च कृतपापानां गतिं यां याति तां भृणु॥ स्रिनवर्ती यथा इयेनो गच्छत्येव यमालयं। रवं च नरकं यांति कन्याखनृतकारकाः॥ पुनः संपद्यते नारी गतमात्मानमात्मीन । श्रस्थिमात्रं त्वचं भिल्ला शुक्रं तेजी वलं तथा॥ शुक्केन ये प्रयक्ति दहितां लोभमोहिताः। ते यांति नरके घोरे यावदाभूतसंज्ञवं॥ गमनागमनायोगादेवं शुक्के विधीयते । रवं ज्ञाता च युक्तां तां कन्यां विदेत सलुलात्॥ तस्माहैंवे च पित्रये च दासी स्याद्य सेविता (!)। क्रयक्रीता तुसादासीन सापली विधीयते॥ सरिनष्टोमातिरात्राणां शतं शतगुणीकृतं । प्राप्तोति पुरुषो दल्ला होममंत्रीरलंकृतां ॥ यस्तु सत्येन धर्मेश पिता समर्पयोत्सुतां। स प्रेत्य लभते स्थानं यथा दक्षः प्रजापतिः ॥

इति श्रीकाइयपपोक्तं धर्मशास्त्रं समाप्तं ॥
For the same, or a similar treatise (Upakāsyapasmṛiti), see Burnell, Index Tanj. MSS.,
p. 124b. [H. T. COLEBROOKE.]

1318.

723e. Foll. 9; size and writing as in preceding MS.

Dāksha-Dharmaśāstra, in seven adhyāyas.
It begins:

सर्वशास्त्राचितत्त्वतः सर्ववेदिवदां वरः ।
पारगः सर्वविद्यानां <u>दक्षो</u> नाम प्रजापितः ॥ १ ॥
जन्पितः प्रल्यश्चेव स्थितिः संहार एव च ।
स्रात्मा चात्मिनि तिष्ठेत स्थाताः वद्यस्थवस्थितः ॥ १ ॥
ब्रस्थवारी गृहस्थश्च वानप्रस्थो यितस्तथा ।
एतेषां तु हितायीय दक्षः शास्त्रमकस्थयत् ॥ ३ ॥ ०

For the same treatise see Calc. Dh. I., pp. 383-402; Burnell, Index Tanj. MSS., p. 125a.

A. I. consists of 15 ślokas; II., of 43; III., of 31; IV., of 14½; V., of 14 (the last five ślokas of the Calc. Dh. being omitted);

VI., of 15; beg.:

अशीचं तु प्रवस्थानि जन्ममृत्युनिमित्तिकं । यावज्जीवं तृतीयं तु यथावदनुपूर्वेशः ॥ १ ॥

It ends:

यज्ञकाले विवाहे च देवयागे तथैव च।
हूयमाने तथा चारनी नाजीचं नापि सृतकं॥

VII., 53½ ślokas, ends:

श्राविपत्वा तिवदं शास्त्रं श्राद्धकाले ऽपि यो द्विजः । स्रक्षयं भवति श्राद्धं पितृंश्वेचोपतिष्ठते ॥ इति दाक्षे धर्मशास्त्रे सप्तमो उध्यायः ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1319.

3245f. Foll. 16b-22a; size $15\frac{1}{4}$ in. by $9\frac{1}{2}$ in.; folio; European paper; Telugu character; 36-38 lines in a page.

Daksha-smriti. In part different from the text of the Calc. Dh.

It begins as above. After the sūtaka chapter (5th), here ending:

न सूतकं यमुक्यं (!) स्याद् यावक्तीवं तु सूतकं। विविधं सूत[कं] प्रोक्तं मरणं च तथाविधं॥ It proceeds:

चतः परं प्रवस्थानि योगशास्त्रस्य निर्योयं। ०

It ends: स्नात्मसंस्थापनं कृत्वा न किंचिद्पि चिंतयेत्॥ इति दक्षस्मृति: समाप्ता॥

[Mackenzie Coll.]

1320.

2489e. · Foll. 10; size 11 in. by 5½ in.; fairly written, in Devanāgarī, about 1780 A.D.; ten lines in a page.

Daksha-smriti. This text again differs considerably from that of the Calc. Dh., especially as regards arrangement of the matter. It consists of 197 ślokas, not divided into chapters.

The beginning is the same; śloka 79b coincides with the beginning of Adhy. III. 447°; śl. 98-110 correspond to Adhy. V.; śl. 111-121 to the last 12 ślokas of Adhy. III.; śl. 122-133 to Adhy. IV., 1-15; śl. 135-148 to Adhy. VI. Then it proceeds:

श्वतः परं प्रविध्यामि योगस्य विधिमृत्तमं। लोको वश्रीकृतो यैस्तु यैरात्मा च वश्रीकृतः॥ ० %1. 149-194 corresponding on the whole to Adhy. VII., 1-51.

For the last four verses of the edition, the MS. has the following:

खनात्मव्यतिरेकेण डितीयं नैव पश्यति।
खतः शास्त्राययथीयंते ख्रूयंते ग्रंथविस्तरात्॥ ९४॥
योगमभ्यस्यमानस्य भ्रुवं किखुदुपद्रवः।
विद्या वा यदि वाविद्या रशरंतु (!) जनादैनः॥ ९५॥
कृता पर्यकवंथं करकमलपुठे न्यस्य हृत्यंत्रदेशे [यः।
नासाग्रे स्थाप्य दृष्टिं स्थिरिनभृतपदं निश्चलं खस्यकाइच्छत्तों कारमेकं स भवति सुकृती योगमार्गानुकारी
तत्त्वज्ञानेन सर्वं भृवि भुवनिमदं मंडलं याति भित्त्वा॥९६॥
य इदं पठेत् (r. पठते) शास्त्रं विष्रेभ्यस्त्र प्र[य]च्छति।
सवैपापविभुद्धात्मा ब्रब्बलोकं न हीयते॥ ९७॥

् इति श्रीद्ख्प्रजापतिप्रणीतं थर्मशास्त्रं सनामं ॥ दक्षस्मृतिः सनामा ॥ [Gaikawar.]

1321.

69d.

It begins: अथ देवलस्मृति:॥ सिंधुतीरे समासीनं देवलं मृनिमन्नमं। समेत्य मुनयः सर्वे इदं वचनमञ्ज्ञन ॥ १॥ भगवन् ब्लेक्सनीता हि कथं शृद्धिनवापृयः। ब्राह्मणाः स्विया वैज्याः श्रुहाश्चेवान्य्वैजाः ॥ २ ॥ कयं सानं कयं शीचं प्रायिश्वतं कयं भवत्। किमाचारा भवेयुक्ते तटाचस्य मविस्तरं॥ ३ ॥ देवल जवाच । त्रिशंकुं वर्त्रयहेशं सर्वे द्वातशयोजनं । उत्तरेस महानद्या दक्षिसेन तुकीटकं (!) ॥ ४ ॥ प्रायश्चित्रं प्रवस्थामि विस्तरेश महर्षेयः। मृतं सूते (!) तु दासीनां पत्नीनां चानुस्रोमिनां ॥ ५ ॥ खामितुत्यं भवेच्हीचं मृते खामिनि यौनिकं। खपेयं येन संपीतम[भ] छ्यं चापि भक्षितं ॥ ६ ॥ क्रेड्डैनीतेन विष्रेश अगस्यागमनं कृतं । तस्य शृद्धिं प्रवस्थानि यावदेकं तु वत्सरं ॥ १ ॥ ० It ends:

उदरं प्रविशेद्यस्य पंचगव्यं विधानतः । यन्त्रिंचिद् दुरुकृतं तस्य सर्वं नश्यित देहिनः ॥ १६ ॥ पंच सप्ताष्ट दश वा डादशोहोपि(!) विंशतिः । म्रेक्कैनीतस्य विप्रस्य पंचगव्यं विशोधनं ॥ १९ ॥

इति श्रीदेवलर्षिप्रोक्षं धर्मशास्त्रं ॥ See Burnell, Index Tanj. MSS., p. 125a (96 ślokas). [H. T. COLEBROOKE.]

1322.

1300. Foll. 45; size 13½ in. by 6 in.; good, large Devanāgarī writing of 1800 A.D.; ten lines in a page.

Nūradīya-Dharmaśāstra.

Dr. J. Jolly has published the text, with extracts from commentaries, in the Bibliotheca Indica (1886); as well as an English translation of the work (1876). [H. T. COLEBROOKE.]

69a. Foll. 4; size and writing as last MS. Budha-smriti. A set of rules on the duties of castes.

It runs as follows: अय नुधस्मृति: ॥ अयाती नुध-धर्मशास्त्रं च्याख्यास्यामः ॥

श्रेयोऽभ्युद्यसाधनो धर्मः ॥ गभीष्टमे ब्राह्मणो वसंत स्नात्मा-नमुपनयेत् ॥ रकादशे छात्रियो ग्रीप्ने ॥ द्वादशे वैश्यो वर्षामु॥ मेखलाजिनदंडकमंडलूपवीतानि धारयेत् ॥ वेदानधीत् सुस्रूपां कुर्वन्दृष्टायास्तानुयात्॥ सावित्रीवेदप्रतीकोपानमहोदानित्रमुव-(1. सुप) खिक्रव्रतानि चरेत्॥ गुरुणानुकातः स्नायात्॥ सवर्णां भा-र्यामुद्धहेत् ॥ मातृतः पितृतः पंचमीं दशमीमन्यगोत्रजां ॥ ब्राबदै-वर्षिप्राजापत्यगांधवीसुरपैशाचराक्षसाः॥ भृतावुपेयात्॥ युग्मासु पुचमुत्पाद्येत् ॥ गर्भाधान्पुंसवनसीमंतीन्नयनसीयंतीकर्मनाम-करणनिष्क्रमणान्नप्राश्नचूडाकरणोपनयनं यावदग्न्याधानं ॥ तिसन् गृह्याणि देवपित्मनुष्यभूतपक्षकमीणि कुर्यात्॥ अतिथी-न्यूजयेद् भृत्यान्बंधून् पोष्यवर्गाश्च ॥ श्ववायसादिभ्यो भूमी दत्त्वा ब्राह्मणान्भोजयेत् ॥ पित्रष्टकापार्वग्रश्राद्धश्रावग्याग्रह[ाय]गाीचै-त्र्यात्रयुत्तीं च पाकयतं क्यीत्॥ अग्नीनाधायाग्निहोत्रं दर्शपूर्ण-मासी चातुनीस्यानि निरूढपणुरन्वंध्यः सीत्रामणीति हविये-क्षान्क्यीत् ॥ अग्निष्टोमो अयग्निष्टोम उक्य्यः पोडशी वाजपेयो र्डातरात्रो द्यायीम इति सोमयागाननुतिष्ठेत् ॥ दया सर्वभूतेषु स्वानितरनुस्या शीर्य(?च)मनायासेन मंगलमकापैख्यमस्पृहेति क्यीत्॥ न्यायागतधनेन कमौशि॥ अध्यापनं याजनं प्रतिग्रहः सर्वे क्रयविक्रयसंविभागपरिग्रहाथिगमिकालों छन्मयाचित्र कर्षेण -वाशिज्यानि वृत्तयः॥ तदसंभवे ख्वियवृत्त्या॥ आपलाले चसाधु[भ्यः?] प्रतिगृह्तीयात्॥ वृत्तिसंकरं न कुयौत्॥ कर्न-वृत्तिसंकरी रक्षेत्कुलमुद्धार्थे॥ कृषिः पामुपाल्यं वाशिज्यं वैश्य-कमै॥ शृद्रस्य विद्धि कमै ब्राह्मणादीनां त्रयाणां भर्तृशृष्र्याम-[? न]भिचरतस्तस्य गुरुभिक्तः प्रणामश्चीत धर्मः ॥ कृतकृतस्य वानप्रस्यं ॥ विरक्तस्य पारिवाज्यं ॥ स्वथर्मानुष्टानं वर्णानाना-श्रमाणां च ॥ विहिताकरणे प्रतिषिद्धसेवने यावन्नद्कुवैतो नर-कप्राप्तिः॥ विहितमनुर्वेतो राज्ञा कारियतच्याः॥ कंटकां-ब्होधयेत्॥ व्यवहारानेकार्थिनां निर्णयेत्॥ बल्वतश्चेतान्-(? L. बलवज्जैतान्) स्वधर्मे स्थापयेत्॥ तेषु परस्वे दंई दावयेत्॥ तथा कुर्वतः कारयतश्चोभयोधेनिसिद्धिः॥ तस्य धर्मो विनातो (1. धर्मविनीतो) ज्यासनी निरुपितमंडलाध्यक्षः प्रक्षिपेत संधिविग्रहासन(ने Berl.)यानसंश्रयद्वैधीभावान्तामार्थ(? 1. क-मीपी) कारयेत्॥ वलीयांसं (०या 'MS. & Berl.)प्रणमयेत्॥ खनिकति पलायनं ॥ उपरुध्य परदुर्गं गृह्यीयात् ॥ मंत्री-

पिषप्रयोगेण परं निःसंत्रं (निःसंगं Berl.) कृत्वा राज्यं गृह्णीयात् ॥ गृहीत्वा देवब्राह्म[रण]पूजनं ॥ एवं कुवैन्दृष्टमदृष्टं फलं [ल]भेतेति ॥ इति वुधप्रोक्तं धर्मशास्त्रं समाप्तं ॥

For other MSS., see Rāj. Mitra, Notices, viii., p. 130 (? the original of the present copy); Burnell, Index Tanj. MSS., p. 125b; Weber, Cat. Berl. II., no. 1753.

[H. T. COLEBROOKE.]

1324.

69b. Foll. 9; size and writing as last MS. Brihaspati-smriti, in 65 ślokas.

It begins: खय वृहस्पितस्मृति: ॥
इष्ट्रा क्रतुशतं राजा समाप्तवरदिख्यां।
भगवंतं गुरुं श्रेष्ठं पर्यपृच्छद् वृहस्पितिं ॥ १॥
भगवन् केन दानेन सर्वतः सुखमेथते।
यद्ख्यं महार्थं च तम्मे ब्रूहि महातप[:] ॥ २॥
एविमेंद्रेण पृष्टो ऽसी देवदेवपुरोहितः।
वाचस्पितिमहाप्राज्ञो वृहस्पितिस्वाच ह ॥ ३॥

It ends:

वृहस्पितमतं पुर्खं ये पठंति द्विजातयः । चत्वारि तेषां वर्धेते खायुर्विद्या यशो बल्हं ॥ इति वृहस्पितप्रणीतं धर्मशास्त्रं ॥

The MS. follows the same order of ślokas as the Calc. Dh. I., pp. 644-651; omitting, however, the following lines:—p. 646, ll. 13-20, 24; p. 647, ll. 1, 4, 5, 10-16; p. 648, ll. 2, 3, 20, 21; p. 649, ll. 3, 4, 23; p. 650, ll. 1, 3, 14-17. [H. T. COLEBROOKE.]

1325.

2096b. Foll. 4; size 9 in. by 6½ in.; indifferent Devanāgarī writing of the latter part of last century; 14-16 lines in a page.

Brihaspati-smriti, in 76 ślokas.

It begins:

दृष्टा शतक्रतुं राजा समाप्तवरदिष्ठ्या (!) । भगवान्महायशाः श्रेष्टः समपृष्ठहृहस्पतिं ॥ १॥ भगवन् १ ॥ एवमिद्रेण १ ३॥ खागतेनाग्नयः प्रीता खासनेन शतक्रतुः । पितरः पादशीचेन सोख्यः परमां गतिं॥ ४॥ हिरस्पदानं गोदानं ० ४॥

This copy inserts the following lines: After p. 645, l. 4:

धनुर्विश्रमते यत्र सापूर्तिर्यस्य धारणैः । तं गोचर्न ज्ञानियाद् (!) दस्त्रा पापैः प्रमुच्यते ॥ ९ ॥ After ib. l. 8:

नि:शंकं चरते यत्र गवामेकोत्तरं शतं। गोचनिमिति तङ्क्ष्याद् दृश्यते शास्त्रिनिश्चयः॥ १२॥ After ib. l. 14:

यथा बीजानि रोहंति प्रकीणीनि महीतले।

रवं कामाः प्ररोहंति भूमिदानसमित्तताः॥ १५॥

इश्विभः संस्थितां भूमिं ब्रीहीभियैवज्ञाडुलैः।

यो ददाति सुरश्रेष्ठ न स प्रच्यवते पुनः॥ १६॥

सीवणी यत्र प्रासादा वासोद्वाराश्व मंडपाः।

गंधवीष्मरसो यत्र तत्र गच्छति भूमिदः॥ १९॥

After p. 646, l. 22:
पष्टिवर्षसहसाणि स्वर्गे तिष्टति भूमिदः ।

It omits p. 647, ll. 8-11, 20, 21; p. 649, ll. 2-5, 14-16; p. 650, ll. 8, 9; and varies considerably in order, and otherwise, as regards p. 648, l. 9—p. 649, l. 1. [GAIKAWAR.]

1326.

3245a. Foll. 1a-2a; size $15\frac{1}{4}$ in. by $9\frac{1}{2}$ in.; folio; European paper; Telugu character; 38 and 41 lines in a page.

 $B\bar{a}rhaspatya$ -smriti.

It begins:

इष्ट्रा स्नत् शतं राजा समाप्तवरदि ख्णः ।

मखवान् वाग्विदां श्रेष्टं पर्यपृच्छद् वृहस्पति ॥

भगवन् केन दानेन खगैतः सुखमेधते ।

तद् ख्यां महाध्ये च त्वं ब्रूहि भवतां वर ॥

एवं पृष्टः स इंद्रेण देवदेवपुरोहितः ।

वाचस्पतिमेहातेजाः शतस्रतुमुवाच ह ॥

सुवर्णीदानं भूदानं गोदानं चैव वासव ।

एतत्प्रयच्छमानो हि खगैतः सुखमेथते ॥

मुवंशी रजतं वस्तं मश्चिरत्नवसूनि च। सर्वनेतद्भवेहतं वस्थां यत्र्यस्थति !! फालकृष्टां महीं दद्यात् मदीनां सस्यमालिनीं। यावत् मूर्यकरा लोकास्नावत्स्वर्गे महीयते ॥ यितंचित् । अपि गोचनैनाचेरा ।॥ समहस्तेन (!) दंडेन चिंशहंडिनवर्तनं । दश तान्येव गोचमें इति वेटविटो विष्ठः (? विदः ॥ विप्राय दद्यात्मुग्णान्विताय । यावन्मही तिष्ठात । ॥ यथा गौभरते वत्सं ख़ीरिखी छीरमुल्मुक्तेत । एवं दत्रा सहसाक्ष् भूमिभैरति भूमिटं ॥ इध्याभः सहितां भूमिं ब्रीहिभियेवजाडुलै: । यो ददाति सुरश्रेष्ठ न म प्रच्यवते दिवः॥ शंखभद्रामनक्क वराज्या(l. चरस्या)वरयोषित: । भूमिदानस्य चिह्नानि फलमेतत्प्रदर ॥ गामेकां राजमेकं वा भूमेरप्येकमंग्रुं। हरनरकमाप्त्रीति यावदाभृतसंप्रवं॥ वहभिवेस्था दत्ता । यस्य यस्य यदा भूनिः ।॥ भूमिं यः प्रतिगृह्याति । तानुभी पुरस्यकमीसी ।। खद्ञां परद्ञां वा यो हरेत वसुंधरां। षष्टिवषमहस्राणि विष्ठायां जायते कृमिः॥ ं खन्यायेन हुता भूमिरन्यायेन त (? च) हारिता । हरतो हारकस्यैव दहत्यासप्तमं कुलं॥ 0 पंचतन्मात्रते हीत साखी साख्यं म्या वदन् । ०

There is, throughout, a similar difference from the printed text both as regards arrangement and matter; but even the readings of these S. Indian MSS. are of some interest, as many of these verses are constantly quoted in grants of land.

This MS. has altogether 56' ślokas, ending thus:

तिरुक्त यिमदं रूपद्शदानप्रमाणिकं ।

सष्टगुंजासमं प्रिन्नः (!) प्रश्नी घडिस्तुला स्मृताः (!) ॥

तुलाइयं तु निरुकं स्थात् चतुनिरुकं सुवर्णकं ।

सष्टमुष्टि भवेत् किंचित् किंचिद्ष्टी च पुरुक्तलं ॥

पुरुक्तलानि च चत्वारि साढकः परिकोतितः ।

साढक स्रतुरो द्रोण इत्येवं मानलस्र्णं ॥

इति वाहस्यायसृतिः समाप्ता ॥

^{*} स्रष्टमृष्टिभेवेत्कृचि: कुसयो ष्टी च पुरुक्तलम् । Kull. on M. 7, 126.

3246d. Foll. 10a-13b; size 8\frac{3}{4} in. by 7\frac{1}{2} in.;
4to; Telugu character; 18-20 lines in a page.

Brihaspati-smriti. It begins:

इष्टा ऋतुशतं राजा समग्रवरदक्षिणं। मघवान् वाग्मिनां श्रेष्ठः पर्यपृद्धह्रहस्यतिं ॥ ० भगवन् केन दानेन खर्गतः सुखमेथते। यतक्ष्यं महार्थे च तद्वृहि वरतां (!) वर ॥ रवं पृष्टः स देवेन देवदेवपुरोहितः। वाचस्प्रतिनहातेजाः पुरुहृतमुवाच ह ॥ गुरुरिनडिजातीनां वर्णानां बाबयो गुरुः। पतिरेव गुरुः स्त्रीणां सर्वस्यापागतो गुरुः ॥ मुखतस्तुष्ट चादित्यः संभाषेण सरस्तती। खागतेनाग्नयः प्रीता खासनेन शतकतुः ॥ पितरः पारशीचेन खनाद्येन प्रजापितः। वैद्यदेवे खयं ब्रह्म भुंजते हि ते त्रयः (!) ॥ अतिथि चागतं दृष्टा देशकाल(l. ले)पराङ्म्याः। षष्टिवर्षेसहस्राणि विष्ठायां जायते क्रिनिः ॥ मुवर्णेदानं गोदानं भूमिदानं च वासव। रतत्प्रयच्छमानो अप खर्गतः सुखमेधते॥ स्वर्णे रजतं वस्तं मणि रानं वसंधरां। ०

This text consists of 79 ślokas.

It ends:

न्यायार्जितस्य द्रव्यस्य द्वावनयौ प्रकीर्तितौ ।
अयात्रे प्रतिपत्तिष्ठ पात्रे च प्रतिपालनं ॥
दानपालनयोर्नेध्ये दानात्त्रेयो उनुपालनं ।
दानात्त्वर्गेमवाप्रोति पालनाद्युतं परं ॥
एकेव भागनी मोके (१ मोखे) सर्वेषानेव भूभुनां ।
न भोज्या न करग्राह्मा विप्रदत्ता वसुंधरा ॥
इति वृहस्प्रतिकृतं प्रमेशास्त्रं संपूर्णे ॥

[Mack. Coll.]

1328.

2047c. Foll. 4; size 11 in. by 5 in.; good, modern Devanāgarī writing; ten lines in a page.

Laghu-Brihaspati-smriti, in 49 ślokas.

It begins:

वृहस्पतिकृतं पुर्त्यं प्रवध्यामि विशेषतः । यच्छृत्वा तुनलो राजा सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ १॥ इष्ट्रा कि तुशतं राजा १२ ॥ भगवन्त्रेन १३॥ एवमिंहेगा १ ४॥ खागतेनाग्नयः प्रीता आसनेन शतन्ततुः । विष्णुस्त पादशीचेन अन्नाद्येन प्रजापितः ॥ ५॥ पादशीचं तथाभ्यंगं दीयमनं प्रतिश्रवं । ये ददित सहस्राध नोपसंपैति ते यमं ॥ ६ ॥ स्वर्णदानं ० ७॥ खग्नेरपत्वं प्रथमं सुवर्ण । भूवेषावी स्यमुतास्त्र गावः। लोकास्त्रयस्तेन भवंति दत्ता यः कांचनं गांच महींच दद्यात्॥ ७॥ सर्वेषामेव दानानामेकं जन्मानुगं फलं। हाटक क्षितिगौरीयां सप्तजन्मानुगं फलं ॥ ९॥ यः कश्चिलुरुते पापं^० १०॥ निःशंकं चरते यत्र गवामेकोत्तरं शतं। गोचर्म इति तद्वयात् सृधिभिः परिकार्तितं॥ ११॥ दशहस्तेन १ १२॥ धेनुर्मिश्रमते यत्र स्नाकर्षोदरप्रितं। तंच हस्तं विजानीयात् राजहस्तः स उच्यते॥ १३॥ विप्राय दद्यास्वगुर्गान्विताय ० १४ ॥ यथापु पतितं तैलं तैलबिंदु विसपिति । रवं भूमिकृतं दानं सस्ये सस्ये प्ररोहति ॥ १५ ॥ फालकृष्टां महीं दद्यात् सबीजां सस्यमालिनीं। यावत्सूर्यकृतान् लोकान् तावास्वर्गे महीयते ॥ १६॥ इ्छुभिः संततां भूमिं ब्रीहिभियवशाहुलैः। यो ददाति सहसाक्ष न स प्रच्यवते दिवः ॥ १९ ॥ यथा गौभरते वत्सं खीरिखी खीरमुत्मुजेत्। रवं दत्ता सहसाक्ष भूमिभैरित भूमिदं ॥ १८ ॥ शंखं भद्रासनं ⁰ 99 ॥ स्वादित्यो वरुगो विष्णुक्रैसा ^० २० ॥ सौवर्णा यत्र प्रासादा वासोडाराख्य कामदाः। गंधवीप्सरसो यच तच तिष्ठति भूमिदाः॥ २१॥ खास्फोटयंति ^० २२ ॥ सगरस्य दिलीपस्य ययातेनैहुषस्य च। खन्येषां च नरेंद्राणां तका भूमिं दिवं गता: ॥ २३ ॥

वहुभिवेसुथा भुक्ता राजिभः सगरादिभिः।

यस्य यस्य यदा भूमिस्तस्य तस्य तदा फलं॥ २४॥ ०

It ends:

स्नामपाचे यथा न्यसं स्त्रीरं दिध घृतं मधु । विनाशं(!) पाचदीवैस्थात् न तत्पाचं विधीयते ॥ ४५ ॥ [(Dh., p. 649, l. 10).

रवं गावो हिराणं च वस्त्रमनं महीं तिलान्।
अविद्यानप्रतिगृह्तीयात् भस्मीभवित काष्टवत्॥ ४६॥
अश्रीवियस्य विप्रस्य क्रियाहीनस्य पाधिव।
प्रतिग्रहो न दातव्यो न जले तारयेत् शिला॥ ४०॥
श्रीवियाय कुलीनाय दरिद्राय पुरंदर।
शांताय वै गृहस्थाय दत्तं भवित चाह्ययं॥ ४६॥
रतेषु चैव यह्तं दानं प्रेक्षेषु(११ पाचेषु) शक्तितः।
कुलायुद्धरते पुंसां दश्पूर्वोन्दश्रावरान्॥ ४०॥

इति श्रीवृहस्पतिप्रोक्तं धर्मशास्त्रं छयु समाप्तं ॥ छयुवृहस्प-तिस्मृतिः ॥ [Gaikawab.]

1329.

2489a. Foll. 5; size 11 in. by 5½ in.; well written, in Devanāgarī, about 1780 A.D.; ten lines in a page.

Yama-smriti [A], a treatise on purification, different from the one printed in the Calc. Dh. I., pp. 560-567, but agreeing with that described in Burnell's Index of Tanj. MSS., p. 126a. It begins:

श्रुतिस्मृत्युदितं धर्म वर्णानामनुपूर्वेशः ।

प्राव्रवीदृषिभिः पृष्टो मुनीनामग्रणीयेमः ॥ १ ॥

यो भुंजानो उश्रुचिवीपि चंडालं पिततं म्पृशेत् ।

क्रोधादशानतो वापि तस्य वस्थामि निय्कृतिं ॥ २ ॥

षड्रावं वा विरात्रं वा यथासंख्यं समाचरेत् ।

स्नाता विषवणं विष्रः पंचगव्येन श्रुध्यति ॥ ३ ॥

भुंजानस्य तु विष्रस्य कदाचित् स्रवतो गुदं ।

उच्छिष्टत्वे उश्रुचित्वे च तस्य श्रीचं विनिर्दिशेत् ॥ ४ ॥

पूर्वे कृत्वा द्विजः शीचं पश्चादप उपस्पृशेत् ।

स्रहोरावोधितो भूत्वा पंचगव्येन श्रुध्यति ॥ ५ ॥

निगिरत्यदि मेहेत (मेहेसत् B) भुक्का वा मेहने कृते ।

स्रहोरावोधितो भूत्वा जुहुयातसिप्वादुतिं ॥ ६ ॥

यता भोजनकाले स्यादणुचित्रीबद्धः क्वन्ति । भूमौ निधाय तद् ग्रामं स्नात्वा श्रुद्धिमवाप्नयात् ॥ १ ॥ भक्षियता तु तद् ग्राममुख्यामेन शृध्यति । स्राधित्वा चैव तसर्वे विराजमश्चिभेवेत ॥ ६ ॥

Up to śloka 13, this treatise is very similar to the Vriddha-Śātātapasmriti, no. 1360, below.

It consists of 99 ślokas, the last but one of which is wanting in this MS.:

जापो देवगणाः प्रोक्ताः जापः पितृगणास्तया ।
तस्मादम् जलं देयं पितृणां हितिनिक्तता ॥ ९६ ॥
[दिवा संध्यामु सततं (दिवा मूर्योग्युभिस्तप्तं B) राजी
[नद्यानमारुतैः ।

मंध्ययोरणुभाभ्यां (° रणुभाभ्यां B) च पवित्रं मर्वेदा [जलं n other MSS.]

स्वभावयुक्तमत्याप्तममध्येन सदा श्रुचि ।
भांडस्यं धरणीस्यं वा पिवतं नवैदा नलं॥ ९९ ॥
[देवतानां पितृणां च नले दद्याज्यलांनलीन् ।
स्रमंस्कृतप्रमीतानां स्यले द्याज्यलांनलीन् ॥ ९६ ॥]
श्राह्वे हवनकाले तु द्यादेकेन पाणिना ।
उभाभ्यां तपेणे द्यादिति धर्मो व्यवस्थितः ॥ ९९ ॥
इति श्रीयमप्रणीतधर्मशास्त्रं समाप्रं॥ यमस्मृतिः समाप्ता ॥
[GAIKAWAR.]

1330.

2096c. Foll. 5; size 9½ in. by 6½ in.; legibly written, in Devanāgarī, towards the end of last century; 18-19 lines in a page.

Yama-smriti. [B].

[GAIRAWAR.]

1331.

3247a. Foll. 1a-4a; size 10 in. by $7\frac{1}{2}$ in.; 4to.; Telugu character; 21 or 22 lines in a page.

The same work [C].

Colophon: इति श्रीयमसूमिया विरचित्रधर्भशास्त्रे सर्वधर्मप्रसंगो नाम प्रथमो इञ्चाय:॥

[MACK. COLL.]

3248a. Foll. 1a-5a; size $9\frac{1}{2}$ in. by $7\frac{3}{4}$ in.; 4to.; Telugu character; 19-21 lines in a page. The same work [D].

Colophon as in last MS.

[MACK. COLL.]

1333.

3249a. Foll. 1a-4a; size 10 in. by $7\frac{3}{4}$ in.; 4to; Telugu character; 19-21 lines in a page.

Another copy of the Yama-smriti [E]; with the same colophon as in last MSS. These three copies are probably derived from the same original. [Mack. Coll.]

1334.

3245e. Foll. 15a-16b; size $15\frac{1}{4}$ in. by $9\frac{1}{2}$ in.; folio; European paper; Telugu character; 39 or 40 lines in a page.

Yama-Dharmaśāstra, different from the preceding treatise.

It begins:

खाश्रमस्यं मुखासीनं वेदशास्त्रविशारदं।

खपृच्छ वृषयो गत्वा यमं यतमानसं (? यतित or संय o) ॥

ख्रुषयः । महापात [क] संयुक्ता उपपातिक नस्तथा ।

यैयेवितेविष्मुर्ध्यात (?यैविहिते o) तसो ब्रूहि महामुने ॥

यमः । दिवा वाताक संसृष्टं रात्री नखत्रमारुतेः ।

संध्याद्ययोवी संध्याभ्यां पवित्रं सवदा जलं ॥

खभावयुक्तमव्याप्तममेष्येन सदा शृचिः ।

खपादोष्ट्रहयाद्येश्व मानुषेश्वरितं विना ॥

दष्ट (?इष्ट्रा) स्नात्वा शृचिः सद्यो नरः संध्यादिरात्रिषु ।

स्वत्याद्यानते (? खद्याद्यानतो) भुक्का चंडाला सम्यापि

It consists of 57 ślokas (śl. 38-57 in the indravajrā metre) ending thus:

केचिद्वदंत्येविममं प्रमाणं नित्यं तज्जीवो चियते कदाचित् । वेदैश्व पृष्टमृषिभिश्व गीतं चांद्रायणादीनीह पावनानि ॥ पापा यदिक्जंति हिताय कर्तुं संसारमिक्जंति हिताय कर्तुं। संसारमिक्जंति फलं तदा स्थाज् ज्ञानप्रदीपेन तमोधकारे॥ इति यमकृतधर्मशास्त्रं समाप्तं॥

[MACK. COLL.]

1335.

723b. Foll. 4; size 12\frac{3}{4} in. by 5\frac{3}{4} in.; good, modern Devanāgarī writing; ten lines in a page.

Likhita-Dharmaśāstra [A].

It begins:

इष्टापूर्ते तु कर्तव्ये ब्राह्मणेन प्रयत्नतः। इष्टेन स्रभते स्वर्गे पूर्ते मोद्यमवाप्रुयात्॥

It consists of 97 ślokas (not numbered), which follow the order of the text in the Calc. Dh. II., pp. 375-382 (92 ślokas), with the following five additional verses:—after p. 377, l. 19, it inserts:

सानी करणशेषं तु विष्यदेवादि हूयते।
सान्यभावे तु विप्रस्य पाणावेवोपपादयेत्॥
यो सान्नः स द्विजो विप्रैमें बद्शिंभिरूच्यते।
स्रजस्य दक्षिणे कर्णे पाणी विप्रस्य दक्षिणे॥
रजते च सुवर्णे च नित्यं वसति पावकः।
यत्र यत्र प्रदातव्यं श्राद्धं कुर्वीत पावणं॥

p. 380, last line, it reads:

उद्यताः सह थावंते सवे ये शस्त्रपाणयः ॥ and then inserts:

> यद्येकोश्प हनेत्रत्र सर्वे ते ब्रद्धघातकाः। बहूनां शस्त्रधातानां यद्येको कर्नधातकः॥

after p. 381, l. 4, it inserts:

स तसीव वर्तं कुर्यात् तत्संसर्गविष्युद्धये । महापातिकसंस्पर्शे स्नानमेव विधीयते ॥

It ends:

यत्र यत्र च संकीर्शमालानं मन्यते द्वितः । तत्र तत्र तिलैहोंनी गायत्र्यष्टशतं जयेत् ॥ इति स्त्रीलिखितप्रोत्तं धर्मशास्त्रं संपूर्णं ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2047e. Foll. 5; size 11 in. by 5 in.; fairly written, in Devanāgarī, about 1780 A.D.; ten lines in a page.

Likhita-Dharmaśāstra, in 94 ślokas (numbered) [B].

Rather incorrect.

This MS. has the same additional five ślokas as A; but omits p. 377, ll. 5, 8, 14, 15, 17-19.

[Gaikawar.]

1337.

2096d. Foll. 3; size 9½ in. by 6½ in.; legibly written, in Devanāgarī, about 1750 A.D.; 13-16 lines in a page.

A shorter recension of the same treatise, but ascribed to Śańkha. It consists of only 71 ślokas (numbered), and otherwise also differs very considerably in its readings from the foregoing MSS.

It begins:

इष्टापूर्ती तु कर्तव्यी ब्राब्योन विशेषतः । इष्टेन लभते खर्मे मोश्चं पूर्तेन विंदति ॥ १ ॥ रकाहमपि कार्तिय भूमिस्यमुदकं कुरु । कुलानि तार्योत्सम्न यत्र गीविंतृषी भवेत् ॥ २ ॥ ०

On p. 376 (Calc. Dh. II.), ll. 4-9, 18-21 are omitted in this MS. In the first part of this version there is more agreement with the larger treatise than in the latter part.

It ends:

बालस्वे तहशाहे तु प्रेतत्वं यदि गर्द्धात । सद्य एव विश्वद्धिः स्यात् नाशीचं नैव सूतवं ॥ [Dh. II., p. 382, II. 8, 9.

स्वत्त्रकत्यास्तु बालेषु च विशोधनं ।
कुर्वनैवाशिनौयातमानुलस्त्रोनिये तथा (!) ॥ ६४ ॥
स्रा दंतजन्मनः सद्यः स्रा चौडान्नैशिको स्मृता ।
विरानं तु व्रतादेशाहशरात्रमतः परं ॥ ६५ ॥
ज्येष्ठो भ्राता यदा तिष्ठेदाभानं नैव कारयेत् ।
सनुज्ञातस्तु कुर्वीत शंखस्य वचनं यथा ॥ ६६ ॥

आमनां मृतं छोतं सेहण्य फलमंभवाः ।

सेच्यां दियात सेते निष्कांताः णुचयः सृताः ॥ ६० ।

दिवा किपायात्रास् राची तिष्फलेषु वा ।

धाचीफलेषु सप्तम्यां (!) चलक्षीर्यसेत सता ॥ ६६ ॥

शूर्षवातनखाग्रांतकेशवंधयोदकं ।

मार्जनीरेणुसंम्पर्शे हिति पुर्खं दिवा कृतं ॥ ६० ॥

चर्षवासस्त यः कुर्योज्जपहोमिक्रया दिजः ।

तत्सर्वे राक्षसं विधा (१ विद्याद्) विहिनीतु च यत्कृतं ॥ ९० ॥

यव यत्र च मंकीर्णे पञ्चयात्मं न मंश्रयं (!) ।

तत्र तत्र तिलेहोम (१.०मो) गायत्र्यावतेनं तथा ॥ ९० ॥

इति श्रंखकृते श्रंबस्मृतिः संपूर्णी ॥

[GAIKAWAR.]

1338.

3246e. Foll. 13*b*-16*b*; size 8\(\frac{2}{4}\) in. by 7\(\frac{1}{2}\) in.; 4to; coarse Indian paper; Telugu character; 13-24 lines in a page.

Another similar shorter recension of the Likhita-smriti, likewise ascribed to Śańkha. Though agreeing in many respects with the preceding version, it yet differs from it considerably, both in regard to matter and various readings. It also has a special introduction (whence it might be called Dālbhya-smriti); viz.:

कृताभिषेकं तु दास्यमाश्रमे समुपस्थितं ।
पर्यपृद्धंस्तु धर्माश्य चृषयो वेदपारगाः ॥
धर्माधर्मविवेकं च मुद्धं ज्ञातमृतस्य च ।
ख्रबद्ध्यानि च वस्तूनि मासमुद्धं तथैव च ॥
श्राह्मकष्टं च [१ ब्राह्मणं] गोग्नं चंडालसंकरं ।
परिवित्परिवेचा च कथये ऽहं यथातथं ॥

दास्य उवाच।

स्मृतिसारं प्रवस्थानि यथा शंखेन भागितं ।
इष्टापृतिवर्धांश्वेव प्रायिश्वतिविधं तथा ॥
इष्टापृतिवर्धांश्वेव प्रायिश्वतिविधं तथा ॥
इष्टापृति च कर्तव्ये ब्राव्ययेन प्रयानतः ।
इष्टेन लभते मोखं पूर्तो स्वर्गं विधीयते ॥
भूमिदानेन ये लोका गोदानेन च कीर्तिताः ।
तान् लोकान् प्राप्तयासवीन् पादपानां प्ररोपयो ॥ ०

There are altogether 74 ślokas, ending thus:
वालकों तर्देशाहे तु । सद्य एव विशुध्य स्याद ।
स्या दंगजन्मनः । स्याविवाहित्रात्रं स्याहशरात्रमतः परं॥
स्रहस्वदत्तकन्यासु ।
कुवियोवाप्यनूचाने मातुलस्रोत्रियेषु च ॥
स्रादावारम्य चाशीचं संयो[गो] यस्य नाग्निभिः ।
दहनाद्येव कर्तव्यं यस्य वैतानिको विधिः ॥
स्रावाशीचे समुत्यन्ने सूतनं तु यथा भवेत् ।
स्रावेन शुध्यते सूतिने मूत्या [शाव]शोधनं ॥
दाराग्निहोत्रसंयोगं यः करोत्यग्रजे स्थिते ।
परिवेत्राशी विश्वेयः परिवित्तस्तु पूर्वेजः ॥
परिवित्तः परिवेत्रा यया च परिविद्तित ।
सर्वे ते नरकं यांति दानृयाजकपंचमाः ॥
[(Manu III. 171-2).

कुष्ठे वामनमंडेषु गद्गदेषु जडेपु च । जातंथे भदरे मूके न दोषः परिवेदने ॥ पितृव्यपुत्राः सापत्याः परनारीमृतास्त्र ये । दाराग्निहोत्रसंयोगात दोषः परिवेदने ॥

[The preceding six ślokas do not occur in the other version].

ज्येष्ठो भ्राता यदा १ । अनुज्ञातस्तु कुर्वीत १ ॥

श्राममांसं १ ।

श्रूद्रभांडस्थिता दृष्टा श्रुद्धाः पात्रांतरं गताः ॥

दिवा किपत्यद्धायायां राजी दिश्रिज्ञमीमु च ।

धात्रीफलेमु सप्तम्यां दुरुष्ट्भी वसते सदा ॥

यत्र यत्र तु संकीर्णमात्मानं मन्यते द्विजः ।

तत्र तत्रिति वे होमो गायत्र्यावर्तनं तदा ॥

य इदं धमैशास्त्रं तु शंखप्रोक्तं पठेद् द्विजः ।

श्रद्धानो उनसूयश्च पुर्यालोकानवाप्नुपात् ॥

इति शंखकृतं धमैशास्त्रं संपूर्णं ॥

[MACK. COLL.]

1339.

1749a. Foll. 78; size 8½ in. by 3 in.; legibly written in Devanāgarī, about the end of the 17th century; eight or nine lines in a page.

Vasishthasmriti, a compendium in ten adhyāyas, of religious duties enjoined on the votaries of Vishnu, ascribed to Vasishtha.

The work begins:

गुरुिनक्कालुवंशस्य विसष्ठं ब्रह्मसंभवं ।
पप्रच्छुमैत्यः सर्वे पराशरपुरोगमाः ॥
भगवन् भवता प्रोक्ता यक्षदानव्रतादयः ।
वर्णात्रमाणां कर्तव्यास्त्रणा राक्षां महीभृतां ॥
प्रधुना स्रोतृनिच्छामो विष्राणां विष्णुसेविनां ।
कीदृग्विधाः प्रकर्तव्या नित्यनैमित्तिकाः क्रियाः ॥
वैष्णवानां मुनिस्रेष्ठ ब्रूहि सवैमञ्जेषतः ।

श्रीविसष्ट उवाच।

शृणुश्चं मुनयः सर्वे सर्वथर्मं, सनातनं ॥
वैषावानां च विष्राणां यद्यदाचरणं श्रुमं ॥
सगीदौ ब्राद्यणाः मृष्टाः वैष्णवत्वेन चोदिताः ।
इतरे च त्रयो वर्णा ब्रद्धणा विष्णुसेविना ॥
तस्माच वैष्णवा विष्राः प्रकटा द्विजसत्तमाः ।
सवैष्णवावं विष्राणां महापातकसंमितं ॥
सवैष्णवात्रं विष्राः सर्वेकमेसु गहिताः ।
रौरवं नरकं प्राप्य चारहालीयोनिमाप्नुयुः ॥ ० ॥
वैष्णवत्वेन संसिद्धं लभते नाच संश्यः ।
नारायणं परं ब्रह्म ब्राह्मणां विश्वामिष ।
श्रूदादीनां तु रुद्राद्या स्वैनीयाः प्रयानतः ॥
यत्र रुद्राचेनं प्रोक्तं पुराणेषु स्मृतिष्विष ।
तद्बद्धस्यविष्यमेवमाह प्रजापितः ॥

Adhyāyas II.—IV. treat of the saṃskāras ordained for Vaishnava brāhmanas; A. V., of the duties of women; A. VI. and VII., of the propitiation (ārādhana) of Vishnu; A. VIII., of śrāddha; A. IX., of āśauca; A. X., of the setting up and inauguration of statues of Vishnu.

It ends:

प्रतिष्ठासु च कर्त्तेच्यो विधिरेष उदाहृतः ।
गृहाचेनं च कर्तेच्यं विधि वस्त्यामि सत्तमाः ॥
स्नापयेत्पचगच्येन मन्त्रपूतज्ञलेन च ।
मन्त्रेणावाहयेहेवं परो (? 1. परे) च्योचि स्थितं विभुं ॥

महाभागवतः स्पृष्टा मन्त्ररातं जपेत्पृथीः । दद्यात्पृष्पाञ्चलिं पद्याज्ञेनैव ज्ञातसंख्यया ॥ ज्ञाज्यं तेनैव होतव्यमष्टोत्तरञ्जतं ततः । उपचारैः समभ्यर्चे नमस्तुर्याच भक्तितः ॥ वैष्णवान् भोजयेत्पञ्चाहिष्णाभिः प्रतोषयेत् ॥ इति विसष्टस्मृतौ दश्यो उथ्यायः समाप्तः ॥

This is one of the spurious sectarian codes. There are several other versified *smṛitis*, ascribed to *Vasishṭha*, for which cf. West and Bühler, Digest 3rd ed., pp. 28, 52; Burnell, Tanjore Cat., p. 127a. For the older *Vāsishṭha-Dharmaśāstra* see above, nos. 1251-54.

[H. T. COLEBROOKE.]

1340.

913a. Foll. 65; size 13\frac{1}{4} in. by 6 in.; large, modern Devanāgarī writing; ten lines in a page.

Vaishņava - Dharmaśāstra (Vishņu - smṛiti); Institutes of Law in 100 adhyāyas, which profess to have been taught by Vishņu to his consort Lakshmī.

It begins:

ब्रह्मरात्री (° राज्यां other MSS.) व्यतीतायां विबुद्धे [(प्रवृद्धे v. l.) पद्मसंभवे ।

विष्णुः सिष्धुभूतानि ज्ञाता भूमिं जलानुगां॥

Prof. J. Jolly has published a critical edition of this work in the Bibliotheca Indica (1881), and an English translation, in the Sacred Books of the East, vol. vii. [H. T. COLEBROOKE.]

1341.

540. Foll. 72; size $9\frac{1}{2}$ in. by $2\frac{1}{2}$ in.; fairly written, in Devanāgarī, c. 1750 A.D.; seven lines in a page.

The same work.

One or two leaves have been lost at the end, the MS. breaking off shortly after the beginning of the 97th adhyāya.

[H. T. COLEBROOKE.]

1342.

915. Foll. 299; size 121 in. by 54 in.; fairly written, in Devanagari, in the latter part of last century; fifteen lines in a page.

Vishņu-smṛiti, with a commentary, entitled Keśava-Vaijayanti, composed, at Benares, in Samvat 1079 (1022 A.D.), by Nanda Paṇḍita, son of Rāma Paṇḍita.

The commentary begins:

ष्ट्रीवत्सांकितवद्यसः प्रशायनो नित्याचेने मंविधाम खाधातुं निहितं गिरींद्रमुतयोत्मंगे शं (१ मिर्गा) धूर्त्रदेः । चूडाचुंविकलंकपंकिलकलं चंद्रं मृशालभ्रमाद् खादातुं करमुतिख्पंतमसकुर्द्रेटिं चिरं भावये ॥ १ ॥ १

Ninety-three introductory verses, the last but one of which runs thus:

काश्या [:] कमीधिकारिप्राधितकुलमणिधेनैशास्त्रैकिनिष्टः योगा [ज्योग] न्महोपत्यविधवुधमुतानंतम्रेस्तनृजः । योरामसस्य मूनुः प्रधितबहुकृतिधेनैशास्त्रेषु नंटो व्याचष्टे केशवीयप्रणयपरवशो वैष्णवं धर्मशास्त्रं ॥ ९२ ॥ It ends:

वर्षे विक्रमभास्त्रस्य गिर्णते नंदाद्रिषड्विमिः १६,१९ पूर्णे कान्तिकमासि वृष्ठिकगते भानी वृषस्ये विधी। काश्यां केशवनायकस्य नृपतेराज्ञामवाप्य स्मृतेर् विष्णोर्ष्योकृतिमाचकार विमलां श्रीनंदशमी मुधी:॥१॥

इति श्रीमन्महाराजाधिराजश्रीविशिष्टवंशावतंसश्रीकोडपना-यकात्मजश्रीतम्मसानायकापरनामधेयश्रीकेशवनायकप्रोत्साहि -तश्रीवारासशीवासिधमीधिकारिश्रीरामपंडितात्मजश्रीनंदपंडि -तकृतौ विष्णुस्मृतिविवृतिः श्रीमती केशववेजयंती समाप्ता॥

According to V. N. Mandlik, Vyavahāra Mayākha, p. lxii., Nanda Pandita of Benares was descended from Śrī Lakshmīdhara, who originally resided at Bidar in Southern India, but subsequently went to live at Benares: 'from him Nanda Pandita was sixth in descent (viz. Śrī L.—Śrī Krishna—Mahīpati—Ananta—Rāma—Nanda P.); and persons belonging to the ninth generation after N. P. are still flourishing in Upper India' (see complete genealogical chart). Thirteen works are there

attributed to Nanda, viz. 1. Dattakamīmāṃsā (no. 1539); 2. Navarātrapradīpa; 3. Smṛitisindhu; 4. Harivaṃśavilōsa (three sections: dānakautuka, āhnikak. and saṃskārak.); 5. Bālabhūshō (this comm. on 6., is by Bālakṛishṇa, acc. to Bik. Cat., p. 476); 6. Tattvamuktāvalī; 7. Mādhavānanda-nāṭaka (rather kāvya); 8. Keśuva-Vaijayantī; 9. Vidvanmanoharā (on Parāśarasmṛiti, see no. 1301); 10. Śrāddhakalpalatā (no. 1730); 11. Tīrthakalpalatā; 12. Kālanirṇayakautuka (part of 3.); 13. Kūśīprakāśa.— tīovinda, author of the Jyotisha-Ratnasaṃgraha, is said to have been Nanda's eldest brother.

[H. T. COLEBROOKE.]

1343-1345.

1543-1545. Foll. 219, 98 and 282 resp.; size 11 in. by 5 in.; good, modern Devanagarī writing; eleven lines in a page.

Nanda Pandita's Keśava-Vaijayantī.

Vol. I. contains. adhyāyas 1-18; II., adhy. 19-32; III., adhy. 33-100.

[H. T. COLEBROOKE.]

1346, 1347.

1246, 1247. Foll. 1-187, 188-337 resp.; size $9\frac{1}{2}$ in. by 4 in.; legibly written, in Devanāgarī, about 1750 A.D.; 10-12 lines in a page.

The same work.

Vol. I. terminates in the middle of the comment on adhy. 16, sūtra 3.

[H. T. COLEBROOKE.]

1348.

723d. Foll. 5; size 12\frac{3}{4} in. by 5\frac{3}{4} in.; clear, modern Devanagari writing; ten lines in a page.

[Laghu-] Vaishņava-Dharmaśāstra, or [Laghu-] Vishņu-smṛiti; a treatise on ācāra, in 107-109 ślokas, here divided into five chapters.

- चा विमेका ग्रमासी नं विर्णामितमतां वरं। पप्रक्रुमृत्यः सर्वे कलापग्रामवासिनः ॥ १॥ कृतयुगे ह्यपक्षीयो नष्टी धर्मः सनातनः । तेन वै श्रीयमार्गेन धर्मेश परमार्थतः ॥ २ ॥ चेतायुगे तु संप्राप्ते कर्तव्यश्वास्य संग्रहः। यथा संप्राप्यते इस्माभिस्तव्यं नो वक्तमहिसि॥३॥ वर्णीश्रमार्या यो धर्मी विशेषश्रीव यः कृतः। भेदस्तयैव तेषां यस्तन्नो बृहि द्विजोत्तम ॥ ४ ॥ ऋषीणां समिचत्रानां त्वमेव परमोत्तमः । धर्मस्येह समस्तस्य नान्यो वक्तास्ति सुवत ॥ ५ ॥ श्रत्वा धर्मे च हृष्यामी यथावःपरिभापितं। तस्माद्विद्धि द्विजश्रेष्ठ सर्वेकामा इमे द्विजाः ॥ ६ ॥ इयक्त सुविभिस्तैस्तु मुनिस्तु प्रीतमानसः। खनाद्यः श्रूयतां धर्मी वस्पमाणो यथाक्रमात्॥ ७॥ ब्राह्मणः स्वियो वैश्यः शृद्रश्चेति तथापरः। रतेषां धर्मसारं यद्वध्यमायां निवोधत ॥ ७ ॥ चुतावृती तु संयोगाद ब्राह्मणो जायते स्वयं। तस्माडिप्रस्तु संस्कारं गर्भादौ तु नियोजयेत्॥ ९॥ जातकं कर्भ कुर्यातु पुत्रे जाते तु वैदिकं। बहिनिष्त्रमणं क्योनामकमे दशोध्वेतः ॥ १० ॥ षष्टे मासे तु संप्राप्ते खन्नप्राज्ञनमाचरेत्। तृतीये ब्दे तु संप्राप्ते केशकम च कारयेत्॥ ११॥ सीमंतोन्नयनं कर्मन स्वीसंस्कार इप्यते। गर्भस्यैव तु संस्कारो गर्भे चैव प्रयोजयेत्॥ १२ ॥ ०
- अथातः संप्रवस्थानि गृहिशां धर्ममुझमं ॥ २० ॥
   प्राजापतं पदस्थानं सम्यवस्थानं निवोधत ।
   सर्ववर्णः समुत्थाय कृतशीचः समाहितः ॥ २६ ॥
- III. गृहस्थो ब्रह्मचारी वा वनवासं यदा ब्रजेत्। चीरवस्कलधारी स्यादकृष्टं चाशयेन्स्नि: ॥ ४० ॥
- IV. ब्रह्मचारी गृहस्यो वा वानप्रस्थो ज्य वा मुनि:। विरक्तः सर्वेकामेभ्यः पारिव्रज्यं (A.B.) समाश्रयेत्॥६२॥
- ए. राज्ञां पुर्यवतामाज्ञा निवर्गपरिरक्ष्यां ।
  रक्षमाणस्तु यो धर्मसम्बतस्तविषेषत ॥ ९५ ॥
  तेजः सत्यं वृते दीक्षा संग्रामेष्वपलाियता ।
  दानमीश्वरभावश्व खात्रधर्मः प्रकाितितः ॥ ९६ ॥ ० कुर्याच्च्रद्रश्व शृष्ट्रशां विप्रक्षत्रविज्ञां क्रमात् ।
  कुर्यादितरयोवींश्यः खत्रियो व्राह्मसम्य तु ॥ १०६ ॥

परिव्राजिम्यु (? ० ज्या तु or ० जिस्तु) संप्राप्तिकी स्थास्य । [विधीयते ।

श्राष्ट्रमाखामयं थमों मया प्रोक्तः सनातनः ॥ १०० ॥
यद्यत्र विदितं किंचित्तद्येभ्यो विनिष्ठयेत् ॥ १०८ ॥
इति वैष्णवे थर्मशास्त्रे पंचमो ऽध्यायः ॥ इति विष्णुस्पृतिः
समाप्ता ॥

For yet a third Vishnusmriti see Calc. Dh. I., pp. 60-69; Burnell, Index Tanj. MSS., p. 127a.

[H. T. COLEBROOKE.]

1349.

2489k. Foll. 6; size 11 in. by 5½ in.; fairly good, modern Devanāgarī writing; ten lines in a page.

The same work.

This rather incorrect MS. has 109 ślokas, not divided into chapters; and it differs considerably in its readings from the other MS.

· It begins:

विष्णुनेकाग्रमासीनं श्रुतिस्मृतिविदां वरं ।

पप्रच्छुमुनयः सर्वे कलापग्रामवासिनः ॥ १॥

कृतयुगे द्यपद्धीयो तु प्रोक्त थर्मे(!) सनातनः ।

तेन वैश्वर्यमोहेन(!) धर्मो न प्रतिपादितः ॥ २॥ ०

It ends:

कुर्याच्छ्रस्तु प्रश्नूषां ब्रह्मस्वविशां क्रमात्। कुर्यादुत्तरयोवेंद्द्यः स्वित्रयो ब्राह्मसस्य तु ॥ १०० ॥ साश्रमास्तु त्रयः प्रोक्ता वैश्यराजन्ययोक्तथा। परिव्रज्याश्रमप्रति (!) ब्राह्मसस्येव .चोदिता ॥ १०६ ॥ साश्रमासामयं धर्मो नया प्रोक्तः सनातनः। यदवाविदितं किंचित् तदन्येभ्यो गमिष्यपः॥ १०९ ॥

इति स्त्रीविष्णुप्रोक्तं रुपुविष्णुधनशास्त्रं समाग्रं॥ इति रुपु-विष्णुस्मृतिः समाप्ता॥ [Gaikawar.]

1350.

69c. Foll. 37; size 10\frac{2}{3} in. by 3 in.; large, indifferent Devanāgarī writing of 1791 A.D.; four or five lines in a page.

Vyāsa-smṛiti, in four adhyāyas.

- वाराणस्यां मुखामीनं वेट<u>व्यामं</u> तपोनिधि ।
   पप्रक्रुर्मुनयो अभाव्यक्षियवस्थितान् ॥ १ ॥
   [40 शिक्शिक्षः.
- II. एवं चातकतां प्राप्तो द्वितीयात्रमकां छया ।
  प्रतिक्षेत विवाहाचैमिनिद्यान्वयमं भवां ॥ १ ॥
  56 श्री okas.
- III. नित्यं नेमित्तिकं काम्यं नेमित्रिकमतः परं। त्रिविधं कमे वस्थामि गृहस्थस्यावधार्यतां॥ १॥ [75 slokus.
- IV. इति व्यामकृतं शास्त्रं धर्ममारममुचयं।
  स्राप्तमे याति पुरुयाति मोक्षधर्मीष्ट्राताति च ॥ १ ॥

  72 ślokas.

The MS. follows closely the order of verses of the text in the Calc. Dh. II., pp. 321-342; but it has the following additional lines:

After p. 322, line 3 (० जुटुंबिन: 1) it reads:

रते चान्ये च बहवः श्रूट्रा भिनाः खकमेभि: ॥ ११ ॥
चमैकारो भटो भिन्नो रजनः पुलक्ष्मो नटः ।

After p. 325, l. 17 (० दूषिताम् ।) it inserts : तावत दुष्टां दुष्टं च स्वार्थिभो भेदयंश्व यत् ॥ ० ॥

श्रहोत्पनुदिते (!) भानावित्येक उदिते रवी । जपेटाटिलटेवलान्वेत्रान्वेत्रनियोगवित ॥ ४ ॥

जपेदादित्यदेवत्यान्यंत्रान्यंत्रनियोगिवत् ॥ 8 ॥ After ib. l. 19 (॰ फलमाप्त्र्यात्):

After p. 330, l. 4:

वेदेभ्यो ज्याच संतुष्टः स विद्यः मूद्रतामियात् ॥ १२ ॥

Before p. 338, l. 1:
 क्रिमयः किं न जीवंति भक्षयंति परस्परं।
 परशोकाविरोधेन यो जीवति स जीवति ॥ २२ ॥

. It ends:

> पंक्तिभेदी वृथापाकी नित्यं ब्राइशिनिद्कः । स्रादेशी वेदिविक्रेता पंचेते ब्रह्मधातकाः ॥ ७९ ॥ इदं व्यासमतं नित्यमध्येतव्यं प्रयत्नतः । स्तदुक्ताचारवतः पतनं नैव विद्यते ॥ ७२ ॥

इति वेदव्यामप्रोक्ते धर्मशास्त्रे चतुर्थो उध्यायः ॥ व्यासस्पृतिः समाप्ता ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

1351.

2489f. Foll. 5; size 11 in. by 5¼ in.; good, modern Devanāgarī writing; nine lines in a page.

3 F 2

Vyūsa-smriti. Adhyāya IV.

It begins:

इटं व्यासकृतं शास्त्रं धर्मसारसमुचयं। स्रास्त्रमे यानि धर्माणि मोक्षधंमें भृणुष्य मे ॥ १॥ ०

The MS., which is rather incorrect, counts 69 ślokas, but there is a lacuna extending from within śloka 32 to śloka 38.

It ends:

पंक्रिभेदी वृथापाको नित्यं ब्राबणिनंदकः।
श्वादेशी वेदिविक्की च षडेते (!) ब्रह्मघातकाः॥ ६६॥
सुवर्णेहारको हती दाता हती च ते त्रयः।
नरकात्र निवर्तते यावदाहूतसंभ्रवं॥ ६९॥
इति श्रीवेदव्यासमुनिप्रणीतं धर्मशास्त्रं॥ इति व्यासस्मृतिः॥
[GAIKAWAR.]

1352.

3246b. Foll. 3a-6a; size $8\frac{3}{4}$ in. by $7\frac{1}{2}$ in.; 4to.; coarse Indian paper; Telugu character; 18-21 lines in a page.

The same section of the Vyāsa-smṛiti. It begins:

इदं व्यासकृतं शास्त्रं धर्नसारसमुचयं। चात्रमे यानि पुरवानि मोस्यर्भेष्वश्रेषतः॥

It ends:

ऋग्यहर्तो भूमिहर्ता धान्यहर्ता च ते चयः। नरकात्र निवंतिते यावदाभूतसंप्रवं॥ इति व्यासकृतं धर्मशास्त्रं संपूर्णे॥

[MACK. COLL.]

1353.

3247d. Foll. 6b-8b; size 10 in. by 7 in.; 4to; Telugu character; twenty-three lines in a page.

The same chapter of the Vyūsa-smriti; consisting of 64 ślokas.

Beginning and end as in no. 1352.

[MACK. COLL.]

1354.

3248d. Foll. 8b-11a; size $9\frac{1}{2}$ in. by $7\frac{3}{4}$ in.; Telugu character; eighteen lines in a page.

The same portion of the Vyāsa-smṛiti. Beginning and end as in no. 1352.

[MACK. COLL.]

1355.

3249d. Foll. 8b-11a; size 10 in. by $7\frac{3}{4}$ in.; Telugu character; twenty lines in a page.

Another copy of the same chapter of the $Vy\bar{a}sa-smriti$.

Beginning and end as in no. 1352.

This and the two preceding MSS. were probably derived from the same original.

[MACK. COLL.]

1356.

3245c. Foll. $7\alpha-10b$; size $15\frac{1}{4}$ in. by $9\frac{1}{2}$ in.; folio; European paper; Telugu character; thirty-six lines in a page.

Vyāsa-smṛiti, in three adhyāyas.

This treatise corresponds to the Laghu-Vyāsasamhitā of the Calc. Dh. II., pp. 310-320, where, however, only two chapters are counted.

- I. begins: स्वय जनुः।

  स्नित्तं क्रियं ब्राह्मणानां (क्रमान्नितं) महामुने।

  तदाचस्त्राखिलं कर्म येन मुच्चेत चंधनात्॥

  व्यास उवाच। विप्राः समाहितास्वद्य पृणुष्यं वदतो

  सहत्यहिन कर्तियं ब्राह्मणानां क्रमान्नितं॥ [मम।

  ब्राह्मे सुद्दे वुध्येत धर्मीधीननुचिंतयेत्।

  कार्यक्षेत्रांस्र तन्मूला[न्] वेदतस्त्राधिमेव च॥

  उधःकाले तु संप्राप्ते कृत्वा चावश्यकं वुधः।

  स्नायान्नदीषु पुद्धासु श्रीचं कृत्वा यथाविधि॥
- स्थागत्य गृहं विप्रः सनाचन्य यथाविधि ।
   प्रज्ञास्य विहं विधिवज्जहुयाज्ञातवेदसं ॥ ०
- III. ततः संध्यानुपासीत पूर्वीक्तविधिना ततः (? द्विजः) । आसीनस् जपेद् देवीं गायत्रीं पश्चिमां प्रति ॥ °

The last seven ślokas of the Calc. text. Cf. Burnell, Tanjore Cat., p. 127a.

[Mack. Coll.]

913c. Foll. 15; size $13\frac{1}{4}$ in. by 6 in.; large, modern Devanāgarī writing; ten lines in a page.

[Vṛiddha-]Sankha-Dharmaśāstra, in eighteen adhyāyas. It begins:

खयंभुवे नमस्कृत सृष्टिसंहारकारियो । चातुवेर्य्येहितायोय शंखः शास्त्रमयाकरोत्॥

This MS. has the same matter, in exactly the same order, as the text in the Calc. Dh. II., pp. 343-374; except that it makes the 10th adhyāya begin with X., sl. 2 of the ed. (sl. 1 being taken along with the 9th); and the 14th adhyāya with the 4th line of the chapter as edited (नमेदायां); and that it has the following additional lines:

After p. 347, l. 13:

सिपाडीकरणं कार्यं कुलजस्य तथा धुवं। श्राद्धं द्वादशकं कृत्वा श्राद्धे प्राप्ते त्रयोदशे॥

After p. 348, l. 16 (पतिपूजनात्।)ः
न व्रतेनीपवासेन न यज्ञैश्च पृथिवधैः।
राजा स्वर्गमवाप्नोति प्रजानां परिपालनात्॥

After adhy. viii., l. 4:

सप्तागारान् चरेड्नेस्यं भिक्षितानान्विभक्षयेत्।

After p. 354, l. 3 (॰ सर्वेश: ।):

इत्येवमुक्का कर्तव्यं ततः संमाजीनं जले। स्नापो हि हेति तिस्भियेषावदनुपूर्वेशः॥

After p. 360, l. 4 (किलोदकं।):

हेस्रा तु सह यहत्तं खीरेख मधुना सह। तहप्पक्षयतां याति पित्र्णां तु तिलोदकं॥

After p. 361, l. 12 (विनिवेदयेत् ।):

खन्यत्र वृक्षमूलेभ्यः पावकेभ्यस्त्र पश्डितः ।

After p. 370, l. 17 (दङ्गावतारिया: 1):

विकितस[क]स्य पूर्स्य तथा स्त्रीमृगजीविनः । पंडस्य कुलजायाश्च तथा वन्धनचारियाः॥

There is also considerable difference of reading at the beginning of adhy. III., where the MS reads:

उपनीय गुरुः शिषं शिक्षयेच्छीचमादितः । साचारमग्निकार्यं च संध्योपासनमेव च ॥ म गुरुषैः क्रियां कृत्वा चेत्रममे प्रयस्ति । भृतकाध्यापको यस्नु उपाध्यायः म उच्यते॥ माता पिता गुरुष्टेव पूजनीयाः सता नृणां । क्रियास्तस्याफलाः सर्वे यस्येते नातृतास्त्रयः॥ प्रयतः कल्यमृत्याय ०

The MS. ends:

शंखप्रोक्रमिटं शास्त्रं यो प्रधीते प्रयतः सुधीः । सर्वेपापविनिर्मुकः खगैलोके महीयते ॥

इति स्त्रीमन्महर्पिणिरोरात्नायमानत्रयोनितरां जेगीयमानमहा-विद्यान्यकृताखंडलोपदेशिथपण-<u>शंखिवरिचतं धर्मशास्त्रं समाप्तम् ॥</u> [H. T. Colebrooke.]

1358.

84c. Foll. 19; size $10\frac{3}{4}$ in. by $4\frac{3}{4}$ in.; good, modern Devanāgarī writing; nine lines in a page.

The same work, marked on fol. 1a Vrikat-Śankhasmriti-dharmaśūstra.

It begins: खयंभूवे • शास्त्रमकल्पयत्॥

It ends:

शंखप्रोक्तमिदं शास्त्रं योधीते द्विनपुंगवः । सर्वेपापविनि[मु]कः खगैलोके महीयते ॥ १५ ॥ इति शंखप्रोक्ते धर्मशास्त्रे ऋष्टदशोध्यायः ॥

Cf. Burnell, Index Tanj. MSS., p. 127b (Vriddha-Śańkhasmriti).

For a short recension of the *Likhita-smṛiti*, ascribed to Śaṅkha see above, nos. 1337, 1338.

[H. T. COLEBROOKE.]

1359.

2047d. Foll. 2; size 11 in. by 5 in.; fairly written, in Devanāgarī, about 1780 A.D.; ten lines in a page.

Śańkha-Likhita-smṛiti, in 30 ślokas.

It begins:

वासुदेवं नमस्कृत शंखस्य लिखितस्य च ।
धर्मशास्त्रं प्रवस्थानि दिध चैव घृतं यथा ॥ १ ॥
वैद्यदेवेन ये हीना खातिथ्येन विविज्ञताः । [॥ २ ॥
ते सर्वे वृषभावे (r. वृषला) श्रेयाः प्राप्तवेदा खिष द्विज्ञाः
खकृते वैद्यदेवे तु ये भुंजंति द्विज्ञातयः ।
वृषा ते तिन पाकेन काकयोनिं व्रजंति वै ॥ ३ ॥ ०

It ends:

मन्यप्रहरणा विप्राश्चक्रप्रह[र]णो हरिः।
चक्राचोक्ष्णतरो मन्युक्तस्माद्विप्रात कोष्येत्॥ २९॥
स्राग्नदग्धं प्ररोहेत सूर्यदग्धं तथेव च।
दग्धस्तु संप्ररो[हे]त ब्रह्मशापहतो हतः॥
इति शंखिलिखितप्रोक्तं धनैशास्त्रं॥ शंखिलिखितस्मृतिः

इति <u>शंखलिखित</u>मोक्के धनेशास्त्रं ॥ शखलिखतस्पृति समाप्ता ॥

See Burnell, Index Tanj. MSS., p. 127b (Śańkhasmriti). [Gaikawar.]

1360.

69e. Foll. 11; size $10\frac{3}{4}$ in. by 3 in.; fair Devanāgarī writing of 1791 A.D.; 5-7 lines in a page.

Vriddha-Śūtātapa-smṛiti, a treatise on defilement and purification, in 97 ślokas.

It begins:

वृद्धशातातपप्रोक्तं स्मृतितंत्रविनिश्चयं। संक्षेपेण प्रवस्यामि यावरघोंपलम्ये ॥ १ ॥ मुत्ररेतःसमुत्सर्गे यो मुंजीत पिवेत वा। तिराचं तत्र कुर्वीत प्रायश्चित्तं विशुद्धये ॥ २ ॥ मूत्रं कृत्वा ब्रजन् यस्तु स्मृतिभंशाज्जलं पिवेत्। खहोरात्रोपितः स्नावा पंचगव्येन शुध्यति ॥ ३ ॥ भुँजानस्य तु विप्रस्य कदाचित्ववते गुदं । उज्जिष्टममुचित्वं च तस्य शीचं कर्ण भवेत्॥ ४॥ पुर्व कृत्वा तु तच्छीचं पश्चात्वानं समाचरेत्। खहोराचोषितः स्नाता पंचगव्येन भुध्यति ॥ ५॥ निगिरन्यदि मेहेत भुंके वा मेहने कृते। खहोरात्रोषितः स्नात्वा पंचगव्येन शुध्यति ॥ ६ ॥ यदा भोजनकाले तु अनुचिभवति द्विजः। भूमी निश्चिय तं ग्रासं स्नाता शुडिमवाप्रयात्॥ ७॥ अशित्वा सर्वे वापि त्रिराचेण विणुध्यति। खज्ञानात्पिवते तोयं ब्राह्मणः शृद्रजातिष् ॥ ७॥ ०

Up to śloka 12 this treatise shows great similarity to the Yamasmriti above, no. 1329. It ends:

धात्रा विश्वं निर्मितं तु भूतग्रामानिमांस्तथा । कालः समस्तान्यचित कुर्यान्मोक्षे मनस्ततः ॥ ९५ ॥ विमुक्कविषयासंगः प्राणो दृद्धि निरुध्यते । यदायायमनोभावं तदा निर्वाणमिळ्ति ॥ ९६ ॥ वृद्धशातातपो सेतदुक्तवानृपिसत्तमः । अध्येतयं प्रयत्नेन ब्राह्मणैः श्रेयईप्सुभिः ॥ ९० ॥ इति वृद्धशातातपप्रोक्तं धर्मशास्त्रं समाप्तम् ॥

For another MS. (100 ślokas), see Burnell, Index Tanj. MSS., p. 127b; Rāj. Mitra, Notices, viii., p. 25.

[H. T. COLEBROOKE.]

1361.

2047a. Foll. 9; size 11 in. by 5 in.; fair Devanāgarī writing of about 1780 A.D.; ten lines in a page.

Śātātapa-smṛiti, a treatise on expiations and ācāra, in mixed prose and verse.

It begins: शातातपस्य महर्पेधेनैशास्त्रं व्याख्यामः ॥ ब्राह्मणं हत्वा शिरःकपालमादाय तीर्यातरं संचरेदात्मनः पाप-कार्तिनं कुवैन् द्वाद[शा]च्यैविशुध्यति ॥ स्रयाश्वमेथं पश्यति तहश्चेनाच्छुद्वो भवति ॥ सुरापस्य सुरापाने श्रुद्धिः स्यात् ॥ ब्राह्मणमुवर्णेहरणे राजसंनिधानात् सोमपानेन श्रुद्धिः स्यात् ॥ गुरुदाराभिगामिनस्तप्तायसीपरिष्वंजनेनैव श्रुद्धिः ॥ रणां यो येन संवध्यते तस्य तदेव प्रायश्चित्तं भवति ॥ पावकीयं चतुर्थकालं संविश्चेत् ॥ 0

Twenty precepts of this kind, followed by three ślokas:

स्रसाताशी स्रयानी च विप्रकीशों भवेद् द्विनः। न तारयित दातारं नात्मानं न परिग्रहं॥ ०

After which a few more rules: खयोपपातका-त्याहु: ॥ खग्युत्सादी कत्यादूषी स्त्रीघाती गोध्रः श्रूद्रघाती कुमारघाती यमितव्यवहारी ये तेषां प्रायश्चित्तानि ॥ खग्युत्सादने कृच्छं ॥ कत्यादूषणे खथेपादं ॥ स्त्रीघाती पर्यमासान्कृच्छेण ॥ वृषणाभिघाते प्रानापत्यं ॥ गोग्नस्त्रीन्मासान्प्रनापत्यं कुर्यौत् ॥ गोमतीं च नपेडिद्यां ॥ श्रूद्रवथे तप्तकृच्छेण श्रुध्यति ॥ खाहस्यश्च दातारिवथे श्रूद्रवदकामकृते (!) प्रायश्चित्तं समाचरेत् ॥ followed by 139 ślokas:

प्राणायामास्त्रयस्तस्य वृतं प्राष्ट्रय विष्णुध्यति । विवाहयेन सगोत्रां समानप्रवरां तथा ॥ तस्याः संबंधे वित्वृष्णुं चरेद् द्वितः । य उद्वहेत्सगोत्रां दुहितरं चैव मातुलां । पितृभिः सह तुल्यः स्यात् स तु चांद्राययां चरेत्॥ नोडहेरूपिलां कन्यां नाधिकांगीं न रोगिणीं। नातिलोमां नालोमिकां न वा चाटां न विंगलां॥ [(Manu. 3, 8).

यस्यास्तु न भवेद् भ्राता ं ib. 11.
असिवंडा तु या मातुरसगोत्रा च या पितुः ।
सा विवासा द्विजातीनां दारकमिणि मैथुने ॥ (ib. 5).
हंसस्त्रनां मेघवणीं मथुपिंगललोचनां ।
तादृशीमुद्धहेल्लन्यां स चैल(r. चैव) सुखमृच्छित ॥
दाराग्निहोत्रसंयोगं ं ib. 171.

It ends:

श्वस्ति प्रद्वाकां वदंति श्वितिदेवताः ।
प्रयाम्य शिरसा ग्राह्ममिनष्टोममिल्टैः सह ॥ १३६ ॥
शातातपिनिति स्थातं धर्मशास्त्रोत्तमोत्तमं ।
स्तत् ज्ञात्वा द्विजः सम्यग्याति ब्रह्म सनातनं ॥ १३९ ॥
इति श्रीशातातपमहर्षिप्रोत्तं धर्मशास्त्रं संपूर्णे ॥ इति शातातपमहर्षिप्रोत्तस्मृतिः ॥

[Gaikawar.]

1362.

3245g. Foll. 22a-27b; size $15\frac{1}{4}$ in. by $9\frac{1}{2}$ in.; folio; European paper; Telugu character; 36 or 37 lines in a page.

Śātātapa-smṛiti, in twelve adhyāyas. A different treatise from the last, with which, however, it shows a few coincidences.

The MS. is extremely incorrect.

The chapters begin as follows:

- Mahā(pātaka)prāyaścitta: ब्राझणो ब्राझणं हत्वा शिरःकपालमादाय तीणौन्यनुचरेत्। खात्मनः पापमंकीर्णं कृत्वा द्वादशविष्ठीत्ममोहयित (!)। खणवा ख्रश्चमेधं यध्यति इति तस्य दशनात्पृतो भवति।
  - ब्राबगस्तु मुरापश्चात् (1.० श्चेत्) कथंचित्तानुमीहितः। श्चिमिनवर्णी सुरां पीत्वा मृतः भुद्धिमवाप्तुयात्॥ उपद्वत्य सुवर्णे तु ब्राबगस्य तु तत्स्वयं। कश्चित् सुसलमादाय राजानं स विधाय तु॥ ०
- II. Abhakshyabhakshanakathana: खपातो उनकीणिप्रायिश्वतं व्याख्यास्थानः ॥ ब्रह्मचारी यद्यवकीयते चतुर्यकालापगमे नक्तं भेखं(!) चरेदेव संवत्सरात् पूतो भवति। °
  III. Upapatakaprāyaścittakathana: खप वुपपातकानि न्युत्सादको [r. खग्नु o] [क]न्यादूषी स्त्रीधाती

शृहयाती वृदछघाती गोहः केन मारानारापत् । ह्यानी पतित । मन्यापतारियह्येषां (शंट) प्रायमिष्टत्रमन्दुपानने (स्तः) कृच्छशब्देन स्त्रीयाती परमामं शृह्यये मीतपनकृच्छं ०

IV. Himsiparipaseittellatinana: ज्ञय मृत्रपुरीयस्रको सचेल्यानं महाव्याद्वतिनिश्च होसी रजललानिचनिक्किने प्रे. Vivihapralearona:

यो हि हिला विवाहारिनं ग्रहतायित (१ मृहस्य इति) मन्दते ।

अनं तस्य न भोकव्यं वृथापाको द्वानंस्कृतः ॥ वृथापाकस्य भुंजानः प्रायिश्वतं चरेद् द्विजः । प्राणायामांस्निरभ्यस्य घृतं प्राइय विशुध्यति ॥ ०

VI. Vaisvadevakathana :
लीकिकेवेरिकेवीपि भुक्ते च्छिष्टे जले द्वितं (!) ।
वैश्वदेवं तु कतियां पंचमु (मू MS.) नावपसये (?) ॥

VII. Śrāddhakathuna:

नाष्टं (!) तु पितृष्ठाद्धं कर्ने वैदिकमाचरेत्। ०

VIII. (? Pitritarpana):
दश्रीत्राडं तु यत्मोक्तं पार्वणं तु प्रकीतितं ।
अपराह्मि पितृणां तु यत्तु दानं प्रशस्यते ॥

IX. Bhojanavidhi:

खितिष्येत्र नाम्नाति न तत् स्राहं प्रशस्यते।
स्रुतवित्तविहीनैस्र भुक्तमस्रोतियस्तु वा॥

X. Śunādashtaprāyaścitta:
गवां शृंगोदकस्नानं महानद्युपसंगमात्।
समुद्रदर्शनाडापि शुना दष्टः श्रुचिभवेत्॥

XI. Aśaucukathana: अषाज्ञीचं ब्राह्मणस्य दृशाहं हादृशाहं खन्नियस्य अधेमासं वैश्यस्य । °

XII. Ācārakathana:

श्रवाद्यणासु मट् प्रोक्ता इति शातातयो व्ववीत्। श्राद्यस्यु राजभृतः स्यात् द्वितीयः क्र[य]विक्रयी॥

It ends:

स्रिनकार्यस्तु कुर्वीत वाग्यतो नात्यमानसः। भूतयद्गं तथा श्राद्धं नित्यकृदिति तर्पेणं॥

इति शातातपथर्मेशास्त्रे आचारकथनं नाम द्वादशोध्यायः॥ इति शातातपथर्मेशास्त्रं समाप्रं॥

For other MSS. see Burnell, Index Tanjore MSS., p. 127b.

[MACK. COLL.]

3246c. Foll. 6a-10a; size $8\frac{3}{4}$ in. by $7\frac{1}{2}$ in.; coarse Indian paper; Telugu character; 17-20 lines in a page.

Śūtūtapa-Dharmaśāstra, another treatise assigned to the same sage.

It begins:

परमाह्नाद्रक्षपाय ब्रह्मविष्युवीश्वमूर्तये।

नित्याय [च] नमस्तस्मै जगदुत्पित्तहेतवे॥

स्वथातः संप्रवस्थामि शाश्वतं श्रुतमव्ययं।

धर्मस्वरूपं संश्रेपाच्छातातपमनामयं॥

ब्राह्मणस्तु अद्यचिह्न श्रात्वा पापं करोति चेत्।

उपपातकं यदि भवेत्तस्य चांद्रायणं चरेत्॥

स्वित्रयस्तिककृष्ट्रेण वैश्यश्च नवभिदिनैः।

पूद्रो ब्राह्मणभन्न्या वै विश्रुह्वो नात्र संशयः॥

पतिव्रता यदि स्त्वी स्याद् दोषावेशो अप नास्ति वै।

तस्याः संपोषणात्मुंसां पुग्णं वृद्धिश्च जायते॥

ब्राह्मणो ब्राह्मणों हत्वा तत्क्षपाल्ययः स्वयं।

सवैतीर्थेषु च स्नायात्क्षययन्दोषमात्मनः॥

The treatise consists of 85 ślokas, ending thus:

वैश्यः पंचश्रतेनैव खनियस्तिश्रतेन च।
सन्तिणां दीक्षितानां च यतीनां ब्रम्नचारिणां ॥
सूतकं तावदेतेमां नैशिकस्य स चैव हि।
दाने विवाहे यश्चे च संग्रामे देशविष्ठवे ॥
खापद्याप च कष्टायां सद्यः शीचं विधीयते।
खभीज्यादिप तहाद्यं यच्च गोष्टिगतं (!) पयः ॥
खनाम्रातेषु धर्मेषु कणं स्यादिति चेद्ववेत्।
यं शिष्टा ब्राम्नणा ब्र्युः स धर्मे स्यादशंकितः॥
इति शातातपकृतं धर्मशास्त्वं संप्रंणः॥

[MACK. COLL.]

1364.

723c. Foll. 11; size 12\frac{3}{4} in. by 5\frac{3}{4} in.; clear, modern Devanāgarī writing; ten lines in a page.

Karmavipāka, another treatise on expiations, in six adhyāyas, likewise assigned to the Śātā-tapa-smṛiti.

It begins:

प्रायिश्वत्तविहीनानां महापातिकनां नृणां। नरकांते भवेज्जनम चिहांकितशरीरिणां॥

The text of this treatise is included in the Calc. Dh. II., pp. 435-455. The present MS. contains (with considerable variations of reading) the entire matter contained in the edition—in the same order (except as regards the last ten ślokus, where the order is somewhat different)—omitting only fourteen lines; viz.: p. 440, l. 22; p. 441, ll. 4, 5, 19; p. 442, ll. 6, 7; p. 454, ll. 10, 20-22; p. 455, ll. 4, 5, 12, 13. On the other hand, it has a considerable amount of matter, not contained in the edition, scattered over the whole work (but esp. in the 2nd chapter), and amounting altogether to 93 lines.

A. I. consists of 34 ślokas;—II., of 80, ending:

तद्धियमायोन ख्वियादिष्यनुक्रमात्।
ख्वियो मृगयायां च मृगानिश्चन दुष्पति॥ ९९ ॥
तस्य युद्धांगयगतानायुष्पांस्तान् प्रमापयेत्।
गजादिकान्सप्तद्श सप्तसमोत्तरान् क्रमात्॥ ९६ ॥
गर्भपातकरी नारी खदेहे भोगळुअये।
सप्तजन्माविधं यावन्नरकांते ह्संतिका (!) ॥ ९९ ॥
तत्पातकविनाशाय वाळं कुर्योद्धिरयम्यं।
विधाय वाळं वस्त्रेय प्रदेयं हेमसंयुतं॥ ६० ॥

III., of 25 slokas;—IV., of 36, beg.: कुनखी नरकस्थांते व चांद्रायणं चरेत्॥ १॥

It ends: १ देपं च शक्तितः ॥ ३५ ॥
माषतिललोहहारी गजधमाँ प्रजायते ।
माषद्वयमयं दशाडेम वै द्विपलान्वितं ॥ ३६ ॥

V., 49 शी., ends: ० तत्तत्पुरूषसंगमात् ॥ ४० ॥ आसुरी असती दासी चमैकारी च नतेकी। रजकीभिः समं भोगात् पतिति पितृभिः सह ॥ ४५ ॥ उपोष्पेकादशीं शुद्धां जागरं कारयेकिशि । तस्य पापविशुद्धर्यं दद्यादेकां पयस्तिनीं ॥ ४९ ॥

VI., 49 &., beg.: अश्रम् करकृमिदुमगृंगिशकटाहताः।°

It ends:

मृते चापत्यरिहते कृष्णुग्णां नवितं चरेत्। एवं कृते विधाने तु विद्घ्यादूर्ध्वदैहिकं॥ ४६॥ ततः प्रेतत्विनिमुक्ताः पितरस्तिपितास्तया। दद्यः पुत्रांश्च पौत्रांश्च खायुरारोग्यसंपदः॥ ४०॥

इति स्रीकर्मेविपाके स्नगतिप्रायिश्वतं नाम षष्टो उद्यायः॥ इति शातातपस्नृतिः समाप्ता॥

For another MS. of this treatise, see Aufrecht, Cat. Bodl., no. 641. According to a MS. described by Dr. Rāj. Mitra, Notices, ii., p. 4 (containing 87 adhyāyas, estimated at 2376 ślokas), these six chapters would seem to be only a small fragment (273 ślokas in this MS.) of an extensive work entitled Karmavipāka, and ascribed to Śātātapa.

[H. T. COLEBROOKE.]

1365.

723i. Foll. 10; size $12\frac{3}{4}$ in. by $5\frac{3}{4}$ in.; clear, modern Devanāgarī writing; ten lines in a page.

Samvarta - smriti, in 227 ślokas (wrongly numbered 212). [A.]

It begins:

संवर्त्तमेकमासीनमात्मविद्यापरायणं। ज्ञुषयस्तु समागम्य पप्रज्ञुधेमेकांक्षिणः (पृज्ञंति ^o B)॥ Cale. Dh. I., pp. 584-603.

It ends:

भनेशास्त्रिमिदं पुर्णं संवर्तेत तु भाषितं । स्वधीत्य ब्राह्मको गच्छेद् ब्रह्मकाः सब शास्त्रतं ॥ इति स्त्रीसंवर्त्तेत [प्रोक्तं] भनेशास्त्रं॥ इदं लिखितं संपूर्णेमस्तु॥ [H. T. Colebbooke.]

1366.

2489b. Foll. 10; size 11 in. by 5½ in.; good, clear Devanāgarī writing of about 1780 A.D.; ten lines in a page.

Samvarta-smriti, in 210 ślokas. [B.]

Beginning and end as above. This MS. omits slokas 9, 12, 34, 35a (of the three lines),

47a (do), 57, 61b, 62, 63, 64a, 74, 77-79, 90, 93, 95a, 104b, 105a, 114b, 117a, 119a, 122b, 123a (of three), 124, 154, 155, 200b, 201a, 206b, 215b of the Calc. Dh.; but it inserts two 6lokas of its own after 197 and 204 resp., viz.:

पितता[द] द्रव्यनाद ने भुंके वा ब्राह्मणो यदि । कृत्या तस्य समुत्सर्गे चितिकृच्छं मनाचरेत् ॥ खयने विषुवे चैव व्यतिपाते दिनस्ये । चंद्रसूर्यगृहे चैव दक्षं भवति चास्ययं ॥

Colophon: इति श्रीसंवक्षेत्रोक्तं धर्मशास्त्रं समाप्तं ॥ संवक्षेत्रमृति: समाप्ता ॥ [GAIKAWAR.]

1367.

3245h. Foll. 27b-29b; size $15\frac{1}{2}$ in. by $9\frac{1}{2}$ in.; folio; European paper; Telugu character; thirty-four lines in a page.

Samvarta-smriti. [C.]

Beginning as above. This text differs considerably from the printed text.

It consists of at least two adhyāyas, only the first of which (brahmacārikathanam) is however complete, the MS. terminating abruptly at the bottom of the last page. The MS. is very far from being correct.

The first seven ślokas are on the whole the same as in the Calc. Dh. It then proceeds:

पी वोंत्रराभिमुखं (!) वा सपरोत्तरिद्शुकः । साक्षमूत्राञ्चलिः (?) संध्याद्ययोरुदितिधम्प्ययोः ॥ स्राग्नकार्यं च कुर्वति १ । ततो अधीयीत वेदं च १॥

उपसंग्रहणं कुर्योद् गुरोः पूर्वं तु पादयोः ।
च्युचा वा यदि वाधेर्चं पादं वा यदि वाध्यं ॥
सकाशाद्यस्य गृह्णाति नियतं तस्य गौरवं ।
प्रणवं प्राक् प्रयुंजीत व्याहृतीस्तदनंतरं ॥
सावित्रीं चानुपूर्वेण ततो वृत्तांतमारभेत् ।
न चादावेव कतियां किंचन प्राकृतं वचः ॥
भाषणे तु गुणः (१. पुनः) कुर्योत् प्राणायामं विच्छ्णः।
हस्तौ तु संयुती धार्यो जानुभ्यामुपरि स्थितौ ॥ ०

[39 ślokas.

3 G

A. II. begins (cf. Dh., sl. 35 seq.):

ऋतः परं समावृत्तः सवेनामुहे (1. सवणीमुद्वहेत्) स्त्रियं।

कुले महित संभूतां लख्योष्य समन्वितां॥

ब्राह्मणेन विवाहेन शीलप्रक्षपसन्वितां।

पंचयक्षविधानं च कुयीदहरहिंजः॥ °

34½ ślokas, ending thus (Dh., śl. 66):

खष्टवर्षी भवेत्कत्या (!) नववषी तु रोहिस्गी।

दशवधी भवेत्कत्या खत जस्बै रजस्त्रा॥

प्राप्ते तु द्वादशे वर्षे यः कत्यां न प्रयस्त्रति।

मासि — [Mack. Coll.]

1368.

3249b. Foll. 4b-5b; size 10 in. by 7½ in.; Telugu character; 19 or 20 lines in a page.

Saptarshisammata-smriti, in 36 ślokas [A].

The three MSS. of this treatise were probably derived from the same original, or perhaps the other two were copied from the present MS.

It runs as follows:

प्रभाते मैथुने चैव प्रसावे दंतथावने। स्नाने भोजनकाले च मौनं षर्सु विधीयते ॥ १॥ इदिते अयुदिते सूर्ये इमख्नुकर्मीशा मैचूने । दुःखप्रे दुनैनस्पर्शे सानं षट्सु विधीयते ॥ २ ॥ गंगायां भास्त्ररक्षेत्रे मातापित्रीर्ते व्हिन । चाधाने यज्ञकाले च पापं(?मौनं) षर्मु विधीयते॥३॥ साने तु वरुणः शक्तिं जुद्धतो अग्नः श्रियं हरेत्। भुंजतो मृत्युरायुष्यं तस्मान्मीनं समाचरेत् ॥ ४ ॥ ब्राइएां स्नातमायांतं सह गन्धंति देवताः। पितरस्तव गर्ऋति वायुर्भूता जलायिनः ॥ ५ ॥ सवगाहे जाले नग्नो वस्तं यत् परोद्धतं । क्रुडाः स्नानात्रिवर्तते देवता सुविभिः सह ॥ ६ ॥ मानकाले तु यो मूढो भक्षयेहंतधावनं । पितृयद्येषु यच्छाडं निराशाः वितरो गताः ॥ ७ ॥ देवतिषिपितृशां च तर्पयेक्जलमध्यतः । प्रयतः संस्थितानां च भूमी दद्याज्जलांनलिं॥ ६॥ हस्ती तु युग्नं कृत्वा तु पूर्यदुदकांजिलं । गोः मृंगमात्रमुङ्ग्य जलमध्ये तु निश्चिपेत् ॥ ९ ॥

जलस्यस्य जले जुडिवेहिःस्यस्य वहिः जुनिः । वहिरंतस्य खाचम्य सुभयत्र पुचिभवेत्॥ १०॥ वस्त्रोदकमुपेश्चंते ये नपत्यात्मवर्गिणः। तस्मात्प्रंचे प्रयत्नेन (० ना MSS.) कौषीनं पीठयेह्नहिः उपस्यपसि यत्नानं संध्यायामुदिते अपि वा । प्राजापत्येन तत्तु त्यं महापातकनाश्चनं ॥ ॥ १२ ॥ उघोदयस्नानफलस्य विद्वि (? सिद्धी) रूपं च तेजश्र बलं च शीचं। <u> जायुष्पमारोग्यमलोलुपत्वं</u> दुःस्वप्रयातस्य भवंति मेथा ॥ १३ ॥ माघे मासे रठंत्यापः किंचिद्रभ्यदिते रवी । ब्रह्मां वा सुरापं वा कंपंतं तं * पुनीमहे॥ १४॥ ददाति विपुलान्भोगान् भृत्यभायीथनादिकान्। प्रातःचानं त्यजन् विप्रः सप्ताहं शृद्रतामियात्॥ १५॥ तस्मात्सवैप्रयानेन सुतके अपि हि न त्यज्ञेत्। युक्तकळस्तु यः कुर्योद्धर्मकार्ये क्वचित्तरः ॥ १६ ॥ वृषा भवति तत्सवै गुद्धस्थानस्य दशैनात्। देविषिपतृमनुष्ययञ्जकार्ये सदा भवेत् ॥ १७ ॥ अपविज्ञकरैजेमं दत्तं भुक्तं हुतं च यत्। देवा हव्यं न गृह्यंति कव्यं च पितरस्तथा॥ १६॥ पवित्रं धारयेवित्यं कौ शेयं दक्षियों करे। भुंजानस्तु विशेषेण दुञ्कृतानि व्यपोहित ॥ १९ ॥ गोवालं दर्भसारं च पवित्रं ग्रंथिसंयुतं । करे च धारयेत्रित्यं न स पापेन लिप्पते ॥ २०॥ नुशपूर्तं पिवेत्रोयं नुशपूतम्पस्पृशेत् । कुशायमित्रितं तीयं सोमपानेन तत्समं ॥ ३१ ॥ रोमकूपे तिलान् स्थाप यः कुर्यात्पितृतपैशं‡। ते तिलाः क्रिमिभिस्तुल्यास्तत्त्रोयं रुधिरं स्मृतं ॥ २२ ॥ गवां वालिपवित्रेस्तु (१ वाल ०) यस्तु संध्यानुपासयेत्। स वै हादश वर्षाणि कृतसंध्यो भवेद हिनः ॥ २३॥ कुशहस्तेन यहत्रं कुशहस्तेन यद्भातं। **कुशहस्तेन यज्ञप्रमध्ययं फलमञ्जूते ॥ २४ ॥**

^{* ?} ब्रह्मसिप चारहालं कं पतनं Wilson, Select Works, II., p. 183.

[†] करसंयुतं B. C. and orig. A.

[‡] तिलतवैशं A; कुयातिल º B.

दिक्षिणेन जुज्ञान्दस्ता दिक्षिणेतरपाणिना । स्राचमेन (1. स्राचामेन) प्रुचिः पाणिर्येषा पाणिस्तपा [जुज्ञः ॥ २५ ॥

पवित्रोदकहस्तास्तु जुर्योदाचमनिक्रयां । नोच्छिष्टः स भवेहभीं भुक्तोच्छिष्टं (भुक्तो B. C. orig. [A.) तु वजैयेत् ॥ २६ ॥

ग्रंथियस्य पवित्रस्य न तेनाचमनक्रिया। ञ्जाचामेद्यस्तु मोहात्मा यथा भोक्षा तथा भवेत्॥ २०॥ वामहस्ते कुशान कृत्वा खाचम्य प्रयतो भवेत । तान्कुशांस्तु परित्यज्य पुनराचम्य भुध्यति ॥ ३६ ॥ विंडार्थी ये कुशा दभी यैः कुशैः पितृतर्पेणं । मुत्रोत्सर्गेषु ये दर्भास्तेषां त्यागी विधीयते॥ ३९॥ पवित्रग्रंथिमुत्सुज्य प्रक्षिपेत् क्षितिमंडले । पाने तु निक्षिपेद्यस्तु तदा चांद्रायगं चरेत्॥ ३०॥ कुशमूळे भवेद ब्रह्मा कुशमध्ये तु केशवः। कुशाग्रे तु खर्य रुद्र एष थर्मः सनातनः ॥ ३१ ॥ जपैश्वतुर्युगं (जवै ° MSS.) चैव सरिष्टेरष्टकं तथा। शंखानां च शतं शेयं प्रवालेस्तु सहस्रकं ॥ ३२ ॥ मुक्ताभिदेशसाहसं मिणिभिलेखमुच्यते । 33 11 कुशग्रंथ्या च पदार्थ (1. प्रयुतं) रुट्राख्वैः कोटिरुचाते॥ गृहे दशगुणं जप्पं गोष्ठे शतगुणं भवेत्। नदीतीरे सहसं स्यादनंतं च शिवालये ॥ ३४ ॥ वर्ज यथा सुरेंद्रस्य शुरुं हस्ते हरस्य च। चक्रायुधं यथा विष्णोरेवं विप्रकरे कुशः ॥ ३५ ॥ नारदेन वसिष्टेन कश्यपनरकीशिकै: *। पैंगळेन च गार्गेण दृष्टो धर्म इति स्मृतः ॥ ३६ ॥ इति सम्मृषिसंमत्थमेशास्त्रं संपूर्णे॥

[Mack. Coll.]

1369.

3247b. Foll. 4a-5a; size 10 in. by $7\frac{1}{2}$ in.; 4to.; coarse Indian paper; Telugu character; 21-24 lines in a page.

Saptarshisammata-smriti. [B.]

[MACK. COLL.]

1370.

3248b. Foll. 5a-6b; size $9\frac{1}{2}$ in. by $7\frac{3}{4}$ in.; 4to.; same paper and writing; 18-20 lines in a page.

The same treatise. [C.]

[MACK. COLL.]

1371.

723f. Foll. 8; size 12\frac{3}{4} in. by 5\frac{5}{4} in.; good, modern Devanāgarī writing; ten lines in a page.

Hārīta-smṛiti, in seven adhyāyas.

It begins:

ये वणीत्रमधर्मस्यास्ते भक्ताः केशवं प्रति ।
इति पूर्वं त्वया प्रोक्तं भूभुवःस्विक्वित्तेत्वमाः ॥ १ ॥
वर्णीनामात्रमाणां च धर्मं नो द्वृहि सक्तम ।
येन संतुष्पते देवो नारिसंहः सनातनः ॥ २ ॥
मार्केडेयः । खत्राहं कर्यायणामि पुरावृक्तमनुक्तमं ।
च्विषिः सह संवादं हारीतस्य महात्मनः ॥ ३ ॥
हारीतं सर्वधर्मेक्षमासीनिमव पावकं ।
प्रिणिपत्याद्भवन् सर्वे मुनयो धर्मकांव्विणः ॥ ३ ॥

This is the Laghu-Hārītasmṛiti of the Calc. Dh. I., pp. 177-193. The present MS. has exactly the same verses (with, of course, various readings) as the printed text, with the single exception that at the bottom of p. 192 of the Dh. (where a line is required to make up a complete śloka), the MS. not improperly repeats the line before last ve aux feur feur e

It ends:

श्वतः कुर्वेन् निजं कमें यथाकालमतंद्रितः । सहसानीकदेवेशं नारसिंहं च सालयं ॥ उत्पन्नवैराग्यवलेन योगी ध्यायेत्परं ब्रह्म सदा क्रियावान् । सत्यं सुखं रूपमनंतमाद्यं विहाय देहं पदमेति विष्णोः ॥

समाप्ता ॥

3 G 2

^{*?} B. C. read कइयपेन च कीशिके: and also corrected in A, for something like the above; the orig. र of नर being doubtful, and इस being a correction for some other original conjunction (? सन).

2489h. Foll. 7; size 11 in. by 5½ in.; fairly written, in Devanāgarī, about 1780 A.D.; ten lines in a page.

Hārīta-smṛiti, another treatise, on defilement and purification, ascribed to the same sage; different from both the Laghu- and Vṛiddhu-Hūrītasmṛiti of the Calc. Dh.; but corresponding to the third treatise (Hārīta-Dharmaśāstra, 112 ślokas) described by Burnell, Index Tanj. MSS., p. 128a, no. xxxiiib.

It consists of 103 slokas, beginning thus:

हारीतेनेवनास्थातं लोकानां हितकान्यया।

प्रायश्चित्तं चिकित्सार्थमेतत्याहुमैनीपिणः॥१॥

श्चिवष्ठां काकविष्ठां वा कंकगृष्ठनरस्य च।

श्चिशों काकविष्ठां वा कंकगृष्ठनरस्य च।

श्चिशों किष्ठां तु संस्पृश्य सचैलो जलमाविश्वेत्॥१॥

शच्चों किष्ठां (1. अर्थों ०) तु संस्पृश्य प्रायश्चित्तं विनि
उपोष्य रजनीमेकां पंचगच्येन शुध्यति॥३॥ [दिंशेत्।

रजस्वला तु या नारीं श्वानं काकमण्य स्पृश्चेत्।

प्रायश्चित्तं कर्णं तस्या येन सिद्धिमवाप्रयात्॥४॥

श्चितक्रांते विराचे तु सानं कृत्वार्थवाससा।

विराचं खपयेदूर्ध्वेनेकराजमधः श्चिपेत्॥५॥

नियमस्या व्रतस्या रजःस्त्वी पश्येत्वर्णंचन।

विराचं तु श्चिपेदूर्ध्वे व्रतश्चेषं समाचरेत्॥६॥

उच्चिष्ठस्तु द्विजातिस्तु रजःस्त्वी यदि संस्पृशेत्।

उपवासस्वर्थों स्त्रिष्ठ कथ्वों स्त्रिष्ठे त्याहं श्चिपेत्॥०॥

It ends:

तस्मृतिः ॥

खिन ज्य सगीवाणामा सहसाद्धनादिष ।

यद्धं क्षेत्रं च पत्रं च कृत्वाच्चमुद्दं स्त्तियः ॥ १०० ॥

ये जाता ये र्राप चाजाता ये च गर्भे व्यवस्थिताः ।

वृत्तिं ते र्राप हि कांश्वंति वृत्तिदानं न विद्यते ॥ १०० ॥

पितृप्रसादाद्वं जंते (!) थनानि निर्धनानि च ।

स्थावरं तु न भुंज्येत प्रसादे सति पैतृके ॥ १०२ ॥

स्थावरं द्विपदं चैव यद्यपि स्वयमर्जितं ।

खसंभूय सुतान्सर्वान् न दानं न च विक्रयः ॥ १०३ ॥

इति हारीतप्रस्थीतं धर्मशास्त्रं समाप्तम् ॥ समाप्ता हारी-

GAIKAWAR.

B. GENERAL DIGESTS OF LAW.

1373.

850. Foll. 270; size 12½ in. by 4½ in.; modern, careless Devanāgarī writing; generally ten lines in a page. Very incorrect.

Smṛiticandrikā, a digest of Hindū law, by Devaṇṇa (Devaṇa, Devāṇḍa, Devagaṇa) Bhaṭṭa, son of Keśavāditya Bhaṭṭa.

The sections on ācāra and prāyaścitta.

- I. Ācārakānda (foll. 148).
  - a. Samskārāh beg.:

श्रीमते शकल शानसामान्यपदमापुषे ।

गणेशाय नमो विश्वं विश्वते सर्वदा नृणां ॥ १ ॥

जयित गणपतेः परणुः सदोद्यतो विश्वकंटक छेदे ।

प्रणतानामभिलितार्थसाधनकृतप्रसंगस्य ॥ २ ॥

जगत्संसूतिसंरक्षासंहारैकविनोदिने ।

नमो भगवते तस्मै चिदानंदाय विष्णवे ॥ ३ ॥

मन्मनःसारसे नित्यं वसतात्सा सरस्वती ।

मत्सरःसूक्तिकुसुमविकासो यत्मसादतः ॥ ४ ॥

वागीश्वरीं गणेशं च नत्वा विद्वदनुग्रहात् ।

सर्वेलोकहितार्थाय क्रियते स्मृतिचंद्रिका ॥ ५ ॥

स्मृतिप्रायेण(ी. स्वाभि०) किंचिच्च नास्माभिरिह लिख्यते।

किंतु वाचिनकं सर्वमतो ग्राह्मैव निभयैः ॥ ६ ॥

मन्वादिप्रणीतानामेव धर्मशास्त्राणां वेदमूलन्वाचान्येव

धर्मे प्रमाणानीति तद्धिगमोपयोगिकतया तस्त्रास्त्रप्रणेतारः

प्रथमं प्रदर्श्यते । तत्र पैठीनसिः ।

तेषां मन्वंगिरोव्यासगीतमान्युशनोयमाः ।
विश्वदिश्वसंवितेशांतातपपराशराः ॥
विश्ववापस्तंबहारीताः शंखः कात्यायनो भृगुः ।
प्रचेता नारदो योगी बौधायनिपतामही ॥
सुमंतुः काश्यपो बभुः पैठीनो व्याघ्र एव च ।
सत्यव्रतो भरद्वाजो गार्ग्यः कार्ष्णीय(1. जि)निस्तथा ॥
जावालिजैमदिग्निश्च लीगास्त्रिबेद्धसंभवः ।
इति धमैप्रयोतारः षद्विंशदूषयः स्मृताः ॥
इति । नन् चेरं (?) किं परिसंख्या । मैवं तथा her

इति । ननु चेयं (?) किं परिसंख्या । मैवं तथा here a lacuna of nearly two full pages (fol. 1b, l. 10 to fol. 2b, l. 7), after which it proceeds [च] तुर्देशविद्यानां धनेंद्वानानां स्थानानि निमितानि प्रमा- गानि व

इति ॰ धर्मे प्रमाणानि fol. 5a; इति ॰ देशिनिर्णयः fol. 8a; इति ॰ देशधर्मोः fol. 8b; इति ॰ युगधर्मोः fol. 9a; इति ॰ परिभाषा ॥ अधुना छेशितः संस्कारकां- डमुच्यते fol. 9b; इति ॰ संस्कारपरिभाषा fol. 10b; इति गभौधानिनर्णयः fol. 12a, etc.; इति ॰ विवाहप्र- करणं ॥ उक्ताः संस्काराः ॥ fol. 53b.

b. Ahnikam, beg. fol. 53b:

खयदानीमवसरप्राप्तमाहिकं प्रस्तूयंते। तत्र मनुः। ० इति ० मूचपुरीमोत्सर्गिविधिः fol. 55b; इति ० शीच-विधिः fol. 58b; इति ० खाचमनविधिः fol. 61b; इति ० कुशोत्पाठनविधिः fol. 67b; खप स्नानप्रशंसा। etc.

Near the end of this section on daily observances, a passage from the Śrāddha-prakaraṇa has found its way into it, extending from fol. 126b, l. 4 to fol. 147b, l. 3, corresponding to fol. 71a, l. 10-fol. 97a, l. 7 of the MS. of the Śrāddha-prakaraṇa in Burnell's Collection (B. 325). No indication whatever is given here of the insertion beyond several colophons occurring in the passage; viz. इति व आद्वित्माचीनकृतं fol. 130a (Burn. MS. 325, fol. 76b); इति व आद्वित्माचीनकृतं fol. 138a (Burn., fol. 80a); इति व आद्वक्मीण द्रयाणि fol. 138a (Burn., fol. 85b); इति नित्मभोजने मांसचितिदक्षवज्येद्रयाविष-चाणि fol. 146a (Burn., fol. 94b).

The āhnika section ends with the śayanavidhi: तस्मात्मनीिंग क्वींत तुष्ट्ये परमेष्टिन इति ॥

स्त्राहिकं व्यदधाहेवः केशवायसुतः सुधीः । सर्वेवीचिनिकेरचैरिक्मतः प्रीयतामिति ॥

इति ° स्मृतिचंद्रिकायामाहिका ॥ then the headings of chapters, with the date Samvat 1859.

II. Prāyaścittādhyāya, foll. 122; begins:

दंतजाते पकृते चौले चाहोराचेण शुद्धिरिति । खत उर्ध्व प्रागुपनान्यहः (!) यतु मनुवचनं । नृणामकृतचौलानां ० इचात इति तस्याप्यमेव विषयः । ०

इति महापातकप्रायश्चित्तप्रकरणं ॥ महापातकादिपंचकमध्ये महापातकादिपातकानुपपातकप्रायश्चित्तान्युक्ताधुनोपपातक - प्रायश्चित्तान् o fol. 85b.

Of this section there is no MS. in the Burnell collection, and without other MSS. this copy can be of but little use. It ends: मनुनाप्यभोज्ञनशंकायामुक्तं । संवत्मरस्येकमि ० (v. 21) विशेषतः॥ इति स्त्रीमकलविद्याविशारदस्त्री-केशवादित्मष्ट्रीपाध्यायहवनयाज्ञिकदेवसाध्याध्यापविरचितायां स्मृतिचंद्रिकायां प्रायिश्वज्ञाध्यायः समाप्तः॥

As the Smriticandrikā is quoted repeatedly in Hemādri's Digest—e.g. Parišeshākh., Bibl. Ind. I., pp. 145, 149, 182, 194, 212 (where Śańkhadhara and Harihara mentioned as later)—it cannot have been composed later than about the middle of the 13th century.

Of authorities found referred to in the Smriticandrikā may be mentioned (besides Smritis, Purāṇas and Sūtrakāras): Cuturviṃśati(mata), Shaṭtriṃśanmata, Saṃgrahakāra (śloka,? Smritisaṃg.), Bhūshyārthasaṃgraha (śloka), Devasvāmin (comm.), Āpastambabhāshya, Vishņurahasya.

Cf. Burnell, Index of Tanjore MSS., p. 1331.

[H. T. COLEBROOKE.]

1374.

929. Foll. 194; size 12½ in. by 3½ in.; fair Devanāgarī writing of the 16th century; ten lines in a page. Many leaves are more or less injured, esp. foll. 20-32; damaged places have been pasted over with transparent paper; but in many cases part of the original leaf was already gone. Foll. 176 and part of 69 have been supplied by a modern hand.

Vyavahārakāņda of Devaņņa Bhaţţa's Smriticandrikā.

It begins:

सरस्ततीपति वंदे श्रियः पितमुमापति । त्विषांपति गरापति वृहस्पतिमुसान्मुनीन् ॥ पदे पदे प्रस्तलतां प्रतिवादिस्थितावपि । दृष्टानां दृष्टिविषये चन्द्रिका प्रवितन्यते ॥

श्वयदानीं व्यवहारकांडमारभ्यते। तत्रादी व्यवहारखंखपं निरूपते। तत्र वृहस्पतिः। प The work consists of two chapters, the first of which, treating of general rules of procedure, evidence, ordeals, punishments etc., ends fol. 76b: इति स्मृतिचंद्रिकायां वालाद्धिनविषयािषा ॥

श्रीकेशवादित्यसमुद्भवस्य देवस्य शांतद्विजराजमूर्तः ।
तर्चद्रिकां प्राप्य सुखेन लोकाः कुंवंतु सवैव्यवहारसिद्धिं॥
इति सकलविद्याविशारदश्रीकेशवादित्यभट्टोपाध्यायमृनुयाशिकदेवगणभट्टोपाध्यायसोमयाजिविराचितायां स्मृतिचंद्रिकायां
व्यवहारकांडे प्रथमः परिस्हेदः ॥ then follows a list of
contents (prakaranānupūrvī).

Chapter II., treating of deposits, bail, interest, debt, adoption, etc., begins:

वृहस्पतिमुखानेकमुनिवाग्वागुरांतरं । प्रविष्टो देवसाचार्यः कुरुते पदसंग्रहं ॥

The section on Inheritance, contained on foll. 153b-178a of this MS., has been printed at Calcutta (Dāyabhāgaprakaraṇam 1870), and a translation of it has been published at Madras, by T. Kristnasawmy Iyer (1867).

That section is followed by another on acts of violence. Three leaves at the end contain an index of contents by a modern hand.

Another Devanāgarī MS. of the Vyavahārakāṇḍa is available in the Burnell collection, no. 326.

See also Burnell, Ind. of Tanjore MSS., p. 134a. [H. T. COLEBROOKE.]

1375.

1780. Foll. 303; 4to.; size 11½ in. by 9 in.; good, modern Devanāgarī writing, on European paper; nineteen lines in a page.

The same work.

For a different Smṛiticandrikā, by Govindarāja, see no. 1535. [?]

1376, 1377.

2518, 2519. Foll. 1-894; 395-765 resp.; size 10½ in. by 5 in.; legibly written, in Devanāgarī, by several hands, in the 16th century; 10-16 lines in a page.

Caturvargacintāmaņi, a digest of (mainly religious) law, by Hemādri, son of Kāmadeva, grandson of Vāsudeva, and great-grandson of Vāmana.

Chapter I. or Vratakhanda.

The entire digest consists of four chapters— Vrata-, Dāna-, Tīrtha-, and Moksha-khanda and a supplementary fifth or Parišeshakhanda. Little (if any*) attention is paid by the author to civil law.

The work is now in progress of publication in the Bibliotheca Indica; the first, second and part of the fifth chapters having already appeared.

The author (a Brāhman of the Vatsa-gotra) occupied some such post as keeper of the records (samastakaraṇādhipati or karaṇādhyak-sha) under the Yādava princes Mahādeva (1260-1271 A.D.), and his nephew and successor Rāmacandra (Rāmadeva, Rāmarāja 1271-1309) of Devagiri (the modern Dowlutābād).

The present MS. of the Vratakhanda contains at the beginning the genealogical account (rājapraśasti) of the Yādava dynasty, published by Prof. Bhandarkar, in the appendix to his 'Early History of the Dekhan.' It is given here in much the same form as in his MS. G., the two introductory stanzas being followed by ślokas 1-17 of the shorter account (beginning with the reign of Bhillima); whereupon follows the longer praśasti, and finally the five concluding stanzas of the introduction. The two MSS. seem, indeed, to be closely related to each other, being either directly derived one from the other, or both of them from the same

^{*} Cp. Prof. Jolly's Tagore Lectures, p. 17, where it is stated that the section on civil law is far less copious than the other portions of the work. Prof. Bhandarkar, Early History of the Dekhan, p. 89, makes no mention of any subdivision on vyavahāra.

original. The present MS. has the same two lacunæ as MS. G. (śl. 42 and 45 of the larger praśasti).

The MS. begins:

श्रीगोपालमपारवैभवभवस्थ छंदली लोदं यं सांद्र सिग्धतमाल कोमल दल श्यामाभिरामाकृति । कू जल्लो किल किमनी कल रव प्रोल्लासिगोपांगना-गोतस्फी तपविचिचचि रिज्ञातं नमस्कुमे हे ॥ १ ॥ उन्मील लक्षमनीयकां तिसरसी मध्ये विवुद्धप्रभं सारासारविचार चारूमनसा हंसेन संसेवितं । नित्यानंद परागसंगसुभगं वंदारु वृंदारक-श्रेणी भंगमनंगवैरिचरणां भो जड्ड यं पातु वः ॥ २ ॥ वंशो हिनां शोजीयति प्रसिद्धो यस्मिन्स राजा यदुराविदा-[सीत् ।

वभूव यस्मिनसुरावतारभारापहाराय पुरा मुरारि:॥३॥० सा संपन्नदिदं यशो वलिनदं सोयं प्रतापो महान् [न्नरं)। रेकेकं पृथिवीभृतो भुवि महादेवस्य लाक्येतरं(? लोको-तस्य श्रीकरणाधिपः स्वयमहं हैमाद्रिसीरिः(!) परः प्रौढप्रातिभवण्यमाणैविलसहंशो भृशं शोभते ॥ ७५ ॥ इति राजप्रशस्तिः ॥ अप ग्रंथकतुः प्रशस्तिः ॥ पाद्रप्रांतविनःसृतसुसरितो देवस्य ०

Vol. I. ends shortly after the conclusion of the trayodaśwratāni.

The colophon runs thus: इति श्रीमहाराजाथिरा-जश्रीमहादेवस्य समस्तकरणाधीश्वरसकलविद्याविशारदश्रीहेमा-द्रिवरिचते चतुर्वगैचिंतामणी व्रतखंडं समाप्तं॥

Seven leaves at the end contain an index (anukramanikā) written by one Rāmacandra, in Saṃvat 1656 (A.D. 1599). Some portions of these volumes are, however, apparently somewhat older than this date.

Cf. Weber, Cat. Berl., no. 1173.

[GAIKAWAR.]

1378.

2572. Foll. 511, the first 23 of which are wanting; size 13 in. by 5½ in.; good Devanagarī writing of the 16th century; twelve lines in a page. Foll. 24-40, and some leaves at the end are more or less injured in the margin;

and almost throughout the MS, the ink has spread, rendering the writing illegible in many places.

Vratakhunda; incomplete at the beginning and end.

The pratipadvretāni end fol. 25b.

MACK. COLL.

1379.

2633. Foll. 207, one of which (fol. 184) is wanting; and two świdhipattras after foll. 126 and 138; size 9½ in. by 4½ in.; Devanāgarī character; foll. 1-29 well written, c. 1550 A.D.; eight lines in a page; the remainder fairly written, c. 1650 A.D.; eleven lines in a page; foll. 185 and 186 supplied by a third hand.

Sāntika-paushṭikāni, the section of Hemādri's Digest, on propitiatory rites. Vratakhaṇḍa, Vol. II., pp. 1003 seq.

It begins: अथ शांतिकपौष्टिकानि। नीतः शांतमनंतदान ०

The text of this MS. differs very considerably from that printed in the Bibliotheca Indica edition.

The vināyakasnapanam ends fol. 5a (ed. II., p. 1008), when the MS. proceeds: नारद उवाच॥ खयवान्यस्रवस्थामि मभौत्यती च कार्या। सिद्धक्षेत्रे महादृी वा नदीनां संगमेषु वा॥ °

Iti tattvasāgarasamhitoktaganādhyakshasnapanam, fol. 7a ; सनतुमार उवाच ।

> तृतीयाया महाभागकतियां च व्रतं पृषु । येनानंतभवेनसमेनः खपयति द्विजः॥

iti garudapurānoktam śāntivratam, fol. 11a; पुरुक्त उवाच । सानमन्यस्थानि (ed. II., p. 1009); iti vishņudharmottaroktam māheśvarasnānam, fol. 12a (ed. II., p. 1010); vishņudh.-nānāsnānāni, fol. 13a (ed. II., p. 1012); bhavishyottaroktam rudrasnānam, fol. 15a (ed., fol. 1015);

ज्ञथापरं प्रवस्थामि पावनं धर्मेमुज्ञमं । मोह्नदं च तथा क्लेजाङ्ग्रीमभोगदमेव च ॥ व iti kālikāpurāņoktah kalasasnānavidhih, fol. 16a;

सष्टोत्तरक्षतं वध्ये स्वपनं भुक्तिमुक्तिदं। स्वयने विध्वे चैव ग्रह्यो चंद्रसूर्ययोः॥ ०

iti kāraṇāgamoktam ashṭottaraśatakalaśasnānavidhiḥ, fol. 19b; iti kāraṇāgamokta ekonapańcāśatkalaśasnānavidhiḥ, fol. 20b; iti pañcaviṃśatikalaśasnapanavidhiḥ, fol. 22a; iti bhavishyatpurārāṇokto ghaṭikābhishekaḥ, fol. 23a (ed.
II., p. 1016); iti bhavishyottaroktam bandhyābhishekavidhiḥ, fol. 26a (ed. II., p. 1021); iti
vishṇudharmottare rāhuvaradānam (3½ ślokas),
fol. 26a; मनुस्वाच। चंद्रादिखोपरागे च iti matsyapurāṇoktaṃ candrasūryoparāgasnānam, fol. 27b
(ed. II., p. 1023); नारद उवाच।

किमुडेगे हुते कृत्ये सलस्मीकेन हन्यते। मृतवन्साभिषेकादिकार्ये किंतु विधीयते॥ ०

iti matsyapurānoktam saptamīsnapanam, fol. 30a; iti vishņudharmottaroktā sadantotpattišānti, fol. 30b (ed. II., p. 1025); iti garbhoktā janamāraśāntih, fol. 31b (ed. II., p. 1027); iti gośāntih, fol. 36a (ed. II., p. 1031); स्याम्यशांतिः । विष्णुध-मोत्तरात्॥ पुरुक्तर उवाच।

नित्यं नैिमिक्तिकं काम्यं शांतिकर्मे निवोध मे । पंचमीषु च सर्वोसु श्रीधरं पूजरेद्विभुं ॥ ०

iti nityāśvaśāntih; atha naimittikī, fol. 53b; hayamärädhyäyah, fol. 59a; iti śālihotroktāśvaśāntih, fol. 61a (ed. II., p. 1036); iti śrīvardhanam nāma hayānām karmakīrtanam, fol. 62b; atha gajaśāntih, fol. 64b (ed. II., p. 1036); atha mahāvasthānimittaśāntih, fol. 70a; iti parvatayajñavidhih, fol. 76a; iti nīrājanayajñah, fol. 84a; iti pālakapyasamhitāyām pushyagajaśāntih, fol. 95b; iti bhavishyatpurāņoktā mahāśāntih, fol. 109b; iti matsyapurāņoktāny adbhutaśāntikāni samāptāni, fol. 119a; iti nānotpātaśāntih, fol, 124b, etc.; matsyapurāņokto gurušukrapūjāvidhih, fol. 133b; ekagrahapūjāvidhih, fol. 152a; ayutahomah, ib.; lakshahomānushthānapaddatih, fol. 165a; koțihomānushțhānapaddhatih, fol. 178b; vishņudharmottare āvāhanādhyāyah, fol.

199a; ib. anulepanādhyāyaḥ, fol. 200a; ib. pushyādhyāyaḥ, fol. 201a; ib. dhūpādhyāyaḥ, fol. 203a; ib. dakshinādhyāyaḥ, fol. 207a; ib. pratiśarabandhādhyāyaḥ, fol. 207b; a few lines further on the MS. breaks off abruptly at the end of the leaf. According to a rough list of contents on fol. 1a, only one leaf seems to be lost at the end.

[MACK. COLL.]

1380.

2039. Foll. 337; size 12 in. by 5½ in.; legibly written, in Devanāgarī, by different hands; 11-15 lines in a page.

Dānakhaṇḍa, the second division of the Caturvargacintāmaṇi.

The scribe of the last 81 leaves (except foll. 317, 318, 328, 329, 331, 332, which are by a later hand) gives the following date: संवत् १५५०० वर्षे वैज्ञासिवतीयायां तिथी रिविदिने खडोह श्रीसंभितीयों वास्तव्यमीढज्ञातीयिववाडीहिरस्यगभैसुतिववाडीकश्यपेन सहभ्रानृशां पुत्रपीवाशां पठनार्थं दानखंडं पुस्तकिवदिन छिंख ॥

Cf. Weber, Cat. Berl., no. 1218.

[GAIKAWAR.]

1381.

2327. Foll. 895; size 11 in. by 5½ in.; fairly written, in Devanāgarī, about 1750 A.D.; eleven lines in a page.

The same section of Hemādri's work.

[GAIKAWAR.]

1382.

2584. Foll. 473, the first of which is missing; size 12 in. by 5 in.; good Devanāgarī writing of about the end of the 16th century; ten lines in a page.

Another copy of the Dānakhanda, slightly incomplete at the beginning and end.

The vrikshapratishthāvidhi ends fol. 472a.

[MACK. COLL.]

247. Foll. 457; size 12\frac{3}{4} in. by 6 in.; fairly written, in Devanagari; 11-17 lines in a page.

Śrāddhakalpa, the first of the four sections of the Pariśesha-khanda, or supplementary chapter of Hemādri's Caturvargacintāmaņi.

It begins:

खीरोदार्णवसारसंग्रहकलालोलासमालिंगितो ०

Colophon: इति महाराजाधिराजश्रीमहादेवीयसकलश्री-करणाधिपतिपंडितश्रीहेमाद्रिविरिचिते चतुर्वेगेचिंतामणी परि-श्रीमखंडे श्राह्मकत्ये जीवच्छाद्वप्रयोगः ॥ श्राह्मकत्यप्रश्नंसा मत्त्य-पुराखे । etc. two stanzas ॥ इति श्रीश्राद्धकत्यः समाप्तः ॥ संवत् १६४६ जेष्टमासे कृष्णपक्षे वृथवासरे दसमी ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1384.

2153. Foll. 360, twelve of which (1; 238-248) are wanting; while fol. 2 is much injured through damp and insects; size 11 in. by 5 in.; good Devanāgarī writing of 1524 a.d.; 11-13 lines in a page.

Kālanirņaya, the second section of the Pariśeshakhanda, treating of the proper times and seasons for the performance of religious ceremonies.

It commences with 28 introductory verses, as in the Calc. edition.

Colophon: इति महाराजाधिराजस्त्रीमहादेवीयसमस्त-करणाधीस्त्ररसकलविद्याविज्ञारदस्त्रीहेमाद्रिविरचिते चतुर्वेग-चिंतामणी परिज्ञेषखंडे कालनिर्णयः समाप्तः॥ संवत् १५ स्त्रामाद्यदि ६१ वर्षे ५ स्त्रावणस्तुदिपंचमी सपरं षष्टीकृषे सबेह स्त्रीमहंद्रीपवित्रीकृतकस्त्रनिवासिनि देवग्रामाख्ये वृद्धपाठके वा-स्त्रस्त्राध्ययनांथे परोपकारांथे पुस्तकं लिखितं॥ - - - ॥ पंडित-स्त्रीजनाजनस्त्रतंडितस्त्रीविद्याधरपठनांथे कालनिर्योगः समाप्तः॥

For another, even older MS. of this section (1478 a.D.), see Raj. Mitra, Notices, iii., p. 349.
[Gaikawar.]

1385.

1461. Foll. 101; size 8½ in. by 3½ in.; Bengalī handwriting of Śaka 1510 (1588 A.D.): rather difficult to read; ten or eleven lines in a page; foll. 1-4 by a somewhat later hand.

Kṛityakalpataru, a general digest of religious (and civil) duties, by Lakshmīdhara Bhaṭṭa, son of Bhaṭṭa Hṛidaya(dhara), and foreign minister to Mahārāja Govinducandra (of Kanauj or Kāśī, cf. Colebrooke, Misc. Ess. 2nd, II., p. 253).

This MS. contains the Dānakāṇḍa (Dāna-kalpataru), or chapter on gifts.

It begins: ननु किन्नामसंशयनं तद्धि न तावत्सन्देद्धी-त्यनुभवसिद्धो जातिविशेष: चासुमन्वादिना ?

इति कृत्यकस्पतरी दानकार्छ पात्रायात्रनिरूपणपर्व fol. 17a; इति बोड्य महादानानि fol. 34b; इति स्त्री-लक्षीधरविर्दानते प्रक्रीकदानानि fol. 89b.

It ends: इति श्रीभट्टहृदयात्मजमहासान्धिवग्रहिक्रभट्ट-श्रीलक्क्षी[ध]रविरचिते कृत्यकत्यतरी दानकाग्रहं समाप्तं॥

> सर्वेषां मौलिरालानां भट्टाचार्यमहात्मनां । एतद्विद्यानिवासानां दानकास्वास्थ्यपुस्तकं ॥ स्योमेन्दुश्ररशीतांश्रुमितशाके विशेषतः । श्रूद्रेण कविचन्द्रेण विलिख्य परिशोधितं ॥

According to a MS. described by Prof. Peterson, Report I. (1882-3), p. 108, the entire work consists of the following twelve chapters:

- 1. Brahmacāri-kānda.
- 2. Grihastha-kānda.
- 3. Naiyatakāla-kānda.
- 4. Śrāddha-kānda.
- 5. Dāna-kānda.
- 6. Pratishthā-kānda.
- 7. Tirtha-kānda.
- 8. Suddhi-kanda.
- 9. Rājadharma-kāņļa.
- 10. Vyavahāra-kānda.
- 11. Santi-kanda.
- 12. Moksha-kānda.

But, if this is a complete list of the chapters, their order must be somewhat different, as the *Rājadharma-kānda* is called the 11th in its introductory verse.

As the Kalpataru is quoted in Candeśvara's Ratnākara, it cannot be later than the beginning of the 14th century. [H. T. COLEBROOKE.]

852. Foll. 46; size 12½ in. by 4 in.; fairly good, modern Devanāgarī writing; ten lines in a page.

Rājadharmakānda, the chapter on the duties of kings, of Lakshmādhara Bhaṭṭa's Kṛitya-kalpataru. It begins:

न्यास्ये वर्त्मिन यज्ञगहुणवतां ग्रेहेषु यहंतिनो

राज्ञां मूर्थेनि यत्पदं व्यरचयतोषिंदचंद्रो नृपः ।

तत्संव खलु यस्य मंत्रमहिमाद्ययं स लक्ष्मीधरः

कांडे शंसित राजधमैनिचयानेकादशे पुर्यधीः ॥ १ ॥

राजप्रशंसा प्रथमनिधिको गुणास्ततः ।

स्रमात्या स्य दुर्गीणि वास्तुकमैविधिस्ततः ॥

राष्ट्रसंग्रहणं कोशो दंडो मित्रं ततः पुनः ।

राजपुत्राभिरह्या च मंत्रः धाद्भुर्यमेव च ॥

यात्राभिषिक्तकृत्यानि देवयात्राविधिस्ततः ॥

महोत्सवस्र कौमुद्या ध्वजोच्छायविधिस्ततः ॥

महानवम्यां पूजा च विधिस्त्रिहस्य चाप्पण ।

गवोत्सर्गो वसोधीरा पर्वार्थकादश क्रमात ॥

खय राजप्रशंसा। तत्र मनुः। ०

इति राजमशंसा fol. 3a; इत्यभिषेकविधः fol. 5a; इति राजमुणाः। अयामात्याः fol. 6a; अय दुर्गीण fol. 10a; अय वास्तुकमैविधः fol. 14a; इति वास्तुशांतिः। fol. 20b; इति राष्ट्रं। अय कोशः fol. 21b; अय राजपुतरक्षा fol. 23a; अय मंत्रः ib.; अय पाद्मुणं fol. 25a; अय यात्रा fol. 26a; अयाभिषिक्तस्य कृत्यानि fol. 31b; अय देव-यात्राविधः fol. 38a; अय कौमुदीमहोत्सवः fol. 39a; अयंद्रश्वजोच्छ्रायविधः fol. 39b.

It ends (? from Bhavishyapurāna):

रवं यो वाहयेद्वारां शास्त्रदृष्टेन कर्मणा।

तस्य भूः सिच्यते सर्वी सनगा सहसागरा॥

सन्न्यमेथसमं पुग्यं दिनहोमात्मनायते।

वाजपेयशतं राजाविंग्नष्टोमशतं तथा॥

साथयो व्याधयस्तस्य न भवंति कदा चन।

सायुरारोग्यमैन्द्रये तदंते च सुखी भवेत्॥

इति श्रीमहोविं[दचं]द्रमहाराजसांधिविग्रहिकश्रील्रष्ट्सीधर-भट्टविरचिते कृत्यकस्पतरौ राजधर्मकांडः संपूर्णः॥

No quotations other than from Purāṇas and Smṛitis have been met with.

[H. T. COLEBROOKE.]

1387.

989. Foll. 258; size 14 in. by 5 in.; fairly good, modern Bengalī handwriting; eight lines in a page.

Krityaratnākara, the first section of a general digest of Hindu law, compiled under the direction of Candeśvara, son of Vīreśvara (son of Devāditya), and minister of King Harasinhadeva of Mithilā (or Nepāla).

According to a sloka at the end of the section on Civil law, Candescara was living in Saka 1236 (A.D. 1314, cf. no. 1390) when he gave away his weight in gold, on the river Vāgvatī.

Another śloka at the end of the same section states that the complete digest consists of the following seven sections: 1. Kritya; 2. Dāna; 3. Vyavahāra; 4. Šuddhi; 5. Pūjā; 6. Vivāda; 7. Grihastha-ratnākara.

The work begins (with the numbers of *ślokas* supplied):

हर्पव्यालोलमी लिहवदमरभुनीवारिधाराभिषेकात् विश्राने लोचनारनी विगलितगिरिजा संभ्रमादस्तविमा। देयादर्धेन्द्ररोचिधिरचितकवरीकुन्दमालानुकारा वासः श्रेयांसि गौरी वदनसरिसने शांकरी भृक्कलीना॥१॥ वेददुनं सुकृतसम्पलमुचगासम् उल्लासयन्निधपयोनिधिनीलमृतिः । भूमग्डलोडरणकमे च कुमैरूपो देवः शिवं दिशतु विश्वज्ञनीनमृतिः ॥ २ ॥ ० ३ ॥ सस्ति श्रीहरसिंहदेवनुपतिनिःश्रेपविद्वेपियां निर्माणी मिणिलां प्रसाददिखलां (l. प्रशासद º) कार्णीट-षाशाः सिखति यो यशोभिरमग्रीः पीयुपधाराद्वीर् देवः शारदशर्वरीपितरिवाशेपिश्रयं भावुकः ॥ ४ ॥ चिस्मन् दिग्विजयोद्यते वलभरात् कुच्जीभविद्धः फर्णेर् खन्योन्यं निविदं मिलुद्भिर्भितः श्रेपं सहसेशसः। गळ्तम् जवान्धवे दिनपती प्रत्यक्पयोधेरधः सद्यः संनुचद्क्तकोरकवपुःसाद्र्यमालस्रते ॥ ५ ॥ सामाखेदं भजध्वं जलधिमुपगते बान्धवे पद्भनानाम् अनः पञ्चेपुरोपव्यसनभयमुख(!. प)श्चक्रवाका वराकाः । श्रीमत्कार्णीटभूमीपतिमुक्रुटमर्गेः प्रीरायसस्य लोकान् रम प्रौढमतापद्युमणिरुद्यिनीं संपदं संतनोति ॥ ६॥

रतस्याङ्गतसन्धिवग्रहधुरा पात्रं पवित्रीकृत-स्मालोकः शरदिन्दुसुन्दरयशःसंदोहगङ्गासुभिः। **ञासीन्मन्त्रमयद्युतिप्रतिहतामित्रान्धकारोटयो** देवादित्य इति प्रसन्नद्धदयो देवदुमी जङ्गमः॥ १॥ महादानेस्तैस्तैर्विभवमहितैनिन्दतमभूत् कुलं भूदेवानां बहुविधमखैस्तैमेखभुजां। तडागैरावासैः कमलमधुपानोन्मदनद-डिरेफ्ल्रेगीनामुपकृतमनेन खितितलं॥ ६॥ गुणाम्भोधेरम्मादजनि रजनीजानिरुद्धेर इवाम्भोजाद देवो द्रविण इव मन्त्रीशतिलकः। नवं पीयूपांशोरमृतमिव शिक्तप्रणियनो नयादनुः (? महादनाः) श्वाध्यादिव जगित वीरेश्वर इति॥९॥ लक्ष्मीभाजो दिजेन्द्रानकृत कृतमतियों महादानदानैः प्रादानुष्टस्तु रामप्रभृतिपुरवरे शासनं श्रोनियेभ्यः। वापीचक्रिविवन्दंदहिभतनगरे (?) निर्जितातद्वदुःसः प्रासादस्थेन तुक्को व्यरिच सुकृतिना खर्गसोपानमाहु:॥१०॥ यः सन्धिवग्रहविधी विविधानुभावः शौर्योदयेन मिथिलाधिपराज्यभावं। निमेत्सरं खनयसञ्चितको जिजातं सप्ताङ्गसंघटनसंभृतमेव चक्रे॥ ११ ॥ प्रज्ञावतां सद्सि संसदि वाक्पट्नां राज्ञां सभाम् परिषाखिष मन्त्रभाजां। चित्रे ऽर्थिनां च कविताखिप सत्कवीनां वीरेश्वरः स्फ्रति विश्वविलासिकीतिः ॥ १३ ॥ श्रीमानमुष्य तनयो नयचक्रचारुर् खाचारविज्ञनवकत्यतरुप्ररोहः। सत्संथिविग्रह<u>भ</u>ुरीयापदावलस्रम् चराडेश्वरो विजयते सचिवावतंसः॥ १३ ॥ ० २३ ॥ विभागः कल्पवृक्षं क्षचन परिसरे कामधेनुं दथानः क्षाप्यतः पारिजातं क्षांचिद्पि च दथच्छोपयादोविमुक्तः। श्रीमचाडेश्वरेण स्मृतिनिगमविदा तन्यते ते[न] तडद् विष्णुव्यासादिवाक्यस्फुरदमृतमयः कृत्यरानाकरो ऽयं॥ २४॥ खरूपमलमानेभ्यो निमित्राच विधीयते। सभीष्टमलदस्याच धर्मस्यादी निरूपगं॥ २९॥ परिभाषा ततः प्रोक्ता ततो मासपरिस्थितः। खयात चैत्रवैशाखी ज्यैष्टापाढी ततः परं॥ २६॥ ततस्र स्रावणो भद्र साधिनः कार्त्तिकस्तपा। मार्गः पौषो ज्य मायश्च फालानः परिकातितः॥ ३९॥

मलमासव्यवस्थापि तरङ्गो उस्य ततः कृतः ।
प्रकीर्णेकं च वाराणां व्रतादिविधिविस्तरः ॥ ३० ॥
रिवसंक्रान्यमावास्याग्रहणस्थितयस्ततः ।
व्रतादितिथिवेधादिव्यवस्थितिरनन्तरं ॥ ३१ ॥
स्वमागमविज्ञेन श्रीचखेश्वरमन्तिणा ।
द्वाविंशितस्तरङ्गाणां कृत्यरमाकरे कृता ॥ ३२ ॥
तत्र प्रवृत्तीपायिकं धर्मिनिरूपणं सहपतः । तत्र मनुः । ०
इति ० धर्मिनिरूपणतरङ्गः fol. 17a; ० परिभापातरङ्गः
fol. 30a; ० मासपरिस्थितितरङ्गः fol. 31a; ० चेत्रतरङ्गः
fol. 56a; ० वेशाखतरङ्गः fol. 70b, etc.; ० माघतरङ्गः
fol. 210; ० फाल्गुनमासतरङ्गः fol. 216b; ० मिल्झुचनिर्णयतरङ्गः fol. 220; ० प्रकीर्णेकतरङ्गः fol. 240;
० वारव्रतादिविधितरङ्गः fol. 247b; ० संक्रान्तितरङ्गः fol.
251b; ० स्रमावास्यातरङ्गः fol. 252b; - - - ० ग्रहणकतरङ्गः ॥ स्रथ व्रतादितिथिवधादिव्यवस्थितः ॥ fol. 255b.

वृन्दे मन्त्रीश्वराणां परिषदि विदुषां सामगानां समाजे गोष्टीषु स्तेमभाजां सदिस सुकृतिनां श्रीमतां मन्दिरेषु । श्रागङ्गाम्भःसभासु क्षितिवरूयभुजामारुये नीतिभाजां श्रीम्बार्छेष्यरो ऽयं निष्ठिरुगुणनिधिगीयतां गौरवेण ॥

महासान्धिविग्रह्तिकक्कुरश्रीविरेश्वरात्मनमहासान्धिविग्रहि-कक्कुरश्रीव्यक्षेत्र्यरिवरिवतः कृत्यरात्नाकरः समाप्तः ॥ See the same author's Krityacintāmaņi.

Regarding the author's age see no. 1390.
[H. T. COLEBROOKE.]

1388.

467. Foll. 128; size 17 in. by 5 in.; fairly written, in the Bengalī character, at the end of last century; nine lines in a page; the first two leaves have been replaced by three leaves in a large, somewhat more recent handwriting.

Dānaratnākara, the section on Gifts, of Candeśvara's Digest of Hindu law.

It begins:

It ends:

तत्पातु लोचनं शम्भोः प्रियाश्चेष्विनमीलितं । [॥ १॥ उत्तं सरजनीनाप(1. सरोजिनीनाप)निद्राणमिव नीरजं

उत्तिद्रांभोजराजीवहरूपरिमलोब्रूतरागैस्तलागेर् उन्मीलद्वबघोपश्रुतिविगलद्घैः शासनैरयज्ञानां । लक्षीं विश्वंभरायाः स्फुटमकृत कृती यो महादानदानैः स्रीमच गडेम्बरो अनं रचयति रुचिरं दानरानाकरं सः॥३॥ श्रीचाहेश्वरमन्त्रिया मतिमतानेन प्रसन्नात्मना नेपालाखिलभूमिपालजयिना धर्मेन्दुनृग्धाबिना । वाग्वत्याः सरितस्तरे सुरधुनीसाम्यं दथत्याः शुचौ मार्गे मासि ययोक्तपुष्पसमये दत्तस्तुलापूरुषः ॥ ३ ॥ यम्य हानातिरेकेण लोके निर्जितगौरवः। कल्पदूमः पारिजातः कामघेतुः क्वचित्क्वचित्॥ ४॥ स्त्रीक्रमिय यहानं कृत्यरालाकरे पुनः। मासादिकत्यसामस्यगौरवासदुदीरितं ॥ ५ ॥ टानधमैविधिदौनखरूपस्य निरूपणं। देयादेयतरङ्को ऽत्र पात्रार्णा कषनं ततः ॥ ६ ॥ महादानानि सर्वीणि गोसहस्रमननारं। धात्यादिशैलदानानि गुडधेन्वादिकानि च ॥ १ ॥ गवां खरूपतो दानं ततो हेमगवी परं। वृषक्षाजिने तडहानं भूमिसुवर्णयोः ॥ ७ ॥ विद्यादानं कट्यदानमन्नदानमतः परं। मासतुतिथिनख्वप्रदानानां तरङ्गकाः ॥ ९ ॥ चारोग्याभयदाने च द्विजस्थापनकं ततः। प्रकार्यं कप्रदानानि वापीक्षपसरोविधिः॥ १०॥ प्रतिष्ठा चैव वृक्षाणां दानमाश्रयचिहितं। द्रव्याणां देवतान्यत्र श्रीचाडेश्वरमन्त्रिणा ॥ १९ ॥ देवद्रमाधिकोल्लासिसाम्यत्वाभासितिष्रिया । जनविंशदमी रम्यास्तरङ्कास्तेन निर्मिताः॥ १२॥ खय दानविधिः ॥ तत्रः मनुः । º

इति ° दानिविधितरङ्गः fol. 3; ° दानस्वरुपतरङ्गः fol. 7h; ° देयादेपतरङ्गः fol. 10b; ° पाचिनरुपयो नाम तरङ्गः fol. 19; ° तुलापुरुषमहादानं fol. 27; ° हिरप्यगभेदामं fol. 29; ° ब्रह्माखदानं fol. 31; ° क्रस्पपादपदानं fol. 35b; विश्वपादपदानं fol. 36b; विश्वपादपदानं fol. 37; हेमहिस्तरपदानं fol. 36b; व्याख्याङ्गलं fol. 38; पचलाङ्गलदानं fol. 39b; पृथ्वीदानं fol. 40b; विश्वप्रव्यदानं fol. 43; क्रस्यलतादानं fol. 44; समसमुद्रदानं fol. 45; रानधेनुदानं fol. 45b; इति ॰ घोडशदानतरङ्गः fol. 46b; ॰ गोसहस्रदानतरङ्गः fol. 56; ॰ श्रेनुतरङ्गः fol. 65;

शोदानतरङ्गः fol. 73;
शृं वृषदानतरङ्गः fol. 75;
शृं कृष्णाजिनदानतरङ्गः fol. 79;
भूमिदानतरङ्गः fol. 82;
शृं सुवर्णदानतरङ्गः fol. 85;
श्विद्यादानतरङ्गः fol. 94b;
अवदानतरङ्गः fol. 98;
भासदानतरङ्गः fol. 100:
धातुदानतरङ्गः fol. 100b;
तिथिदानतरङ्गः fol. 103b;
नश्चवदानतरङ्गः fol. 105;
श्वारायदानतरङ्गः fol. 106;
द्विजस्थापनतरङ्गः fol. 107b;
प्रकोर्णकदानतरङ्गः ॥
श्वथ वायोक्यतडागादिविधः । fol. 119b.

The MS. concludes with the last two ślokas given at the end of the $Viv\bar{a}daratn\bar{a}kara$, with, however, one or two lacunæ. In one of these the initial τ of the last śloka containing the date is wanting.

The colophon runs thus: इति सप्रक्रियमहासा-न्धिविग्रहिकठक्कुरश्रीवीरेश्वरात्मजसप्रक्रियमहासान्धिवग्रहिक-ठक्कुरश्रीचाहेश्वरविरचितो दानरानाकरः समामः॥

Besides Smritikāras and Purāņas are found quoted: Kalpatarukāra, fol. 69b etc.; Kāmadhenu, fol. 109 etc.; Chandogaparišishṭa, fol. 23b; Dānavyāsa, foll. 12-15b; Dānasāgara, foll. 12, 16, 19b, 23 etc.; Parišishṭa, fol. 22b; Pārijāta, fol. 16 etc.; Shaṭtriṃšanmata, fol. 7.

[H. T. COLEBROOKE.]

1389.

880. Foll. 70 (numbered 2-71); size 11 in. by 4 in.; good, modern Bengali handwriting; nine lines in a page.

Suddhiratnākara, the section on purification, of Candeśvara's Digest.

The beginning and end are wanting, the MS. having apparently been copied from one the first leaf of which had been lost, as well as several leaves at the end.

It begins:

- - स्तोपहतानां च पचात्रस्य विष्युद्धता । स्नानात् सुद्धिरपां सुद्धिः सम्यगचोपवर्णिताः ॥

चतुस्त्रिंशत्तरङ्गेण मुडिरालोकाते क्रमात्। मिथिलाधिपमन्त्रीन्द्रश्रीचन्द्रेश्वरसूरिणा॥

अय प्रायेण शुद्धिः ॥ तत्र मनुः ॥ ०

1. Prāyeṇa-śuddhitaranga ends fol. 8; 2. jananāśuddhit., fol. 9h; 3. jananamaraṇāśaucat., fol. 11h; etc.—27. इति शुद्धिरानाकरे सभावशुद्धितरङ्गः॥ अय तैजसादिद्रव्यतरङ्गः o fol. 69b.

[H. T. COLEBROOKE.]

1390.

1423. Foll. 224; size 12½ in. by 4 in.; Devanāgarī writing of the latter part of last century; foll. 1-150 in a large, clear hand, nine lines in a page; the remaining portion less clearly written, apparently by several hands; 9-14 lines in a page.

Vivādaratnākara, the section of Candeśvara's Digest, treating of Civil law [A.]

This section has been edited, in the Bibliotheca Indica, by Paṇḍit Dīnanātha Vidyālan-kāra.

That edition commences with an introduction of 29 verses, which is not contained in any of the three MSS. of this collection.

These MSS. begin:

सर्वात्मने नमस्तस्मै सर्वापत्परिपन्थिने।
सर्वार्थिसिद्धये सद्यः सर्वापास्याय शंभवे॥ १॥
सर्वार्थिसिद्धी स्वाहिनीय
सर्वार्थिसिद्धी कमलालयेव।
सर्वाश्रया पातु पवित्रयन्ती
श्रीमिद्धितीशं मुदिता भवानी॥ २॥
विलोक्य मन्वादिमुनिप्रणीताः
स्मृतीस्त्रयाचायैकृताविबन्धान्।
चाडेश्वरः सम्जनरस्रनाय
विवादरानाकरमातनोति॥ ३॥

तत्रादी भ्राणादानविवादपदम् । तत्र वृहस्यितः । १ इति १ भ्राणादानतरंगः fol. 2b; १ वृद्धितरंगः fol. 7; १ अकृतवृद्धितरंगः fol. 8b, etc.

It ends:

कत्यदुने वाष्य पारिजाते हलायुधे वाष्यवा प्रकाशे ।

पत्सारमस्मादधिकं च तसहधाति रत्नाकर एक रव॥१॥

यं कामधेनुरनुयाति सकत्यवृक्षा

यं सेवते निजम्मलाय स पारिजातः ।

तं वैरिगोजिनिदमुचसहसनेचं

चक्छेश्वरं तुल्पितुं कतने भवन्तु ॥ २ ॥

श्रीकृत्यदानव्यवहारशुद्धिपूजाविवादेषु तथा गृहस्ये ।

रत्नाकरा धर्मभुवो निवन्धाः कृतास्तुलापुरुषदेन सम॥३॥

रसगुणभुजचंद्रैः संमिते शाकवर्षे

सहसि धवलपश्चे वाग्वतीसिधुतीरे ।

श्रादित तुल्तिमुचैरात्मना स्वर्णराश्चिं

निधिरसिल्गुणानामुज्ञमः सोमनाथः * ॥ ४॥

इति समस्तप्रित्रयाविराजमानमहासांधिविग्रहिकठक्कुरश्री -विरेश्वरात्मज-समस्तप्रक्रियाविराजमानमहासांधिविग्रहिकठक्कुर-चंडेश्वरविरिचतो विवाद्रात्माकरः समाप्तः॥

The date contained in the last verse, viz. Śaka 1236 (A.D. 1314)—when Candeśvara, the minister of Harasimhadeva, is stated to have given away his weight in gold, on the Vāgvatī (the modern Bāgmatī, the principal river of the Nepal valley)—seems to fit in fairly well with what is known of the history of the country. Though the legendary history of Nepal (D. Wright, p. 174 seq.), which represents Harisimhadeva (!) as having come into Nepal from Ayodhyā in 1324, and soon after succeeded in getting himself recognized king, is too little trustworthy to afford much help, other circumstances seem to point to the overthrow of the Mallas, traditionally connected with the name of Harisinhadeva (and perhaps

^{*} This is also the reading of the Bibl. ind. edition and of a MS. in Rāj. Mitra's Notices, v., p. 152; whilst Mr. Rajkumar Sarvadhikari, Tagore Law Lectures 1880, p. 394 (? from a Benares MS.) reads o numerity at alumnum 'north of Somanātha.' No mention seems, however, to be made of such a shrine or place in Nepal, though nātha, no doubt, seems rather a favourite ending of local names there.

alluded to in the introduction to the Krityaratnākara) having taken place in the early decades of the 14th century. See C. Bendall, Cat. of Cambr. MSS., p. vii. Thus the present digest was probably compiled not long subsequently to the date recorded above. author, no doubt, frequently quotes the Pārijāta, and if thereby the Madana-pārijāta were intended, the above date would be too early, since that work is posterior to the Parāśara-However, the Mādhavīya (c. 1350-60 A.D.). passages quoted from the Pārijūta in the Vivādaratnākara, do not occur either in the printed or unprinted portions of the Madanapārijāta: hence the author must refer to some other H. T. COLEBROOKE. work of that title.

1391, 1392.

438, 439. Foll. 135 and 150 resp.; size 4to.; 11 in. by 8½ in.; written in Bengalī character, on European paper (water-mark 1802); eleven lines in a page.

Another copy of the Vivādaratnākara.

In some portions interlinear and marginal notes have been added by Colebrooke.

[H. T. COLEBROOKE.]

1393.

847. Foll. 112; size 12½ in. by 5 in.; fairly written, in Devanāgarī, in, or shortly before 1789, for Sir W. Jones. Ten lines in a page.

Another copy of the same work. Incomplete. It breaks off at the end of the $Prak\bar{a}$ -sataskaradandataranga. [H. T. Colebrooke.]

1394.

1556. Foll. 317 (numbered 318, no. 22 having been omitted); size 11 in. by 4½ in.; indifferent Devanāgarī writing; 9-12 lines in a page.

Madanapārijāta, a compendium of religious and civil duties, in nine chapters (stavaka), compiled—under the patronage of the Ṭāka prince. Madanapāla of Kāshṭhā (Kāṭha, near Pillī), son of (Sādhāraṇa, and grandson of) Bharahapāla—by Viśveśvara Bhaṭṭa, son of Peṭṭi Bhaṭṭa and Ambikā.

The work is being edited, in the Bibliotheca Indica, by Paṇḍit Madhusūdana Smṛitiratna. See also Aufrecht, Cat. nos. 651, 652; Rāj. Mitra, Notices, i., p. 242.

The author composed successively: 1. the Subodhinī, a commentary on Vijāāneśvara's Mitāksharā; 2. the Madanapārijāta; 3. the (Karmavipāka-) Mahārnava; 4. the Smritikaunoudī (in which 2. and 3. are quoted); and 5. the medical dictionary Madanavinoda. regards this last work, a sloka at the end of several MSS, avers that it was composed in Samvat 1431 (A.D. 1375); and since the Paraśara-Mādhavīya (c. 1350-60 A.D.), as pointed out by Prof. Aufrecht, was largely made use of in the compilation of the Madanapārijāta, the date of the latter work (if the former date be correct) would probably fall somewhere between 1360 and 1370 A.D. See Prof. R. v. Roth's article on Madanapäla, Weber's Ind. Stud. xiv., p. 398; as also Prof. Bhandarkar's Report for 1883-84, p. 47. Mr. Sarvadhikari's conjecture, Tagore Law Lect. 1880, p. 390, to read the date of the Madanavinoda as Samvat 1231 (taking yuga as 2) is quite unnecessary.

On fol. 216a of the present (fol. 178a of the next) MS., the author refers to his commentary on the Mitāksharā: स्त्रीरसाद्यभावे तु कानीनादीनामिष सकलिष्णभूधनग्रहणमस्त्रीय पूर्वभावे परः पर इति वचनादिति विज्ञानेश्वरमतं। यथा चायमेव क्रमस्त्रथासा-भिरूपपादितं विज्ञानेश्वरटीकायां सुबोधिन्यां दायविभागप्रकरणे।

The colophon runs thus: इति पंडितपारिजात-कहुरमहोयादिविहद्राजीविराजमानस्य श्रीमदनपाळस्य निवंधे मदनपारिजाताभिथे नवम स्तवकः । समाप्तोयं मदनपारिजातास्मः ॥ संवत् १६५३ समये पौषवदि द्वाद्शी वुधवासरः । इदं पुस्तकं लिखितं माधवतेवारि काश्यां विश्वेश्वरसंतिधी ॥ This date applies, however, only to the last chapter (foll. 231–318); foll. 1–157 having been transcribed by a more modern hand; whilst foll. 158–280 were supplied at the beginning of the present century. Fol. 317 contains an index to foll. 1–104; but another index, on nine leaves, has been added within the present century.

[H. T. Colebrooke.]

1395.

926. Foll. 235; size 12½ in. by 4½ in.; legibly written, in Devanāgarī, by different hands, at the beginning of the present century; 8-12 lines in a page.

Madanapārijāta.

[H. T. COLEBROOKE.]

1396.

1795. Foll. 258 (of which 80-115, 157, 158 are wanting); size 14 in. by 5½ in.; large, clear, modern Devanāgarī writing; nine lines in a page.

Two sections of the *Prayoga-pārijāta*, a digest of religious and civil duties, by *Narasimha*.

a. Pākayajāakāņļa begins:

तं पाकयजनेनेव हिरस्यकशिषुप्रदः।
लक्ष्मीनृसिंह किं दाता तदन्ययजनेरिस ॥ १ ॥
श्रवस्यक्रेपिलोचनसाधनप्रभुफस्सामस्यक्रोतिकनत्प्रदः।
नरहरे विहरन् धनतजैनैः
प्रमुदितो ऽसि ससर्पविलिश्रिया ॥ २ ॥

स्रथाचार्योक्तक्रमेण सप्तपाक्रयज्ञविधिरिभधीयते॥ तथा च तदीयवचनं॥

> षतः परं द्विजातीनां संस्कृतिर्नियतोच्यते । संस्काररहिता ये तु तेषां जन्म निर्यकं ॥ पंचिवंशितसंस्कारेः संस्कृता ये द्विजातयः । ते पवित्राष्ट्र योग्याः स्युः श्राह्मादिषु सुयंत्रिताः ॥

गभीधानं पुंसवनं सीमंतो विल्डरेव च । जातकृतं नामकर्म निष्क्रमो ध्वाझनं परं ॥ चौलकर्मोपनयनं तद् व्रतानां चतुष्टयं । जानोद्वाही चाग्रयसम्बद्धका च यथातयं ॥ श्रावस्थामाश्चयुक्तयां च मार्गशीर्घी च पार्वसं । उत्सर्गश्चास्त्रपाकर्मे महायद्वाश्च नित्मद्वाः ॥

श्रावर्यां कर्तव्यं श्रवसाकरे।

खय श्रवणाकमें चिते fol. 3b; इति प्रोक्तं श्रवणाकमें fol. 14a; इति नृसिंहीये प्रयोगपारिज्ञाते पाक्षयक्षकां देश श्रवणाकमें सर्वेष्ठप्रकरणं fol. 18b; े सन्ध्रयुजीप्रकरणं fol. 22a; े साययणप्रकरणं fol. 27b; े प्रत्यवरोहणप्रकरणं। े खयोहे शक्रमप्राप्तपाकपञ्चमूतश्राद्धविधरिभधीयते fol. 35b; the end of the chapter on fraddha, and the concluding portion of this section of the digest, is wanting.

b. Shodasakarmakānda, incomplete at the beginning and probably also at the end.

Fol. 115 begins: नामित्यस्य मंत्रस्य स्नागिरसः कुत्सः सूर्योक्तपृष् । °

इति श्रीन्रसिंहीये प्रयोगपारिजाते षोडशकनेकांडे ग्रह्यजमकरणं fol. 118a; ॰ गभीधानप्रकरणं fol. 137a;
॰ पुंसवनानवलोभनप्रकरणं fol. 146b; ॰ सीनंतप्रकरणं॥॰॥
अथेदानीं विष्णुविल्यभिधीयते fol. 156a; the end of
this chapter is wanting (on foll. 157-8); इति ॰
स्तिकागृहिनमौणविधिः fol. 160b; ॰ जातकमैप्रकरणं fol.
209a; ॰ जननित्रध्यादिकृत्यविधिः fol. 210a; ॰ स्तिकानां
कर्मेनियमाः fol. 213b; ॰ पुजपरिग्रहविधिः fol. 218b;
॰ नामकरणप्रकरणं fol. 254a; निष्क्रमणप्रकरणं fol. 254b;
॰ वालोपवेशनविधिः ॥ अथेदानोमन्नप्राशनविधिरिधीयते
fol. 255a.

The MS. ends at the bottom of fol. 258b: दिश मधु घृतमदं प्राज्ञयेत्सवैकामो भवतीति विज्ञायत इति ॥

Then follow fifteen leaves containing a list of contents, written in three parallel columns, without, however, any reference to fol. and page.

The author, as is indicated by him at the beginning of the first of these two sections, follows chiefly the Aśvalāyana Gṛihyasūtra, together with the Aśvalāyana-Kārikāh, from which the above five ślokas are quoted at the beginning of the first section, and quotations from which are several times introduced by तथानायै: स्मृतिह्येगाइ (see no. 258, where these kārikās are called Aśvalāyanāya-dharmaśāstra). Nārāyana's (Aśvalāyanagrihya-) Vṛitti is also occasionally referred to.

Other relatively modern authorities found quoted in this volume are: Karmapradīpa, fol. 213b; Kāladīpabhāshya, fol. 154b; Kālanirnaya [॰ ये शिवराधवसंवादे], fol. 47b, 256b; $K\bar{a}$ lavidhānavyākhyā; Kālādarśa, fol. 41b; Caturviņišatimata, fol. 62a; Candrikā (probably Smriticandrikā), foll. 36a, 37b, 41b etc.; Jyotirarnava, fol. 256a (otherwise quoted as Arnava, fol. 147b, 250a etc.); Trimsanmata, fol. 40a, 58b, 64a; Devakīrti, fol. 175b etc. (on astron. or astrol. points); Navanītārishṭa, fol. 195b, 200b, 206b; Nrisimha, fol. 149a, 179b etc. (ślokas, astron., or on points of kālanirņaya); Nrisiņhaprasāda fol. 238a [प्रसादे। चिचाद्यार्थे पुष्पमध्ये द्विपादे पवीषाढाधिष्ण्यपादे तृतीये । etc., verse]; Mādhavīnaparāśaravyākhyā, fol. 213 a; Muhūrtasamgraha, fol. 258a; Ratirahasya, fol. 133b; Ratnakośa, 160a; Lalla, 256a; Vidhiratna, [तदुक्तं विधिराने।

> सादित्यातिच्यः श्रवगाः श्रविष्ठाः पूषा विरिंचः पवनो ऽपि मितः। इस्तो मधायो वरुणश्च मूलं

चीख्युत्तराणां दुरुदूतिनाम्नी ॥ fol. 220a, 255b;

Viśvādarśa, fol. 256b [जनप्राशनकार्ये तु º śloka]; [वृद्धिदीस्यं पुंसवर्डि प्रेतकमानुमासिकं। नित्यं मास्यधिको ज्यानु सर्वे दैवादि चोत्तर इति॥]

[fol. 138a;

Śrīdharācārya, fol. 219a; Śrīdharīya, fol. 120b (॰ चे गुरु:। प्रथमायां पितं इंति द्वितीयायां मुखं भवेत्। ॰); fol. 132b, etc.; Śrīdharīye Vṛihaspatiḥ, 252b; ॰ Vyāsaḥ, fol. 216a; श्रिधरीये। मामे पष्टे समने वाष्टमे वा विध्यो कर्णों डादशे पोडशे हि। मध्ये बाहः पूर्वभागे न राजी नख्ये डे डे तिथी वर्जियत्वा॥ fol. 248a; मामे तृतीये दिवसे दिनेशं शिष्णुं चतुर्थे शिशानं च थेनुं। विलोकियत्वा ऽत्र विधिप्रयुक्ते काले गृहािबष्क्रमणं विद्ध्यात्॥] fol. 251a;

Śrīpati, foll. 133b, 200a, 256b; Shadguruśishya, fol. 32b; Samgrahakāra, foll. 45a; 167a (? Smritisamgraha); Sāyaṇīya, fol. 38b;

[ज्ञुच्या तु तृप्पतु पिता यजुपा तु पितामहः ।
पितुः पितामहः साम्रां छंदोगो अधिषक्ततः ॥] fol.
foll. 73a, 221a; [॰ ये जातूकर्णः । [71b;
सीमंतोन्नयनं कुर्यान्न कुर्यान्तुंसनं यदि ।

पुंसवं प्राग्विनिवैत्ये ततः सीमंतमुख्येत्॥ fol. 154a; Sārāvalī (? astron.), fol. 202b; Smṛiticandrikā (? soc Candrikā); Smṛitibhārgava (-ve Gargaḥ), fol. 160a; Smṛitibhāskara, foll. 41a, 147b, 154b; Smṛitimañjarī, foll. 119b, 126b; Smṛitiratna, foll. 121a, 125a; Smṛityarthasāra, foll. 41b, 129a; Haradatta (on Āpastambasūtra), fol. 3a; Hemādri, fol. 38b, etc.; Horāsāra, foll. 175b, 195b, 199a. [Dr. J. Taylor.]

1397.

776b. Foll. 39; size 10 in. by 4½ in.; legibly written, in Devanagari, in the latter part of the last century; nine or ten lines in a page.

Grahayajña-prakarana, being a section of the Shodaśakarmakānda of Narasimha's Prayogapārijāta.

The MS., which is rather incorrect, begins:
मन्महे तन्महापसानुच कुंकु महा किलं ? व्यंकितं ।
यत्स्वरूपतया यज्ञाः श्रूपंते श्रुतिसीमनि ॥
श्रूपंतनीं ग्रह्मक्षिपिरिभिधीयते । ०

चय मंडपादिलक्षणमुच्यते fol. 2b; चय कुंडलक्षणं ib.; चय ग्रहवर्णः fol. 3a; चय प्रतिमाद्रम्याणि fol. 3b, etc. It ends: ॰ खयं हृष्टात्मना वंधुभि: सह भुंजीत ॥ इति श्रीनरसिंहीये प्रयोगपारिजाते घोडशकर्मकांडे ग्रहयब्द-प्रकरणं॥

० खर्यदानीमुद्देशक्रमप्राप्तागमलंभनविधिरभिधीयते । तत्र तावद्वृद्ध उपनिषदि गर्भेलंभनं पुंसवनमवलोभनं चेति। खस्यार्थः। खाम्रातमिति ॥ [H. T. Colebrooke.]

1398.

249a. Foll. 90 (and a leaf inserted after fol. 18); size 13 in. by 5 in.; fairly good Bengalī handwriting; 9-12 lines in a page.

Vivādacintāmaņi, the section on Civil procedure, of Vācaspati Miśra's Digest of Hindu law, entitled Cintāmaņi.

It begins: श्वीराअरिक्तितानां त्रिदशपरिषदि ॰

Colophon: इति महामहोपाध्यायसन्मिश्रश्रीवाचस्पति-विरचितो विवादिचन्तामिशः संपूर्णः॥ शाके १७१६। संवत् १६५२॥

सप्तभूशैलचन्द्रश्च युते शाके तपस्यके ।
पक्षे श्रुभतरे तिष्यां पूर्णिमायां गुरोर्दिने ॥
मिनीपुरे पुरे रम्ये सहिवाज्ञासमाश्चितः ।
विवादचिनामस्यास्यमात्मारामो द्विजो अलिखत् ॥

Then follows an additional leaf containing a list of contents.

For the authorities quoted by the author, cf. Aufrecht, Cat. Bodl., nos. 646, 647.

The text of the work, which enjoys a great reputation in the Maithila school, was published at Calcutta in 1837; an English translation, by *Prasanna Kumār Tagore*, in 1863.

According to Coleboooke, Misc. Ess., 2nd ed., I., p. 471, no more than ten or twelve generations had passed (in 1798), since the author flourished at Semaul in Tirhūt. In a MS. described by Rāj. Mitra, Notices, vi., p. 22, he is stated to have lived at the court of Mahārāja Harinārāyaṇa (of Mithilā) who, acc. to Rajk. Sarvadhikari, Tagore Law Lect., p. 399, was the son of Hridayanārāyaṇa, who was the son

of Darpanārāyaṇa, and brother of Candrasiṇha (husband of Lakshmī Devī, cf. no. 1500). On the other hand, the same author's * Dvaitunirṇaya (see no. 1572) was composed by order of Jayā, Queen of King Bhairava, and mother of Purushottama Deva (of Mithilā).

[H. T. COLEBROOKE.]

1399.

2588. Foll. 92; size 13 in. by 5 in.; good, modern Devanāgarī writing; nine lines in a page.

Vivāducintāmaņi.

Colophon: इति श्रीपतिवाचस्पतिवरिचतो विवादिच-नामिशः समाप्तः॥ [Mack. Coll.]

1400.

249b. Foll. 68; size 13 in. by 5 in.; fairly written, in the Bengalī character, towards the end of last century; eight lines in a page.

Vyavahāracintāmaņi, the section on jurisprudence, of Vācaspati Miśra's Digest.

It begins:

स्वाराध्य नन्दनन्दनमनुसंधाय प्रयानतो ग्रन्थान् ।
स्त्रीवाचस्पतिविवुधो व्यवहृतिचिन्नामिणं तनुते ॥
भाषोत्तरा क्रिया पादा निर्णयः सोपदेशकः ।
चतुष्पात्तस्वविषयो व्यवहारो निरूपते ॥
तत्रादावृपदेशे वर्णनीये तन्मुल्यवहारसमयमाह नारदः। १

Colophon: इति महामहोपाध्यायसर्वज्ञास्त्रपारगश्री-वाचस्पतिमिश्रकृतो व्यवहारिचनामिशः समाप्तः॥

* Dr. Rāj. Mitra, Notices, iii., p. 35, would take the jurist and the philosopher Vācaspati Miśra to be one and the same person, the son of Keśava and father of Lakshmīdāsa, and to have lived in Saka 1423 or 1501 A.D. This, however, is impossible as the philosopher Vācaspati Miśra is quoted in Mādhavācārya's Sarvadarśanasamgraha (c. 1360 A.D.). Prof. Cowell, Kusumāñjali, p. x., indeed, places him as early as the 10th century. See also F. E. Hall, Index, p. 21, Sānkhyapravacanabhāshya, pref. p. 36.

A few notes and references have been added by Colebrooke, in the margin. An extra leaf at the beginning contains a list of contents, written by Colebrooke, in Devanāgarī.

For another MS. of this work see Raj. Mitra, Notices, iii., p. 34.

[H. T. COLEBROOKE.]

1401.

1441a. Foll. 96; size 12 in. by 4 in.; fairly written (without stops), in Devanāgarī, foll. 1-54 by a different hand from the rest; 11 and 10 lines in a page resp.

Śrāddhacintāmaņi, the section on obsequies, of Vācaspati Miśra's Digest. Not very correct.

It begins:

प्रसम्य परमं तेजो विचार्याचार्यसंहिताः । श्रीवाचस्पतिधीरेस श्राद्धस्य विधिरुच्यते ॥ स्रावस्त्रम्मा । वचारासंवः । स्रावस्त्रम्मा स्रावस्त्रम्

ष्रप श्राह्मसर्ह्य । तत्रापस्तंवः । ष्रयेतन्मनुः श्राह्मश्रद्धं कर्ने प्रोवाच प्रजानिःश्रेयसार्थं ०

It ends: सुराप्य इति जैविशिकस्त्रीपरिमिति सर्वे चतुरसं॥ इति महामहो [पाध्याय] सिन्मश्रश्रीवाचस्पतिविरचितः श्राद्धचितामिशः समाप्तः। संवत् १६५६ पौषमासे शुक्कपक्षे ३ रिववासरे॥

For another Śrāddhacintāmaņi, by Śivarāma (Sarveśvara), see no. 1735.

[H. T. COLEBROOKE.]

1402.

1548b. Foll. 18; size 11 in. by 6½ in.; modern Bengalī handwriting; 10-12 lines in a page.

The concluding portion of Vācaspati Miśra's Śrāddhacintāmaņi.

It begins: अप श्राह्माधिकारिया:॥ तत्र त्रिविधा क्रिया भवति पूर्वी मध्यमोक्षरा च । ०

It ends: स्तेना हिरस्यमात्रापहतीर:। सुराष्य इति वैवर्शिकस्त्रीमात्रपरमिति सर्वे चत्रसं॥

इति महामहोपाध्यायसन्मिश्रश्रीवाचस्यतिविरं वतः श्राद्ध-चिनामणिः संपूर्णे इति ॥ For other MSS. of this treatise see Raj. Mitra, Notices, i., p. 244; iv., p. 223; for a commentary (Śrāddhacintāmaṇi-bhāvadīpikā) ib. v., 165. [H. T. Colrebrooke.]

1403.

899. Foll. 96; size 15 in. by 5 in.; fairly good, modern Bengalī handwriting; ten lines in a page.

Tirthacintāmaņi, the section of Vācaspati's Digest treating of the sacred places along the river Ganges, and the rules and ordinances to be observed on pilgrimages thereto.

It begins:

कनकनिलनलस्मीम्पर्धिराधाकुचाग्र-ग्रियतनयनभृद्धः स्मेरवक्कासुजन्त्रीः । नवगगणतमालक्ष्यामलामन्दगात्रः स्वपयतु मम कमे क्रूरमक्रूरमित्रः ॥ श्रीकृतकल्पद्रुमपारिजातरानाकरादीनवलोका यानात्। प्रसम्य मूग्नी मधुमूदनाय वाचम्पतिस्तीर्घविधि तनोति॥ सस्य तीर्पविधिः। तत्र महाभारते। ० इति सामान्यविधिः॥

- fol. 4a. Then follow five chapters:
  - 1. Prayagaprakāśa, bog.: तत्र पसपुराणे । कुरुक्षे-त्रसमा गङ्गा ?
  - 2. · Purushottamaprakāša, bog. fol. 13a: अध पुरुपोत्तमादिविधि:। तत्र ब्रह्मपुराणे ब्रह्मपिंसवादे °
  - Gangāprakāśa, bog. fol. 40a:
     जलक्रीडालोलिवदशतस्थीनागरमणी नवश्यामश्रेणीयनज्ञयनपीनस्तनभरैः।
     चुटदीचीचल्रलनकक्षणहंसीकल्रदीः
     समाहूतब्रक्षा स्तियमिव भजे देवसरितं॥
     मज्जद्देववधूटिका ०॥२॥
     तचादी माहास्यं। तच विद्यापुराखे। ०
  - Gayaprakāśa beg. fol. 68a:
    वायव्यगारुत्मतकस्पवृक्षान्
    दृष्टा विचायौषि च शास्त्रयुक्त्या।
    तनोति नत्वादिगदाथराय

वाचस्पतिः श्रीपितृतीर्थसंस्थां॥
अयं गयाविधिः। तत्र कल्पतरी मतस्यपुराणः। १

5. Vārāṇasīprakāśa beg. fol. 88a:
संसारियो नरकपावकदसमानान्
स्रालोक्य मौलिनिहितेन सुधाकरेय।
या निर्ममे निश्चिलदुःखहरी हरेया
तामकरीक्षनगरीमनिशं स्मरामि॥
स्रथ वारायसीमाहाह्यं॥ तत्र महस्यपराये।

It ends: न धूतपापसदृशं तीर्थं क्वापि॥ without colophon.

An incomplete MS. of a *Tirthacintāmani*, described by Rāj. Mitra, Notices, iii., p. 104, seems to belong to the same work, though neither the beginning nor the end there given has been found in this MS.

Other sections of Vācaspati Miśra's Digest are Ācāracintāmaņi (Rāj. Mitra, Notices, v., p. 169), Śūdrācāracintāmaņi (ib. vi., p. 22), Prāyascittacintāmaņi (Benares Cat. of S. Coll. Lib., p. 141), Laghupurushārthacintāmaņi (? ib. p. 140). By the same author are the Dvaitanirṇaya (see no. 1572), Smritisārasamgraha (no. 1490), Tithinirṇaya (Not., v., 149), Krityamahārṇava (Not., v., p. 202).

H. T. COLEBROOKE.

1404.

2566. Foll. 42 (fol. 32 left blank); size folio; $15\frac{1}{4}$ in. by $9\frac{3}{4}$ in.; written by different hands, in the Telugu character, on European paper; 40-75 lines in a page.

Sarasvatīvilāsa, a Digest of Hindu law, prepared under direction of King Pratāpa Rudra Deva of Kaṭakanagarī (Cuttack), who reigned over Orissa in the early part of the 16th century (probably 1503 to 1524 or 1532 A.D.).

The Vyavahārakāṇḍa, or section on Civil law.

It begins (with the numbers supplied):

वंदे महिमहोगांसमंसलंगिनटाथरं।

यत्नंत्रणक्षणत्नाररवः शब्दानुशासमं॥ १॥

पदानतश्चीपति पश्चपति दिशाचीवरं मुरालयशरासनं सुकृतिहृद्विहारालयं। विमुक्तविविधामयं विमलचित्रमेधामयं पुरां समधिकद्विषं पुनरूपैनि शाकद्विषं ॥ २ ॥ निर्भित्ननीलम**ियार्भनिकायकायं** नीलादिशेखरमणि नितरां स्मरामि। ज्योतिमये वपुषि यस्य सितेतरत्वं कंजेखगस्य गगनात्मतयै समानं ॥ 3 ॥ श्रीवीररुद्रन्पतिश्रियमातनोत् नीलादिनायनिजपादसरोजयुग्मं। यद्योगिभिहृदयपंकजमध्यभाग-संरोधनादिव समुद्रतरक्तभागं ॥ ३ ॥ प्रतापश्रीरुद्धं नृपमवत् दुर्गीपद्युगं सरक्षं रक्षीयैनीहमदनुजोरस्यलभवेः। शुभान्यसमे दिश्याच्छ्रतियुवतिहेमंतसर्णा (!) प्रतोलीसिंद्रै: परिचयवशेनारुणचर्णं ॥ ५ ॥

षय नृपातप्रयोतृवंशावतारो ऽवतायते न सत्र तत्र भवतां वंशावतारिनवंधनमनुपपत्रमिति मम मनीषायाः समुम्मेषः । यतः खल्बनुगुणगुणरुचितरुचिरतरतारहारावलेरिप नायकम - णिनिगुंभनवशेनैव विजृंभणं । यथा नालोमोत्तरचमत्कारभुवो ऽपि नायककायास्यानुगुणनायकसंवंधनैव चिलतार्थता । यथा वा नयनानंदकरस्यापि तारागणस्य निशाकरकरपरिचयो देवसीभाग्यातिशयः । ०

Iti śāstramukhasvarūpanirūpanam, fol. 10a; dharmasthānāvasthānanirņayaḥ, 11b; vyavahā-retikartavyatānirūpanam, ib.; pratijūāvādaḥ, 12b; uttarasvarūpanirūpanam, 13b; likhita-bhuktinirūpanam, 16b; rinādānākhyasya padasya vilāsaḥ, 24b; vratanānāpākarmākhyasya- 28b; anyāvikrīyākhyasya- 29a; vikrīyānutthadānā-khyasya- 29b; krītvānuśayākhyasya- 30b; samayānapākarmākhyasya-- ib.; apratibandhadāyavibhāgaprakaranam, 35b; dāyavibhāgā-khyasya-- 39; sāhasākhyapadasya vilāsaḥ, 41; vākpārushyasya padasya-- ib.; danḍapārushyā-khyasya-- 41b; dyūtasamāhvayākhyasya-- 42a; sarvaśeshadanḍavidhivilāsaḥ, ib.

The colophon of the last chapter (as of many others) runs thus: इति [वोर] श्रीगनपतिगीडेश्वरनव-

3 I 2

कोटिकणीटककल्बर(alias रि)गेम्बर-[शरणागत]जन्नाप्-राधीश्वरहज्ञनसाहसूर(alias साहिनुसूर)त्रायज्ञरणरक्षणश्री-तृगीवरपुत्रपरमपवित्रचरित्रराजाधिराजराजराजपरमेश्वर - वीर-स्मृतिसंग्रहे सरखतीविलासे प्रतापरुद्रदेवमहाराजविरचिते व्यवहारकांडे प्रकीर्णकास्यस्य पदस्य विलासः॥ समाप्तश्च व्यवहारकांड:॥

The chapter on inhoritance which forms part of this section has been edited, with an English translation, by the Rev. Th. Foulkes (1881).

Dr. Burnell, Vamśabrāhmana, p. vii., took the king Pratāpa Rudra Deva, under whose patronage the work was compiled, to be the last ruler of the Kākateya (or Ganapati) dynasty of Warangal, in whose reign the kingdom was conquered by the Muhammadans, he himself being carried off as a prisoner to Delhi in Mr. Foulkes has, however, shown 1322 A.D. beyond doubt that the prince intended was Pratāpa Rudra Deva of the Gajapati dynasty of Orissa, the son of Purushottama Deva, and grandson of Kapilendra, or Pratāpa Kapileśvara (who founded the dynasty in A.D. 1451). was in the reign of the same prince that the great Vaishnava revival, inaugurated by Caitanya, took place in Orissa, Pratāpa Rudra himself eventually becoming a convert to the new faith, though the introductory verses of this code still show him an adherent of Saivism.

The Sarasvatīvilāsa is a work of considerable authority throughout Southern India.

[H. T. COLEBROOKE.]

1405.

Foll. 66; size $16\frac{3}{4}$ in. by $5\frac{1}{2}$ in.; 632. good Bengali handwriting of 1806 A.D.; eight lines in a page.

Malamāsatattva (or Malimlucatattva), the chapter on intercalation, of the Smrititativa, a general digest of (chiefly religious) law, by Raghunandana Bhattācārya (often called Smārta). son of Harihara Bhattācārya. The MS. has numerous marginal glosses.

The Smrititattva has been published at Serampore (Śrīrāmapura) in Bengalī letters, under the title 'Institutes of Hindoo Religion, by Rughoo Nundun' (2 vols. 1834-35), but with a somewhat arbitrary arrangement of the 28 According to the introduction to the first or Malamāsatattva (see Stenzler, in Weber's Cat., Berl., no 1177; Aufrecht, Cat. Bodl., no. 693), the Smrititattva consists of the following 28 chapters (with references to the edition):

- 427-492.
- 2. dāyatattva II., 91-110.
- 3. samskāratatīva I., 493-543.
- 4. śuddhitattva II., 131-228.
- 5. prāyaścittatattva I., 277-327.
- 6. udvāhatattva II., 59-83.
- 7. tithitattva I., 1-121.
- 8. janmäshtamītattva I., 25-34.
- 9. durgāpūjā-(durgotsava-)tattva I., 40-66.
- 10. vyavahāratattva II., 111-130.
- 11. ekādaśītattva II., 1-58.
- 12. jalāśayotsargatatīva II., 289-297.
- 13. rigvedi-vrishotsargatattva II., 377.

- 1. malamāsatattva I., 14. yajurvedi-vrishot sargatattva II., 363 -367.
  - 15. chandoga vrishotsargatattva II., 299 -317.
  - 16. vratatattva II., 85
  - 17. devapratishthātatīva II., 283-288.
  - 18. divya-(or parīkshā-) tattva II., 327-348.
  - 19. jyotistattva I., 329 -425.
  - 20. vāstuyāgatattva II., 229-235.
  - 21. dīkshātatīva II., 369-376.
  - 22. āhnik(ācār)atattva I., 199-275.
  - 23. . krityatattva II., 237-269.
  - 24. maţhapratishţhātattva II., 349–359.
  - 25. śrīpurushottamatattva II., 319-325.

26. (chandoga-)śrāddhatattva I., 123–198.
27. yajurvedi-śrāddhatattva II., 270–281. 28. śūdrakrityavicāraņatattva II., 361-2.

Some of the Oxford MSS. seem to contain additional Tattvas, viz.: tīrthayātrātattva (Aufrecht, Cat. no. 683), durgotsavatattva (different from T. 9 above, no. 688); purushottamatīrthaprayogatattva (or purushottamapaddhati, no. 689), grahayajāatattva (no. 675, apparently identical with Ser. ed. I., p. 540 seq.); see also dvādaśayātrāpramānatattva, Rāj. Mitra, Not., vi., p. 296; rasayātrāpaddhati, ib. I., 191; but these were probably additional treatises or practical manuals written after the completion of the Digest, which deals with the matter chiefly with reference to recognized authorities.

According to Prof. Aufrecht, Cat. no. 707, Raghunandana lived some time between 1430 and 1612 A.D.; and Prof. Jolly, Tagore Lectures, p. 10, would therefore place him in the early part of the 16th century. See a note by Colebrooke under no. 1430 (MS. 223), below.

[H. T. Colebrooke.]

1406.

1619. Foll. 67; size 17½ in. by 3 in.; folded to half their length; fairly good, modern Bengalī handwriting; 6-8 lines in a page.

Malamāsatattva of Raghunandana's Smṛititattva. [H. T. Colebrooke.]

1407.

639a. Foll. 91; size 16 in. by 5 in.; Bengalī character; nine lines in a page.

Malamāsatattvavivriti by Kāśirāma Vidyāvacaspati, son of Rādhāvallabha, and grandson of Rāmakrishna. It begins:

नत्वा गुरोश्वरणपत्ररजांति मूर्झी
श्रीकानकान्त्रचरणं च निधाय चित्ते ।
श्रीकाशिरामसुकृती कृतिनां हिताय
सम्यक् तनोति विवृतिं मलमासकस्य ॥
स्मृतिशास्त्रासुधी लीलाकृतसेतुं जगहुरं ।
विदितं चिषु लोकेषु नमामि रघुनन्दनं ॥

मीमांसादिनानाशास्त्रपारदृश्या वन्द्यघटीयः श्रीमान् रघुनन्दनाचायः प्राचीनिवचक्षणगणनानाविधव्याख्याजितसंदेहस्य
स्मृतिशास्त्रस्य मृत्यनरवचनयुक्तिभ्यां तस्त्रं निर्णीय इदानीन्तनानां
सुखवोधाय निवन्धांश्वकार । तत्र च स्मृतिशास्त्रस्य खभावतो
दुर्गमतया कानिचित् कठिनानि सन्ति । खतस्तानि मया
ययामिति व्याख्यायने ॥ ० मिल्र सुचे इत्यादेस्तस्त्रं वस्त्यामीति
पारणान्त्यः । तत्र मिल्र सुचादिपदस्य मलमासादिपराने तस्तं
अनारोपितधमें संहितापराने तु तस्त्रं पूर्वोक्तमेव बोध्यं । व्यवहती व्यवहारे । तडागिति तडागोस्तर्गे भवनोत्सर्गे चेत्रपः ।
वृषोत्सर्गत्रये च्युग्वेदियजुर्वेदिसामवेदिभेदादित्यर्थः । व्रते व्रतारम्भप्रतिष्ठयोरित्यर्थः । प्रतिष्ठायां प्रतिमादिप्रतिष्ठायां । सामान्यत
उक्ता संप्रति वक्तव्यमाह प्रस्पर्मिति ०

For the same commentary, see Aufrecht, Cat. Bodl., no. 682; Rāj. Mitra, Notices, iii., p. 103. For another commentary, by Rādhā-mohana Śarman Gosvāmin, see Notices, iii., 107; vi., 179.

The MS. has the date 1671, which must, however, belong to a former MS., as this must have been transcribed within the present century.

[H. T. COLEBBOOKE.]

1408.

1123b. Foll. 24; size 11\(\frac{3}{4}\) in. by 5 in.; fairly written, in Devanāgarī, towards the end of last century; ten lines in a page.

Dāyatattva, or chapter on the law of succession and inheritance, of Raghunandana's Digest.

The text of this treatise has also been published, in Devanagari, Calc. 1828.

The MS. ends:

श्रहेखि काशीवासिश्रीशिवनारायणात्मना। शर्मेणा स्मृतितत्वानहीय तत्वं रघोः कवेः॥

Two leaves containing an index are appended. [H. T. Colebrooke.]

1409.

191a. Foll. 32; size 11 in. by 8½ in.; 4to.; indifferent Bengalī handwriting; European paper (watermark 1794); fourteen lines in a page.

The same treatise, with interlineary notes and marginal references by Colebrooke.

[H. T. COLEBROOKE.]

1410.

1386b. Foll. 19; size 14½ in. by 2¾ in.; fairly written, in the Bengali character, in Śaka 1584 (A.D. 1662); seven lines in a page.

The same treatise. [H. T. COLEBROOKE.]

1411.

1056. Foll. 43; size 15½ in. by 3 in.; folded to half the length; good Bengalī handwriting of the beginning of the present century; five lines in a page; the first two leaves supplied by a different hand.

Another copy of Raghunandana's Dāyatattva. [H. T. Colebrooke.]

1412.

386b. Foll. 34; size 16 in. by 5 in.; fairly written, in the Bengalī character, at the beginning of the present century; eight lines in a page.

Kāśirāma Vācaspati's commentary on Raghunandana's Dāyatattva. Beginning as in former chapters, substituting दायस्य तस्त्रविवृत्ति in the first śloka.

An index has been added at the end, occupying one page.

For another MS. of this commentary, see Rāj. Mitra, Notices, iii., p. 101; for Rādhā-mohana's commentary, ib. iii., p. 106.

[H. T. COLEBROOKE.]

1413.

1021. Foll. 167; size 11 in. by 8\frac{3}{4} in.; 4to.; large Bengalī handwriting; European paper; nine lines in a page.

Saṃskāratattva, or chapter on initiatory rites, of Raghunandana's Smṛititattva.

It begins:

प्रणम्य सचिदानन्दं श्रीकृष्णं भुक्तिमुक्तिदं। संस्कारतन्तं ताग्रीत्ये विक्तं श्रीरघुनन्दनः॥

ऋष संस्काराः । °

H. T. COLEBROOKE.

1414.

673. Foll. 156; size 10½ in. by 8 in.; 4to.; plainly written, in the Bengalī character; European paper.

Suddhitattva, or chapter on defilement and purification rites, of Rayhunandana's Smritituttva.

It begins:

प्रयाम्य सिचदानन्दं जगदात्मकमीश्वरं । शुद्धितत्वानि तत्प्रीत्ये विक्त श्रीर्युनन्दनः ॥

Transcribed by one Ātmā Rāma in San 1212, Samvat 1861 (A.D. 1804).

[H. T. COLEBROOKE.]

1415.

637c. Foll. 107; size 16 in. by 5 in.; well written, in the Bengalī character; eight lines in a page.

Kūśirūma's commentary on the Śuddhitattva. It begins: नत्वा गुरोश्वरणपद्मरजांति ॰ शुद्धिर्मितेन वचसा विवृति तनोति॥ स्मृतिशास्त्रासुधी ^o॥ above, no. 1407.

तत्र शुद्धितत्वयास्या । सुकतैव्यग्रन्यसमाप्ति ०

Colophon: इति ॰ पुद्धितत्विटिप्पनी समाप्ता॥ शकाच्याः १९२६ ॥ समाप्तेयं टीका ॥ [H. T. Colebrooke.]

1416.

1572a. Foll. 50; size 10 in. by 4½ in.; fairly written, in Devanāgarī; eleven lines in a page.

Prāyaścittatattva, or chapter on expiation, of Raghunandana's Digest.

Colophon: इति महामहोपाध्यायहरिभट्टाचार्यात्मजन्त्री-रघुनन्दन १॥ संवत् १७६२ १॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1417.

875. Foll. 75; size 10½ in. by 8 in.; 4to.; Bengalī character; fifteen lines in a page; European paper (watermark 1794).

The same treatise. [H. T. COLEBROOKE.]

1418.

633b. Foll. 78; size 16 in. by 5 in.; fairly written, in the Bengalī character, at the beginning of the present century; eight, sometimes seven, lines in a page.

Kāśirāma's commentary on the Prāyaścittatattva.

It begins: नत्ना गुरोश्चरणपत्तरज्ञांति प्रायश्चित्रत्न-विवृतिं वितनोति सम्यक् ॥ ° above, no. 1407.

For Rādhāmohana's commentary on this treatise, see Rāj. Mitra, Notices, iii., 108.

[H. T. COLEBROOKE.]

1419.

191b. Foll. 31; size 11 in. by 8½ in.; 4to.; European paper (watermark 1794); Bengalī character; 13 lines in a page.

Udvāhatattva, or chapter on marriage, of Raghunandana's Digest.

The first two pages contain some interlineary renderings, and marginal references in Colebrooke's handwriting. [H. T. COLEBROOKE.]

1420.

821. Foll. 129, two of which (101 and 102) are wanting; size 16 in. by 2½ in.; small Bengali handwriting of Śaka 1606 (1684 A.D.); partly corrected; 5-7 lines in a page.

Tithitattva, or the chapter of the Smrititattva, treating of the lunar days suitable for religious ceremonies.

According to a statement in Rāj. Mitra's Notices, ix., p. 237, the treatise is based on Śūlapāṇi's Tithiviveka.

The gap caused by the missing leaves extends from p. 87, l. 11 inf. to p. 90, l. 10 inf. of the Seramp. ed., thus including the well-known description of the play of chess (caturaigakrīdana), reproduced in the Śabdakalpadruma, and translated by Sir W. Jones.

Dated:

शकान्दे रसखाङ्के भूमिलिते स्मार्तेनिर्मितं । तिथितस्त्रमलेखि श्रीमुकुन्दशर्मेशा मया॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1421.

707A. Foll. 103; size 16 in. by 5 in.; modern Bengalī handwriting; eight lines in a page.

Kāśirāma's commentary on the Tithitattva or Tithyāditattva, including, as it does, the Janmāshṭamī- and Durgotsava-tattvas.

It begins in the same way as the commentary on the Malamāsa-tattva, having the two introductory stanzas (only substituting तियादितस्व-विवृति वितनोति सम्यक् ॥ for the last pāda of the first), and the succeeding prose passage.

Cf. Aufrecht, Cat. Bodl., no. 682. Like the Oxford MS., the present copy only carries the comment to the end of the Durgotsava, and then breaks off without colophon: मूलानु- रोधात मूलानश्चनानुरोधात मध्याहादी यदि गृहं प्रविश्वती- सम्बद्धः। विसर्ग पालीविसर्जनं॥

[H. T. Colebrooke.]

1422.

191c. Foll. 27; size 11 in. by 8½ in.; 4to.; large Bengalī handwriting; fifteen lines in a page; European paper (watermark 1794).

Vyavahāratattva, or chapter on civil and criminal law, of Raghunandana's Smrititattva.

Occasional interlineary English renderings and marginal references have been added by Colebrooke.

A fly-leaf at the beginning contains an index to this section. [H. T. COLEBROOKE.]

1423.

836. Foll. 99; size 123 in. by 4½ in.; well written, in the Bengali character; nine lines in a page.

Ekādaśītattva-tippanī, a commentary on Raghunandana's treatise on the fast of the cleventh day of the month; by Rādhāmohana Gosvāmin Bhatṭācārya.

It begins:

भवे असिन् कानारे मुहुरठनदुः लैकविकलः
समीहे संलुम् तव चरणपायोनश्ररणं।
न योगो शानं वा भजनमिष मे यद्यपि हरे
तथापाशा दीर्घा तव च करुणा किं न कुरुते॥
वन्दे श्रीकृष्णमानन्द्यनं परममीश्चरं।
राधाखर्णेलतासंगतमालरुचिविग्रहं॥
श्रीराधामोहनो दीर्घ करोति श्रुभदर्शनम्।
रकादश्यादितस्तानां पूर्वाचार्यमतेक्षया॥

यन्यारम्भे विभविधाताय मङ्गलमाचयै शिष्यशिक्षायै निव-भाति प्रणम्येति । ° Colophon: इति गोखामिभद्वाचार्यविरिचतैकादश्चीत-विदिप्पनी संपूर्ण । शकाच्दा १९२६ ॥—here गोखामि is a later correction for some other word of five or six syllables (? Rādhāmohana or Vidyāvācaspati).

After this, by a later hand: राममोहनगोसा-मीकृत स्कादमीतन्वरीका॥

For Kāśirāma's commentary on the treatise, see Rāj. Mitra, Notices, iii., p. 102.

[H. T. Colebrooke.]

1424.

379a. Foll. 83; size 16 in. by 5 in.; well written, in the Bengalī character, by two different hands (foll. 1-17 and 18-83 resp.), at the beginning of the present century; eight lines in a page.

Another copy of Radhāmohana's commentary on the Ekādaśītattva.

Colophon: इति विद्यावाचस्मितिभट्टाचार्य्यविरिचितेका-दशीतले टिप्पणी संपूर्णी।

On the blank page of fol. I the title is given: एकादसीतावटीका व काशीरामविद्यावाचस्पतिकृता.
[H. T. Colebrooke.]

1425.

1057a. Foll. 10; size 15½ in. by 3 in.; folded to half the length; good, modern Bengali handwriting; six or seven lines in a page.

Jalāśayotsargatattva, or chapter on the dedication of tanks, wells etc., of Rayhunandana's Digest.

Colophon: इति वन्द्यघटीयश्रीहरिहरभट्टाचायात्मजश्री-रघुनन्दनभट्टाचायेविरिवतं पुरुक्तरणीप्रतिष्ठाप्रमाणतन्त्रं समाप्ते॥ [H. T. Colebrooke.]

1426.

473c. Foll. 96b-112 of vol.; size 16 in. by 4½ in.; good, modern Bengalī handwriting; nine lines in a page.

Sāmaga-Vrishotsargapramāṇatattva, the chapter of Raghunandana's work, setting forth various authoritative opinions regarding the details of the ceremony of letting loose a bull.

It corresponds to the Chandoga-Vrishotsargututtva of the Serampore edition.

[H. T. COLEBROOKE.]

1427.

1301A. Foll. 25; size 13\frac{1}{4} in. by 3 in.; good, modern Bengalī handwriting; five lines in a page.

Chandoga-Vṛishotsargaprayoga(tattra), a practical manual for the performance of the ceremonies connected with the Vṛishotsarga, in accordance with the Chandoga-sūtra (of Gobhila), but without special reference to authorities. It is not included in the Scrampore edition.

It begins:

प्रसम्य सिचदानन्दं विक्त श्रीरघुनन्दनः । छन्दोगानां वृपोत्सर्गप्रयोगं विदुपां मुद्दे ॥

ज्ञथ छन्दोगानां वृपोत्सर्गप्रयोगः । गोज्ञालायां पुर्व्यभूमौ वा प्रागुद्कज्ञवनं देशं गोमयेनोपलिष्य द्रव्याख्यासादयेत् ०

It ends: ततो आशीर्वादं च जुर्योदिति ॥ इति वृषो-त्सर्गप्रयोगतत्त्वं समाप्तं ॥ [H. T. Colebrooke.]

1428.

1386a. Foll. 40; size 14½ in. by 3 in.; good, modern Bengalī handwriting; five lines in a page.

Divyatattva, or chapter on Ordeals, of Raghunandana's Smrititattva.

[II. T. COLEBROOKE.]

1429.

191d. Foll. 39; size 11 in. by 8½ in.; 4to.; large Bengalī handwriting; fifteen lines in a page; European paper (watermark 1794).

The same treatise, with occasional interlineary renderings added by Colebrooke.

A fly-leaf at the beginning contains a table of contents.

At the end, from fol. 35b, some paragraphs have been added, bearing on the consecration of the sacrificial fire, and on weights and measures, beginning: अय कुश्रास्तिका। कुश्रीहेस्तमात्रीमार्गी मृति परिसम्झ ॰

Fol. 36: अय परिभाषा।

न मानेन विना मुक्तिद्वैत्याणां जायते क्वित्।
अतः प्रयोगकार्यांचे मानमत्रोच्यते मया॥

त्रसरेणुवृधेः प्रोक्तिस्तंशता परमाणुभिः।

त्रसरेणोस्तु पर्यायो नाम्ना वंशी निमञ्जते॥

2

(Śārngadhara-saṃh. I. 1, 14-34).

Fol. 38b: इति मानपरिभाषा ॥

यवो द्वादशभिगौरसर्वपैः प्रोच्यते वृधैः । यवद्वयेन गुझा स्यात् त्रिगुझो वह्न उच्यते ॥

etc. 6 ślokas, viz.: Śārng.-s. I. 1, 39-41; 36; after which:

ष्ठष्टमुख्या भवेत्कुष्टिः कुच्चेरही तु पुच्कलं ।
पुच्कलानि च चत्वारि षाढकः परिकार्तितः ।
तेष्रतुर्भिभैवेत् खारी वाहः खायेष्र विंश्रतिः ॥

[(see final ślokas of no. 1326, above.)

इति कलिङ्गपरिभाषा ॥ समाप्तश्चायं ग्रन्थः ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1430.

223. Foll. 108; size 15 in. by 3 in.; fairly good Bengali handwriting of 1715 A.D.; six or seven lines in a page.

Jyotistattva, or chapter on astronomical and astrological calculations, of Raghunandana's Digest.

The MS. was transcribed for one Siddheś-varaśarman.

The fly-leaf has the following note by Colebrooke:

'From the date at p. 3, Raghunandana

must have written this work about the year 1421 Saca, as he there states the Equinox as at the middle of Mina and Canyá in Saca 1421.'

The passage referred to runs thus: विपुरं मीनकन्यार्थे त्वेकाक्षीन्द्रे शकान्दके।

[H. T. COLEBROOKE.]

1431.

1606. Foll. 77; size 19 in. by 3 in.; folded; small, indifferent, modern Bengalī handwriting; seven or eight lines in a page.

The same treatise. [H. T. COLEBROOKE.]

1432.

515A. Foll. 114; size 13½ in. by 2½ in.; Bengalī handwriting of 1712 A.D. (by the same hand and for the same owner as no. 1430 (MS. 223) above; six or seven lines in a page; the first two leaves have become partly illegible through wear.

Ahnikācāratattva, the chapter of Raghunandana's Smrititattva, treating of the daily religious practices enjoined on the pious.

H. T. COLEBROOKE.

1433.

572. Foll. 58; size 11½ in. by 9½ in.; 4to.; European paper; large Bengalī handwriting; generally nine lines in a page.

Krityatattva, the chapter of Raghunandana's Digest, which treats of the religious duties and festivals to be observed throughout the year.

It begins:

प्रयाम्य कामदं कृष्णं भक्तानुग्रहकारकं । कृत्यतस्थानि तत्प्रीते विक्त श्रीरघुनन्दनः ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1434.

473a. Foll. 1-84a; size 16 in. by $4\frac{1}{4}$ in.; good, modern Bengalī handwriting; eight lines in a page.

Chamloga - Śrāddhatattva(pramāņam), the chapter of Raghunandana's Digest, treating of obsequies, chiefly in accordance with the sūtras of Gobbila.

It begins:

प्रगम्य सिचदानन्दं कृष्णं छन्दोविदां मुदे। पार्वेगादिविधेस्तानं विक्त श्रीरघुनन्दनः॥

खय पार्वेगुष्टाइं। तत्र गोभिलः। खय प्राह्ममावस्यायां ०

Serampore ed. I., pp. 123 seq. The MS. is corrected throughout.

[H. T. COLEBROOKE.]

1435.

1179. Foll. 170 (paged 168; two leaves being numbered 124 and 167 each); well written, in the Bengali character, about the end of last century; five lines in a page.

[Chandoga-]Śrāddhatattva. It begins:

प्रणम्य सिचदानन्दं कृष्णं वेदानिविस्तृतं। पार्वणादिश्राद्धतानं विक्ति श्रीरघुनन्दनः॥ अय पार्वणश्राद्धं। तत्र गोभिलः०

Colophon: इति म्माक्विवरिचतं प्राद्धतत्वं समाप्तं॥

H. T. COLEBROOKE.]

1436.

817. Foll. 134; size 16 in. by 5 in.; legibly written, in the Bengalī character; nine lines in a page.

Kaisīrāma's commentary on the Śrāddha-tattva. It commences in the same way as the commentary on the Titleitattva above, substituting सुन्नाद्धतन्वविवृति for तिथ्यादितन्वविवृति.

It ends:

यं प्रासूत समस्तशास्त्रिनिपुगः श्रीरामकृष्णात्मजः
श्रीराधोत्तरवल्लभास्यसुकृती सद्धीरचूडामिणः।
तेन श्रीयुतकाशिरामकृतिना यत्नेन निष्पादिता
टीका नातिमुश्रृक्षुङापि कृतिभिः सानुग्रहेर्दृश्यतां॥
इति काशीरामयाचस्पतिभद्वाचार्य्यविरिचता श्राद्धतस्त्रटीका
समाप्ता॥ शकाच्दाः १९२६॥
[H. T. Colebbrooke.]

1437.

1237. Foll. 45; size $10\frac{3}{4}$ in. by $5\frac{1}{4}$ in.; modern Bengalī handwriting; nine or ten lines in a page.

The Śrāddhatuttvabhāvārthadīpikā, being a brief commentary on Rayhunandana's Śrāddhatattva, by Gangādhara.

It begins:

भुवनानन्दमानन्दाकरं सीतापितं मुदा ।
नमामीष्टिविसिद्यां ग्रन्थारम्भे मुहुर्मुहुः ॥

शाद्धरेषु गौभिलेषु शौलपािषपु सम्खिष ।
हालायुथेषु गार्गेषु दौर्गैसिंहेषु सािक्षपु ॥

स्थितेषु स्मृतिशास्त्रं मृतिशास्त्रं मृतिशास्त्रं कृतो (1. तं) यानात् लोकानां हितकाम्यया ॥

ख्यायुपां नराणां च तथैव सत्यमेथसां ।

तेभ्यः सारं समाहृत्य स्मृतिशास्त्रेभ्य एव सः ॥

हूँकृतो हीकृतो यानाद् गृस्ततां शातुमिन्छुभिः ।

स्मार्भवान्यं स्मुदं येन तकारीिम यथामित ॥

गृस्ततां गृस्ततां सिद्धिभैवतां यदि रोचते ।

क्षिचद्वान्यं स्मुदं कुर्यो क्षिचिद्धस्त्रनपूरणं

[(? MS. ॰ द्विट्या ॰)

क्षिचिद्रावार्येच्याख्यां हि व्यवस्थानां दृढं क्किन्। प्रितिशन्दं क्षिचिह्दां लोकानां हितकाम्यया॥

० श्रीरयुनन्दनभट्टाचायैग्रन्थकरणप्रसूहनिराकतुमना आह प्रथम्योसादि ०

It ends:

श्रीलगङ्गाधरेणेपा रुद्राज्ञामनुपालनात् । व्याख्या कृता कर्य किंचित् कियत् किमृतं केमृतं ॥ ० इति श्रीगङ्गाधर[चक्रविज्ञ suppl.]रिचता समाप्तेयं श्राद्ध-तत्वभावायेदीपिका ॥ [H. T. Colebrooke.]

1438.

473b. Foll. 84b-96a; size 16 in. by $4\frac{1}{4}$ in.; legibly written, in the Bengalī character, at the beginning of the present century; eight lines in a page.

Yajurvedi-Śrāddhalattva, another chapter of Raghunandana's Smrititattva, on obsequies for the use of followers of the White Yajus.

It begins:

प्रणम्य सचिदानन्दं कामदं नन्दनन्दनं । यनुर्विदां श्राद्वतस्त्रं विक्त श्रीरघुनन्दनः॥

Colophon: इति रघुनन्दनभट्टाचायैविरचिते स्मृतितस्त्रे यनुविदां श्राह्वतस्त्रं समाप्तं॥ [H. T. COLEBROOKE.]

1439

2158. Foll. 76; size $10\frac{3}{4}$ in. by 5 in.; fairly written, in Devanāgarī, towards the end of the last century; ten lines in a page.

Ācāra-mayūkha, the second section of the Bhagavanta-Bhāskara, a Digest of (mainly religious) law, compiled by Bhaṭṭa Nīlakaṇṭha, son of (Mīmāṃsaka) Bhaṭṭa Śaṅkara, and grandson of Bhaṭṭa Nārāyaṇa.

The 'Sun of Bhagavanta,' consisting of twelve 'rays' (mayūkha), takes its name from King Bhagavantadeva, of the Rājput tribe of Seigaras (or Sañgaras), under whose auspices it was compiled (probably about 1640 A.D.*).

The first section, or Saṃskāramayūkha, is the only section of the work not represented in our collection, another work on the same subject by the author's son—viz. the Saṃskārabhāskara by Bhaṭṭa Śaṅkara, likewise compiled by order of the same prince—having to some extent superseded it. See nos. 1464-66.

The work begins:

पादौ दिवाकरस्थाहमवलं ने मुहुर्नुहु: । यत्पादालंभितं पन्नं पन्ना रोहित संग्रतं ॥ १ ॥ प्रतारकेरादृतमत्र किंचिन् मया तु निर्मूलतया तदुभिक्ततं । कनोक्तितातो न हि तेन काचित् सपुष्पहीनापचितिन होसते ॥ ३ ॥

^{*} The Kundoddyotadarśana, by Nīlakantha's son, Bhatta Śankara, was composed in 1671 A.D.; and the Nirnayasindhu, by Nīlakantha's cousin (father's brother's son), Kamalākarabhatta, in 1612 A.D.

श्रुतीः स्मृतीविस्य पुरायजातं तस्तिवंधान्। विदंतनाचारचयं च वधा-

त्यचाहिकं संप्रति नीलकंटः ॥ ३॥

तत्र परिभाषा कर्मप्रदीये। यत्रोपदिश्यते कर्म कर्तुरंगं न तूच्यते। ⁰

इति ॰ परिभाषा fol. 2b; इति प्रवोधविधिः fol. 5b; इति मूत्रपुरोषोत्सर्गविधिः fol. 6b; ॰ शोचप्रकरणं fol. 9; इता चमनितिमत्तानि fol. 10; ॰ शाचमनप्रकरणं fol. 15; इति दंतथावनं fol. 18b; इति सानविधिः fol. 29b; इति तिरुक्थारणं fol. 31b; [इति संध्यावंदनं] fol. 39b; इति होमप्रकरणं fol. 42b; इति तेपण्रकरणं fol. 51b; इति देवपूजा fol. 60b; इति वेश्वदेवविधः fol. 62b; इति पंचमहायज्ञाः fol. 64; इति श्वयनविधः fol. 72b; इति स्वश्रमस्त्रिग्यं । श्रय स्वस्थादिष्टानि । fol. 75.

इति स्त्रीमीमांसापारावारपारीयधुरीयभट्टशंकरसूनोर्भेट्टनी-लकंठस्य कृताचारमयूखः संपूर्णः ॥

For an account of the author's family, see V. N. Mandlik, Vyavahāra Mayūkha, p. lxxiv. Cf. also West and Bühler, Digest, 3rd ed., p. 19.

[GAIKAWAR.]

1440.

1132b. Foll. 72; size 11½ in. by 5 in.; fairly good Devanāgarī writing of 1801 A.D.; eleven lines in a page.

Ācāramayūkha.

For other MSS. see Rāj. Mitra, Cat. of Bikāner MSS., p. 352; Burnell, Tanjore MSS., p. 132a. [H. T. COLEBROOKE.]

1441.

1132c. Foll. 115; size 11½ in. by 5 in.; fairly written, in the Devanāgarī character, at the beginning of the present century; eleven lines in a page.

Samayu-mayūkha, the third section of the Bhayavanta-Bhāskara, treating of the particular times and seasons enjoined for religious acts and ceremonies. Rather incorrect.

It begins:

यो लीलया संतनुते ° see no. 144 ॥ १॥
श्रुती: स्मृतीवीं स्य पुरायजातं
तत्तविवंधानिय संनिवंधान् ।
श्रीजंकरस्यात्मजनीलकंठस्
तिथ्यादिकृत्यं विवृत्योति सर्वं ॥ २ ॥
प्रतारकरादृतमन ° ३ ॥
समूलनिमूलमिप व्यवस्थां
विनातृतं यद्विपयस्य करिप ।
नानीषिषसद्विणिगायुणस्थैर्
भिपण्वरानुक्षगृष्णै: समप्रभं ॥ ४ ॥

संस्काराचारकालाः श्राद्धं नीतिर्विवाददाने च अत्रोत्सर्गेप्रतिष्टाप्रायिश्वत्तं विश्विद्धशां[ती] च। तिथिदेंथा ०

It onds: इति कल्विन्यैनिर्णयः ॥ इति सेंगरवंशावतं-समहाराजाधिराजस्त्रीभगवंतदेवादिष्टस्त्रीभट्टनारायणसूरिसूनुपं -डितिशिरोरालमीमांसकशंकरभट्टात्मजभट्टनीलकंठेन कृते भास्क-राख्ये निवंधे समयमयूखः समाधिसगमत् ॥

See Rāj. Mitra, Cat. of Bikāner MSS., p. 451; Burnell, Tanjore MSS., p. 132a.

[H. T. COLEBROOKE.]

1442.

271a. Foll. 97; size 12 in. by 5 in.; clear Devanāgarī writing, of 1801 A.D.; eleven lines in a page.

Śrāddha-mayākha, the fourth chapter of Bhaṭṭa Nīlakaṇṭha's Digest, treating of obsequial rites.

It begins:

तियेनैयूखं प्रतिपाद्य सम्यग् आराध्य धानाय रिरानगोचरः (1. गिरानगोचरं)। श्राद्धं वदत्यत्र स नीलकंठः संप्रेरितः श्रीभगवंतवर्मणा॥ १॥ प्रतारकेरादृतमत्र १॥ २॥

मृतोहेश्यको विप्रस्तीकारांगको द्रव्यत्यागः श्राद्धं जीवच्छाडे दैवश्राडे च तत्पदं गीयां कींडपाय्यग्निहोत्रवत् । ०

Cf. Rāj. Mitra, Cat. of Bikānor MSS., p. 471.

[H. T. COLEBROOKE.]

1443.

233a. Foll. 64; size 12½ in. by 4¼ in.; fair Devanāgarī writing of 1806 A.D.; thirteen lines in a page.

The same treatise.

The first introductory śloka reads as follows:

तियेमैयूलं प्रतिपाद्य सम्यग् ज्ञाराध्य थामाय गिरामगम्यं । श्रीज्ञंकरस्यात्मजनीलकंदः श्राद्धस्य कृतं विवृणोति संवें ॥

Cf. Aufrecht, Cat. Bodl., no. 657.

[H. T. COLEBROOKE.]

1444.

2092. Foll. 50; size 9½ in. by 5 in.; fairly written, in Devanāgarī; eleven lines in a page.

Nīti-mayūkha (or Rājanītimayūkha), the fifth section of the Bhagavanta-Bhāskara, treating of the science of policy and ethics.

This MS. (A) commences with the following introduction, also found in MSS 1006 (B) and 2553 (C). Cf. Aufrecht, Cat. Bodl., no. 656 (D); V. N. Mandlik, Vyavahāra Mayūkha, p. lxxvii. (E).

यो लीलया संतन्ते ऽत्र विश्वं तत्पालयत्पात्मिन विश्वहपं। लयं नयत्पात्रु च पूर्णेहपः शिवं तनोत्वाणु रिविमेमासी॥ १॥ नक्षे पितामहत्तनोः खलु कश्यपो यस् तस्मादनायत मुनिस्तु विभांडकाह्यः। तं पुत्रिणां धुरमरोपयदृष्णगृंगस् तस्मान्त्रये ऽप्पनिन पृंगिवराभिधानः (पृंग A)॥ २॥ तस्मिन्तंशे महति वितते संगराह्ये (संग B, E; शेंग C)

राजा क्याः समजित यथा सागरे ज्ञीतरिङ्मः । कीर्त्या पस्य प्रधिततस्या श्रीत्रज्ञाते अभिपूर्णे क्योस्यापि प्रविततक्या नावकाशं लभेते ॥ ३ ॥

विशोकास्यदेवस्ततस्तत्मृतो अभद विशोकीकृता येन सर्वाधरित्री। ततो उपास राजा * उत्तश्रत्वतो अन्द् रपाख्यो (रजा ° A, C.) रयेखीव सर्वाहितप्तः॥ ४ ॥ वभूवाय वैराटराजस्ततो ऽभन् नुषो मेदिनीयल्लभो वीठराजः (वीढ º B; मेदिनीज़ो नरब्रह्मदेवस्ततो मन्युदेवस् [बभी बीट OD)। ततो अनुवृष्यंद्रपालाभिधानः ॥ ५ ॥ शिवगणास्यन्यः समजन्ययो शिवगणाख्यपुरं प्रचकार यः। शिवगर्णन समः सकलैगुर्णैः शिवशिवप्रथमो गणनासु यः ॥ ६ ॥ रोलिचंद्र इति तस्तनयो अभूत् कमसेनन्पतिस्तमयानु । लोकपो (° यो A, B, D) नरहरिन्पराजो रामचंद्र इति तत्तनुजातः॥ ७ ॥ यशोदेवस्ततो जातस्ताराचंद्रनृपस्ततः । चक्रसेनस्ततो राजा राजसिंहनुषो यतः ॥ ७ ॥ ततो ज्यमुद्रपतिसाहिदेवः खक्तीतिभिनिजितदुर्थसिधः। अभूत्रतः श्रीभगवंतदेवः सदैव भाग्योदयवान्धितीशः॥०॥ यहानद्रविणाद्रिनिजितवप्रानाचलो लज्जया द्रे सत्य इलावृते निविशते नो यत्र पुंसां गतिः। किं च त्रस्यदरातिवामनयनाने वांवुभिवधितस् तेजो ऽिनर्वेडवामुखोत्यहृतभुक्तु ल्यः कथं नो भवेत्॥१०॥ ञ्चाज्ञप्रस्तेन राज्ञा विव्यधकुलमियदीक्षिणात्यावतंसी भट्टः श्रीनीलकंदः स्मृतिषु दृढमितजैमिनीये श्रहतीयः। ञाज्ञामादाय मूझी सविनयममुना तस्य सर्वोत्तिवंधान् दुष्ट्रा सम्यग्विविच्य प्रविततिकरणस्तत्यते भास्करो ऽयं प्रतारकैरादृतमत्र ° see no. 1441 ॥ १२॥ [॥ ११॥ संस्काराचारकालाः समुचितरचनाः श्राह्वनीती विवादो दानोत्सरीप्रतिष्ठा जगित जयकराः संगतार्थानुबद्धाः । प्रायश्चित्तं विश्व डिस्तद्तु निगदिता शांतिरेवं क्रमेश ख्याता ग्रंथे ऽत्र मुद्धे बुधजनसुखदा द्वादशैते मयूखाः भगवंतभास्त्रराख्ये ग्रंथे अस्मिञ्ज्ञिष्टसंमते च.ततः ।

* ?1. राज्ञो; राज्ञो A; ॰ प्यासराज्ञीस्त ॰ C; व्यासराज्ञो B; थासराज्ञो D; ॰ राज्ञां E.

नरपतिनीतिमयूखाः प्रतन्यते नीलकंठेन ॥ १४ ॥

तत्र राजशब्दः श्चात्रयमात्रे शक्तो न राज्ययोगिनि । र्ज्ञाभ-पेकोत्तरभाविराज्ययोगात् प्रागिप राजानमभिषिचेदित्यादेः शा-स्त्रीयप्रयोगस्य श्वात्रयमात्रे अप सहावादिति ०

Both our MSS. of this section conclude with several rather corrupt ślokas, from which we extract: अथ तात्रपानां श्रोकी ॥ ० १॥

नारायणाद्धरामेशभूजनिःप्रतिसद्यनि ।
निनाय शंकरो वाहं खगेहात्स चिपष्टिभृत् ॥ २ ॥
ज्ञय मामकः प्रकारः॥ one śloka; after which
(wanting in the next MS.):

चमैग्वतीतरिश्वजाशुभ[मं]गमस्य सांनिध्यभाजि कृतशालिनि मध्यदेशे। स्थाता भरेहनगरी किल तत्र राजा राजीवलोचनरती भगवंतदेवः॥ २॥

इति श्रीमहाराजाधिराजश्रीभगवंतदेवोद्द्योतितभट्टशंकरा -त्मजश्रीनीलकंठभट्टकृते भगवंतभास्करे राजनीतिमयूपपंचमं समाप्तः। भुभं भवतु संवत् १९६६ माघमाशे कृष्णपश्चे श्रमावास्यां ३० चंद्रवासरे पठनार्थं श्रीमिश्रहरिप्रसादात्। ०

[F. BUCHANAN.]

1445.

271b. Foll. 76; size 12 in. by 5 in.; clearly written, in Devanāgarī, at the beginning of the present century; eleven lines in a page.

The same treatise. Incorrect.

This MS. begins as follows:

रतदेविषैरछः ॥ संधानामवागमनसगोचरं प्रत्यक्ष्मिप तद्वा सर्वेदा समुपासम्हे (!) ॥ १ ॥

विरोधिमागैडयद्शैनार्थं द्वेधा बभूवाच परः पुमान्यः । श्रीशंकरो भट्ट इहैकरूपो मीमांसकाडैतमुरीचकार ॥ २॥ पिनृसौहित्यसंसिद्धिहेतुमुक्कार्यंतस्ततः । नीलकंडः प्रकुरुते नं(!) नीतिं नृपादृतां ॥ ३॥ तच राजशब्द १ [H. T. COLEBROOKE.]

1446.

271c. Foll. 82; size 12 in. by 5 in.; fair Devanāgarī writing of 1801 A.D.; eleven lines in a page; corrected throughout.

Vyavahāra-mayūkha, the sixth section of the Bhayavanta-Bhāskara, treating of Civil and Criminal law.

Several editions of this treatise have been published at Bombay; the latest, with an English translation, by Vishvanāth Nārāyan Mandlik, Bombay 1880. There is also an English translation of it, by II. Borrodaile, (Surat 1827). The MS. begins:

उच्चा नृपनयरीतिं नत्वा भास्तत्पदांवुजं सम्यक् । विरचयति नीलकंठो व्यवहारिविनिगीये किंचित्॥१॥ द्विजराजेकमूर्थन्यं वृपाध्यक्षं शिवान्वितं। कार्यां सवोपदेष्टारं भावये शंकरं गुरुं॥ २॥

विरोधिमागैद्वयद्शैनार्थे । ३ ॥ प्रतारकेरादृतमञ् ॥ ३ ॥ The other two MSS. omit slokas 2-4.

After the colophon Colebrooke has added the note: 'This author calls the author of the Dvaitanirnaya his preceptor towards the close of the chapter on the resumption of gifts.'

Cf. Mandlik, Vyav. M., text, p. 78: अव विस्तरो गुरुकृते द्वेतनिर्णये दृष्टव्यः ॥ transl., p. 124. 'Further explanation on this subject may be found by referring to the Dvaitanirnaya by my revered father.'

At the end of the MS. there is a sūcīpattra of three pages.

[II. T. Colebrooke.]

14.17.

2009. Foll. 98; size 8½ in. by 4 in.; well written, in Devanāgarī; ten lines in a page.

The same work.

Dated: शके १९३६ ईश्वरनामसंवत्त्वरे (A.D. 1817). At the end of the MS. a succepattra of twelve leaves has been added.

[Dr. J. TAYLOR.]

1448.

233b. Foll. 60; size 12½ in. by 4½ in.; legibly written, in Devanāgarī, in 1801 A.D.; eleven lines in a page.

Vyavahāramayūkha, slightly incomplete at the end. The MS. ends with the strīsaṃgrahaṇa. [H. T. COLEBROOKE.]

1449.

1224. Foll. 156 (fol. 151 missing); size 11 in. by 4½ in.; legibly written, in Devanāgarī, towards the end of last century; 11 or 12 lines in a page; foll. 98-100 have been supplied by a more modern hand.

Dāna-mayūkha, the seventh section of the Bhagavanta-Bhāskara, treating of pious donations.

It begins:

यो लीलया संतनुते ऽत्र विश्वं ०॥१॥ श्रुतीः स्मृतीविष्य पुराणजातं तत्रविवंधानिष सिन्नवंधान्। श्रीजंकरस्यात्मज रूप दाने श्रीनीलकंठो विवृशोति कृतं॥२॥ परस्वतोत्पत्सनो दृष्यतागो दानं। ०

Colophon: इति श्रीजगहुर्भटुनारायणसूरिसूनुपंडित-शिरोरलमीमांसकशंकरभट्टात्मजभटुनीलकंठकृते भास्करे दान-मयूख: पष्टः (!) ॥

See Rāj. Mitra, Cat. of Bikāner MSS., p. 373. [H. T. COLEBROOKE.]

1450.

333a. Foll. 181; size 12 in. by 5½ in.; fairly good Devanāgarī writing of 1801 A.D.; eleven lines in a page.

The same treatise. [H. T. COLEBROOKE.]

1451.

1006. Foll. 165; size 12½ in. by 4½ in.; plain Devanāgarī writing of 1805 A.D.; nine lines in a page.

The same work.

This MS. has the same thirteen introductory

slokas given under no. 1444; after which it proceeds:

भगवंतभास्तराख्ये ग्रंथे ऽस्मिन् शिष्टसंमते च ततः।

दानस्य विधिमयूखः प्रतन्यते नीलकंठेन ॥ १४ ॥

परस्त्रोप(त्प)स्तंतो ० [H. T. COLEBROOKE.]

1452.

1345a. Foll. 16; size 12 in. by 4½ in.; fairly written, in Devanāgarī, towards the end of last century; ten lines in a page.

The (Jalāśayārāma-)Utsarga-mayūkha, being the eighth section of Bhaṭṭa Nīlakanṭha's Digest, treating of the dedication to the public of tanks, ponds, wells, groves, etc.

It begins:

उच्चा दानिविधि नाम नायमाराध्य भास्तरं।
जत्मगैविषयं भट्टनीलकंठो वदत्यय ॥
तत्र जलाश्योत्मगैप्रशंसा विष्णुधर्मोत्तरे।
उदकेन विना तृप्तिनौत्ति लोकद्वये सदा।
तत्माज्जलाश्याः कार्याः पुरुषेण विपश्चिता॥ ०

Thends: इति श्रीमीमामकभट्यांकरात्मजभटनीलकंटव

It ends: इति श्रीमीमांमकभट्टशंकरात्मजभट्टनीलकंठकृते भास्करे जलाशयारामोत्सर्गमयूखः॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1453.

1318b. Foll. 14; size $12\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; careless Devanāgarī writing of 1805 a.d.; 10-12 lines in a page.

The same treatise. [H. T. COLEBROOKE.]

1454.

2177. Foll. 39; size $10\frac{1}{2}$ in. by 5 in.; well written, in Devanāgarī, in the earlier part of last century; ten lines in a page. The MS. is much injured by damp, though still legible, except in a few places.

Pratishthā-mayūkha, the ninth section of the Bhagavanta-Bhāskara, treating of the consecration of idols, temples, shrines, etc.

·Lithographed editions of this treatise have been published at Bombay and Benares. It begins:

महो महत्समाराध्य जलोत्सर्गमयोक्तवान्। प्रतिष्ठां सर्वेदेवानां नीलकारतो वदत्यसी॥

तत्र तावत्वाला विष्णुधर्मोत्तरे। 0

Burnell, Tanjore MSS., p. 132a.

[GAIKAWAR.]

1455.

1345b. Foll. 32; size 12 in. by 4½ in.; plain Devanāgarī writing of 1798 A.D.; nine lines in a page.

The same treatise. [H. T. COLEBROOKE.]

1456.

2661. Foll. 52; size 9\frac{3}{4} in.; fairly written, in the Devanāgarī character, in the latter part of last century; nine lines in a page.

Pratishthāmayūkha.

A fly-leaf at the end has the following would-be śloka:

संकाराचारसमयश्राद्धनीतिव्यवहारः। हानोत्सर्गप्रतिष्ठाच प्रायश्चित्रत्रुद्धश्रांतिः॥

[GAIKAWAR.]

1457.

1867. Foll. 150; size 11½ in. by 5 in.; fairly good Devanāgarī writing, of the earlier part of last century; ten lines in a page.

Prāyaścitta-mayūkha, the tenth chapter of the Bhagavanta-Bhāskara, treating of expiations.

It begins:

नमामि भाखत्पदपंकनं तत् श्रीनीलकाको ब्हमप प्रकुर्वे । स्मृत्वोपदेशाद्भुरुशंकरस्य विनिशीयं पापविशुद्धिहेतु ॥ १ ॥

प्रतारकैराद्रतमत्र ⁰॥ २॥

पापविशुद्धिहेतुन्वं प्रायिश्वतस्याह याज्ञवस्त्रः । ०

Rāj. Mitra, Cat. of Bikāner MSS., p. 436; Burnell, Tanjore MSS., p. 132b.

[Dr. John Taylor.]

1458.

1345c. Foll. 85; size 12 in. by 4¼ in.; indifferent Devanāgarī writing of 1792 A.D.; twelve lines in a page.

The same treatise. [H. T. COLEBROOKE.]

1459

168. Foll. 100 (wrongly numbered 103; nos. 12, 31 and 97 being omitted); size 12½ in. by 4½ in.; indifferent Devanāgarī writing of 1805 A.D.; ton lines in a page.

The same section. [H. T. COLEBROOKE.]

1460.

333b. Foll. 34; size 12 in. by 5 in.; fairly written, in Devanāgarī, at the beginning of the present century; eleven lines in a page.

Suddhi-mayūkha, the eleventh section of the Bhayavanta-Bhāskara, treating of the rules and rites of purification.

It begins:

यो लीलया संतनुते व्य विश्वं १॥ १॥ श्रुतीः स्मृतीवींक्य पुराणजातं तत्त्रियंथानिष सित्तवन्धान् । श्रीशङ्करस्यात्मजनीलकरातो द्रश्यादिश्रुद्धिं विवृगोति सर्वाम् ॥ २॥ प्रतारकेरादृतमत्र १॥ ३॥ श्रुयश्रुद्धिः । सादित्यपुराग्रे । १

H. T. COLEBROOKE.]

1461.

1318c. Foll. 24; size 12½ in. by 4½ in.; careless Devanāgarī writing of the beginning of the present century; twelve lines in a page.

The same treatise. [II. T. Colebbooke.]

1462.

2553. Foll. 89; size 12\frac{3}{2} in. by 4\frac{3}{4} in.; good Devanāgarī writing of 1810 A.D.; nine lines in a page.

Sānti-mayūkha, the twelfth and last section of Nīlakaṇṭha's Bhagavanta-Bhāskara, treating of the rites for averting evil.

A lithographed edition of this treatise has been published at Benares (1867).

This MS. has the twelve introductory stanzas given under no. 1444; after which it proceeds:

संस्काराचातिकालां (र्रा. ० चारकालाः)
श्राद्धं नीतिर्विवाददाने च ।
जलोत्सर्गप्रतिष्ठाप्रायश्चित्तं
विश्वद्धिशांती च ॥
भगवंतभास्कराख्ये यंथे
स्मिन्शिष्टसंभ्रमतः (र्रि. संमते) विमले ।
शांतिकपौष्टिकयूपः (१ शांतिविवेकमयूखः)
प्रतन्यते श्रीनीलकंठेन (र्रा!)॥ १४॥

श्वस्पष्टपापविशेषनिदानकेहिकमात्रानिष्टनिवर्तकं पापाप्र-योजकं वैधं कर्मे शांतिकं॥ ⁰

Colophon: इति श्रीविश्वािमनवंशावतंशमहाराजािथ-राजपूजितचरणकमलमीमासकभट्टशंकरात्मजभट्टनीलकंठकृते भगवंतभास्करे शांतिमयुपः समाप्तिमगमत्।

See Rāj. Mitra, Cat. of Bikāner MSS., p. 456; Burnell, Tanjore MSS., p. 132b. [MACK. COLL.]

1463.

167. Foll. 109; size 12½ in. by 4½ in.; careless Devanāgarī writing of the beginning of the present century; 10 or 11 lines in a page. The same treatise.

It bogins: यो लीलया । [9] ॥ मही महत्समा-राध्य । [२] ॥ प्रतारकरादृतमत्र । [३] ॥ अस्पष्टपाप । [H. T. Colebrooke.]

1464.

2043. Foll. 106; size II in. by 5 in.; good Devanāgarī writing of the latter part of last century; nine lines in a page.

Saṃskāra-bhāskara, a treatise on initiatory rites, composed, under the auspices of Bhagavantadeva, by Bhaṭṭa Sankara, son of Bhaṭṭa Nīlakanṭha.

The very title of the work would seem to imply that it was intended by the author as part of, or a supplement to, his father's Digest.

It begins:

ततः (1. यतः) सर्वं विश्वं भजित [जिति]सज्ञालयितः

य खात्मा सर्वेषां स्थिरचरज्ञ डानामिप विभुः ।

तमेतं भाखंतं विधिहरिमहेशानवपुषं

नमस्याम[ः] कामं परमकमनीयं सुकृतिनां ॥ १ ॥

श्रीभास्तरं शिवकरं शिरसा प्रश्वम्य

श्रीनीलकंठिपतरं जननीं च गङ्गां ।

तत्पादिचंतनवलो वुधशंकरास्यः

संस्कारभास्तरममुं वितनीति काश्याम् ॥ २ ॥

तत्रास्य धभीप्रमाशाविवेचकत्वात् प्रथमं धनीप्रमाशान्युद्यंते । १

Colophon: इति श्रीसंगरवंशावतंसमहाराजाधिराजश्री-भगवंतदेवादिष्टश्रीजगहुरुभट्टनारायसार्दिसृतुपंडितशिरोराल -मोनांसापारावारपारीसधुरीसभट्टनीलकंटात्मजभट्टशंकरकृती

संस्कारभास्तरः समाप्तः॥

For another MS. of the work, see Aufrecht, Cat. Bodl., no. 658.

For another Samskārabhāskara, by Khanda-bhatta (son of Mayūreśvara), see Prof. Bhandarkar's Cat. of Deccan Coll. MSS., pp. 251, 290; for an anonymous work of the same title (with a different introductory stanza from those of the present MSS.), Rāj. Mitra, Cat. of Bikāner MSS., p. 454. See also no. 1629, below.

[H. T. COLEBROOKE.]

1465.

1132a. Foll. 82; size 11 in. by 5 in.; fairly good Devanāgarī writing of the beginning of the present century; eleven lines in a page.

The same treatise. [H. T. COLEBROOKE.]

1466.

1318a. Foll. 77; size 12½ in. by 4½ in.; fairly written, in Devanagari, at the beginning of the present century; twelve lines in a page.

Samskārabhāskara.

For the same author's Sadācārasaṃgraha, see no. 1800; his Vratūrka, nos. 1684-91; Karmavipāka, no. 1768. [H. T. Colebrooke.]

1467.

401. Foll. 397; size 14½ in. by 6½ in.; legibly written, in Devanāgarī, by different hands, in 1802 A.D.; 13-16 lines in a page.

Nrisimhaprasāda, a Digest of law, compiled by, or under the patronage of, Dalapati minister to Nizām Shāh.

The particular ruler of Ahmadnagar referred to, would seem to be either (and more probably) the founder of the Nizām Shāh dynasty, Mallik Ahmad Nizām Shāh (1489-1508 A.D.), or his son and successor, Burhān Nizām Shāh (1508-1553 A.D.).

The complete work is said to consist of twelve sections (sāra), viz.: 1. Saṃskārasāra; 2. Āhnikasāra; 3. Śrāddhasāra; 4. Kālanirnayasāra; 5. Vyavahārasāra; 6. Prāyaścittasāra; 7. Karmavipākasāra; 8. Vratasāra; 9. Dānasāra; 10. Śāntisāra; 11. Tīrthasāra; 12. Devapratishthāsāra. For an account of the introduction to the first section, see Prof. Jolly's Tagore Law Lectures, p. 18. The present MS., which is rather incorrect, contains only sections 2-4 and 6-8; each of which is paged separately.

Almikasāra, foll. 64, begins:

प्रयान्य श्रीनृसिंहेनु (१. ० इं तु) दलाधीशेन भूभुना।
श्रीनृसिंहप्रसादेन दिनानुष्टेयमुख्यते॥ १॥

खिस्मलाहिकभावे तु परिभाषा विराज्यते(११. विरच्यते)।

तत्र चाहिकसारे तु विभज्य दिनमध्धा॥ २॥

दिवसप्रथमे भागे कृत्यज्ञातमधीच्यते।

सदाचारप्रशंसैव प्रथमं हि निरूप्यते॥ ३॥ ० २३॥

सवैवेदेषु यत्योक्तं सर्वस्मृतिसुदुर्गमं।

विश्वीयकृतये तन्नु स्फूटमन विरच्यते॥ २४॥

स्रधाहितमारो द्वितीय स्रारम्यते । स्रथ गभौधानादिमं-स्कारमंस्कृतस्य पुरुषस्य विहिताचारकृतेन दिनकृत्यमभि-धीयते । ०

इति व सगभीदिनियमशीचिविधः fol. 4b; इति व दंत-धावनिविधः fol. 5b; इति दभैपवित्रधारणिविधः fol. 8b; इति व आचमनिविधः fol. 13a; इति व सानविधः fol. 27b; इति तिल्जभधारणिविधः fol. 29a; इति व संध्याविधः fol. 38a; इति व गायनीकल्पः fol. 40a; etc.

Colophon: इति श्रीमञ्चस्तीनृतिंहचरणयुगलसरोरु-हश्रमरसकलभूमंडलमंडनसमस्तयवनाधीश्वरश्रीनिजामसाह-समस्तसाम्राज्यधुरंधरश्रीमन्महाराजाधिराजश्रीदलपतिराज -विरचितेश्रीनृतिंहप्रसादेशाहिकसारेशयनविधिः संपूर्णः॥ संवत् १६५० समयचैत्रवदि ९ शुक्रवारे॥

III. Śrāddhasāra, foll. 48, bogins:

प्रीनृसिंहं नमस्कृत दलाधीशमहीपति:।

प्राह्मसारं प्रकुरते सर्वेवैदिकतुष्टये॥ १॥

लिख्यते परिभाषाच प्रक्रियानुसरेण तु॥ २ (!)॥ १

इति ॰ श्राह्मसहिमा । स्रथ पितरो विधीयंते fol. 4a; इति ॰ मातामहश्राद्धाधिकारिनिकीयः fol. 7b; इति ॰ पात्रनिरूपको fol. 13b; इति ॰ सुवर्णोदिश्रुद्धिनिकीयः fol. 23b; इति देशनिरूपको fol. 29a, etc.

It ends (somewhat corrected by the end of the sixth section):

प्रीवश्रीविज्ञराजवंशितलकालंकारहीरः प्रभुर् भारवाजकुलानुगः प्रथमया यः शाखयालंकृतः । श्रीमद्वस्त्रभसूनुरात्मिनरतः सत्संप्रदायाग्रगीः सारे श्राद्विनिग्रीयेति चतुरे श्रीमान्दलाधीश्वरः ॥

निजानसाहमासाज्यथुरंथरमहीपतिः । स्रीनृसिंहप्रसादे अस्मन् संपूर्णं कुरुते सुभं॥

इति श्रीमझस्ती व श्राद्धसारः परिपृषैः ॥ इति श्रीमचतुदेशभुवनैकनायमहेंद्रादिदेवगणपृनित व श्रीमाग्रीद्यतापमहाराजाधिराजसवै(पुरि om. B.)सुंद्रिदेविगिरिपुरिवराधीश्वरसमस्तयवनाधीश्वरश्रीमन् - (महाराजाधिराजयवनी om. B)निजामसाहसमस्तकरणाधीश्वरसकलविद्याविशारदयाज्ञवस्कीयलुमशाखाप्रवत्तेकद्विज्ञराजकुलालंकारहीर श्रीवैष्णवधमप्रवत्तेकश्रीवञ्चभात्मजश्रीवञ्चभपंडितप्रसादासा दितश्रीसूर्यपंडिताभिधगुरुमन्वादिप्रणीतनीतिशास्त्राभिज्ञम -

हाप्रभुखकार्यवीक्षणप्रतिनिधिकृतश्रीमहाराजश्रीदलपित -राजविरिचते श्रीनृसिंहप्रसादे श्राद्धसारः संपूर्णः॥

IV. Kālanirņayasāra, foll. 75 (foll. 12, 13, 28-30 of which are wanting), begins:

यिसन् विभाति सकलं जगदेकरूपं

यिसन् विश्रायिखलमेव जगस्यं च ।

नावा जगस्यनतं भृवि तस्त्रसिहं(? तंत्व ° MS.)

कुमी वयं समयनिर्णयसारवर्थं ॥ १ ॥

श्रीनृसिंहप्रसादेन दलाधिपमहीपतिः ।

कलया कलनानहें कालं कलयित भ्रवं॥ २ ॥ °

Then follow some twenty ślokas giving an abstract of the contents.

इति ॰ संवासरिनिर्णयः fol. 4a; इति ॰ सृतुनिर्णय fol. 4b; इति ॰ मासनिर्णयः fol. 5b; इति ॰ मरुमा-सिनिर्णयः fol. 7a: इति ॰ सामान्यप्रतिपिनिर्णयः fol. 12a; etc. इति ॰ सामान्यचतुर्देशीनिर्णयः fol. 17b; इति ॰ व्रतदानकालिनिर्णयः। स्था विशेपतिपिनिर्णयः। fol. 20b, etc.; there is a blank of some twelve lines on fol. 27b.

It ends with the same two stanzas (exc. काल्डिनिर्णेयेति °) as the third section.

VI. Prāyaścittasāra, foll. 57, begins:

ऋनंतदेवेशिकरीटकोटिरानितमा रंजितपादपद्मं।

कारुण्यनेत्रकमलाकलत्रं लक्ष्मीनृसिंहं हृदि भावयामि॥

नेमित्रकं धर्मेजातं दलाधिपमहीभुजा।

तत्यापश्चित्रसारेण प्रोच्यते लोकतृष्टये॥ 0

It ends with the same two verses, and with the additional longer colophon of section III. इति श्रीमचत्देश o

VII. Karmavipākasāra, foll. 63, begins:
श्रीमनृपंचहायमहं (ी. पंचास्यमहं) प्रग्रम्य
धन्वंतिरं चीर्तिहरे (ी. चार्तिहरं) महेशं।
सिंहास्यदास्थेन कृतप्रसादे
करोमि वे कमैविपाकसारं॥
प्रायश्चित्रमनृष्टाने विपाककमैणा भवेत्।
सवैकमैक्ष्यार्थं मदुपाद्याश्चेत्यते (!) ब्युना॥

It ends: तस्मात्मूर्त्तं। तद्धा(? उक्या)भिरीषथेदीनेर्ज-पहोमापैग्रादिभिरिति ॥ इति श्रीमञ्जस्मी व कमैविपाक-सार: संपूर्ण:॥ VIII. Vratasāra, foll. 95, begins:

अभिवंद्य नृसिंहास्यं परं वस सतां मुदे।

क्रियते व्रतमारो ऽयं दलाधिपमहीभुजा ॥

अधिकारः क्रिचित्पंसां क्रिचित्स्तीयां भवेक्किचित्।

उभयोरप्यसी तत्र सर्वेपामधिकारिता ॥

श्रीनृसिंहप्रसादेन व्रतानुष्ठानमुच्यते।

मासव्रतानि सर्वेशिय प्रोच्यंते क्रमज्ञः स्पुटं॥

Perhaps this section is not complete, there being no colophon at the end. The last two colophons of chapters are: इति स्कंदपुराणोक्तं शिवराचित्रतं fol. 91a; इति नृसिंहजयंतीकस्ये भूतमुद्धिः fol. 93b.

It ends: प्रदक्षिणापि कार्यो अन्येव दिशा छत्रचामरतालवृद्धनृत्यगानवाद्यस्तुतिसंप्राधैनात्मापेणादिकमि कार्ये
स्तुति: सहस्रनामादिस्तोत्रमंत्रजप: ॥ श्रीलक्ष्मीनृसिंहाय
नम: ॥

For MSS. of two other sections, viz. the Dānasāra and Šāntisāra, see Rāj. Mitra, Cat. of Bikāner MSS., p. 429-30.

[H. T. COLEBROOKE.]

1468.

2782b. Foll. 279; size 11 in. by 4½ in.; legibly written, in Devanāgarī, in 1745 A.D.; eleven lines in a page.

Vidhānapārijāta, a digest of religious and civil duties, compiled in 1625 a.d., by Anantu Bhaṭṭa, son of Nāgadeva (Nāgeśa) Bhaṭṭa, and grandson of Yahnu (Jahnu) Bhaṭṭa.

The complete work seems to consist of five chapters (stabaka), of which only the last chapter is contained in the present MS. (A), dealing with śrāddha (and āśauca), vyavahāra and prāyaścitta. It begins:

वन्दे श्रीमदनंतसंज्ञांगरिपं लक्ष्मीनिवासं हरिं विद्यक्ष्मंतिद्वाकरं सुरगुरुं सवीवेसिज्जिपदं। ब्रह्मा श्रवेसुरेंद्रपूर्वकसुरा यस्य प्रसादात्सदा सवीरंभसमाप्तिमीयुरिनशं महंशदेवं हितं ॥ १॥

^{*} ब्रह्मशाकेसुरेन्द्रपूर्वकसुरा ॰ मडंशदेवं परं MS. of Dānapārijāta, Rāj. Mitra, Notices, vii., p. 19.

नता खीराबिजाजानिं तथा ब्रह्मादिकान् सुरान्। गरोशं विवहतीरं वंदे हैमवतीस्तं॥ २॥ चतुरेशसु विद्यासु निष्णाताः शुडचक्ष्मः। अपरोख्न इसतत्वा जयंति गुरवो मन ॥ ३ ॥ श्रुतिसक्लरहस्यं विवितं यस्य चित्रे मुकुर इव मुखाको दोषमाळित्यश्रृत्ये। खपटविमलभक्त्या यस्य तुष्टी रमेशो जनकजनकयहूं(॰ जहुं Not.)भट्टमेतं नतो ऽस्मि॥ ४॥ श्रीपित्चरणान्वंदं भट्टनागेशसंज्ञितान् । यत्प्रसादादहं जाती धर्मशास्त्रे विचक्षणः॥ ५॥ श्रीमाननंतभट्टो व्हं काग्वशाखाविदां प्रियः। चतुरः स्तवकानुक्का पंचमं प्रारभे अधुना ॥ ६ ॥ सर्वशाखीयशास्त्रायः स्पष्टो उत्र परिकीर्वते । वामुदेवप्रसत्त्वर्थं विदुषामि तुष्टये॥ ७ ॥ संति ग्रंथसहसाणि प्रेतकमेविधी नुधाः। को उपस्य महिमा वेद्यो अभिज्ञेनयति सर्वतः ॥ ७ ॥ सातीनि च पुराणानि वचनानि लिखाम्यहं। संदेहे त्वाकरग्रंथो विद्वद्भिरवलोक्यतां॥ ९॥ खय मरणचिह्नं ज्ञात्वा खहितं कतेव्यमित्युक्तं देवजानीये। दुश्चिकित्सैमहारोगैः पीडितस्तु पुमानय। ज्ञाता ऽरिष्टादिभिमृत् खर्लोकहितमाचरेत्॥ १॥ सितासिते सरिते यत्र संगते

तत्राप्रुतासो दिवमुत्पतंति ।

ये वै तन्तं विमृजंति धीराम् [॥ २ ॥
ते जनासो समृतन्तं भजंते (khila to Rgv. x. 75)
सर्वेद्रियविरक्तस्य वृद्धस्य कृतकमैणः ।
व्याधितस्य स्मृतं तीर्थे मरणं तपसो ऽधिकं॥ ३॥ ° १४॥
भारते ऽपि । °

अय मरणसमये ॰ प्रायिश्वतं fol. 5b; अय प्रोपितस्य साग्नेदाँहे विशेषः fol. 14b; अय बाळकसंस्कारिविधः fol. 21a, etc.; इति॰ नागबिळविधानं fol. 29b; इति॰ नारायणबिळप्रयोगविधानं fol. 32b; इति॰ सहगमनविधानं fol. 36a; इति॰ संतितप्रतिबंधहरिवधानं fol. 47a; इति॰ चिपंडीविधानं । अयाशीचं विधीयते fol. 49a; इति॰ आशीचसंपातिन्ययः fol. 63b; ॰ आशीचपादः fol. 67b; ॰ आशीचविधानािन fol. 72b; ॰ अग्निसंस्कारिवधानं fol. 74b; ॰ शोकापवादः fol. 78a; ॰ गृहप्रवेशनािद्वधानं fol. 80a; ॰ दशाहिपंडोदकविधानं fol. 85b; ॰ (स्वस्थि)-संचयनिवधानं fol. 88b; ॰ वृपोत्सर्गिविधानं fol. 96a;

॰ घोडशुश्राद्धविधानं fol. 102a; ॰ सिपंडीकरणविधानं fol. 113a; ॰ जोवित्पतृकस्य धभैविशेपिनिर्णयः fol. 141b; इति विभक्षाविभक्षविधानं ॥ स्राम्थाय विधानानि श्राद्धे अस्य सामान्यमुक्यते । fol. 143b; स्रथ श्राद्धदेशाः fol. 144b; स्रथ कर्तारः fol. 146a; स्रथ श्राद्धदेशाः fol. 150a; स्रथ श्राद्धदेशाः fol. 150a; स्रथ श्राद्धदेशाः fol. 150a; स्रथ श्राद्धदेशाः fol. 152b; स्रथ स्राम्यानिति fol. 168a; स्रथ श्राद्धपरिभापा fol. 169a; स्रथ स्राम्यानिति fol. 170b; स्रथ पाणिहोमप्रकारः fol. 179b; स्रथ पारिवेपणं fol. 181a; स्रथ पिडदानं fol. 185b; इति ॰ श्राद्धे सामान्यधमिकष्यनं ॥ fol. 192b; इति श्राद्धानुक्स्यविधानं fol. 195b; इति कल्जिन्स्योनि fol. 197a; इति वानप्रस्थाश्रमविधानं fol. 204a; इति संन्यासविधानं fol. 203a; इति योगः fol. 204a; इति पितसंस्कारः ॥ समाप्रमाचारिनरूपणं ॥

Fol. 204b:

सांगोपांगमथाचारं निरूप्प परमार्थतः । याज्ञवल्कोक्तमार्गेण व्यवहारो निरूप्पते ॥ १ इति व्यवहारमातृकाप्रकरणं । अपर्णेदानविधिः fol. 206b; इदानीं साक्षिखरूपमुच्यते fol. 208a; अधुना लिखितं प्रमाणं निरूप्पते fol. 209a; अथ दिव्यं fol. 209b.

Fol. 210b:

प्रमार्ग मानुषं दैविमिति भेदेन विर्णितं । अधुना वर्ग्यते दायिविभागो योगमूर्तिना ॥ इति रिक्यविभागप्रकरणं ॥ अधुना सीमाविवादे निर्णेय उच्यते fol. 214a; इति व व्यवहाराध्याय: fol. 217a; cf. Rāj. Mitra, Cat. of Bikāner MSS., no. 1059, the concluding sentences of which correspond with those of the present division.

The MS. then proceeds:

स्राचारं व्यवहारं च निरूप्य स्मृतिवाकातः । सतामनुग्रहादेव प्रायश्चित्तं निरूप्यते ॥ तदकारणे ऽनिष्टमाह याज्ञवल्यः । महापातकज्ञान्योरानरकान्याप्य दारुणान् व स्थापपातकानि fol. 2180, etc.

It ends: इति श्रीमद्नंतभट्टविरिचते विधानपारिजाते गणहोमिषधानं॥

श्रीमत्वाग्वकुलाम्बिशीतिकरणो विद्याकलानां निधिः श्रीमिडिषाुपदाश्रितः सरसगुर्विडचकोरप्रियः । यन्हंभट्ट (!) इति सभूत्पृषुयशास्तस्यात्मजो अभून्महांश् चेद्राचंद्रकलेव शुडगुणभृष्क्रीनागदेवाभिधः ॥ तस्माच्छ्रीमदनंत आविरभवद् यद्यज्ञानभक्त्यादिके-घ्वंतो नास्ति गुग्रेषु यस्य च हरिः प्रेष्टो वरीवर्तते । तेनायं रिचतो विधानदिविषद्वृक्षो ऽर्थिसर्वप्रदः

काले ग्लाष्ट्र विकलां कर्जामते १६६२ काश्यामगात्पूर्णतां ॥ संति ग्रंथसहस्राणि विद्वज्ञी रिचतान्यिष । को अपस्य महिमा वेद्यो अभिज्ञैजैयित सर्वतः ॥ न पांडित्याभिमानेन न च विज्ञस्य लिप्सया । ग्रंथो अयं रिचतः किंतु हरेः ग्रीत्यै सतामिष ॥ तिष्ठंति संतः सर्वेज ज्ञातिवद्धत्परिश्रमाः । स्वज्ञत्यं मच्छ्मं दृष्टा कृषां कुंवेतु ते स्रिष ॥

न जाने श्रीजाने विहितम ०॥
यावर्ज्ञद्रश्च सूर्यश्च यावित्त हित मेदिनी।
जयताज्ञावदेवायं ग्रंथो मे संतितस्तथा॥
वचनप्रमूनमाला विचित्रा रिचता मया।
पादे समर्पिता विष्णो तुष्टो भव सदा मम॥

इति श्रीमद्विद्वज्जनकृपापात्रीभूतेन श्रीमद्नंतभट्टेन विरिचतः स्तवकपंचकसंयुतो विधानपारिजातास्यो निवंधः समाप्तः ॥

विधानपारिजातो व्यं पंचस्तवकसंयुतः ।
नानाविधानगंधाद्धाः संसेच्यो विवृधेरिह ॥
देवकों मातरं नत्वा पितरं रामसंद्रकं ।
विधानपारिजातास्यं यादवो ग्रंपमलिखत् ॥ १॥
स्वगस्तिगोत्रोद्भवकृष्णशर्मणः

सुतः शिवास्यो अस्य शरीरजन्मनः ।
रामाभिषेयस्य सुतेन वृष्णिना
विलेखितः श्रीविधिपारिज्ञातकः ॥ २ ॥
दिस्वसुशशांके १८०२ यौवनास्ये च वर्षे
शमन खयनकाले हेमनतौ तयैव ।
सुरिरपुगुरुवारे मासि पोषे च दुर्गीप्रियवरवसुतिथ्यां (!) यादवेनाप्यलेखि ॥ ३ ॥ ०

As regards the contents of the first four stabakas (treating apparently of the remaining sections of ācāra), the following references have been noticed in the present portion:

प्रायिश्वसप्रयोगस्तु प्रथमस्तवके विष्णुश्राद्धविधाने द्रष्टव्यः । ग्रंथवाहुत्यान पुनरत्र लिख्यते । fol. 3a;—सत्त दानमंत्राश्व-तृषेस्तवकस्यादिभागे (? i.e. the Dānapārijāta) द्रष्टव्याः । fol. 5a;—एतद्धाख्यानं तृतीयस्तवके तीर्पप्रकरणे विशदं द्रष्टव्यं । fol. 131b.

[Coll. of Fort William.]

1469, 1470.

738, 739. Foll. 209 and 213 resp.; size 13 in. by 5 in.; excellent Devanāgarī writing of 1809 A.D.; nine lines in a page.

Portions of the Vidhānapārijāta (B).

This MS. begins with the larger half of stabaka V., as contained in the preceding one, the two MSS. agreeing as far as fol. 144a, line 6 of MS. A, and fol. 152a, I. 4 of the present MS., when it breaks off abruptly in the middle of a word and proceeds with a portion of stabaka II., treating of rites of propitiation (śūnti), followed by stabaka III.

The portion of stabaka II. begins in the middle of fol. 152a, l. 4: कल्शेरभिषेचयेत् विष्णुद्धा-दशकं विवृश्णोति $\circ$

इति श्रीपांचराचाममोत्ततुल्सीपाणिग्रहणिवधानं fol. 153b; इति श्रीशोनकोत्तपुरनगरादिप्रतिष्ठाविधानं fol. 155b; श्रि खड्डातशांतिविधानं fol. 156b, etc.; इति वसंतराजोत्त-शक्तुनं समाप्तं fol. 173b; इति प्रकारांतरेण काकनैषुनशांति:॥ end of Vol. I.

खय दुष्टनख्नादिजननशांतिविधानानि द्वितीयस्तवके प्रोक्षंते beg. of Vol. II.; इति ॰ पुनोत्पत्ती शांतिविधानम् ॥ खय दत्तपुनकविधानं fol. 40a; इति दत्तपुनकविधानं fol. 42a; इति ॰ खट्टारोहणविधानं fol. 42b; इति प्रयोगपारिजातोत्तं बालकस्य दुग्धपानविधानं fol. 48a; इति श्रोनकीये जन्मनखनकतैय्यविधानं fol. 48b; ॰ इति क्रणैवेधविधानं fol. 47a, etc.; इत्यनुपनीततित्वादिधनिविधानं ॥ खयोपनयिच्धानं fol. 54b; खयाध्ययनधनीः fol. 74a; खय ग्रह्यक्षस्वस्वपनिधियोतं fol. 77b; खयायुतहोनविधानं fol. 79a.

Chapter II. ends fol. 117b: इति विधानपारिजाते पूर्णोहितिविधानं ॥

हरेः प्रसादमासाद्य ग्रह्यको निर्हापतः । ग्राह्यस्तिष्टिपेट्रस्य मोचकस्तेन तुष्यतु ॥ मनोरषाभिविवेष्या विदुषामनुकंपया । विधानपारिजाते ज्व द्वितीयः स्तवको भवेत् ॥ खहो खस्य निवंधस्य महिमा किमु वर्ष्यते । यतः श्रीमद्नंतो ज्स्य हरिः कारियता मया ॥ संति ग्रंथसहसाणि देशे देशे महातापि । को ज्यस्य महिमा वेद्यो जिभन्नेजीता सर्वतः॥

इति श्रीमत्परमवैदिकश्रीमनागदेवसूनुना श्रीमदनंतभट्टेन विरचिते विधानपारिजाते निवंधे द्वितीय स्तवकः समाप्तः॥०॥ संवत् १६६६॥

Chapter III. begins (with a fresh pagination): वंदे वंद्यतमं विष्णुं सत्यज्ञानस्वरूपिणं। ब्रह्माद्विद्यचरणमनंतं विद्यनाज्ञानं॥ १॥

खयेदानीं तृतीयस्तवक छारभ्यते ॥ स च संस्काराहिकका-लभेदेन चिथा भिद्यते। तत्र गृहस्यसंबंधिविधानानि निरूपंते॥ तत्र ताबदूरुशांतिविधानं॥ ०

स्य गोदानव्रतिविधानं fol. 4a; स्थ विवाहकालविधानं fol. 36b, etc.

For another MS. of this section on marriage, see Rāj. Mitra, Cat. of Bikāner MSS., no. 1060.

It ends:

विधानपारिजातस्य स्तवके शस्मंसृतीयके । विवाहाभिधसंस्कारसत्पृष्मं समजायतः ॥ अनेन प्रीयतां देवो रमालाल्जितपादुकः । समानं तस्य यासेनानंतो यो देशकाल्जः ॥

इति श्रीमत्परम ⁰ विधानपारिजाते तृतीयस्तवके विवाह-विधानं समाप्तिमगमत्॥

The following is a list of comparatively modern (or rarer) authorities which have been found quoted in the portion of the work common to both MSS. (reference being made to B.):—

Aparārka, foll. 67a, 70a, 80b, etc.; Āśārka (बाजाके तु व्याल्यातं ०) fol. 137b; Kapardikārikā, foll. 110b, 131a; Kalpataru, foll. 122a, 135b; Kalpabhāshyārthasangraha, fol. 15b; Kālādarśa, foll. 125b, 127b, 142a; Grihyakārikā, fol. 11a; Caturvimśatimata, foll. 4b, 64a, 136a; Trimśachlokī, fol. 67b (तज्ञत्वार्येषु सिज्ञितिन्पवहोस्तितिन्वक्रितिक); Trikānḍamanḍana, foll. 42a, 143a, 144a; Tristhalīsetau Nārāyanabhaṭṭāḥ, fol. 120a; Divodāsīya, foll. 126a; Devajānīya, foll. 1b, 10a, 16a, 22a (० ये भूगुवचनं), 45a (० ये रेण्:), 89a, etc.; Devayāṇikabhāshya (on Kāty.), foll. 15b,

24a, 42b; Dharmapradīpa, fol. 9b; Dharmasāra (A. fol. 177b); Narāyanabhattīya, foll. 17b, 20a, 40a, 41b (॰ चे रेण:) 101a, etc.; Nārāyanavritti, foll. 137a, 140a; Parāšaramādhavīva. fol. 65b, etc.; Pārijāta, fol. 107b; Purānasamuccaya, fol. 130b; Prithvicandra, foll. 125a (॰ दे बद्धगौतमः), 127b, 132b, 138a, 141a; Prithvicandrodaya, fol. 123a (॰ ये वृद्धपाराश्चरः), 124a. 131b; Prayogapārijata, foll. 57b, 107a, 123b, 128b, etc.; Prayogasara, fol. 120a; Bahvricakārikā, fol. 139b; Madanaparijata, foll. 35b, 45a, 51b, etc.; Madanaratna, foll. 40b, 72b, etc.; Mādhavīya, fol. 56b; Yajāapārśva, fol. 15a; Yatidharma, fol. 121a; Renu, foll. 18, 21b, 42b (ślokas); Ronukārikā, fol. 112b (कृते सपिंडीकरणे); Vidhanagumpha, fol. 9b (जासंदीलद्यगं तु विधानगुंमे। साक्षाळ्यस्य पालाशेंदेभैः कृत्वाकृतिं दृढं। $^{
m o}$), 25b ; Vidhānamalā, fol. 24a; Viśvaprakāśa, fol. 75a; Viśvādarśa, fol. 130a; Śuddhipradīpa, fol. 127a; Śrāddhakalpa, fol. 121a; Śrāddhakaśikā, foll. 37a, b, 108b, etc.; Śrāddhatattva, fol. 108b; Śrāddhatilaka (A, fol. 157b); Śraddhadīpa (A, fol. 161b); Śraddhadīpakalikā, fol. 123b; Śrāddhapradīpakāra, fol. 68a; Śrāddhasāra, fol. 113a; Shattriniśanmata, foll. 4a, 20a, 44a, 71a, 128a; Sudarśanabhāshyakara, fol. 128a; Smrititattva, fol. 141b; Smritidarpana, foll. 78a, 128b; Smritidīpa, fol. 88b; Smritimañjarī, foll. 22b, 79a; Smritiratneivali, foll. 72b, 132b, 151b; Smritisamuccaya, fol. 119a; Smritisamgraha, foll. 9b, 22b, 78a, etc.; Smrityarthasāra, foll. 37a, 42a, 52b, etc.; Harudatta, fol. 70a; Hariharabhāshya (B, 166b). [H. T. COLEBROOKE.]

1471.

930. Foll. 472; size 12 in. by 4 in.; indifferent Devanāgarī writing, by several hands, of the beginning of the present century; 10-13 lines in a page.

Viramitrodaya, a digest of Hindu law, com-

piled—by order of king Vīrasiņha of the Bundel branch of the royal house of Kāśī—by Mitramiśra, son of Paraśurāmamiśra, and grandson of Haṃsapaṇḍita.

The entire work (so far as hitherto known) consists of two chapters*, treating of sacred and civil law respectively.

The present volume contains the first or Acāra-kāṇḍa, not quite complete. It begins:

सिंद्रारुणगंडमंडलगलहानांभमा धारया सिंचंतं पदसक्रभक्तजनताविद्यीयधूलीरिव। धम्मिल्लालिमिवालिवंतमिन्शं मध्वादधानं हर-प्रेयांसं गिरिजांगजं गजमुखं वंदे बरविंदेखारां ॥ १॥ द्धानं भृंगालीरनिश्वममले गंडयुगले ददानं सवीयाविजचरणमेवासुकृतिने। दयाधारं सारं सकलिनगमानामपि परं गजास्यं स्मेरास्यं तिमह कलये चित्रिनलये॥ २॥ हृदयभुवि मुनोंद्रैः सेविता नारदाश्चेस् तनुरुचिभिरजसं पारिज्ञाभां (?) गिरंती । चातिवततगभीरग्रंथसिंधाविदानीं प्रभवत् करुणातः शारदा पारदा नः ॥ ३ ॥ स्फ्रजेंड्जेंटितांडवे प्रतिदिशं वेगोचलजाह्वी वीचीध्वाननिपीतभृंगिमुरजस्फारखनाइंवरे। लालारामृतरिमसंडमसक्द्वीमस्थितेई विधाव खाघातादयसंचयं दलयतु प्रोतालापितं (!) ॥ ४ ॥ प्रातः काले प्रयातो दिशि दिशि विवुधैरिचितः पुष्पवृष्ट्या प्रेमार्द्वेद्देष्टिपातैनेनिस मनसिजं दीपयन्गोपिकानां । कृत्वाग्रे धेनुसंघं सज्जलजलधरश्यामलो वेत्रपाणिः [प॥ कालिंदीकुलकेलिः प्रदिश्तु भवतां वांछितं नंदस्तुः॥ श्रीकाशीराजवंशप्रवलजलानिधेर्मीदनीमञ्जनामा पुर्णैः पीयुपर्शिमः समजीन जनतानंदसंदोहसिंधुः। वंधुदीनिद्वजानां तदनु च समभूद्रजितैरज्जुनाभो गर्ज्जात्रायिक्षेत्रयप्रमयनिष्णौरर्जुनो भूमिपालः ॥ ६ ॥ वुंदेलिक्षितिपालवंशिवलसद्रानं प्रयानं विना यः पृथीं निखिलां विधाय वशगां राज्यं चकाराह्नतं। शीयोदायगुर्णेरगाथमहिमा दातावदाताशयः श्रीमान् कीर्तिसमुद्रसान्द्रलहरोनिधौतदिङ्मंडलः॥०॥

तसादभूडिमलविष्णुपदावलंबो लंबोदरांश्रिकमलाचनवीतविशः। निमन् रखे प्रतिभटान् प्रकटोग्रहपी भूपाल[भाल] तिलको मलसाननामा ॥ ६॥ सदा समाराधनतृष्टरु: प्रतापरुद्रस्तनयस्तदीयः । कृषासमुद्रः शरणागतानां वभूव राजा वसुधाधिपानां॥०॥ ततो अभूत्रदूतप्रचुरग्रागांभीयमहिमा [हिमा]द्रिस्थेमासौ (!) मधुकरनृषः ज्ञूरिबकृषः । यमालिंग्यालिंग्य प्रणयरसिकप्रेमतरला न पूर्वेषामेषा स्मरित विरहं हंत कमला॥ १०॥ सलीि निपृवृद्वंदितपदः संग्रामयज्ञांगर्णे [राशिभिः। दीखावान्सकलं निर्याषधवलैः सोमं (? सो ऽयं) यशो-शश्चलात प्रतापदहने खन्नसुगाकिता यो वीरः प्रजुहाव वैरिनिवहप्राणाहुतीरन्वहम् ॥ ११ ॥ दिनकर इव विस्मुत्स्प्रतापो हिमकरवालमनीयकांतिप्रः। करिकर इव यक्तरः सदा नो मधुकरसाहमहीपतिमहीयान्॥ १३॥ ०॥ दंडेन छोणिचन्नं भ्रमयित निभृतं यत्रतायः कुलालो येनाकृष्टासिवल्ली दिशि दिशि तनुते हंत हल्लीसकानि। उद्धंष्याचीन् (?) यदीया व्रजति दश दिशः कीर्त्तिवल्ली-मतल्ली । 98 11 0 11

तादृक् पुत्रसादीयः समजीन जगतीमंडले वीर्सिंहः ॥ ślokas 15-22 in praise of Virasimha.

सूनुस्तस्य गुणैस्त्रिलोकविदितैः श्रेष्टः कानष्टीकृत-मीढमीढनरेंद्रचारूचरितश्चाभाकराभो युवा । वीरः श्रीलजुकारसिंहनृपतिः संग्रामसिंहो रण- [२३॥० स्पूर्जनस्मारकृपाणपाणिररिभिः प्रोदीवमालोक्यते(?)॥

ślokas 24-26 extolling prince Jujhāra's valour and liberality.

राज्यं प्राप जुक्तारसिंहनृपतियैस्याग्रतो भूपतेस् तत्पुत्रोपि गुणाणैयो समजीन श्रीविक्रमाको नृपः । [(probably o मार्कनृपः)

तत्सनुर्नेरसिंहदेवनृपतिः सं वीरिमिहं विना
भेजे राज्यपरंपरासुखिनदं मन्ये महेंद्रो जिप कि ॥ २०॥
गोपाचलस्थधरणीसुलं [वं] ज्ञापनचंडांश्रुराविरभविद्वज्ञातिवंधुः ।
श्रीनंदनंदनपद्डयविज्ञवृत्तिः
श्रीहंसपंडित इति प्रथमाज्ञकोतिः ॥ २६॥

^{*} There is, however, also a *Kālanirṇaya* which seems to form part of the work; cf. Rāj. Mitra, Cat. of Bikāner MSS., p. 495.

यो तरवाकुलभूरनुभूतमौख्य (!) श्रीहंसपंडित इति प्रियतः पृथियां। श्चासीडिवेकचतुरश्चतुरः समग्र-वेदानधीत्य कृतकर्म [कला]कलापः ॥ २९ ॥ यज्ञारिकमेकरणाय किलावतीर्णः पृषीः श्रिया निज्ञकुलाभरणायमान-मिश्रापरः परशुराम इति द्विजेद्रस् तस्याभवत्स तन्यो विनयोदितश्रीः॥ ३०॥ यो दभीग्रसमानवृद्धिविभवः प्रख्यातकीर्तिगृँगौः श्रीतसातेसमस्तकमेनुशलाचंडीश्वराख्याख्याहुरोः। स्रध्यायांतमधीत शास्त्रमितलं मीमांसया मांसलः अश्वतंदितसंदनः समभवत्संख्यावतामग्रणीः ॥ ३१ ॥ पुत्रसस्य विभाति सङ्ग्रानिधिदीनोवुमृष्टांवुधिः वीरश्रीयुत्तमित्रमिश्रसुकृती कल्पासकल्पद्रमः। । ३२॥ चातुर्ये चतुराननस्य निभृतं गांभीयमंभीनिधेर् न्नौदार्य विनुधद्रमस्य मधुरां वाचं च वाचस्पतेः। थैंपे धर्ममुतस्य शर्म सक्लं देवाधिपस्याहरत् श्रीमान् स्यातनयः सदात्मविनयः श्रीमित्रसेनस्सुधी ॥ हाता दापियता दयादमपरः श्रीमानमात्सर्यवान् [मान्। भीरो अभीतसमस्तज्ञास्त्रनिवहव्यास्थारस[वि]स्थाति -नानानाटकसाटक(? सट्टक)प्रकरणग्रंथीयतात्वर्यविद्०॥ [(? वहसा º MS.) 38 II मंत्रे यो रसनायितः प्रांतदिनं दाने च हस्तायितो विश्वासे हृदयायितो नृपसभाभूमीषु भूषायितः। यो विद्वविक्रषायितः प्रविलस्त्वीत्रीलवालायितः श्रीमडीरमहीपतेः प्रतिपदं प्रेमास्पदं यो ज्जनि ॥ ३५॥ तेनाने कनिवंधिसंधुमनिशं निर्मेण्य बुद्धा पुनर् वेदान् सांगपदक्रमोपनिषदान् श्रुत्वावधायीपि च। थमीपीदिप्रमासनिर्सयपरः श्रीवीरसिंहाज्ञया ग्रंथो ज्यं रिचतः परोपकृतये श्रीवीरिमत्रोदयः॥३६॥ मा कुंचतु मुधा बुधाः परिचयं ग्रंथेषु नानाविधेष्व अत्यंतं तर्हि तेषु सवैविषयः कश्चित् क्वचिद्वतेते। पश्यंत प्रख्यादनन्यमनसो ग्रंथं मदीयं त्विमं थनै [शास्त्र] समस्तिनिर्यायविधियस्मिन् दरी दृश्यते॥३०॥

षादी बद्ममुहूर्तीदिकृत्यप्रस्तावना ततः।
तदोत्याय स्वथमीदि चिंतनादिकमुच्यते॥
मंगट्यालोकनं चाय विख्मूत्रोत्सरीयोर्विधिः।
विस्तरेख ततः प्रोक्तं श्रीचमाचमनं तथा॥ ०

30 slokas, the last of which is: इत्याहिकप्रकाशे अस्मनयी एते महाश्रयै:। प्रसन्नानप्रसन्नामे मित्रमिश्रीनिक्षिता:॥

The matter is treated in two divisions, the āhnikaprakāśa (ends fol. 221) and saṃskāra-prakāśa, but both the end of the former and the beginning of the latter (commencing with the vivāhaprakaraṇa) are wanting.

The colophon runs thus: इति खुरिकावंध: ॥ इति श्रीमत्मकलसामंतचक्रचूडामणी - (lacuna)राजाधिराजप्रतापरुद्रतनूजश्रीमन्महाराजमधुरुरसाहसूनुश्रीमन्महाधिराज छत्र - - कार्साद्नकरश्रीवीरसिंहोद्योजितश्रीहंसपंडितात्मज श्रीपरश्रामसूनुसकलविद्यापारावारमहागजपारींद्रविद्वज्जनजीवातुश्रीमन्मित्रमिश्रकृते वीरिमिजोदयिनवंधे संस्कारप्रकाशे उपनयनप्रकरणं समाप्तम् ॥ अथ परिववाहप्रकरणं ॥

Eight leaves added at the end contain an index of subjects, written by a different hand. Another leaf contains (in Devanāgarī) a list of the authorities quoted by the author (in the ācāra and vyavahāra chapters), which are here subjoined alphabetically, with a few omissions (of Purāņas, Smritis, etc.) and the addition of a few references:

Aparārka, Ashļakādismriti, Kulpataru, fol. 13a; Kālamādhavīya, Kullūkalhatta, Grihyaparišishta, Candeśvara, Cintāmaņi, Chandogaparišishta, Jīmūtavāhana, Jyotishadīpikā, Dharmasamhitä, (Näradaśikshā, fol. 40h), Nirnayapramāņa, Nirniktavyavahāra, Pārijātakāro, Pradīpaprakāra, Prabhäkara, Prayogapārijāta, fol. 33b, Pravaranirņayaprakāra, Prāyaścittaviveka, fol. 26a, Bhavadevabhatta, Madanapārijāta, Madanaratna, fol. 23, etc., Madanaratnapradīpa, fol. 33b, Mitakshara, Medhatithi, Yoganirnaya, Rayhunandana, Ratnakara, fol. 46a, Lakshmīdhara, Vacasputimiśra, Vijnaneśvara, Viśvarūpa, (Vishnupurāņaļīkā, fol. 43a), Vyavahārasamgrahakāra, Šāradatīlaka, Šūlapāņi, Šrīkara, Śrīdatta, Śrīdhara, fol. 43a, etc., Śrīpati, Samgrahakāra, Smṛiticandrikā often, Smṛitisaṃgraha, Smṛityarthasāra, Haradatta, Harihara, Halāyudha, Hemādri.

Then follows the list of nine princes of the Bundel branch of the royal house of Kāsī (इंदे-लखंड काशोराजवंश), enumerated in the introductory stanzas, viz.: 1. Medinīmalla; 2. Arjunasiṃha; 3. Malakhāna; 4. Pratāparudra; 5. Madhukarasiṃha; 6. Vīrasiṃha; 7. Jujhārasiṃha; 8. Vikramasiṃha; 9. Narasiṃhadeva; and finally the author's genealogy.

Regarding the author's probable date, see above, no. 1288.

[H. T. COLEBROOKE.]

1472, 1473.

1501, 1502. Foll. 1-164, 165-372 resp.; size 12 in. by 4½ in.; fairly written, in Devanāgarī, by two different hands; from fol. 177 to the end in 1795 A.D.; 10-12 lines in a page.

Vīramitrodaya. The vyavahārakānda, or chapter on civil law.

It begins:

पुरतः प्रविलोक्य भगैचापं
परतः कामपि कामकार्मुकज्यां ।
पुलकांचितपीनबाहुदंडः
कुश्रलं नः कुरुताद्रधुप्रकांडः ॥ १ ॥
स्वस्ति श्रीगुतवीरसिंहनृपतेराज्ञावशादुत्सुकः
श्रीमिचाभिषपंडितः प्रतिदिशं कीत्यौनिशं नंडितः ।
नानानिश्यवशैनं व्यसनिनां संख्यावतां प्रीतिदं
संप्राप्रव्यवहारसाधकनिदं कुर्वे प्रकाशं परं ॥ २ ॥ ०

Of this portion of *Mitramiśra's* work, editions have been published, at Khidirapura (Khidderpore) Śaka 1737 (1815 A.D.); and at Calcutta, 1875.

Two leaves, containing a list of contents, have been inserted at the end of the first volume.

TH. T. COLEBROOKE.

1474.

642. Foll. 69; size 16 in. by 5 in.; fairly good, modern Bengalī handwriting; eight lines in a page.

Viramitrodaya. The section of the vyavahāra chapter, treating of the law of inheritance; incomplete.

It begins: जय विभागास्यव्यवहारपदं॥
यत्र मन्वादिवचनव्यास्यासु बहुधा बुधाः।
विवदन्ते दायभागः स प्र[ब]न्धेन वर्ष्यते॥

The MS. terminates shortly after the end of the *bhrātṛiputrādhikāra*. [H. T. COLEBROOKE.]

1475.

679. Foll. 339; size 10 in. by 4 in.; legibly written, in Devanāgarī; twelve lines in a page.

Smritikaustubha, a Digest of Hindu law, by Anantadeva (Bhaṭṭa), son of Apadeva, and grandson of Ananta(deva).

The whole work consists of twelve sections, of which the present MS. contains the first, viz. the Samvatsaradīdhiti (or Samvatsarakritya), being a calendar of religious ceremonies to be observed during the year [A].

It begins:

दम्मो मंघनकाम्यया व्रजवधूं कुंभे * तदा सिंचतीं
सम्रेहं दिध देहि मद्ममधुनेतृत्ते रमेशेन या ।
स्रोनितृत्तिपुरःसरं निजकरे तस्यापेणं कुवैतीं
प्रतृत्तिः कुरु कार्यमस्तु शमिति श्रीशस्य सा पातु नः
यः पूर्वजन्माजितपृष्यभारैः
संलब्ध्या दिव्यध्यावनीशान् ।
चश्चे जकरोच्छीतकरोचवंशे
स ज्ञानचंद्रों † नृपतिवैभूव ॥ २ ॥

- * निजवधूकुंभे A; व्रजवश्नकंभे B.
- † संज्ञानचंद्रो B.

कल्यागवती सकलप्रजानां कल्याग्रचंदस्तत खाविरासीत्। वटापि दंझा न यदीयराज्ये बभव्रेषां क्षान् दंडवात्री॥ ३॥ प्रतापेन रुद्रोपमः खळकीस्था समाह्रादयन्थे जनांश्वंद्रतुल्यः। सदा सवैविद्वत्याको वदान्यो sभवचंद्रवंशे ततो रुद्रचंद्रः ॥ 8 ॥ श्रीरुद्रस्य वडाननः शश्यरस्यासीद्यया वा वृधः श्रीमहास्मणचंद्रनामकसुतो अभूदूद्रचंद्रस्य यः। तेनाने कहिमाचलस्यन्पतीन्दुष्टान् विजित्य खके राज्ये वृद्धिरकारि तृष्टिरिमता चाधारि विद्वद्भृदि॥५॥ ततस्त्रमञ्ज्ञचंद्रो ऽभृड्यो रूपोइटो भुवि। काज्ञीस्यविद्वदादिभ्यो धनराज्ञीनदात्सदा ॥ ६ ॥ तिसम्बुले ब्जिनि ततः किल नीलचंद्रो यस्तीयसज्जननिषेवग्रभरिपुग्यैः। तेजो दधार परमं पुरुषोत्रमाख्यं थने यथेंद्रदिशि नीलगिरिः परं तत्॥ ७॥ श्रीवाजबाहद्रचंद्रनृपस्ततो * ऽभूच् चांद्रान्वयस्य भुवि भूरियशो व्करोद्यः। सवीवनिस्थविद्धामवनं प्रकृविन् यो ऽस्मिन् कलार्वाप ररक्ष समस्तशास्त्रं ॥ ६ ॥ यदीयप्रतापीदयाह दूरदेशे खदुर्गीतरत्र्षणणा त्यस्तदुर्गीः। परे अभोधिपानीतरे संवसंतो वसंतोद्भवे नैव संतोषमीयः॥ ९॥ ब्रह्मस्यदेवस्य हरेरिवास्य गुर्वीरनंतैः श्रुतिषु स्पृशद्धिः । ञ्जाकृष्य नीताः परभूपकत्या थन्या बभूवुः खकुलोङ्गवानां ॥ १० ॥

सर्वौज्ञापरिपृरणः ॥ ११ ॥ येनाचिता वुधवराः ॥ १३ ॥ [eulogies. ऋासीहोरावरीतीरे वेरवेरिसमन्वितः। श्रीकृष्णभिक्तमानेक एकनायाभिधो द्विजः॥ १३॥ तत्मृतस्तद्वरायेषुकः सर्वशास्त्रायतत्त्ववित्। न्नापदेवो ऽभवदेवात् प्राप यः सकलान्मन्न् ॥ १४ ॥ मीमांसानयकोविदो मधुरियोः सेवासु नित्योद्यतो विद्यादानसुभावितोत्तमयशा आसीत्तदीयात्मजः। यस्यानंतग्रीरनंत इति सन्नामार्थवतां गतं येनावादि च वादिनां श्रुतिशिष्टः सिडांततन्वं मुदे॥१५॥ न्यायप्रकाज्ञकतौ निरवधिविद्यामृतप्रदः सततं। मीमांसाद्वयनयविज्ञनयस्तस्यापदेवो अभूत् ॥ १६ ॥ तस्यात्मजं वैदिकशास्त्रविज्ञं संतो असक्ताहरनंतदेवं। वाजाद्धराहो † वचसा विधेयं निवंधसारोद्धरणं त्वयेति ॥ १७ ॥ अननदेवेन तदाज्ञयाथी मुदे हरेः पूर्वनिवंधरूपं । क्षीरांबुधिं बुद्धिगुर्शेनेशित्वा प्रकाश्यते व्यं स्मृतिकी स्तुभः की ॥ १६ ॥ भवानीशंकरी नत्वा ससुती प्रार्थयाम्यदः । भृतः स्रीहरिसा भार्यो राज्ञो व्यं स्याच्छुभप्रदः ॥ १९ ॥ तिथिदीधितिरुक्ता प्राग्वक्र्यामी ब्रन्दीयदीधिति । खब्दभेदां वदाम्येनां माधवोत्त्र्यनुसारतः ॥ २० ॥ चांद्रः सौरः सावनो ऽथ बाह्म्यत्यो नभूरूपा [(मुभूस्तथा B; read भभू °)। वत्सरः पंचथा प्रोक्तप्रांद्रो ऽत्र बहुकार्यभाक् ॥ २१ ॥ वस्थामः प्वैमेवातस्रांद्रवासरदीधिति । मासानां च तिथीनां च यानि कार्यीणि संति हि। कालं तेपां बदामो ऽच प्रयोगे मानप्वैकं ॥ २२ ॥ संक्रांतीनां सकार्याणां निर्णयं सीरदीधिती । वस्यामो वासरायां च निर्णयं सीरदीधितौ ॥ २३ ॥ गुरी सिंहादिराशिस्ये कार्याकायैविनियीयं। तस्य शुक्रस्य चास्तादि बाह्स्यत्यान्ददीधितौ ॥ २४ ॥ स्रय भानां सयोगानां करणानां च निर्णयं। कार्याकार्याणि चेतेषां वस्ये नाह्यत्रदीधिती ॥ २५ ॥

^{* ?} श्रीवानवाहदुर े A, श्रीवनवाहदुरचंद्र े B, both of which may be due to misreading a Bengali original of श्रीराजवाहदुरचन्द्र, cf. Rāj. Mitra, Notices, i., p. 196; while in the Bikāner Cat., p. 466, the name appears as Rājā Caṇḍadeva Bahādur. The name of Anantadeva's patron may, however, be श्रीवजवाहवरचन्द्र े, see Wilson, Mack. Coll., i., p. 24 (2nd ed., p. 106), where Anantadeva's patron is called 'Bajrabāhu or Vajravaracanāra, a Raja of Orissa, whose descent is thus recorded:—Vajravara, son of Nīlacanāra, son of Trimalla Canāra, son of Lakshmaṇa Canāra, son of Rudra Canāra.' See, however, Hall, Index, p. 185.

ततः स्मृत्ययेसारादिनिवंधोक्तं कलौ युगे।
यत्नार्यं यदकार्यं च वस्त्यामो ऽवाद्य दीधितौ ॥ २६ ॥
निर्णातास्त्रिययः प्राग्याः शुक्ताः कृष्णाश्च तहणी।
क्रमात्पक्षी शुक्ककृष्णी मुख्यो मा एप चंद्रभूः॥ २९ ॥
मासा द्वादश चंद्राद्यास्तादृशाः साधिकाः क्वचित्।
चांद्रसंवत्सरो वेयस्तदारंभो ऽथ कथ्यते॥ २६ ॥
चांद्रसंवत्सरस्य चेवश्क्वप्रतिपदारंभः॥ चांदोक्रो मण्

तत्र चांद्रसंवत्सरस्य चैत्रणुक्कप्रतिपदारंभः ॥ चांद्रोव्हो मुपु-जुक्कगप्रतिपदारंभ इति दीपिकोक्तेः । ०

Fol. 30:

येनार्जितानि युधि भूमिपतीन्विजित्य दुर्गोणि दुर्ग्रहतराणि धनैपुतानि । श्रोवाजवाहदुरसंज्ञनृपस्य तस्य वाचा हरेरिय गिरावनिदेवतुष्ट्ये ॥ १ ॥ यो अनंतदेवकृतमंथनसन्निवंध-श्रीराध्यिजो अप कमलापतिना धृतो यः । नित्यं निजे हृदि सतां प्रमुदे असु तस्य स्पुक्राख्यदीधितिरियं स्मृतिकौस्नुभस्य ॥ १ ॥

वैशाखदीधितः fol. 18a; इति चेत्रकृतं fol. 13b; इति ज्येष्ठकृतं fol. 30a; व्यापाढदीधितः fol. 37a; वनभोभिध (or श्रावण)दीधितः व अप भाद्रपद्कृत्यानि fol. 78a; इति भाद्रपद्कृतं । अपाध्यिनकृतं fol. 130b; अप कार्त्रिककृतं fol. 181b; अप मागेशिषेकृतं fol. 225a; अप पीपकृतं fol. 228a; इति पीपाख्यदीधितः । अप माधमासकृतं fol. 233b; अप फाल्युनकृतं fol. 285a; अपाधिमासकृतं fol. 290b; इति संक्रांतदीधितः । इति मलमासकृतं fol. 298b; इति चांद्रादिदीधितिरियं स्मृतिकीस्तुभस्य । इति चांद्रसंवत्सरकृतं fol. 299a; इति भौराष्टदीधितिः व हित सावनाव्यकृतं fol. 319a; इति व गुवेब्ददीधितः। इति चांद्रस्त्रवत्सरकृतं । fol. 321b; इति नाध्यवदीधितः । इति चांद्रस्त्रवत्सरकृतं ।

It ends: येनाजितानि व सवीन्द्दीधितिरियं स्मृतिकीस्तुभस्य ॥ ० ॥ इति श्रीमत्सकलभूमंडलमंडनायमानश्रीवाजवाहदुरचंद्रदेववाक्षप्रवृत्तेन विद्वद्वयीपदेवसुतेनानंतदेवेन कृते स्मृतिकौसुभे संवत्सरकृतं समाप्तम् ॥ संवत् १८१५ ० पुस्तकं काशीनायभद्रस्य ॥

Hemādri, the Mudanaratna and the Nirnayāmrita are constantly laid under contribution by the author. Of other authorities referred to may be mentioned Chandogapariśishta, fol. 50a; Jyotihprakāśa, fol. 326a; Jyotirnibandha, fol.319a; Dāmarakalpa, fol.160a; Tantraprakāśa, fol. 38a; Dānoddyota, fol. 249b; Dīpikā, fol. 11a, 297b, 298a; Parāśaramādhavīya, fol. 119a; Purāṇasamuccaya, fol. 4b; Pratāparudra, fol.131a; Prayogapārijāta, fol. 233a; Prayogasāra, fol.246a; Bhārgavacandrikā, fol. 15b; Madanapārijāta, fol. 337b; Ratnamālā, foll. 11a, 321a; Rājamārtaṇḍa, fol. 321a; Rāmārcanacandrikā, foll. 6a, 13b; Rudrayāmala, foll. 131a, 160a; Reṇukārikā, foll. 50b; Vishnuyāmala, fol. 188a; Śivarahasya, fol. 37b; Smrityarthasāra, fol. 76b, 333a; Haradatta, fol. 120a. [H. T. Colebbrooke.]

1476.

2628. Foll. 221; size $10\frac{3}{4}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; modern Devanāgarī writing, by several hands; 10-13 lines in a page.

The same work [B]. Incomplete.

There is some confusion in the order of leaves. The bhādrapada begins fol. 86b; mārgaśīrsha, fol. 155b; pausha, fol. 159a; māghamāsa, fol. 166a; foll. 180-199 contain part of the bhādrapada (ends fol. 193b) and āśvina.

The MS. ends: इति श्रीसृतिकीस्तुभे दुर्गीपूजाविधानं समाप्ते॥

See Burnell, Tanjore MSS., p. 128b.
[MACK. COLL.]

1477, 1478.

2480, 2481. Foll. 1-232, 233-468 resp.; size 11 in. by 5 in.; good Devanagarī writing of the 17th century; nine lines in a page.

Samskārakaustubha, the section on initiatory rites, of Anantadeva's Digest.

The work is considered one of considerable authority in the Mārātha country; see West and Bühler, Digest, 3rd ed., p. 24, where its probable age is stated to be that of the Nirnayasindhu (1611-12 A.D.).

It begins:

गभीधानप्रभृतिविहिताने कसंस्कार मुद्धे चित्रादर्शे सकल मुनयो यं प्रपश्यंति देवं । चंद्रादित्यानलभति हतां भाष्ट्रवाहे निदानं वंदे वेदै: शिरिस निहितं पालकं पांडवानां ॥ १ ॥ नत्वा हिरगुरू चरणी वादिरणी ये जयप्रदं विदुषां । मधुना शतमोदावह मधुना संस्कारकी सुभं तनुमः ॥ ३ ॥

श्चय मोडश संस्काराः ॥ तत्र गर्भीधानं प्रथममुख्यते । इतर-संस्कारात्प्रति उपजीव्यत्वेन तस्यैव स्मृतिकर्तृभिः गृससूत्रकारैश्च गर्भीधानमृताविति उपनिषदि गर्भत्रंभनिमृति च प्रथमनिर्देशात्।

श्रय पुंसवनकालः fol. 104a; जातकमैप्रयोगः fol. 115b; इति ॰ सूर्योवलोकनित्रक्कमणोपवेशनान्नप्राशनप्रयोगः fol. 212b; ॰ कर्णवेधः fol. 214a; इत्युपनयनं fol. 302a; ॰ समावतेनाधिकारः fol. 331a; गोत्रप्रवरणनिर्णयः। [श्रय विवाहः] fol. 389b.

Colophon: इति श्रीमदनंतदेवसुतापदेवतनयेनानं[त]-देवेन विरचिते स्मृतिकीस्तुभे संस्कारदीधिति: समाप्ता॥

The work has been printed at Bombay (1862). See Weber, Cat. Berl., no. 1033; Burnell, Tanjore MSS., p. 128b. [GAIKAWAR.]

1479.

105. Foll. 313; size 10 in. by 4 in.; indifferent, modern Devanāgarī writing, by several hands; 10-12 lines in a page.

The same work.

Colophon: इति श्रीमत् भूमंडलायमानविद्वयदेवसुतेना-नंतदेवेन (!) कृतः संस्कारकौस्तुभनामको ग्रंथः समाप्तिमगमत्॥ [H. T. Colebrooke.]

1480.

684. Foll. 298; size 9½ in. by 4 in.; indifferent, modern Devanāgarī writing; eleven lines in a page.

The same work. Incomplete at the end.

It ends: इति व सापदेवात्मनस्रतंतदेवकृते संस्कारकौसुभे दर्शनिर्णयः॥

Fol. 1a contains a table of contents.

Other sections of the Smritikaustubha are

Ācārakaustubha, Pratishṭhādīdhiti, Tithidīdhiti, for which see Burnell, Tanjore MSS., p. 128b; Rājadharmakaustubha (Aufrecht, Cat. Bodl., no. 645; Rāj. Mitra, Notices, I., p. 196; II., p. 21), which includes the Vyavahāradīdhiti. See also Dattakadīdhiti, by Ananta Bhaṭṭa, no. 1542.

On the author cf. Fitzedw. Hall, Index, p. 185.

[II. T. COLEBROOKE.]

1481.

169b. Foll. 60; size 12 in. by 4½ in.; fairly written, in the Devanāgarī character; nine or ten lines in a page.

Smṛiticintāmaṇi, by Gaṅgāditya (or Gaṅgādhara?), son of Gopīnātha Misra. The second part, treating of Vyavahāra.

It begins:

स्रायाहि त्वरितं गणेश दुरितप्रध्वस्तिषश्रानतां
प्राप्तः पुत्रक मोदकं करगतं संभद्यय तं ख्णम् ।
इतुके अधिकया करेण कल्रयंसं तं प्रमोदालयं
कुवैत्यो मदयन्गजानन इह श्रेयस्करो यो असु सः॥१॥
किंत्रिकद्वपतरोरनेककृतिभः संप्रार्थितार्थस्य यद्
हेमाद्रेरिप सारभारमिखलं श्रीकामधेनोरिप ।
स्रादायाह्नतमर्थजातममलं श्रीश्रीधनानां पुरः

कर्तुं स व्यवहारमत्र रचयत्याधारनामा कृती॥ २॥

स्रत तावद् व्यवहारस्त हुपं तस्य विषयः तस्येतिकतेव्यता-कलापग्रेति चितयमिभधानीयम् । ० स्रथासेधानासेधिवभागः fol. 6; स्रथेदानीमनुवचनक्रमप्राप्त स्रुगादानादिव्यवहारिवयये निरूप्तते fol. 7; स्रथ निर्द्धेपस्त हुपं fol. 14; स्रथासा-मिविक्रयः fol. 16; स्रथ सीमाविवादः fol. 21; स्रथ द्युपारूषं fol. 55b; स्रथ स्तेयं fol. 25; स्रथ साहसं fol. 25b; स्रथ स्त्रीसंग्रहणं fol. 26b; स्रथ स्त्रीपंधमः fol. 27b; स्रथ विभागः fol. 28; स्रथ स्त्रीधनविभागकस्यनं fol. 29b; स्रथाविभागः fol. 30; स्रथ विभागाहौः fol. 31;—स्रथ विभागनिर्ययः fol. 30; स्रथ परिमाणमानं fol. 37;—स्रथ साधियः fol. 44b; स्रथ भृक्तिः fol. 48b; स्रथ मुक्तिभृक्तिनिर्ययः fol. 50; स्रथाधकारियः fol. 51; स्रथ दिव्यदेशाः fol. 52; स्रथ जुलाविधः fol. 53, etc.; स्रथ दिव्यत्वानहैनं fol. 59; स्रथ स्रथपं fol. 60. It ends:

तात्पर्ये भवतां यदादिविषये थीरास्तदासेव्यतां
श्रीचिनामणिरेष नो यदि पुननीनाविधः सेव्यताम् ।
यस्माङ्मोकमितर्गितिश्च विदुषां नानाविधेति ख्रणाद्
गङ्गादित्यकवेरियं मितलताथीरेषु संजृभताम् ॥
मिश्रगोपीनायात्मजगंगादित्यविर्षिते स्मृतिचिनामणौ स-

माप्तीय व्यवहाराभिधानो द्वितीयः परिच्छेदः ॥ ज्ञय दासिन्रियः । मनुः । ° three lines further on: इति गंगाधरी समाप्ता ॥ नेजारिनागेन्दु १६६२ मिते सुवर्षे ° ज्ञालिखद् द्विजो नायश्च काइयादिरिदं परस्ते ॥

Below this, by a different hand: स्मृतिचितामणि गंगाधर्माश्रकृतविवाद्विषयाणि ।

Of modern works only the Mudanaratnapradīpa has been found quoted, fol. 45b.

[H. T. COLEBROOKE.]

1482.

553. Foll. 97; size $13\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{1}{4}$ in.; good, modern Bengalī handwriting; eight lines in a page.

Smṛiticandra, a digest in sixteen sections (kalā), compiled, in the early part of the 18th century, by Bhavadeva Nyāyālaṃkāra Bhaṭṭā-cārya, son of Harīhara Tarkālaṃkāra Bhaṭṭā-cārya, grandson of Śivakṛishṇa Nyāyapañcānana, and great-grandson of Gangādāsa Bhaṭṭācārya, who lived near the Ganges (Suradhunī).

This MS. contains the *Tithikalā*, or first of the sixteen 'digits.'

The digest has evidently been compiled in distinct imitation of that of Raghunandana, who is frequently referred to (fol. 11a etc.).

It begins:

प्रसम्पद्धा निवन्धशास्त्रं प्रता कृते श्री भवदेवशर्मा । श्रुतिस्मृती चेट्य निवन्धशास्त्रं प्रकाशते ब्रं (!) स्मृति-

स्वतानितिमरोच्चिसे स्मृतिचन्द्रः प्रकाशते ।

यासुधापानतः सर्वे भूदेवा स्विप देवताः ॥

तिथिन्नेतं च संस्कार साहिकं स्नाइमेव च ।

साचारस्र प्रतिष्ठा च वृषोत्सर्गः परीक्ष्यं ॥

प्रायश्चितं व्यवहारो ग्रह्यकस्त्र वेश्मभूः ।

मिलुज्ञुचस्तदा दानं सुद्धिस्नास्य कलाः स्मृताः ॥

क्रमेण तासां विस्तारं पुराणस्मृतिवेदितं । निवधाति निवन्धांश्च समासेन विलोका सः॥ प्रणम्य देवीशपदारविन्दं सतां कृते श्रीभवदेवशमी । प्रकाशते तास्मृतिचन्द्रविद्यादाद्यां कलां तां तिथिकाल-तत्र तिथिमाह स्कान्दे । ० [रूपां॥

It ends:

खज्ञानाद्यदि वा मोहादमुद्धमिह भाषितं । गुणलेञ्जानुसारेण तच्छोध्यं धर्मपाठकैः॥

इति महामहोपाध्यायहरिहरतकौलुङ्कारभट्टाचावीतमज्ञ्री भवदेवन्यायालुङ्कारभट्टाचायैकृतसृतिचन्द्रे तिथिखग्रं संपूर्णे ॥

मीमांसादिनयेषु षट्मु निपुणः श्रेवादिसिद्धान्तवित्
प्रातः सर्वपुराणभारतचतुर्वेदादिविद्याखिष ।
गङ्कादासपदान्तितः सुरधुनीतीरोपकग्रवस्थितो
विद्याभूषणविश्रुतस्तदनु भट्टाचायैविद्याग्रणोः ॥

श्रासीत्तसदृशः सुतः शिवपदात्कृषणाश्रितो न्यायतः
पञ्चास्यानुगताद्वदिन्तं विवुधाः पञ्चाननं सर्वेदा ।
भट्टाचायैपदान्तितो हरिहरस्तस्यात्मजस्तसम
श्रासीत्तामविपययादनुदिनं तकोणवञ्जावनात् ॥

तकीलुङ्करणाद्वहिन्तं सुधियस्तदूपविद्यार्थेतो
भट्टाचायैपदाश्रयं सुकृतिनां वंशे ततो अभूद्भवः ।
देवात्यूर्वे स्रयो पिता च सुकृती श्रीपूर्वनाम्नावदन्
न्यायालुङ्कारमादौ विवुधजनकृतस्यातियुक्कस्तो अभृत्॥

भट्टाचार्यपदाष्ट्रितः सकल्झास्त्रपाठेन (!) संवोधितः स्मृत्याचारपुरायवेदिनगमाद्यालोक्य सद्यलतः तेने सर्वसतां मुदे प्रुभदिने चन्द्रं स्मृतेस्तद्वतः सारात्सारतरं पिवन्तु विवुधास्त्रचामृतं ये विदुः॥

Of works and authors quoted may be mentioned: Uttaratantra, fol. 62b, 65b; Tripurāsāra, fol. 64a; Dhavaladhritasmriti, fol. 21a; Rājamārtanda, fol. 15a; Vaishnavītantra, fol. 63b, 65a (bis); Šivarahasya, fol. 36a, 90b; Śrīdattopādhyāya, fol. 20b; Saṃvatsarapradīpa, fol. 36a, 39a.

[H. T. COLEBROOKE.]

1483.

940. Foll. 156; size 12½ in. by 4½ in.; good, modern Bengalī handwriting; eight lines in a page.

Śrāddhakalā, or fifth section of Bhavadeva's Smriticandra, composed in 1719 a.d. (?).

It begins:

प्रसम्य देवीशपदारियन्दं सतां कृते श्रीभवदेवशर्मा । प्रकाशते श्रीस्मृतिचन्द्रविद्याच्छाद्वीं कलां पंचमभागरूपां॥

खय श्राह्वलक्ष**गं।** ०

It ends fol. 151a:

दिवीकसो हि जीविन पीत्वा चन्द्रकलामृतं।
स्मृतिचन्द्रकलासिं सुधां पीत्वा बुधास्त्रणा ॥
इति (as above) कृती स्मृतिचन्द्रे श्राह्वकला संपूर्णी ॥
पृथिवीदेव(? r. वेद)तकेन्द्रशाके देवीशपाद्योः।
श्रीमता भवदेवेन नत्वालेखि इदं खकं॥

Then follows an appendix on modifications of these rites peculiar to the followers of the Yajurveda, and finally on the restrictions put on the $\dot{Su}dra$ caste in performing them.

This portion ends: याज्ञवस्मादिवचनात् वसुघोषा-दिपद्वतियुक्तनामोञ्लेखश्च तेषां॥ इति ॰ स्मृतिचन्द्रे यजुवेंदिणूद्रयोः श्राद्धप्रमाणकला संपूर्णो ॥

Of authorities quoted, the following may be mentioned:—Aniruddhabhatta, fol. 33a, 56a, 64a; Kalpataru, fol. 1b, 14a; Krityapradīpa (by Miśra), fol. 25b; Durgasimha, fol. 33b; Nārāyaṇabhaṭṭa, fol. 56a; Nārāyaṇopādhyāya, fol. 71a; Bhavadevabhatta (apparently not the author, who quotes his own samskārakalā, fol. 25b), 83a; Miśrāh, fol. 77b, 126b; Maithila, fol. 100b, 103a; Mārkaņdeyasūtra, fol. 145b (Ratnākaradhrita-mārkandeyagadyāt, fol. 144a); Raghunandanabhattācārya, fol. 2b, 8a etc.; Ratnākara, fol. 25b; Rājamārtaņļa, fol. 112b; Rudrayāmala, fol. 110b; Vyāghra, fol. 78b; Śūlapāṇyupādhyāya very often (once as author of Śrāddhaviveka, 122a); Śrāddhacintāmaņi, fol. 53b; Śrīdatta, fol. 25b; Samudrakara (author of commentary on Gobbila's Śrāddhasūtra), fol. 12b; Saralā, fol. 83a; Harināthopādhyāya, fol. 64a; Hariśarman, fol. 56a; Hariharapaddhati, fol. 111b; Hārītasūtra, fol. 149b.

For another MS. of this treatise, see Raj. Mitra, Notices, I., p. 299.

[H. T. COLEBROOKE.]

1484.

1274d. Foll. 41; size 13 in. by 4½ in.; good, modern Bengalī handwriting; eight lines in a page.

Śuddhikalā, or sixteenth (and last) section of Bhavadeva's Smriticandra, composed 1721 A.D. It begins:

स्मृते सकलकत्याणभाजनं यत्र जायते।
पुरुपस्तमजं नित्यं व्रजामि शरणं हिरं॥
देवेन्द्रमीलिमन्दारमकरन्दकणारुणाः।
विग्नं हरन्तु हेरस्वचरणासुजरेणवः॥
प्रणम्य देवोशपदारविन्दं सतां कृते श्रीभवदेवशमी।
श्रुद्धेः कलां तत्स्मृतिचन्द्रविद्यान् प्रकाशते पोडशभागरूपां॥
व जननमरणाटावश्रीचे श्रुद्धिचनानं तटर्षं त देवादाव-

अत्र जननमरणादावणीचे शुद्धिचित्तनं तदर्थं तु देवादाव-भिर्धायते। अत्र मनुः। ०

It ends:

उत्याय भाखनमवेस्य सूर्यं स दिख्णां विप्रमुखाय द्द्यात्। रवं कृते प्रेतपुरस्थितस्य खर्गे गितः स्याच महेन्द्रतुत्या॥ अस्यीनि मातापितृपूर्वजानां धर्यान गङ्गामिप ये कदाचित्। सङ्गावकस्यापि द्याभिभूतास्तेषां तु तीर्थानि मलप्रदानि॥ इति महामहोपाध्यायहरिहरतकीलंकारभट्टाचायात्मजन्त्रीभव-देवन्यायालंकारभट्टाचार्यकृती स्मृतिचन्द्रे शुद्धकला संपूर्णी स्मृतिचन्द्रश्च संपूर्णः॥

वहिवदतके[भूमि] शाकराजवत्सरे
श्रीशपादपसयुग्ममानिषय पुस्तकं ।
श्रीभवानुदेवदेवशमेणा स्वकमेणे
थिमेलोकथमेकमेसाधनाय चालेखि ॥
स्वित्वामुचनुशलफलदे सवैदेहिनां ।
स्मृतिचन्द्रसुधायाने कस्यालस्यं प्रजायते ॥
[H. T. Colebrooke.]

1485.

630. Foll. 123; size 16½ in. by 3½ in.; indifferent Bengalī writing, by different hands; 7-11 lines in a page; foll. 102-110, 117-123 on European paper.

Smrititattvāmrita, or Smrititattvaviveka, a digest of law, by Vardhamāna (of Mithilā), son of Bhaveśa and Gaurī.

The Acāra-viveka (or prakramaņa), or section on rules of conduct.

It begins:

इह वर्णो डिविधः प्रुडः संकीर्णेश्व । तत्र पुडश्चतुर्विधः । तानाह याज्ञवस्मः । ०

Fol. 9: इति श्रीचर्षमानकृती स्मृतितस्त्रामृते मुखबन्धा-मृताञ्चलिः॥

> श्रीविट्वपचककुल्प्रभवस्य गौरी-मातस्य (thus always) सत्कविभवेशतनूड्वस्य । श्रीवर्धमानकृतिनः स्पुटधमैमानं तच्चामृतं पिचत निवैतिमेतु चेतः ॥

Fol. 20b: इति श्रीवर्धमानकृतौ स्मृतितस्त्रविवेके उपायः प्रमाणामृतार्थवाञ्चलिः (!) ॥

श्रीविव्त ॰ -- कृतिनः परिभाषितांचै तस्त्रामृतं पिवत निवृतिमेतु चेतः॥

Fol. 51a: गौरीभवेशपुत्रेण श्रीवर्धमानविनुधेन स्मृतितत्त्वामृतनाम्नि निवन्धे परिभाषेयमभाषि॥ ° इति ॰ स्मृतितत्त्वामृते तृतीयः परिभाषाञ्चलिः॥ श्रीवित्व ॰ श्रीवर्धमानविवुधस्य गृहस्यतत्त्वामृतं पिवति निवृतिमेतु चेतः॥

खथ नित्यश्राद्धसंख्येपः fol. 99b; खथ यमनियमाः fol. 116b.

The MS. is pieced together by different hands, having perhaps been copied from different fragmentary MSS. The end is wanting, the MS. terminating abruptly in the middle of a word; after which a different hand has added, in Devanāgarī: तस्तामृतधमेशास्त्र आचारप्रकरण वर्षमानकृत ॥

Of modern authorities, a very cursory perusal has yielded quotations from Govindarāja, Nārā-yaṇa, Ratnamālā, Rutnākara, Lakshmīdhara, Śrīdattāhnikam (41b), Śrīdattopādhyāya (119b).

For a MS. of another (?) section of the Smrititattvaviveka, treating of domestic rites. see Raj. Mitra, Notices, V., p. 184.

The Cat. of the Benares Coll., p. 145, contains an $\bar{A}c\bar{u}raviveka$, which is stated to be the first adhyāya of the $Dharmaprad\bar{\iota}pa$ by $Vardham\bar{u}na$.

[H. T. COLEBROOKE.]

1486.

1201. Foll. 156; size 12½ in. by 4 in.; clear, somewhat stiff, old Devanāgarī handwriting; eight lines in a page.

Dandaviveka, a treatise on the different kinds of punishment to be inflicted for penal offences, by Vardhamāna—(son of Bhaveśa) and younger brother of Gandakamiśra—a judge in the reign of Śrī Bhairava of Tirhūt; apparently a section of, or appendage to, the author's Digest.

It begins (with the numbers supplied):

पाणिभ्यानुपनातवेपयुतया यानेन यः कट्यितो

येन खेदनलीषपूरिततया नापेश्वितों नुग्रहः ।

संध्यार्थन्वमवेत्र यो मुकुलिते सच्चे करे कंनुना

सादृश्यं गतवान् स पातु शिवयोः सायन्तनोध्वीनिलः॥

साधै राधिकया वनेषु विहरतस्याः कपोलस्यले

धर्मांनोविसरं प्रसारिणमपानतुं करेण स्पृशन् ।

तस्त्रप्रतुतसास्त्रिकाद्युमिलनादो (!) नायमाने जवाद्

श्रव्याद्वो विफलप्रयासविकलो गोपालक्षपो हरिः॥ २॥

कृष्णावतारकृतुकं बहु मन्यमानो दंडं वहत्तवित गां पुरुषोत्तमो यः । वांछत्तसावनुगुणेन गुणेन बद्धा भूयः प्रचारयित गां भुवनानरेषु ॥ ३ ॥ यः श्रीकुसेनमुपनीतसमस्तसेनम् श्राक्तीयसैनिकामवातमते नियुंके । गौडेश्वरप्रतिश्वरीरमितप्रतापः केटाररायमवग्रहति दारतृत्यं ॥ ४ ॥

उच्छंखलप्र**ख**लखंडनपंडितेन श्रीभैरवेण निष्ठापृषिवीश्वरेण। तेनानुकस्य सक्दप्यवलोक्यमाना श्रीवर्धमानकृतिनो ऽस्तु कृतिः कृतार्थो ॥ ५ ॥ ज्यायान् गंडकमिन्नः शंकरवाचस्पती च मे गुरवः। निखिल्निवंधसमासप्रयासमेनं ममानुजानन् ॥६॥०६॥ दंडस्यादी परिकारस्ततः षद तस्य हेतवः। उक्ता दंडविवेके ऽस्मिन् परिछदेषु सप्तम् ॥ तत्र दंडप्रशंसायां मनुः। 0 इति ॰ दंडपरिकरपरिछेदः प्रथमः fol. 31b.

इति ॰ मनुष्यमारणदंडपरिछेदो द्वितीयः fol. 37a.

इति ॰ स्तेयपरिछेदस्तृतीयः fol. 70b.

इति ° परदाराभिमषेणदंडपरिछेदखतुर्थः fol. 88a.

इति वाक्पारुष्यदंडपरिछेदः पंचमः fol. 98a.

डित ° दंडपारु ष्यदंडपरिखेदः षष्टः fol. 116a.

It ends: इति प्रकोशिके व्यवहारविषयवर्गः। न शक्य-मन्योन्यविरुद्धधर्मिणो गनैवक्तसयी (!) प्रकीणिकः । उदाहृता-स्तत्रदपाधिक स्पनात्र याप्यभीष्टां रुढित्यवामये(!)॥ इति महोम-हामहोपाध्यायधर्मीधिकरिएकश्रीवर्धमानकृतौ दंडविवेके प्रकी-र्शेकदंडपरिछेदः॥

Cp. Rājendalāla Mitra's Notices of S. MSS., V., p. 226, the MS. there described containing additional ślokas at the end, one of which specifies the name of the author's father and family, in terms similar to those used in the preceding MS.

These verses also enumerate the works on which this manual is chiefly based, viz.: Kalpataru, Kāmadhenu, Krityasāgara, Dharmakosha, Pārijāta, Ratnākara, Tilaka, Pradīpa, Pradīpikā, Hūlāyudhī, and Manu and Yājñavalkya with the commentaries. [H. T. COLEBROOKE.]

1487.

1196. Foll. 132; size $12\frac{1}{2}$ in. by 6 in.; clearly written, in the Bengalī character, in the latter part of last century; ten lines in a page.

Smritisarvasva, a summary of religious (and civil) duties, by Nārāyaņa.

It begins: सर्वेकमेणि निमन्नस्य मासस्यादी निरूपगां। चान्द्रसीरसावननाञ्चविकास्त्रतृर्विधा मासाः। ०

अथ मलमासे कर्तव्याकर्तव्यं $\mathrm{fol.}\ 2b$; अथ मलमासव्यवस्था fol. 3a.

Fol. 3b: असंक्रानमासद्वयं तु तत्र वर्षे भवति यत्र क्षयमासी जायते। जिंतु ख्यो ब्संक्रान्तमासहयमध्ये स्याटस्य नामान्तरमहस्पतिः । स ज च्यधिकषोडशशतशकान्दे ॥ १६०३॥ भावी। तथा हि। o and further on एवं पचपचाजाट-धिकनवशात ॥ ९५५ ॥ शकाब्दे ०

अथ काळाणुद्धिः fol. 4; अथ तिथियवस्था fol. 6b; अथ प्रतिपत् fol. 7 etc., the various lunations and incident ceremonies and festivals.

जय मार्ड fol. 23b ;—जयाशीचं fol. 42a ;—जय मा-यश्चित्तं fol. 50a; — अथ विवाह: 1 fol. 59a; अथ दिवां fol. 60a; अपार्गन: fol. 61a, etc.;—अप गभीधानं fol. 79a;—स्रथ जातचक्रं fol. 86b;—स्रथ नामकरर्ण fol. 91a. etc.;—जय दायभाग: fol. 105b;—जय जाहि के fol. 116b; अधाचमनं fol. 117b; अध दनाधापनं fol. 118b; अध सानं fol. 119a; अथ सन्ध्या fol. 120b; अथ ब्रह्मपत्तः fol. 124b; अथ तपैर्ण ib.; अथ देततापुजा fol. 127a; खय पार्थिवशिवलिङ्गपुना fol. 127b; खय भोननविधिः fol. 130a; अप रात्रिकृत्यं fol. 131b.

It ends:

गुरूणां पादपसानां कृपया समुपाजितं । नारायणीयं सर्वस्तं पुत्रपौत्रेषु तिष्ठतु ॥ भीरा व्याकरणान्यशास्त्रनिपुणा विद्याकराः सद्वराः पुस्तीयं सुकृता मया मितिधियां चार्थे भ्रमाहिद्यते । अस्यां धीरवराः सुनिर्मेलिधियो वेदाविदाज्ञानदा कादृष्यं परिचिन्य चेदिति वदेश्वहुपणीयं तथा (?) ॥ इति स्मृतिसर्वेखं समाप्तं॥

Two pages at the beginning contain a list of contents. [H. T. COLEBROOKE.]

1488.

634. Foll. 154; size 16 in. by 5 in.; well written, in the Bengali character, at the beginning of the present century; eight lines in a page.

Smritisāra, a digest of religious and civil law, compiled from the Smritis and other sources, by Mahāmahopādhyāya Harinātha.

The section on ācāra.

It begins:

खयाष्ट्रसंस्काराः ॥ तत्र गभीधानं । तत्र मनुः । वैदिकैः कंमिनः पुर्व्वेनिषेकादिक्विजन्मनां । ० (II. 26).

स्था सीमनोत्तयनं fol. 2b; व्हाकरणं fol. 4b; उपनयनं fol. 5a; भेस्यं fol. 7a; सन्धोपासनं ib.; सन्धायः fol. 10a; साचमनं fol. 16a; दनधावनं fol. 19a; सानं fol. 19b; सन्धा fol. 22a; तपैणं fol. 24b; सादरपूजा fol. 29b; सूर्यपूजा fol. 33a; जिवपूजा fol. 34a; दुर्गोपूजा fol. 35b; विष्णुपूजा fol. 36a; पद्म यज्ञाः fol. 38b; नित्यस्राइं fol. 43a; स्वितायिपूजा fol. 43b, etc.—स्थ गणेशवतानि fol. 54b; सूर्यव्रतानि fol. 55a, etc.—स्थ शाइं fol. 80b; स्थ दाहः fol. 109a; स्थाशीचं fol. 112a; स्थ सान- मुद्धः fol. 120a; स्थ प्रायश्चित्तसामान्यथमीः fol. 126b; स्थ वृपोत्सगैः fol. 146a; स्थ प्रत्युप्राणीयतपैणविधः fol. 150a.

It concludes (fol. 151a) with six ślokas from the Vishnupurāņa ending thus:

मातामहाय पित्रे च तित्पत्रे च समाहितः ।
दद्यात् पित्र्येण तीर्थेन काम्यं चात्पत्र्युष्टव मे ॥
मात्रे प्रथममात्रे [च] गुरुपत्ये तथैव च ।
गुरवे मातुलादीनां स्निम्थमित्राय भूभुने ॥
इति महामहोपाध्यायश्रीहरिनाथकृतः स्मृतिसारः परिपृष्णेः॥

Foll. 151b-153b contain a list of contents.

Fol. 154 contains a list of 67 names of authorities (प्रमापना:), from which we extract Karmapradīpa, Kulpataru, Kāmadhenu, Kumāra, Ganeśvaramiśra, Smṛitimañjūshā, Harihara.

A MS. of this section of *Harinātha's* Digest (there called *Smritisārasamuccaya*), described by Rāj. Mitra, Notices, V., p. 230, begins thus:

नमामि यामिनीकानकानभालस्यलं शिवं । शिवाहृदयसवैस्तं सर्वे सवीयसिद्धये॥

षयासंस्कृत्य कमै स्थनिध कारात् संस्कारा स्व प्रथमतो निरू-प्यनो । स्थाष्ट संस्काराः । तत्र मनुः । ०

[H. T. COLEBROOKE.]

1489.

301. Foll. 98, numbered 54 to 151; size 14 in. by 3 in.; well written, in Devanāgarī; 5-7 lines in a page.

Smritisāra.

The section on judicature (vivāda). Incomplete at the beginning.

The MS. begins: पितरं तथा। एवं सह वसेयुवी पृथनवा धर्मकाम्यया। ०

खय भागानही: fol. 58a; खय विभाज्यं fol. 60a; खय पीनभेव: fol. 68b; खय दबक: fol. 69a, etc.; खय दंडसंज्ञा fol. 82a; खय मानसंज्ञा fol. 83a; खय भाषा fol. 85b; खयोत्तरं fol. 88b; खय संप्रतिपत्तिः fol. 93a; खय साखिनिरूपणं fol. 99a;—खय भुक्तिः fol. 103b; खय युक्तिः fol. 112a;—खय द्वापयः fol. 113b; खय दिव्यविशेषः fol. 115b; खय व्यवहारपूर्जिः fol. 127b; इति व्यवहारः संपूर्णः ॥ खय वाल्डपमने खपुच्याधिकारः fol. 128; [खय] पारिजाने खपुच fol. 134a; हलायुधे ; कल्यतरावपुच fol. 145b; ख्रीकर-निवंधे fol. 147a; खय प्रकारांतरिवभागः fol. 149a.

It ends: तस्माङ्गतुरनुज्ञया भायीया खिष द्रव्यविभागी भवत्येव न खेळ्या पारतंत्र्यात्। तदुक्तं।

यदि कुर्योत्समानंशान् पत्यः कार्याः समांशिकाः ॥

इति श्रीमहामहोपाध्यायहरिनाथकृतौ स्मृतिसारे विवादप-रिच्चेदः संपूर्णः ॥ संवत् १६१४ समये फाल्गुणवदिदशम्यां सिन-रचरवाशरे (? 1. शनैश्वर ०) । श्रीमद्वडवारप्रदेशिरपुरायगोपाल-भुक्तमाणे खन्नपतिगजपतिनरपतिराजवयाधिपतिचिविधविरुद्ध-राजाविराजमानोन्नतमहाराजाधिराजश्रीमद्वोपालभुक्तमानराज्ये नियकुलकमलकलिकाप्रकारानेकभास्करगंगाजपविचयात्राणां महा ० परिष्ठतश्री ० द्विवेदसारिनाथात्मजेन परमानंदेन पुस्तक-लेमणं विचकाणं ०

Under the colophon a different hand has added व्यवहारनेपिल.

Two leaves, containing a list of contents, have been added by a modern hand.

For another MS. of this section, likewise defective at the beginning, see Raj. Mitra, Notices, V., p. 232.

For another work of the same title, by Yādava Bhaṭṭācārya, see no. 1555; a Smṛitisāra, by Keśavaśarman, Notices, II., 76; by Maheśa, III., 48.

[H. T. COLEBROOKE.]

1490.

482. Foll. 117; size 12½ in. by 4 in.; well written, in the Bengalī character, at the beginning of the present century, by two or three different hands; seven or eight lines in a page.

Smritisārasamgraha, a summary of the religious (and civil) duties according to the Smritis, by Vācaspati (Miśra).

It begins:

शिवं नावा स्मृतेपुक्ता क्रियते सारसंग्रहः। श्रीवाचस्पतिधीरेण स्मृत्याचारप्रवृद्धये॥

चय कालस्य। तत्र वत्सरच्चान्द्रः सीरः सावनो नास्त्रच्चेति चतुर्विधः। चान्द्रस्तु द्विविधः। मुख्यो गीराखः। ०

ख्रथ प्रतिपदादितिथिविशेषव्यवस्था fol. 4b;--ख्रथ प्रस-ङ्गाद्विवाहस्य । fol. 26a; अथ कन्यादानाधिकारिए: fol. 29b; खप प्रसङ्खान्यागस्य fol. 31b; खप दायस्य fol. 32b; अथ स्त्रीधनविभागः fol. 44a; अथ संस्वृष्टविभागस्य fol. 47a; ख्य प्रायिश्वतस्य fol. 48b; स्रथ चान्हायग्रं fol. 52a, etc.; रोधादिनिमित्तवधे fol. 60a; खय गोवधापवाद: fol. 63b; स्त्रीवधे fol. 64b; खयाभस्यभक्षणे प्रायश्चित्तं fol. 66a; अथापेयपाने o fol. 71a; अथोपपातके स्तेयप्रा o fol. 72b; खयागम्यागमन्त्रां o fol. 73b; खय परिवेखादिमा o fol. 76a; अथ प्रतिग्रह्मा o fol. 80a; अथ निन्छदेशगमन्प्रा o fol. 83a, etc.; अयाशीचस्य fol. 95; अय वालाशीचस्य fol. 97b; स्त्यशीचस्य fol. 98a; अथाशीचसंकरस्य fol. 98b; अथ विदेशस्याशीचस्य fol. 100b; श्रवानुगम-नाद्यशीचस्य fol. 101a; गर्भन्नावाशीचस्य fol. 102b; खणात्रेवाशीचस्य fol. 103a; खण द्रव्यानारस्यामुद्धिः fol. 104a; अथ जलाश्यस्य fol. 105a; अथ भस्यायां fol. 107b; अथाशीचापवादस्य fol. 108a; अथ समयस्य भुडामुझी fol. 110a; अय मृतिक्रयाधिकारियाः fol. 114b.

 under the designation of Smārtāḥ (foll. 21b, 59a, 78a; Smārtabhaṭṭācāryaiḥ, 62b), and generally criticised adversely (asmanmate tu, vayaṃ tu, etc.). The Tithitattva is also referred to in a passage originally omitted, and supplied in the margin of fol. 2a. Further, Jīmūtavāhana (apparently included among the Gauḍāḥ, and contrasted with the Maithilāḥ), 47b; Ratnākara and Prakāśakāra [अच रानाकरादयो गोडनियद्धार:(!) ॰ वदन्ति। प्रकाशकारस्तु ॰ 47b; गोडमते रानाकरात् च 48a]. The Dvaitanirṇaya is also referred to in a passage supplied at fol. 4a; the Prāñcah, fol. 6b.

It ends: तत्रापि पत्याः पितसन्तत्यभाव रवाधिकारः। अन्येषां पौत्रादीनां तु काम्याधिकार रव॥ समाप्तश्चायं ग्रन्थः॥

For chronological remarks regarding different authors of this name, see above, no. 1398. [H. T. COLEBBOOKE.]

1491.

638b. Foll. 57; size 16 in. by 5 in.; fairly written, in the Bengalī character, at the beginning of the present century; eight lines in a page.

Smārta-Vyavasthārņava, a summary of the law as promulgated in the ancient codes, composed—by order of Rāya Rāghava, in Śaka 1583 (1661 A.D.)—by Raghunātha Sārvabhauma, son of Mathureśa Tarkapańcānana.

The work is divided into eight chapters (uttaranga), the subjects of which are indicated in the second introductory verse.

It begins:

तिवा श्रीरघुनाय ईश्वरपदाम्भोजं गुरुश्वादरान्
मन्वादिस्मृतिसंग्रहायानवधायाचायेवाक्वेन च।
वालानां पटुताविधायकममुं स्मातेव्यवस्थाणैवं
रायश्रीयुतरायवस्य नृपतेरादेशतो निर्ममे ॥ १ ॥
तिथिसंक्रान्यश्रीचेषु द्रव्यशुद्धधिकारियोः ।
प्रायश्वित्रोह्राह्दायेष्विष वाच्यो अत्र निर्णयः ॥ २ ॥

तत्रादौ तिथिव्यवस्था॥ तिथिस्तु राशित्रयोदशांशचन्द्रभा-गोपलक्षितः कालविशेषः । यथा स्यीसद्धानः । अकाद्वि-नि:सतः प्राचीं यद्यात्यहरहः शशी। 0

इति प्रबोधाय सुमन्दबुद्धेस्तिथिव्यवस्थामय एव जाद्यः। स्मातैव्यवस्थार्णेव उत्तरङ्गः श्रीसार्वभौमेन कृते समाप्तः॥

II. चय संक्रानिव्यवस्था। तत्र संज्ञा यथा मेधसंक्रानिमेहा-विष्वं 0

इति द्वितीयो ऽल्पमतेहिताय व्यावस्थया संक्रमणे खरांशोः। स्माते o u fol. 15a.

III. अय निर्मुणाशीचव्यवस्था। अशीचं तु विहितकर्माध-कारविरोधादृष्टविशेषः। 0

> इति स्फुटे ऽत्राखिलिनिनुणानामशौचनिर्णयकसद्भवस्था। श्रीसावभौमेन कृते तृतीयः स्मातैव्यवस्थार्णेव उत्तरङ्गः॥ [fol. 24b.

IV. जय द्रव्यमुद्धिव्यवस्था॥ मुद्धिस्तु विहि[त] कर्मोहैत्वप्रयो-जको उद्यथिशोषः । 0

इति प्रदृष्टा बिलवस्तु शृद्धिकर व्यवस्थामय रष तुर्यः । स्माते • u fol. 27b.

V. अथाधिकारिव्यवस्था ॥ तत्रान्येत्यादि दश्पिखानाद्यक्रिया खाद्यैकोहिष्टसपिग्डीकरणान्तमध्यक्रिययोः पुरुपस्य º इति प्रमृतानिमसिक्षयास् कतुक्रमो यत्र पञ्चमो ध्यं। स्माति । fol. 31a.

VI. अय पर्णनरदोहः ॥ अस्यानलाभे हि पक्षाननारमनावा-स्यायां शिरःप्रभृतिषु यथास्यानं वृन्तयुक्तपलाशयत्रमध्यि-कशतत्रयं दह्या परपत्रैः पुत्तलकं कृत्वा जर्णामुबेण संवेष्ट्य यविषयुंडेन लेपियावा पुत्रादिदेहेत्। तद्यथा शिरोमध्ये चत्वा-रिशत ४० ग्रीवायां दश १० उरोमध्ये निशत ३० जटरे विंशति २० बाद्धोः पञ्चाशत् पञ्चाशत् १०० हस्ताङ्गुलिषु पच पच १० वृषणयोस्तीिण चीणि ६ शिम्रे चलारि १ जर्वी: ° १०० जानुनो: ° ३० पादाङ्ग्लिषु ° १०। एवं पर्योत्तरं दग्ध्वा चितायामुदक्रधारां दह्यां तिरात्रमशीचं क्यात्। अशीचाभ्यनारे दहेत्। शेषाहेन शुद्धः। पुत्तलकं कृत्वा कृष्णसारचर्मणा संवेष्ट्य जगास्त्रेय बड्डा जलमिश्रीयव-पिष्टैलेपयेदिति हरिदासतकीचार्यः। पर्णनरे दग्धे अस्य-प्राप्ती तुपुनस्तहाहे त्रिरात्रे व्शीचे कर्तव्ये इति न पुनः पिग्डदानं ॥ १ ॥

अय प्रायिश्वस्थावस्था। पापनाश्कतामात्रेण विधिनोधितं कर्ने प्रायिश्वत्तं।

इति स्मुटताखिल्पापकर्नियां निस्तारयोयं लिखिता व्यव-श्री o u fol. 47a.

VII. ज्रयोद्वाहव्यवस्था ॥ तत्र उद्वाहलक्ष्यां यथा भागीत्वसं-पाद कग्रहणं विवाह:। तच उत्सर्गीननारं वरस्य ममेयमिति ज्ञानरूपं तस्य समवायविषयताभ्यां संवन्धाभ्यां वरकन्ययोः सत्वात् वरकन्ययोविवाह इति प्रतीतिरूपलभ्यते । ०

इति प्रशस्तानुचिता च कन्या विवाहे कार्ये लिखिताच स्माते • ॥ fol. 53b. सप्तमः ।

VIII. अय दायभागव्यवस्था॥ विवाद्यननरं तत्कुले पुत्रादिभिः संबन्धाधीनो विभागः क्रियते यत्र विवादपादसमृदये भागः। पित्रादिनिधनानंतरं सर्वेधानंशिनां प्रत्येकं खत्वं जायते। तदननारं गुटिकापादिना सामुद्यिकं खत्वं विना यस्रत्येकं खत्वं जन्यत इति स्मातीः। 0

अथ विभागानिधकारिण: fol. 54a; अथ विभज्यावि-भज्ययोर्व्यवस्था fol. 54b; अप विभागसंदेहनिर्ह्माय: fol. 55b; অথ দ্ধৌধননিভ্যর্থা fol. 56a; অথাপুর্বধনা-धिकारिण: fol. 56h.

It ends: पौत्राभावे तु प्रपौत्राय न देय:। प्रागुक्तसप्त-मपुरुषपर्यनानां विभागदानं तु भिन्नदेशगतानामिति शिवं ॥

> भीरेषु साञ्चलिपुरं विनिवेदनं मे युष्मादृशो वत्र गुणतां प्रथमं तु दोषे । यन्त्रियामृतकृतः पथि न प्रमाणं तस्माद्यं चयलतापि न द्वयाीया ॥ ये ग्रन्थनिर्मितिपरिश्रमद्निचित्रास् ताद्ञ्यनीविजनकर्मेण चानुरक्ताः। तेषानिमं खसुद्धदां मथुरेशतके-पञ्चाननात्मजकृतिमुद्दमातनोत् ॥ इति सक्लिहितार्थे वन्द्यवंशावतंशः कृतवसितरमुप्पिन् विश्रुते सत्समाजे। सकलमुनिमतैर्य निर्ममे साविभीमः न खलु रुचिरवन्धो ग्रन्थराजः समाप्तः॥ ज्ञानार्यमाम् रचिते अग्रीव सम दाय-भागव्यवस्थितिमयो ष्टम उत्तरङ्गः॥

For the first half of this śloka, containing the date of the work, but here omitted, see next MS.

For another MS. of this work, see Raj. Mitra, Notices, I., p. 131; of the 7th chapter (on marriage), ib. II., 76, 77.

[H. T. COLEBROOKE.]

3 n 2

1492.

385. Foll. 167; size 16 in. by 5 in.; fairly good, modern Bengalī handwriting; eight lines in a page.

Raghunātha's Smārta-Vyavasthārnava.

It ends: ये ग्रन्थनिर्मितपरिश्रम १ मुद्दमातनोतु ॥

शाके डिन्नमङ्गलहरास्प्रकलानिथाने १५६३

श्रीराधवावनिपतेबुधवत्सलस्य ।

ग्रीयथैमाशु रिचते ऽर्थव एव दायभागव्यवस्थितिनयो ऽष्टम उन्नरङ्गः ॥

इति सकलहितांचै व ग्रन्थराजः समाप्तः॥

Two leaves at the end contain a table of contents. [H. T. COLEBROOKE.]

1493.

636a. Foll. 66; size 17 in. by 5 in.; well written, in the Bengali character, early in the present century; eight lines in a page.

The same work.

It ends:

इति प्रशस्तासिलभागवृत्तिर् विभक्तकार्ये लिखितात्र चाष्टमः । स्मातेव्यवस्थार्थेव उत्तरङ्गः श्रीसार्वभौमेन कृते समाप्तः॥

TH. T. COLEBROOKE.

1494.

386a. Foll. 29; size 16 in. by 5 in.; Bengalī handwriting, in places difficult to read owing to sticky ink; eight lines in a page.

The last three chapters of Raghunātha's Smārta-Vyavasthārṇava; to which is appended a summary of the chapter on Inheritance, called Dāyabhāga-vyavasthāsaṃkshepa, by Ganeśabhatta (?).

A. Chapt. VI., Prāyaścittaviveka ends fol. 16a; VIII., Dāyabhāgaviveka, fol. 20b; VII., Udvāhaviveka, fol. 25a: इति गर्णेश(thus corrected)भट्टकृते उद्घाहिनवेक: समाप्त: ॥ यलेन लिखितं ग्रन्थं यश्चोरयित मानवः। ज्ञूकरी तस्य माता च पिता च तस्य गर्देभः॥

[शकाच्याः १७२६॥

B. Dāyabhāgavyavasthāsaņkshepa (four leaves), begins:

न्नण मृतथनाधिकारिणां व्यवस्थासंक्षेपः । यः श्राह्वकती स एव न सर्वत्र धनाधिकारी प्राधिकत्वात् । यथा मातापितरौ दायाधिकारिणौ श्राह्याधिकारिणसु भ्रात्रादयः । ०

श्रथ स्त्रीधनं fol. 1b; श्रथ स्त्रीधनाधिकारिव्यवस्थासंश्लेप: ib.; श्रथ विभागानधिकारिव्यवस्थासंश्लेप: ib., etc.

It ends: इति दायभागव्यवस्थासंद्येप: संपूर्ण: ॥ to which a different hand has added in the margin: गर्णेशभट्टकृतदायसंद्येप • [H. T. Colebrooke.]

1495.

2770. Foll. 157 (paged 1-314); folio; size 12½ in. by 8½ in.; bound in the European fashion; modern Bengalī handwriting; twentysix lines in a page.

Vyavasthāsāra(saṃgraha), a similar summary of the law of the Smṛitis, by Nārāyaṇa Śarman Siddhāntavāgīśa Bhaṭṭācārya. The section on religious observances. It begins:

नत्वा कृष्णपदद्वन्द्वं श्रीनारायण्यमेणा ।

क्रियते विषयानेन व्यवस्थासारमंग्रहः ॥

नानाननकृतान् ग्रन्थान् विविधान् षहुधा मया ।

स्रालोक्य सारमाकृष्य संक्षिप्य रच्यते विधिः ॥

व्यवस्थास्तु कियत्यो वन्न उपयुक्ता (!) विश्लेषतः ।

स्रायाश्रात्यत्र विश्लेषा बाहुल्याद्या उपेक्षिताः ॥

इदानीमुपयुक्तस्य त्यागः साम्याधिकस्य च ।

क्रियते यन्मया तद्वि सुधीभिः द्याम्यतानिति ॥

स्रथ प्रातःकृतं । ०

इति व्यवस्थासारमंग्रहे चाहिकव्यवस्थापरिच्छेदः॥ ष्रथ मासकरणं p. 72; इति व्यवस्थासारे तिथ्यादिव्यवस्थापरिच्छेदः॥ ष्रथ श्राह्वव्यवस्था। p. 139; इति व्यवस्थासारे श्राह्वव्यवस्थापरिच्छेदः॥ ष्रथाश्रीचं p. 197; इति व्यवस्थासारे श्राह्वव्यवस्थापरिच्छेदः॥ ष्रथाश्रीचं p. 197; इति व्यवस्थासारे खाशीचादिवृपोत्सर्गानाव्यवस्थापरिच्छेदः॥ ष्रथ कली वर्ज्यक्मीणि p. 247;—[ष्रथ दत्तपुत्रविधः p. 248; ष्रथ विवाहः p. 249, otc.;]—इति व कली निषेधक्रमीद्यक्षानतः पुष्यहैगुष्यानाव्यवस्थापरिच्छेदः। p. 273.

It ends: इति व्यवस्थासारे विवादादिपरीक्षान्तव्यवस्था-परिच्छेद:॥ श्रीनारायणशर्मणा विरचितं व्यवस्थासारसंग्रह-पुस्तकं समाप्तं॥

For another MS. of this treatise, see Rāj. Mitra, Notices, I., p. 226.

For a different work of the same title, see no. 1571.

[Coll. of Fort William.]

1496.

1377. Foll. 119; size 17 in. by 3\frac{3}{4} in.; folded to half the length; fair, modern Bengalī handwriting; eight lines in a page.

The same work. Incomplete.

The $\dot{S}r\bar{u}ddha$ section beg. fol. 105a; खया-वाहनं fol. 118b; खयार्थी। छन्दोगपरिशिष्टं fol. 119a, l. 1.

It terminates abruptly: उत्तरत स्तिया इति शत-पपश्रतानुसरशब्दस्य वा- [H. T. COLEBROOKE.]

1497.

251b. Foll. 37; size 12½ in. by 4½ in.; legible, modern Bengalī handwriting; eight lines in a page.

Vyavasthāsārasamcaya, a summary of obsequial rights and the law of inheritance, by the same author.

It begins:

नत्वा कृष्णपदञ्चन्द्वं श्रीनारायणश्रमेणा । क्रियते श्रीप्रयत्नेन व्यवस्थासारसञ्चयः ॥

षय समान्यतः सवैतिथिव्यवस्था । ०

For an analysis of the treatise, see Raj. Mitra, Notices, III., p. 126.

इति नारायणश्मेकृती व्यवस्थासारसञ्चये तिथ्यादिव्यवस्था-सारसञ्चयः समाप्तः॥ ज्ञथ श्राद्धसामान्यकालव्यवस्था। fol. 10b; इत्यशीचव्यवस्थासंक्षेपः॥ ज्ञथ संवन्धव्यवस्थासंक्षेपः fol. 23, etc.; इति दायभागव्यवस्था fol. 86b.

It ends (cf. Vāj. Samh. 34, 1):

यज्जाग्रतो दूरमुदैति तदु सुप्तस्य तथैव । दूरंगमं ज्योतियां ज्योतिरेकं तन्मे मनः शिवसंबद्धमस्तु॥ इति मंत्रं यजुर्वेदिसंकल्पाननारं पठेत्। सामगस्तु देवो वो द्रिविचोदा ($S\bar{a}m$. S. 1, 55; 2, 863) इति पठेत्॥

इति श्रीनारायण - - (erasure)सिद्धान्तवागीशभट्टाचा-यैविरिचितो व्यवस्थासारसञ्चयः समाप्तः॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1498.

1629. Foll. 57; size 18\(\frac{3}{4}\) in. by 4\(\frac{1}{2}\) in.; folded to half the length; well written, in the Bengali character; nine lines in a page.

Smritisāravyavasthā, another summary of smārta ordinances, by Vidyāratna (?) Smārta-bhaṭṭācārya.

It begins (the śloka supplied in the margin):
प्रशास्त्र परमात्मानं न्यायरत्नेन धीमता ।
रच्यते स्मृतिसारस्य व्यवस्था बुधतृष्टये ॥

खयाशी चव्यवस्थासंक्षेपः ॥ तच प्रथमं सहमरणानुमरणवि-निरूपणं। तच ब्राह्मस्यादिसकलभार्याणां खगतपतिगतस्वर्गीर्थि-नीनां सहमरणे ऽधिकारः । ब्राह्मस्याच्यानुमरणे ऽधिकारः । तदन्यासां पतिपादुकादि यिक्तिचिद् द्रव्यमादायानुमरणे ऽप्यधि-कारः । ०

ख्रयाजी चडां करसंक्षेप: fol. 2a; ख्रय गर्भश्रावाज्ञीचं fol. 4b; स्वथ स्वयशीचं fol. 5a; स्वथ विदेशस्थाशीचं fol. 5b; etc.—अथ द्रव्यमुद्धिः fol. 9a; अथ स्तिकादिमरणे व्यवस्या fol. 9b; अथ प्रेततर्पणव्यवस्था fol. 11a; अथ दानव्यवस्था ${
m fol.}\,\,12b$; खप प्रेतिक्रयाधिकारिणः ${
m fol.}\,\,14b$; इत्यशी-चसंक्षेप: । जय श्राह्मसंक्षेप: fol. 16b;—समाप्तेयं श्राह्मव्यव-स्या। अयोद्वाहव्यवस्था॥ तत्रादी सापिग्ढं निरूपते। ० fol. 33a; अथाष्टादश्विवादानां संख्येषो लिख्यते ॥ तत्रादौ भृगसंक्षेप:। fol. 36a; स्रयास्त्रामिकविक्रय: fol. 38a; स्रय द्युडाप्रदानिकं fol. 38b; अथ दायव्यवस्थासंक्षेपः fol. 40b; चय भागानही: fol. 41b; चय स्त्रीधनविभाग: fol. 42b; इति दांयभागसंगृह:। स्रथ विचारानारं fol. 45a; स्रथ गोव-भग्रायश्चित्रसंक्षेप: fol. 45b;—खण गोवधापवाद: fol. 49b; इति प्रायश्चित्तसंक्षेपः॥ अय साक्षिव्यवस्थासंक्षेपः fol. 50a; खय संक्रानिसंखेप: fol. 51a; खय संक्रानिकृत्यं fol. 55b; खयैकादशीव्यवस्थासंखेपः fol. 56b.

It ends: इति [विद्यारल suppl. in marg.] स्नाते-भट्टाचायैविरचितस्मृतिसारव्यवस्थेयं समाप्ता ॥ शकान्दाः १४२७ । १२१२ । १५ फाल्गुन । श्रुव्रवार । कृष्णतृतीया । १ । वाँववाडियानिवासिस्रीरामहरिदासरुद्रस्य स्वास्ररपुत्तकिनदं ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

C. WORKS ON CIVIL LAW (Vyavahāra).

1499.

1274c. Foll. 50; size 13 in. by 4½ in.; fairly written, in the Bengalī character; ten lines in a page; modern.

Vyavahāramātrikā, a manual of jurisprudence, by Jīmūtavāhana.

It begins:

संप्रति भृतिविचियते fol. 40b.

व्यवहारमातृकेषा सकलविवादेषु धर्मवादांषे । लोकद्वये शीप वस्यित सुतमिव शुश्रूषया माता ॥ तत्र विवादिवषयानाह नारदः । ०

इति प्रथमभाषापादः fol. 14a; इत्युत्तराभार्मान्ययो द्वितीयः पादः ॥ ऋष क्रियापादः fol. 20a; १ इति लेख्यप्रकर्या ॥

It ends: इति पारिभाद्रमहामहोपाध्यायश्रीजीमूतवाह-नकृता व्यवहारमातृका समाप्ता॥

Regarding the author, see his Dāyabhāga, no. 1511. [H. T. COLEBBOOKE.]

1500.

995. Foll. 101; size 13 in. by 5 in.; indifferent Bengali handwriting; European paper (watermark 1802); eight lines in a page.

Vivādacandra, a digest of civil law, composed by Lakhimā (Lakshmī) Devī, queen of Candrasiṃha of Mithilā, and published under the name of her nephew, Misarū Miśra.

It begins: चन्दे श्रीकाटवेनुग्रावनुग्रावे six ślokas (Aufrecht, Cat. Bodl., no. 718) which enumerate a succession of four princes, viz. Bhavcśa, his son Harasimha, his son Darpanārāyana (wife Hīrā), his son Candrasimha (wife Lakhimā Devī).

The Harasimha here mentioned is usually identified—e.g. by Aufrecht, Bhandarkar (Rep. 1883-84, p. 48), Rajk. Sarvadhikari (Tagore Law Lect., p. 398)—with the founder of the new Nepal dynasty, in whose reign Candeśvara's Ratnākara was composed about 1314 A.D. (see no. 1390); whence the present work would have to be assigned to the latter part of the 14th century. The above genealogy does not, however, seem to agree either with the traditionary account (Wright and Kirkpatrick), or with the dates hitherto supplied by authentic documentary evidence, see C. Bendall, Cat. of Buddhist Sansk. MSS., p. xv.

The MS. then proceeds:

तज्ञादावृणादानस्थले व्यवस्था। यया व्यवस्थया यदूणमधमणी गृह्याति तज्जिरकालं विना तयैव दद्यात्। °

(जय) वृद्धिनिमेधस्यले fol. 3a; जाधिस्यले fol. 5b; प्रतिभृष्यले fol. 8b; चुणादानस्थले fol. 10b; न्यासस्यले fol. 17b; खखामिविक्रयस्थले fol. 19b; संभयसमुन्यानस्थले fol. 21a; दत्ताप्रदानिकस्पले fol. 23a; भा कस्पले 27a; दासमोखस्थले fol. 27b; भाटकस्थले fol. 31b; खामिपा-लिवादे fol. 32a; विक्रीयासंप्रदाने fol. 33b; क्रीत्वानुश्ये fol. 35a; सीमाविवादे fol. 36b; सेतुस्यले fol. 37a; कृष्टाकृष्टस्यले fol. 37b; दायविभागे fol. 39b; जीवित्पत्-कविभागे fol. 40a ; प्रमीतिपतृकविभागे fol. 42a ; भागा-नहैस्थले fol. 43b; स्विभाज्यस्थले fol. 44b; स्वीधनस्थले fol. 46a; स्त्रीधनविभागे fol. 48a; लुप्तविभागे fol. 50a; पुत्रानारैविभागस्यले fol. 50b; अपुत्रधनविभागे fol. 52a; संस्षितिभागे fol. 52b; क्रियाभेदे fol. 57b; खप व्यवहारे व्यवस्था fol. 58a; उत्तरस्थले fol. 64b; प्रत्याकिलते fol. 69b; सन्धी fol. 71b; निथ्योत्तरे fol. 72a; साधिस्थले fol. 75b; असाधिस्थले fol. 78a; साधिपन्ने fol. 82a; भुक्तिस्यले fol. 87a; युक्तिस्यले fol. 89b; जयपराजयाव-भारणे fol. 92b; निर्णये fol. 93b; निर्णातकृत्ये fol. 94b; कृतनिवृत्ती fol. 95b.

It ends: ब्राह्मणस्य छ्वियापुत्राद्यि नौरसत्वापत्तौ परि-गणनमुख्यत्वकत्यनालाघवाय सर्वेषां सवर्णाया व्यवहारायान्यपा हि रोधापत्तेरिति॥ इति महामहोपाध्यायश्रीमिसक्तिश्रविरिचतो विवादचन्द्रः समाप्तः॥ Two leaves appended at the end contain a list of contents. [H. T. COLEBROOKE.]

1501.

2587. Foll. 76; size 13 in. by 4\frac{3}{4} in.; good, clear Devanāgarī writing, of 1815 A.D.; nine lines in a page.

Vivādacandra. A less correct copy.

The colophon is followed by the list of chapters, written by the same hand, in continuous lines.

Besides Smṛitikāras, the following authorities have been found referred to:—Pārijāta [अधिना प्रहितः साक्षी भवेदेको व्यापातः राजित इति वचनात् याचित इति निर्म्नेपविशेषणीमित पारिजातः राजित विवात याचित इति निर्म्नेपविशेषणीमित पारिजातः राजिति विशेषयानात् । दिर्मेष्ट्रेया सदाया हि स्तियो मता इति वीधायनात् । निरिंद्रिया सदाया हि स्तियो मता इति वीधायनात् । निरिंद्रिया निःसस्ता इति प्रकाशः] fol. 33b; Ratnākara, foll. 6a, 11b, 27b, 28b, 39b, 41a, etc.; Vyava-hāratilaka [स्ता एव व्यवहारित छक्ते पुरुषशक्तिमाचित्व-पणार्थे व्यवहारमेवमाद्यो दोपा भवन्तीति] fol. 49a; Smṛitisāra, foll. 18b, 41a [तदुक्तं स्मृतिसारे । एतद्यत्र देशाद्यपन्यास एवोपयुक्तः यथामुकदेशे इयसंख्याकमनेन गृहीतं तेन तहेशीयानां साधित्वं भवित] 47b, 78a, b.

[MACK. COLL.]

1502.

1413. Foll. 155; size 12\frac{2}{4} in. by 6 in.; well written, in Devanāgarī; nine lines in a page.

Vivādatāndava, a digest of Civil law, by Kamalākara Bhaṭṭa, son of Rāmakrishna Bhaṭṭa and Umā, grandson of Nārāyaṇa Bhaṭṭa, and great-grandson of Rāmeśvara Bhaṭṭa.

It begins:

श्रीरामकृषापितरं नावोमास्यं च मातरं।

कमलाकरसंद्रेन व्यवहारो निरूपते॥

तत्रादी सभा। मदनराते वृहस्पतिः।

दुर्गमध्ये गृहं कुर्याज्ञलवृक्षाश्रितं नृषः।

प्राग्दिश प्राङ्मुखीं तस्य लक्षस्यां कस्पयेत्सभा॥ ०

(जय) व्यवहारिवषयं fol. 60; इति भाषापादप्रयमः fol.

120; इति क्रियापादः fol. 14b; इति दंडभेदाः fol. 16b;

ज्ञय लिखितं fol. 21b; लेख्यसंदेहे निर्णय: fol. 24a; इति लेख्यप्रकरणं $\mathrm{fol.}\ 25a$; इति भुक्तिगुरू करणं $\mathrm{fol.}\ 28b$; इति $oldsymbol{\circ}$ साक्षिप्रकरणं fol. 36a; इति व दिव्यपरिभाषा fol. 39b; $^{
m o}$ त्लादियां ${
m fol.}$ 43b ; जिंग्निदियां ${
m fol.}$ 46a ; जलदियां fol. 47b; विपहिन्यं fol. 49a; कोषहिन्यं fol. 50a; तंडुल-दिव्यं fol. 50b; तप्तमाष: fol. 51a; काल्डिव्यं ib.; धर्मी-धर्मेदिव्यं fol. 51b; इति व दिव्यनिखेय: ib.; इति दंडमानं fol. 52b; ਅਧ ਰਿਮਾਸਕਾਨ: fol. 55b; ਅਧ ਰਿਮਾਤਪੰ fol. 64b; अथ मुख्यगीयपुत्राः fol. 68a; अथ जारजानां विभाग: fol. 71a; अथापुत्रधनविभाग: fol. 72b;—इति संस्षिविभागः fol. 83a; इति भागानहीः fol. 84a; इति स्त्रीधनविभागः fol. 91a; इति ° दायभागः समाप्तः । खया-ष्टादश दानानि fol. 93a; इति प्रतिभविध: fol. 103b; इति • ऋणधान • fol. 107b; इति • निक्षेप: fol. 111b; इत्यस्तानिविक्रय: fol 113a; इति संभूयसमुत्यानं fol. 116a; इति दत्ताप्रदानं $\mathrm{fol.}\,118a$; इति क्रीतानुशयः $\mathrm{fol.}\,119a$; इति विक्रीयसंप्रदानं fol. 120b; इत्यमुख्यवादानं fol. 124a; इति खामिपालविवाद: fol. 129b; इति • सीमाविवाद: fol. 136a; इति ° दंडपारूचं fol. 140b; इति साहसं fol. 145b; इति स्तेयं fol. 149a; इति स्त्रीसंहरणं fol. 153a; इति स्त्रीपुंधर्मा: । अय प्रकीर्णिकं fol. 154a.

It ends:

तर्ने दुस्तकेमेथः फिलिपितभिणितिपाणिनीये प्रपंचे न्याये प्रायः प्रगल्भः प्रकटितपिटमा भादृशास्त्रप्रघट्टे । प्राभः प्राभाकरीये पिष मिषतदुरंतांतवेदांतिसंधुः श्रीते साहितमार्गे प्रवरतरगितधैमैशास्त्रेषु यश्च ॥

येनाकारि प्रोद्घटा वार्त्तिकस्य टीका वान्या विंशतिग्रंथमाला । श्रीरामांध्योरिपता निर्णयेषु सिंधुः शास्त्रे तत्वकीतूहले च ॥

रामकृष्णसुतेनात्र कमलाकरशर्मणा । तेन श्रमः कृतो यो ब्त्र तेन प्रीतो ब्रह्म राघवः ॥

डित श्रीमहान्दवाक्यप्रमाणपारावारपारीयजगहुरश्रीरामे - श्वरभट्टसूरिसूनुनाराययभट्टात्मज[रामकृष्णभट्टसूत]श्रीकमलाक-रभट्टकृतं विवादतांडवं समाप्तं॥ ० संवत् १६६४॥ लिखितंमग-निरामबाद्धदेवश्रमेया॥

Besides Smritikāras and Purānas, the following authorities are freely quoted: Aparārka, Kalpataru, Jīmūtavāhana, Madanaratna, Mā-

dhavīya, Vijūāneśvara, (Smṛiti)candrikā; also occasionally: Govindarāja, fol. 77a; Gauḍadiryatattva, fol. 7a; Bhojarāja, fol. 77a; Medhātithi, fol. 7a; Ratnākara, fol. 44a; Viśvarūpa, fol. 77a; Śrīdhara, fol. 65b; Someśvarabhaṭṭa, fol. 71a.

The author's Nirnayasindhu was composed in 1611 a.D. For his place in the 'Bhaṭṭa family of Benares,' see the pedigree in V. N. Mandlik's Vyavahāra Mayūkha, p. lxxvi.

For the author's Vyavahāra-Kumalākara (? the same work), commencing with the same introductory verse, and forming part of the author's Digest, called Dharmatattva-Kamalā-kara, see Rāj. Mitra, Cat. of Bikāner MSS., p. 504. [H. T. COLEBROOKE.]

1503.

2571. Foll. 153; size 13 in. by 5 in.; well written, in Devanāgarī, towards the end of last century; nine lines in a page.

The same work. Apparently transcribed from the same MS. as the preceding one; unless, indeed, it be the original of it.

[MACK. COLL.]

1504.

2867. Foll. 75; folio; size 12½ in. by 8½ in.; European paper; Malayāļma character; 19-21 lines in a page.

Vyavahāramālā, a manual of civil law (? by Varadarāja), much used in Malabar.

According to Burnell, Dāyavibhāga, introd., p. xiii., note, the work, which is partly in vernacular, was compiled in the last century.

It begins:

नमो अस्तु नरिसंहाय भक्तानुग्रहकारियो । अनाय बहुरूपाय सर्गस्थित्यनकारियो ॥ मनुसुस्यसरःसमुद्भवैः सुकुमारैः प्रसवैविचोमयैः । त्रिद्वाप्तिफल्लेनृपोचितां रचयामि व्यवहारमालिकां ॥ श्रीनारदः । मनुः प्रजापितयैस्मिन् काले राज्यमबूभुजत् । धर्मैकतानाः पुरुपास्तदासन् सत्यवादिनः ॥ तदा न व्यवहारो अभूच ह्वेपो नापि मत्सरः । नष्टो धर्मौ मनुष्येषु व्यवहारे प्रवितितः ॥ ०

Iti vyavahārāvalokanadharmah, fol. 1a; prādvivākadharmah, fol. 1b; sabhāsabhyopadeśah. fol. 2b; vyavahāralakshaņam, fol. 3b; āvedanalakshanam, ib.; anāsādhyaprakaranam, fol. 4b: abhiyogavidhih, fol. 5b; anuttaravidhih, fol. 6b: dushtalakshanam, ib.; hinalakshanam, ib.; sandhih, fol. 7a; sākshiprakaraņam, fol. 8b; sākshidūshaņam, fol. 9b; rājašāsanalakshanam, fol. 11b; sallekhya-punarlekhya-dushtalekhyaprakaranam, fol. 12a; dūshitalekhyaparīkshā, ib.; lekhyabalam, ib.; lekhyaprakaranam, fol. 12a; bhuktih, fol. 13b; anyubhogavinyapavādah, fol. 14b; vichinnabhoganir nayah, ib.; divyadeśavidhih, fol. 16a; dhatavidhih, fol. 17b; agnividhih. fol. 18b; udakavidhih, fol. 19b; vishavidhih. fol. 20a; kośavidhih, fol. 20b; tandulavidhih, fol. 21a; taptamāshavidhih, ib.; phālavidhih, fol. 21b; dharmavidhih, ib.; śapathavidhih, fol. 22a; nyāyavidhih, fol. 22b; jayapatravidhih, ib.; svatantra-puratantralakshanam, fol. 23b; deśācārah, ib.; kriyābkedah vyavahāramātrikākāndam samāptam, fol. 24b;—rinaprayogah, ib.; ... pratibhūvidhih, fol. 27b; riņasya deyādeyavidhih, fol. 29a; iti vyavahārumālāyām riņadānakramah, fol. 30a; -vanigvidhih, fol. 32b; ritvigvidhih, fol. 33a; karshavidhih, ib.; silpinartakānām dravyavībhāgah, fol. 33b; iti vyavahāramālāyām sambhūsamutthānākhyam vivādupadam, ib.; — dattapradānikam samāptam, fol. 34b; nityadāsyaprakārah, fol. 36b; dāsyādhikāraņam ablyupctyāśuśrūshā samāptā, fol. 37a; bhritasya dānādānavidhih, fol. 37b; paņyānuvrittikālah, fol. 41b; uktālābhakrayah, fol. 42a; jātyādijñāpanam, fol. 43a; aprakāšataskaravidhiķ, fol. 45a; sīmābhedadandavidhih, ib.; taskaranigrahanavidhih, fol. 49a; prakāśataskarāh, fol. 50a; pra-

kūšataskaradandah, fol. 50b; vilakarshanavidhih. fol. 51b; varnādisteyadandavidhih, fol. 52a: corāvahritadravyavidhih, fol. 52b; steyāpavādah. fol. 53a; sāhasadandah, fol. 54b; dandanārushyum, fol. 55b; sangruhan alakshanam, fol. 56b; veśyāgamādidaņdah; iti vyavahāramālāyām samgrahanavivādapadam samāptam, fol. 58a; kanyādoshah, fol. 58b; varaguṇah, fol. 59a; vivāhalakshanam, fol. 61a; vibhāgakālah, fol. 62a; pramītapitribhāgah, fol. 64a; anekadhanavibhāgah, ib.; asaṃskritasaṃskārah, fol. 64b; avibhājyam, fol. 65b; strīdhanakrityam, fol. 66b; punarbhūjātadāyādavidhih, ib.; bhartrilubdhastrīdhanavibhāgah, ib.; aprajastrīdhanavibhāgah, fol. 67a; strīdhanalakshuņam, fol. 67b; vibhaktaśeshavibhāgah, ib.; savarņasamabhāgavibhāgavidhih, fol. 68a; vibhaktāgatavibhāgah, fol. 68b; putrātidešah, fol. 69b; putranirvurtanam, fol. 70a; pitridāyah, fol. 70b; putradhanavibhāgas samāptah, fol. 71a; samsrishtivibhāgah, fol. 71b; vibhāganirņayah, ib.; vibhāgukrityam, dayādavibhāgākhyan samāptam, ib.;—nidhyadhigamah, fol. 74b.

It ends: मनुः॥

रवं सर्वोनिमान् राजा व्यवहारान्सनापयन् । व्यपोद्य किस्थिपं सर्वे प्राप्नोति परमां गति ॥

व्यवहारमाला समाप्ता ॥ 0 ॥

In the Whish collection of the Royal Asiatic Society there are two copies of this work, in the Malayalma character, a palm-leaf and a paper MS.

DR. LEYDEN.

1505.

3145b. Foll. 141; size 17 in. by 10½ in.; well written, in Devanāgarī; fifteen lines in a page; European paper and style.

Vivādasārārņava, a Digest of civil law, compiled for Sir W. Jones, in 1789, by Survoru Śarman.

The work, which is divided into nine chapters (taraiga), begins:

श्रीकालिका मंज्ञपालमालिका मृष्टिस्थितिध्वंसकटाक्ष्चालिका । जास्तां सदा सेवकवरीपालिका सिचलयी विश्वसम्हदालिका॥ १॥ इंलेश्सदेशार्णवभूस्थाकरो दिशो यशश्चंद्रिकया प्रकाशयन्। खधीत्य शास्त्रं प्रतिभाषयाच तत् खया समस्तं खिलपी युयोज यः ॥ २॥ ०॥ अर्थ यथा शास्त्रमवेत्य शासितं प्रजाः सुधीर्मिस्तर् योन्सभपतिः । अजीजपत् स व्यवहारसाधको ग्रंथः समस्तार्थमयो विर्चातां ॥ ६ ॥ अध्येषितस्तेन तदाप्तवृत्तिर् यं पान्समालोच्य वहां स्तिवेदी। सर्वोत्रज्ञमी विषयान्हपं विवादसाराणविमातनीति ॥ 9 ॥

अय प्रनापालनाधिकृतेन प्रनापरिपालनाय व्यवहारदर्जनं प्रतर्हे करियं। इति संचित्र नृपतिः क्रतृतृस्यफलं पृथक्। ०

The following abstract is given by Colebrooke on the fly-leaf (to which the Sanskrit headings are here added).

Introduction—(weights). P. 1.

- I. च्यादाननिरुपर्यं॥ On Loans (interest, 4h; prohibited interest, 7b; pledges, 11h; sureties, 16b; payment, 19b; recovery, 25b). P. 3b.
- II. उपनिष्यादिनिरूपणं ॥ On Deposits, etc. (rescission of purchase and sale, 30b, 31b; sale without ownership, 34a). P. 27b.
- III. चेतनादानादिनिक्षणं । On non-payment of wages or hire (hire and rent, etc., 41α; concerns among partners, 42b; subtraction of gift, 46α; breach of compact, 50b; duties of man and wife, 52b; disputes between master and herdman, 55α).
  P. 37α.

- IV. दायभागनिक्षणं ॥ On Inheritance (partition among brothers, 62b; partible property, 66a; succession to the property of women, 69b; effects concealed and adopted sons, etc., 72a; son by slave, 77b; partition after reunion, 80b; disputed partition, 83b). P. 59a.
- V. क्रियावलादिनिरूपणं॥ On Contracts and jurisprudence (valid and invalid contracts, 84a; deed of gift, 84b; written precepts, 86a; decrees, 87b; judicial procedure, 88b; evidence, 95b; ordeal, 94a). P. 84a.
- VI. त्विस्ताद्मिमाणनिक्षणं॥ On written Documents and other proof (non-caption, 104b; oral evidence, 106b; incompetent witnesses, 107b). P. 102b.
- VII. यूतादि ा On Gaming, etc. (slander, 112b, assault, 115b; theft, 118b; private stealing, 121a). P. 111b.
- VIII. साहसादि । On Violence (abduction of women, 130a). P. 125b.
- IX. प्रकोशीम्॥ Miscellaneous fines, etc. P. 135a. Appendix विभागपत्रं Partition Deed. P. 138a. [H. T. Colebrooke.]

1506.

3145a. Foll. 116; size 17 in. by 10½ in.; well written, in Devanāgarī; 16-18 lines in a page; European paper and style.

Vivādārņavasetu, a digest of Hindu law in 21 sections (taranga), compiled, for Warren Hastings, by the Paṇḍits: Bāṇeśvara, Kṛipārāma, Rāma Gopāla, Kṛishṇajīvana, Vīreśvara, Kṛishṇacandra, Gaurīkānta, Kālīśaṅkara, Śyāmasundara, Kṛishṇakeśava and Sītārāma.

The work begins:

विश्वेषां शरणं नवांबुदरुचिः सङ्गक्कचितामणिर् यः प्रत्यूहतमोविनाशमिहिरः कोनाशभीनाशनः । संसारैकमहार्णवेश्विपततां निस्तारवीजं नृणां गोविन्दः कृपया सुरासुरगणैर्वेद्यश्विरं पातु नः ॥ चंदेशधारेश्वरविश्वरूपा मिताध्याकारहलापुथी च।
श्रीकृष्णवाचस्पतिधर्भरत्नकृतस्त्रथा श्रीकरणूलपाणी ॥
गोविन्दल्र्ष्सीधरतत्त्वकारा
साचार्यचूडामिणिना च भट्टः ।
वाक्यानि चेपां स्विमृश्य कुमी
ग्रन्यं विवादाणैवभन्ननाख्यं ॥
इह वाच्यानि वर्णोदेः मृष्टिस्तह्यीनिर्णयः ।
राजप्रशंसा तन्त्रवमंत्रिद्वतादिल्ह्य्यं ॥
राजधमे सृणादानं वृद्धाधिविधिल्पनकाः ।
सृणदानोद्वाह्यपोविधिदीयनिरूपणं ॥

It ends:

इति विद्वद्विरिचिते पिवादाणियसेतुके ।
तरंगो निधिदंडाद्येरेकविंशो व्य कीर्त्तितः ॥
वाणेश्वरकृषारामरामगोपालकृष्णाजीवनाख्येः ।
वीरेश्वरकृषाचंद्रश्रीगीरीकांताभिधानैः ॥
सिद्धः कालीशंकरश्याममुंदरकृष्णकेशवसंतैः
सीतारामसंत्रेश्व कृतो ग्रंथः स्फुरतु सभायां ॥
इत्यनेकविषयवासिविद्वद्वंदोपवार्णेतः ।
विवादार्णेवसेत्वाख्यो ग्रंथः संपूर्णतां गतः ॥
[II. T. Colebbooke.]

1507.

37. Foll. 79; large 8vo; size 10 in. by 6 in.; indifferent Devanägarī handwriting; eleven lines in a page.

Dharmaśāstrasaṃyraha, a portion of a digest of Civil law which was to have been compiled, for Colebrooke, by Bāla Śarman Pāyagunḍa (then eighty years of ago), son of Vaidyanātha and Lakshmī, assisted by three other Paṇḍits, but was left incomplete.

It begins:

मंगलास्पदममंगलहारी मंगलेप्सुननमंगलकारी।

मंगलप्रदसुमंगलको न्निमेगलं दिशतु मंगलमृतिः॥ १॥

काशी वः कुशलं करोतु कुरुतान्मंदािकनी मंगलं

विश्वेशस्तनुमातनोतु तनुताच्छीदंडपाशिः श्रियं।

विश्वशस्तनुमातनीतु तनुताच्छीदंडपाशिः श्रियं । दुर्गो दुर्गगति धुनोतु सततं छिद्याङ्गवानी भयं स्रोहाकेः सदुदकेदो उस्तु भवतां स्याकेशवः क्लेशहा ॥ २॥ सर्वतंत्रार्थतस्वतः परध्वांतनभोमिणः ।
इंगरेनकुलाध्यिलीरयाचितसुरदुमः ॥ ३ ॥
स्रोविश्वनायसुद्यापिरपूर्वल्यदेशप्रनादिपरिपालनगीतकीत्तिः ।
ध्यौदार्यवीयेश्वतशास्त्रनयप्रवीयः
स्रोक्षोपणी विजयते रणरंगधीरः ॥ ४ ॥
स्रोग्नं नता स्रोनिवासी दाधिणात्यो निवंधकृत् ।
नागेशपादिनरतो वैद्यनाथात्मजः सुधीः ॥ ५ ॥
सुमनःकुलवुरूकसाहेवास्त्रस्त्रनिवकः ।
लक्ष्मीसूनुभवान्यंवोविषद्वयविलेखकः ॥ ६ ॥
धर्मश्रास्त्रिमहादेवमनूदेवमहायकः ।
वालशामी ऽवालवृद्धः पाधगुंडोपनामकः ॥ ७ ॥
मत्रादिस्मृतिवाक्यानि प्राच्यवाचीनिवंधकान् ।
परिभाव्य व्यवहृतेः पदानां परिपूर्णं ॥ ६ ॥ ० १२ ॥
तत्र तावत्सामान्यतो विशेषतस्त्र व्यवहारो निरूपते । ०

इति व्यवहारसामान्यलक्षणं fol. 7a; ॰ व्यवहारविषयसा-मान्यलक्षणं fol. 9a; ॰ व्यवहारभेदप्रपंचनं fol. 15a; ॰ समानिरूपणं fol. 18b; ॰ व्यवहारदर्शनकालः fol. 20a; ॰ व्यवहारदर्शनविष्यादि fol. 31b; ॰ देशाद्याचारदर्शनं fol. 38a; ॰ प्राद्वियाकनिरूपणं fol. 43b; ॰ सम्यादयो निरू-पिताः fol. 49a; ॰ समृत्यादिवलायलं fol. 65a; ॰ व्यवहारद्शिंबलावलं fol. 69b; ॰ प्रवलदृष्टयन्निच्छावहारपरावृत्तः॥ स्वय गृहीतथनादेः परावर्तनं fol. 78b.

The MS. breaks off abruptly at the bottom of 101. 79b.

The margin of foll. 1 and 2 has the following note in Colebrooke's handwriting (with slight alterations of spelling):—

"1st May, 1800. The first sheets were received from Bāla Śarma Pāyagunda on this date.—This is little else but the Vīramilrulaya revised. As it is a scarce book and very little known, Bālušarma and his pupil Menudeva did not suspect I could detect the plagiarism. But as Mitra Miśra's work is far better than the Pāyagunda is capable of producing himself, there is no reason to regret this imposition. I shall nevertheless pay him the promised reward and continue his monthly establishment until the work be completed and the reward be delivered to him. After the experience I have had, that no Pandit is capable (or adapted by his habits of thinking) to compile a digest in the form I require, I must now seriously set about

compiling it myself. I shall take the arrangement of this compilation for the basis; because the publick have, no doubt, more confidence in the Pandits than in me. 3rd May, 1800. H. C."

[H. T. COLEBROOKE.]

1508-1510.

3141-3. Foll. 198, 107 and 251 resp.; size $17\frac{3}{4}$ in. by 11 in.; European paper and style; well written, in Devanāgarī; 18-27 lines in a page.

(Vyavahāra-) Siddhānta-pīyūshā, being two supplementary codes of Hindu Civil and Criminal law, with a commentary, compiled for Colebrooke by Chitrapati Śarman.

It begins:

भुनंगमुखवायुना चिहित्तभारुनेचारिनना

द्रवद्रजातवचरूं यदुदरे विस्त गंगाजरूं।

जटावरूपमूर्जितं तिद्द धूर्जितेः सर्वतः

सदास्तु जनतामुदे जनकभांविष्णाकृति ॥ १ ॥

याकांता गिरिजा गर्णश्जननी गंगा जटायां विधुर्
भारुं चधुषि मीनकेतुदहनः कोपप्रचंदानरुः।

राजत्कुंजरसारकृत्तिवसनो वद्यस्थले नागराद्
देवाराधितपादपसपुगलो देवो मुदे वो ब्स्तु सः॥ २ ॥

देवमेकाध्यरं वंदे परमात्म स्वयंभुवं।

तित्यं संतं दि सर्वैद्धं सर्वैगं सर्वैसंमृजं ॥ ३ ॥

त्याये धमधुरंधरस्य संप्रति महाधातुज्ञेगन्नंवले

गुर्णाधारभुवः स्वयं सुविद्धः श्रीश्रीपदश्रीमतः।

कोलब्रुकवरस्य भव्यवचसा भूयो भृशं प्रार्थितः

श्रीमिच्चवतिः सुधीव्यवद्दतेग्रीयं विधन्ने मुद्रा ॥ ४ ॥

ञ्चय ग्रंथमुखवंधः ।

योगीश्वरं याज्ञवत्कां संपूज्य मुनयो ब्ह्रवन् । वर्णाश्रमेतराणां नो ब्रूहि धर्मानज्ञेषतः॥

अत्र योगी संयमवान्

Vol. I. has the colophon: इति सदासमादृतानेकविद्वज्ञनसक्लिवद्याविद्योततान्तरक्राणश्रीनज्ञामस-हेनृक्स् कोलव्रुकसाहेवाज्ञया महोपाध्यायश्रीचित्रपतिश्रमेविरिचते व्यवहारसिद्धान्तपीयूषे चतुर्थपरिह्नेदः समाप्तः। समाप्तश्रायं ग्रंथः॥

The second compilation (beginning with six introductory ślokas) follows closely the order

of the Vyavahāramātrikā, as is stated in the beginning: स्थ व्यवहारमातृकामिभाय क्रमणः स्थादानादीनि स्रष्टादश विवादपदानि निरूपियणता प्रथमं तावदादी स्थादानाख्यमाद्यं विवादपदं निरूपते॥

The third vol. ends: इति प्रकीर्णेप्रकरणं॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1511.

1225. Foll. 53; 4to; size 11 in. by 8 in.; fairly written, in the Bengalī character, towards the end of the last century; 16-22 lines in a page.

Dāyabhāga, Jīmūtavāhana's well-known treatise on the law of inheritance and partition, which forms the chief authority on the subject in the Gauda school of law.

This was evidently Colebrooke's hand-copy. It is corrected throughout, and references and other notes have been added by him in the margin.

A fly-leaf at the beginning contains a Sanskrit, and one at the end an English, list of contents.

There are several Indian editions of this work, the best of them, with seven commentaries, ed., for *Prasanna Kumūr Tagore*, by *Bharatacandra Śiromani* (Calc. 1863-66). There is also a translation of it by Colebrooke, in his 'Two Treatises on the Hindu Law of Inheritance' (1810, and several times reprinted since).

The author's age is uncertain; but if, as Mr. Rajkumar Sarvadhikari (Tajore Law Lectures, 1880, p. 402) has made probable, Jīmūtavāhana used the works of Candeśvara (1314 A.D.) and Vācaspati Miśra, and even refers to the latter under the designation of Miśra, he would have to be assigned to the 15th (or at latest, the beginning of the 16th) century, as he is quoted by Raghunandana and Śūlapāni.

The formerly assumed connection, or even idendity, of the author with $J\bar{\imath}m\bar{u}tav\bar{u}hana$, the son of the mythic $J\bar{\imath}m\bar{u}taketu$, and reputed founder of the $\dot{S}il\bar{u}h\bar{u}ra$, or $\dot{S}il\bar{u}ra$, dynasty of Tagara and the Konkan (Bhandarkar, Early History of the Dekhan, p. 92 seq.) has no foundation to rest upon.

[H. T. COLEBROOKE.]

1512.

1416. Foll. 69; size 13 in. by 4½ in.; legibly written, in Devanāgarī, towards the end of last century; nine lines in a page.

The same work; corrected throughout.

A leaf appended at the end contains an index of sections. [H. T. COLEBROOKE.]

1513.

1586. Foll. 52; size 17 in. by 5 in.; good Bengalī handwriting; European paper (watermark 1803); eight lines in a page.

A commentary on Jīmūtavāhana's Dāyabhāga, by Śrīnātha Ācāryacūdāmaṇi, son of Śrīkarācārya (the preceptor of Rayhunandana).

Printed in the Tagoro edition. A fly-leaf at the end contains a list of contents.

For the same author's $\bar{A}c\bar{a}rac$ and $rik\bar{a}$, see no. 1648; his $\acute{S}r\bar{a}ddhac$ and $rik\bar{a}$, no. 1734.

Other works by him are Krityatattvārņava, Raj. Mitra, Notices, V., p. 257; II., 361; Šuddhiviveka, ib. VIII., p. 273.

Śrīnātha's son, Rāmabhadra Nyāyālaṃkāra, wrote another commentary on Jīmūtavāhana's treatise, likewise printed in the Tagore edition.

[H. T. COLEBROOKE.]

1514.

338. Foll. 67; size 11³ in. by 6 in.; good Bengalī handwriting; European paper; eleven lines in a page.

Dāyabhāgaṭīkā, another commontary on the same work, by Acyutaśarman (Cakravartin).

It begins:

इन्द्रिंगमिन्द्रं नत्वा गोविन्द्मजमव्ययं।

टीका श्रीदायभागस्य क्रियते ब्युत्समणा॥

ग्रन्थारमे विध्वविधाताम इष्टदेवताकतिनकृषं मङ्गळं०

Not quite complete. The MS. ends abruptly: छिङ्कानुमधानमते उप्पावश्यकं निर्ति वाच्यं द्रव्यत्वपर्वतन्ता-

Fol. 1a contains a list of the chapters.

On a fly-leaf Colebrooke notes that this commentator is nearly contemporary with Rayhunandana, and that he quotes (Śrīnātha) Ācāryarūdāmaņi at fol. 47a, while he himself is quoted by Maheśvara, and his opinions criticised (without name) by Śrī-Krishna. The author also quotes his own commentary on the Śrāddhaviveka, fol. 11b (सवायद्साकृतश्राद्धविवेत्रदी-कायामनुसंधेयं).

[H. T. Colebbooke.]

1515.

1498. Foll. 48; size 16½ in. by 5¼ in.; fairly written, in the Bengali character, by two hands, at the beginning of the present century; 10 or 8 lines in a page.

Dāyabhāya-Siddhāntakumudacandrikā, a commentary on Jīmūtuvāhana's manual, by Acyutānanda-cakravartin.

It begins: खपरे ब्रह्म शायतमिति मनुनैव ब्रह्मावतार-इमुक्तमिति तद्वाचकं मनुपदमतः प्रसङ्घान्मङ्गलमाचरवर्षमावि-स्करोति। मन्वादीति ०

Printed in the Tagore edition.

A fly-leaf at the end contains an index of contents. [H. T. COLEBROOKE.]

1516.

162. Foll. 118; size 12 in. by 6 in.; well written, in the Bengali character, at the beginning of the present century; eight lines in a page; European paper.

A commentary on the Dāyabhāga, by Maheśvara-bhuṭṭāchārya.

It begins:

नत्वा भगवतीं दुर्गी टीकां दुर्गीर्घवृद्धये। कुरुते दायभागस्य भट्टाचावैसहेन्नरः॥

Printed in the Tagore edition.

A fly-leaf at the beginning of the volume contains the list of contents.

[H. T. COLEDBOOKE.]

1517.

1123a. Foll. 113; size 12 in. by 5 in.; legibly written, in Devanāgarī, at the end of the last century; ten lines in a page; foll. 41 and 42 were probably lost and have been supplied by four leaves of European paper, in a more recent hand, which also supplied foll. 91-113.

Śrī-Krishna Tarkālamkāra's comment on Jīmātavāhana's manual.

Printed in the Tagore and other editions.

[H. T. COLEBROOKE.]

1518.

1587c. Foll. 31; size 15½ in. by 5½ in.; fairly written, in the Bengalī character, in 1806 A.D.; eight lines in a page.

A commentary on the Dāyabhāga, ascribed to Raghunandana, son of Harihara (whose authorship is, however, suspected by Colebrooke).

It begins:

क्षिम्थजीमूतसंकाशं नता नारायगं प्रभुं। व्याख्यानं दायभागस्य कुरुते र्युनन्दनः॥ विभागो व्यस्मिति विभागः ०

Printed in the Tagore edition.

[H. T. COLEBROOKE.]

1519.

76A. Foll. 94; size 17½ in. by 11 in.; clear Bengali handwriting; European paper.

Jīmūtavāhana's Dāyabhāga, with the commentaries of Śrī-Kṛishṇa Tarkālaṃkāra, Acyutānanda, Śrīnātha, Maheśvara, and Raghunandanu.

Muheśvara's $t\bar{t}k\bar{a}$ is discontinued from fol. 71 σ ; and that of $\dot{S}r\bar{t}n\bar{a}tha$ from fol. 82b.

All these five commentaries are printed in the Tagore edition, besides those of Rāma-bhodra Nyāyālamkāra, and Krishnakāntaśarman.

[H. T. COLEBROOKE.]

1520.

637a. Foll. 16; size 16 in. by 5 in.; fairly written, in the Bengalī character, at the beginning of the present century; ten lines in a page.

[Dāya-]Kramasamgraha, a compendium of the law of inheritance, by Śrī-Krishņa Tarkūlamkāra Bhaṭṭācārya.

It begins:

जगद्ञापद्द्वन्द्वमापदां ख्यसाधनं । विश्वकोटिविनिमीणस्थितिसंहारकारणं ॥ निधाय हृद्ये <u>दायाधिकारक्रमसंग्रहः</u> । क्रियते पिखतामोदी श्रीमच्छीकृष्णश्रमेणा ॥

A fly-leaf at the beginning of the MS. contains a list of contents.

The text of this treatise has been published, with an English translation, by P. M. Wynch, Calc. 1818; also the text, Calc. 1828.

H. T. COLEBROOKE.

1521.

1537. Foll. 44; size II in. by 4 in.; fairly written, in the Bengalī character; European paper (watermark 1805); 7 or 8 lines in a page.

The same treatise.

A sūcīpatra has been added at the end.

According to a note added to the colophon, the MS. belonged at one time to one Candra Nūrāyaṇa Śarman. [H. T. Colebrooke.]

1522.

967b. Foll. 13; size 16 in. by 3½ in.; fairly written, in the Bengalī character, at the beginning of the present century; seven lines in a page.

 $D\bar{a}yatattva$, a summary of the law of succession, by $Sm\bar{a}rta\ V\bar{a}g\bar{i}\acute{s}vara$.

It begins:

नाबेष्टदेवं श्रुभदं स्मातेवागीश्वरः सुधीः । तस्त्रं तु दायभागस्य तनुते हितकाम्यया ॥

खय दायभागः। तत्राने कसूत्रास्पदीभूतद्रव्यं दायस्रस्य तत्र-द्वाक्तिनिष्ठश्च विशेषोत्पत्तिहेतुर्व्यापारो भागः। तत्र विभाज्य बादौ निरूपणीयं ०

[H. T. COLEBROOKE.]

1523.

1587a. Foll. 19; size 17 in. by 5½ in.; well, and correctly written, in the Bengali character, at the beginning of the present century; eight lines in a page.

Dāya(bhāya)nirnaya, the section on inheritance of the Vivādanirnaya, by Śrīkara-śarman.

It begins: [(?).

श्रीरामचरणाम्भोजं ध्यात्वा श्रीकरशर्मणा । विविच्यते विवादेषु दायभागविनिर्णयः ॥

ज्ञय दायभागितिश्रीयः । दायभागो यावत्संविन्धधनिवभागः । मनुना । एम स्त्रीपुंस्ययोह्ह्यो धर्मो वो रितसंहितः । ०

खय दायाधिकारियाः fol. 2b; स्त्रीधनं fol. 4a; भृते-दायविश्रेषः ib.; इति स्त्रीधनाधिकारिनर्थयः fol. 4b; इति दौहिनाधिकारिनर्थयः fol. 5a; इति मान्नधिकारिनर्थयः fol. 5b; इति धान्नधिकारिनर्थयः fol. 6b; अयोदाधनाधिकारियः fol. 8a; अयाध्यावाहिनकथनविचारः fol. 9a; अय स्त्रीश्राद्वाधिकारिक्रमःfol. 10a; अय दायश्राद्वयोरिध-कारियः fol. 10b; अय विभन्नयाविभन्यनिर्थयः fol. 11a; अय पितृकृतविभागः fol. 12a; अय नीविष्तृकपेतामहथनविभागिनर्थयः fol. 13b; अय मृत्रपितृकधातृ्यां विभागन्त्रयेयः विशोद्वारादिनिर्ययः fol. 15a; अयामवर्यभातृ्यां विभागन्त्रयेयः fol. 15b; अय मृत्रपितृकसन्नातीयधातृविभागः ib.; इति धातृविभागनिर्ययः। अय स्त्रीधनविभागः fol. 18b.

The last leaf contains a table of contents.

Besides Dharmaśāstras (including the Paithinasisātram: 'स्वंच पुल्कं वरो मृह्यीयादिति' पेतृकं विभन्न्यमाने दायादेश्यः समी विभागः' fol. 15a; as also a metrical Paithinasi), the author quotes repeatedly the Dayabhaqu, the Chandogaparisishta, (Vācaspati-)Miśrāḥ; and once the Madana-

TH. T. COLEBROOKE.

1524.

pārijāta (fol. 4b).

1587b. Foll. 32; size 15½ in. by 5½ in.; fairly written, in the Bengali character, at the beginning of the present century; seven lines in a page.

The same treatise, here ascribed in the colophon to Gopālapaācānana. The MS. has, however, the same introductory couplet as the preceding one.

A MS. described in Rāj. Mitra's Notices, II., p. 352, begins, however:

श्रीकृष्णचरणाम्भोजं य्यात्वा गोपालश्रमेणा । वितन्यते विवादेषु दायभागस्य निर्णयः ॥

For the same author's Vivadanirnaya, etc. ib. Il., p. 352; III., p. 57.

The last leaf of the present MS. contains a table of contents in Devanāgarī.

[H. T. COLNBROOKE.]

1525.

1587d. Foll. 16; size 15½ in. by 3¾ in.; fairly written, in the Bengalī character, early in the present century; seven lines in a page.

Dāyahhāgavinirņaya, a brief exposition of the Law of Inheritance, by Kamadeva.

It begins:

नावा शिवपदद्वन्द्वं बुधानां हितकाम्यया। क्रियते कामदेवेन दायभागविनिर्णयः॥

तंत्र नारदः । विभागो व्यस्य पित्र्यस्य पुत्रैयैत्र प्रकल्यते । दायभाग इति प्रोक्तं तिह्ववादपदं बुधैः ॥ पित्र्यस्येति पैतामहाद्यपुपलक्षयां ०

It ends:

यद्येकजाता वहवः पृथाधमीः पृथिक्रियाः ।
पृथाधमीगुणोपेता भवेयुक्ते अपि साक्षिणः ॥
इति दायभागविनिर्णायः समाप्तः॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1526.

1595. Foll. 71; size 11½ in. by 4½ in.; good Bengalī handwriting; European paper (watermark 1804); eight lines in a page.

Dāyabhāgaviveka (also called Dōyarahasya), the section on Inheritance of the Smṛitiratnōvalī, by Rāmanātha Vidyāvācaspati. [A.]

It begins:

व्रजशिश्ववृन्दवयस्यं सततमुपास्यं विरिक्यादेः । वेदाविदितरहस्यं गिरिशनमस्यं नमस्यामः ॥ १ ॥

मन्वादिशास्त्वमवलोक्य मिथो विरुद्धं यत्सर्वेदेशि विदुषां मतमाकलस्य । दायस्य भागमधिकृत्य समाह किन्नित् श्रीरामनाथ इह तत्र रमनु सनः ॥

प्राचीनगौरविनवारितथर्मशास्त्रे तत्त्वावरोधजनरञ्जनमत्यशक्यं। किन्तु प्रमाणपरतन्त्रिधयां वुधानां संतोषमाचकृतये कृत एष यत्नः॥

तत्र दायपदार्थमाह नारदः। विभागो ०

It ends with the following four verses, the first of which (containing the date) is, however, omitted in MS. B.:

सक्काद्रिशरणुक्षंणुसंमिते शक्कवत्सरे ।
स्थोमेषु वामनयना ननामास्वरसन्नात (! thus corr.
निरवद्या सदा सवी विद्या यस्य पुरःसरी । [MS.) ॥
श्रीवासस्यितना तेने तेनेदं तन्त्रमुक्षमं ॥
श्रीवासस्यितेण क्विचिद्दिप च काठित्यकणतः
क्रिचिद्वस्तारैवी भवत सुधियो नाच विमुखाः ।
इदं सर्वे पूर्वीपरमवकल्य्येव नितरां
स्रपेक्षां नोवेक्षां विद्धतु भवनः समुचितां ॥
एषा सुवर्णतन्त्री सत्तर्केञ्चलनदीपिता बहुधा ।
तात्त्रिककरावल्यान्मधुरभुरभुरीणं ध्वनिं तनुतां ॥

इति श्रीरामनायविद्यावाचस्पतिभट्टाचार्यविरिचतः स्मृतिर-स्नावत्यां दायभागविवेकः समाप्तः॥

For the author's commentary on the Amarakosha (Trikāndaviveka) see above, nos. 962-63. According to Prof. Aufrecht (Zeitsch. d. Deutsch. Morg. Ges., XXVIII., p. 123, the author mentions therein some other works composed by him, viz.: Kātantrarahasya, Kāvyaratnāvalī, Jyotisha(?-rahasya), Līlāvatīrahasya, Šabdārtharahasya, Samayurahasya, Smritiratnāvalī. For a commentary on Mammaṭa's Kāvyaprakāśa (Kāvyaprakāśarahasya), by him, commencing (like the Trikāndaviveka) with the same śloka as the present treatise, see Rāj. Mitra, Notices, I., p. 182; for his Saṃskārapaddhatirahasya, ib., VI., p. 237.

According to the first of the concluding verses (if authentic), the present treatise would seem to have been composed in Saka 1579 (1657 A.D.). This date does not, however, tally with that of the *Trikāṇḍaviveka*, as read by Prof. Aufrecht (viz. 1633 A.D.), unless, indeed, the *Smṛitiratnāvalī*, there mentioned, did not yet include this treatise, which is hardly likely.

[H. T. Colebbooke.]

1527.

1559. Foll. 38; size $21\frac{1}{2}$ in. by $3\frac{1}{2}$ in.; indifferent, modern Bengalī handwriting; 8 or 9 lines in a page.

The same work [B.]

For another MS. of this work (which seems only to have the second of the four concluding verses, and is described there as a commentary on *Jīmūtavāhana's Dāyabhāga*) see Rāj. Mitra, Notices, V., p. 154. [H. T. COLEBROOKE.]

1528.

2047A. Foll. 11 (the 7th of which is missing); size 10½ in. by 4½ in.; indifferent,

somewhat old Devanāgarī writing; 13-15 lines in a page.

Bhāgaviveka, a treatise on inheritance, in 92 ślokas, by Bhaṭṭa Rāmajit, son of Śrīnātha, with a commentary, called Mitavādinī, by the same author.

It begins: प्रारिप्सितस्य ग्रंथस्य निर्विव्वपरिसमाप्तये विशिष्टेष्टदेवतानुस्मरण्लुष्य्यं संगलनाचरित । कनाकनकेति ॥

कनकनकि कि का कि क्या क्या पिते नृत्यतः

शिवं शिवशिशो नृष्णं ददतु पादपसक्रनाः ।

यदुक्क लितपां सुभिः स्विपतसवैगात्रा जना

जयंति सिगरं गिरांपितमिप खया विद्यमा ॥ १॥

शिवशिशोहरवालकस्य चत एव नृत्यतो गरापतः पादपन्न-क्रमाः १॥

कर्तव्यमं प्रतिज्ञानीते ।

मिताध्यानुसारेण दायभागव्यवस्थितिः ।

वर्षिते सुखवोधाय सुमितेरध्यरेमेया ॥ २ ॥

The treatise ends:

वाग्देवताचरणवारिजविंविरीकः (१ 1. ० चंवरीकः)
श्रीश्रीपितप्रणितमंतिर्ताभः कृतार्थः ।
श्रीनायमूनुरकृताप्रकृतप्रहोशं
रामाभिधो धनविभागविवेकमेनं ॥ ९२ ॥

रामाभिधः श्रीनायमूनुः एनं धनविभागविवेकं ग्रंथमकृत सकरोत्। कयं भूतः श्रीनायमूनुः वाग्देवतायाः सरखयाः चरणवारिजे पदकमले चिंचिरिको धमरतुन्यः। पुनः कयं भूतः। श्रिया युक्तस्य श्रीपतये प्रणितमंततयो नमस्कारा वल-स्ताभिः कृतार्थः कृतकृत्यः। किंभूतं धनविभागविवेकं। सप्रकृते-नाप्रस्तुनेनानुषयोगिना स्वर्थेन प्रहीर्या रहितं। उपपुकार्थमा-त्रभुक्तमित्यर्थः॥

> वचनार्यवमालोझ मुनीनां मितवादिनी । खिषभागविवेकस्य टीका रामिनता कृता ॥

पुरक्तरियो नितवादित्येमा पार्श्वे निताखरासिधोः । सज्जनमनोमरालाः खेलंत्वस्यां तु निःशंकं ॥

इति श्रीभट्टरामजिडिरिचता भागविवेकठीका मितवादिनी समाप्ता ॥

The missing leaf contained ślokas 50-59.

[GAIKAWAR.]

1529.

1386c. Foll. 18; size 13\frac{3}{4} in. by 3\frac{1}{4} in.; fairly good, modern, Bengalī handwriting; 5 or 6 lines in a page.

Dāyabhāgasiddhānta, a treatise on succession, by (Śrīdhara?) Balabhadra Turkavāgīśa-Bhaţ-ţācārya.

It begins:

प्रग्रम्य परमात्मानं मृष्टिस्थित्यन्तकारकं। करोति दार्यामद्वानसंग्रहं श्रीधरः सुधीः॥

तत्र दायभागः (1.०गे) निरूपणीये प्रथमं दायो निरूप्यते। तत्र देवलः । पितर्युपरते पुत्रा विभन्नेयुधैनं पितुः। ०

The second half of the introductory sloka is a correction, the original text having been daubed over.

Colophon: इति श्री वलभद्रतकैवागीशभद्राचायैविर-चित्रदायभाग[सिद्धान्त suppl. in marg. by a different hand]: समाप्त: ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1530.

1278b. Foll. 55; size 13 in. by 4½ in.; legibly written, in the Bengali character; 8, sometimes 9, lines in a page.

Vivādacandrikā, a treatise on points connected with the law of gifts and inheritance, by Anantarāma Vidyāvāyīśa.

It begins:

प्रश्नम्य गोविन्दपदासुनद्वयं

मन्वादिवाक्मानि विमृष्य चादरात् ।

सतां प्रमोदाय विवादचिन्द्रिकाम्

चननरामस्तनुते सुतन्तिकां * ॥

त्यागस्य लक्ष्यणं तत्र यागादिलक्ष्यणं तथा ।

घदेयमथ देयं च तथा दत्तमदत्तकं ॥

दायभागादिकं चैव विभागकालिन्यौंयं ।

यितुकृतविभागं च भातृभागमतः परं ॥

खनिधकारिणस्तत्र विभाज्यमिवभाजकं ।
प्रोपितागतभागं च विभागं निहतस्य च ॥
एकजातानुहोनोढामुतानां भागकत्यनं ।
संमृष्टानां विभागं च भागसंदेहिनिणैयं ॥
स्त्रीधनं स्त्रीधनांशाई मृतधनाधिकारिणः ।
भोगेन स्त्रचजननं दासांश्वापि विश्रेषतः ॥
विद्वत्रणमतं सम्यग् ज्ञाता वस्थानि सम्मृदे ॥

खय त्यागलुक्ष्यां । खख्तबध्यंसफलुको न मनेदिमिति संब-स्यात्मकस्यागः । स तु यागदानहोमिवक्रयविनिमयोपेक्षाभेदात् पिंदुधः । उत्सर्गास्यः सप्तमस्याग इति मिन्नाः । ०

Fol. 9a: स्रथ दायभागः। तत्र नारदः। विभागो ऽधैस्य पित्र्यस्य पुत्रैयेत प्रकल्पते। दायभाग इति प्रोक्तं तिष्ठवादपदं बुधैः॥ पित्र्यस्य पितृसंबन्धाङ्गस्र्यार्थस्य धनस्य $^\circ$

It ends: राताकरस्मातभद्वाचायप्रभृतयो उप्यविमिवि शिवं॥

नानानिबन्धासिल्मीनभाषितान् सालोक्य सारार्थकृतातिसंग्रहः । स्वनन्तरामो विततान यलतो मनीषिमोदाय विवादचन्द्रिकां ॥

श्रीमताननरामेण विवृतं संशयप्रगुत्। वेदितव्यं सुधीभिस्तवानाग्रन्थफलोदयं॥

इति श्रीसनलरामिवद्यावागीशभट्टाचायैविरिचता विवाद-चिन्द्रका समाप्ता॥ शकाब्दाः १९१४॥

Śūlapāņi's commentary on Yājāavalkya is quoted several times.

For another Vivādacandrikā, by Rudradhara Mahāmahopādhyāya, see Rāj. Mitra, Notices, VIII., p. 271.

[H. T. COLEBROOKE.]

1531-1534.

1767-1770. Foll. 230, 206, 196 and 310 resp.; size 16 in. by $9\frac{3}{4}$ in.; Bengalī character; 19-26 lines in a page.

Vivādabhangārņava, the original of Colebrooke's Digest of Hindu Law on contracts and successions, compiled by Jagannātha Tarkapancānana, son of Rudra Tarkavāgīśa.

^{*} Of this śloka only the first eight syllables (to दा) are original, the remaining portion of the original having been daubed over and the above written on it.

It begins:

टेवेशभतेशदिनेशविश-राजानमञ्जूष गिरीन्द्रकन्याम्। गुरुन् मुनीन् ग्रन्थकृतो अतिमान्यान् भ्याज्ञया ग्रन्थमहं करोमि॥१॥ विवादभङ्गार्श्यवनामधेयं वेषद्ययुक्तं (1. वैशद्य ०) बहुविस्तृतं च। सद्वीपरानं न्पधीरहृद्यं रौद्रिजेगनाथ इति प्रसिद्धः ॥ २ ॥ क्रामे बृद्धिजीं श्रीका क्रा शास्त्रं दुर्गमासुधिः। प्रत्वनुग्रह एवैतन्नरसे शरसं तया ॥ ३ ॥ राधाकानाः सविद्यो विमलद्दरमतिः श्रीगुरुः सप्रसादः श्रीरामो मोहनानो निधिरपि परगो रामतः श्रीधनश्र। इयामानाः श्रीलगङ्गाधर इति विदितो यलवान् शिष्यवर्गः क्योत्तत्कायसिद्धं न्पवधरमणीं निश्वयो मे विशद्धः धर्मशास्त्रेषु यत्प्रोक्तं चृगादानादि सूरिभिः। व्याख्यातं च तथा पूर्वेग्रैन्यकृद्धिः सुनुद्धिभिः ॥ ६ ॥ चालोच्य तेषां व्याख्यानि गढार्थानि मनीयया । गुरूपदेशात्सव तत् सुविचित्य निरुचते॥ ७॥ खय स्यादानं । तत्र नारदः °

The work is divided into four chapters, viz.:

- I. Riņādānadvīpa, in 9 ratnas.
- II. Nikshepādidvīpa, in 9 ratnas.
- III. Bhrityādidvīpa, in 7 ratnas.
- IV. Pārushyādidvīpa, in 1 ratna.
- V. Dāyabhāgadvīpa, in 9 ratnas.

Vol. I. contains the first, and ratnas 1 and 2 of the second, dvīpa; Vols. II. and III. contain the fifth dvīpa; Vol. IV. contains the dvīpas II. 3-9; III. and IV.

Colophon: परिच्छेदातीतासिलविद्याधारापरिशीलन-विमलीकृतपालधिकुलप्रमूतजाह्वीसमलंकृतिववेणीनिलयश्री-रुद्रतकेवागीशभट्टाचायात्मजश्रीजगन्नायतकपञ्चाननकृते विवा-दभक्राणिवे पञ्चमे दायभागडीपे जितशोभान्तितेन्द्रनीलरानं नवमं॥ समाप्तो ज्यं पञ्चमद्वीपः॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1535.

3144a. Foll. 27; size $17\frac{1}{2}$ in. by $10\frac{1}{2}$ in.;

large, clear Dovanāgarī writing; fourteen lines in a page; European paper and style.

Extracts from various writers relating to the law of inheritance (Rikthavibhāgaprakaraņa or Prakīrņa-Dāyabhāga); viz. from Yājñavalkya, foll. 1-3; Nārada (chapt. 13), foll. 4-8; Manu, foll. 9-17; Vishņu (chapt. 16-18), foll. 18-22; and Vāsishļha (chapt. 17).

[II. T. COLEBROOKE.]

1536.

3144c. Foll. 29; same size; Devanāgarī character.

Indexes to the preceding extracts, and similar ones for Vrihaspati, Kātyāyana, Vyāsa, Āpastamba, (lautama, Śańkha-Likhita, Devala, Baudhāyana, Hārīta, Vriddha-Manu, Vrihan-Nārada, Vrihad-Yajñavalkya, Smritisaṃgraha, (Nānāmuni), Vrihad-Vishņu, Vriddha-Śātātapa, Vrihad-Vaśishṭha, Vriddha-Prajāpati, Uśanus, Yama, Paiṭhīnasi, Laukākshi, Saṃvarta, Daksha and Jāvāli;—with references, arranged in vertical parallel columns, to the passages where they are commented upon, in the Ratnākara, Vīramitrodaya, Dāyabhāga, Dāyatatva, Mitāksharā, Vivadacintāmaṇi, Vivādacandrikā, Smriticandrikā, Madanapārijāta, Kalpataru and Smritisāra.

H. T. COLEBROOKE.

1537.

3144b. Foll. 12; same size; Bongalī character; European paper and style.

Indexes to the chapters of the following works:—Dāyabhāga, Dāyatattva, Mitāksharā, Vīramitrodaya, Vivādaratnākaru, Vivādacandra, Vivādacintāmaņi, Smritisāra, Smriticandrikā, Madanapārijāta and Kulpataru.

[H. T. COLEBROOKE.]

1538.

861. Foll. 62; size 12 in. by 6½ in.; clear Bengalī handwriting; seven lines in a page; European paper.

Svatvavicāra (Svatvarahasya), a treatise on the theory of property, by an unknown author.

It begins: अय स्ततं निरूपते। तत्र चैत्रस्येदं धनं न मैत्रस्यत्याद्मत्ययात् स्वतं पदार्थिविशेष इति वहवः। ममेद्निति ज्ञानविशेषजन्यसंस्कार इति तु नप्याः। तत्र स्वतं प्रति क्वचित् क्रयणस्य क्वचित् प्रतिग्रहस्य क्वचित् पृवीधिकारिणः मरणस-स्यासग्रहणपातित्यानां ०

इति ज्ञानस्य स्तवयञ्चकाने मीमांसाविरोधः ॥ fol. 5b; इत्येककतियमिति संक्षेपः ॥ fol. 4b.

From fol. 9b a new paging begins: ज्ञय स्रत्वविचार: ॥ स्रत्वं तावत् स्रत्वमुत्पदं स्त्रत्वं विनष्टं तव स्वं मन स्वं देवस्वं ब्रह्मस्तिमादि प्रतीतिमिद्यं पदार्थानारं। ०

सामुदायिकांशिकखावविचार: fol. 43b.

It ends: सकलान्यिकसिद्धस्यासित वाधके त्यागानी-क्यादिति दिक्॥ इति त्यागखलानिवेहनं॥ इति खलारहस्यं समाप्तं॥

[II. T. COLEBROOKE.]

1539.

637b. Foll. 26; size 16 in. by 5 in.; well written, in the Bengali character, early in the present century; eight lines in a page.

Dattakamīmāmsā, an original treatise on the law of adoption, by Nanda Pandita (also called Vināyaka Bhaṭṭa), son of Rāma Pandita (dharmādhikārin).

It begins:

ष्मिनन्द्य जगद्वन्द्यपदद्वन्द्वविनायकं । पुत्रीकरणमीमांसां कुरुते नन्दपण्डितः ॥

This excellent treatise has been several times printed in India, and translated into English by J. C. C. Sutherland (1814, and reprinted).

Regarding the author's age, and genealogical relations, see no. 1342.

[H. T. COLEBROOKE.]

1540.

1258b. Foll. 56; size 9 in. by 3\frac{3}{4} in.; legibly written, in Devanāgarī, in 1799 A.D.; nine lines in a page.

The same work.

[H. T. COLEBROOKE.]

1541.

77b. Foll. 13; size 17 in. by 6 in.; well written, in the Bengalī character, at the beginning of this century; eight lines in a page.

Dattakacandrikā, another much esteemed treatise on Adoption, by Śrī Kuvera.

It begins:

चिन्द्रकानुक्तसंज्ञातसंश्यथ्यान्तचिन्द्रका । चिन्द्रकालानुभावेन कृता दक्तकचिन्द्रका ॥ मन्वादिवाक्यविवृतेषु विवादमार्गे-ष्यष्टादशस्विष मया स्मृतिचिन्द्रकायां । कल्युक्तदक्तकविधिने विवेचितो यः सवैः स चात्र विततो विवृतो विशेषात् ॥

It ends:

रम्येमा चिन्द्रका दन्नपद्वतेदैश्चिका लघुः । मनोरमा सन्निवेश्चरिक्कनां धर्मतारिषः॥

इति महामहोपाध्यायश्रीकुवेरकृता दत्तकचन्द्रिका सनामा॥

The text of this treatise has been repeatedly printed in India; with a commentary (Bālavibodhinī) by Bharatacandra Siromaņi, Calc. 1857. It has also been translated (along with the preceding work) by J. C. C. Sutherland (1814, and reprinted), who identifies the author with Devanda Bhatta, the famous author of This view is, however, the Smriticandrikā. justly contested by V. N. Mandlik, Vyavahāra Mayūkha, p. lxxiii., who holds that the author must have been a Bengal lawyer, and that the Smriticandrika referred to in the introduction must be a different work from that by Devanna Bhatta (there being, indeed, several works of that name). The Vyavahārakānda of our Smriticandrikā, no doubt, begins (after some preliminary remarks on vyavahārasvarūpa) with an enumeration, acc. to Nārada, of the eighteen divisions of Civil Law referred to in the introduction above; but this is a very common and natural feature of works on Vyavahāra (cf. e.g. the Vyavahāramayūkha).

The curious theory that the first and last syllables of the two lines of the concluding verse are intended to form a cryptogram of the author's real name (Raghumaṇi) is not approved of by Bharatacandra. In Prof. Oppert's Lists of S. MSS., the Dattakacandrikā (Dattacandrikā) is seven times attributed to Nanda Pandita, once to Kubera.

[H. T. COLEBROOKE.]

1542.

77a. Foll. 11; size 17 in. by 6 in.; good, modern Bengalī handwriting; eight lines in a page.

Dattakadīdhiti, another manual of the same subject, by Ananta Bhaṭṭa.

It begins:

इसविराही इसगीत्री इपि ।

श्रुतिस्पृतिषुराणादि मीमांसान्यायिक्तरं ।

विचायाननभट्टेन क्रियते दत्तदीधितः ॥

तत्रादी दत्तके याद्यायाद्यिववेचनं । तत्र शीनकः ।

ब्राद्यणानां सिपाइंदु कर्तेच्यः पुत्रसंग्रहः ।

तदभावे ऽसिपाइंदु खन्यत्र तु न कारयेदिति ॥

खत्र च सिपाइंघ्विप भ्रातृपुत्रो मुख्यः । तदलाभे सगोतः
सिपाइं अप यः कश्चित् । तदभावे ऽसगोतः सिपाइः । तदभावे

It ends: इति दायादिनियायः । दस्तकपुत्र्या अपि स्त्रीकार उक्तविधिना कार्यः । वध्यामि पुत्रसंग्रहिमत्यादिगतपुत्रपदस्य पुनानपुत्र इत्यादिविवस्त्राभावात् । इतिहासपुरायोषु कुन्या दस-कोक्तेस्त्र पत्नवभावे सारि कथं लभते दुहिनृत्वादिति श्विवं ॥

सतां संतोषसिद्धपैमिति द्वकदीिथितिः । चकार्येनन्त्रभट्टेन तेन तस्य मुदे ब्र्सु सा ॥ इति महामहोषाध्यायश्रीमद्वनन्तभट्टविराचिता द्वकदीिथितिः संपूर्णो ॥ Whether there is any connection between this author and Anuntadeva (son of Apadeva)—also called Ananta Bhaṭṭa (Hall, Contrib. towards an Index, p. 186)—author of the Smṛiti-kaustubha (Suṇvatsaradīdhiti, Vyavahāradīdhiti, etc. see above, nos. 1475-80), as the coincidence of name and of title of works might lead one to suppose, is not clear.

In the Bengal Asiatic Society's Catalogue (1838), p. 29, Anantarāma (see above, no 1530) appears as the author of a Dattakadūdliti.

[H. T. COLEBROOKE.]

D. WORKS ON SACRED LAW (Ācāra).

1543.

1154. Foll. 156; size $9\frac{1}{2}$ in. by 4 in.; clear Devanāgarī writing of 1797 A.D.; nine lines in a page.

Smrityarthusāra, an original treatise on religious observances, by Śrādhara, son of Nāgavishņu Bhaṭṭa.

The work consists of two adhyāyas, treating of ācāra and prāyaścitta respectively.

It begins (slightly corrected by other MSS.):

गयेशवद्यविष्यविशान वाङ्मयान् लोकपान् ग्रहान्।
दुर्गां मन्वादिकान्नत्वा विख्यातृंश्च सदा गुरून्॥ १॥
श्रीकंदश्चीकराचार्यः श्रुतिस्मृतिपुरायगः।
स्मृतिशास्त्रेरनेकेषु विप्रकीर्योध्यनेकथा॥ २॥
श्रनुष्ठाचुपकारार्थे स्मृतिज्ञिद्धं प्रयानतः।
पुरायन्यायनीमांसासांगवेदैः प्रपूरितं॥ ३॥
कामथेनी प्रदोपे द्व्यी कत्यवृद्धलादिषु।
श्रंभुद्रविडकेदारलोज्जदाद्येश्च भागितं॥ ४॥
मन्वाद्यनेकस्मृतिषु व्याख्यानृप्रतिपादितं।
समृत्यवसारं वस्त्यानि सुखानुष्ठानसिद्धये॥ ५॥
प्राची दिशामनुक्ती स्यादुदीचीशानदिक्रया।
तिष्ठत्वप्रहृतानुक्तावासीनत्वं च कमसु॥ ६॥ ० १३॥
श्रीतेषु सर्वशाखोक्तं सर्वस्यीव यथोत्वतं।
समातं साथार्यां तेषु ग्रासं श्रीतेषु कमसु॥ १४॥

सामयाचारिका धर्मा जातिदेशकुलोक्षवाः । ग्रामाचाराः परिग्राद्या ये तु विध्यविरोधिनः ॥ १५ ॥ गुगधर्माः परिग्राद्याः सर्वेजेव यथोचितं । याकृते दशिभविपेस्त्रेतायां हायनेन तत्॥ १६ ॥ ० २३ ॥ कली युगे त्विमान्धमीत्वज्यानाहुमैनीपियाः ॥ २४ ॥

विप्रस्वित्यविद्रमूद्राष्ट्रात्यारो वर्णाः । तत्र विप्रस्वित्रयवैश्या विज्ञाः [त्रिनाष्ट्र om. B.]। तेपां मातुः प्रथमं जन्म। उपनयनं विज्ञारे जन्म। तृतीयं यह्नदीस्थाया उत्तमं जन्म। स्त्रीणां विचाह उपनयनस्थाने । विज्ञानां गर्भीधानादिका संत्रेष्ट्रांताः क्रिया मंत्रतः कार्याः॥ तत्र संस्काराः। गर्भीधानपुंमवनानवलोभनसी-मंतजातकर्मनामकरणनिष्क्रमणात्रप्राशनचौलोपनयनसावित्री - व्रत्रवेदाच्द्रवतारस्यकव्रतानि । इत्यावश्यकाः पोडश् प्रधानाः संस्काराः। 0

The present MS. is far from correct.

Fol. 18b: खर्चाहिकमुख्यते ॥ तत्र प्रभाते उत्यायेष्टदेवं मनसा नत्वा तदहःकृतं स्मृत्वा संध्योपासनं कुर्यात् । तत्र मूत्रपुरीपोत्सर्गमेवं कुर्यात् । खर्यानस्पत्यायाद्यिकशुरक्ककाष्ठतृण-पर्णादिकं गृहीत्वा गत्वा शिरः प्रावृत्य निवीतं पृष्ठतः कंठलंबितं शृत्वा एकवस्त्रश्चेत्कर्णे [दिख्यो] च निधानं दिगनवलोकंनं कृत्वा काष्टाद्यंतधेतं कुर्यात् ०

Fol. 16a: अय शीचिविधि:॥
शीचे यत्नः सदा कार्यः शीचमूलो द्विजः स्मृतः।
शीचाचारिपहीनस्य समस्तं कर्म निष्पलं॥
शीचं च द्विविधं प्रोक्तं वास्तमभ्यंतरं तथा।
मृज्जलाभ्यां स्मृतं वासं भावणुद्धिस्तथापरं॥
गृहीतशिश्र जत्थाय मृद्धिरभुद्धृतैर्जलैः।
गंधलेपस्यकरं शीचं कुर्यादतंदितः॥ ०

Fol. 17a: खयाचमनविधिः॥ तत्र पादौ हस्तौ प्रखाल्य यज्ञोपवीती पादौ भूमी प्रतिष्ठाप्य निवद्धकच्छित्रकः पुंडरीका- खिमष्टदेवं स्मृत्वा प्रकृतिस्थलफेनबुद्धदरिहतं संहतांगुल्पिपाणिनां वृ गृहीत्वांगुष्टकिन्। मुक्का श्रेपं वीक्षितं ब्रह्मतीर्थेन चिश्चतुर्वा समाहितः पिचेत्। कायेन तीर्थेन वा पिचेत्। दैवेन वा पिचेत् पिचेत् कदाचन। 0

Fol. 21a: स्रय दंतथावनविधि: ॥

प्रातभुक्ता च (प्रातस्त्रथाय v. l.) मुद्धपै कर्तवं दंतथावनं ।

प्राक्तुस ईशानाभिमुखो दक्षिणं वाहुमुद्धृत्यांतजीनुक [र]उपविश्य तिक्तकषायकदुकसंबंधि(सुनंधि v. l.)कंटिकस्रोरवृष्यगुस्मलेत्यादीनामेकेन प्रश्वालितेन वाग्यतो दंतान्यावयेत् । १

Fol. 40a: इति स्मृत्यवैसारे आचारप्रकरणं॥ कामधेनी प्रदीपे as above, vv. 4, 5॥ अय प्राद्धविधिरुचाते।

Fol. 63b: इत्यादिस्मृत्यवेसारे खाहिकं समाप्तं ॥ काम-धेनौ o two verses as above ॥ खाहिकं विधि समाप्ते-दानों द्रव्यशुद्धिरुव्यते ॥ विस्मूत्रशुक्तरक्षत्रसामज्ञासुरामद्यान्य-त्यंतोपहितकारणानि तथोच्छिष्टं श्रृदेण सूतकोभिर्डिजेरम्पृश्यं काकादिनास्पृश्यं श्राविद्वराहादिपशुभिश्व स्पर्शनमस्योपहित-रुव्यते । o

Fol. 92b:

संन्यासस्य विधि सम्यक् प्रवस्थाम्यनुपूर्वज्ञः ।
गोविंद्राजस्य मतं वोधायनमतं तथा ॥
रकोहिष्टविधानेन कुर्याच्छाद्वानि पोडज्ञ ।
अग्निमान्यार्वस्रोनेव विधिना निर्वेषेतस्य ॥ ०

Fol. 95a; इत्यादिस्मृत्यथसारे आशीचप्रकरणं॥ अध्य प्रायाश्वित्तान्युच्यंते॥ तत्र पापिनाभचीर्यप्रापश्चित्तानां नरकभी-गांते कर्भविषाकाः स्युः। त उच्चंते। ०

The work thus consists of mixed prose and verse (entirely anushtubh śloka); prose, however, greatly predominating in the latter part of the work.

It ends: इत्यादिस्मृत्यर्थसारे सवैप्रायश्चित्रविधि: ॥ सर्व-चानुक्रनिकृतौ कृष्क्रातिकृष्क्रचांद्रायणानि॥ (three lines) वाग्यमलोपे विष्णुस्मरणं श्विस्मरणं । ऋज्ञानन्यूनसंपूर्णोर्थमच्यु-तस्मरणं शंभुस्मरणं वा कार्ये ।

> यस्य स्मृत्या च नामोक्त्या तपोयक्षित्रपादिषु । न्यूनं संपूर्णतां याति सद्यो वंदे तमच्युतं ॥ खक्षानादयवा लोभात् प्रच्यवेताध्वरेषु यत् । समरणादेव तिहृष्णोः संपूर्णे स्यादिति स्रुतिः ॥

इति वचनात्॥ इति श्री<u>थराचार्येण</u> श्रुतिस्मृतिविदा विरिचतः स्मृतयेसारः संपूर्णतामव्रजत्॥

Quotations are very rare in the work. The authorities mentioned in the introductory verses 4 and 5 are nowhere again referred to, except that the verses themselves are repeated several times. Otherwise, only the following quotations have been met with: Adityapurāna, fol. 150a; Chandogyagrihya, 34a; (bhagavān) Baudhāyanah (śloka), 94b, 95a; Yājāavalkya,

98a; Smritisamgrahakāra: इति पावैशन्त्राद्धं संवै संग्रहकारमताश्चिखितं a prose summary, 48b; स्रथ संग्रहकारमृतिः(!), 42a; इति संग्रहसृतिः 43a.

As the Smrityarthasāra is quoted in the Madanapārijāta, it cannot have been composed later than about the middle of the 14th century.

The work (apparently a digest) usually cited as $\dot{S}r\bar{i}dhar\bar{i}ya$ must be a different work both from the present treatise (which, however, may only be the first part of a larger work, see the colophons, foll. 63b, 95b, 155b) and from $\dot{S}r\bar{i}-dhara's$ $Jatanallavil\bar{a}sa$ (nos. 1593-94).

Acc. to Prof. Bhandarkar, Report for 1883-84, p. 46, the *Smrityarthasāra* is quoted in *Hemādri's Śrāddhaprakaraṇa*, 'with an unfavourable criticism on it by the author of the *Smriticandrikā*,' so that Śrīdhara must have lived before the 13th century.

[H. T. COLEBROOKE.]

1544.

255. Foll. 129; size 11½ in. by 6¼ in.; well written, in Devanāgarī, in the latter part of the 17th century; 11 or 12 lines in a page. Smṛityarthasāra.

This is a more accurate copy, but a considerable number of leaves have been more or less injured on the left hand side.

The first three introductory ślokas are wanting in this MS. The work ends on fol. 127a, the remaining four pages being occupied with a list of contents (anukramanikā); at the end of which there are two ślokas partly torn away, the second of which runs thus (cf. no. 1547):

इदं स्मृत्ययेसाराख्यं विश्वाचायेसूनुना (!) ।
यज्ञना श्रीधराचा----विदा कृतं ॥
[H. T. COLEBROOKE.]

1545.

1696a. Foll. 137; size 9½ in. by 3¾ in.;

fairly good Dovaragari writing of 1788 A.D.; ten lines in a page.

The same work.

This MS. has likewise the anulramanikā at the end (from fol. 134b), but without the two concluding verses. [H. T. Colebrooke.]

1546.

166. Foll. 104; size 124 in. by 44 in.; indifferent Devanāgarī writing, of the end of last century; eleven lines in a page.

The same work.

This MS. omits the first three introductory verses. [II. T. Colebrooke.]

1547.

2006. Foll. 145; size 8½ in. by 3¾ in.; fairly good, modern Devanagari writing; ten lines in a page; European paper.

The same work.

This copy omits the 2nd and 3rd introductory verses.

At the end of the treatise, it reads as follows (fol. 140a):

इमं स्मृत्ययेमाराख्यं नागिविष्यावायेमूनुना ।
यज्ञना श्रीधरार्येण श्रुतिस्मृतिविदा कृतं ॥
धर्मेशास्त्रं पठन् श्रृयुवन् श्राययन् धारयंत्रि ।
खायुः प्रनां श्रियं कीिते धनं पुरुषं च विंदति ॥

इति श्रीविश्वामित्रमाहेश्वरनागविष्णुभट्टोपाध्यायसूनुना यज्ञना श्रीधराचार्येण श्रुतिस्नृतिविदा कृते स्मृत्यर्थसारे प्रायश्चित्रप्रकरणं सनामं॥

Then follows the table of contents.

[Dr. John Taylor.]

1548.

2117. Foll. 98; size 9½ in. by 4½ in.; fairly written, in Dovanāgarī; nine lines in a page.

Another copy of Śrīdhara's Smṛityarthasāra; incomplete.

It begins with the asaucavidhi. The first leaf has been supplied by a different hand.

At the end it gives the anukramanikā to the prāyaścittādhyāya, after which it concludes thus:

इदं स्मृत्यवैसाराख्यं नागविष्यवायसूनुना । यज्जना श्रीधराचार्येण स्मृत्यवैविदा कृतं॥

इति स्मृययसारे प्रायिश्वताध्यायः समाप्तः ॥ ० संवत् १५६६ वर्षे प्राल्गुनमासे कृष्णपद्ये ४ शनी लिखतं श्रीणुक्वतीये उदीच्यज्ञातीवाकरराजन्मिण्यानिक्षां लिखतं इदं पुस्तकं ॥ श्रीरेवातीरे केंद्रवास्तव्यश्रीश्रीनालज्ञातीयस्रोडाकालदासमध्ययनार्थे॥

For other MSS, of the work, see Aufrecht, Cat. Bodl., no. 670; Rāj. Mitra, Notices, VII., p. 248; VIII., p. 16; Bikāner Cat., p. 469.

[GAIKAWAR.]

1549.

169a. Foll. 32; size 12 in. by 4½ in.; fair Devanāgarī writing; 7 or 8 lines in a page.

Smriticandrikā, a summary of the rules laid down in the Smritis, especially in regard to purificatory and lunary rites, by Śukadeva Miśra, son of Villhala Miśra, and father of Bodharāja. It begins:

श्रीमिद्धितृल्मानम्य शुकतेवो गुरूनिष । बोधराजस्य जनकः करोति स्मृतिचिन्द्रकाम् ॥ १ ॥ यद्यप्पनेकशः सन्ति ग्रंथाः सिद्धा महीतले । तथापि सुखवोधाय क्रियते व्यं परिश्रमः ॥ २ ॥ प्रायशो सन्न वाकाणी वाकानि चान कुनचित् । शीग्रवोधाय ग्रन्थस्य भूयस्विचिनवृत्त्रये ॥ ३ ॥

तत्र तावत्सर्वेषु नित्यनैमिश्चिककमेसु शुद्धिमतामेवाथिकारात् शुद्धिविचिच्यते । शुद्धिनीमाखिलविहितकमीथिकारापादको धर्मविशेष:। तद्विरोधी धर्मी ऽशुद्धिः। ०

स्य सद्यःशीचादि fol. 2b; स्रयाशीचसंकरः fol. 3b; स्य विदेशस्याशीचं fol. 4a; स्रय वालाद्यशीचं fol. 4b; स्य स्ल्पशीचं गर्भसावाशीचं fol. 5b; मृत्युविशेषाशीचं fol. 6a; सिपरहाद्यशीचं fol. 7a; सनुगमनाशीचं fol. 8a; इति व जननमरस्योः श्रद्धिपरिच्छेदः ॥ fol. 9b.

अथानिधकारियाः fol. 10b; अथ पुत्रलक्षयां fol. 11a; पीनभैवलक्षयां fol. 11b; अथ कानीनः ib.; अथ सहोढः ib.; अथ दक्षकः fol. 12a, etc.; इति द्वादशपुत्रलक्षयां ॥ अथ सिपयडादिलक्ष्यां fol. 12b; इति व अधिकारिनिरूप- गणिरक्केदः fol. 13a.

ञ्चय प्रतिपदादितिथिनिर्णयः fol. 13a; ञ्चय द्वितीया fol. 14b, etc.; इति पंचद्शीनिर्णयः fol. 29b; इति प्रहणनिर्णयः fol. 31a.

It ends: इति संक्रांतिनिर्णयः॥

पुजदेवोपपदेन रिचता स्मृतिचिन्द्रका।

तुष्यै भूयाद्रगवतो वृन्दावनिवहारिणः॥

इति श्रीमिश्रविद्रलात्मजिमश्रश्रुकदेविवरिचता स्मृतिचिन्द्रका
समामा॥ संवत् १८६२॥ ० काशीनाथो ऽल्लिखत्॥

For Devanna Bhatta's more famous Smriticandrikā, see above, nos. 1973-75; for other works of the same title, see Rāj. Mitra, Notices, VI., p. 301 (by Āpadeva); IX., 137 (by Vāmudeva Bhattācārya); VIII., 153 (anon.); Bikāner Cat., p. 465 (by Keśavāditya Bhatta—? i.e. father of Devanna Bhatta, see no. 1373; in Prof. Oppert's Lists, the Smriticandrikā is eighteen times assigned to Keśavabhatta, once to Devannabhatta!).

[H. T. Colebrooke.]

1550.

1736. Foll. 152; size 9 in. by $3\frac{1}{2}$ in.; fairly written, in Devanägarī; 9-11 lines in a page.

Smṛitimanjarī, a digest of rules regarding the duties of classes, and acts of purification and atonement, compiled by Govindarūja, son of Bhaṭṭa Mādhava, and grandson of Nārāyaṇa.

This MS. contains the section on prāyaś-citta; a list of contents of the remaining parts of the work being given at the end.

It begins:

स्मृतिविरिचतिसीसीवीकीद्विरुक्तिपराक्कुखीम् खिल्लकलल्खालुप्ययोगयो व्रतसंहितं । खिल्खदिखलां गोविंदास्यिष्टिरं गुरुसंश्रयाद् उपिचततनुद्दीनामोदः स माधवर्नदनः ॥ १॥ तचाधिकार्युपस्थानपपेत्साधनित्यये ।
यान आस्थीयते तावज्ञतो उत्यद्भिधास्यते ॥ २ ॥
तच मनुः । अकुवैन्विहितं कमें निंदितं च समाचरन् । ॰
इति ॰ प्रासंगिकं ब्रह्मत्याप्रायिष्ठज्ञकांडं fol. 20a;
॰ सुरापाखादिप्रासंगिकप्रायिष्ठज्ञकांडं fol. 22b; ॰ ब्राह्मस्थानुवर्धाहर ॰ fol. 26a; ॰ गुरुहारादिगमन ॰ fol. 31a;
॰ पिततसंसगे ॰ fol. 33a; ॰ महापातक ॰ fol. 40b; ॰ खिन्यविद्ध्यृद्धिस्तीप्रतिस्रोमगोवध ॰ fol. 55a; ॰ हिंसा ॰
fol. 60b; ॰ अभस्यभक्षस्य ॰ fol. 88b; ॰ अगम्यगमन ॰
fol. 105a; ॰ अयाज्ययाजनादि ॰ fol. 108b; ॰ अपांक्ष्यमाधिज्ञ ॰ fol. 118b; ॰ स्पर्शे ॰ fol. 117a; ॰ प्रादिदष्ट ॰ fol. 118b; ॰ स्पर्शे ॰ fol. 117a; ॰ प्रादिदष्ट ॰ fol. 118b; ॰ ब्राह्मसाद्यव्यूर्स ॰ fol. 120b; ॰ आविक्रायिक्रस ॰ fol. 122b; ॰ प्रक्रीसे ॰ fol. 128a; ॰ ब्राह्मसाद्यक्रस ० fol. 143b.

It ends fol. 150b: इति रहस्यप्रायश्वित्रकांडं ॥
स्वर्गोहिनोपुलिनलांछनलअकोित्तिर्
नारायणस्य तनयात्मज उचिकाय।
वाक्यावलोमिखलसत्परणावतंसाद्
गोविंदराज इह माधव इहभूमिः॥

समाप्ता स्मृतिमंत्ररीयं॥ then follows the list of contents, referred to above:

खय सुप्रातपत्तये कांडानि लिख्यंते। तत्रादी परिभाषाकांडं गभीधानादि । उपनयनादि । संध्योपासनविधिः । अत्ये ब्रब-चारिथमाः । अध्ययनादि । ब्रह्मयज्ञविधिः । विवाहादिगृहस्य-भर्माः । शृद्रभर्माः । वृन्युपदेशाः । स्नानविधिः । यमनियमकांडं । प्रास्थानिकं । दानिविधः । स्वापिविधः । प्रोधितभत्तेकाधमीः ॥ द्रवाशुद्धः । मुचादिशीचं । खाचमननिमित्तानि । द्विराचमन-निनित्तानि । साचमनापवादाः । साचमनविधिः । सत्रेव प्रति-षेथः । क्रमंडलुचर्या । अन्यदाचमनगतं । स्नानशृद्धिः । प्रक्षा-लनादिशौचं। इति कायिकं। सुवर्णादिशौचं। चेलादिशौचं। तथा सिद्धानादि । भूम्यादि उदकादि अनुद्धपवादाः । भोजन-विधिः । भस्याभक्षप्रकरणं । प्रेतमृद्धिः । ब्राह्मणुशीचं । स्वि-याद्याशीचं। जननाशीचं। अनुनाताद्यशीचं। स्वाशीचं। सपिंडसमानोदकत्वं । वीजसंबंधाद्यशीचं । देशांतरमृतांशीचं । खाचार्याशीचं। खनेकाशीचं। सन्नियाताद्यशीचं। निर्दरणादि। अनुगमनाद्यशीचं । उदक्रियादि । पिंडदानादि । अस्थिसंचयः । उदकादिनिषेधः । स्पर्शाशीचं । यमनियमा ॥ श्राद्वप्रकर्या । कालादि। बाद्यगपरिकाभोजनीया। वर्षानिमंत्रगादि। देश:।

कालः । अपासनीयः । अवैवेति कर्तव्यता । ब्राबणसंख्याः । पुनरन्येतिकर्तव्यता । अमावास्यादिष्ठाढं । एकोहिष्टं । सिपंडी-करणं । साव्यिकं । मातृष्ठाढं । अन्ये श्राह्मधर्माः । वृद्धिश्राद्धं ॥ वानप्रस्थकांडं । प्रविज्ञतकांडं । श्रूट्रधर्भकांडं । अनुलोनप्रतिलोम । तहृत्युपदेशकांडं ॥ प्रायिश्वकांडं । obc. — । रहस्यप्रायिश्वतं ॥ मंवत् १८॥६७ वर्षे अश्विन विद् शनौ अहोह श्रीन - - करणे महाराणश्री उत्पर्यमंहिवनपराज्ये महं श्री अर्जुनदेवप्रतिपत्नी वसुरावीग्रामे पंडितनीलकंडेन - - पंडितपरमें श्रूरपं तद्श - - जपसुरारि —

Only Smritikāras, Purāņas, the Shattrim-sanmata (fol. 8h, 15h, 23h, 27a, etc.), and Caturviņsatimata (fol. 75) have been found referred to.

[II. T. COLEBROOKE.]

1551.

1782. Foll. 145 (wanting foll. 2-28, 38); size 18 in. by 4 in.; fairly good, modern Bengalī handwriting; nine lines in a page; the first leaf has been supplied by a different hand.

Smṛitiratnākura, a digest of religious duties, in fifteen chapters, by Vedācārya. Incomplete.

It begins:

हेतवे सर्वभूतानां संसाराभिमुमेतवे ।
गुरवे सर्वविद्यानां शम्भवे विभवे नमः ॥
खालोच्य सर्वशास्त्राणि सारमुद्ध[त्य] यस्ततः ।
हिताय निजिशिष्पाणां संग्रहः क्रियते मया ॥
नियनेमित्तिकाचारकमीणि विविधानि च ।
सर्वीण्यत्र निरूपने स्वमैनोद्यार्पदानि च ॥

तत्र मनुः। खाचाराह्मभते कामम् ०

अयोद्वारणविधिः fol. 29b; सण शीचविधिः fol. 30b; अयावमनं fol. 31b; सण दन्तधावनं fol. 33b; अय सुशनिहण्यं fol. 34a; अय प्रातःस्तानं fol. 34b; अय प्रातःस्था fol. 36a; अय प्रातःस्तानं fol. 37b, etc.; इति नित्यकृत्यप्रथमः परिस्तेदः fol. 40a; अय प्रसङ्गान्तधाहसं-ध्यासायसंध्या च निहण्यते ib.; अय तिथिपृता fol. 50a; अय श्यानविधिः fol. 55b; अय नववस्त्वपरिधानं fol. 57a; इति क्षृतिरानाकरे नित्यक्रियासमामी द्वितीयः परिस्तेदः fol. 57b; अय गभीधानादिसंस्तारे निहण्यायि ib.; अय

सीमलोबयनं fol. 59b; अय जातकर्म fol. 60a; अय नामकरणं fol. 60b; अथ निष्क्रमणं fol. 61a; अथ तास्ललक्ष्मणं fol. 61b; अप कर्णवेधः fol. 63b; अप स्वीसंस्कार: fol. 64a; अथ विद्यारम्भ: fol. 64b; अयोप-नयनादि fol. 65a; इति १ संस्कारनिर्णये तृतीय: परिछेट: fol. 69b; अय विवाह: ib., etc.; इति व बाबादिसंस्कारे चतर्थ: परिक्रेद: fol. 81b; अथ मासनिर्धीय: ib.; जया-धिमास: fol. 84a; अप गुरुसिंहदोषभक्त: fol. 87a; अप भक्तम्यादिः fol. 87b; अयोत्पाते दोपभङ्गः fol. 88a; अय तिथिनिरूपणं fol. 88b; इति ॰ पचमः परिछेदः fol. 90a; ज्ञच संक्रान्ति: ib.; ज्ञच शयनादिकाल: fol. 93a; ज्ञच श्रयनकृत्यं fol. 94b; अप श्रयनविधि: fol. 96a; अप दर्नाष्टमी fol. 98b; अथ शक्रोत्यापनं fol. 99b; अथ श्रवणद्वादशी fol. 100a; स्रथ रोहिस्पष्टमी fol. 100b; इति ॰ षष्ट: परिछेद: fol. 107a; अथागस्तिपुना ib.; अथ दुर्गोत्सव: fol. 108b; अप सूतप्रतिपत् fol. 113b; अथ मार्गशीमेकृत्यं fol. 114b; अय नवार्न fol. 115a; अय पौषकृतं ib.; अय मायकृतं ib.; अय माकरीसप्तमी fol. 115b; अथ शिवरात्रि: fol. 116b; अथ मदनत्रयोदशी fol. 120b; खाय साविमासिकं fol. 122a; इति • सप्तमः परिकेट: fol. 123a; अप श्राह्मविधिनिपेधी ib.; अप वज्यौ: fol. 123b; अत्र नियन्ध: fol. 124a; अय श्राह-दिनप्वीहक्तं fol. 128a; स्वय श्राद्धदिनापराहकृतं fol. 128b; स्रथ श्राद्धोत्तरकृषं fol. 132a; स्रथापरपश्च: fol. 133b; अथ नयोदशी fol. 136a; अथ नयानं fol. 136b; ष्यपेकोहिएम्राइं fol. 137a; स्वय नान्दीमुखं fol. 138a; चय नित्यत्राई $\mathrm{fol.}\ 140b$; खयाष्ट्रकात्राह्मविधः $\mathrm{ib.}$; स्रयै-कादशाहत्राहं fol. 141b; खप मासिकादि fol. 142a.

This chapter is not concluded in the present MS., which ends abruptly at the end of a śloka; but the next MS. presumably carries on the work from this point.

[H. T. COLEBROOKE.]

1552.

658. Foll. 109; size 13½ in. by 6 in.; indifferent, modern Bengalī handwriting; ten lines in a page.

Smriti-ratnākara. The remaining portion.

It begins: तथा।

सिपाडीकरणादूर्वे यत्पितृभ्यः प्रदीयते । सर्वे खांशहरा माता (? 1. जाता) इति धर्मेषु निष्ययः ॥

इति व सष्टमपरिच्छेदः॥ स्रथ ग्रहणकालः। fol. 2b; स्रथ शानिः fol. 4b; स्रथ तीर्थयात्रादि fol. 5b; स्रथ भक्षवर्त्तमांसानि fol. 13a; स्रथ प्रतिग्रहे दोषः fol. 14a; स्रथ दानफलं fol. 14b; स्रथ निवासः fol. 15b; इति व नवमः पारिछेदः fol. 17b; स्रथ यात्रालक्ष्यं ib.; स्रथ वास्तुलक्ष्यं fol. 19a; स्रथ गृहप्रवेशः fol. 20b; स्रथ वाप्यादिप्रतिष्ठानियीयः fol. 21a; स्रथ क्ष्यसननं fol. 22b; स्रथ वृक्षरोपणविधः fol. 24b; स्रथ सेतुनियमः fol. 27a; स्रथ युपकाष्ट्रप्रतियोदः fol. 27b; इति व दशमपरिच्छेदः 30b.

निकालोद्ववपापानां स्मरणाद्यस्य नोदयः ।
नमस्तस्मै जगद्वात्रे नमो हरिहरात्मने ॥
निय्कृतौ बहुपापानां स्मृतीनां भेददर्शनात् ।
व्रतस्य निर्णयं कर्तुं साधु संज्ञायते मनः ॥
मन्वादिस्मृतिशास्त्रार्थे भवदेवादिसन्मतं ।
प्रायश्चित्रमहं वस्त्ये विद्याय पापनिय्कृतौ ॥ ०

इति वथस्त्रहणितह्मणं। इदानीं पापिनां शास्त्रदृष्टनरकमुच्यते fol. 34b; स्रथ धर्मदग्रह्म्यवस्था fol. 37a; इदानीं
प्रायाश्चित्रमुच्यते fol. 40, etc.; इति वधदोपप्रमोघो नाकैकादशपरिस्त्रेद: fol. 55b; स्रथ सुरापानप्रायश्चित्तं ib.;
स्रथ चाग्रहालाद्यनभक्षणप्रायश्चित्तं fol. 60b; स्रथ स्वर्णस्तेयप्रायश्चित्तं fol. 66b, etc.; इति व संसर्गदोषप्रमोघे द्वादशः
परिस्त्रेद: fol. 81b; स्रथास्पृश्यस्पर्शनप्रायश्चित्तं ib.; स्रथ
निन्दितविवाहप्रायश्चित्तं fol. 86b, etc.; इति व त्रयोदशपरिस्त्रेद: fol. 95a.

स्रस्कृदीम्बरं नावा पुरुषाणीभिषाथकं। स्रजीसनिर्णयं वस्ये प्रेतकनेदशाहिकं॥

श्रथ गर्भसावाद्यशीचं । ib.; श्रथ खनात्यशीचं fol.~100b, etc.; इति व चतुर्देशपरिच्छेदः fol.~104a; श्रथात्यश्चिकं ib.; श्रथास्थिसंचयनं fol.~106a; श्रथ क्रियाहीः fol.~108b.

It ends:

स्नासीत्पूर्वे सुरगुरुसमः कामरूपे ब्याजन्मा
दृष्टा भूषं प्रमुदितमनाः प्राचियामास पृष्ट्यों (!) ।
हासं कृत्वा तदनु नृपतिवीक्यमुचैवेभाषे
स्नात्मानं मे ब्विनसुरगुरो क्रीतवान् विद्यया त्वं ॥
ति स्नीवेदाचार्यकृतस्मृतिरानाकराख्ये पञ्चदशपरिच्छेदः

समाप्तः ॥

Besides Purāņas and Smritikāras (including also Vrihad-Angiras, fol. 46b; Madhyamāngiras, foll. 40b, 78a; Vrihad-Yama, foll. 61b, 64a; Svalpa-Yama, foll. 51b, 61a, 62a; Vṛihat-Pracetas, fol. 76a; Vrihad-Vasishtha, fol. 76a) the following authorities have been met with: Kumāra (? i.e. Sanatkumāra), fol. 56b (तथा च जुमारे), fol. 94a (तथा च कुमार:); Chandogapariśishta, fol. 1a; Jyotihśāstre Sarvasamgrahe, fol. 21a; Tātparyakāra, fol. 49a; Dānadharma, fol. 7b; Brahmasiddhānta, fol. 2b; Bhavadeva (author of Prāyaścittaprakaraņa or onirūpaņa?), fol. 30b; Vārāhītantra, fol. 23a; Shattriņšanmata, fol. 33b; Someśvara, fol. 62a; Sauradharmottara, fol. 23b; Smritimīmāmsā, fol. 92a; Smritisamuccaya, fol. 92b.—Additional authorities met with in the first eight chapters are Acārasāgara, MS. 1782, fol. 33a; Krityasāgara-mahārņava, fol. 85a; Jīmūtavāhana, fol. 82b; Dānasāgara, fol. 85b; Mahārņava, fol. 86b.

For other MSS. of this work see Raj. Mitra, Notices, VI., p. 240; VII., p. 45.

For a different Smritiratnākara, by Venkaṭanātha (surnamed Vaidikasārvabhauma), son of Śrī-Ranganāthārya, and grandson of Sarasvatīvallabha, ib. VIII., p. 14; Peterson, Rep. II., p. 104. [H. T. Colebrooke.]

1553.

481. Foll. 120; size $12\frac{3}{4}$ in. by $4\frac{1}{4}$ in.; Bengalī character; six lines in a page.

Karmopadeśinī, also called Smritisamgraha, a manual of religious ceremonies, by Aniruddha, including a treatise on impurity (Aśaucasāra) by Balabhadra.

The MS. begins:

गोभिलगृह्यासूचे दृष्ट्या खन्दोगपरिश्चिष्टं।
दृष्ट्या स्मृतीख बहुआः परिसंख्यानं पुराखवाक्यानि ॥
गोतमवसिष्टशास्त्रे नानासंग्रहवचांसि चालोका।
मुक्ता खर्यं निरूप हात्वा सर्वमतं च वृद्धानां॥

रिचता पद्धतिरेषा सम्यक्षमींपदेशिनी । तेनेदृशः प्रयोगः कार्यो निःसंशयं कृतिभिः॥

छन्दोगानां गोभिलोक्तसन्ध्यासानश्राद्वादिविधानं लिख्यते । रात्रिश्चेष उत्थाय द्विराचम्य रात्रिधृतं वासस्यक्का वासो उन्तरं परिधाय पुनद्विराचम्य शीचार्यमुदकं मृत्तिकां च पूर्व गृहीता मूचपुरीपोत्सर्ग कुर्यात् । तस्य चानुष्ठानमुच्यते । गृहाद् दिश्व-स्रापश्चिमकोसे वासक्षेपमानं भूदेशं सक्का उपित्रयैः मुक्कैः तृसैः काष्ठैवी पन्नैवी तरुत्विग्भवी भूमिमाच्छाद्य तदुपरि मूंचपुरीघोत्सर्गं कुर्यात् ०

On fol. 2b the treatise commences anew:

इति सन्ध्याविधिः fol. 8b; इति स्नानिधिः॥ अप वैश्वानरिविधः। fol. 18a; स्रथ पार्वेग्रश्राद्वानुक्रमो हिस्स्रते fol. 21a; स्रथ प्रेतन्त्राद्धं fol. 33a; स्रथासुघटन्नाद्धं fol. 38a; स्रथ सिग्रहीकरणं fol. 39b; स्रथ सांवत्सिरिकं fol. 50a; स्रथ नान्दीमुखन्नाद्धं fol. 54b; स्रथ नित्यन्नाद्धं fol. 64b; इति नित्यन्नाद्धं समाप्तं॥

रपा मया खमितचापलमात्रमेव संश्रिय पद्धितरकारि कुतूहलेन । नानामुनीन्द्रवचनानि सविस्तराणि को मद्धिधो हि तनुधीरिधगन्तुमीष्टे ॥ किंत्वत्र यद्यितमनोहरधर्मराशी किंचिद्ववेदिभिहितं मम भाषितेन । निर्मुच कच्चकिनभं मकलं मलीधं तेनातिनिवृतिमुपेष्यित चानारातमा ॥

चान्याहिटीमहोपाध्यायश्रीस्त्रनिस्द्वविरिचता गोभिलोक - सन्ध्यास्तानपद्वतिः समाप्ता ॥ स्रथ झन्दोगानां श्रोपसत्कारादि- वृपोत्सगेपर्यंतं लिख्यते ॥ fol. 67b; स्रथास्थिसंचयनं fol. 74b; स्रथ दशकृतं fol. 75a; स्रथ वृपोत्सगै: fol. 75b;

चान्पाहारीयधर्माधिकरियकमहामहोपाद्यायश्रीञ्चित्रद्धविर-चिता श्रेपसिक्तियादि छन्दोगपरिशिष्टकात्यायनोक्तवृषोत्सर्गानुष्टा-नपद्धतिः समाप्ता ॥

पावैग्रश्राद्धकरणासमर्थेनाचोत्सर्गः कर्तव्यः। तस्य विधिरुच्यते॥ fol. 82b; खप उच्छादानं fol. 87a; खपानुसरणं fol. 87b; खप फलानि fol. 88a.

इति भानुभट्टप्रभृतिगौडदेशीयपण्डितानामनयैकवचनपरम्परा॥ अय गौडसप्पिखविधिः fol. 90a; अयं पादुकादानं fol. 99a; अयं पादुकादानं fol. 102a; अयं पाद्कादानं fol. 102a; अयं नन्दासानं fol. 102b; इति मार्केख्डेयपुराग्ररीच्यमनन्तरे पितृवरप्रदानो नाम रूचिस्तरः समाप्तः॥ fol. 107b; इति

कलातरुकामघेन्वादिसंग्रहाकृष्टे महोपाध्यायण (1. ०येन) विर-चित मुद्धिप्रकरणे ब्लोप्टिविधिः॥ खय गुवाकदानं fol. 114b.

From fol. 115a on अशीच beginning विद्याप्य-मींतरं। पितृगृहे प्रमृतायां of quotations from Purāṇas and Śaṅkha (मातामहे तथातीते of two ślokas) ॥ रतेन किञ्चवल्लीयसम्पिद्धतस्त्रीकुवेरसमेणां मते पितृगृहे दुहितुः प्रसवे पितृगोत्राणां पितुश्चेकरात्रं मरणे निरात्रं। विवाहितापि चेत्कन्या वियते पितृवेरमित (2 ślokas) ॥ रतेन स्त्रीकुवेरपिद्धतानां मते दुहितुमेरणे मातापित्रोः तयोमैरणे च तस्यामन्योन्यं त्रिरा-त्राशीचं। o स्रथ जननाशीचं fol. 116a; स्रथाशीचे विधि-निषेधी fol. 116b; स्रथ विदेशस्थाशीचं fol. 117a; स्रथ वालाद्यशीचं fol. 117b; स्रथ स्त्रियाशीचं fol. 118a; स्रथ मभसावाशीचं fol. 118b; स्रथाशीचसङ्गरः fol. 119a; स्रथ स्विपद्याद्यशीचं fol. 119b; स्रथ शवसिक्तया fol. 122a; स्रथोदकानहीः fol. 123b; इति सत्यिद्धतस्त्री-वलभद्रकृतावशीचसारः समाप्तः ॥ fol. 124a.

Then follow some extracts on gifts, beg.: अकृष्ट्रता ये वाना (!) ये च गभौद्विनि:मृता: । °

It ends at the bottom of fol. 119b: श्रकान्दाः १९२६ समाप्तो यं॥ The first page of the last leaf contains a table of contents.

Bhīmopādhyaya is quoted fol. 83b; Bhava-devabhaṭṭa (Nirṇayāmrite), fol. 84a; Smṛiti-samuccaya, fol. 85a.

On the back of the last leaf Colebrooke's Paṇḍit calls the work 'Karmopadeśinīnāmnī Smṛitisumgraha.'

For a Hāralatā, by Aniruddha Bhatta, see no. 1753. [H. T. COLEBROOKE.]

1554.

1367e. Foll. 37; size 9½ in. by 5 in.; fairly good, close Devanāgarī writing of the latter part of last century; 13 or 14 lines in a page.

Caturviṃśatimata-vyākhyāna, or Smṛitisamgraha- (ratna)vyākhyāna(?), a commentary on the first chapter—treating of initiatory rites (samskāra)—of the Caturviṃśatimata, a compendium of religious duties, based on the principal Smṛitis. The commentary which in the colophon (supplied by a different hand) is ascribed to Rāmacandra, son of Nārāyaṇa Bhaṭṭa, seems identical with that described in Rāj. Mitra's Bikāner Cat., no. 799 (? by Bhaṭṭoji Dīkshita).

The MS., which is very correct, begins:

सर्वेद्धः सकलेश्वरः श्रुतिगिरां तात्पर्यभूमिः परा

हैतव्यांतिवधूननैकपटुभिः खांते चिरं चिंतितः ।

तेपामात्मतयैव यो ब्ह्यवपुर्विद्योतते खप्रभः

खेळोपात्तमनोहराकृतिममुं श्रीवालकृष्णं नुमः ॥ १ ॥

विवुधसुरमुनींहैंचेंदितं यत्पदाकं

सकलजगदुपात्तानंतरायान् लुनाति ।

प्रिपितविभव ईशो मल्कृतेविद्यपूगं

शमयतु स गणानामग्रणीविद्यराजः ॥ २ ॥

वालभावमवलंत्र्य भारतीं

प्रार्थिये किमिष कांखितं मुहुः ।

यस्त्रीयपदपस्चवडयं

मामकीनरसन्तिपिभवेत् ॥ ३ ॥

नत्वा शास्त्राणितस्वज्ञानहं कुर्वे यथामित ।

श्रीचतुन्विंशितमतस्तृतेष्यीख्यानमादरात् ॥ ४ ॥

श्रीमन्वादि चतुर् वैशितमतं संनिष्धुः कश्चित्ति स्थिति प्रसमाप्तिमलकं मंगलं शिषाशिक्षार्थं मुनिकर्तृकतयेवोपनिवयन्ति भिषेयं प्रदर्शयति ।

सर्वोत्मने नमस्कृत ब्रह्मणे अमिततेजसे। धर्मीनुषुस्त्रिवेदोक्तान्स्वर्गीदिफल्टदायकान्॥ १॥

कचुरिति मन्ताद्या इति श्रेषः । ते चानुपद्मेव वस्तं । पौरूपेयत्वे उप्पस्य ग्रंथस्य वेद्मूलत्वाद्वर्भे प्रामाण्यमित्याश्येन धर्मीत्विशिनष्टि । चिवेदोक्तानिति यद्यपि समाहारद्विगौ चिवे-दौत्यपेष्ठितं न च विशेषणं विशेषणेति कमेधारयः दिक्संस्थे संज्ञायामिति नियमात् । तथापि व्यवयवो वेद इति मध्यमपद-लोपी समासः । वेदशब्दस्तासंघातलक्षकः । यथा चैतत्रथा विगोर्लुगनपत्य इति सूत्रे भाष्यादौ स्फुटं ॥ के मन्वाद्य इता-कांश्वायामाह ।

मनुना याञ्चवस्कोन विश्वामित्रेण चात्रिणा।
विद्याना च विसष्ठेन व्यासेनोञ्चनसा तथा॥
खापसंबेन वत्सेन हारीतगुरुनारदैः।
पराज्ञरेण गर्गेण गीतनेन यनेन च॥
ज्ञातातपेन ज्ञंखेन संवर्तेन तथैव च।
वोधायनेन सांख्येन दक्षेणांगिरसा तथा॥
30.0

चतुर्विंशतिभिः शास्त्रं दृष्टं लोकहिते रतेः । धर्मसंरक्षणार्थीय संक्षेपेण महान्मभिः॥

श्तेश्वतुर्विशितिभः शास्त्रं वस्त्रमाणं दृष्टिमत्यन्वयः । किमर्थे तवाह । संस्थेपेण सन्यायासेनैव धर्मस्य सम्यग्रक्षणमेवार्थः प्रयोजनं । तस्मे । रक्षणं वेह शाब्दो अनुभवः । नन्वसी साम्पु-विनाशित्वात्वयं कालांतरभाविकमानुष्टाने उपयुज्यतामित्याशं-क्याह ।

> रतज्ञात्वा दिनः शीग्रं थर्ने स्मर्रात तस्त्रतः । तस्मात्मविप्रयत्नेन शास्त्रमेतदुदीरयेत् ॥

डिजः वैवर्णिकः । तथा च स्मरणद्वारा उपयुज्यत इति भावः । उदीरयेत् । स्रध्यापयेदित्यर्थः । सत्र च ब्राझण स्वा-धिकारी बोध्यः । तदुक्तं मनुना ।

> विदुषा ब्राब्वग्रेनेदमध्येतच्यं प्रयानतः । शिक्षेभ्यस्य प्रवक्तव्यं सम्यङ्गान्येन केनचिदिति ॥

यद्यपि अध्ययनं नैवणिकसाधारणं तथाप्यधापनं ब्राह्मणेनेव कर्तव्यानत्यथे: । अध्यापकब्राह्मणालाभे तु मनुरेवाह । अब्राह्मणादध्यनम १ गुरोरिति । अवाध्यापनमि अर्थादनुत्रातिति तद्याख्यातारः । अध्ययनस्य नैवणिकसाधारस्यं तु मनुनोत्ते । निवेकादि १ नान्यस्य कस्यचिदिति । शास्त्रमुदीरयेदित्युक्तं तद्विश्विकाष्टि । वर्णानामाश्रमाणां च द्याचारकथनं शुभं । आचाराः कथ्यंते अस्मित्रत्याचारकथनं । इदानीं संदर्भेणुद्धनुरोधेन मूले वस्यमाणानि वचनानि समृत्यंतरस्थानि [कानि]चिदुपसंद्वत्याव-श्यकाः घोडश प्राच्याः संस्कारा व्युत्पाद्यते । ते च । गभीधानपुं-सवनानवलोभनसीमंतोत्रयनजातकर्मनामकरणिनस्त्रमणात्रप्रा - शनचौलोपनयनानि चत्यारि वेदव्यतानि प्रतिशासं गृद्धेपूक्तानि स्नानं विवाहश्चेति । अपि गभीधानाद्या उपनयनांता एव सर्वेषां नियताः । न तु स्नानाद्याः । तेन ब्रह्मचर्यदेव प्रवजेदित्यादि न विरुद्धते । रते च दिजानामेव समंत्रकाः । यदाह याज्ञवस्त्यः । १

Fol. 3a: इति गभीधानप्रकरणं। गभैमासप्रभृतिकृतीयमासे गभीभिव्यक्ती सत्यां तत्रैवानभिव्यक्ती तु चतुर्थे मासि
पुंसवनं कार्य। खनवलोभनं तु चतुर्थे इति स्मृत्ययसारे। तृतीये
चतुर्थे घष्ठे व्रष्टमे वा मासे प्रुक्रसोमवुधवारेषु पुंसवनानलोभने
कुर्युरित्यन्ये। खन्न नियतकाल्याद्युरुणुक्रास्तवालवाधिकमल्मासाद्ध्विप न दोषः। खस्ताद्रिरहितकाललाभे तु णुक्रास्तादी
न कार्ये। सीमंतदिने वा कार्ये॥ खप्य सीमंतोव्यनं॥ तख्य
गभैमासापेख्या तृतीये चतुर्थे पंचमे षष्टे सप्तमे व्ष्टमे वा मासि।
तथा च लौगादिः। 0

इति गर्भीधानप्रकरणं fol. 3a, etc.; खप ब्रह्मचारिधमी:

fol. 7a; स्रणाग्नींधनं fol. 9a; स्रणोपसंग्रहणाभिवादन-प्रपंचः fol. 9b;—इत्यनाध्यायप्रकरणं fol. 17a;—इति कल्लिनिपिद्धानि fol. 21b; इत्युपाकमैनिर्णयः fol. 24b; इत्युत्सर्जनं fol. 44a; इति समावतेनं fol. 25b; इति स्रातकत्रतनिरूपणं। स्रथ क्रमप्राप्तो विवाहः। fol. 34a.

The last leaf has been supplied by a more recent hand.

It ends: तदेवं पिनृकुलांतर्गतायाः पोडशाधिकद्विसह-स्त्राः। मानृकुलांतर्गतपंचाधिकशतेन सह सकलनायां २१२१ हिमांशुदृर्थरादृशः एकविंशतिसहितशताधिका द्विसहस्री फल्टि-ता अवतीति [ना]रदः॥

इति श्रीमत्सकलविद्याविनोदनारायणभट्टसूरिसूनुना राम-चंद्रेण विरचितं स्मृतिसंग्रहरान्याख्यानं (apparently a correction for orig. % संग्रहस्य व्याख्यानं) प्रमाण ॥ The leaves are marked सं ९ २ %

Besides Smritikāras, the following authorities are quoted: Aparārka, fol. 6a; Kārikā(kāra), often; Grihyaparisishta, fol. 4a; Gaudanibandha, fol. 8b; Jyotir-Nrisimha, fol. 5b; Dīpikā(kāra), fol. 18a, 19a, b; Dīpikāvivarana, fol. 23b; Nārāyaņa, often (e.g. Manuvyākhyāyām, fol. 13a; Manau, fol. 13b; Manuvacanavyākhyāyām, fol. 16b); Nirņayāmrita(kāra), foll. 13a, 16a, b, 22a, etc.; Nrisimhakrita Prayogaratna, fol. 24a; Pārijāta(kāra), foll. 9b, 10a; Bahvricapariśishţakūrikā, fol. 22a; Bhartrihari, fol. 5a; Mādhava(ācārya), often; Vijñāneśvara, very often; Śrīdharīya (॰ ये न्सिंहः), fol. 25a; Ślokabhīshmu, fol. 16a (स्रोकभोपा:। चातुमीस्पद्विती-यासु मत्वादिषु युगादिषु । पक्षाधिकचयोदश्यां तस्या स्वोत्तरा-तिथि:। दशस्युक् चेहिवैव स्यादनध्याय: श्रुतावपीति।]; Samgraha(kāra), often (śloka); Smṛitimahārņava, fol. 22a (twice); Smrityarthasāra, very often; Haradatta, very often (इति गीतमवाक्यं हरदत्तो व्याचख्यी fol. 16a).

For a Smritisaṃgraha, by Maheśa Pańcānana, see Rāj. Mitra, Notices, VI., 235.

[H. T. COLEBROOKE.]

1555.

633a. Foll. 47; size 16 in. by 5 in.; fairly written, in the Bengalī character, at the beginning of the present century; nine lines in a page.

Smritisāra, a summary of the rules regarding the performance of lunary and purificatory rites, by Yādavendra Bhaṭṭa.

It begins:

प्रणम्य जगतां हेतुं श्रीयादवशमीविनिर्मितं चैतत् । स्मृतिसारं कुरुतारं मणिहारं स्मृतिसागरपारं यत् ॥

वृद्धयात्तवस्यः । कर्मणो यस्य यः कालस्ताकालयापिनी तिथिः। तया कर्मीण कुर्वीत हासवृद्धी न कारणं॥ हासवृद्धी मुझकृष्णपञ्जी तत्र पद्मभेदेन न व्यवस्था इत्यर्थः। • The several tithis of the paksha, including incidental feasts such as Krishnajanmāshṭamī, Śrī-Rāmanavamī, Durgotsava, otc.

इति तिथिसारसंग्रहः॥ अय श्राह्मसंग्रहः fol. 14a; अय श्राह्मलालः fol. 18b; अय दिनमानं fol. 20b; अय सिप्रहोकरणं fol. 21a; अय श्रुद्धिनिर्णयः fol. 25b; अयातिक्रानाशीचं fol. 27b; अयाशीचसंकरः ib.; अय स्म्यशीचं fol. 31b; अय रजस्तलाशीचं ib.; अय गर्भेश्रावाशीचं ib.; अय विदेशस्याशीचं ib.; अय मृत्रुविशेषाशीचं fol. 33a; अय मृत्रुविशेषाशीचं fol. 33b; अय श्रावानुगमनाशीचं fol. 34a; इति शुद्धिसारः॥ अय प्रायश्चित्तसारः fol. 35b; अय गोवधमायश्चित्तं fol. 37b; अय खित्रयादिवधमायश्चित्तं fol. 44a; अय चार्यश्चित्तं fol. 45a; अय व्याभचारमा o fol. 46a; अय बात्यमा o ib.; अयातिपातकमा o fol. 47a; अय सुरापानमा o ib.; अयातिपातकमा o fol. 47a; अय सुरापानमा o ib.; अयातिपातकमा o fol. 47b.

Of less common works quoted, may be mentioned; Krityatattvārņava, fol. 7b; Chandogaparišishta, fol. 21b; Tīrthacintāmaņi, fol. 10b; Narasiṃhacaryā, fol. 10a; Nāgarakhaṇḍa, fol. 10a; Nirṇayāmrita, fol. 4b; Yoginītantra, fol. 12a; Rājamārtaṇḍa, foll. 12a, 19b; Śrāddaviveka, fol. 18a; Smritisāgara, fol. 36a.

For a different work of the same title, by

Yūdava Vidyābhūshaņa Bhattācārya (or perhaps a different section, prāyaścittaprakaraṇa, of the same work), see Rāj. Mitra, Notices, IV., p. 213. See also above, nos. 1488-89.

[H. T. COLEBROOKE.]

1556.

1367a. Foll. 24; size 9½ in. by 4½ in.; fairly written, in Devanāgarī, towards the end of the 16th century; ten lines in a page.

Smritisūrasamuccaya, a compilation of extracts from Smritis and Purānas, on domestic duties and observances. Incomplete.

It begins:

मुनिना याज्ञवस्मेन विश्वामित्रेण चात्रिणा। विष्णुना च विशिष्ठेन व्यासेनोशनसा तथा॥ १॥ बौधायनेन दखेण इंखेनांगिरसा तथा। चापस्तंबेनामस्येन हारीतगुरुनारदैः ॥ २ ॥ पाराशरेख गर्गेख गौतमेन यमेन च। शातातपेन लिखितसंवर्तेन तथैव च ॥ ३ ॥ गोभिलेन सुमंतेन मनुखायंभुवेन च। ष्प्रष्टाविंशतिभिद्धं शास्त्रं लोकहिते रतैः ॥ ४ ॥ सुनंतः ॥ धर्मसंरख्यायाय संख्येयेण महात्मभिः। धर्मान्चुस्तिवेदोक्तान् सर्गादिफलदायकान्॥ ।॥ खभावाद्यत्र विचरेत् कृष्णसारः सदा मृगः। धर्मेटेश: स विज्ञेयो द्विजानां धर्मसाधनं ॥ ६ ॥ योगीश्वरः । यस्मिन्देशे मृगः कृष्णस्तस्मिन् धर्माविबोधत । धर्मसंरक्षणायाय तस्मिन्देशे वसेद् द्विजः ॥ ७ ॥ प्रातः काले समारभ्यो नियमः कथ्यते उधुना । जिकाले विहितं कर्म तथा नैमिज्ञिकानि च ॥ ६ ॥ दक्षः । मूत्रोत्सर्गपुरीमे च दिवा कुर्योद्दङ्मासः । दक्षिणाभिमुखो रात्री संध्ययोस्तु यथा दिवा ॥ ९ ॥

योगीश्वरः । दिवा संध्यासु (Yājā. I., 16) ॥ १० ॥

न तु मेहेन्महाञ्चायावर्त्तमोष्ठां वुभस्मसु ।

न प्रत्यन्यक्रेगोसोमसंध्यां वुस्त्वीद्विजन्मनः ॥१२(I.134)॥

गृहीतशिश्वश्वीत्याय (Y. I., 17)॥ १३॥

प्रभाते मेणुने चैव प्रसावे दंतधावने ।

स्नानभोजनकाले च मीनं घट्सु विधीयते ॥ १४॥

शीचिविधमाह दक्षः॥
पितिस्थिता देवगृहे वस्मीके मूखकस्थले (1. मूष ०)।
विद्यारसमीये [च] न ग्राह्माः पंच मृत्तिकाः॥ १५॥
गीतमः। जलांतरे ब्रम्भेषे चासुखरे (१) च तथैव च।
सिकते वृद्धमूले च न ग्राह्माः पंच मृत्तिकाः॥ १६॥ ०
After śloka 119 (fol. 8b) इति स्मृतिसारसमुचये

After śloka 225 (fol. 14a) इति ० साचारप्रकरणं॥
After śloka 348 (fol. 21a) इति ० धर्मशास्त्रे दानप्रकरणं संपूर्णे॥

After *śloka* 373 (fol. 22b) **इति द्रव्य**णुद्धिः ॥ ऋथ कृषिः ॥

It breaks off at the end of śloka 405, at the bottom of fol. 24a. The second page of this leaf, which continues the text to the bottom of the page, has been pasted over; and a modern hand has added there the colophon: इति श्रीस्मृतिसारसमुचयधमैशास्त्रे प्रायश्चित्रप्रकरणं समाप्ते संपूर्णम् ॥

For another, apparently complete, MS. of this compilation, see Weber, Cat. Berl., no. 1017; for another work of the same title (by *Harinātha Mahāmahopādhyāya*), Rāj. Mitra, Notices, V., pp. 230-232.

H. T. COLEBROOKE.

1557.

177b. Foll. 33; size 10\(\frac{3}{4}\) in. (increased by binder to 12 in.) by 4\(\frac{1}{4}\) in.; Bengali handwriting of about 1780 A.D., somewhat difficult to read; twelve lines in a page.

Smṛitiparibhāshā, general rules regarding ceremonial observances, and the proper time and season for them; compiled from the Smṛitis and other authorities, by Vardhamāna Mahāmahopādhyāya.

It begins:

साधर्म्य यत्र सर्वेषां वैधर्म्य चापि सर्वेशः। पारे वाङ्मनसं विष्णुं तं च किंचिद्पास्तहे॥ ञ्चय सार्वेत्रिको परिभाषा । तत्र विष्णुः । स्नातो ऽधिकारी भवति दैवे पित्र्ये च कर्मणि । पवित्राणां तथा जप्ये दाने च विधिदेशिते ॥

पवित्राणां मन्त्राणां मन्त्रः पवित्रमुच्यतः इति निरुक्तकारव-चनात् (N. V., 6) । जाम्नेयपुराणे ।

स्नानामय सर्वेपां वारु न च मानवः।
कर्तुमहेति कर्मीण विधिवत्सर्वेदा द्विजः॥
स्रमाम्यो स्वरीरस्य काल्शिक्तिस्यपेक्षया।
मन्त्रसानादयः पञ्च स्किमिस्त्रिन मृरयः॥

स्रमामध्ये स्नानसंवर्धनीयं शरीरापाटवं । स्रिशरस्तं भवेत्नानं स्नानाशक्तौ हि कर्मिणां । स्राहेंग वासमा वापि दैहिकं मार्जनं द्विजः ॥

स्रशिरकं शिरोमज्जनरहितं। स्नानाशक्ती स्रशिरकसानाशकी कर्मिणां सानोत्तरिविहितकर्मचि[की]पूर्णां शक्ताशक्त-साधारणं तु गोण्कृक्वप्रकालनजलकानिर्मात केचित्। मनुः। प्रभुः प्रथमकल्पस्य १

In this way passages are selected from the old śāstras and commented upon. Besides Purāņas and Smritikāras, the following authorities are quoted: Kalpataru(kāra, or krit), foll. 3a, 4a, 17a, b; Grihyapariśishtatīkā, fol. 3a; Chandogapariśishta, foll. 2a, 6b, 7b, etc.; Jyotihśāstra, foll. 11b, 12a, etc.; Maitrāyaṇīyapariśishta, fol. 8b; Smritimuhārnava, fol. 25b; Hariharamiśrāḥ (astron. and kālanirṇaya), foll. 16a, 17a, 24a, 25b.

भ्रम ग्रहणनिर्णयः fol. 17a; भ्रम ग्रहणसानं fol. 18a; भ्रम तिपिष्ठिभे व्यवस्था fol. 19a; इति तिपिनिर्णयः समाप्तः fol. 23b;—on special days of months;—श्रम दानं fol. 25a.

It ends:

पात्राख्याध्यात्मिका मुख्या विश्वद्वाश्वाग्निहोत्त्रिणः ।
देवताश्व तथा मुख्या गोदानं ह्येतदुत्तमं ॥
शिष्टाचारपुराखे स्मृतिमतकातं विचाये शास्त्राखां ।
युक्त्या स्मृतिपरिभाषाचरिता (? 1. रिचता) श्रीवर्धमानेन ॥
इति महामहोपाध्यायश्रीवर्धमानविरिचता स्मृतिपरिभाषा

समाप्ता ॥

For another MS. of this treatise (with an analysis), see Rāj. Mitra, Notices, V:, p. 160.

[H. T. Colebrooke.]

1558.

2663e. Foll. 42; size 9 in. by 4 in.; fairly written, in Devanāgarī, by two different hands, in the latter part of the last century; eight lines in a page.

Kārikā, a collection of 508 memorial verses on various points of religious observance, especially in regard to obsequies, and general relations of life. A modern compilation.

Both MSS. commence with a (Devan.) list of twenty-five authorities, whose opinions the work is apparently intended to embody, viz.: Ācāracandrikā, Ācārārka, Kālatattvavivecana, Kālanirņayaprakāśa, Kālamādhava, Kūrmapurāna, Krityaratnāvalī, Kaustubha, Tristhalīsetu, Dharmapravritti, Nirnayasindhu, Pārāśarasmriti (and Vriddha-P.), Prayogacintāmani, Prayogapārijāta, Mayūkha, Mitāksharā, Vālmīkikrita (Rāmāyana), Šivapurāṇa, Šrāddhacandrikā, Śrāddhadīpikā, Śrāddhanirṇayaprakāśa, Śrāddhamanoharī, Smṛityarthasāra, Hemādri. A Vaishnava tendency is occasionally to be noticed in these verses.

The treatise begins:

खकृत्वा भस्ममर्गादा यः कुर्गात्पाणिशोधनं ।
खासुरं तद्भवेष्ट्राद्धं पितृणां नोपित्रष्टति ॥ १ ॥
खगोधूमं च यच्छाद्धं माधमुद्भविवर्जितं ।
तैल्ठपक्केन रहितं कृतं च खकृतं भवेत् ॥ २ ॥
विधुरं गभेवस्तं च वेदहीनं खगोवकं ।
रजस्लापितं चैव वर्जयेष्ट्याद्धकर्मिण ॥ ३ ॥
मूर्कोधो विधरः कुष्ण स्तमः पंगो नपुंसकः (१. पंगुनं ०)।
कुष्टो रोगी खपस्मारी दश दोषाः प्रकीतिताः ॥ ४ ॥
धानृद्धयं न भोक्तव्यं न भोक्तव्यं पितासुतं ।
खनिनकं न भोक्तव्यं न भुक्ते गभिणीपितः ॥ ५ ॥

ज्योतिर्गाखं तथा वाखं पौराखं कृषिकारकं। देवस्यं नृपसेवी च षडेते श्राह्मघातकाः ॥ ६ ॥ स्वीची (1. श्रिची) कुष्टी खपस्मारी कुनस्वी शामदंतिक [(1. श्या)।

विधरः पंगुः कुक्तश्च पडेते श्राह्यधातकाः ॥ 9 ॥
जातमावे ऽपि दीहित्रे विद्यमाने ऽपि मातुले ।
कुर्यान्मातामहश्चाह्यं प्रतिपद्याश्चिने सिते ॥ ६ ॥
पंटानादं विवादं च हुंकारहास्परोदनं ।
स्वाच्यवचनं श्रुत्वा निराज्ञाः पितरो गताः ॥ ९ ॥
श्रव्ययः च कुरुते श्राह्वात्प्र्वं मृते ऽहिन ।
निराज्ञाः पितरस्तस्य श्राह्वादं न लभंति ते ॥ १० ॥
विवाहत्रत्रचूडासु वर्षमधं तद्येकं ।
पंडदानं मृताहं च न कुर्योत्तिलतपेशं ॥ ११ ॥
जलस्यश्च जले कुर्यात्तपेशं स्थलगस्थले ।
जलस्थश्च जले कुर्यात्तपेशं स्थलगस्थले ।

It ends:

च्हणान् वंधेन सर्वेश पत्रुपानीमुतालयः । च्हणाक्षयो क्षयं याति का तत्र परिवेदनात् (ी. परिदेव-[ना) ॥ ५०० ॥

वृथा दानं थनाद्धस्य वृथा वंध्या च मैयुनं ।
वृथा वृष्टिः सागरस्य वृथा तृप्तिश्व भोननं ॥ ५०९ ॥
सद्सदोषेण भवेहरिद्रो दरिद्रदोषेण करोति पापं ।
पापादवश्यं नरकं व्रजंति पुनदेरिद्री पुनरेव पापी॥५०२॥
गुरुत्रुश्रूषया विद्या पुय्कलेन थनेन वा ।
स्रथवा विद्यया विद्या चतुर्षे नोपलभ्यते ॥ ५०३ ॥
रामेति वर्णे इयमादरेण सदा जपन्मुक्तिमुपैति जंतुः ।
कली युगे कल्मपमानसानामन्यत्र थर्मे खलु नाधिकारः॥
[५०४ ॥

राजा राष्ट्रकृतं पापं राज्यपां पुरोहितं।
स्त्रीपापं च श्रतारस्य (!) शिष्मपापं गुरोरिष ॥ ५०५ ॥
परद्रव्येषु ये खंधाः परस्त्रीषु नपुंसकाः।
परापवाहे ये मूर्काः तेषां गंगा पदे पदे ॥ ५०६ ॥
राजपानी गुरोः पानी श्रातृपानी तथेव च ।
पानीमाता खमाता च पंचैते मातरः स्मृताः॥ ५०९ ॥
जिनता चोपनेता च यश्च विद्यां प्रयख्वति।
स्वद्राता भयचाता पंचैते पितरः स्मृताः॥ ५०६ ॥
प्रभिष्ठीयांतरे कारिका समाप्ता॥

[GAIKAWAR.]

1559.

2007. Foll. 51; size 9 in. by 4 in.; fairly written, in Devanāgarī, in the latter part of last century; seven lines in a page.

The same treatise.

The two rather incorrect MSS. are evidently derived from the same original.

[Dr. J. TAYLOR.]

1560.

2172. Foll. 157; size $10\frac{3}{4}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; fairly written, in Devanāgarī; ten lines in a page.

Dharmapravritti, a compendium of religious observances, by Nārāyaṇa Bhaṭṭa.

It begins:

नारायणं नमस्कृत कामदां च सरस्ततीन्। गणनायं गुरुष्ठेव धर्मसंरक्ष्णाय वै॥ १॥* धर्मप्रवृत्त्ये क्रियते कली नारायग्रेन तु। विद्वां कमैनिष्ठानां संततिर्थमैवर्थिनी ॥ २ ॥ चालोक्य धर्मशास्त्राणि मन्वादिभिः कृतानि वै। चाम्बलायनसूत्रं च वृत्तिं नारायणीं तथा ॥ ३ ॥ सारमेव समुद्धत्य स्मृतीनां वचनान्यय। सिद्धानानि सम्लानि समादायाय चैव हि ॥ ४ ॥ वचनानि सतां चैव संमतानि मनी विणाम्। यन्ये ऽस्मिस्तानि लिख्यनो धर्मप्रवृत्तिसंज्ञे ॥ ५ ॥ शीचादिकाः प्रवस्थानि क्रियाञ्चानुक्रमेण तु । तियोनामपि सवीसां निर्णयानप्यसंश्रयात्॥ ६॥ योगीश्वरः ॥ यसिन्देशे मृगः कृषास्त्रसिन्धर्मात्रिकोधत । े धर्मसंरख्यार्याय तसिन्देशे वसेहिनः ॥ उप:काले कर्तवं॥ उषःकाले समुत्याय चिन्तयेदात्मनोदितम् । स्मृत्वा नारायगं देवं सीत्रास्यिप च संज्ञपेत्॥

ज्ञय मौनिविधिः॥
प्रभाते मैथुने चैव प्रसावे दन्तथावने।
स्नाने भोजनकाले च पट्सु मौनं विधीयते॥

अथ मूद्रोत्सर्गीदिविधिः ॥ º

अय शीचं fol. 2a; अय गंदूमः fol. 3a; अय दंत-भावनं fol. 3b; अय सानं fol. 4a; अय वस्तिविधः fol. 6b; अय सप्त सानािन fol. 7b; अय कुश्विधः fol. 8b; अय पवित्रळ्लां fol. 9b; अय यशोपवीतं fol. 10b; अय तिळकं fol. 11a; अय अस्मधारणं fol. 12a; अय संधा-काळः fol. 12b; अय संधािविधः fol. 13a; अय प्राणायामः fol. 14a; अय मार्जनं ib.; अयार्ध्यतानं fol. 14b; अया-सनािन fol. 15a; अय जपविधः fol. 15b; अय काम-परानाम्माळािविधः fol. 16b; अय स्ट्राह्मधारणं ib.; अय संध्योपासनं ib.; अयाभिवादनं fol. 17a; अयोपासनिविधः ib.; अय समस्य होमः fol. 19a; अय विभक्तविश्वदेवः fol. 21b; अयानिनकविश्वदेवः fol. 22a; अय ब्रह्मयशः fol. 22b; अय तपैणं fol. 23a; अय तिळतपैणं fol. 24a; अय श्राह्माहे तपैणं fol. 25a.

इति ॰ शीचादितपैणांतं प्रकरणं। अथ दिनातीतकमोख्याह fol. 25b; अथ देवताचैन fol. 26a; अथ नित्यश्राई fol. 27b; अथ भोजनविधिः fol. 28a; अथ वमनविधिः fol. 33a; जय तांनूलिनिधः ib.; जय सायंकमैनिधः fol. 33b; खप दीपविधि: $\mathrm{ib.}$; खप ज्ञयनविधि: $\mathrm{fol.}~34a$; ज्ञय गभीधानं fol. 35a; खप जातकमे fol. 36a; खप नाम-करणं fol. 37a; खप पानी जुमारी पवेश नं ib.; खप निष्क्रमणं fol. 37b; खयानप्राज्ञनं ib.; खय चीलं ib.; खय कुमारलक्ष्यां fol. 38b; जायाखरस्वीकारविधि: ib.; जाय नक्षत्राणि ib.; अयोपनयनं fol. 39b; अय ब्रह्मचारिनियमः fol. 42a; अयोपानमें fol. 42b; अयोत्सर्जनं fol. 43a; छाय समावतेनं $ext{fol. } 44b$; छाय मधुपकोदिविवाहः $ext{fol. } 45a$; षष्टिया विवाहाः fol. 46b; ष्ट्राय गृहप्रवेशः fol. 49b; अथ देवतोत्यापनं fol. 50a; अथ प्रतिक्हां ib.; अथ पितरि मृते शुभकर्मनिपेधः fol. 51a; अथ विवाहादिषु मृतकोत्पत्तिः fol. 51b; • खय द्वितीयविवाहनिमित्तं fol. 55b; खय विधुरोपासनं fol. 57a; खय मृतभायस्य पुन-विवाह: fol. 576; अप पोडशसंस्कारकमीस्पाह fol. 59a; खप पादप्रक्षालनविधि: fol. 59b; खप विवाहमासानाह fol. 60a; अथ वर्ग्णाः कन्यागुणाः fol. 60b.

इति व गभीधानादिपंचदशप्रकर्णा । खय सप्तमपंचमयोः

^{*} MS. 2063 adds here the following śloka: नारायगं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमम् । देवीं सरस्ततीं चासं ततो जयमुदीरयेत्॥ ३॥

साधियं वर्ष्यते fol. 61a: स्रथ गोत्रनिर्णयः fol. 62b; स्रिथ जामदग्न्यगणः भरद्वाजगणः etc.].

इति ॰ गोत्रनिर्णयप्रकरणं । ज्ञथ जीवित्पतृत्यकश्राद्धविधिः fol. 68a;—ज्ञथ नव श्राद्धानि fol. 70b;—

इति वानाविधन्नाद्धप्रकरणं। स्रयाशी चप्रकरणं fol. 83 a. इति व साशी चप्रकरणं। स्रय त्राद्धविधरिभधीयते fol. 90b. इति व त्राद्धप्रकरणं। स्रय त्राद्धप्रयोगिवचनानि लिख्यंते fol. 97b.

इति ॰ श्राह्मोपयोगिप्रकरणं। जय दानिविधरिभधीयते fol. 101a; ज्ञाय गोदानं, भूदानं, तिल्हदानं fol. 101b, etc.

इति ° दानप्रकरणं । खप द्रव्यमुद्धिः fol. 110b; भूमि-मुद्धिः, गृहमुद्धिः ib.; पानमुद्धिः fol. 111a; धान्यमुद्धिः fol. 111b; खन्नमुद्धिः ib.; नलमुद्धिः fol. 112b; वस्त्र-मुद्धिः fol. 113a; देहमुद्धिः fol. 113b.

इति ° द्रव्यणुद्धिप्रकरणं। ज्ञय प्रायश्चित्तमुच्यते fol. 113b; ज्ञयोगपातकानि fol. 115a; ज्ञय प्रायश्चित्तं fol. 115b, etc.

इति प्रायिश्वसम्बद्धां ॥ पिता पितानहस्त्रेव नामाता भिग्नीत्रयं । श्वमुरेण च संबद्धा समगोत्रा प्रकीर्तिता ॥ स्रये-कोस्तरशतकुलानि । o fol. 127b; स्रय धान्यपरिमाणं fol. 129a; स्रय सुवर्णपरिमाणं fol. 129b.

इति ॰ खन्दादिलक्ष्यं। ख्रथ निमेवादिकालिनियैयमाह। fol. 129b; ख्रथ द्वितीया etc.; पूर्यिमा fol. 132a; ख्रथ गौरीतृतीया fol. 132b; रामनवनी ib.; खक्षयतृतीया fol. 133a; नागपंचमी fol. 134a; नृसिंहजयंती ib.; जन्माप्टमी fol. 135a; गयोज्ञचतुर्थी fol. 136a; संकट-चतुर्थी fol. 136b; ख्रविपंचमी fol. 137a; द्वीप्टमी ib.; ज्येष्टाप्टमी fol. 137b; श्रवगद्धाद्मी fol. 138a; खनंत-चतुरेज्ञी fol. 138b; वृहत्तीरीतृतीया fol. 139a; कपि-लाम्ही ib.

इति विवादिषयमासितिथिनिक्ययः॥ अथाध्रिनप्रतिपविक्यियते fol. 139a; इति नवराचिषिः। अथ नवमी fol. 141a; इति विवायादश्रमीनिक्ययः। अथ दीपावली fol. 142a; इति विवायादश्रमीनिक्ययः। अथ दीपावली fol. 143a, etc.

इति ॰ संपूर्णितिथिनिर्णयः । अथ स्थालीपातः fol. 145b; अथानावास्यायां fol. 146a; अथ प्रतान्दितनिर्णयः fol. 147a; अथ पुरुषतिथयः fol. 150b; अथ संक्रांतिः fol. 151a; अथ मलनासः fol. 151b; ॰ अथ तीथैविधः fol. 155a; अध्येगविधिरुज्यते fol. 157a.

It ends:

सर्वेग्रंथेषु यात्रीक्षं सारं सारं समुद्धृतं । नाराययोन तत्सर्वे लिपितं हितकारिया ॥

इति स्रीनारायग्रभट्टविरिचतायां धर्मप्रवृत्ती स्थालीपाका-दिनंगलातप्रकरणं॥ समाप्तो ऽयं धर्मप्रवृत्त्वाख्यो ग्रंथः॥ संवत १६५९ वर्षे सामाद्यदि १० रवी लिधितं॥ दीक्षितस्य प्रव

Besides Smritikāras and Purāņas, the following authorities are quoted: Anantācārva. foll. 71b, 75a; Kārikā, foll. 9a, 15b, 18b, 20a. etc.; Kālanirņaya (Mādhavīya), foll. 138a, 146h; Kālaviveka, fol. 145b; Kālādarša, foll. 72b, 77a, 146b; Khilasamhitā, fol. 23b; Candrikā, fol. 7a; Cintāmaņi, fol. 132a; Jyotihśāstra, fol. 41b; Jyotihsāgara, fol. 60a; Jyotihsāra, fol. 40b; Durgārņava, fol. 140b; Nibandhasāra, fol 36b; Purāņasamuccaya, fol. 138a; Prayogapārijāta, foll. 19b, 25a, 35b; Prayogapārijātasārāvali, fol. 5a; Prayogasāra, fol. 79a; Prayogasārāvali, fol. 41a; Madanapārijāta, fol. 38a; Mahārņava, fol. 20a; Mādhavīya, fol. 74a; Viśvarūpanibandha, fol. 139b; Viśvādarśa, fol. 79a; Vrittaśata, fol. 152a; Śiromaņi, fol. 40a; Śaunakakārikā, fol. 14a; Samgraha, foll. 17b, 26a; Sāyanīya, fol. 20a; Sūryodayanibandha, fol. 141a; Smriticandrikā, foll. 30a, 50a; Smritibhāskara, fol. 154b; Smritisāra, fol. 72b; Smritisārasamuccaya, foll. 3b, 11b, 30a, etc.; Smrityarthasāra, foll. 2b, 4a, 8b, 9b, etc.; He-GAIKAWAR. $m\bar{a}dri$, foll. 49a, 62a, etc.

1561.

2063. Foll. 197; size 11 in. by 5 in.; good, modern Devanāgarī writing; nine lines in a page.

Dharmapravritti.

[GAIKAWAR.]

1562.

1343. Foll. 103; size 12 in. by 4½ in.; on the whole fairly written, in Devanāgarī, by

three different hands, in 1799 A.D.; 10 or 11 lines in a page.

The same work.

[H. T. COLEBROOKE.]

1563.

1663. Foll. 144; size 8 in. by 3½ in.; Devanāgarī character, indifferent handwriting; 11 or 12 lines in a page; the first seven leaves by a different hand from the rest.

Nārāyana Bhaṭṭa's Dharmapravritti. Incomplete.

From the beginning of the chapter on asauca (fol. 83a in the above analysis) to the end of the Suvarnaparimāna (fol. 129b, ib.).

This chapter ends on fol. 140b. It is followed on foll. 140b, 141b by a portion of some other work (?), written by the same hand, beginning: खयं वा पच्यते पातः पत्नी वा पच्यते यदि । प्रातिकामस्य रुख्यां। प्राप्तिकामस्य रुख्यां।

Then follows, on fol. 141b, चंडीपाठविधि:। तथा काल्डिकापुराखे। °

षण विल्हानं fol. 142, etc. These three leaves (142-144) are marked नि सि it being an extract from the second chapter of the Nirnayasindhu (MS. 1888, foll. 63a-65b), ending: इति भ्रातचंडीसहस्वंडीविल्हानिविधि: ॥ स्रथ नवरात्रपारणानिर्णय etc., two lines obliterated.

Moreover, the first seven leaves of the volume also do not belong to the Dharma-pravritti, but to some other treatise. This extract begins: स्थ मंद्रोपतो निर्णयसिभुपाराश्ररिका-निश्चरसारभूत साशीचिनिर्णयो लिस्यते। तत्र आचतुर्णे गर्भनाशः सावः व इति जननाशीचं fol. 2a; स्थानुगमने fol. 4a; स्थानिहरणे fol. 4b; स्थानिकांताशीचं fol. 5a; स्था-शीचसंपातः fol. 6b; स्थापमृत्यी fol. 7b. The marginal marks of these leaves have been cut out;

and the title has been obliterated on fol. 1a and supplied by $uhu\eta fa$.

For other MS. of the *Dharmapravritti*, see Rāj. Mitra, Bikāner Cat., p. 383; P. Peterson, Rep. II. (1883-4), p. 118.

[H. T. COLEBROOKE.]

1564.

1542a. Fol. 1; size 10½ in. by 5¾ in.; modern Devanāgarī writing; thirteen lines.

The beginning of the Saṃskāra section of the [Sarva-]Dharmaprakāśa, a digest, composed (at Benares) by Śuńkara, son of Nārāyaṇa (author of Tristhalīsetu) and Pārvatī.

It runs as follows:

भुंडादंडिवलोडनैरिव मुहुद्रीग्वारयंतं जनं प्रत्यहान्महतो निशाकरकरब्रातव्रतं विश्वता। दंतछोतितदिङ्माखेन हिसतेनानंदयंतं शिवी शांतं तिळिणुमाध्यये ब्हमनयोः खेलंतमारातपुरः ॥ १ ॥ संपृज्य प्राङ्म्खः श्रीहरिमुद्धिमुतां देवतां चैव वाचं खाविद्यां सूत्रकारान्गुरुमय सक्लान्धनैशास्त्रप्रवक्तन्। श्रीमनारायणाई गुरुमय जननी पावती शंकर: श्री-मीमांसान्यायसारं शिवपुरि तनुते सवैधमैप्रकाशं॥२॥ मेथातियेश्वापराकैविज्ञानेश्वरयोस्तथा। स्मृत्यर्थसारकतुत्र्यं कालाद्शैकृतस्तया ॥ ३'॥ चंद्रिकाकारहेमाद्योगीधवद्यीन्सिहयो: । गुरो[श्व] विस्थलीसेतुकर्तुकीत्वा मतानि तु ॥ ४ ॥ तद्विरोधे प्रवलता कस्यचिच्चिह कथ्यते। क्षचित्क्षचित्रिरोधो ऽपि तैरनुको निरूपते॥ ५॥ तचाविमृश्य विबुधेने दृषां न्यायाननालोच्य तु जैमिनीयान् । हंतान्यया वो बुधता मुधेव स्यात्वीरनीराविदिहंसतेव (!) ॥ ६॥

तच तावडमंप्रमाणात्याह याज्ञवल्यः । श्रुतिः स्मृतिः सदाचारः ([. 7) स्मृतं ॥ अत्र सदाचारो होलाकादितिस यो (?)
ऽदृष्टार्थो न तु दृष्टार्थो मातु [ल]कत्यापरिणयो रागेणापि
तदनुष्टानोपपन्ने [:] प्रतिसंकल्यनायोगात् तदिदं शास्त्रदीपिकाप्रकाशे प्रपंचितं । खस्य चिति वैकल्यिके विषये यथा गर्भीष्टमे
ऽष्टमे वान्द इति सन्य [क्]संक (ल्यजातः शास्त्राविरुद्धविद्धंसना
यचाष्याचायेप्राचीनेन प्राचो क्षेत्रजादिपुत्राभावे सिपंडा-)

The last line (from equin:) was apparently supplied by a different hand, and was partly copied from the beginning of the next leaf which belongs to a different work, just to establish a connection therewith.

This fragment is here prefixed to a MS. of the Viruddhavidhividhvamsa—as if it were the beginning of that work, which had been lost—probably owing to the शास्त्रविद्वविश्वंसना occurring therein.

A MS. of the Saṃskāra-kāṇḍa of the Dharmaprakāśa, beginning with the same stanza as this fragment, is described in Rāj. Mitra's Cat. of Bikāner MSS., p. 382; but the work is there ascribed to Śiwa Sūri; no author's name being, however, mentioned in the colophon.

As Kamalākara, the son of Śańkara's brother, Rāmakrishņa, wrote his Nirnayasindhu in 1611-12 a.d., the Sarva-Dharmaprakāśa was probably composed in the latter part of the 16th century.

For the same author's (Dharma-) Dvaitanirnaya, see no. 1575. [H. T. COLEBROOKE.]

1565.

2392. Foll. 99; size 11 in. by 4 in.; fairly written, in Devanāgarī, in the earlier part of the last century; eight lines in a page.

Dharmaviveka, a manual of religious feasts and fasts, by Viśvakarman, son of Dāmodara and Hīrā, and grandson of Bhīma.

It begins:

नतोन्नतस्त्रेतिस चिंतितो यो जनस्य सर्वेच च श्रमेंकतौ । चिकीपिते कमेंिया विद्यहर्ती स सिद्धिमाधातु गर्यस्य भर्तो ॥ १ ॥ भोमात्मनः सर्वेगुर्याभिरामो दामोदरो विज्ञवरो ज्वतीर्याः । तस्यात्मनो यः परमो महीयान् चितामग्रेविंज्ञमग्रेः कनीयान् ॥ २ ॥ हीराभिधाना जननी यदीया

गुणा यदीया जगित प्रसिद्धाः ।

सिद्धांतमद्वा सकलस्मृतीनां

पितुः प्रसिद्धाद्धिजिम्मवान्यः ॥ ३ ॥

श्रुतिस्मृतिज्ञानविश्रुद्धवृद्धिना

तद्येधमीचरणामश्रुद्धिना ।

ग्रंथः श्रुभस्तेन च विश्वकमणा

वितन्यते धर्मविवेकसंजः ॥ ४ ॥

कांडाष्टकेन यवैव सर्वो धर्मो प्रदृष्यते ।

धर्मविवेकसंजः स धर्मीणामाकरः स्नृतः ॥ ५ ॥

विचारात्यवहुत्वाभ्यां तोषो उत्यज्ञवहुज्ञयोः ।

इति तयोः सुखायेह कुवे धर्मस्य निर्णयं ॥ ६ ॥

तत्र निर्णयो नाम परस्परविरुद्धार्यप्रतिपादकानां वाक्या-नामर्थविश्चेषे स्थापनं । ०

े प्रतिपितिशीयो वृत्तो fol. 9b; इत्येकभक्तितिथिनिशीय fol. 11b; इति नक्तितिथिनिशीय: fol. 13b; इति नक्तिक-भक्तादिकमेमु तिथिद्वेधे निशीय उक्तः fol. 15b; े तृतीया-निशीयो । अय चतुर्थी fol. 28a; अय पंचनी fol. 25a; अय पष्टी fol. 26b; अय सप्तमी fol. 27b, etc.; इति चतुर्देशी। अय पंचदशी fol. 68a; अय फाल्युनीहोल्किका fol. 72a; अय दीपावली fol. 74a, etc.

ग्रंथे धर्मविवेकास्ये निर्मिते विश्वकर्मेशा । पंचद्श्यां समाप्तायां कालकांडं समाप्तिमत्॥

इत्यं निर्णीतासु तिथिषु व्रतनिर्णयः । fol. 97a (misplaced with fol. 98, between foll. 92 and 93); खतो ब्रनुव्रमणी चैषा संस्कृतिरेव वध्यते । तबादी पुरुषाचीनिर्णण । खाचारप्रशंसा । कमिप्रशंसा • fol. 98a.

It ends: कर्मकालावधिनिरूपणं। साग्रिकामावास्या-निर्णय इति ॥ इति श्रीविश्वकमैविरिचते धर्मविवेके (some letters eaten away) किं समाप्तं॥

On the first 25 leaves the following authorities are quoted: Kālamādhavīya, foll. 12a, 25a; Nirnayāmrita, foll. 9a, 24a; Brahmasiddhānta, fol. 5a; Madanaratna, fol. 25b; Mādhavanibandha, fol. 9b; Mārkandeyavyavasthāpakavacanāt, fol. 17b; Rudrayāmala, fol. 9a; Siddhāntaśiromani, fol. 5b; Hemādri-siddhāntasamgrahe, foll. 15b, 17a.

For a different work (on Mīmāmsā philosophy) of the same title, see Rāj. Mitra, Notices, V., p. 240.

[H. T. COLEBROOKE:]

1566.

914. Foll. 366; size 13 in. by 4½ in.; clear, modern Devanāgarī writing; eight lines in a page.

Govindārņava, also called Smritisāgara, or Dharmatattvāloka, a general Digest of religious observances, compiled, under orders of Govindacandra (Govindadeva) of Kāśī, by his minister Śesha Nrisimha, son of Rāmacandra (Rāmabhadra).

The complete work consists of six sections—viz.: saṃskāra-, āhnika-, śrāddha-, śuddhi-, kāla-, and prāyaścitta-vīci—of which this MS. contains only the first and the last sections.

I. Samskāra-vīci (foll. 175), begins: यन्मायावश्तः प्रपंचितवपुष्त्रित्स्वप्रकाशात्मकं श्रुत्यातद्वातिरेकगम्यपरानंदाद्वितीयात्मकम् । खाध्यासान्मनसा वृतस्य जगतो व्सत्यस्य सङ्गासकं भूतै तनिस्तिलाद्यसंहितचर्णस्यानारसिंहं महः॥१॥ मूर्ति न्यीविदीर्यदैयनखरां प्रेक्ष्य प्रकंपां पुरो लक्षीं मुद्रितलोचनां सचिकतं वीख्यान् संहत्य तत्। रूपं सस्मितमीश्चितामरमुखो मायेति विस्नायितां तामालिंग्य विनोदयंश्वदुशतैयुष्मावृतिंहो ऽवतु॥२॥००॥ च्यस्ति खस्तिस्थितिरिह चतुर्वेगसर्गैकभूमिः स्रगैगायास्तरपरिसरे राजधानी शिवस्य। यस्यामीशः शमितविषमाश्चेषकी नाशपाशं शम्बक्तंतोरुपदिशति तत्तारकं ब्रह्मशांतं॥ १०॥ ० ३४॥ तत्रासी खुचिहासः शौर्येनिवासः कृतेंद्रपरिहासः। परिद्धतजगदायासी जनितत्रासः परेषु शिवदासः॥ २५॥ [0 20 II तस्मादाविरभूत् प्रभूतविभवो गांगेयमेयोजैतो गंगादास इति प्रसिद्धमहिमा गंगां समाराध्य सः । सामास्यामकृतायैयलुलमलंचके त्यचक्रेश्वरान् चक्केशादनयज्जयैकनिलयः शक्रे प्रपवशाकरः ॥ at ॥

तदनु दनुजवैरिपादपद्मप्रणितिपरः समभूत्महेशदासः ।
इह हरिहरयोरभेदभावं भजनमुपादिशदेष योजनेषु ॥ २० ॥
अजिन न्यनिसंहः पार्थिवो अस्मादकस्मात् [० ३१ ॥
समरभुवि यदीयं सिंहनादं निशम्य ।
परनरपितमाद्यं तुंगमातंगसंघाः
सपिद विपिद मग्नास्ते दिगंतान्भजंते ॥ ३२ ॥ ० ३३ ॥
तद्वंशे भूवतंसे अजिन जननयनानंदचंद्रो नरेंद्रो
माहेंद्रं लोकमेषा हसित वसुमती यं पितं प्राप्य पुर्वैः ।
श्रीमानुत्सवश्चः परिचरितसदामाथवो माधवो यं
संप्राप्ताः साधवो अमी गुणमिणिविषणीमीथवो धर्मध्यैः

Thus we have first a succession of four princes: Śivadāsa, his son Gangādāsa, his son(?) Maheśadāsa, and his son Nayanasinha; and then a descendant of these, Mādhavadāsa, whose eldest son, Govindacandra, was the patron of the present author; his younger sons being Kāśirāja (Kāśidāsa) and Narottama, all three of whom come in for a plentiful share of praise.

The introduction, consisting of 85 verses, ends thus:

त्रचाभूत् सक्लक्लाक्लापकौत्ह्लावासः । श्रीरामभद्रविबुधः परममहापुरूपलक्ष्योपेतः॥ ७६॥ तर्के ककेशतां वहचिततरां भाद्रे तथात्युद्धरो वेदांतेषु पट्रस्तथातिनिषुणः सांख्ये अपि विख्यातधीः। ष्ठष्ट्याकरणी प्रबंधचतुरः साहित्यरानाकरः क्षोणीमंडलमंडनैकृतिलकः श्रीरामचंद्रो गुरुः॥ ७७॥ तत्त्रनयः प्रधितनयः कृतिषनयः सुष्टु दुञ्कृतापनयः । स्रभवतुर्योकानिलयः श्रीनरसिंहाभिधो विबुधः॥ ७६॥ खाबारे चतुराननः श्रुतिवनीसंचारपंचाननः शम्बद्यम्य पडाननः खलमिलन्मानादिनिर्भेदने । नानाशास्त्रवचोविचारणचमत्नारे सहस्राननः [o bo ॥ केषामेष मनोविनोदमतनोत्रासी नृसिंहो बुधः॥ ७९॥ तं शेषामलवंशभूषग्रमणिं गोविंदचंद्रः खयं विद्वन्यडलपुंडरीकतरियभूमंडलीमंडनं। थर्मोद्वारविधी समाहितमनाः प्रीत्मानुनीयाधुना गोविंदार्श्वनामकं व्यरचयद्वमैप्रबंधं भुभं॥ ६१॥ अशेषविद्वामेष संतोषाय विशेषतः। करोति तद्नुहातो नृसिंहः सिवयंथनं ॥ ba ॥ o ba ॥ श्रुतिसमृतिपुराणानि निवंधान्विविधानिष ।

दृष्ट्वा सम्यक्समासेन सारोद्वाराय मे श्रमः ॥ ६४ ॥

तत्रादी सुखवीधार्ष ब्रूमः प्रकरणक्रमं ।

संस्कार आहिकं श्राद्धं श्रुद्धः कालश्र निय्कृतिः ।

क्रमात् पड् वीचयो ज्ञेयाः सर्वेशास्त्रार्थदीपिकाः ॥ ६५ ॥

निवंधमतभदेन धर्मतत्वं यदस्पुटं ।

विविच्यते सहदयप्रीत्यै तत् न्यायलेशतः ॥

इह यद्यपि धर्मापैकाममोक्षास्त्रत्वारः पुरुपार्थाः स्रूपंते सेव्य-तया तथापीतरपुरुपार्यत्रयस्य धर्मीधीनसिद्धिकत्वेनोपजीव्यत्वा-दावश्यकत्वात्स एव प्रथमतः सेवनीयः । ०

इति ⁹ नरसिंहसूरिविरिचते स्मृतिसागरे उपोद्धातप्रकरणं fol. 24b.

The Samskara ends: इति श्रीमद्खंडभूमंडलाधी-श्रासमस्त्रसामाज्यभुरंभरश्रीमजोविंददेवादिष्टश्रोपनरसिंहमूरिवि -रिचते गोविंदार्थवे भमेतस्त्रालोके संस्कारवीचिः प्रथमः सनाप्तः॥

Then follow two leaves containing a list of contents in a different handwriting.

II. Prāyaścittavīci (foll. 185), begins:
ञ्चानंदायोहिधीपीगिँदिममरपित्तवस्तगोमंडलस्य
श्रीभितुः श्रीनिधानं करिनकरिचरध्वस्तगाढांधकारः।
उन्मीलनीलवस्रस्यलकलितस्चिखेदविंदुप्रपंचे
प्रोदंचचारुताराधिपसुभगवपुस्तायतां कीसुभी वः॥१॥
नृसिंहचरणांभोजमकरंदमधुव्रतः।
निरस्तविस्तरं वस्त्ये प्रायश्विचविन्तणैयं॥३॥
प्राचीनेपु निवंधेषु प्रमाणैयद्वावस्थितं।
तत्र चर्ची समुत्वृज्य सारः संगृद्यते मया॥४॥
तत्र प्रायश्विचप्रमाहांगिराः॥०

It ends fol. 185b: इति श्रीमन्महाराजाधिराजसाचा-ज्यथुरंधरश्रीगोविंददेवादिष्टश्रेषनृभिंहसूरिविरिचतः प्रायिश्वत-निर्णयः समाप्तः॥

This part also is followed by a list of contents on four leaves.

Of the authorities quoted in the first section may be mentioned:—Aparāditya, fol. 59b; Aparārka, fol. 143b; Kalpataru, fol. 116a; Kārikānibandha, fol. 72a; Grihyakaumudī, fol. 77b; Govindarāja, 13a; Jyotiḥprakāśa, foll. 73b, 125a; Jyotiḥsāgara, fol. 76b; Jyotiḥsāra, fol. 79a;

Jyotirarnava, fol. 118b; Jyotir-Nrisimha, fol. 119a; Dīpikā, fol. 79a; Prayogasāra, fol. 106b; Bhatta(pādāh), foll. 15a, 16a, etc.; Maheśvara, foll. 116a, 121b; Māṇḍavya, fol. 73a; Maidhavācārya, fol. 35a; Mitāksharā, foll. 56a, 60h; Medhātithi, fol. 72b; Ratnamālā, foll. 77a, 78u; Rājamārtaņda, foll. 28a, 79a; Lalla, fol. 79u; (Varāha-) Samhitādīpaka, fol. 74b; Viśveśvaru Bhatta, fol. 28b, etc.; Vrittasatasamgraha, fol. 117a; Vyavahāroccaya, foll. 77a, 78a, 81b; Samgraha, fol. 58b (-kāra), fol. 68a; Smriticandrikā, fol. 75a; Smritibhāskara, fol. 82b; Smritiratnāvalī, fol. 75b; Smrityarthasāra, fol. 81a; Haradattamiśra, fol. 137b; Hemādri. fol. 70b. [H. T. COLEBROOKE.]

1567.

640. Foll. 125; size 16½ in. by 5 in.; fairly good, modern Bengalī handwriting; eight lines in a page.

Smṛitisamgraha (?), or Vyavasthā-vivecana (or-samkshepa), a summary of religious ceremonies enjoined in the Smṛitis, by Rāmabha-dra Nyāyālaṃkāra Bhaṭṭācārya, of Navadvīpa (Nuddea).

It begins: अय अनध्यायविवेचनं ।
पञ्चदश्यां चतुर्दश्यां अष्टम्यां राहसूतके ।
धातुसंधिषु भुक्ता वा श्राद्धिकं प्रतिगृहाते ॥

धातुसंधिषु चैत्रश्रावणमार्गशीषीणां शुक्कमितपत्तु । इदं तु त्रिधातुसंवत्तराभिप्रायेण स्तदितिरिक्कप्रतिपत्तु काम्यत्विमिति । ०

श्रथ श्रकालवृष्टिव्यवस्था fol. 4a; श्रथ नानासंग्रहकार-संमतं नानाविधं श्रुद्रकर्तृकतवैश्ववाकं लिख्यते fol. 4b.

Fol. 5a: प्रायशः संकल्पानामेव कमेणामारम्भकत्वादादी स एव निरूपते। कायवाङ्मनोभी रिचतं कमेफलाय समर्थमिति श्रुत्या प्रधानानामङ्गत्वमुक्तं। तत्र केन रूपेण तस्याङ्गत्वमिताइ मनसा संकल्पयित वाचा श्रमिलपित कमेणा चोपपादयतीति। संकल्पयित श्रमुककामेन मयेदं कर्तव्यमिति निश्चिनोति। वाचा वाक्येनाभिलपित मनसा निश्चितमर्थं तद्वोधकपद्दिश्चित्रे । कमेणा कायव्यापारेण उपपादयित। यथाविधि
समापयतीत्परेः। संकल्पयतीत्पादि विध्योषे छट्। 0

खय मलमासः fol. 8b, etc.; खय जन्मतिथिव्यवस्था fol. 14b; खय प्रतिपत् fol. 16a; खय दितीया fol. 16b, etc.

इति ॰ व्यवस्थाविवेचने तिथिविवेचनं ॥ अथ श्राइं ॥ पा-चालम्भनपूर्वको हविस्तागः श्राइमिति नैथिलाः। ॰ fol. 50b.

इति ॰ श्राद्धव्यवस्था समाप्ता॥ अथ प्रायध्यित्रव्यवस्था॥ तवादौ प्रायध्यित्रलक्ष्यां। fol. 78b.

इति ॰ प्रायश्चित्तविवेचनं समाप्तं ॥ अय पुद्धिव्यवस्थासंक्षेपः । त्वादी पुद्धिपदार्थो निरूपते । fol. 97b.

इति शुद्धिव्यवस्था ॥ अयोद्वाहिनर्शयः ॥ तत्र सापिग्रस्भं निरूपते । सापिग्रस्भं साप्तपौरुषिति वचनात् fol. 122b.

It ends: श्रूद्राणां समानगोत्रे समानप्रवरे अपि विवाह: । स्रत्यात्सर्वं ब्राह्मणादिवदिति श्रुट्कं दस्ता वरे मृते कत्या देवाय प्रदातव्या । रतच कत्यानुमती वाग्दत्ताया खिप कत्याकुमारी- विवाह: ॥

इति महामहोपाध्यायनवडीपनिवासिस्त्रीरामभद्रन्यायालङ्का-रभद्राचायैविरचिता उद्याह्य्यवस्था समाप्ता॥ The same colophon, mutatis mutandis, occurs at the end of the first three chapters.

Foll. 1a, 50a, 79a, 98a contain tables of contents for the respective portions they precede.

The title given to the work on the last page by Colebrooke's Pandit is रामभद्रन्यायालंकारकृतः स्मृतिसंग्रहः॥ [H. T. Colebrooke.]

1568.

743. Foll. 98; size $12\frac{3}{4}$ in. by 6 in.; fairly good, modern Bengalī handwriting; ten lines in a page.

The same work. The sections on tithi (incomplete at the beginning?) and śuddhi.

It begins: प्रायशः संकल्पानामेव कमैग्रामारम्भकाना-दादौ स रव निरूपते। o see fol. 5a in preceding MS.

The tithivyavasthā ends fol. 53a. Between this and the beginning of the śuddhivyavasthā-saṃkshepa, fol. 55b, this MS. (as well as the next one) contains brief sections on bhūmidāna, fol. 53a, and suvarṇadāna, fol. 54b. Neither

this MS., nor the next one, makes any mention of the author to whom the work is ascribed in the preceding MS.

It ends with eight slokas from the Sanatkumārasanhitā (on vṛihad-āmānnadāna, of which MS. 640 has only the first 6½ at the end of the śuddhi) ending: पौर्णमास्यां प्रोष्ट्यां स याति परमं पदं ॥ समाप्तोपं ग्रन्थः॥

Colobrooke's Pandit has given it the title (fol. 1a): ब्रॉचकाटा (!) स्मृतिसंग्रह प्वेखंडं।

[II. T. COLEBROOKE.]

1569.

638a. Foll. 44; size 16 in. by 5 in.; fair, modern Bengalī handwriting; eight lines in a page.

The Tithivyavasthā of the same work.

It begins, as the preceding MS.: प्रायश: संक-ल्यानामेव •

It concludes with the section on suvarnadāna mentioned above, ending: तथा च बाह्ये।

सर्वदानानि नियमा आयामाश्च तपांसि च।
यशो दानं तपा जप्पं छाद्यं च सुरपूजनं ।
गङ्गायां तु कृतं सर्वं कोटिकोटिगुणं भवेदिति॥

after which the colophon, by a different hand: इति श्रीराप[च]भट्टकृतव्यवस्थाणेषः समाप्तः ॥ and on the back of the last leaf the MS. has been named accordingly.

[H. T. Colebrooke.]

1570.

263. Foll. 75; size 11½ in. by 6 in.; fairly written, in the Bengalī character, by two different hands; European paper; 9 or 10 lines in a page.

Dharmadīpikā, or Smritipradīpikā, a treatise on controverted points of sacred law, by Candraśekhara Vācaspati.

Incomplete. The present portion of the work deals mainly with points of the Vedic ceremonial.

It begins:

नत्वा शिवपदद्वन्द्वं ताततत्वातसेवितं ।
तत्त्रभाविद्वितास्माभिः क्रियते धमेदीपिका ॥
विद्याभूपणविख्यातः पड्दश्नेनमते सुधीः ।
तत्सुतस्तादृशो धीमांस्ततो व्धीती च तत्सुतः ॥
स्रीचन्द्रशेखरो नाम्ना ख्यातो वाचस्पतिः स्पृती ।
स्मृतीनां च प्रकाशांचै तनोतीमां प्रदीपिकां ॥

तत्र मीमांसातके एव वेदतन्यूळजास्त्राचैप्रकाशकः। तथा च भट्टः। मीमांसासंज्ञकान्तकेः सर्ववेदसमुद्भयः। सर्वेषां वेदानां समुद्भवः प्रकाशो यम्मादिति विग्रहः। सा च मीमांसा द्विविधा कर्मग्रद्भातिष्यदिका येद्या क्षेत्रिक्षासानन्य स्थाप्रिया कर्मिति स्थिते व धर्मप्रतिष्यदिका येतो धर्मिजिज्ञासानन्य स्थाप्या मीमांसाशास्त्रं धर्मप्रतिष्यदिनप्रयोजनकं। क्षत एवोक्तं भट्टेः। धर्मौक्यं विषयं वक्तं मीमांसायाः प्रयोजनं। ०

च्यात्र कमेभेदप्रतिपादमूत्रं $fol.\ 9a$; खय विधिभेदाः $fol.\ 10b$; खयाधिकरणनिरुक्तिः $fol.\ 17a$; खय श्रुति-छिङ्गादिनिरुपणं $fol.\ 17b$; खय ग्रहाधिकरणं $fol.\ 22b$; खय दविहोनाधिकरणं $fol.\ 25b$; खय कपालाधिकरणं $fol.\ 26b$; खय मविदृष्टाधिकरणं $fol.\ 27b$, etc.

It ends: ऋष सोमीयवेदिविधिन्याय: ॥
For a fragment of this work, see Rij. Mitra,
Notices, II., p. 77. [H. T. COLEBROOKE.]

1571.

251a. Foll. 31; size 12½ in. by 4½ in.; good, modern Bengalī handwriting; ten lines in a page.

Vyavasthāsārasamgraha, a compendium of religious (smārta) rites, by Rāmagovinda Cakravartin (son of Mukunda). Incomplete.

It begins:

पादपसपुगमाद्यं शाम्भवं संस्मरन् लिखति पुस्तिकामिमां।
श्रीमुकुन्दवदुरेतदात्मनः कस्मयं भवतु भूरिहारिणः ॥
गुरोः पादयुगं नत्वा रामगोविन्दशर्मणा ।
क्रियते वालवोधाय व्यवस्थासारसंग्रहः ॥

तत्रादी तिथिव्यवस्था निरूपते। तिथिस्तु चन्द्रिक्रयोपल-स्थितः काल्टिक्शेषः। तदेव चान्द्रमसं दिनं। तिर्चशता चान्द्रो मासः। स च द्विष्ठिशः। मुख्यो गीणश्च। तत्र मीनस्थरवी यत् पुक्षप्रतिपदारभस्तदादिद्शीनो मुख्यचान्द्रश्चेत्रो मासः। ० Fol. 22a: इति <u>रामगोविन्छ अर्मे कृ</u>ते व्यवस्थासारसंग्रहे तिथिव्यवस्था संपूर्ण इति ॥

श्रीकृषाचरणाम्भोजं नत्वा संक्रमणे रवेः । विक्त श्रीरामगोविन्हो व्यवस्थां धीरसंमतां ॥ तजादौ संक्रान्तीनां सङ्गोच्यते (१. संग्रह छ०) । ०

 $Fol. \ 25b$: इति <u>व्यवस्थासारसंग्रहे</u> संक्रान्तिव्यवस्था स-नाप्ता ॥ अथाह्रतं ।

इत्यङ्गतज्ञानिः: fol. 26b.

Fol. 28a: इति ० संवन्धव्यवस्था समाप्ता ॥

नता कृष्णपदद्वन्द्वं संसारनलिध्यवं ।

विक्त स्त्रीरामगीविन्दो व्यवस्थामीर्ध्वदेहिकों ॥
स्त्रथान्येष्ट्यादियोडशस्त्राद्वाधिकारियाः ०

For a complete MS. (omitting the first introductory śloka) and an analysis of the contents of the work, see Rāj. Mitra, Notices, IV., p. 290. [H. T. COLEBROOKE.]

1572.

41b. Foll. 100; 4to; size $10\frac{1}{2}$ in. by 8 in.; written in the Bengalī character; European paper (watermark 1805); 11-18 lines in a page.

Dvaitanirṇaya, a review of doubtful points of sacred law, composed by Vācaspati Miśra, for Jayā, wife of King Bhairava and mother of Purushottama Deva.

It begins: जाभीरदारकमुदिश्वत o cf. Aufrecht, Cat. Bodl., no. 648; Rāj. Mitra, Notices, I., p. 149; V., 296.

It ends: इति द्वैतनिर्थये सिद्धान्तपरिच्छेदः॥ शाके १९२५॥

Foll. 99b and 100a contain a list of contents (pattrapanji).

Regarding the author's probable age see above, no. 1898. [H. T. COLEBROOKE.]

1573.

253. Foll. 56; size 11½ in. by 5 in.; indifferent Bengali handwriting of about 1750 A.D.; 8-15 lines in a page.

Dvaitanirnayapradīpa, or Kādambarī, a commentary on the preceding treatise, by Gokulanātha.

It begins:

देहस्यानेष निहतो हैतिनश्चियवेश्मनः । प्रदीपस्तिमिरं हन्तु जीशोंद्वाराजिरोदरे॥

नामहितीत। सन देवराजादिशरीरवृत्तिरेकदा बनेका वृत्तिर्यां देवराजादादातिकातिस्वद्विस्त्रे शरीरे तादृशशरीरिविशिष्टात्मिन वा देवराजादिपदानामिस्त वृत्तिः सा च गृसविहितप्रकारोपपत्रापत्रादिसंज्ञिताभित्यंग्यो भगवत्सक्षेत एव सप्तपदार्योतिरिक्तः स्वाभाविको वा शब्दार्थसंबन्धः ०

इति बादसरीप्रदीपनामहैतिनिर्णयविवरणे नामहैतिनिर्णयः परिपूर्णः fol. 8a (8b left blank); वानहैतिनिर्णयः fol. 18b; वाहादानहैतिनिर्णयः fol. 31b; वाहादानहैतिनिर्णयः fol. 31b; वाहादानहैतिनिर्णयः fol. 31b; वाहादानहैतिनिर्णयः fol. 52b; 53a.

Col.: इति महामहोपाध्यायश्री<u>गोकुलनाचप्रयातिः</u> संपूर्णो कैतिनर्णेयप्रदीपः ॥ श्रीतीचेदत्तस्याख्रमिदम् ॥

The MS. seems to contain only a portion of the entire work. Moreover, the different chapters are merely bound together, each being written by a different hand (or sometimes two hands) from the preceding one, and ending at the bottom of the page.

Rāj. Mitra, Notices, V., pp. 166, 281, gives a Dvaitanirņaya-jīrņoddhāra (or prakāśa) by Madhusūdana Ṭhakkura, described as a commentary on Vācaspati Miśra's work on the dualistic theory of the Supreme and the human souls.

[H. T. COLEBROOKE.]

1574.

299. Foll. 91; size 14 in. by 5½ in.; indifferent Bengalī handwriting of 1807 A.D. (by one Nārāyana Datta Sarman); worm-eaten, but mostly in the margin; 12-16 lines in a page.

Dvaitapariśishta, a treatise, in two chapters, on points of Hindu law, not treated by former writers; by Keśava Miśra.

I. begins: खामिन्वासो ममैतन्न °; II. (fol. 57), तातस्ते मकराल्यः ° see Aufrecht, no. 650.

The leaves of the second chapter are paged separately 6-40.

A much larger work of the same title, and by the same author (of which this is perhaps a fraction) is described by Rāj. Mitra, Notices, V., p. 186. [H. T. COLEBROOKE.]

1575.

1395b. Foll. 48; size 12½ in. by 4½ in.; legibly written, in Devanāgarī, at the beginning of the present century; ten lines in a page.

Dvaitanirņaya-siddhāntasaṃgraha, a treatise on controverted points in the performance of certain rites, by Bhaṭṭa Bhānu, son of the Mīmāṃsaka Bhaṭṭa Nīlakaṇṭha; the work being an abridgment of the Dharma-Dvaitanirṇaya, by Bhānu's grandfather, Bhaṭṭa Śaṅkara, son of Bhaṭṭa Nārāyaṇa.

It begins:

लस्तीं नारायणं नत्वा सीतया सहितं रघुं।
गंगायुतं नीलकंठं गुरोः पादांबुनं तथा ॥ १ ॥
पितामहकृतद्वेतिनिर्णयार्थस्य संग्रहः।
नीलकंठात्मजेनेह क्रियते भानुनाधुना॥ २ ॥

तचादौ नवराचिसद्धांतः। नवराचन्नते च देवीपूजनं प्रधानं।0

इति वनवरात्रनिर्णयः fol. 4a; वनवरात्रपारणा fol. 5a; इति चनुर्णी fol. 5b; वप्रमानी fol. 6a; वनमाष्टमी fol. 8b; वस्तार्शीवेधे वस्णीदयनिर्माणनिर्णयः fol. 9b; चतुर्देशी fol. 11a; विश्वयात्रिः fol. 11b; साविनीत्रतं fol. 12a; वपाक्रमे fol. 15a; होलिका fol. 16a; वंक्रांतिनिर्णयः fol. 17a; वस्रणोपवासः fol. 17b; अनूदकत्यामृतावाशीचं fol. 18a; वस्तीत्रनने कर्मानाधानेचं fol. 20b; वस्त्रकाशीचं fol. 21a; वस्तीत्रनने कर्मानाधकारावधिनिर्णयः fol. 23a; विश्वयाधिकार fol. 24b; आस्थिकारनिर्णयः fol. 27a; वस्तियाधिकारणाधिकार fol. 20b; विश्वयाधिकार fol. 27a; वस्तियाधिकारणाधिकार fol. 27a; वस्तियाधिकारण

॰ स्रपुत्रकंविधि: fol. 39a; ॰ तोषियात्रा॰ fol. 40b; ॰ ब्राह्मणस्य मांसनिपेध ॰ fol. 43a; ॰ दत्ताप्रदान ॰ fol. 43b; ॰ स्तेयान्यमहापातकप्रायिश्वत्तनिणियः fol. 46a.

Colophon: इति श्रीमन्मीमांसक्रभट्टनीलकंदात्मजभट्ट-भानुकृते द्वैतनिर्णयमिद्धांतसंग्रहे कोदिलक्षायुतहोमित्र्णयः समाप्तः॥

The author's brother, Bhalla Śańkara, wrote his Kundoddyotadurśana in 1671 A.D.

For another MS. of the work see Rāj. Mitra, Notices, 1I., p. 271.

[H. T. COLEBROOKE.]

1576.

1258a. Foll. 106; size 9 in. by 3½ in.; indifferent Devanāgarī character; 9 or 10 lines in a page.

The same work, incomplete in the middle; with a fragment of *Bhalla Śnikara's* work, of which the former is an abridgment.

The MS. consists of two portions, paged separately, the first of which consists of 33, the second of 73 leaves.

- I. Foll. 1-33 Bhānu's treatise from the beginning to the middle of the anūdhakanyāmṛitā-vāśanca, where the MS. breaks off abruptly.
- II. From fol. 17a (near the bottom) of the second portion to the end, numbered 17-73, contain the concluding portion of Bhānu's work from shortly after the beginning of the kriyādhikāranirnaya.

Dated: संवत्सरे १९९३ पौपकृषाचतुर्थ्या लिखतं लेखापितं सिर्देनबोरिमश्रात्मजलालचंद्रशर्मणा सारखतेन वाराणस्यां श्रीपशुपतिप्रसादादिति ॥

III. Foll. 1-17a of the second portion (the first sixteen leaves of which are not numbered) contain a fragment of the Dharma-Dvaitanirnaya, by Bhaṭṭa Śankara, son of Bhaṭṭa Nārāyaṇa.

It begins: संपूर्वीत्युक्तं। °

1577.

1542. Foll. 153 (the original pagination of which, 142-295, has been obliterated and changed for a fresh one, 2-154); size 10½ in. by 5¾ in.; very well written, in Devanāgarī; fourteen lines in a page.

Viruddhavidhividhvaṃsa, a general review of disputed points of (sacred) law, composed, at Aṇahillapāṭaka, by Lakshmīdhara, son of Malladeva and Śrī Devī, grandson of Vāmana (brother of Skanda), and great-grandson of Soḍha (who, like his sons, was minister to King Someśvara of Śākambharī).

Incomplete at the beginning. The work consists of seven chapters (adhikarana), the first four of which are wanting; a line and a half scored out at the beginning (of fol. 2) of the MS. having contained the colophon of the fourth chapter, and the first few words of the fifth.

Ch. five began orig. यज्ञाणाचायेप्राची - - (some 16 aksharas) भाजादयः श्राद्धादिकारिय इति । तज्ञापि पुजाभावे सिपंडा मातृसिपंडाः शिष्पाश्च दशुस्तदभावे ज्ञानिया-चार्याविति गोतमवचनमुदाहतं । •

Fol. 17a: इति स्मात्तेमहत्तस्त्रीमल्लस्तीथरिवरिचते विरु-द्विविधिविध्वंसे वाकामीमांसायां स्वेत्रजादिपुत्राखामेवाभावे आ-त्रादिस्राद्वादिनिराकरणं नामाधिकरणं[पंचम obliterated]-मिति ॥ तदेवं विश्वरूपप्रोत्तं o

Fol. 70a: इति व वाक्यमीमांसायां सिद्धांताख्यमधिकरणं [घष्ठं] समाप्तं ॥ अय श्राह्मस्य प्रकारात् लक्षणानि प्रोच्यंते । तत्र विश्वामित्रः । व

It ends: व्रजतयस्रनेधकलं पुरुष इति वोधायनसूत्रं॥ इति स्मार्ज १ स्राह्मप्रकाराख्यमधिकरणं सप्तमं॥ व्राह्मणा व्राह्मणा जाता जाता ये गुणसागराः। नागरा नागराजाहिहारो यानहियद्वरः (! or जहेंहारे-योनहें १)॥ १॥

> तदन्वये ऽष्टगोचाणामष्टगोचोन्नतिष्ठितां। मध्याद्वीत्रेशसंभुद्धे गोत्रे ब्जायत काश्यपे ॥ २ ॥ श्रीमदानंदनगरस्थाने स्थानेश्वराभिधः। पंडितो यः खिवद्याभिश्चनुदिगिवदुषो व्जयत् ॥ ३ ॥ श्रीमदानंदनगरे नागरेभ्यो गृहांश्व यः। सप्तविंशतिविष्रेभ्यः प्रद्दौ सपरिच्छदान् ॥ ४ ॥ परमुखः षट्मु तर्केषु चतुर्वेदी चतुर्मुखः। मीमांसामांसलप्रज्ञो यो अभूतस्यान्वये अभवत्॥ ५॥ स्तंद स्तंद्िवतुः प्रतानंद्वंद्रस्वनंद्धीः। ज्ञाकंभरीजितुः सोनेश्वरदेवस्य भूभृतः ॥ ६ ॥ सांधिवियहिकामात्यो ऽरात्यौधकरिकेसरी। सोढलस्य मुतो ब्सोढः श्रृज्ञभिस्तत्पदे ब्भवत् ॥ ९ ॥ तस्य पुत्रावभूतां हो भूतांतभूतकीर्तिती। स्कंदवामननाम्ना तावास्नाताववनीमती ॥ ७ ॥ सवीमात्यपदं ताभ्यां पृष्टीराजो ब्हदनमुंदा । सेनाधिपत्यं स्कंदाय प्रदाय च सुखी स्थितः ॥ ९ ॥ सेनापतित्वं स्कंदाय प्रदाय धृतशक्तये। महादेवसुतायातिद्रुग्रूपो भूपवत् (!) ॥ १० ॥ संधिविग्रहिकाद्यं तु पदं संपाद्य वामने। स्तंदो राजे ऽर्पितानंदो ऽवधीत्रित्यं कुरुय्ककान् [(ी. तुरू ०) ॥ ११ ॥

> सदा स दानानि ददी डिजेभ्यो दंडनायकः ।
> या काष्पपरिखीतायात् तस्य[ा] वैवाहिकं त्वदात्॥१२॥
> स्कंद स्कंदिति वर्षेषु वर्ष्यमाने ऽत्र नागरः ।
> ब्राह्मणं कोपि कोपेन कंपिताधरमुक्तवान् ॥ १३॥
> स्कंद स्कंदिति वद्य कि विम्राः प्रतिवासरं ।
> मदीयहृदये नायमप्पर्डेस्कंदखंडिका ॥ १४॥
> इत्येते नागराः प्रोचुर्यस्यं यात्वा तदंतिके ।
> वद डिजेवं वचनं यद्यस्ति तव योग्यता ॥ १५॥
> कोपात्स पादलक्षे डादशे शाकंभरीं पुरीं ।
> प्राप्प विम्रो राजकुलाद्ययांतं (!) दंइनायकं॥१६॥०२२॥
> गते अयसंगरे स्कंदे निद्राव्यसनसन्नधीः ।
> व्यापादितस्तुरूक्कैः स राजा जीवन्नतो युधि॥ २३॥

हरिराजमधो राज्ये शाकंभर्या निवेश्य सः। संदस्त व कियत्कालं स्थिता तुर्योष्ट्रमं श्रितः ॥ २४॥ द्रम्मार्गा लघाविंशत्या विंशत्यश्च(]. ० त्या च) शतै: समं। वामनः सकुठुंबो (s)णहिल्लपाटकमाट तु ॥ २५॥ मझदेवो ऽभवन्नस्य पुत्रः पुत्रवतां वरः । सुभापितावली कर्ती भर्ती भूतलवर्तिनां ॥ २६ ॥ महस्रसंख्यासाहित्ये लह्यलद्यगसंख्यया । कौटित्याद्यपेशास्त्रेषु कोटिशो यन्मितिनता ॥ २९॥ स श्रीदेवीति नाम्नात्मनाम्नातां परिणीतवान्। लक्षीशवज्ञतो लक्ष्मीधरो अभूद्वरधीधरः ॥ ३६॥ भगवद्वीधभारत्याख्यश्रीपादप्रसादतः । खासादितसदानंदाडीतज्ञानानुभावकः ॥ ३९ ॥ श्रीमति श्रीशवदगहिल्लपाटकपत्रने। मल्लदेवः सहामात्यसभ्यः म्मृत्यादिनिर्णये ॥ ३० ॥ वेदांतस्मृतिसिद्धांतश्रांतः खांतः (? 1. क्रांतः) अवेः पाय। पांचो जप्रतिमरामाख्यं महाकाव्यं चकार यः ॥ ३१ ॥ प्रत्यक्षीभृतभारत्येवितः (!) स्मार्तमहत्त्रमः । विरुद्धविधिविध्वंसं व्यवधान्मुग्धवुद्धये ॥ ३२ ॥

इति स्मातेमहत्तमस्रीमलक्ष्मीधरविराचिते विरुद्धविधिविध्वंसा-भिधानो ग्रंथः समाप्तः ॥ संवत् १५८२ वर्षे चैत्रपुदि ४ भृगौ ॥

At the end of the volume, a leaf has been added, containing a prose paraphrase of the above genealogical account, written by a recent hand:

नागरा बाबणाः खष्टगोत्राः तेषां मध्ये काञ्यपगोत्रे नागरवंशे काश्यां स्थानेश्वरनामा पंडितः चतुर्दिशु पंडितान् जिला। सप्तविंशतिसंख्यकनागरब्राद्ययोभ्यः सपरिछदान्गृहान्ददौ । ०। तदन्वये स्कन्दः १। शाकंभरीदेशाधिपसीमेग्ररनाम्नो राज्ञः सान्धि विग्रहिकामात्यो जातः । तस्य पुत्रः सोढः सो उप्पमात्यः । तस्य पुत्री द्वी स्कन्दवामननामानी । तहेशीयराजा पृथ्वीराजनामा स्तंदाय सेनाधियत्यं वामनाय सान्धिविग्रहिकामात्यं च दल्ला स राजा खस्यो जातः। ततः स्कंदः तुरुय्वकान् अवधीत्। ततः अन्यसंगरे गते स्कन्दे राजा निद्राव्यसनमंदधीः स त्रूक्ककैर्या-पादितः । पुनर्हरिराजनामानं ज्ञाकंभर्यां संस्थाप स्कन्दः चतु-पौत्रममात्रितः । वामनस्तु विश्शताधिकविश्वल्लखद्रयैः सह अगहिलपाटनमगात्। तत्पुत्री मल्लदेवः येन सुभाषितावली कृताप्रति[म]रामार्ख्यं कार्यं च। शास्त्रे कोटिशो मतं यस्य। तेन श्रीदेवी विवाहिता। तस्यां तत्सुतो लक्ष्मीधरी अभूत्। स एव भगवद्वोधभारतोशिषाः अद्वेतज्ञानानुभावकः स एव विरुद्ध-विधिविध्वंसनामानं ग्रंथमकरोत् स रवायं ग्रंथः॥

For fol. 1 of the MS., containing a fragment of Śańkara's (Sarva-)Dharmaprakāśa, see above, no. 1564. [H. T. COLEBROOKE.]

1578.

1531. Foll. 202 (numbered 1-200, nos. 5 and 35 occurring twice); size $10\frac{1}{4}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; indifferent Dovanāgarī handwriting of about 1800 A.D.; 14-16 lines in a page.

Prayogatattva, a manual of ordinary religious rites, compiled, at Benares, by Raghwnāthasūri, son of Bhānuji, in Śaka 1577 (A.D. 1655).

It begins:

शकां यन विशेषतो निगदितं ब्रह्मादिवृंदारकैः खातव्यांतिनवारणाय सततं संभावितं योगिभिः। ध्यातं मंदरसंस्थितेन जगतः संसारवंधि छिटा प्रणीमानसमीदनं तदिखलाधारं महो मन्महे ॥ ९ ॥ नैजप्रभाष्ठल निर्मितकोटि पीठं लेखेंद्रवंदितमहोज्जलपादकंजं। प्रालेगशैललसद्दूर**पत्रजातं** वंदे स्फ़रित्वपयगांचितचारुमी छि॥ २॥ ऋहिनरसुरवारानंददात्री मुडानी हृतमुनिकुलविद्या भक्तवृंदास्तदोपा। दलितदितिनपुंना शवैराज्ञी सदा मां सुखयत् जगदंबा चंद्रभिज्ञावतंसा ॥ ३ ॥ शारदां शरदिंदुसप्रभां श्वेतनीरजसंस्थितां परां। हंसवाहनसंस्तृतां सदा भावये निखिलाचेदां शिवां॥ ४॥ स्मृतिप्रणेतृनथ सूत्रकर्तृ-स्तथापरान् भाष्यकृतो व्भिपुज्य । प्रयोगसंद्भैकृतो अपि नत्वा प्रयोगतस्त्रं चरिकार्मि काश्यां ॥ ५ ॥

संक्षियते रिभः श्रीतस्मातैकमिभः पुरुष इति संस्काराः।
ते च ज्ञारिशिदित्याहतुः सुमंतुगीतमी। गर्भाधानानवलोभनपुंसवनसीमंतोत्तयनविल्जातकमैनामकरणिनिष्क्रमणान्नप्राशनचौलोपनयनमहानाम्न्यादिव्रतचतुष्टयसमावतेनपाणिपीडनहेव पितृमनुष्पभूतव्रससंत्रकपंचयज्ञानुष्टानानि तथा पाकयञ्ञसंस्था
स्वग्न्याधेयमष्टकाः पार्वणश्राद्धे श्रावण्याग्रहायणी चैत्र्याश्चयुनी
चेति सप्त हिवयैज्ञसंस्थाः। स्विग्नहोत्रं दृशपूर्णमासी चातुर्मास्यान्याग्रयणेष्टिनिक्षणप्रुचंधसीनामणीति संज्ञास्त्रथा सप्तसोमसंस्थाः। स्विग्नष्टोम उक्थ्यः पोडशी वाज्येयो ऽतिरान्नो ऽमोर्याम

इति संज्ञा इत्येते चत्वारिंशत्संस्काराः ॥ तथा दया छ्वांतिरनमू-याशीचननायासो मांगच्यमकार्वेष्यमस्पृहेत्यष्टावात्मगुणाः । ज्ञत्ये ऽपि तीर्थेस्नानादयः संस्काराः । ०

इति ° संस्काराख्यं प्रथमं तस्त्रं fol. 3b; इति ° परिभाषाख्यं दितीयं ° fol. 10b; ° स्वस्तिवाचनाख्यं तृतीयं ° fol. 15a; साम्युदियकाख्यं चतुर्धं तस्त्रं fol. 27a;— ग्रहमखाख्यं पंचनं तस्त्रं fol. 62a; ° रजस्रकाशांत्राख्यं पष्ठं fol. 77a, etc.

The last two leaves contain a table of contents.

The MS. ends: इति रघुनायसूरिविरचिते प्रयोगतस्त्रे इकिविवाहास्त्रं पंचविंशं तस्त्रं॥ ०॥

शांडिस्यान्वयसंभूतरघुनाथेन थीमता।

प्रयोगतस्त्रमरिच मुदे इस्तु तक्जगत्पतेः ॥ ५ ॥

शांके वाजिनगेषुभूपिरिमिते तैषे सिते क्षेकभे

स्रीमत्पर्वतनंदिनीपिरवृद्धप्रायप्रियस्त्रीकसि । '

स्रीमद्वानजिसूनुना (!) विरचितं सत्पादकंजालिना

पर्याजानिमुदे भवत्वविरतं यच्छ्रेयसां साथनं ॥ ६ ॥

इति रघुनायसूरिविरचितं प्रयोगतत्वं समानं॥

For another MS. of this work, which omits the first four introductory stanzas, see Rāj. Mitra, Cat. of Bikāner MSS., no. 952.

[H. T. COLEBROOKE.]

1579.

1430. Foll. 155; size $12\frac{1}{4}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; carelessly written, in Devanāgarī, by two different hands, in 1798 A.D.; ten lines in a page.

Nirṇayūmṛita, a work, in four chapters, on the times and seasons suitable for certain ceremonies, compiled—by order of Sūryasenanripati of Ekacakrapura on the Yamunā—by Allāḍanāthasūri, son of Paṇḍita Siddha-Lakshmana. It begins*:

कारणमेकं जगतां वारणमास्येन तारणं विपदां। किमिप महो महनीयं प्रत्यूह्यूह्दारणं वंदे॥ १॥

^{*} These extracts were made long before the appearance of Prof. Bhandarkar's Report for 1883-4 (1887), in which this introduction is given more fully. The readings of the present MS. may still be of some value to Indianists.

3 s 2

भावयामि द्ढभिक्तभावनीं भावितांहियुगलां सुमंगलां । इष्टरां सततिमष्टदेवतां मंत्रवत्सकलमंत्रमातरं ॥ २ ॥ ० यै: क्तः स्मृतिमहार्णवपार-प्राप्तिहेत्रिह संग्रहसेतुः। तालमानि मन्विष्ण्यमाद्यान् कालिनिशीयकृतो प्रषहमन्यान् ॥ ४ ॥ ० जयंति भुमाविह वाह्बाणाः (? l. चा º) क्षितीश्वरादिक्श्रुतवाहुवाणाः। प्रकुवते ये विशदा यशोभिर जगत्समग्रं च सदायशोभिः ॥ ६ ॥ बभ्व यश्च जिद्शैः सरूपस् तदन्ववाये बलवान्सरूपः। चकार नित्यं च समाहितानां परिश्रयं यः परमाहितानां ॥ ७ ॥ 'तस्यात्म[जन्मा]जनि कर्णदेवस् त्यागेन यो विश्वतकर्णदेव:। वपु:श्रिया निर्जितकामदेवः सदा समाराधितवासुदेवः ॥ ७ ॥ तदात्मभूरु इरणे (ण: Bh.) खिनींद्र: क्षितींद्रभिद्धानुमहानुभावः । मुभावदातायतकी तिराति-हरः सतां श्रीपतिमृर्तिरासीत्॥ ६ ॥ खकीर्तिवल्लीप्रभवातिवल्ली-स्थलीव ढिझी नगरीमतल्ली शतप्रमुखा विकसहिलासा सुकार्तिनीरै: समसिंचि येन ॥ १० * ॥ प्रस[क्रमु]कामयहेम ० १९॥ उडरणं शुडरणं संहरणं विडिवां समुद्धरणं। सुद्धदां।पुरातनद्धदां नमिततम (मां Bh.) को न नाम [तसुमाना (! तमनाम: Bh.) ॥ १२ ॥ सौंदर्येण विजंभिणा रित[पित]: शौर्येण श्रीपित: गांभीर्येण सरित्पतिविलसता धैर्येण भूभृत्पति:। संनात्योद्ध(1. हु)पतिः श्रिया धनपतिर्यस्तेनसाहवैतिस

तेनार्योद्वरणेश्वरेण सुमितः स्पर्धेत कः स्मापितः॥१३ †॥

ष्रस्प(?]. सा)वसावाहितसत्प्रतायः खसंनिवेशोचितभव्यदेशं। ष्रध्यास्त सिद्धान(?]. स्त)समस्तशका स्पदं पुरं सादर्भेकचक्रं॥ १४॥ ० यस्योपकंठे सितिकंठकंठ-स्पिप्रभा भानुसुता वहंती। तदुचवेदध्यनिसंनिकपीद् ष्रभ्यस्यतीवाखिल्पावनावं॥ १९॥ ०

पुरं शशासेव पुरंदराभम् तदैकचक्रास्यमनेकचक्रः । स्रसंस्थमंस्थारिजयोर्जितास्य-चिख्यामु (!) येनोद्वरणिद्यती<u>शः</u> ॥ २३ ॥

समुद्रैरिप यः सप्तसमुद्रैः संयुतां महीं । पालयंक्षान्महीपालः पुरालंकुरुते पुरं ॥ २४ ॥

गुणरानाकराचंद्रश्रंद्रसेनस्ता अभवत् । महा महा स देवस्य शालिमौलिविभूपणः (!) ॥ २५॥

यस्य विश्वोपकाराय सता सत्युद्यते करे। शशंके धनदः स्त्रैरं चकंषे कनकाचलः॥ २६॥ ०

तस्यात्मजो अभूचिरितायैजनमा स्त्रीसृथैमेनो जयित खितींद्रः । सुदर्शनेनेव विभित्त गोपी-नारायणन्वं भुषि यः प्रसिद्धं ॥ ३० ॥ ०

चकास्ति यस्पातिनलप्रतापः

प्रतापसेनो ऽवरजः प्रिमद्धः ।

भक्त्वाभिरामस्य सदाग्रजस्य

यो लक्ष्सियाकारम्पेति भद्धं ॥ ४० ॥

श्रीदायैमींदयेदयानयाद्वा विज्ञानशीर्योदिगुणेपु नान्यं। प्रतापसेनस्य समं समंतारू छोके विलोके व्य विचित्रलोके ॥ ४९ ॥

श्रीदेवसेनस्तन्यो जीप गोपी-नारायखस्यानि कामरूपः । लब्बप्रसादेन महेश्वरस्य मनारतिस्तृष्टिमुपैति यत्र ॥ ४२ ॥

देवसेनजुमारस्य जुमारस्य च नांतरं। ज्ञायीनंदकृतो नित्यं विश्वाणां शक्तिमुत्तमां ॥ ४३ ॥

^{*} Bh. gives verses 9 and 10 in the order 9a, 10a; (10b), 9b. His reading of our 10b is:

भन्नीशतशिकशकुंभीकुंभासनीरै: समसिं(से)चि येन। † The MS. numbers both half-verses (13 and 14); hence the next verse 15, etc.

श्रीमूर्यसेनः पुरमेकचक्रं वरांगमध्यास्य जययज्ञसं । यमन्यकातं जितनाककातं गुर्वीयमुर्वीव सदोवैरास्ते॥ ४४ ॥ विद्वास सत्खपि महत्स समाश्रितेष श्रीसिडलक्ष्मणसूतः सुतरामनुष्य । श्रीमूर्यसेनन्पते[निजते]जसो अभूद अल्लाडनाथमितमान**ितमानपात्रं ॥ ४५ ॥** ० ञ्जगाधग्रंषपयोधिं तपालोझ मया [धिया]। समुद्धतं नृपादेशाच्चेनेदं निर्णयामृतं ॥ ४० ॥ मनुस्मृतिं विष्णुपराशराप-स्तंबस्मृतीवीं स्य मिता हारांच। तथापरार्काणियपारिजातान् स्मृत्ययेसारं स्मृतिचंद्रिकां च ॥ ३५ ॥ मात्स्यं कीर्मं वाराहं च दृष्टा वैष्णववामने। मार्केडेयपुरागानि भविष्योत्तरभारते ॥ ४९ ॥ [परिशिष्टं हेमाद्रेरनंतभट्टीयगृद्धपरिशिष्टे। कालादंशे चिंतामिंगं निदंडों च कृत्यकत्यतहं॥ ५० ॥] सकलपुराणसमुचयदुर्गीत्मवरामकौतुकानि तथा। संवत्सरप्रहोपं सभोजराजीयहेवहासीयं ॥ ५० ॥ रूपनारायणीयं विद्याभद्रपञ्चतिं विततां। वीस्य महादेवीयं पुभं निवं[धं] च विश्वरूपकृतं॥ ५२ ॥ श्रीस्पैसेनन्पतेरादेशात्सिञ्चलक्ष्मग्रातनजः। खबाडनाथस्**रिः संग्रहमिह कालुनिर्णेयं कृतवान्॥**५३॥

इति ग्रंघावतारं ॥ ऋषानुक्रमणी ॥ ग्रंघे श्रीसृयेसेनस्य निर्णयामृतसंक्षते । स्नादावस्मिन्नुदाहारः कथितः प्रियतः क्रमः॥

Śloka 50, omitted by the present MS., is found in other MSS., viz. Weber, Cat. Berl., no. 1170; Bhandarkar, Rep., p. 351; Burnell, Tanjore MSS., p. 130b.

For other MSS. see Rāj. Mitra, Notices, I., p. 151; IV., p. 285; also Cat. of Bikāner MSS., p. 426 ('written by Gopīnārāyaṇa, under the auspices of the King Sūryasena,' but beginning and ending differently).

Ch. I., sāmānyatithinirnayaprakarana ends fol. 16b; II., sakalatithinirnaya (calendar of

fasts and feasts), fol. 94b; III., śrāddhanirṇaya-prakarana, fol. 129a; IV., āśaucaprakaranu, ends:

कूप्मांडसंज्ञके घृतं हुत्वा विप्राय गां दस्ता यंचगव्यं प्राज्य पुद्धः । सूतको स्नावज्यकं विवाहादिनंगलं कुर्यात्॥ इति मंगलं॥

इति श्रीसूर्यसेनमहामहींद्रविरचिते <u>निर्णयामृते</u> आशीचग्र-करणं समाग्रं॥

> श्रीसूर्यसेनभूभृडिमलयशः खोरसागरादुदिते । इति निर्णयामृते अस्मन्नाशीचप्रकरणनिर्णयो जातः॥१॥ श्रीमत्पंडितलख(सिद्ध fol. 16b)लक्ष्मणसुतः श्रीसिद्ध-लिक्सीपट-

> इंडाराधनसुप्रसिद्धमहिमा यः सिद्धसारस्ताः । ज्ञादेशादकृतेप सूर्यमहसः श्रीमूर्यसेनप्रभोर् वैधे कमेणि कालनिर्णयमसायज्ञाडनायः सुधीः ॥ २ ॥

As the work is quoted in Acala's Nirnayadipaka (see the next MS.), it must have been composed prior to 1518 A.D.

[H. T. COLEBROOKE.]

1580-1582.

690-692. Foll. 510; size $9\frac{3}{4}$ in. by $4\frac{1}{4}$ in.; fairly written, in Devanāgarī, about 1730 A.D.; 8 or 9 lines in a page.

Nirnayadīpaka, a compendium of rules and opinions regarding religious practices and observances, compiled, in Samvat 1575 (A.D. 1518), by Acala Dviveda (Dvivedin), surnamed Bhūgyavateya.

The author, who was one of three sons of Vatsarāja, and a native of Vriddhapura, carries his genealogy still further up through Govinda, Lakshmīdhara, and Anantu to Dhāvigadeva (?).

It begins (as corrected with the help of the next MS.):

हेरंबः सवैकार्यापेसिद्धिदः सर्वेदा सता । सिद्धिबुद्धिगुतः सो ब्स्तु ग्रंपनिर्मितिकनेशि ॥ १ ॥ देवः श्रीशंभुजन्मा गणपतिरिवलान्नागरानार्यवृद्धीन् रखत्वस्मिन्समस्ते जगित तुभयतो यत्र कुत्र स्थितांश्व। येषां ससप्रवृत्ता परमविधियुता पंचयज्ञान्विता या धर्म्या खाचारयुक्ता न विरमित यतो नित्यचर्या कदा-[चित्॥२॥ बर्नधर्मनिरतैराप चातिषेयैर् यज्ञक्रियाकुञ्चिभिस्तु विचारगर्भैः । थम्यैद्विजेश्व श्ररणागतसाधुवृत्तेर् आस्थापितं पुरवरं हि शिवेन वृद्धं ॥ ३ ॥ विद्यावृद्धा धर्मवृद्धा ज्ञानवृद्धा हि ये नराः। वसंति यत्र तेनैतद्भुद्धा वृद्धपुरं विदुः ॥ ४ ॥ स्राचार्यताम्पगताय चतुर्मेखाय शंभुः खयं खकरसक्तविवाहशोभः। शैलांगजोडहनपर्वणि संव्यतारीत् तीर्थीस्पदं नगरमेतदमत्यसम् ॥ ५ ॥ नास्माभिनेन नागरस्य पुरतो वेदार्थवादः ऋदा जेयो यत्र महत्त्रपैरिति (? त्रमै º) शिशोब्रिसर्पिभिर्निर्गतं। दुवीसा वसति स्म नागनिलये व्यासी अपि काशीपुरे ऽगितः खिस्त समुचरे[त्] त्रिजगतां लंकाकृतात्मा-न्नतः सन्मानमहिति सर्वेभ्यो नागरा ननु । िल्यः ॥ ६ ॥ यतो ब्रह्मपिराजपिदेवपिभिरुपासिताः॥ १॥ ये नागरा भ्वलये प्रसिद्धाः श्रुयुक्तमार्गाचरणे प्रगल्भाः । द्रव्यप्रदानाप्तकुवेरशोभा धर्मेद्विषः प्रत्यनिशं कठोराः ॥ ६ ॥ तेषु व्यक्तिरभृदेका मडोडेत्यभिधोक्तमा। • तस्यां धारिगदेवो भूधरायां (?1. अभूड ०) धमैवधैकः ॥ ०॥ अनंतनामा समभूत्रदंगजी यो अधापिपद्वेदमनंतवाडवात्। अनंतभक्या निजजन्म सार्थकं कृत्वा ययावीश्वरधाम निर्मेलं ॥ १० ॥ लक्षीधरः सूनुरभूदनंताद् ञ्चानंददायी भुवि भूसुरायां। यस्मिन् द्विने श्रीश्व सरखती च बुदुंबभावेन सदोषतुस्ते ॥ ११ ॥

लक्षीथरादामजंतुर्द्धिनेशो

विदार्थिविद्वेदिक कमेविद्यो

गोविंदनामा भुवि विश्वतो यः।

विद्वद्दिजैर्चितपादपसः॥ १२॥

तस्यात्मजो अभूतनु वत्सराजो वत्सैस्त्रिभिविस्तृतवंशराजः। यो धर्मवर्त्माश्रयराजराजः सर्वार्षिविज्ञानिवधौ सराजः (!) ॥ १३ ॥ **श्रीवत्सराजादचल** द्विवेदी जन्देथद्विप्रजनाहिरेणः। श्रीनागराणां श्रुतिसागराणां करोति किंचिक् भक्तमिस्यै॥ १४॥ श्रीमन्महारुद्धभवं विधानम् च्युग्वेदिविप्राप्तमतारिपं यत्। तस्यानुजं निर्णयदीपिकाख्यं ग्रंथं वचोमोहहरं करोमि [करोति 2595] ॥ १५ ॥ ० द्वैवेदीविद्यां प्रधानमभवच्छीवत्सराजी द्विजस तत्सुनुः सकलद्विजांहिरजसामंशः कृती यो व्चलः। तेनायं क्रियते प्रियाय विद्पां सन्निर्णयाकां श्विणां ग्रंथो निर्णयदीपको ऽधिवसता स्रीपूर्ववृद्धं पुरं॥ १६॥ जनकं खं प्रणम्याय गुरु भट्टविनायकं। तिथ्यादेनिययं एते ब्चलो नागरवाडवः ॥ १९ ॥ तिथ्यादिकं चोदनातः (!) श्राद्वदानादिकमैस् । र्जंगत्वेनेष्यते तस्मानिर्गोतव्यत्वमहिति ॥ २०॥

आदिशब्देन कालो नस्वादि च। º

The work is chiefly concorned with the various observances connected with śrāddha, followed by chapters on aśauca and grahana; other ceremonies such as upanayana, vivāha, pratishṭhā, etc., being only cursorily dealt with towards the end of the work.

Of the authorities referred to by the author, the following may be mentioned: Anantabhaṭṭa, foll. 59b, 60b, 444a; Ācūratilaku, fol. 74b; Rshyaśringa, foll. 315b, 340a, 362a; Kāraṇatantra, foll. 481a, 482a, 483a; Kārshṇājini, foll. 334a, 335a, 348a, 350a; Kālanirnaya, foll. 324a, 354b; Kālanirnayadīpikā, fol. 441b; Kālūdarša, foll. 7a, 127b, 184a, 254a; Kaušikasaṃhitā, fol. 139b; Kshīrasvāmigrantha, fol. 45b; Khādiragrihya, fol. 401b; Gabhasti, fol. 450a; Gālava, foll. 276a, 313a, 315b; Grihyaparišishta, foll. 250b, 444b, 468b (also Kāṭhakagrihyapari

śishta, foll. 449a, 450a, 461a; and Maitreyagrihyap, fol. 338a); Govindarāja, fol. 288a; Caturvimsatimata, fol. 419b; Candranibandha, foll. 271b, 273b; Candrasmriti, fol. 250a; Camatkārakhanda, fol. 341b; Jātūkarnya, foll. 336a, 337a, 361a, 398b; Jaimini, fol. 179a; Jyotihsāgara, fol. 446a; Jyotir-Brihaspati, fol. 350a; Trikāndamandana, fol. 445b; Dāmodarīya, foll. 462b, 463b, 469a; Dhaumya, foll. 163a, 164a, 165b; Nigama, foll. 424b, 433a; nigamasmaraņa, fol. 155a; Nirnayabhāskara, fol. 108a; Nirnayaśiromani, fol. 158a; Nirnayāmrita, fol. 39b; Pārijata, foll. 273b, 279b; Paiţhīnasi, foll. 8b, 49b, 56a; Brihaspatijyotirgrantha, fol. 459a; Bhalla, foll. 174a, 238a; Bhāshyasamgraha, fol. 44a; Bhūpālavallabha, fol. 466a; Ratnamālā, foll. 4b, 237b, 463a; Lalla, foll. 171a, 239a, 465b, 474a; Vijnāneśvara (yathā Vijñāneśvarena Smrityarthasāre), fol. 273b; Viśvarūpa, fol. 159b; Viśvarūpanibandha, foll. 163a, 166b, 170b; Viśvādarśa, foll. 271b, 308a; Vishnubhakticandra, fol. 219b; Vishnurahasya, foll. 113a, 181a, 185a; Vyavahārasāra, foll. 464a, 487a; Vyāghra, fol. 418a; Vyāghrapāda, foll. 432b, 434a; Vratakalpa, fol. 220b; Vratasamuccaya, fol. 118a; Śrīpati, fol. 174a; Shattrimśanmata, foll. 395b, 396a, 402a, 415b; Satyavrata, foll. 452a, 457b; Sumantu, foll. 315b, 316b, 331a; Sureśvara, fol. 474a; Smriticandrikā, foll. 151a, 472b; Smritimanjarī, foll. 337b, 359b; Smritisamgraha, foll. 260b, 332a, 434b, 455b; Smritisamuccaya, fol. 333a; Smrityarthasāra, very often; Hāṭakeśvarakshetramāhātmya, foll. 130a, 141b, 234a.

It ends: इति उन्नेषु निर्णयेषु वर्तमानानां पुंसां सर्वकार्येषु मंगलं स्थादिति मंगलं ॥ संपूर्णोयं ग्रंथः ॥
नानानिर्णयसंपन्नः कृतो निर्णयदीपकः ।
त्रुभं भाग्यवतेयेन द्विवेदेनाचलेन च ॥
च्युग्वेदोक्तमहारुद्रविधानस्य सहोदरः । [दीपकः ॥
न्यशंधदर्जनायायां (? जुडांगद्रज्ञनाय यो) कृतो निर्णय-

हैवेदीविद्धां ॰ श्रीपूर्ववृह्धपुरं ॥ वसिते (?1. वसंति) ये वृह्धपुरे द्विजास्ते विवुधोपमाः । तथापि सद्विवेकाय ग्रंथो भूवलये बस्तु नः ॥ पंचसप्ततिमे वर्षे संवत्यंचद्शात्परे । शुक्रस्य कृष्णहाद्श्यां ग्रंथः पूर्णत्वभीयिवान् ॥

इति श्रीनिशीयदीपकः समाप्तः ॥ इदं पुस्तकं केशवेन छि-खिला श्रीलक्षीधरब्राद्यशाय खार्थपरमार्थनिमित्तं दत्तं लेखक-पाठकयोईरिहरी सर्वदा सुप्रसन्नावास्तां ॥

The surname $Bh\bar{a}gyavateya$ also occurs at fol. 424a:

कृते ऽचलद्विवेदेन ग्रंथे निर्णयदीयके । इत्यं भाग्यवतेयेन कृतो ग्रहणनिर्णयः॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1583.

2595. Foll. 290 (of which foll. 164, 174, 270-273 are missing; while three old śuddhipattras are inserted after foll. 32, 57, 124); size 11\frac{2}{3} in. by 5 in.; fairly written, in Devanagarī, by different hands; 10-12 lines in a page.

Nirnayadīpaka.

This MS. is made up of different portions, which still show an original separate pagination, viz. foll. 141 seq., foll. 188 seq., and foll. 252 seq. The last two leaves are older than the rest, while foll. 252-288 are again more ancient than the other portions.

The preceding MS. must have been derived, at least for the greater part, from the present MS., having been transcribed from it by a careful and experienced hand. This was certainly the case as regards the last portion, where the text of this MS. has been exactly reproduced. The lacunæ caused by the lost leaves 164 and 174 occur also at foll. 305b and 318a of MS. 691, without, however, any indication of a gap in the text; while, on the other hand, the gap occasioned by the loss of

foll. 270-273 has been supplied in foll. 476-481 of MS. 692, but evidently from some other source than the missing leaves, as fol. 274 of this, and fol. 482 of the other MS., begin exactly alike in the middle of a word, while the last line of fol. 481b of the latter MS. has been left blank.

The date (of the last two leaves) of this MS. is संवत् १६३६ समये चैत्रविद १५ सोमवासरे लिएियं वाराखस्यां जमदीशबाझखेन ॥

For another MS. of this work, see Rāj. Mitra, Bikāner Cat., p. 427.

[MACK. COLL.]

1584, 1585.

2187, 2188. Foll. 322 and 333; size 11 in. by 5 in.; large, clear, modern Devanāgarī writing; nine lines in a page.

Nirnayasindhu (also called Nirnayakamalā-lara), a comprehensive work on religious rites and ceremonies, compiled, in 1611-12 A.D., by Kamalākara Bhaṭṭa, son of Rāmakrishna Bhaṭṭa and Umā, grandson of Nārāyaṇa Bhaṭṭa, greatgrandson of Rāmeśvara Bhaṭṭa, and younger brother of Dinakara (Divākara) Bhuṭṭa.

The work is one of the chief authorities in Western India on matters connected with ceremonial observances.

It begins [A]:

कारुणेकिनिकेतं रामं सीतालतायुक्तं।
विश्वामित्रान्ववायव्रतितसमालंबशास्त्रिनं वंदे॥१॥
लक्ष्मीसहायं कल्पदूतरलं जितगोकुलं।
वहीपीडं यनश्यामं महः किंचितुपास्महे॥२॥
वेदार्थिभेरस्वाये मायामानुषद्धियां।
पितामहं हिरं वंदे भट्टनाराययाद्ध्यं॥३॥
यत्पादसंस्मृतिः सर्वमंगलप्रतिभूमेता।
तान् भट्टरामकृष्णास्थान् श्रीतातचरणानुमः॥४॥
सर्वेकस्यायसंदोहिनिदानं यत्पद्धयं।
युनदीसोदरीमंबामुमास्यां नौमि सादरं॥॥॥

[बंदुमाधवपादा जरोलं बोकृतविग्रहं।
ज्यायां सं धातरं भट्टदिवाकरणुपात्महे॥ ६॥ om. A.]
हेमाद्रिमाधवमते प्रविचाये सम्यग्
ज्ञालोच्य तच्चमय तीर्थकृतां परेपां।
ज्ञीरानकृष्णतन्यः कमलाकराख्यः
काले यथामित विनिर्णयमातनोति॥ ७॥
संति यद्यपि विद्वांसस्तिन्नं धान्न कोटिशः।
तथाप्रमुष्य वैदग्धीं केचिद्वज्ञातुमी शते॥ ।।

तत्र मंश्रेपतः कालः पोढा । खन्दो ऽयनमृतुर्मोसः पक्षो दिवस इति । ०

The work is divided into three chapters (pariccheda), the 1st of which deals with generalities (paribhāshā) and the several days of the paksha (tithiningaya); while the 2nd (samvatsaraknityaninganam) supplies a regular calendar of religious fasts and feasts; and the 3rd chapter (prakīnaningaya) is again subdivided into three prakarana, treating of, a) samskāra, and various coremonies such as dedications of trees, tanks, etc., of devapratishihā, etc.; b) śrāddha; e) asauca and miscellaneous rites, such as vidhavādharmāh, yatidharmāh, samnyāsa, etc.

Vol. I. of this MS. contains chapters I. (foll. 76) and II. (foll. 150, numbered 148, nos. 57 and 58 being used twice); and foll. 1-72 of the third chapter, terminating in the middle of vivāha; Vol. II. contains the remainder of the chapter (foll. 73-405, numbered 404, no. 168 occurring twice).

The last two concluding stanzas and the colophon run thus:

वसुच्यतुच्यतुभूमिते * गते ऽच्छे नरपतिविक्रमतो उच पाति री द्रे। तपिस शिवतिषी समापितो ऽयं रघुपतिपादसरोस्ट्हे ऽपितस्व॥ ६॥

^{*} Only MS. 193 has the second To, whilst the present MS. has mg instead, and the other MSS. omit it altogether.

जगित सकलिवद्यासिंधुमुध्धियानां
परभणितिपरीक्षा युज्यते सज्जनानां ।
तिदह मम निवंधे दूपणं भूपणं वा
यदि भवित विद्यधैसाद्यवश्यं विमृश्यम् ॥ ॥ ॥

इति स्त्रीमत्पदवाक्यप्रमाणपारावारीणस्त्रीमद्रामेश्वरभट्टसुत -विद्रम्मुकुटहीरांकुरस्त्रीरामकृष्णभट्टात्मजदिनकरभट्टानुजकमला-करभट्टकृते निर्णयसिंधी तृतीयपरिच्छेदः समाप्तस्त्रायं निवंधः॥

Fourteen leaves inserted at the beginning of Vol. I. contain a complete table of contents, but without references to the pages.

The work has been printed at Bombay 1862, and Benares 1865. Cf. also Gildemeister, Bibl. Sansk., no. 318; West and Bühler, Digest, 3rd. ed., p. 23; Burnell, Tanjore MSS., p. 130b.

1586.

1888. Foll. 382 (in three parts of foll. 45, 92, and 245); size 11\frac{3}{4} in, by 5\frac{1}{2} in.; fairly written, in Devanāgarī, by two or three hands, 12-15 lines in a page.

Nirnayasindhu.

Dated: शके १६७१ शुक्कनामसंवत्सरे भाद्रशुक्कनयोदश्यां सीम्यवासरे तिहने समाधिमगमत् ॥ वशोपनामकशंकरेण लि-खितोयं ग्रंथ: समाध्र:॥ after which, by another hand: कर्वे (i.e. Karvekar) इत्युपनामस्य रयुनायभट्टस्पेदं पुस्तकं॥ [Dr. John Taylor.]

1587.

2173. Foll. 507 (in three parts of foll. 60, 129 and 318); size 11½ in. by 5½ in.; clear Devanāgarī writing of about 1780 A.D.; ten lines in a page.

The same work.

[GAIKAWAR.]

1588, 1589.

2654, 2655. Foll. 556 (numbered 557, no. 495 having been passed over); size 10 in. by 4½ in.; good, clear Devanāgarī writing of

the latter part of last century; 8-11 lines in a page.

The same work.

Vol. II. begins with fol. 289, in the lingar-capratish!havidhi (ends fol. 300b).

[Gaikawar.]

1590, 1591.

192, 193. Foll. 372 (paged 44, 106, and 222); size 11\(\frac{3}{4}\) in. by 5\(\frac{1}{4}\) in.; fairly written, in Devanāgarī, by three different hands, towards the end of last century; ten lines in a page.

Nirnayasindhu.

Vol. I. contains the first two, vol. II. the third chapter. [H. T. COLEBROOKE.]

1592.

2690. Foll. 112; size 9\frac{3}{4} in. by 7\frac{1}{3} in.; fairly written, in Devanāgarī; fifteen lines in a page; European paper.

A portion of the Nirnayasindhu; viz. paricch. III., prakarana 2, here called the 4th pariccheda. [Mack. Coll.]

1593.

1149. Foll. 224; size 9½ in. by 3½ in.; good Devanāgarī writing of about 1600 A.D.; nine lines in a page; the last four leaves have been supplied by a modern hand.

Jaṭamalla-vilāsa, a digest of rules of conduct, compiled (in the latter part of the 15th, or of the 16th century), by Śrīdhara, under the patronage of Prince Jaṭa Malla, younger brother of Cāya Malla; son of Bālacandra, and grandson of Phaula, sole minister of the ruler of Philli.

On the first page the writing, which had faded, has been touched up in several places, but not always correctly.

It begins:

रम्योत्तुंगलसत्त्रपोल[८८-]हानांबुधाराभर-भ्राम्यन्मन्नमधुव्रतैप(१र)तिव(१त)रामारअकोरुाहरुः । सान्द्रानंदसुरेन्द्रवंदितपदद्वंद्वारविंदः सदा विष्ठश्वंसन्धूमकेतुरवतु श्रीमानुमानन्दनः॥ १॥ **फुल्लेन्दीवरदामसुंदरतरङ्यामाभिरामद्युति** वंशीनिखनमुग्धतर्णककुलैराकीर्णमुल्स्यकैः। भक्तन्यस्तविनिद्रसुंदरमिल्लन्मंदारदामित्रयं श्रीगोविन्दमनिद्रपंकजन्तुचं स्मेराननाकं भने ॥ २ ॥ कुंडलीकृतभुनंगकुंडलीमंडितो भसितभूपितरेहः। संततं डिरदकृत्तिवृतांगो मंगलं दिशतु मे शितिकंटः ॥३॥ प्रसादमासाद्य सदैव यस्या मुको जीप वागीशतुलामुवैति । सा पुस्तकव्यग्रवरेकहस्ता सरस्तरी मंगलमातनोत् नः ॥ ४ ॥ ऋस्ति खर्णपुरी मुपवेनगरीसींद्येगवीपहा वर्णीनां बहुवित्रसंग्रहवतां पूर्णी चतुर्णी गर्णैः। यस्यां कौश्रलगोत्रजिक्षितिभुजां मंदीरनामामल[:] ख्रवस्रोचियसंभवो भुवि महान् वंशः समुर्ज्ञाभते ॥ ५ ॥ तस्मित्रसीमगुणरानचयैकसिंधुः सिंधूद्भवारमणचिंतनदत्तचेताः। संग्रामनिजितबलोजितवैरिवीरो विशिष्ट[--]रघुवंशभवो बभूव ॥ ६ ॥ भभवदमलमूर्तिविश्वविख्यातकीर्तिः मुकुलनलिनभानुवीरभूपालसूनुः। करकृतकरवालो वैश्भिपालकालः कृतहरिहरसेवः श्रीनयचंद्रदेवः॥ १ ॥ **ष्यम**समरलीलालंपटक्षोग्रिपाल-ख्पितविपुलद्पैश्चंडकोदंडशाली । भ्रनवरतवितीर्थेखरीपूरो धरायाम् खयमकृत कृतायीनियसायीनज्ञसं ॥ ७ ॥ तस्य सूनुरभवन्नयशाली नम्बदेव इति विश्वतकीर्तिः। पार्थिवप्रथितवंश्वतंसः कंसवैरिपद्पंकजहंसः॥ ९॥ तस्याजितष्ट तनयो विनयोपपनो दासः शशीव जगित द्विजदेवदासः । भृपालमीलिविलसम्बनम्बालो भूमावनसवरवैरिनृपालकालः ॥ १० ॥

तस्याभवत्सूनुरनुत्तमौजा ढोलाभिधानो दृढराजश्रन्दः। **ढिल्लिपतिप्रीढतरैकमंत्री** येनाभवत्पुत्रवती जनित्री॥ १९॥ असमसमालीलः सर्वेदा दानशीलः खजनकदनहती धंदिनिमीककती। उपचितवह्वितः संततानंतिचित्रो विदित्विमलवंशः ध्यत्रवंशावतंमः ॥ १२ ॥ हृत्यनिहितकं सध्वंसिपादारविंद-द्वितयज्ञनितभिक्षयास्त्रिताञ्चोपदोपः । सततकनकदानामंद्रनंदवमुखेंद्(?)-प्रियतिविधिविद्यद्यन्तिमोलिः १३॥ तदात्मजः संप्रति वालचंद्रो जागित कीयी जितप्रीचंद्रः। यच्छासनं के दधित सम नित्यं मालां विशालामिव भृतिपालाः ॥ १४ ॥ न्पतिमुकुटरानश्रेशिमंपातानिर्गत् तहरणिकरणराजीमंजरीरंजितांहिः। स्वभुजविजितभूभृत्यापितानंतविज्ञ-द्विजवितरग्लीलो विश्वविख्यातशील: ॥ १५ ॥ तस्याभवन्नयवतस्तनयो दयावान् अंभोनियेरिव वधुः किल चायमन्नः। सत्री बल्ह्यापितवीरविपद्यपद्यो यो जन्मना जनियतारमलंचकार ॥ १६ ॥ तेनार्थिनः कृतवता कृतिनः कृतार्थाह विद्याविनोद्मुद्तिमलमासनेत् (१ म. १ मानसेन) । सौंद्यैनिजितमनोभववेभवेन मानोन्नतेन कुलमुन्नतिमाजगाम ॥ १९ ॥ तस्य सो ध्यमनुजो जटमलः पांडवस्य जगति प्रतिमञ्जः। भाति कीर्तिजितकरीदधीचिर् दीननीरभवद्र्णववीचि(:) ॥ १६॥ तरुणतरिणकल्यानस्यचंडप्रतापो विगतद्रितशंकः शोपितारातिपंकः। सुभितविषुधवृंदो (१ सुहित ०) राजवृंदेकवंद्यो विजितमदनमुद्रो वैरिराजीवचंद्रः ॥ १९ ॥ न दैन्यं रिधातं तेन न सैन्यमि चाधातं। जटमञ्जन्यालेन विद्यां विद्यिमामिह ॥ २० ॥

वालचंद्रनृपनंदनस्मुएलीर्तिचंद्रज्ञरमञ्जारिते । स्त्रीधरेण कृतिना वितन्यते संग्रहप्रथममाहिकक्रमः॥२१॥

सदाचारस्य वेदमूळकालेनात्वयव्यतिरेकाभ्यां दृष्टादृष्टोभयकः पत्रळसंपादकायाभ्यहिंगालेन प्रथममाचारो निरूप्यते ॥ तथा च मनु: ॥ श्रुतिस्मृत्युदितं ०

इति पुरीपोत्सर्गैविधिः fol. 5a; ॰ श्रीचिविधः fol. 6b; ज्ञाचनविधिः fol. 7b; दंतधावनविधिः । ज्ञय केशप्रसाधनादिमंगस्पविधिः fol. 9a; ----

वालचंद्रकुलकेरवचंद्रक्षोिणपालजटमज्ञविलासे। श्रीधरस्य कृतिनः कृतिरेपा संततं कृतिसुदे समुदेतु॥

इति श्रीनहारानाधिरानश्रीवालचंद्रात्मनमहाठकुरश्री -नठमझकारिते नठमझविलासे खाहिकप्रकरणे तर्पणविधिः॥

স্থ देवपूजा। $^{\circ}$ fol. 24b; $^{\circ}$ স্থাह्नित्रप्रकरणे স্থানथिपूजा fol. 30a; $^{\circ}$ भोजनिविधि: fol. 36a; $^{\circ}$ স্থানविधि: ॥ इति $^{\circ}$ স্থাह्नित्रप्रकरणं समाप्तं fol. 37a.

1I. वचनानि विचित्नता मुनीनां वहुधा श्रीधरशमेणा वृधेन । जटमञ्जनृपालशासनान् क्रियते कालविनियीयो ऽधुना ॥ ०

इहाविधिवाक्यवोधितानां निख्छिळक्रमेणां निष्पत्तये ऽधि-करणतयाङ्गत्वेनोपयोगित्वात्कालो निरूपते। तथा हि विधिर्द्वेधा। प्रवतिको निवतिकस्त्र। ०

इति वेधनिरूपणं fol. 41a; नखनव्रतिविनिर्णयः fol. 44a; इति विचिनिर्णयमकरणे प्रतिपदादिनन्माष्टमी-पर्यनितिर्णियः fol. 55a; दुर्गीष्टमीनवस्योनिर्णियः fol. 57b;—रकाद्शीद्वाद्शीव्रतिर्णियमकरणं fol. 83a; शिक्तवा fol. 86a; च्यानित्रि fol. 85a; होक्तिका fol. 86a; च्यानित्रि fol. 86b; दोपोत्सव fol. 87a; श्रावणी fol. 88b; युगादिकालिर्गियः fol. 94b; महालयिनर्णियः fol. 97b;—इति श्राद्धप्रकरणम् fol. 115a; नंश्रन्मणकालानिर्णयप्रकरणम् fol. 120a; ग्रहणकालिर्णियः fol. 125a; श्रावणालिर्णियः fol. 125b; नांसित्रलिदिविहित्रनिपिद्धकालिन्णियः fol. 141b; इति क्रतुकालोपगमनिर्णियः ॥ ib.

खय गभौधानादि संस्काराणां कालनिर्णयः । ॰ पुंसवना-दिकमैकालनिर्णयः fol. 142b; उपनयन ॰ fol. 144a; विवाहादि ॰ fol. 146a; खिथवेदन ॰ fol. 147b; मृतिकाल ॰ fol. 151b; खनध्यायकाल ॰ fol. 157b; देवारामादिप्रतिष्ठाकाल ॰ fol. 160a; खग्न्याधानादिकाल ॰ fol. 161a;—संकीर्णकप्रकरणम् fol. 170h; इति $^{\circ}$ तिथिनिर्णयप्रकरणं समाप्तम् fol. 171a.

III. On asauca, beg.: मुचि: कर्मीण कुर्वीतित सकल्वेथकनेसु मुद्धिरिधकारिविशेषणं ?

इति ⁰ शुडिप्रकरणं fol. 204b; तैजसादिद्रवाशृडिः fol. 207b; धान्यादिशृडिः fol. 210a; सिद्धानाशृडिः fol. 213b; नोयशृडिः fol. 213b; भून्यादिशृडिः fol. 215a; सभावशृडिः fol. 217b; देहशृडिः fol. 219a; इति श्रारिशृडिः। भ्रय स्नानशृडिः। fol. 220b.

It concludes with four stanzas in praise of Kṛishṇa (स्कानुरदकुंडल), after which:

वालचंद्रजुलकीरव । । । see above.

संवत्सरे श्रीनृपविक्रमार्के

वानाववाणि शितिभाजि (!) तिज्ञाः (!. तिथ्यां) । पुची शिते कारितपाव (नि) वंधे वालेंद्रपुत्रं (!) जटमञ्जनामा ॥ ६ ॥

इति श्रीगनाधिराजश्रीवालचंद्रात्मजजटमस्यतकारितं (!) जटमल्लिकाम् शृद्धिमकरणं संपूर्णम् ॥

जटमञ्जविलासः समानः॥

Among the authorities quoted may be mentioned: Kuranatantra, 158b, 161b; Kālanirnaya, 155a [तथोक्नं कालनियीये। कार्यडप्रमानुवाक्यानां समाप्ती काल इयते। दशाष्टपंचरात्राः स्युस्तत्र्यानां (!) तु चाहं भवेत्। तंत्राशि संहिता ब्राह्मशास्यकं च॥ ?not in the Kālamādhavīya]; Kālādaršakāra, 104a; Dāmodarīya (astron.), 144a; Pañcānanasimha, 126a; Pārijāta, 147b [मनु: । चतसस्तु परित्याज्याः शिष्यगा गृहगा च या। प्रतिश्री च विशेषेण जुंगितीपगता च या॥ जुंगिती निंदितः ॥ प्रतिलोम इति पारिजातः]; Prāsādadīpikā, 26b अिय शिवे वज्योनि ॥ प्रासाद्दीिपकार्या ॥ जयावंध-कसिंद्रं तथा चैसंधिके सुभे। दमंतीकेतकी चूथीमालती कुट-ज्ञानि च ॥ युमृर्णं चावमारश्च प्रमादेनापि मापयेत् (!) । वर्वरां सर्जेपनीं च तथा च कुमुद्द्वयं॥ two ślokas more]; $Ratnamāl\bar{a}$, 145a, 161b; Vallabha, 162b (Vallabhācārya, 38a, 163b); Viśvādarśa, 102b; Vishņudharmāmrita, 124a; Śrīpati, 135a, 145b, etc. (-pandita, 160a); Shattrimsanmata, 40a, 47b; Smritisamgraha (जातकमे च पुंसूतिः सीमंतोन्नयनद्यतं । मल्हिन्नुचे जीप कुर्वीत निमिन्नं यदि जायते॥) 126b; (আहो डब्दे वा तृतीये वा विष्रश्चीं डं प्रकल्पयेत्। देवात्तस्यान्तराये च पंचमे डिप न दुर्प्यात्॥ तृतीये वा पंचमे वा चूडा राज्ञां विज्ञामिष । निगद्याल्यानमेतत्॥), 142b; Simpitisamgrahu-lara (तपनस्य सुता गंगा गीतमी च सरस्रती। रजसा ना-भिन्नमने वेणा च नदसंज्ञिता इति॥) 137b.

[H. T. COLEBROOKE.]

1594.

1441b. Foll. 119; size 12 in. by 4 in.; carelessly written, in Devanāgarī, in A.D. 1799; eleven lines in a page.

The same work. Copied, very incorrectly, from the preceding MS., with the exception, probably, of the last four (modern) leaves of that copy. The verse containing the date is given thus:

संवत्सरे यीनृपविक्रमाक्रे वात्रवासिक्षितिभावित्तिना शुचौ शिते - रिसमात्रनिवंधे वालेंद्रपुग्नं - ठनलनामा ॥ ०

TH. T. COLEBROOKE.

1595.

2772. Foll. 403; 4to; size 12\frac{3}{4} in. by 10 in.; fairly written, in Devanāgarī; 31 lines in a page.

Jayasimha-Kalpadruma, a general digest of rules and opinions on religious observances, compiled, under the patronage of Jayasimha of Mathurā, in A.D. 1713, by Ratnākara, son of Pandita śrī-Deva Bhatta, of Benares.

It begins:

करोंद्राननं चारुचंद्रावतंसं
सवइंडपालीमिल्ड्रंगमालं।
स्वपणीसृतं विद्यपूर्ग हरंतं
गणेशं सुरेशं तमाद्यं प्रपद्ये॥ १॥
स्रोजानकीशं श्ररणागतेकदुःखापहं स्रोगिरिजाधवं च।
स्मृत्वाच पृज्यी पितरी गुरुख
स्रोधातरी सूर्यसमी नमामि॥ २॥
स्रासीद्वसाद्वितीयं विगुणविरहितं निक्कलं निर्विकारं
यिवनमानं तदेव प्रलयनलिनधी विद्याहर्ष वभूव।

ज्ञातस्तवाभिषयाद्विधिरमितमतिस्तःप्रपौचो विवस्तांस तसाबैवखतो ऽभूनन्राबिलगुणस्तज्ज इस्वाकुभूप:॥३॥ इख्लाकोस्त कुले गिरीशसदृशो राजा ककुत्स्यो सभत तद्वीवानतनुदुढः समजीन श्रीधुंध्मारी नृपः। मांधाता तु तदन्वये समभवत्तस्यान्वये अभून्महान् राजा धर्मविवृद्धये किल हरिश्चंद्रः सुरेंद्रोपमः ॥ ४ ॥ प्रे हरिश्चंद्रकुले विशिष्टे गरेण युक्तः सगरो हि जातः। भगीरथस्तल्लनः प्रसिद्धः श्रीजाह्वी येन महीमनायि॥ ५॥ खटुांगः समजीन तल्ले जीतथन्ये तद्वंश्यो रयुरिति नामतः प्रसिद्धः । तद्वंशे विभूरवितं महीं च धर्म छीरामः द्यापितनिशाचरो दभृव ॥ ६ ॥ तत्पुत्रः कुश इति विश्रुतः पृथिव्यां तद्वंशे विषुलयशा वृहद्वलो ऽभृत् । युद्धे यः नुरुकुलनाशके प्रसिद्धे भिचार्के परमपदं जगाम सद्यः ॥ ७ ॥ तद्वेशे वितते महाभटनुते धमैकसेतुमहान् पृथीराज इति प्रसिद्धमहिमा सत्सात्वतामग्रणीः। राजा श्वत्रध्रंथरः समभवश्रस्याभवज्ञोचरो वाचां यो मनसाप्यगोचरतरो विष्णुः कृपावारिधिः॥॥॥ तद्वंशे मानसिंहः समभवदत्लः प्रत्यहं दानमज्ञान् ईपादंतान्गजेंद्रानभिनवतुरगान्याचकभ्यो ऽददाद्यः । यम्रोवींशाननेकानुद्धिजलगतान् खंडशः खेषेलीयैः कृत्वा साम्राज्यलप्ट्सीं समयहद्भितो भारतं मत्स्यदेशे मानसिंहादभृत्रस्माज्जगितसंहो महावलः। जगित्संहान्महासिंहो जयसिंहस्तु तत्सुतः ॥ १० ॥ येन श्रीजयभिहेन दिल्लींद्रपदिलम्बयः । शिवप्रभृतिभूषाला वज्ञां नीताः खतेनसा ॥ १९ ॥ तस्याम्यपुत्रः प्रवलः पृथुश्रीः श्रीरामसिंहो व्यनिपालपाल: । कीमें कुले अधूद्धिजितारियगैः श्रीरामपादाकाविलग्निचन्नः ॥ १३ ॥ यः कृत्वा बद्धपुत्राभिधनद्पुलिने खण्भूमिविशालां मुक्तामाणिक्यरम्यां गिरिजलिधयुतां चाददाद्वाडवेभ्यः। दारिद्धं याचकानां कथमपि न गतं यत्परा कर्णदात् तिखपं भूरिभूमिद्रविणवितरणैरव्यतो नास्ति लोके 11 93 11 तत्पुत्रः कृष्णसिंहः प्रियतगुणगणः कृष्णवत्सोत्सवाद्यो जातः पृथ्यां पृथुष्रीरिरगणितिमिरध्यंसने भानुरूपः । तस्माच्छीविष्णुसिंहः खपितिरपुगणः पालकः सज्जनानां राजा राजीवनेत्रः समजीन मथुरा * पालिता येन [पूर्व ॥ १४ ॥

तस्माच्छीविष्णुसिंहाख्याद्राजा राजीवलोचनः । जातः श्री<u>नयसिंहो</u> ऽसी श्रीरास्थेरिय चंद्रमाः॥ १५॥ [० ३१॥

In the verses omitted the author eulogises Jayasinha's virtues, especially his piety and liberality to Brāhmans.

> प्रोद्यच्छ्रोमदसीमराज्यविल्सिहिल्लीन्द्रसेनाचल्ट् दृष्यद्योधगणे हुसेनसिहतान् (!) क्लेक्षन् ख्यं योऽनयत्। स्वं राज्यं परिगृद्ध खद्धसिचवो† राजा गृहे संवसन् सामंतेष्वतपसहस्रकिरणो ग्रेमो यथा दुःसहः॥ ३२॥

> तेन श्री नयसिंहेन सर्वेशास्त्रायसिंविदा।
> संप्रार्थितस्तियेः कृत्यं कुरुतेति सुसंग्रहं॥ ३३॥
> रामां प्रिप्रवर्णः सुकर्मेनिरतः शांडित्यगोत्रोद्ववः
> काशीस्यद्विज्ञदेवभट्टतनयः सम्राट् सुविद्यान्वितः।
> संल अर्थेनसंचयै वेहु विथैः सर्वो स्कृतूनाचरंस्
> ताग्री वे व्रतकत्यशां खनममुं निर्माति रानाकरः॥ ३४॥

हेमाद्रादीन्समालोका ग्रंथान्त्राच्यार्थसंयुतान् ।
तेभ्य एव समादाय पुराणेभ्यस्तपेव च ॥ ३५ ॥
किंचित्किंचिद्वतत्राते तत्सिद्धे समये ऽपि च ।
संदभीं रिचतो रामतुष्ट्ये च भवतादयं ॥ ३६ ॥
स्म्यतां साहसं धीरेर्गुणविद्वरमत्सरैः ।
यद्य्यं सुष्टु तहासं यदसच्छोध्यतामिह ॥ ३७ ॥
बहवो हि बुधाः संति तिविष्धाः सहस्राः ।
तथाप्यस्य तु वैद्र्यं सुदृद्धिः संविचायतां ॥ ३६ ॥

वस्यमाणव्रतेषु कालस्य निमिन्नत्वादादी कालस्वरूपं तिन-र्णयश्रोत्र्यते । °

The work is divided into eighteen sections (stavaka), on the contents of which see Rāj. Mitra, Notices, IV., p. 276 seq. (another MS., Bikāner Cat., no. 850).

It ends:

श्रीमहिल्लीशसेनोद्घटिवकटभटोहंडमल्लेभसिंहश् चंडोन्माद्यनुरष्व(रूटक) धुभितवसुमतीपालने धर्मराजः। पौत्रः श्रीकृष्णसिंहिश्चतिपकुलमणेविष्णुसिंहस्य पुत्रः श्रीमान् राजाधिराजो <u>जयहिर</u>मराधीशवाकी सुखी

स्रीमत्वंडितदेवभट्टतनयः श्रीराघवांश्रिद्वय-ध्यानावाप्तसमस्तकामनिहवः सम्राट्स रालाकरः। तुष्टी श्रीजयसिंहवर्मनृपतेः कल्पद्रमे ऽष्टाद्शं वारादिव्रतिवस्तरं समकरोज्ञ इसकामदं॥ २॥ यश्च के ज्वंतिपुर्यी डिजवरसहित: सन्मूखं सोत्सवाद्धं ज्योतिष्टोमं ततो वैजयन्पितयुते वा पुरे वाजपेयं। श्रेष्ठं सर्वे क्रतुभ्यो विविधविधयुतं पींडरीकं च यज्ञं षद्त्रिंशद्यससाध्यं द्विजवरसिंहतं द्वादशाहक्रतुं च॥३॥ सर्वतोमुखमखं क्रतू तमं संविधाय युगवैदिकायतम् । देवभट्टजनुषाग्रजन्मना कट्यवृक्षरचना त्वियं कृता॥४॥ शाने विक्रमपार्थिवस्य शुभदे व्योमिंसमेंद्युग वर्षे शोभनसंज्ञ के शिवातयी मासे नभस्याख्यके । क्रमेश्रीजयसिंहदेवनगरे पुर्णे विकेशांचिते ग्रंथः कल्पतरुः समाप्तिमगमत्सञ्ज्ञान्विसप्रदः॥ ५॥ रानाकरेण जयसिंहसमर्चितेन सद्वाक्यरालानवहैः परिसंगृहीतः। ग्रंथो ऽर्थेदः समलकल्पमहीरुहास्यः श्रीज्ञानकी शपदपसयुगे ऽपितो ऽयं॥ ६॥ ग्रंथान् बहुन् सुविततान् सुचिरं विभाव्य कप्टेन यः कविवरैर्राधगम्यते अर्थः। निर्मत्सरं बुधवराः परितो विचाये · ग्रंपादुरीकुरुत तंहि विना प्रयासं॥ ७॥ दिवि पंचकत्यतरवः परं श्रुता जयसिंहवर्मनृपतेः समानते । क्यमन्यया सुरमणो डेविकापुरे चिततं यदाध्वरमिषात्समाययौ ॥ ७ ॥

इति श्रीदेवभट्टात्मनपींडरीकयानिरात्नकरिवरिनते श्रीनयसिंहकट्यदुने द्योते स्वष्टाद्यः स्ववकः ॥ समाप्तश्रायं ग्रंपः ॥ ०
श्रीसंवत् १६९६ मीती स्वाश्चीनवदी ३ तृतीयाकेदीपूर्वक समाप्तः
वारसोमवारके दीन संपूर्णिलखीतं तिवाडी श्रीरामबाद्यगदेसवालीगुनरगोडकाशीमध्ये राजमंदके वाशी ॥ श्रीमथुरानायजीसाहायः ॥ ०

[Coll. of Fort William.]

^{*} मधुरा A.

[†] Thus A.; च सुसचिवो B.

1596-1598.

1337, 1026, 1550. Foll. 847, the first of which is wanting; size 11½ in. by 6½ in.; fairly written, in Devanāgarī; twelve lines in a page. Jayasimha-Kalpadruma.

It begins with the concluding words of the 9th introductory couplet (॰ मत्स्यदेश) which, however, is counted the 10th in this copy.

Dated: संवत् १८६३ चैत्रमासि शुक्कपक्ष १० शनिवारे. [H. T. COLEBROOKE.]

1599.

565. Foll. 478; size 12½ in. by 6¼ in.; fairly good Devanāgarī writing of 1802 A.D.; 12-16 lines in a page.

The same work.

[H. T. COLEBROOKE.]

1600-1602.

909-911. Foll. 1-248, 249-474, 475-737; size 15½ in. by 5 in.; fair Bengalī handwriting of 1799 A.D.; eight lines in a page.

Rāmaprakāśa, a similar digest, compiled in the name of Kṛipārāma (son of Yādavarāja), a descendant of the royal family of Māṇikyacandra, and himself a feudal lord in the times of Jehāngīr and Shāhjehān (first half of the 17th century).

Though the work is ascribed to Kṛipārāma himself, the fulsome praise bestowed on him, and on his son Govardhana (Pṛithumati), leaves little doubt that the work was compiled by some protégé of his. Indeed, the real author would seem to be Rāghavendra, son of Kāśīnātha, and father of Rāmadeva Oiramjīva, as appears from a statement in the introduction to the latter's Vidvanmodataranginī (Aufrecht, Cat. Bodl., p. 261a)—where a Mantrārthadīpikā is also ascribed to the same author—though the work there referred to under the title Rāmaprakāśa seems to be rather the commentary on the

Kālanirņayadīpikā (see nos. 1664-66), likewise published under Kripārāma's name.

It begins (with the figures supplied): प्रगम्य सकलेशानं सकलेशानतृष्टये। कालतत्त्वार्णवे रामप्रकाशं सेतुमाद्धे॥ १॥ महेशानकपारामक्पारामेख तेन तु। संपादनीयो ग्रन्यो व्यमानन्दयत् सज्जनान् ॥ २ ॥ शौर्य यस्य महाप्रतापनुपतेजीगति मुधि स्थितं कीर्तिर्थस्य जनान्रस्त्रनकरी विश्विरिद्शी धादति। यत्सनुः समरे द्विपत्यितिभुनः शूरानिहन्ति ख्णान् जाता[न्] वीरविमद्ैनः षृथुमितनीमा च गोवर्धनः॥३॥ यद्वद्धिः सदसद्विवेकनिपुणा प्रागेव जाग्रद्यशो-जाहाँगीरमहीमहेन्द्रगिणता श्रेष्ठचेन सङ्गृद्धिपु । यज्ञीतीरवगत सज्ञयगुरुः शुक्री ऽपि मोहात्व्यं स्तअञ्चालितश्रीभैमी(1. पे ई)पद्सक्वीति पुनः प्रेश्वते कर्तव्यानिह कुवैतो ऽपि विषयात्राशिक्तमत्रेक्कतो [॥४॥ यस्यानन्दिहृदः सदैव परमब्रह्मेननिष्ठं मनः। तातः परिदानसङ्खे विहरतो विद्याविचारेच्छया दीने यस्य दया श्रुतिस्मृतिगताचारः समुन्मीलृति [(L.स उ॰) ॥ प ॥

श्रीमह्यसमृहवन्दितपदश्रीमाहनाहाँ कृपापार्च यादवरायवर्भतनयो माणिक्यचन्द्रात्वयः ।
गौडस्रवनुरुोद्भवो * भुवि कृषारामाभिधो भृमिपो
ग्रन्थं भमेकृतां कृते रचियतुं तिम्मन्मनो यो द्धी ॥६॥
सन्ति यद्यपि भूयांसो ग्रन्था स्वोत्तमोत्तमाः ।
तथापि कंचनाखादमयमृत्यादियप्यति ॥ ७ ॥
शास्त्रतस्त्रार्थसंद्रानाद्ये धीरा गतमत्सराः ।
गुणग्राहितया तेपामच दृष्टिभैविष्यति ॥ ६ ॥
हेमाद्रिमाधवादीनां गौडानां तस्त्रदर्शिनां ।
संततं समिभज्ञाय ग्रन्थो व्यं परिनिर्मितः ॥ ६ ॥
तेपां मिषो यच्च विरुद्धमागतं
मतं विचारेण च तत्र यस्त्रियं ।
तद्वितं चाव मनोविच्छ्यणैः
ख्यां निवेष्ट्यं सदसत्त्रयुद्धये ॥ १० ॥
स्रय श्रुचि तत्नाल्जीवी कभे कृपौदित्यादिविधी ०

The arrangement of the subjects treated of is the usual one, viz. I., generalities as regards times and seasons; II. (from fol. 132a), a complete calendar of religious duties; III. (from fol. 621b), special rites, here mostly of the *Vaidili* order.

Among the authorities cited may be mentioned: Kālādarśa, foll. 227a, 369a; Krityatattvārņava, 229a; Gaigāvākyāvalī, 229b; Gaudagrantha-jyotisha (or -kāra), 233a, 238h, 243a, 261b, 289b, 340a; Canafatithitativa, 203a; Gaudanibandhu(kāra), 103u, 387b; Caturvimšatimata, 718a; Janmalagna, 664a; Jyotihsamgraha, 310a; Tithitattva-gaudagrantha, 231a; Tirthacintāmaņi, 229b; Dākshiņātyagrantha, 231a; Dākshiṇātya-Jyotihsamyraha, 70b; Dīpakālikā, 339a; Nirņayāmrita, 220b; Purāņasamuccaya, 152b; Pratāpamārtaņda, 202b, 232a; Bhojarāja (quoted from Gaudanibandha), 130a; Bhojarājīyayrantha, 237b; Madanaratna, 659a, 664a, 671a; Rājamārtaņda, 130a; Viśvarūpanibandha, 326b; Vishnurahasya, 348b, 459b; Śāntidīpikā, 343a; Śivarahasyo, 234a; Samvutsarapradīpa, 645b. It ends:

> भट्टाचावैज्ञातावधानकृतिनिर्णयादिशास्त्राचिविद्-वर्षे द्वेतमते तदेकतरतो निर्णायके भूरिज्ञः । ज्ञाज्ञां तत्र विधाय धर्मविदुषां हर्षाय सम्पादिते ग्रन्थे अस्मन् विमल्हे प्रयानु सुधियां चेतांसि निर्विणतां॥

इति गौडक्षेत्रकुलावतंसयादवरायात्मजमाणिकाचन्द्रान्वयम-हामितकपरमञ्जानिविराजमानमानोज्ञतकीर्तिमतापोर्जितस्रीकृ -पारामिवरिचतः कालतस्त्रार्णेवसंतरणोपायसेतुभूतिस्त्रच्यादिका-लिग्णैयको रामप्रकाशनामग्रंथः समान्नः॥

> थराक्षिशैलेन्दुमिते शके री(द्राब्दे) गनारिगे हेलिदिने चलेखीत्। रामप्रकाशं द्विजजीवनाख्य-सुतेन दुर्गोचरखं विभाव्य॥

> > [H. T. COLEBROOKE.]

1603. 2316. Foll. 145; size 13 in. by 5 in.; good, modern Devanāgarī writing; from fol. 67 by a different hand; nine lines in a page.

Paraśurāmaprakāśa, a digest of matters relating to ācāra and śrāddhu, by Khanderāya, son of Nārāyaṇa Paṇdita.

The work consists of two chapters (ullūsa), only the first of which (on ācāra) is contained in this MS. It begins:

निक्योतन्मदगंडमंडलमिलङ्गंगावलीमंजुल-ध्वानाकर्णीनमीलिताक्षियुगलव्याजाङ्गस्य प्रभुः । भक्तेभ्यः किमदेयमस्ति परमं वस्तु चिलोकीतले ध्यायज्ञंतरतीव मंगलचंपदेयाधेदाराग्रगीः॥ ॥॥

यः खीरोदमुतारदच्चदसुथाखादैकतानः स्फुरत् तत्सींदर्यनिभालनेकरिकसाद्वक्रसीरभ्यवित्। श्रोता तन्मशितस्य तत्कुचपरीरंभोत्सुकः संगमे श्रीविद्याः सकृदिंद्रियेरनुभवन् सवैः सुखं पातु वः॥२॥

The work was composed at Yamunāpurī, on the river Gomatī, by order of Paraśurāmamiśra (prabhū), son of Horilamiśra, and grandson of Sūryūkara (of the Pūrūśaragotra). Of himself the author gives the following genealogy:

Viśvanātha of Varāṇasī, his son Anantapaṇḍita, his son Kṛishṇapaṇḍita, his son Nārāyaṇapaṇḍita, his sons Nīlakaṇṭha and Khaṇḍerāya.
Of Nārāyaṇapaṇḍita it is said:

स रकदा संमतमानुपूर्वम् खाहूय तं होरिलिमश्रसूनुः । निबन्धमेकं कुरु पंडितेति विपश्चितां संसदि संदिदेश ॥ ३५॥

ततः स नारायणपंडितो विष समादिशद् ग्रंथिममं विधातं । तं धर्मशास्त्रायविचारिनष्ठं पुत्रं कनिष्ठं हि गुणैर्गेरिष्ठं ॥ ३६ ॥

श्रीनारायणपंडितस्य तनयः श्रीनीलकंडानुजः खंडेराय इति श्रुतिस्मृतिपुराणांचे समुद्धृतः च । नत्वा देवमभीष्टदं स्विपतरी विद्वज्ञनप्रीतये संक्षिप्तं कुरुते निवन्धमिकलग्रंचायैसारास्पदं॥ ३०॥ ० नाम्ना हि परशुरामप्रकाश इति विश्रुतो ग्रंथः। प्रकटयत् धर्मतत्वं तमसा वृतमयेतस्वविदां ॥ ५१ ॥ निबंधे प्रथमोल्लास खाचाराख्यः प्रकीतितः। द्वितीयः श्राइसंज्ञः स्यादुल्लासश्च तथा पुनः ॥ ५२ ॥ - -

The MS. ends: इति खप्रप्रकरणं ॥ इति परणुराम-प्रकाशे निद्रामयुखः।

इति श्रीशासद्वीपीयकुलावतंसहोलिलमिश्रात्सनपंडितमं -डलीनंडनायमानसार्वभौमलुखवाणीरसालरायपदवीविराजमान-मानोत्ततत्रीप्तत्परम्रामित्रकारिते वाराणसीस्थर्भाधिकारि -नारायणपंडितात्मज्ञखंडरायपंडितविरचिते परमुरामप्रकाशे आ-चारोल्लासः समाप्तः ॥

For another MS. of this work see Weber, Cat. Berl., no. 1025.

[H. T. COLEBROOKE.]

[11 3 11

1604.

1217a. Foll. 132 (foll. 75-82 of which are wanting); size 11½ in. by 4¾ in.; fairly written, in Devanāgarī, about 1650 A.D.; 10 or 11 lines in a page.

Dinakaroddyota, a digest of matters relating to religious observances, compiled by Dinakara Bhatta, son of Rāmakrishņa Bhatta, grandson of Nārāyaņa Bhaṭṭa, and great-grandson of Rāmeśvara Bhatta.

This volume contains that section of the work which supplies a regular calendar of religious feasts and fasts (Varshakritya).

It begins:

संसारचक्रे मुनयो ज्यानाय यां मातरं मानुदरे निवासं । नेक्कंत्रमां तामभिनम्य मार्च न स्थामहं कस्य मनोरथस्य ॥ १ ॥ स रामकृषाः प्रथितो ऽपि मर्त्ये यस्मिन्नपरामा (!) इति खवाचा । समाद्धे विज्ञानेषु विज्ञैः श्रुतिश्रुतागुल्बमहस्त्रसाम्यात्॥ २॥ ब्रुते दिनकरः काले यदन्येन न कल्पितं। वचसामाकरानुक्ती सदीपः (? सदीपः MS.) कालमाथवः टारेष्टिव निवंधेषु जीर्गेषु सुधियां ग्रहः। वयस: स्वपणायैव न रसाय कदाचन ॥ ४ ॥ यत्र माधवहेमारी युप्धाते महागजी । तत्र मां वर्गां लोकस्तदीयमभिधास्यति ॥ ५ ॥ मझंथाभिज्ञमासाद्य कालं नेप्पति पंडितः। मीनेन वा कथाभिवीं कर्णकंडूयनेन वा॥६॥ ग्राग्रहश्चेजागतीतले असिन् ग्रंथांतरं द्रस्यति नैव को ऽपि। परं त देवस्य गतिं न जाने लोका गुणाद्यां गृहिणीं त्यनंति ॥ १ ॥

अखंडकालस्य निर्णयानहित्वात्तदुपाधयो निर्णीयंते। तत्र दिनं चतुर्था। 0

Iti .. paribhāshāprakaraņam, fol. 13a; grahaņanirņaya, 43b; ravisamkrāntinirņaya, 47a; caitrakrityunirūpanam, 52b; vaišākha, 56a; jyeshtha, 57a; āshāḍha, 61a; śrāvaņa, 70a; bhādrapada, (lacuna); āśvina, 107a; kārttika, 121a; $m\bar{a}rga\hat{s}\bar{i}rsha$, 122b; $m\bar{a}gha$, 126b; $ph\bar{a}l$ guna, 131b.

It ends: नध्यचादियोगो दिनप्यीधैगतो ग्रास्य इल्कं प्राक् चैत्रामावास्यामत्वादि ॥ इति श्रीमद्रामेश्वरमृनुश्रीमन्नारा-यणसुतस्त्रीमद्रामकृष्णात्मजदिनकरकृते दिनकरोद्योते वर्षकृतं समाप्तं ॥

[II. T. COLEBROOKE.]

1605.

275. Foll. 72 (numbered originally 94-102, 94-156; and then by a different hand consecutively 137-208); fairly written, in Devanāgarī, by three different hands, c. 1650 A.D.; 8-12 lines in a page.

Another section of the Dinakaroddyota, treating of śrāddha or obsequies. Probably incomplete at the beginning.

The MS. begins: अथ युग[ध] मी:। हेमाद्री वासिष्ट:। ध्यानं परं कृतयुगे चेतायां लिंगप्जनं । ०

Iti ... yugadharmanirnayah, fol. 9b; श्रीरामकृष्णं पितरमुमावामु(1. नु)मया समां(1. मं) । नत्वा दिनकरः श्राह्मकालं ब्रुते यथामित ॥ १

Notwithstanding the different pagination, the text seems to be continuous.

It ends: स्वं सत्यत्र शिष्ट स्वं (ी. शिष्टमेवं) प्रमार्ग ॥ इति स्रोभीमांसकभट्टित्नकरकृते दिनकरोद्योते तीर्घोस्थिपश्चेपविधिः॥

प्राचीनमागैपरिपंचिगिरापराधं संभाव्यमानिखलेष्विप पंडितेषु । मूर्भो स्नमाय करयुग्मयुतेन सर्वे ग्रंथं व्यथाद् दिनकरः सकलागमज्ञः॥

इति श्रीमद्रामेश्वरभट्टसूरिसूनुश्रीमन्नारायणभट्टसुतरामकृष्ण-भट्टात्मजभट्टदिनकरकृते दिनकरोद्योते विधानानि ॥ समाप्तो दिनकरोद्योतः ॥

Then follows what is evidently the beginning of a supplement to the work, treating of asauca, by the author's son, viz. (cf. next MS.):

मीमांसेकधुरंधरः श्रुतिधरो त्याये अप वागीश्वरः
साहित्यामृतसागरः सुजनतावज्ञीरसाल्हुमः ।
यं विद्वन्मिश्रिखरो दिनकरः प्रामूत विश्वेश्वरं
तेनाशीचिनवंधनो दिनकरोद्योतो अधुना पूर्यते ॥ १॥
श्रीमहरूचरणानां प्रसादतो [-] मुदे सुविज्ञानां ।
श्रीमहिन(ी. वा)करमूनुराशीचे किंचिदातनुते ॥

विश्वेश्वरापराख्यस्यं गागाभट्टमनीपि[याः]। here the MS. terminates at the bottom of fol. 208b (72b).

The author's son Gāgābhatta is also quoted in the body of the work, foll. 39a, 85a, 179b, and his work Viśveśvarī paddhati, fol. 204a. Of other works quoted may be mentioned: Nirnayāmrita, foll. 67a, b, 98b, 100b; Purānasamuccaya, 88b; Prithvīcandrodaya, 63b, 84b; Madanaratna, 27b, 28a, etc.; Rudrayāmala, 95b, 104b; Vishnurahasya, 71a, 73b, 108b, 124a.

The author's younger brother, Kamalākara, wrote his Nirnayasindhu in 1611-12 A.D.

[H. T. COLEBROOKE.]

1606.

1335. Foll. 234 (originally numbered 1-272 on the right hand margin, of which are, however, missing 47-49, 136-143, 148-151, 197, 198, 209, 220-229, 232, 233, 235, 236, 238-241, 252-256, while three leaves have

been inserted between 97 and 98); size 11½ in. by 5 in.; fairly good Devanāgarī writing of 1652 A.D.(?); twelve lines in a page.

Vrata-Dinakaroddyota, a digest of matters relating to voluntary fasts and penances, intended as a supplement to (or Vratakāuḍa of) Dinakara's work, by his son Viśveśvara Bhaṭṭa, surnamed Gāgābhaṭṭa. It begins:

नीलोत्पलाभिरामं कामं साकेतवालानां ।
दशरथतोषिनधानं जगितदानं तदाकलये ॥ १ ॥
मीमांसैकधुरंधरः श्रुतिधरो त्याये औप वागीश्वरः
साहित्यामृतसागरः सुजनतावज्ञीरसालद्भुमः ।
यं विद्वन्मिणिशेखरो दिनकरः प्रामृत विश्वेश्वरं
तेनायं व्रतगोचरो दिनकरोद्योतो व्धुना पूर्यते ॥ ३ ॥
तत्र व्रतग्रशंसा हेमाद्री ०

The work consists of two parts, the first of which, ending fol. 199a, deals with the *vratas* performed at certain fixed times in the course of the year (dvādaśamāsavratāni), whilst the second part treats of miscellaneous other voluntary penances (prakīrņakavratāni).

From fol. 95 a different hand has re-numbered the leaves 103 etc.

At the end of the first part the date of the MS., Samvat 1709, occurs.

It ends: इति पराश्चरोक्तो जलवासविधि: ॥ इति श्री-मन्मीमांसकभट्टनारायणसूनुभट्टरामकृष्णसुतभट्टदिनकरसूनुगागा-भट्टापरनामकभट्टविश्वेश्वरपूरितो व्रतदिनकरोद्योतः समाप्तः॥

For another copy of the same work see Rāj. Mitra, Bikāner Cat., no. 831; for other supplements to the *Dinakaroddyota*, by the same author, viz. Śūdradharmoddyota, below, no. 1652; *Pūrtakāṇḍa*, Bikāner Cat., no. 829; *Vyavahārakāṇḍa*, ib., no. 830.

[H. T. COLEBROOKE.]

1607.

181b. Foll. 21; size 10½ in. by 4 in.; legibly written, in Devanāgarī; ten lines in a page.

Some portions of the $Vijayavil\bar{a}sa$, by $R\bar{a}ma-krishna$.

The MS. begins:

नत्वा श्रीपावितीपुत्रं सिद्धिवृद्धियुतं गुर्छ ।
स्नानसंध्याविधिं कुर्वे ककीचार्यादिसंमतं ॥ १ ॥
स्नालोच्य धर्मशास्त्राणि मन्नादिभिः कृतानि च ।
कात्यायनकृतं सूत्रं ककीभाष्यं तथैव च ॥ २ ॥
भाष्यं हारिहरं चैव गदाधरकृतं तथा ।
सारमेव समुद्धृत्य स्मृतीनां यचनं तथा ।
सिद्धांतानि समूलानि विचाये लिख्यते मया ॥ 8 ॥
स्वाभिप्रायेण हि मया न किंचिदिह लिख्यते ।
किं तु वाचनिकं सर्वमतो ग्रासं च सच्चनैः ॥ ५ ॥
शौचादिकाः प्रवस्थामि क्रियाश्चानुक्रमेण तु ।
तिथीनामपि सर्वेषां निर्णेयमप्यसंश्चात्॥ ६ ॥

योगीश्वरः ॥ यस्मिन्देशे मृगः कृषास्तस्मिन्यमानिकोधत । 0

The passage on the division of the Vaidic śūkhās referred to by Colebrooke, Misc. E., I., p. 14 (2nd ed., p. 13), foot-note, begins fol. 2a:

हापरादी वेदव्यासेन चतुन्धः स्विशायेभ्य उपितृशस्त रव मुख्या वेदाः। तैर्व्यासिश्यपिविभन्य स्विशायेभ्यो दत्ताः शासा इति॥ भागवते।

स्वतीयों महाभाग वेदं चक्रे चतुर्विषं। (XII. 6, 49) इति शीचविष्:॥ स्य सानविष्:। fol. 5a. The greater part of fol. 8 is left blank. स्य पात:-संध्यापयोग: fol. 13b; इति पात:संध्या समाप्ता fol. 15b.

The MS. ends: इति श्रीरामकृष्णविरिचते विजय-विलासे ब्रह्मयद्वतपैणविधि:॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1608.

78. Foll. 102 (numbered 105, foll. 39-42 being missing, and no. 51 double); size $9\frac{3}{4}$ in.; good Devanāgarī writing of about 1650 A.D. (the last leaf by a modern hand); nine, from fol. 61 ten, lines in a page.

Mādhavaprakāśa, or Sadācāracandrodaya (or Ācāracandrodaya), a digest of rules regarding religious observances, according to the Vājasaneyins, compiled by Maheśa Sarman, son of

Sārasvatadurga Śarman, and pupil of (Viṭṭhala) Purushottama Kavivara of Mithilā; under the patronage of Mādhava, a territorial chief at Lāvapura, on the banks of the Irāvatī in Western India. Incomplete.

It begins:

गोपीवल्लभवल्लभं गुरुतमं श्रीविद्रलं विदृतं वंदे इहं पुरुषोत्रमं कविवरं विद्यागुरं मेथिलं। यत्पादां वृजसेवया न नितरां श्रीकृष्णसेवारितर् मैत्रीसत्सु सदा सभासु विदुपां विद्याविलासोदय:॥१॥ विश्वं यत्कुरुते विभित्ते हरते शैलुपवत्प्रत्यहं यच्छासप्रभवा नुवंति निगमाः सांगाः सस्त्रागमाः । संसाराणवतारणाय जगतां यन्नाम नौका दृढा तद्वंदे सहजप्रकाशममलं चैतन्यरूपं महः॥ २॥ ज्ञान्वा गोकुलमदितं मघवता विस्मापयन् भूधरं धृता वामकरे करीय कमलं यो आपद्पायाद वर्जा। गुंजाहारमयूरमी लिमुरली पीतांवरालंकृतो गोपीलोचनचुंवितो जयते गोपालचुडामणि: ॥ ३ ॥ अस्तीरावितरोधसीह नगरं विद्वज्जनालंकतं धमैश्रीसदनं विटंकविलमत्प्रासादमालांचितं । स्मृत्याम्मायविधाननित्यनिरतेवैणीश्रमेः सेवितं नाम्ना लावपुरं पुरंदरपुरीगवीपहं पश्चिमे ॥ ४ ॥ सेवा यत्र गुरी हरी च नितरां धर्भेषु कार्यस्यधीस् तर्वे वादमितरीजेषु मदः सारीषु मारोक्तयः। वंधो वेशिषु मानितापणपथे स्नेहश्यो दीपके द्वारे देवगृहस्य दंडघटना संदृश्यते नान्यतः ॥ ५ ॥ तिस्मन् राजसभामु लब्धविभवः कालृ[:]कवीनां प्रियो द्यासीतुम्प(? तप)लवंशपंकजरवी राजन्यचूडामणिः। येनादापि हिरख्यमन्नमचला गावः सवत्सा हरेः प्रीत्ये विप्रवरेषु वधुजनतावर्गेषु मानईयः ॥ ६ ॥ तत्त्वो उजनि वंध्वगैनिरतो धर्मेकचित्रो उनिशं ब्रह्मस्यो गुरुदेवपूजनरतो नानू नरेंद्राग्रस्थीः। येनेदं कुलकेरयं विधुरुचा नित्यं विकाशीकृतं थर्मीचारयज्ञः प्रतापविभवेवविधि सर्वोपरि ॥ १ ॥ जातास्तज्ञनयास्त्रयः सविनया गोपीशपादाश्रया ज्येष्टस्तत्र परोपकारकुश्ला (]. लः) ख्यातः स्म धीरी वापीक्षपतडागदेवभवनारामादिनिमीराकृद् [ति यः। दाता बंधुजनाष्ट्रयो नृपसभाल् अकपूजोदयः ॥ ६॥ 🕟 तस्यानुप्रभवो बलैकविभवो दाता सदा धर्मधीर्
लोके यो भगवान इत्यभिहितो यस्यानुजो माधवः।
हृपेणानुजगाम यो रितपितं भोगैः मुराणां पितं।
भक्त्या दैत्यपितं नये भृगुपितं शोले कुह्यां पितं॥०॥
तद्वमेपली समसूत रंगोनारायणानंतजनादिनादीन्।
सुतां(११.तान्) सुराभां(११.भान्) गुहदेवभक्तां(११.कान्)
यिथेशभिक्तिविहिताखिलाधीन्॥ १०॥

तेनाचारमभीष्यता सविनयं विज्ञापितो थीमता
श्रीसारस्वतदुर्गशर्मतनयो नाम्ना महेशः कृती ।
ग्रंथे यत्र हि माधवादिरभवत्सार्थः प्रकाशांतकः
शब्दस्तं कुरुते हिताय जगतामाचारचंद्रोदयं॥ ११॥

अथास्यानुक्रमिश्वका समासेनैव कथ्यते। • here follows an analysis of the eight chapters of which the work consists. The MS., however, breaks off abruptly in the 4th pariccheda, at the bottom of fol. 104b. An additional page, by a modern hand, has supplied some sort of conclusion with the colophon:

इति श्रीमहोपाध्यायश्रीसारस्ततदुर्गेशनैतनयमहेश्वरिवरिचते आचारचंद्रोदयनामको ग्रंपः संपूर्णः ॥

The colophon of the other chapters runs thus: इति श्रीमाधनप्रकाशे महेशकनिद्शिते सदाचारचंद्रो- दये परिच्छेद:॥

Of rarer and comparatively recent authorities have been noticed: Ācāracintāmaṇi, fol. 79a; Karmapradīpa, fol. 15a; Kalpatarukāra, fol. 12a; Dharaṇikosha, fol. 104b; Smṛitisāra, foll. 45a, 103b.

For a complete MS. of the work see Rāj. Mitra, Notices, V., p. 97.

[H. T. COLEBROOKE.]

1609.

1251a. Foll. 71; size 9 in. by 4 in.; fairly written, in Dovanāgarī; ten, sometimes nine, lines in a page.

Ācārapradīpa, or Ācāradīpa, a manual of common every-day religious observances, by Nāgadeva.

It begins:

चंचनासपुटस्फुटाभिनयनव्यग्राग्रपादाहित
बुभ्यनूपुरमं जुल्ध्विनिमिल्लाखाणात् स्वललंकणां ।

शृंडादंडिविषिद्वितोडुकुसुमैर्घ्यामांगणां मंद्रयन्

संध्यातांडवडंवरं विरचयन् भूत्ये गणेको इस्तु वः॥१॥

उन्नो वाजसनेयेन याह्यवस्त्रेन धीमता ।

खाचारो द्विजवर्याणां सुत्रोधः कथ्यते इधुना ॥२॥

व दक्षः । प्रातस्त्याय कतियां यहिजेन दिने दिने ।

तन दक्षः । प्रातरुत्याय कर्तव्यं यद्भिनेन दिने दिने । तत्सर्वे संप्रवस्थामि द्विनानामुषकारकं ॥ ३ ॥ ०

इति ॰ आचारप्रशंसा fol. 2a; ॰ आत्मचिंतनं fol. 2b; ॰ सुप्रभातिविधः fol. 3a; ॰ मूचपुरीपोत्सगैविधः fol. 3b; शौचविधः fol. 5a; आचमनिविधः fol. 6b; दंतधावनिविधः fol. 7b; यत्रोपवीतिविधः fol. 8a; प्रणविविधः, शिक्षावंधन ॰ fol. 10a; प्राणायाम ॰ fol. 11a; ॰ सानिवियः fol. 19b; मालापकवैणं fol. 20a; तिलकप्रकरणं fol. 22a; प्रातःसंध्याविधः fol. 33a; स्थिवादनिविधः fol. 34a; प्रातःसंध्याविधः fol. 35a; नित्यदान ॰ fol. 36b; संगलावेख्ण ॰ fol. 37a; स्थयनिविधः fol. 39b; प्रतिप्रहाधिकारनिरूपणं fol. 41a; मध्याहसानिविधः fol. 45a; ब्रह्मयत्रविधः fol. 46b; स्थलतपेणं fol. 48b; जलदेवनाचेन ॰ fol. 51b; गृहदेवताचेन fol. 52b; पंचमहायत्रविधः fol. 58b; भोजनिविधः fol. 63a; स्लोगमनिविधः fol. 64a; उपशयनिविधः fol. 65a; स्लोगमनिविधः fol. 68b.

Colophon: इति द्रव्यमुद्धिप्रकरणं ॥ इति स्रीउपाध्याय-नागदेविवरिचते <u>आचारप्रदीपे</u> <u>अष्टमो</u> <u>ध्यायः ॥ आचारप्रदीपः</u> समाप्तः ॥ संवत् १६३५.॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1610.

2324c. Foll. 81; size 11 in. by 5 in.; clearly written, in Devanāgarī, in the latter part of the last century; nine lines in a page.

The same work, called Acāradīpa in the colophon, but Ācārapradīpa at the end of some sections. Not quite complete at the end.

It begins: उक्को वाजसनेयेन याज्ञवस्कोन धीमता ^० Colophon: इति श्रीभट्टनागदेवविरिचते खाचारदीये स्व्यभिगमनविधि:॥

The leaves are marked wife

3 T 2

For another MS. of this treatise (Ācāradīpa), beginning and ending as the present MS., see Rāj. Mitra, Notices, I., p. 73. For an Acarapradīpa, by Keśava Bhaṭṭa, ib., VIII., p. 206. GAIKAWAR.

1611.

1278c. Foll. 17; size 13 in. by 5 in.; indifferent Bengali handwriting, of the beginning of the present century; nine lines in a page.

Ācāramañjarī, a manual of rules of conduct and daily observances, compiled by Mathurānatha(deva).

It begins:

प्रगम्य परमात्मानं सदसत्रमेकारगं। शिशोः प्रथमशिक्षायै नित्याचारो निरूपते ॥

तत्रः मनुः। खाचाराह्मभते विद्यां ०

It ends:

न झेळभाषां शिक्षेत जीवेति खुवतो वदेत्। इत्थमाहिकं समाप्य नाद्रिपादस्तु संविज्ञोत् ॥ इति मनुवचनात् शुक्कपाद एव शयीतेति॥ स्मृतिनीरिधम्लुतो मया मणुरानायमहीसुपर्वेणा। सनवत्ववृद्धये नवा रचिताचारमनोत्रमञ्जरी॥ इत्याचारमञ्जरी संपृषी॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1612.

Foll. 200; size $9\frac{1}{2}$ in. by 4 in.; on **521**. the whole fairly written, in Devanagari, about the middle of the 17th century; eight lines in a page; foll. 145-173 (numbered 172-200) by a different, and the last three pages by a third, hand.

Acārasāra, a compendium of every-day religious observances, by Lakshmana, son of Rāmakrishņa Bhaţţa and Umā, grandson of Nārāyana Bhaṭṭa, and younger brother of Dinakara and Kamalakara.

It begins:

सिंदरारुणगंडं देवं विक्रीयतिमिरमार्तेडं। नितिम्दादंडं सिद्धीशं गरापति वंदे ॥ १ ॥ सितिमरजगद्द्योतद्यमणेर्वशांकुरा(1. रं) श्रीमत्। तज्जयित रामनाम (!) रजनिचराणां विभेदनं धाम॥३॥ नारायगं राजभिरचिनांधि नमामि हंसीव यदीयकीतिः। तेजांतराज्ञन्महसां विभेदं खस्यापि कींग्रैतरतस्तमाह ॥ ३ ॥ विद्याप्रद्योतनोद्योतखद्योतीकृतवादितं । पितरं रामकृष्णाख्यं वंदे स्नेहभरान्वितं ॥ ४ ॥ स्पर्धामिनिनिवेशादमया प्राप्तामुमासमाख्यातः । द्युनदीनिमैल् चित्रां मातरमेकां सतीं सदा वंदे ॥ ५॥ येनोद्धता खस्य कुलप्रतिष्ठा महावराहेगा महीव तोयात्। गंगेव विद्याभिससार यसाद दिवाकरं नौमि तमग्रजाम्यं ॥ ६॥ श्रथीत्य लक्ष्मणाख्येन कमलाकरसोदरात्। छाचारसारः मुधिया यथानति वितन्यते॥ ७॥

तत्र परिभामा । इंदोगपरिशिष्टे । ०

इति ^० परिभाषा । अथाहिकं । fol. 9a; इति ^० प्रात:-स्मरणं fol. 12b; • मुचपुरीपोत्समैविधि: fol. 18u; $^{f o}$ शोचिविधि: ${
m fol.} \,\, 23a$; $\,^{f o}$ शाचमनं ${
m fol.} \,\, 35a$; दंतथावनं fol. 39a; कुशमकरणं fol. 45a; प्रातःसानं fol. 57a; स्नानो तरकृत्यं fol. 61b; तिल्हकप्रकरणं fol. 68a; संध्या-प्रकरणं fol. 94a; होमप्रकरणं fol. 101b; मध्याहसानं fol. 113b; माध्याहिकानिकपणं fol. 131b; पंचयकप्रकरणं। ख्रथ भोजनविधिः fol. 192a.

Colophon: इति श्रीनारायणभट्टात्मनरामकृष्णभट्टसूत-लक्ष्मग्रभट्टकृत ज्ञाचारसारनामको ग्रंथः पफाण ॥

Regarding the great Bhatta family, to which the author belongs, see V. N. Mandlik, Vyavahāra Mayūkha, p. lxxvi. Lakshmaņa's elder brother Kamalākura wrote his Nirnayasindhu [H. T. COLEBROOKE.] in 1611-12 A.D.

1613.

1703B. Foll. 60; size 9½ in. by 3½ in.; fairly good, Devanagari writing; 9-13 lines in a page. The first twelve leaves are more or less damaged, and part of foll. 1-3 has been torn off, or caten away.

 $\bar{A}c\bar{a}r\bar{a}dar$ sa, a manual of daily religious duties, by $\dot{S}r\bar{a}datta$.

The first few lines of fol. 1 being partly wanting, the opening verses are here given from the other MSS.:

दीक्षितो रणयहेषु विवुधानंददायिषु । हरिर्द्धिमुतावक्रसोमपीती पुनातु नः ॥ १ ॥ छहोराचाष्ट्रितो धर्ने इह वाजसनेपिनां । निवध्यते निवडो यो धर्मशास्त्रनिवंद्धिः ॥ २ ॥

श्रव मनु: । ब्राबे मुहूते बुध्येत व and a few lines further on: अय मूत्रपुरीपोत्सर्गिविधि:;—अयाचमनानुक-स्पविधि: fol. 11b; अय दंतधावनं fol. 18b; अय प्रातः-स्नानादि fol. 15a; अय स्नानविधि: fol. 17b; अय संध्योपासनं fol. 28a; अय ब्रह्मयद्वाः fol. 36a; अय तिष्णं fol. 36b; अय देवपूननं fol. 44a; अय नित्यश्राद्धं fol. 50a; अय ज्ञयनविधि: fol. 58a.

It onds:

समूलवचनाभोगो मीमांसान्यायिनमैलः । श्रीदच्चेन सतामेप खाचारे दपैणः कृतः ॥ दुरुक्तमिप सूक्तं मे मन्वादिवचनाश्रितं । खपि चमोदिकं तीयैसलिलांतगैतं शुचि ॥

इत्युपाध्यायश्रीदत्तकृत खाचारादशैः समाप्तः । संवत् १६५५ भाद्रपदमासे कृष्णपश्चे चतुर्देश्यां गुरुयुक्तायां वाराणश्यां लिखितं विप्रेण विद्याधरधीमता हरिपुरग्रामवासिना विमुरारिराजनगरे कृपया भवानीविश्वनाथयोः ॥ ०

Besides Purāṇas, Smṛitikūras and the Mahābhārata, the author quotes Kalpatarukūra, fol. 25a; Kūmadhenu, foll. 15b, 32a; Gṛihyapariśishṭa (fol. 34a); Chandogapariśishṭa (often); and Harihara (foll. 19a, 23b, 33a).

See Bhandarkar, Rop. for 1883-4, p. 47, where a commentary on the work, written by Gauripati, son of Dāmodara, in 1640 a.d., is mentioned. Another commentary, Ācāradīpikā, by Harilāla, Rāj. Mitra, Notices, V., p. 233; a MS. of the text, ib. p. 279.

[H. T. COLEBROOKE.]

1614.

2689. Foll. 65; size 9½ in. by 4 in.; indifferent Devanāgarī writing of 1799 A.D.; ten lines in a page.

The same treatise.

[MACK. COLL.]

1615.

2177A. Foll. 52; size $10\frac{3}{4}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; legibly written, in Devanāgarī, about the middle of last century; ten lines in a page.

Śrīdatta's Ācārādarśa.

GAIKAWAR.

1616.

2159. Foll. 75; size 11 in. by 5 in.; well written, in Devanāgarī, towards the end of last century; nine lines in a page.

Ācārārka, another manual of daily religious observances, composed, in Saṃvat 1743 (A.D. 1686), by Divākara, son of (Bhāradvāja) Mahādeva, and grandson of Bālakrishṇa. It forms part of the author's Dharmaśāstrasudhānidhi.

As will be seen from the concluding verses, the author was, on his mother's side, a grandson of Nīlakantha Bhatta (author of the Mayūkhas). The treatise begins:

जानकीनयनयुग्मगोचरं मानिनां नयनयोरगोचरं ।
नीलमेघरुचिरद्धविं सदा भावये मनसि राघवं मुदा॥१॥
उच्चरपणीमुखचंद्रविंवं परामृशंतं निजपाणिपद्धवं ।
गंगाधरं नीमि भुजंगराहुप्रकृष्टभीता चिकतं मुहुमुँहः॥२॥
महादेवतनूजनमा भारद्वाजकुलोद्ववः ।
दिवाकरो रविं नत्वा साचाराक तनोत्यसी ॥ ३॥

तत्रादावीयोद्वातप्रकरणमारभ्यते । हारीतः । खज्ञानतमसा-धानां श्रामितानां कुदृष्टिभिः । ०

इति ॰ उपोद्वातप्रकरणं fol. 5a; इति शीचप्रकरणं fol. 12a; ॰ खाचमनप्रकरणं fol. 14b; इंतपावनप्रकरणं fol. 17a; सानप्रकरणं fol. 24b; संध्याविधिः etc.; इति पंच महायक्षाः fol. 62b.

It ends: इति श्रीभारद्वानमहादेवभट्टात्मजदिवाकरकृते आचारार्वे ज्ञानभागकृतं समाप्तिमफाणीदसावाचाराकै: ॥

यत्पादपंकजपरागपविज्ञदेहा

हिला कलेवरिमदं किल पाष्ट्ंशाः ।

जग्राह गीतमवधः कमनीयरूपं

तं जानकोपितमजं मनसा स्मरामि ॥ १ ॥

यद्वाक्याद्विधिवाक्यार्थमपूर्वेष्याभिधातृता ।

नीलकंटो जयत्वेष मीमांसकधुरंधरः ॥ २ ॥

प्रोवालकृष्णात्मजसूनुनिर्मितं

वर्षे ऽरिनवेदाष्प्रहिमांणुसंगुते ।

जानाः प्रकुर्युः किल धर्मकायम्

प्राचारसूर्ये किल संविलोक्य ॥ १ ॥

प्रभवे चाधिने जुल्ले पीर्णमास्यां कुजे दिवा ।

सोनेष्ररेण लिखितमाचाराकस्य पुस्तकं (वर्षाः) ॥ ६ (!) ॥

इति गर्भिणीभोजनिमधेयाक्यानि ॥ पित्र्योः प्रत्यान्दिके प्राप्ते तर्पणं तुक्रयं भवेत्। जलेनैय प्रकृतियं निवृत्ते पितृ-कर्मिण ॥ १॥ स्राद्धं कृत्वा तु विधियद्वैद्यदेवादिकं ततः। ब्रह्मयतं ततः कुर्योत्तपेणं तु तिलैचिना ॥ २ ॥ स्मृत्यंतरे ॥ इति स्वाचाराकैः समाप्तः ॥

For the same author's Dānahīrāvalīprakāśa, see no. 1708. [Gaikawar.]

1617.

2042a. Foll. 59; size 11 in. by 5 in.; Devanāgarī character; by the same hand as the preceding MS.; ten lines in a page.

Another copy of the same treatise, apparently transcribed from the same MS. as the preceding one, and ending in the same manner.

[Gaikawae.]

1618.

2324a. Foll. 70; size 11 in. by 5 in.; well written, in Devanāgarī, in the latter part of last century; nine lines in a page.

A third MS. of the Ācārārka, probably derived from the same original as the other two.

For another MS. of this treatise, incomplete at the beginning, and apparently without the final verse containing the date of the work, see Rāj. Mitra, Notices, I., p. 15.

[GAIKAWAR.]

1619.

200. Foll. 146; size 11 in. by 4½ in.; legibly written, in Devanāgarī, by three different hands, in 1805 A.D.; 11 or 12 lines in a page.

Ācārenduśekhara, a similar manual of religious duties, by Nāgojībhaṭṭa, son of Śivabhaṭṭa and Satī. Incorrect.

It begins: अय धर्मशास्त्रप्रवर्तका उचाते। याज्ञवल्यः। मन्वित्रविष्णुहारीत १ धर्मशास्त्रप्रवर्तकाः (Y.I., 4.5)॥ अत्रोश्याः शब्दांतो वृंदैकवङ्गायः नेदं परिगणनं किंतु प्रदर्शनमानं। देवलः। मनुषेनो वसिष्ठो ऽविदेशो विष्णुस्तयांगिराः। १

Fol. 4a: अर्थाह्न i ।

उद्यास्तमयं यावत विप्रः खणिको भवेत्। नित्यनैमित्तिकेयुक्तः काम्यैश्वान्यैरगहितैः॥

इति दक्षेण क्षिणकत्वं निपिद्धं। ०

It ends: इति शयनविधि: ॥ इति शिवभट्टसुतसतीगर्भ-ननागोजीभट्टकृते खाचारेन्दुशेखरः समाप्तिमगमत् ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1620.

1251b. Foll. 44; size 9 in. by 4 in.; fair Bengalī handwriting, of the earlier part of last century; eight lines in a page.

Ahnikapaddhati, a manual of daily ceremonial observances, with chapters on obsequial rites. Perhaps a section from some larger work, or intended as a practical manual to Raghunandana's Ahnika- and Śrāddha-tattva.

It begins: खपाहिककृतं॥ प्रमाणं <u>चाहिकतने</u> ब्नु-संधेरं। तत्र प्रयोग:। ब्राह्मे सुहूते उत्थाय १

खपाचमनविधिः fol. 2a; खप पद्मपुराणीयस्नानप्रयोगः fol. 3b; खप पुराणीयतपिणप्रयोगः fol. 4b; खप विलक्षिं fol. 7a; खप गोग्रासः fol. 8b; सप रात्रिकृतं fol. 9b; सप श्राप्तविधः fol. 10a; सप श्राचानिद्वतीयिद्नस्त्राद्वप्रयोगः fol. 11a; सप सपि-स्डोकरणं fol. 15b, otc.; सपान्येष्ठिपद्वतिः fol. 40a.

It ends: इत्यन्येष्टिपद्वति:॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1621.

1274b (& 1492b). Foll. 129; size 13 in. by 4³/₄ in.; fairly good Bengalī handwriting, of 1806 A.D.; seven lines in a page.

Kṛityacintāmaṇi, a treatise on religious observances, compiled under directions of Candeśvara (son of Vīreśvara, and grandson of Devāditya), minister of Harasiṃha Deva, King of Mithilā. It begins:

विश्वेषां हितहेतवे यदिपवत्रत् कालकृढं पुरा तज्ज्ञालोपशमाय मूर्घनि धृते गाक्ने ऽपि वारां भवे। उन्नंसीपकृते तुपारिकरणे तन्नान्तरः पातु वः श्वीणीमुखपद्भनाधरमुधापानेन मुख्यो हरः ॥ १ ॥ ञ्चासीन्मैथिलतीरभुक्तिविषये मन्त्रप्रभावादुतः प्रत्यिधिक्षितिनायकान्धतमसः शत्रुद्धिजानां प्रियः। नित्योद्धासितमगुडलः सुमनसामघेश्व पद्माज्ञयो देवादित्य इति चिल्लोकमहितो मन्त्रीन्द्रचूडामिणः॥३॥ श्रेष्ठो इसी राज्यलक्ष्या: सचिवकुलगुरुश्चेतसा विश्वसाक्षी श्चीणानायानुकम्यापरवशहृदयो जङ्गमः पारिजातः। नृप्यत्सेनापतीनामपथगतिमतां बुद्धिसन्धोरगस्यो ऽस्वीवध्वानभानुनिक्षिलनिजगुणैस्तोषयामास विश्वं॥३॥ जसाद्भृद्वसुमतीतलकस्पवृक्षः प्रख्यातकोतिनिचयः सचिवावतंसः। वीरेश्वरो विविधदानकृतार्थितार्थि-सानुः सपाय इव निजितवैरिवीरः ॥ ४ ॥ धैयीचर्यविचक्षागः कृतिधयामाश्वासविश्रामभूर् भूमीन्द्रान्यसुवैरिवारणविधावद्वीतदीक्षागुरुः । दाता दिखणमानसः प्रतिदिशं विख्यातकीतिः सदा श्वारिष्युपकारकः श्वितितले कारुख्यरानाकरः॥ ॥ ॥ **अस्मादसावहिमर्शिमरिवोदयाद्रेर्** सम्भोजिनीयरिवृढाद्दितादिवांशुः। खंशोः प्रकाश इव विश्वहिते प्रसूतश् चर्राडेश्वरो विजयते महनीयकीर्तिः ॥ ६ ॥ च्यस्मिन्मन्त्रिणि मैथिले घरभुजस्तम्भप्रतापानल-ज्वालोहीपनमारुते प्रतिपदं के कल्पिता न द्विपः। दुष्टानां फल्जिनामिवावनिभृतां वीयोदयध्वंसिनी दत्रा येन शिरःसजादिनियतत्स्वाङ्गेव सिद्धीपधिः ॥७॥ वङ्गाः संजातभङ्गाश्चिकतकविषटाः कामरूपा विरूपाश् चीनाः कुञ्जादिलीनाः प्रमुदितविल्सानिकरोताः ।

नेपालार् भूमिपालार् भुजवलद्कितास्ते चलाटाम्ब लाटाः कर्णादाः केन दृष्टाः प्रसर्गत समरे मन्त्रिरालाकरस्य॥६॥ यस्य प्रभानलतापितानामरातितन्त्रीस्तनपर्वतानां । भियेव भूमिविषमापि युक्तावलीभिः करताङने सः(1. न) ા હા सवदम्तमहाभिषेकभाजं पुभचरितैः सुमनोभिराप्तवालां । अयमधित पुरं पुरारिपाद-प्रणतिपरो नगरीमिवामराणां॥ १०॥ मुलारोपहता फनीन्द्रशिरसि क्रोडानने दृष्ट्या विद्वा क्रमेकटोरपृष्टकपणैः पीडामुपेता चिरं। कर्णाटाधियमन्त्रिणि प्रविलसन्तीतिप्रदाने महा-ज्ञानैकव्यसनेन येन सुदृद्धि छी गी सुखं वर्तते॥ १९॥ न्यायोपाजितविभवेवेह यदा दानप्रदाता कृती मीमांसान्यतकेककेशिया मृष्टा समाजं सतां। तात्पर्य परितः परीक्ष वहुशो दृष्ट्वा निवन्धानसाव् चाम्रायस्पृतिनिर्णयाय कृतवास्तान् सप्तरानाकरान् ॥ श्रीचर्डेश्वरमन्त्रिणा मितमतानेन प्रमन्तात्मना नेपालाखिलभूमिपालपरिखाधर्मेन्दुद्ग्धात्रिना । वाग्वताः सरितस्तरे सुरधुनीसाम्यं दथता[:] शुची मार्गे मासि ययोक्तपुर्यसमये दत्तस्तुलापूरुषः ॥ १३ ॥ गर्गी वराहिमहिरः स च भोनराजः स श्रीपतिमुनिवरः सपराशरादिः। एकेन को ऽपि न जगाद पुरा समस्तं ग्रन्थेन कमें सकलं किल संकलस्य ॥ १४ ॥ प्रचुरतरिनवन्धान् वीस्य विख्यातकर्मी बहुतरम्निवाक्यात्येव सम्यग्विचार्य । मुरुचिरघटनाभिः संकल्यात्र सर्वे प्रचरदिह विदित्वा सत्यजीवेश्वरादीन्॥ १५॥ सत्तीतिप्रपरिपूरितदिङ्मुसः श्री-चाडेग्ररो जयति जङ्गमपारिजातः। श्रीमान् समस्तजगतां स हिताय कृत्य-चिनामिशां सचिवमौ लिमिशाः ऋरोति ॥ १६ ॥ श्रशाङ्कतारयोः शुद्धिः कतिच्या सर्वेकमेसु । ग्रहागामि सर्वेषां तच्छुडौ हि विशुहता ॥ जन्म चिषडेकादशदशसप्तमगः शशी शुभदः। द्विचतुःषडष्टनवगतास्ताराः शुभा मताः ॥ º इति ° तारादिणुडिप्रकाशः fol. 6a; ° डितीयो गोचर-

प्रकाश: fol. 16a; विध्युडिप्रकाश: fol. 18a; वसंव-

It ends: इति कृत्यचिन्तामणी नग्नप्रकरणप्रकाशः॥
शाके सिन्धुरदोमेहीधरमहीमाने मनोत्रं सतां
भेशाशेषभशोधनाद्यपरलग्नाहीक्रियं कश्चन ।
भूभृद्रानमुतांष्ठियुग्मकमलं सन्तृत्यचिन्तामणिं
चिन्यं देवगणीविचिन्य नभित श्रात्यक्षि मे व्यालिखत्॥
चाहेश्वरेण कविना कृत एप सारं
ग्रन्थः सभापतिवरेण विलोक्य राज्ञः।
नानाप्रवन्ध्य[उ]नाटनशास्त्रसंघात्
मान्यो हि पण्डितवरैविनिवेदनं मे॥

Regarding the author's date see above, no. 1390. [H. T. COLEBROOKE.]

1622.

70. Foll. 199; size 10½ in. by 5½ in.; modern, legible Bengalī handwriting; European paper; nine or ten lines in a page.

Kṛityarāja, a calendar of ceremonial observances for the different months of the year, compiled by order of Rājā Kṛishnacandra of Navadvīpa (Nādiyā, Nuddea). It begins:

नावा हेरसगौरीगिरिशहरिहरिद्वाजिनः पच देशान् वाग्देवीकेलिगक्कोज्चलवल्यनवद्वीपराज्याधिपस्य । राजः श्रीकृषाचन्द्रिक्षितिपतितिल्कस्याज्ञया प्राज्ञवर्गा धर्मस्य स्थापनार्थे विद्धति सुधियः पुस्तकं कृत्यराजं ॥ स्पिचि॥

दृष्ट्वा तत्वाणि यत्नाद्विविधवुधगणैः सार्धमचाग्निहोची
श्रीलश्रीकृष्णचन्द्रो भरतभृवि महा[राज]राजेन्द्रनामा ।
तेने यं कृत्यराजं कल्लिकलुपमहाध्वान्तविध्वंसनार्षं
धर्माणां स्थापनार्षे परमकृतिमतां तोषणार्षे च दृष्टं ॥
स्थालोका ग्रन्थसर्वान् विवुधवुधगणैः सार्धमाकृष्य सारं
वार्षीयं नित्यकृत्यादिकमिह विदुषां संश्रयोत्सारणार्षे ।
तेने वेदप्रभेदोदितमिश महतां श्रीतकमीदिकं च
गौडीयस्मृत्यवोध्यं यदकरणवशात् प्रत्यवायस्तद्त्र ॥
स्थापयत निःशक्तं कुरुध्वं धर्मसंचयं ।
तनुध्वं समृतिह्यास्त्रार्षे ग्रन्थं ज्ञाना मनीपिणः ॥

स्रथ श्रुचि तत्कालजीवी कर्म कुर्योदित्यादि श्रीतस्मातेकनीय स्रिकारितावच्छेदकतया कालस्य श्रुते: । वरमेकाहुति: काले नाकाले लक्षकोटय: । ०

अथ व्रतिविधि: fol. 52b; इति चैत्रराज्यं 55b; इति चैत्राखराज्यं 66b; इति ज्येष्ठकृत्यानि 73a, etc.; इति फाल्गुणकृत्यं। अथ मलमासकृत्यं 175a; अथ संक्रानिनिर्णयः 174a; अथ ग्रहणस्य व्यवस्था 176b.

It ends:

काशीकाच्चीगयोद् (1.योड्)द्रविण (ड)धटमहाराष्ट्रसीराष्ट्रवीरेर् चारुढोडामदन्तावलमतिन करे खुमसंश्रु द्वशास्त्रे । भूपालालोलचूडामणिरविनयितः श्रीयुतः कृषणचन्द्रो दम्भोलिं वारणांच ग्रहणविधिमहाराष्ट्रमेतचकार ॥ इति ग्रहणनिर्णयः समाप्तः ॥

For another MS. of this work, see Rāj. Mitra, Notices, I., p. 212.

[H. T. COLEBROOKE.]

1623.

2558. Foll. 84; size 13 in. by 5 in.; well written, in Devanāgarī; nine lines in a page.

Kṛityaratnāvalī, a calendar of roligious dutios, compiled, in 1648 A.D., by Rāmacandra Bhaṭṭa (with the family name of Tatsat), son of Viṭṭhala Bhaṭṭa, and grandson of Bālakṛishṇa Bhaṭṭa. It bogins:

नमस्कृत्य रमानार्थं भट्टविट्टल्सृनुना । कृत्यरानावली रम्या रामचन्द्रेण रच्यते ॥ तत्र तिथिकृत्ये तु कृष्णादिं व्रते शुक्षादिमेव चेति वचना-क्वेत्रकृष्णप्रतिपदमारभ्य तिथिकृत्यान्युच्यन्ते ।

तत्र चैत्रकृष्णप्रतिपदि कृत्यविशेषः पद्मपुराखे। 0

It ends:

गृहे तस्य स्थिरा लक्ष्मीयों दद्यान्तूर्यसंनिधी। दारिद्यं न भवेत्रस्य रोगक्केशविवर्त्तित इति॥

इति श्रीमत्यद्वान्मप्रमाणाभिज्ञतसदुपाख्यवाळकृष्णभट्टांग -जविदृल्लभट्टाभिधवुधवरसूनुधर्मशास्त्रपारावारीणश्रीमद्रामचंद्र -भट्टविरचिता कृत्यरानावली संपूर्णा ॥ ० संवत् १५६४ ॥

[MACK. COLL.]

1624.

527. Foll. 91; size 9½ in. by 4 in.; legibly written, in Devanagara, in 1734 A.D.; ten lines in a page.

Krityaratnāvalī.

[H. T. COLEBROOKE.]

1625.

2781. Foll. 107; size 10½ in. by 3½ in.; legibly written, in Devanagarī, about the middle of last century; eight lines in a page.

The same work.

[COLL. OF FORT WILLIAM.]

1626.

397. Foll. 84; size 12½ in. by 4½ in.; indifferent, modern Devanāgarī handwriting; nine lines in a page.

The same work.

[H. T. COLEBROOKE.]

1627.

1720. Foll. 114; size 8½ in. by 3¾ in.; legibly written, in Devanāgarī, in 1798 A.D.; ten lines in a page.

The same work.

[H. T. COLEBROOKE.]

1628.

2362. Foll. 50; size 10‡ in. by 6 in.; well written, in Devanāgarī, in the former part of last century; twelve lines in a page.

Kṛityaratnāvalī.

At the end this MS. has the following verses:

भूतज्ञूत्यकृषिचंद्रमिते उन्दे (i.e. Samv. 1705) मायकृष्णामहरी रिववारे।

ग्रंथपूर्तिमकरोलिल रामः श्रीरमापतिसमपेणवृद्धाः॥

तत्सद्वंशप्रसूतो यो रामचंद्रेति विश्रुतः । तेनेयं निर्मिता सम्यक् कृत्यरानावली जुभा ॥

खनया प्रीयतां लक्ष्मीनृतिंहो भक्तवत्सलः । कुल्दैवतिमत्येतद्रष्टृणां स्याखुभा मितः ॥

इति श्रीमह्नेदतद्यीभिज्ञतत्सद्वालकृष्णभरसुतविरलभरसूरि -स्नुभररामचंद्रविरचिता कृत्यरामाचली समाप्ता॥

For another copy of this work, see Rāj. Mitra, Bikāner Cat., no. 872.

[GAIKAWAR.]

1629.

800b. Foll. 90; size $10\frac{1}{4}$ in. by $4\frac{1}{4}$ in.; fairly written, in Devanāgarī; 10 or 11 lines in a page.

Saṃskāramayūkha, a manual of initiatory rites, by Bhaṭṭa Siddheśvara, son of Bhaṭṭa Dāmodara, and grandson of Bhaṭṭa Śuṅkara.

It begins:

तत्वा रामं निवंधामीतिमैच्य धिषणाद्रिणा । संस्कृतावुद्धरत्येष भट्टसिद्धेश्वरो ब्मृतं ॥

तत्र तावदंगिराः । अतः परं द्विज्ञातीनां संस्कृतिर्नियतोच्यते ।
संस्काररहिता ये तु तेषां जन्म निर्येकं ॥
पंचविंशतिसंस्कारैः संस्कृता ये द्विज्ञातयः ।
ते पवित्राश्च योग्याश्च श्राद्धादिषु सुर्यतिताः ॥
गभीधानं पुंसवनं सीमंतो बल्टिरेव च ।
जातकृतं नामकमै निष्क्रमो ब्लाशनं परं ॥
चीलकमीपनयनं तद्वतानां चतुष्ट्यं ।
सानोद्वाही चाग्रयणमष्टका च यथातयं ॥
श्राद्यस्यामाश्चयुज्यां च मागैशीर्थीं च पावैर्यं ।
उत्सर्गश्चापुपाकमै महायदाश्च नित्यशः ॥

संस्कारा नियता स्रेते बालगस्य विशेषत इति । श्राद्धादिष्टित्रास्त्राद्धजनादेग्रेहणं । 0

3 x

इति संस्कारोहेश: fol. 2b; इति गभीधानं 12a; धुंस-वनानवलोभने 13a; गभेरख्यां 13b; सीमंतोन्नयनं 14a; विष्णुविल्ठः 15a; जातकमे 16b; नामकरणं — खट्टारोहणं — दुग्धपानं 21a; कर्णविधः — निष्क्रमणं 22b; इत्यपविश्ननं — अन्नप्राशनं — जीविकापरीक्षा 23b; इत्यन्द्रपृतिविधिः 24b; इति चूडाकमे 26a; इत्यक्षराभ्यासः 26b; इत्यनुपनीतधमीः 27b; इत्यपनयनं 42a; इति ब्रह्मचिरिधाः 44b; इत्यिनकार्यं 45a; इत्यभिवादनप्रत्यभिवादने 46a; भिष्णाटनं 47b; अध्ययनधमीः 53a; इति समावतिनं। अथ विवाहः 56b.

It ends: इति श्रीमिडिडदग्रगस्थमपृशंकरपीचमपृदामोदर-मृतभट्टिमिडेश्वरकृत: संस्कारभास्कर: [स]माप्तं। संवत् १९३६॥ The second part of the title (भास्कर), in the colophon, is a correction, apparently for orig. मयूब:, the leaves of the MS. being also marked throughout सं म

Of comparatively recent, and less common works and writers, are mentioned: Apararka, fol. 26b; Karmapradīpa, 3a; Kapardikārikā, 37h; Kārikā, 37b, 47b; Kālanirņaya, 14a; Candeśvara, 30a (Vyavahāracandcśvara, 33b); Jyotisharatna, 11b; Dharmaprakāśa, 25a; Prayogapārijāta, 13b; Prayogapārijāte Utpalaparimale, 6a; Prayogapārijāte Samgrahe, 12a; Prayogapārijāte Samhitādīpe, 37a; Baijavāpagrihyam, 13a; Muhūrtacintāmaņi, 37a; Muhūrtasaṃgraha, 22b; Rājamārtaṇḍa, 25a; Śrīdhara, 26a; Śrīdharīya, 17a, 21a; Sankaṭe(?) Mcdhātitlih, 39a; Sārasamgraha, 17b; Smriticandra, 6b; Smritidīpikā, 27a; Smritibhāskara, 13a; Smritiratna, 6b; Smritiratnāvalī, 39a; Smrityarthasāra, 90b.

For another MS. of this work see Weber, Berl. Cat., no. 1032.

[H. T. COLEBROOKE.]

1630.

160a. Foll. 27; size 12 in. by 4½ in.; fairly good Devanāgarī writing, of 1790 A.D.; eleven, sometimes ten, lines in a page.

Saṃskārakamalākara, a treatise on initiatory

rites, by Kamalākara Bhaṭṭa, son of Rāmakṛishna Bhaṭṭa.

It begins:

गीतमः। गर्भाधानं पुंसवनं जनवलोभनं सीमनोत्तयनज्ञातकर्मनामकरणावप्राशनचीलोपनयनं चन्वारि वेदव्रतानि स्नानं
विवादः पंच यज्ञा जप्टका पावैणः श्राद्धं श्रावरणाग्रहायणी
चेत्रीज्ञाश्चयुनीति सप्नपाक्षमंस्था [क्र]ग्नाधेयमग्निहोत्रं दर्शपूग्रीमासी चातुनीस्थान्याग्रयणं पत्रुः सीजामणीति सप्त हवियेज्ञसंस्था अग्निप्टोमो अग्रिनप्टोम उक्यः पोढशी वानपेये अतिराजोप्तीयाः (!) इति सप्तमोन इति सप्त सोमसंस्था इति चन्वारिशान्तसंस्थाः (?) दया द्यांतिरनुसूया शोचमनायासो मांगल्यमकापर्ययमस्मृहेति यस्त्रोते चन्वारिशान्तस्थाः ० ज्ञथ स्वस्निवाचनं ०

च्चय गभीभानं fol. 6b; च्चय पुंसवनानवलोभनसीमंताः fol. 7a; च्चय जातकमें fol. 8b; च्चय नामकमें fol. 9a, etc.; इत्योपामनप्रयोगः। च्चय स्थालीपाकः fol. 24b.

The treatise probably forms part of the author's Digest, called *Dharmatattva-Kamalā-kara*, for which see no. 1650.

The author wrote his Nirnayasindhu in 1611-12 A.D. [H. T. COLEBBOOKE.]

1631.

3009c, d. Foll. 3 and 5 resp.; size 13 in. by 8 in.; well written, in Devanāgarī; fifteen lines in a page.

Saṃskārumārtuņdu, by Mārtaņda Somayājin. Two chapters only, viz.:

a) Sthālīpāka; which begins:

ष्य स्थालीपाक[] लिख्यते॥ ततः कर्ता शुचिरलंकृत[] पवित्रपाणिः वद्वशिखो यशोपवीति भूत्वाचम्य तिः प्राणा-नायम्य देशकाली संकीर्ये॥ खों तत्सत्परमेश्वरप्रीत्पे समुकक्मीराभूतं पंचभूसंस्कारपृष्ठेकमान्नधापनमहं करिष्ये॥ ०

1t onds: खान्याहुतिमापिनमग्नधारा हुताश्चनस्योपिर पोडशांगुले: ॥ इति मार्तेडसोमयाजीकृतसंस्कारमार्तेडं स्था-लीपाक[:] समाप्तः॥ शके १००३॥ घरोधकृतनामसंवत्सरे खित्रकृत्वाणपंचन्यां भौ[म]यसरे लेखनं समाप्तं इत्युपनामक खध्यापककाशिनायमहादेवकरेण लिखतं॥

b) Nava-graha; begins:

ज्ञायीत्मन नमसुभ्यं रिवसोमादिकान्प्रहान्।

नवप्रहप्रयोगश्च क्रियते सर्वसंमतः॥

ज्ञादी मंडलं विरचयेत्। तत्प्रकारमाह॥ ०

It ends: ब्रह्मयामले तु॥ तासं तु कारयेद्वानुं रजतेन निशाकरं। कुजश्(1. कुजं) मुवर्णेन तु कारयेत्॥ इति मार्चेड-सोमयाजीकृतनव(वि)ग्रहिविधः॥ शके १९७३॥ ०

[?]

1632.

94. Foll. 184; size 94 in. by 34 in.; fairly good, modern Devanagarī writing; seven or eight lines in a page.

Smārtānushthānapaddhati (Anantabhatṭī), a manual of initiatory rites, with the formulas of prayers and rites of expiation required on these occasions, by Ananta Bhaṭṭa, son of Viśvanātha.

The MS. begins with the three introductory ślokas of the Prayogarutna श्रीरामं सपरिवारं (see no. 471), after which it continues:

नमामि पावतीमुनुं भक्तानां सिद्धिदायकं। क्रियत उपकाराय स्मार्तानुष्टानपद्धतिः ॥ ४ ॥ दीधितानंतिविज्ञेन विश्वनाथस्य मृतुना । प्रयोगो रच्यते सम्यग् मैचविस्तारपूर्वकं ॥ ५ ॥ जातं । षाश्वलायनशास्त्रे ऽस्मिन्संतितः पद्धयः(विसंति पद्धतयः) विना पुस्तकमार्गेण कर्म [क] तुँ न शक्यते ॥ ६ ॥ तदंष क्रियते यानः पाठबोधहिताय च। सुलभोपायसिद्धार्थं वैदिकानां तद्च्यते ॥ ७ ॥ पंचिवंशतिसंखारैः संस्कृता ये द्विजातयः। ते पवित्रास्त्र योग्याः स्युः स्राह्यादिषु सुर्यत्रिताः ॥ ७ ॥ गभौधानं पुंसवनं सीमंतो बल्हिरेव च। बल्हिविषाुवल्टिः। जातकृतं नामकमे निष्क्रमो ब्लाश्ननं परं॥ ९॥ चौलकमिपिन (1. कमीपनयनं) व्रतानां च चतुष्टयं। स्नानोद्वाही चाग्रयगमप्रका च यथातयं॥ १०॥ श्रावस्यामाश्रयुज्यां च मार्गशीर्यी च पावेसं। उत्सर्गेश्वाप्पपाकमे महायज्ञाश्व नित्वशः ॥ १९ ॥ संस्कारा नियता होते ब्राह्मणस्य विशेषत इति ॥ १२ ॥

ष्ठाय खिल्लवाचनं । तद्यत्र कित्यं तदुष्यते । व्यासः । ० पुरायाहवाचनविधि वद्यामः fol. 2a; ष्ठाय विवाहोत्तर-कितव्यो ऽपि स्थालीपाकः fol. 14b; ष्ठाय पर्वे निर्णयः fol. 15a; इति स्थालीपाकप्रयोगः । अधिष्टप्रायाध्यक्षानि fol. 25a; ष्ठाय परिभापा fol. 80a; ष्ठाय गर्भोधानाद्याः संस्कारा वस्त्यते । तत्रादौ रजोदर्जे नज्ञां तिः fol. 82a; ष्ठाय गर्भोधानं fol. 61b; ष्ठाय विष्णुवलिप्रयोगः fol. 66a; जातकर्म fol. 77b; नाम-करणप्रयोगः fol. 84b; निष्क्रमर्गं fol. 86b; ष्ठायोपहे ज्ञान-वप्रयोगः fol. 88a; ष्ठाय चौलोपन्यनप्रयोगः fol. 91a; इति संख्रेपेण ष्ठानं तिः हत्ते व्यादानिष्यां । ष्ठाय समावतिनप्रयोगः fol. 112a; इति वाग्दानिष्यः । ततो वैवाहिके ० fol. 126a; इति कन्यादानप्रयोगः । ष्ठाय विवाहहोमः fol. 142a;—इति वथूसहितगृहप्रवेजः । ष्ठाय प्रायध्यत्वानि लिख्यंते fol. 169a.

It ends: इति यञ्जोपवीताभिधानस्री विश्वनायसूनुना दीक्षितानंतेन सर्वोपकाराय समंत्रकः प्रयोगः प्रायश्चित्रांतो विरचितः॥ इत्यनंतभट्टी समाप्ता भवति॥

For another MS. of this work, actually calling it *Prayogaratna* in the colophon (but without the three introductory ślokas of that work), see Rāj. Mitra, Notices, VII., p. 155.

[H. T. COLEBROOKE.]

1633.

1239. Foll. 38; size 10½ in. by 3 in.; fair Devanāgarī writing; seven lines in a page. Gargapaddhati, a manual of domestic rites

(for the Pūraskara-Grihyasūtra).

It begins: श्रीमयोशाय नमः॥ गुलैमैंडलं परिलिख्य पंच भूमंस्कारान् कृत्वा ततः जिल्लाख्योदुस्य हिरस्यनिधानं । जमापूल्करिनवीयः। ॰ स्थालीपाकहोमः। ॰ सोदकं विलिदानं fol. 3a; पिंडिपतृयक्षविधानं fol. 6a; श्रवणाकमे fol. 8b; सस्तरारोहः fol. 13b; श्रूलगवः fol. 18a; वैश्वदेवः fol. 20b; मासश्राह्यं fol. 22a; चूडाकर्णं fol. 26b; उपनयनं fol. 29b; सबद्धचारीवतानि fol. 30b; सोतायकः fol. 34a; शालाकमे fol. 35a, etc.

It ends: इमजाने पितृषदेति विशेष:। गौस्थाने सकृतियंडं ॥ इति गगैपहति समाप्तमिति ॥ संवत् १५७५ समये चैत्रसुद्दि १० सोमवासरे ॥
3 x 2

For a similar treatise of the same title, see Rāj. Mitra, Notices, V., p. 236.

[H. T. COLEBROOKE.]

1634.

1815a. Foll. 45; size 12 in. by 4 in.; well written, in Devanagari; nine or ten lines in a page; European paper.

Grihyāgnisāgara, or Prayogasāra, a compilation of rites regarding the maintenance of the sacred fire, and rules of expiation in cases of neglect, by Nārāyaṇa Bhaṭṭa, surnamed Āraḍa, son of Lakshmīdhara Bhaṭṭa (A).

Perhaps only a portion of the complete work.

It begins:

नता कृष्णपदांभोजं गगेशं शंकरं शिवं।

लक्ष्मीधरं च पितरं भट्टनारायगं तथा ॥ १ ॥

यथाञ्चानं विचायीथ पश्चशिष्टरनृष्टितं।

चीणि सूचाणि तहंथानालोच्यात्यां भूरिशः॥ २ ॥

श्चारडेलुपनामा* वै भट्टनारायगः सुधीः।

गृद्याग्निसागरं चैव करुते शिष्टनुष्टये† ॥ ३ ॥

तवादी प्रायिश्व है । तच आधानात्राक् क्रियमाणं । या-ज्ञिकेराचिरतत्वादवापि ज्ञेयं । य आहिताग्निधमेः स्यात्स जी-पासनिकस्य किंचिदुक्तत्वात् । अग्नीनाधास्यमानो यजमान आधाने ऽधिकारार्थे प्रागाधानात् प्रायिश्व कुर्यात् । तवादी प्रायिश्व तकते व्यमूचकानि मूल्भूतान्यापस्तसादिश्रीतविषयकग्र-न्यस्यानि प्रमाणानि लिख्यने । In what immediately follows, the MSS. differ entirely. MS. B. continues: तानि तु । संज्ञोध्यात्मानं तपोजपेहोंनीभीया मैत्रं कृत्वा सर्वभूतेरिति । आपस्तं वसूचभाष्यस्य धूर्तसंज्ञकस्येयं फिक्किंका तस्या इपं रामांडारव्यास्या । 0

इति मृतिकास्नानं । ९ अप पंचगव्यस्नानानि fol. 5a

(fol. 9a in B.); इति श्रीमदारडोपनामकनारायणभट्टकृते प्रयोगसारे (गृद्धाग्निसागरे B.) प्रायश्चित्तनिरूपणं fol. 7a (fol. 13a, B.); इति भट्टोजिदीधितकृतग्रंपोक्रमायतनलक्षणं 7b (13b); अग्न्याधाननक्षत्राणि 8b; अथाग्निद्धयसंसगैविधिः 9a (16b); अथ विक्कित्राग्निपुनःसंधानविधिः 11a (19b); इति १ गृद्धाग्निसागरे (both MSS.) आयतनादिपुनःसंधानातिमित्रनिरूपणं 13a;—अथ होमः 16a; इति होमविधिः 29a; इत्राग्निसमारोपविधिः 32a;—इति १ प्रयोगसारे होम-विधानिरूपणं। अथ स्थालोपाकारंभः 36a; इति १ प्रयोगसारे स्थालोपाकादिप्रायश्चित्रविषयनिरूपणं। अथ द्व्याशुद्धिः 43b.

It ends: इति प्रयोगपारिजातोक्षद्रव्यणुद्धिः॥ इत्यारडोप-नामकलक्ष्मीधरभट्टसूनुनारायणभट्टकृतो गृह्माग्निसागरः समाप्तः॥ शके १९४१ प्रमाणीनामसंवत्सरे ०॥

Besides Smṛitikāras and Purāṇas, the author quotes freely: Aparārka, Kārikā, Candrikā, Chandoyaparišishta, Trikāṇḍamaṇḍana, Nirṇa-yasindhu, Prayogapārijāta, Prayogaratna, Baudhāyanīyaprāyaścittapradīpa (fol. 17a), Madana-pārijāta, Vijūāneśvara and Smṛityarthasāra.

The leaves are marked η . In the margin. [Dr. John Taylor.]

1635.

48a. Foll. 52; size 9½ in. by 4 in.; legibly written, in Devanagarī, about the middle of last century; nine lines in a page.

The same treatise (B). Incomplete. It leaves off at the end of the homanidhi.

The last leaf has been supplied by a more modern hand. The leaves have the title Prayogasāra in the margin.

The colophon runs thus: इति स्त्रीमत्सकल्विद्यावि-शारदश्रीतस्मान्नेकानुष्टानभट्टनारायणभुतेन नारायणभट्टेन कृते गृद्याग्निमागरनामको ग्रंथः समाप्तिमगमत्॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1636.

1815b. Foll. 95 (marked 46-140); size 12 in. by 4 in.; well written, in Devanagari; European paper; ten lines in a page.

^{*} MS. A. reads चारतुप ; a second hand having supplied इसे (द्वी) in the margin, between र and त्य.

[†] Thus B.: प्रयोगसारं कुरुते याज्ञिकानां सुखाय वै॥ A.

[‡] B. reads here as follows: तत्रादौ केपुचित् कमिमु प्रायिश्च विनाधिकाराभावात्तिद्वपयं तत्प्रयोगः च तावदुच्यते ॥ अन्तीनाधास्प्रमानो ?

Another portion (?) of Irada Nārāyanabhaļļa's Grihyāgnisāgara.

The beginning of the section is wanting.

Fol. 46 begins: खलं बुधे: स्मृतं। प्रादेशमात्रं वा। मूर्पे तृगमयं कयीत्। and lower down in the page: जयाग्निमुखप्रयोगादिपरिभाषा।

इति श्रीमदरदोपनामकलक्ष्मीधरात्मन १ मृद्याग्निसागरे स्थालीपाकप्रयोगः। अप स्थालीपाकलघुप्रयोगः fol. 55b;—इति श्रवणकर्म 66a; इति सर्पवितः 67a; इति १ श्राध्युजीकमैत्रीहिङ्यामाकाग्रयणानां समानतंत्रत्वेन प्रयोगः॥ श्राद्धं।
71a; इति १ सागरे पार्चणश्राद्धप्रयोगे नवमः खंडः श्राद्धप्रयोगः
समाप्तः॥ अप पिटिपतृयज्ञय्यतिपंगेन संक्षिप्रपार्वेगश्राद्धप्रयोगः
92b;—इति १ माध्यायपाद्येततंतं श्राद्धित्रपार्वेगश्राद्धप्रयोगः
भिक्रपार्यश्राति 105a; इति १ श्रीपासनहोत्रविपयकं प्रायश्रित्तिक्षणं 115a; इति १ स्थालीपाकादिप्रायश्रित्रविषयकानक्षणं 157b; part of this, and the following leaf, is torn off;—इति १ द्रव्यश्रद्धः। अधास्यश्रद्धिविधः
139b;—Some parts in this MS. (e.g. the drangasuddhi) agree with the corresponding sections in MS. A., above.

Could this be part of the Cirihyāgnisāgara, and the other two MSS, the Cirihyāgnisāgara-sāra? A Smrilisāgarasāra is quoted elsewhere.

It ends: एयमस्पिणुद्धि:॥ इति श्रीगृह्याग्निमागर: सनाप्त:॥ [Dr. John Taybor.]

1637.

1536. Foll. 258; size 10% in. by 4½ in.; well written, in Devanagari, about the end of the 17th century; 11 or 12 lines in a page.

Varņāśruma-dharmadīpa, a treatise on the duties of the different castes and orders, by Krishņa, of Kūśī, son of Govinda, and grandson of Rāghava, of the Bhāradvāja-gotra.

It begins:

भवानीशश्रीशांधिकमलुपुगं श्रीगणपतिं

गिरामोशां नत्वा जिमनामलुसिद्धेककरणं।
विलोक्पार्थं मार्गं तमहमनुसंलुख्यं च यथामिति द्वेजान्धमीन् प्रकटियतुमिद्धानि कतिचित्॥१॥

भारद्वाजीयगोतः सकलगुणितभी राघवास्यो वभूव पारावारात्मसारः श्चितिसुरभजनावाप्तकीर्तिप्रतीतः । तस्यासीत्पुत्र इंदुप्रतिमवरयशाः स्वाधनीयो गुणौषैः स्त्रीमहोविंद्नामा समजीत च ततः पंडितः कृष्णनामा

खेचे श्रीकाशिकाख्ये उनचरतवसता तेन कृष्णाभिधेन
यानाखोकोपकृत्ये विमितहरहरप्रीतये संविचार्य ।
सामार्गस्याववोधः प्रभवित हि यदालोकनेनेह पुंसां
दोपाख्यो वर्णधर्मप्रकटनपटुको रच्यते उयं निवंधः॥३॥
साम यिद्याख्यते किंचिन्मया तत्साध्वसाधु वा ।
पंडितैः कृषया सर्वे विवेच्यं हि प्रयानतः ॥ ४॥
तत्र चादौ निवंधे ऽस्मिन् ग्रंथानुक्रम उच्यते ।
ग्रंथहादौववोधाय सक्रपकथनाय च ॥ ५॥

प्रयमं गभैसंभूतिवर्णेधमैनिरूपर्णं ॥

चयो वर्णो डिजाश्चिति तेमां संस्कारपडितः ।

तत्र गभैस्य चाधानं दुष्टितथ्यादिशांतिकं ॥

ततः पुंसवनं प्रोक्तं सीमंतोत्तयनं ततः ।

जातकर्मे ततः प्रोक्तं षष्टीपुजनमेव च ॥ ०

38 ślokas specifying the contents.

इति व ग्रंथानुक्रम: fol. 3a; व गर्भोत्पत्तिप्रकरणं 7a; ॰ गभीधानं १० ; • दृष्टितथ्यादिप्रयमरजोद्भैनभांतिः । अय पंसवनानवलोभनयोः प्रयोगः 11a; $\circ$ अन्वारोहणं 15a: इति उपयोगिनीनिर्णयः 17b; इति नारायणबल्टः 20a; ॰ वृथो-त्सर्गः 24a; • शय्यादानं 25a; • समुद्रोक्तसामुद्रिकलक्ष्यां 27a; ॰ विवाहनियौदः 28b; ॰ गोत्रप्रवरितयौदः । ऋष स्यालीपाकः 40 कः व लक्षहोमविधिः, —कोटिहोनः, तुलापु-रूपमहादानपद्धतिः 78b; इति वास्तुविधिः 87a;—इति º टानानां च ब्रतानां च विधिः। खर्याह्निकं 120a; खर्याचमन-विधि: 122b, etc.; इति ^{o} आहि काचारभ्मेशास्त्रप्रकरणं 129b; इति • सवैप्रायश्चित्रप्रवास्था 135b; then follow the duties of the several castes; worship of various deities and objects (Siva-Vishnu, fol. 1906; grāmasilā, fol. 194a, etc.); इति चातुमीस्यादिवतानि 197b; ॰ विष्णुम्तिप्रतिष्ठा 202a; ॰ शिवलिंगप्रतिष्ठा 207a; इति ० निवंधे जलाशयवापीकूपतडागप्रासादवृक्षारोपणचाराम-उद्यापनविधिपद्वतिनीरायणभट्टकृती समाझः 256b; इति ° पतिव्रतालक्ष्यविथवाथमाः 259a; इति $^{f o}$ कालिच्ह् $^{f o}$ 266b; श्चथ याम्यनगरप्रभाखप्रशंसा गरुडपुराखे 0

The last leaf (three lines, including the colophon) has been supplied by a modern hand.

It ends: इति श्रीमत्कृष्ण(ो)गोविंदपंडितविरिचते वर्णौ-श्रमधर्मेदीपाख्ये निबंधे याम्यनगरप्रशंसा समाप्तं संपूर्णम् ॥

The blank page of the first leaf has been filled, by a different hand, with a passage from the Rudrayāmala; beginning रहनस्थे। अयाव होनद्व्यप्रमाणं।

For another MS. of, apparently, the same work, see Rāj. Mitra, Bikāner Cat., p. 489.

[H. T. COLEBROOKE.]

1638.

1969. Foll. 28; size $7\frac{3}{4}$ in. by $4\frac{1}{4}$ in.; fairly written, in Devanāgarī, about 1700 A.D.; ten lines in a page.

Jātiviveka, an account of the castes, their subdivisions, their occupations and nomenclature, by (Vyāsa-)Gopīnātha (Gopīśvara) Kavi, son of Śārīgadhara, grandson of (Vyāsa-) Viśvanātha, and great-grandson of (Bhūnu)Sāmarāja, of Pratyandapura(?).

It begins:

सद्योजात इतः पुराणपुरुषो रुद्रो र्जाप शांतात्मवान् ईशानो र्जप च पश्चिमांगमपरः शुश्रोपकृष्णांतरः । वामो दिश्चणतां गतो मखपितदैश्वाध्वरध्वंसकृद् वेत्रा सर्वारतं भुजंगवलयो यस्तं नमामीश्वरं ॥ १ ॥ यां विना सिचदानंदो न विद्याद्ि] विद्ययेश्वरः । इच्छाञ्चानिक्रयारुपां वंदे तच्छित्तमंत्रिकां ॥ २ ॥ व्रव्याये यन्तुकं नेति श्रुतिराह प्रयंवतः । भज्ञे तमाद्यं पुरुषं वर्णावयवकारणं ॥ ३ ॥ नारायणसुतो (? स्ततो; ज्ञारापणसूतो MS.) भानुरीश्वरः [सामसंज्ञकः ।

भट्टाभिधामवापुस्ते <u>प्रत्यंडपुरवासिनः ॥ ४ ॥</u> चत्वारस्तनमा चासन् सामराजस्य विश्वताः । विश्वनायो महादेवो भानुकैस्सीधरस्ततः ॥ ५ ॥ संस्थावानप्यसंस्थो अभूद् विश्वनायो गुणव्रज्ञेः । निवास[ः] श्रीसरखतो हपोदायेकलाश्रयः ॥ ६ ॥ वासिष्ठान्वयमंभवः स च पुनः श्रीविश्वनायो कली चामत्वं खयमन्वगात् कृतिपरः (श्रुति ⁰ B.) किं तच

तस्मान्डाङ्गधरः कलामु जुज्ञलः प्राद्भैवज्ञद्भवो गोपीनाथकविः करोति सगुगं जातेविवेकं स्फुटं॥९॥ मन्वादिस्पृतिशास्त्रवाक्यनिचयात् संगृद्ध विस्तारितो ग्रंथो जातिविवेक एम विदुषा गोपी श्वरेण शितौ। सर्यः खीकुरते रसं धितितलाइपीम् वर्षत्यलं लोकानां हितकाम्ययेव सततं मान्यः सधन्यो यथा॥६॥ जातिविवेकं थीराः कृतपदगुंफेन कलयंत् । जातिविवेकेनैवं जानंयलयो नुमकरंहं ॥ ९ ॥ येपां कार्यकलाकलापकयनं ज्ञानं सुसंस्त्यते चेड्डरिप्रसरो भविष्यति यतः संक्षिप्पते विस्तरः। गांगी घस्य सहस्रधा परिगतस्यापं तथेकामृतं ज्ञात्वा ते कलयंतु काव्यरचनां मंतो गुगाग्राहिगाः॥१०॥ ञाचारे व्यवहारे च प्रायश्चित्ते विशेषतः । ज्ञात्वा जातिवियेकं तु द्विजः सत्यत्वमहिति ॥ १९ ॥ ब्रह्मश्चित्रपविद्शुद्रा वर्णाः प्रोकाः खयंभुवा । तेषां धर्मीः पृथक् ख्यातास्त्रयः पृत्री द्विज्ञातयः॥ १२ ॥ वर्णेभ्यो ये समुद्धताः प्रातिलोमानुलोमजाः । तान् प्राणिनः प्रवश्यामि नामकार्यविभेदतः ॥ १३ ॥ वर्णीनां स्त्रीपु ये जाता जारजाः प्रथमे मताः। परस्परं विवाहं च तामु जाताम्तथा परे ॥ १८ ॥ मीं जीवंधादिलोपेन ते विधा संप्रकीतिताः। स्नानुलोम्येन वर्णानां पग् नराः परिक्रीर्तिताः॥ १५॥ प्रातिलोम्येन ते पद स्युरिति द्वादश भेटतः। रते द्वादश मिश्राम्तु चातुर्वेणेविमिश्रिताः॥ १६॥ ० इति o मिश्रजातिविवेचनं नाम प्रथम उल्लासः॥ अथ जा-

तियिवेचनं । fol. 4b; इति विद्यतीयोज्ञास: fol. 25b. It ends:

इति सकलकलानामेय मंदोहरूपः
प्रियतपरमशास्तैय्यासगोपीष्यरेण ।
[मु]जनसुकृतवृत्तिक्षीनशीलाभिधानेः
कथितविह्(]. ०त इह)सदास्तामेप जातेवियेकः ॥

इति श्रीसकलागमाचार्यपर्यश्रीय्यासराज्ञशाङ्किशरात्मजस्य (!) शिवाभाहवशालिनः (श्रीवाईभावशालिनः fol. 46) कवेगोपीनायस्य कृती जातिविवेके जातिविवेचनं नाम तृतीय उल्लासः
समाप्तः ॥

[DR. JOHN TAYLOR.]

1639.

1061a. Foll. 28; size 6°_{1} in. by 3°_{8} in.; indifferent Devanāgarī writing; 7-10 lines in a page.

The same treatise.

This MS. differs greatly at the beginning. Omitting the first six introductory ślokas, it begins: विशान्ययंत्रजा: स च पुनः ॥ १॥ and then goes on with śloka 11: आचारे व्यवहारे च ॥ २॥ Otherwise also it often differs considerably; and numbers the ślokas continuously 1-252, without dividing the matter into chapters.

At the end also it wants ten ślokas, as compared with the preceding MS., and ends thus (from the Vishnupurāna):

वर्णाश्रमाचारवता पुरुषेण परः पुमान् । विष्णुराराध्यते भक्त्या नान्यथा तोपकारकः ॥ २५२ ॥ इति श्रीनिबंधमारे जातिविवेकः समाप्तः॥ ० शके १५६४ चित्रभानुमंबत्सरे खाश्चिनवदि १२ तहिने हिस्तिः समाप्तः॥ इदं पुस्तकं साहरगीकान्हभट्टमृतसोमनाथद्विज्ञहिस्तिमस्ति॥

For other (defective) MSS, of this treatise, see Rāj. Mitra, Bikāner Cat., p. 396; for a different Jātivireku, by Višvanātha, Notices, IX., p. 179. [II. T. COLMBROOKE.]

1640.

2321. Foll. 165; size 12½ in. by 4½ in.; fairly written, in Devanāgarī; nine lines in a page.

Brāhmaņusarvasva, an exposition of the duties of Brāhmans, compiled, chiefly from the smritis, by Hulāyudha, son of Dhananjaya, and chief justice to King Lakshmana Sena of Bengal, whose era (and reign) began either in 1118-19 or in 1106-7. It begins:

दीपवद् द्योतयति यो भूभुवःसर्जगत्तयं । सवितुस्तं वयं भगेमपवगैकरं नुमः॥ १॥ दधानं चतुरासायपूतां मुखचतुष्टयीं। मुनिमाद्यं नमामस्तं पंकजोदरवासिनं॥ २॥

विदिवाभरणज्वालवयहतुस्त्रयीमयः। त्रिवर्गप्राप्तिप्तरिणस्तरिणः श्रेयसे इस्तुनः॥३॥ त्रिलोकपूज्यां नमित त्रिसंध्यं यां त्रिलोचनः। चिवर्गफलनिमीचीं गायचीं तासुपास्महे ॥ ४ ॥ वंशे वात्स्यमुनेमुनेरिव सदाचारस्य विश्रामभूर धर्मीध्यक्षधनंजयः समजनि ज्यायान्यरज्योतिषः। यस्मिन् जुद्धति जातवेदिम हविचोनांगणव्यापिभिर भूमेर्भृपितमं वु सिद्धसरितो वृंदारकै: पीयते ॥ ५ ॥ वां द्यातिक्रमसंभृते जीप विभवे ज्योतिजीटाली न्यापीन हित्वा यस्य जगन्त्रयस्य महस्रो जागित कोपः कडाः । अप्येतस्य विलंघ्य शैलसद्शान् प्राग्डारि चड्डा डिपान् दूरोहंडितयज्ञयूषवृषभोत्नर्पेश हर्षो अनवत् ॥ ६ ॥ अंतः प्रमोदशबली कृतपस्मस्चि-स्थताश्रमौक्रिकभरालसलोचनाभिः। गीतां पुरः मुख्यभूभरमुख कीर्तिम् आस्थानसीमिन सुराधिपितः शृकोति ॥ ७ ॥ गोष्टापंडी(1.गोष्टीषंडो)दैवतयमन्यमितधैयसंपदां वसितः। प्रकृतिरिव परमपुंसत्तस्यासीदुञ्ज्ञला गृहिणी॥ ६॥ वभूव तस्याः प्रकृतेमहानिव श्रियो विलासायतनं हलायुधः । यत्नीर्तिरंभोनिधिवीचिदंड-दोलाधिरोहव्यसनं विभर्ति ॥ ९ ॥ लुअं जन्म धनंजयाद्भगवतः श्रीलक्ष्मणस्मापतेर् खाव्चा सद्शी निजस्य वयसः प्राप्ता महापात्रता । शब्दब्रसकरोदरामलकवद्गोगोत्तरा सन्तुपे-त्यस्ति प्राचैयितव्यमस्य कृतिनः किंचित्र सांसारिकं येनासीदिनतं न सिंधुलहरीधीतांनलायां खिती यस्याज्ञातमभूत्र सप्तभुवने नानाविधं वाङ्मयं। देवः स विजगतनस्य महिमा श्रीलक्षायः स्नापितर् नेता यस्य मनीषिताधिकपुरस्कारोत्तरां संपदं ॥ ११ ॥ वाल्ये ख्यापितराज्ञपंडितपदः श्वेतांशु विंवोज्ज्वलच्-द्यास्त्रोत्सिक्तमहामहस्वनुपदं दस्ता नवे यौवने। यसै यौवनशेषयोग्यमखिल्ख्सापालनारायणः श्रीमाँ सस्मग्रसेनदेवन्पतिर्धर्मी थिकारं ददी ॥ १२ ॥ खाचारप्रयतांतरा क्रतुविधावृत्साहमातन्वती प्रायश्चित्तविकाशनाद्विद्धती हर्षेप्रकर्षे हुंदि । गाहैस्थांशपरिग्रहग्रहवती निव्येहवर्णस्थितिः प्रास्थेभ्यो अप गरीयसी स्मृतिकया यस्याभवत् प्रेयसी [11 93 11

आसीत्कस्य न मंदिरे नयनयोजीता न कस्यातिथिः कराढे केन धृता ख्यां न कुतुका देश्यांगनेव श्रुतिः। धनीध्यसहलायुधस्य सद्शो नास्याप्रियः को प्यभूट् यः कृत्वा हृद्ये ब्नुरागतरलो नक्तं दिवा हृम्पति ॥ १४ ॥ कांता(? कर्यो)रोपितहैमकुंडल्शिलनीलाइमर्इिमच्चटा-संसर्गे प्रतिपाद्य कृष्णमभवद्भयो ऽपि कृष्णाजिनं। किं चान्यन्युखरध्वनिय्कलयतो यस्येष्टिमग्न्यालये लोलाञ्चीकररानकंकगारणानारैः कृतो मात्सरः॥ १५॥ पात्रं टारुमयं क्वचिद्वजयते हैमं क्वचिद्वाजनं कुत्रापस्ति दुक्लमिंदुधवलं कुत्रापि कृष्णाजिनं । थूपः क्वापि वमदूताहुतिकृतो थूमः परः क्वाप्पभूट् अग्नेः कर्नेफलं च तस्य युगपज्जागित यन्मंदिरे॥ १६॥ नि:खाध्याये व्ययगतवषट्टारशन्दोदये अस्मन् वृत्तिच्छेदव्यसिनिन कलावस्थिनमीवशिष्टः। हुत्वा हुत्वा विधिवदम्ना दीयमानं त्रिसंध्यं धमोद्वारं वितरित हविः प्राइय मंदाग्निरग्निः॥ १७॥ चापीय मात्रांपुढेन हृदये संस्थापिताः स्रिभिर् विन्यस्ताः सुरस्रसिनश्चलिश्चलाः पट्टांतरे शिल्पिभिः। साबद्धाः कविभिविन्ंखलक्याबंधैः प्रवंधैरिप भ्राम्यंति प्रतिपत्तनं प्रतिगृहं प्रत्यंगणं यहुणाः ॥ १६ ॥ मीमांसासवस्वं वैषावसर्वसम्बन्त शैवसवस्वं(११. श्रीवं च)। पंडितसर्वस्वमसी सर्वस्वं सर्वधीराणां॥ १९ ॥ चासनाः कति संति वा कति न कि ह्मामंडले पंडिता व्याख्यातो मतिशालिना ध्यमुवटाचार्येण वेदः परं। अस्पष्टं तद्यीत्यनेन विद्या विश्वप्रसिद्धैः पदैः संध्यादि द्विज कर्ममंत्रवचसां व्याख्यानमेतत् कृतं ॥ २०॥ श्रास्ते वाक्पतिसन्तिभो ऽपि न पुनांस्तस्मात्परः साहसी यो वेदार्थिविवेचनाय कुरुते सज्जं रसज्ञान् जनं(र.नान्)। किं त्वस्मिनुवटेन वर्त्स रिचतं प्रागेव चेडिद्यते व्याख्यानं कियदेकवेदवचसां तेनेदमारभ्यते ॥ ३१ ॥ संघ येन विचारयन्यविदिते येषान्षि छंदसी ये जानंति न देवतां परिचयो यैनोपयोगे कृतः। विज्ञायापि पदक्रमं फलवहिभीवेन तैः प्रत्यहं तादृग्दुवेहवेदभारवहनक्षेशः परं प्राप्यते ॥ ३२ ॥ स्राधावयोधेन विना न शब्दे श्रद्धा समुन्मीलृति वैदिके ऽपि । स्रकारि कमीचितवेहभाग-व्याख्या विमुच्चेति हलायुधेन ॥ २३ ॥

भ्राता पद्धतिमग्रजः पशुपतिः श्राद्धादिकृते व्यथात् ईज्ञानः कृतवान् डिजाहिकविधी ज्येष्ठो व्परः पद्धति। तेनास्मित्रमुना फलस्तुतिपरा[:] प्रस्तुत्व नानास्मृतीः संध्यादिद्विजनभेमंत्रवचसां व्याख्या परं ख्यापिता॥ २४॥ मीमांसाव्यवसायिभिः स्मृतिपरामपेप्रकर्पस्थितेर् गायची द्विजपुंगवैः कति कियत्कृत्वो न वा व्याकृता। प्रामाख्यस्य कृते विलिख्य वचनं नानामुनीनां मृद् व्याख्याने व्ययत ख्रणं दृशिनह प्राज्ञाः प्रणीतो ब्ल्लिः 11 24 11 दच्चार्येरूपं प्रथममदत्तमपरैभृवि । सर्वस्तं ब्राह्मणानां वे शब्दरूपिममं ददी ॥ ३६ ॥ सक्सावबोधकमद्ष्यविनाशकारि (? 1. विकाशकारि) निस्तारकं किमपि भूपितकंउदेशं। एतविराविलमकारि हलायुधेन नेत्रह्वयीविसद्शं नयनं द्विजानां ॥ २७ ॥ इह प्रथममुहिष्टं ग्रंथारंभप्रयोजनं। वेदस्याध्यननश्चाचा ततः परमुदाहता॥ २६॥ वेदार्थविज्ञानफलं तदनंतरमीरितं। ऋषादीनां ज्ञानफलं दंतधावनकमे च ॥ ३९ ॥ प्रातःस्त्रानं तथा प्रातःसंध्या च समुदाहृता । माहात्यं सप्रवंचं च प्राखायामस्य दिशतं ॥ ३० ॥ ०

It ends: व्रव्या वरदानं । व्राव्यणभोजनं । यथाशक्ति विश्वत्यपरव्याव्यणभोजनं । अच्छिद्रावधारणं च । शतपरिमिता-ध्यसनं कुर्योत्॥

इत्यावसियकमहाधर्माध्यस्यहलायुधकृती ब्राझणसर्वस्वाभिधा-नपुस्तकं समाप्तमिति॥०॥ संवत् १८४५ इदं पुस्तकं भवानिरामेण लिखितं श्रीकाशोमध्ये गंगातटे मानमंदिरसोमनायसमीपे०

The front page contains the following note:
"Having inserted many notes for recollection, and
some crude versions in the margin, while arranging
tracts for publication on subjects connected herewith,
I have replaced this book (as no longer fit for the
publick) by a transcript. H.C."

[H. T. COLEBROOKE.]

1641.

1401. Foll. 182; size 13½ in. by 6 in.; large, clear, modern Devanāgarī writing; ten lines in a page.

Brāhmanasarvasva.

The transcript referred to in Colebrooke's note above. Though not always correctly copied, it is more easily consulted than the original.

इति व वेदाध्यापनयेदार्पज्ञानप्रशंमा fol. 10a; इति व दंतधावनं 10b; इति प्रातःस्तानं 15b, etc. (sandhyā, gāyatrī, prāṇāṇāma, and mantras); इति व स्नानमंन्यव्याख्याप्रकरणं 69a; इति व सहस्रशिषध्यायव्याख्या 88b; इति वेश्वदेवशांत्याध्यायः 99b; इत्यतिषिपूनाप्रकरणं 101a; इति व पाविणश्राह्यमंत्रव्याख्या 110b; इति भोजनविधिः॥ अध्य गभीधानं fol. 112b, etc. (saṇskārāḥ); इति व दशकीमंत्रव्याख्या 152b; इति अवस्थ्यांतिष्टिकमैणां निवंधः 180a.

The authorities referred to in the work are limited to Purāṇas (incl. the Vishṇudharmottara) and smṛiti-treatises, incl. several Gṛihyasūtras, the Bahvṛicagṛihyapuriśishṭa, fol. 153b; Chandogapariśishṭa, 13a, 19a,b, 20a, 40a, 63a, 85b, 86b; also Kātyāyana's Yajñapārśva, 153b, 155b, 156a, 158a; and frequently his Chandogapariśishṭa (खंदोगपरिशिष्टे कात्यायन: i.e. the Karmapradīpa), e.g. fol. 12a (K. 10, 1); 17a

संध्यालोपस्य चाकर्ता स्नानशीलम्ब यः सदा । $\hat{\mathbf{n}}$ दोपा नोपसंपैति चैनतेयिमवोरगाः॥ $\mathrm{cf.}\,K.11,16$; $\mathrm{fol.}\,17b$ (- $K.\,11,\,2a,\,3b$); 86a ($K.\,13,\,10$); 110b मुनिभिद्धिरशनं प्रोक्तं विप्राणां मर्त्ववासिनां ।

नितमहि तमिस्तियां सार्थे प्रथमयामतः॥ cf. K. 13,9; fol. 154b (K. 7, 1–14); 155a (K. 8, 12); 155b (K. 13, 14–16); 156a (K. 6, 11); ib. (K. 7, 6); 156b (K. 5, 2, 3); 157a (K. 5, 10); ib. (K. 8, 1–10); 158a

ब्रह्मणे दिख्या देया यथावत्परिकीतिता। कर्माते ब्रह्मचमानायां (1. नापि) पूर्णपाचादिका भवेत्॥ [K. 15, 1, 2.

fol. 159a (K. 13, 11-13); 159b (K. 14, 2, 3), etc.

Further, Karkabhāshyakrit(!), viz. the comment on Vāj. S. III., 63, निवतेयाम्यायुवे॰, fol. 123a.

Some Smritis are quoted at second hand from the Rahasya (? Śivarahasya), e.g. Vrihad-Yama, 53b, 57b; Rahasyaprāyaścitte Vriddha-

yamah, 55b; Vṛihan-Manu, 29b (prose); also Rahasye Manuh: जप्ना तु पौरुषं सूजं मुखते गुरुतत्थ्याः (M. 11, 251)॥ Also simply 'Rahasye,' 58a (prose).—The authorities most frequently referred to are Yogi-Yājāavalkya, and (on the saṃskāras) Pāraskara.

[H. T. COLEBROOKE.]

1642.

1547B. Foll. 18; size $10\frac{2}{4}$ in. by $3\frac{3}{4}$ in.; fairly good, recent Devanāgarī writing; nine lines in a page.

Saṃnyāsapaddhati, a manual of the duties enjoined on those entering the order of ascetics, ascribed to Śankarācārya.

It begins: श्रीशंकराचार्येभ्यो नमः। परमहंसानां संन्या-सविधिं व्याख्यास्यामः। तच

कृष्णं च चतुरान् कृत्वा वपनायैमनाश्रमी ।

श्राश्रमी चेन्नप्रकृष्णं संत्यासयोग्यतां व्रजेत् ॥

श्राष्ट्रपतिता यस्य कृतकी श्यावदंतकः ।

श्रीवः श्रीणांगविकलो न च संत्यासमहिति ॥ १ ॥ इति
व्रतयञ्जतपोदानहोमखाध्यायवितेतं ।

श्रीचाचारपरिश्रष्टं संत्यासं नैव कारपेत् ॥ २ ॥

श्राष्ट्रातकुल्लशीलस्य निंदके द्विजदेवयोः ।

चीरचपैरधूर्तेषु संत्यासं नैव दीयते (१. दापयेत्) ॥ ३ ॥

संप्रत्यविक्षानां च महापातिकनामिष ।

व्रतानामभिश्रस्तानां (१. व्रात्या०) संत्यासं नैव दापयेत्॥ ॥ ॥

इति दत्तात्रेयो सामान्यप्रयोगः॥

चरेचतारि कृच्छािया न्यासं कुवैत्रनाश्रमी । चाश्रमी कृच्छाेनेकं तु कृत्वा संन्यासमहीति ॥ ४ ॥ चाथ संन्यासिविधि व्याख्यास्यामः ॥ पूर्वेद्युर्नीत्श्राइं कुर्योत् ॥ दैवं चार्षं तथादित्यं पैत्र्यं मातृकमानुषी । भौतिकं चात्मनश्रीति षष्टौ श्राह्यानि निवैषेत् ॥

पूर्वोक्तदेशः सुनंगलो मनश्वसुःप्रसादकरः खिस्तद्यलंकृतः(!) श्राडद्रव्याणि च दूर्वोक्षतदिधशृतमधुलाजाप्रभृतीनि सुनंगलान्य-न्यानि नादिमुखवृद्धिश्राद्धं समानं कार्ये॥ १

Fol. 8b: इति श्रीयरमहंसपरिव्राजकाचायैविरिचते श्री-शंकराचायैकृतसंन्यासविधिः समाप्ता ॥ सर्वेषां विधिः किंचि-क्लिचिद्वेदो श्रित्त ॥ श्रथ विरक्तकथनं ॥

3 Y

परमात्मिन यो रक्तो [s]विरक्त[:] परमात्मने । सर्वेषणाविनिर्मुको स भैक्षं भोक्तुमहिति ॥

वैराग्यं त्रिविधं। एकं सहजं द्वितीयं मकेंट तृतीयं इमज्ञानं॥ $^{\rm o}$ ... स्वाचमनविधिः ${\rm fol.}~9b$; स्रथ यतीनां स्नानिविधिः 10a; स्रथ जलसंख्या 12a; स्रथ योगीनां संवंधीनां संध्या 12b; इति योगपटुविधिः 15b.

Fol. 16b: इति शंकराचार्यकृतसंन्यासविधिः समाप्तीयं ग्रंपः॥ अथातुरसंन्यासविधिः॥ संन्यासयोग्यतां तप्तकृच्छं चरेत्। ०

It ends: उद्द्भुको गुरुः नित्यभुद्धमुक्तसत्वपरमानंदाडय-व्रद्धप्रतिपादकप्रणचमुपदिशेत् प्रणवस्याचैवचनेन बोधयेत्। आ-चायवचनं पंचीकरणं ॥ इति श्रीपरमहंसपरिव्राजकाचायैविर-चितं आतुरसंन्यासपद्धतिः समाप्तामगमन् ॥

For another work of the same title (or Saṃnyāsavidhi), ascribed to Śaunaka, see Rāj. Mitra, Notices, II., p. 101.

[H. T. COLEBROOKE.]

1643.

31. Foll. 73; size 9½ in. by 4 in.; good Devanāgarī writing of the earlier part of last century; eleven lines in a page.

Yati (or Paramahaṃsa) -Dharmasaṃgraha, a digest of the duties of ascetics, by Viśveśvara Sarasvatī, son (or pupil) of Sarvajña Viśveśa.

It begins:

प्रसम्य विष्णुमान्मानं सिचदानंदमुक्तिदं।
गुरुं सर्वेक्ष्विश्चेशं मायया घृतविग्रहं॥ १॥
विश्वेष्क्ररसरस्तत्मा क्रियते वेदमानतः।
यतेः परमहंसस्य धर्मीसामेष संग्रहः॥ ३॥

तत्र संन्यासाश्रमकालिनिर्णयो जावालश्रुता विहितः। ब्रह्मचर्ये समाप्य गृही भवेत् । गृही भूत्वा वनी भवेत् । वनी भूत्वा प्रव्रजेदित्याश्रमसमुचयः। तथा व्यवस्थितविकल्यो अपि यदि वेतर्या ब्रह्मचर्यदेव प्रव्रजेदिति। श्रत्यवस्थितविकल्यो अपि गृहाद्वा वनाद्वेति। श्रारुख्युपनिषदि च । गृहस्थो०

स्रय संन्यसाविधिः fol. 4a; स्रय व्राह्मण्यस्य 22a; इति श्रीपरमहंसपरिव्राज्ञकाविश्वेष्यरसरस्वतीविरिचते परमहंस-परिव्राज्ञकर्थमसंग्रहे ज्ञानांतरंगथमसंग्रहः प्रथमः ॥ 29b.

अथ दंतधावनविधि: 32a; अथ आचमनविधि: 37a;

স্থা प्राणायाम: 39a; স্থা जपविधि: 40a; স্থা স্বেশ-বিধি: 41a; স্থা भेक्षप्रशंसा 45b; স্থা নদকাবিধি: 55a; স্থা ঘর্ষকগুলি 57a; স্থা ঘান্দুবিধি: 57b; স্থা নিৰিব্ৰানি 1b; স্থা प্रায়ম্মির 62a.

वेदस्मृतिपुराग्रेभ्यो वाक्यान्येतानि यलतः । विश्वेश्वरेग् मुनिना संगृहीतानि भागशः ॥ यित्रधमप्रकाशाय ज्ञानमोद्यप्रसिद्धये । एकत्र() परमहंसानां मुमुख्युगां विश्रेपतः ॥

इति परमहंसपरिव्राजकिषयेश्वरसरस्रतीसंगृहीते <u>पतिधर्म</u>-समुचये नित्याद्याचारः॥

यतीनां द्रेतसंस्कारविधिं व्याख्यास्यामः fol. 72a.

It ends: अहं ब्रह्म भोक्षा ब्रह्म अन्न ब्रह्म ॥ ब्रह्मापैयां॥ गीतापाठः॥ तेमां वस्त्रालंकरणं दद्यात्॥ इति नारायणविलः समाप्तः॥

Among the authorities cited by the author, are the following:—Prayogasāra, fol. 62a; Medhātithi, 17a, 37a, 45a, etc.; Yatidharmasamuccaya, 19b, 48a, 54a, 55a (cf. also fol. 72a, above); Vāsudeva, 72b; Vyāsasātra, 29b, 42a; Śańkarācārya, 26b; Śivagītāḥ, 24a; Shaṭtriṃśanmatu, 5a; Sureśvarācārya, 26b, 42a; Smrityarthasāra, 4a.

For another MS. of this treatise (yatidhar-masamuccaya), see Rāj. Mitra, Notices, V., p. 75; for another treatise on the same subject, entitled Yatisamskāraprayoga, by the same author, ib., I., p. 173.

[H. T. COLEBROOKE.]

1644.

1696d. Foll. 40; size 9½ in. by 3¾ in.; fairly written, in Devanāgarī, towards the end of the last century; nine lines in a page.

The same treatise. Incomplete.

It ends: इति श्रीपरमहंसपरिव्राजकविश्वेश्वरसरखती-विरिचिते परमहंसपरिव्राजकधिनसंग्रहे ज्ञानानांतरं धनेसंग्रहः (fol. 29b of preceding MS.) ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1645.

1563. Foll. 93; size 11 in. by 6½ in.; good, old Devanāgarī writing; 11-16 lines in a page.

Yati-Siddhāntanirņaya, a very similar treatise on the same subject, by Saccidānanda Sarasvatī.

Unless the authors are the same, one of them has plundered the other wholesale.

It begins:

नमस्कृत्य गर्णाधीशं स्वाधारिस्थितमीश्चरं।
वस्ये सारतरं शास्त्रात् यितिमिद्धांतिनिर्णयं॥१॥
मिचदानंदयितना क्रियते वेदमानतः।
यतेः परमहंसस्य धर्मीणामेष संग्रहः॥३॥

तत्रादी सन्यासाश्रमकालिनिर्णयः॥ व्रबचिष समाप्य गृही भवेवृहाइनी भूत्वा प्रविचेदिति जावालश्रुतिविहतः॥ श्रव्यव-स्थितिविकस्यो अपि गृहाद्वा वनाद्वेति॥ श्राह्मस्यपिनिर्वाद च॥ गृहस्यो ब्रबचारी वानप्रस्थो वा लौकिकाग्नीनुदराधीयाग्नी (११.० उदराग्नी) समारोपयेदिति ०

इति $^{\circ}$ संन्यासग्रह्णादिसर्वेषां कुटीचकादीनां संमिष्ठितस-कल्ठथमें संग्रहः प्रथमोहेशः fol. 29b; इति $^{\circ}$ नित्याचारो द्वितीयः । 63a; इति $^{\circ}$ निवंधक्रमरचनाप्रकारः समाप्तः ॥ यितथमें संपूर्ण ॥ 80a; इति $^{\circ}$ संन्यासग्रहणविधिः 84b; इति $^{\circ}$ कुटीचकादित्रयाणां शौचादिविधः 89a; इति $^{\circ}$ परमहंसविधः 91a.

It ends: इति श्रीमत्परमहंसपरिवानकाचार्यश्रीमत्सचि-दानंदसरखितना संगृहीते यितिसिद्धांतिनिर्णये यतेः प्रेतसंखारः क्रमः समाप्तः॥ खन्यत्सवै पूर्ववत्॥ इति श्रीसीद्धांतसारसप्तसूव संपूर्णे॥०॥ संवत् सके पंद्धाराषरपे(!) नलनामसंवत्सरे। पूस वदी वारतीय रवीवार शप्तमी(!) संपूर्णे॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1646.

1062. Foll. 34; size 63 in. by 3 in.; clear Devanāgarī handwriting of the latter part of the last century; seven lines in a page.

Saṃnyāsi-paddhati, a manual for religious mendicants of the Vaishnava sect.

It begins: अय संन्यासग्राह्मपद्धति: ॥ प्रयमे गृहमाता-पिताभ्राताभितापुत्रं प्राचैयिति । हो सवैयित्यारा: अहं संन्यासं करोमि । तदनंतरमात्मगृहग्रामादि प्रदक्षिणा कृत्वा तत्र ग्रामांतरं गत्वा क्रोश्राप्माणं । तत्र स्नानं कुर्यात् । देवाचैनादिकं कृत्वा । देवियवादिस्मरणं कृत्वा । पुनगुरुद्शनं कुर्यात् ?

इति संन्यासप्राचिनविधिपद्धतिः fol. 3a; इति दशनामसंन्यासः 4a; इति तपिणप्रयोगः 5b; इत्रष्टश्राद्धविधिः 7b; इति यशोपवीतिमंतः 12a; शिखाहोममंत्रः 12b; दीक्षामंत्रः 13b; परिस्थामंत्रः 15a; - इति चत्वार संध्याया विधिः 22a; - इति श्रीदत्ताचेयविरिचते महाशानयोगपरं संपूर्णे । स्थाश्रमविवेक लिख्यते 31b; इति श्रीमद्धंकराचार्यविरिचतं सप्तमूनदीक्षासारविवेकः । स्थ संकल्पमाह । 33a.

It ends: वेदच्यिषिपितृतपैणादि शुभक्ते श्राद्धाष्टकं कृत्वा वीयोहोनपूर्वकं संन्यासग्रहणमहं करिष्णेति(!) संकल्प:॥ इति सप्तसूत्रमहावाक्यायैविधिपूर्वकं पंचीकरणं समाप्तं॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1647.

619a. Foll. 16; size 9½ in. by 4 in.; fair Devanāgarī writing; 12 or 13 lines in a page.

Yatisaṃskāravidhinirṇaya, an exposition of the purificatory ceremonies prescribed for ascetics.

There are some lacuna, especially after fol. 7a (when a fresh paging begins), on fol. 8b, and 12a.

The MS. begins: यतिसंस्कारविधि:।

सिद्यनंतरं पुत्रादिः शिष्पो वा स्नाता अधिकारसिद्यर्थं वपनसूत्रावरणे कृत्वा देशकाली संकीत्यं ब्रह्मीभूतं नारायण-रूपिणं भिक्षुं शीनकोक्तविधिना संस्करिष्य इति संकट्पावणं नवं कलशमानीय तीर्थोदकेनापूर्व तदुदकं॥

> गंगे च यमुने चैव गोदावरि सरस्ति । नर्मदे सिंधु कावेरि जले अस्मन् सिविधं कुरू ॥ यच किंचिज्ञगासर्वं दृश्यते श्रूयते अप वा । स्नावैहिश्च तसर्वं व्याप्य नारायणः स्थितः ॥

नारायणः परं ब्रह्म तत्वं नारायणः परः । ^० इति यत्योध्वेदेहिकविषिः । fol. 2b; ^० वौधायनशौ-नक्षयमस्मृत्यनुसायीचारानुगृहीतो नारायणविल्प्रयोगः । 6a; ॰ नागरखंडानुसायीचारानुगृहीत खाराधनप्रयोगः । 7b; याग-कालः । 10a-

It ends: एवं कुवैत: ऋग्वमेथादिफल्ठं। इति यतिसंस्कार-विधिनिग्रीय: समाप्त: । सं १९२५ ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1648.

554. Foll. 103; size 13 in. by 4½ in.; fairly, written in the Bengalī character, in Śaka 1710 (A.D. 1788); nine lines in a page.

Ācāracandrikā, a compendium of the duties of Śūdras, by Śrīnātha Ācāryacūḍāmaṇi, son of Śrīkarācārya. The pūrvakhaṇḍa.

It begins:

विचाय मन्वादिमुनीन्द्रसंहिता
हिताय यत्क्मैनिविष्टचेतसां ।
स्वाचायेच्डामिणना वितन्यते
तुरीयवर्णाखिलकमैपद्वतिः ॥
स्वाचारचन्द्रिका चित्रकुमुदामोददायिनी ।
भूयात् परगुणानन्दश्रीजुषां विदुषानियं ॥

सत्र यद्यपि विप्रसेवैव शूद्रस्य विशिष्टं कर्म किर्ति। यदतो अत्यिद्विकुर्ते तद्ववस्य निष्मलिमित मनुवचनाद्विप्रसेवाव्यति-रिक्ते कमेणि शूद्रस्य फलाभावाद्मवृत्तिरेवावगम्यते। तत्रासंहि-तापुराणादिषु शूद्राणामि कमेविशेषेषु शौचाचमनपच्यश्वादि-ष्विधिकारस्रुतेरन्यचापि प्रवृत्तिरनुमीयते। मनुवचनस्य तु विशिष्टं प्रकृष्टं निष्मलम्ख्यमलं फलशून्यमेवेति व्याख्यानिमिति पारिजात-काराद्यः। ०

स्रथ सूद्राणां संस्रोपतो विहित्तिनिषद्यकर्मीण fol. 2a; स्रथाचननिविधः 9a; स्रथ दंतथावनं 16a;—स्रथ भोजन-प्रयोगः 45b; स्रथ स्त्रीसंयोगः 55a; इति स्राहिकविधिः समाप्तः । इदानीमन्येष्ट्रगदिसक्लीध्वदेरीहकविधिनिरूपणमार-भ्यते । 57b; स्रथ वृषोत्सर्गः 91a.

It ends: इति महामहोपाध्यायस्त्रीमच्छ्रीकराचायात्मज-स्त्रीमच्छ्रीनायाचायेचूडामिशकृतायामाचारचन्द्रिकायां पूर्वेखंडः समाप्तः॥

शाके विन्द्रिन्दुसिन्धुद्वीमाने श्रीशिवशर्मणा । श्रत्नेषि काशिवासिश्रीमनसाचारचन्द्रिका ॥

For the author's Śrāddhacandrikā, see no. 1734, his commentary on Jīmūtavahana's Dāyabhāga, no. 1513. [H. T. COLEBROOKE.]

1649.

2515. Foll. 147; size 11 in. by 4 in.; excellent Devanāgarī writing of about 1550 A.D.; 7 or 8 lines in a page.

Smritikaumudī, an exposition of the religious duties of $\dot{Sudras}$, composed (by Viśveśvara) under the patronage of Mudanapāla.

It consists of four books (kalollūsa) of 2, 4, 5, 5 chapters (kiraņa) resp.

For the introduction नमः सकलकस्यागकारगाय o see Aufrecht, Cat. Bodl., no. 653.

It ends:

जयत्यखिल [- -]भुवनगीतकीर्तिः सुत्त[:]
महाराण (१ : महारण or सधारण)महीपतेर्मदनपाल-

श्चनेन कृतिना कृता स्मृतिपदांकिता कीमुदी महार्णवसहोदरी मदनपारिजातानुजा ॥

इति श्रीकृतिमनोहरायां कौमुद्यां श्रीमदनपालराजेंदोः श्राम्नायकलोज्ञासे पंचमः किरणः सनाप्तोयं॥

For other MSS. of this work, see Burnell, Tanjore MSS., p. 133b; Rāj. Mitra, Bikānor Cat., p. 466. [H. T. COLEBROOKE.]

1650.

2514. Foll. 179; size 10½ in. by 5 in.; clearly written in Devanāgarī, about the middle of last century; nine lines in a page.

Śūdradharmatattva (or Śūdrakamalākara), a compendium of the religious duties of the fourth easte, by Kamalākara Bhaṭṭa, son of Rāmakrishna Bhaṭṭa. It begins:

प्रसम्य रामं पितरी कमलाकरशर्मसा । रामकृष्णतनूजेन शृद्धभेग निरूपते ॥

तत्र शूद्रत्वमृत्वसवर्णानानं विप्रावादियत्। यद्यपि सगौद्य-कालीने विष्यामित्रादी च नेतत्रचापि तत्रादृष्टविशेषारस्रश्ररी-रावमेव ब्राह्मणावमन्यत्र तु पूर्विक्रमेवं शृद्रे उपीति दिक्। ०

For an analysis of the work, see Aufrecht, Cat. Bodl., no. 654.

According to Rāj. Mitra, Cat. of Bikāner MSS., p. 499, this treatise forms part of Kamalākara Bhaļļa's General Digest of Law, entitled Dharmatattva-Kamalākara, consisting of the following ten sections:—1. Vratakamalākara; 2. Dānak.; 3. Karmapāka; 4. Śāntikam. (or Śāntiratna, see no. 1741); 5. Pūrtak.; 6. Ācārak.; 7. Vyavahārak.; 8. Prāyaścittak.; 9. Śūdradharma(tattva); 10. Tīrthavidhi.— See also the author's Saṃskārakamalākara above, no. 1630.

The author wrote his Nirnayasindhu in 1611-12 A.D. [GAIKAWAR.]

1651.

1444. Foll. 89; size 12 in. by 4 in.; legibly written, in Devanāgarī, in 1801 A.D.; ten lines in a page.

The same work.

[H. T. COLEBROOKE.]

1652.

2800. Foll. 173, the first of which is missing; size 9 in. by 4 in.; indifferent Devanagari handwriting; eight lines in a page.

Śūdra(dharma)-uddyota, another treatise on the duties of Śūdras, by Viśveśvara Gūgūbhaṭṭa, son of Dinakara Bhaṭṭa, and nephow of Kamalākara Bhaṭṭa.

The treatise is intended as a supplement to Dinakaru's Dinakaroddyota (see no. 1606).

The second leaf begins: ति चतुय्कात्यतमत्वं जा-तिचतुष्पयापकजात्यंतरं वा °

इति प्रतिलोनपद्गं fol. 8b; इति श्रीमन्नारायणभट्टसूरिसूनुरामकृष्णभट्टात्मजदिनकरभट्टसूनुगागाभट्टापरनामकविश्वेश्वरभट्टकृते शृद्धभे जातिविवेकिनिरूपणं 22a; इति शृद्धभेनिरूपणे सामान्यधर्मिनरूपणम् ॥ विश्वेश्वरेण विदुपा नत्वा श्रीराममादरात्। निरूप्ते च श्रृद्धस संस्कारा गुरुमार्गतः॥ 85a;
इति शृद्धसंस्कारिनरूपणं 88a; इति शृद्धभे पुर्याहवाचननांदीश्राद्धादिविधः 43a; इति शृद्धनांदीश्राद्धप्रयोगः 50a;

इति गागाभट्टकृतजूद्रकृत्ये सवैहोनसाधारणविधिनिरूपणं 51a; इति गभीधानं 51b; इति पुंसवनं 52a; इति जातकर्मे 58a; इति नामकर्मे 56b; इति श्रूद्रविवाहप्रयोगः। जय संस्कारन्ताजूद्रांत्येष्टिप्रयोगः 78b;—इति तर्पणविधिः। जय जूद्रस्य देवापूजाविधिः 126a; इति $\circ$ ज्रूद्रधर्मनिरूपणे सकलाहिकोपयोगिविचारः। जय जूद्राहिकप्रयोगः 134b; इति $\circ$ प्रातःकृतं 137a; इति $\circ$ ज्रूद्रोहोते देशाचारानुरोधेन ज्रूद्रस्य नित्यत्येणप्रयोगः 144b; इति $\circ$ विश्वेष्यरपूरितदिनकरोद्योते ज्रूद्राहिकनिरूपणं। $\circ$ जय ज्रूद्रश्राद्धमिहोच्यते 161a.

It ends: इति श्रीगागाभट्टपूरितशृद्रोद्योते श्राह्योपयोगिनिर्णयः शृद्राशीचे अन्य विशेषाश्रास्माभिदिनकरोद्योताशीचकांडे (Rāj. Mitra, Notices, II., p. 114) कृत्वप्रपंचिता
इत्यलमितिविस्तरेण [॥] इति श्रीमद्विद्वस्मुकुटरालसम्माणिकामरीचिमंजरीपुंजपंजरितपद्वंद्वारिवंदश्रीमद्रामेश्वरभट्टसूरिमृतु श्रीमन्नारायणात्मंजश्रीमद्रामकृष्णभट्टतनयजगहुरुधीरेयमीमांसावांसदिनकरतनूजगागाभट्टापरनामकविश्वेश्वरभट्टपूरितदिनकरोद्योते शूद्रथमेनिवंधः समाप्तः मार्गसुदि १४ रवी संवत् १६५० ०

1653.

3009m. Foll. 31; size 13 in. by 8 in.; good Devanāgarī writing of A.D. 1830; European paper; fifteen lines in a page.

Kāyasthadharmadīpa, a manual of rules of conduct for men of the Kāyastha caste, by Viśveśvara Gāgābhaṭṭa.

From the political allusions, in the introduction, to the emperor Aurungzebe (Avrañjeva) and to Śivajī of Rājagiri (? Rājagirha), the founder of the Maratha power, the work would seem to have been composed about 1660 A.D.

It begins:

सिंदूरं नयनं तृतीयकमितश्यामं गलं कज्जलं खळांगं मुकुरं निशाकरकलामाभुग्नमुक्तासनं । गंगांवृत्ति निवडपिंगलजरापेटीस्थिता मालतीर् बिश्चाणो गिरिज्ञाभिवाधितुमसी देवः शिवायास्तु वः या वीतिहोत्ररज्ञनीच[र]वेष्टिता पि-प्रांच्या सरोजसुद्धतात्मभुवा सहैव । संसेवते मलयचंदनगंथवाहं तस्यां हरियहह राजगिरिश्चकास्ति ॥ २॥

तत्रास्ति राजनगरी शिवराजधानी यत्सीधनोखरगताम्बरकाः प्रभाते । पारावता छपि च तांडवयंति नुंडं तारासु तंडुलिधियाप्प(?1.प) निवर्तियंति ॥ ३ ॥ तत्राभवळाहनराधिराजः स ख्रत्रधमस्य नवावतारः। मुरद्रुपुष्पोच्चयकामिनीभिः संगीयते यस्य यशःप्रशस्तिः 11 8 11 कादंविनीय जनजीवनदानहेतुः सौदामिनीव सक्लारिविनाशनाय। श्रालंबिनी भवति राजगिरेरिदानीं जीजाभिधा जयित शाहकुटुंबिनी सा॥ ५॥ तत्रु एयराशिरभविद्धवराजनामा यस्य प्रतापसविता क्रमते दिगंतं। ऋस्तोदयाचलपरार्थभुवि स्थितानाम् उद्योतपारगमिवाकलम्बिलानां ॥ ६ ॥ प्रतापतपनो महत्प्रक्रताहिनं ब्रह्मणः पराभवितुमीहतामपरको हुँडूनि ख्रणात्। इदं तु महद्द्वतं दहति सातपत्रानयं न तापयित यैः खत्रं कृतमनातपत्रं शिरः ॥ ७ ॥ दूषोहीप्यद्यवनदितिनो क्रांतिदानाय लोक-त्राणायोग्रो बहुलकरुणासिधुराशिर्वभूव। मन्ये यस्माद्वहलदितिजाधीशवाहे विदाय स्थाने स्वीये निष्किलिविवुधानस्थापयामास भूयः ॥ ६॥ द्यावापृथियोहिं समिद्ववत्योर् धाय्येव मध्ये किल यस्य कीर्तिः। दिल्ली**श्वरक्रोधधनं**जयस्य प्रकाशयतानु समिधनं या ॥ ९ ॥ यस्योत्पत्तिस्त्रिद्शभवने दुंद्भिध्वानकस्या को[ड]पि स्पष्टो यवनभवनेंद्रादिनीपात रपः। नामश्चैवं सकृद्पि जपो [ड] ब्रंगजेवस्य कंपोत्-कर्षं नित्यं जनयति चिरं जीवताच्छाहमूनुः ॥ १० ॥ स्येमालंबीभवति भगवान्मानुमान्नः (? 1. ना) कविद्यद गेहारंभीभवति गहने दाववैश्वानरो जीप । किं चाप्पश्चावदनजनितः सागरे मज्जते यत् सो उर्य सर्वो जयित महिमा यत्प्रतापानलस्य ॥ ११ ॥ यत्र ह्यात्रिमयाय भागेवभयत्रस्तं परं विश्वमं वंशो [s] 'गमहीपतेरिप महान्यस्मिन्पतंगायित: । यनाम निद्शास्यहतिषदुताग्रासीभवद्यावना-वंखीयोपमितोष्णभूतद्दयो वर्विति दिल्लीश्वरः ॥ १२ ॥

मयातविगरेभृगुं(?) भजति गोल कुंडाधिपः स दक्षिणदिगोष्यरं श्रयति दक्षिणाञ्चाधिपः। महापयमुपासितं हिमगिरिं च दिल्लीश्वरः शिवो [९]यमवमन्यतां जयति राजराजिष्रया॥ १३॥ स्ववपुर्धयशंकया सुमेरुर् वपुरर्धव्ययशंकितैरमेयः। मुद्शान्यवधाय भूभृद्यीन् मृजतः स्वानि शिवाय दीपवंती ॥ १४ ॥ त्विय दित्सति याचकान्धनेशान ददिता न्वय्यय वीष्ट्य वासमेशान्। श्चिराजनिजाभिभूतिभीत्या खयमाञ्चांबरतामगान्महेशः ॥ १५ ॥ पीताः शास्त्रमहार्णेवा भिसततां प्राप्ताः समुह्णासिता विश्वं भानुमतेव दीर्घितमिदं कात्क्रवेन लब्धा श्रुति:। नव्या मृष्टिरकारि मृष्टिविरहे त्राता द्विजीया: खमा वासिष्ठी त्विय जामदग्यसदृश त्वय्येव संभाव्यते॥ १६॥ समस्तसामंतिकरीटरानानुविविता यचरणोधरेखा। सीमंतिनीनां ममुवाच तेपां सीमंत्रसिंद्रश्चिरस्थरत्वं॥१९॥ दानोद्यते यत्करपद्मगर्भे रानप्रभासं वुलितांबुदर्भे। कट्यदूरेशः सुरसुंदरीयां संप्राप संकेतनिकेतनत्वं॥ १६॥ पुरा निविडगर्जनैभृशमपाकृतं यैघेनैर् जितं सिख मया स तान् प्रियतमो गृहीत्वा गतः। विलोक्य गजसंवृतं पतिमुपेदमारादिदं वदंति सकुतृहरूं पुनरहो यद्धिप्रियाः ॥ १९ ॥ **श्वनद्वरनुलोद्भवाद्दिततापमंतापिता** दिवाकरकरा दिवप्रियतकी सुपन्नादिष । यदंबुवहगर्जितश्रवणनिश्चयाचे ऽधुना तपञ्चयविनिश्चयात्परमिनवृतिं भेजिरे ॥ २०॥ पिधाने दीनानां श्रियमिह ददाने धनकृतां लसहर्भे यस्य स्फुरित करगर्भे मृतमित (१)। हरेरेपा योपा सपदि कमला हंत कमलाद उपेत्रोतद्विद्याविधवसति लद्याधिकधने ॥ २१ ॥ खबरंगजेवयवनाधियभीतविप्र-त्राणाय यः परिगृहीतनवावतारः। खन्यो ऽस्ति वा मलयभूवलयात्ममुद्रा[त्] सुत्रामभौतिगिरिख्यादीतककः(?गिरिरीख्यादीनककः) शिर्णुगवंशोद्भववीरसंधे ॥ २२ ॥ यः ध्वनातिं प्रकटीचकार। विजित्य सर्वोन्धर्याीयतींश्च यो ज्थारयच्छत्रमणावदातं॥ २३॥

स्रज्ञानसिंधौ पितताम्सृतींश्व समुद्दधाराजुनिया स्वकृत्या । देदान्निमग्नानुदधी युगादी यथैव विष्णुः कमठः स्वरूपः॥ २४॥

कायस्यप्रभुवंशजः समभवत्तस्य प्रधानो धिया

<u>बालाजीति समस्तकार्यकरणोदारो महोत्साहकृत्</u>।

यस्याज्ञामुपयाति राज्यमिललं सामाद्युपायैः स्पुटेर्

नीत्याद्येश्व सुगोपितेरिष रिषूत्संबाधते ब्रहनिशं॥ २५॥

आवृत्ति(?)प्रभुतो मनीपया
यो मनीपिगणनाम्यतानियात् ।
किंच थेपणशिरोपिधकृतिं(!)
नीतिमार्गगथिया खयाकरोत्॥ २६॥

तेन श्रीशिववमेणा नृपतिना खाध्यक्षतां प्रापितो वालाजी समकारयद्ध्यभमितः कायस्यधर्भोद्यं। मोमांसार्णवसारगामिव च सा विश्वेश्वरेणाद्रात् गागाभट्टपराभिथेन सुकृतानुष्ठानसंसिद्धये॥ २९॥ ततो निवंधानवलोक्य भूयो भूयश्च हेमाद्रिमतं विचित्य। कायस्थधमाचरणप्रदीपं गागाभिधसं प्रकटीचकार॥२६॥ ब्रह्मांडाखंडदंडाच(1.च) श्रीवह्मालश्वभेद्धया। कायस्थधमेदीयो अयं गागाभट्टेन निर्मितः॥ २९॥ नात्माभीरिकशोरं चोरं विद्युद्धतो ज्याभिख्यायाः। कायस्थधमेदीयं गागाभट्टस्तनोति लीलातः॥ १॥ गागाभट्टपराख्यस्य विश्वेश्वरमनीपिणः। सुमनोमानसे शर्म मम निमीत् निर्मितः॥ २॥

तदुपोद्वातन्तेन स्रादौ जातिनिर्यायः क्रियते ॥ तत्र चातुर्वस्य-प्रयोजकमाह याज्ञवल्काः ॥ ^०

इति कायस्थाचारदीपिकायां जातिविचेकितिरूपणं ॥
गागाभट्टेन विदुषा नत्वा श्रीराममाद्रात् ।
जाति विविच्य संस्कारः कायस्थानां निरूपते ॥

कायस्थभेदकथनं तद्धमैनिरूपणं ॥ निरूपणं च पमपुराणे रेणुकामाहात्ये ॥ ० fol. 10a; इति गागाभट्टकृते कायस्य- धमैदीपे सामान्यधमैनिरूपणं ॥ fol. 12b; इति ० संस्कारिन- रूपणं ॥ fol. 15b; इति ० स्वस्तिवाचनविधः fol. 16b; इति ० पुख्याहवाचनादिप्रयोगः fol. 21b; इति ० सर्वहोमसा- धारणप्रयोगः fol. 22b; इति ० नवग्रहमखप्रयोगः fol. 26a; इति गभीधानं । ० पुंसवनं । ० खनवलोभनं । ० सीमंतः । fol. 27b; ० जातकमै । ० घष्ठीपूजा । fol. 28a; इति दक्तकपुवविधः fol. 28b; इति नामकमै । ० दोलारोहः । ०

कर्णविध: । fol. 29a; • उपवेशनं fol. 29b; • अन्याशनं fol. 30a.

It ends: इत्यन्द्यूतिप्रयोग:॥ [?]

1654.

411. Foll. 393 (fol. 162 of which is missing); size 12\frac{3}{4} in. by 5\frac{3}{4} in.; clear, modern Bengalī handwriting; eight lines in a page.

Varshakaumudī, a calendar of religious observances enjoined for the different days of the lunar year, by Govindānandu Ācārya, son of Bhaṭṭa Gaṇapati. The treatise forms a section of the author's Kṛityakaumudī.

It begins:

चिनाइमीयति धातरि व्रजवधूचित्रेषु पाशीयति स्वाराजि स्तुवति प्रसादविहितश्यामासूजन्मीयति । यन्नेत्राञ्चनचात्री जलधिजावन्नासूजे व्लीयति छोगीभारहराय यादवकुलो तंसाय तसी नमः ॥ १॥ धुनोत् व्यानामसावमनाश्चिनाभिसंभृतं । गोविन्दवदनोदच्चत्पाचजन्यजयध्वनिः॥ ३॥ येन ज्योतिषपङ्कजेषु नितरां मातिग्डविद्यायितं श्रीगोविन्दपदारविन्द्युगळे लीलामरालायितं । वेदानस्मृतिसंततित्रिपयगोन्मेषे हि मात्रीवितं केषां नोपरिशीलितो गर्णपतिभेट्टः स तादुग्विधः॥३॥ तत्रनुजन्मा विदुषामनुरागमध्लिकाभिरासिकः। मधुरियुपदारविन्दश्रहामृतमाधुरीरसाभिज्ञः ॥ ४ ॥ चालोच्याखिलसंग्रहानविकलं दृष्ट्रा पुराणान्यवि प्रोक्ताः सम्यगयो विविच्य मुनिभिर्मन्वादिभिः संहिताः। श्रीमत्तातपदारविन्दविलसङ्क्लीभवोहेशतः श्रीगोविन्दकविः करोति लिलतां वर्षक्रियाकीमुदीं ज्रथ संवासरकृत्ये निरूपणीये प्रायशः कमीधिकरणतया

It ends:

रापूर्विकं कमीपयुक्तभागा निरूपको । १

गोविन्दानन्दकृतिना कृतेयं वर्षकीमुदी ।
इमां - - - भनन्तु कृतकृत्यतां ॥
सर्वान्तर्यामिने तस्मै गोविन्दाय नमो नमः ।
याकृषा विदुषानस्यामनुरागप्रवर्तिनी ॥
इति श्रीगोविन्दानन्दाचायैकृता वर्षकीमुदी समाप्ता ॥

विहितायां तियोनां प्राधान्यात् प्रथमं तावित्रियिखढपनिरूप-

Then follow five leaves containing a table of contents in parallel columns.

For the author's Suddhikaumudī, see no. 1744; his Arthakaumudī, (MS. 493), further on (Astronomy). [H. T. Colebrooke.]

165**5**.

2705. Foll. 131 (the first of which is missing), paged (1)-262; size 8½ in. by 7½ in.; 4to.; modern Telugu handwriting; 13-18 lines in a page.

Kālādarśa, a treatise on the times and seasons suitable for the performance of religious rites, by Āditya Bhaṭṭa (also called Kavivallubha, disciple of Viśveśvarācārya).

A MS. described by Rāj. Mitra, Notices, VII., p. 243, begins:

ब्रह्माद्यो यद्वश्चा युगादिकालप्रभेदाश्च यदीयभेदाः । कालात्मकं मानकमूर्तये व्हं नित्याय तस्मै नियतं नतो [इस्मि॥ १॥ ०

विश्वेश्वराचार्यपदारिवन्दमणामविस्तारितवाग्यिलासः ।

ज्ञादित्यसूरिः स्मृतितस्वद्शीं कालं विनिर्णेष्पति मन्दवृद्धी

णि 3 ॥

The present MS. begins: ० स वृद्धिविधिसूपेत्याव्यादिविषयस्तदुत्तरच विविच्यते । पट्चिंशन्मते उप्पृत्तं ।
चिमुहूतापि कर्तव्या या तिथिवृद्धिगामिनी ।
परमुहर्तेन कर्तव्या या तिथिः स्व्यगामिनी ॥

On the fly-leaf, and outside, the work is wrongly marked as Kālamādhavīya.

इति कालादशें रकादशीप्रकरणं समाप्तं ॥ अथ पवैनिर्णयः । fol. 53 α ; इति ॰ महालयनिर्णयः fol. 66 α ; इति ॰ अष्ट-कानिर्णयः fol. 67 α ; इति ॰ अल्भ्ययोगप्रकरणं fol. 113 α .

P. 146a:

दृष्टा पुरातनपुरायवचांस्यशेष-मन्वादिकस्मृतिवचांसि विविच्य तस्त्रं । सावत्सरागमवचांसि च कालतस्त्रं निर्णीयते स्म कृतिना कविवस्त्रभेन ॥

इति श्रुतिस्मृतीतिहासपुराणमीमांसादिविचायैमाणचितय -विकारिनिर्णयेलप्यः ॥ इति कालादर्शे यज्ञकालिनिर्णयप्रकरणं समाप्तं॥ कौविदाकृतदितयः (११. कौविद्यकृत्तवितयाः) कविविज्ञापनं शृगुत लोकचितप्रणामाः । विज्ञभस्य
कालस्य निर्णयकरीं कृतिमस्मदीयाम्
रनां निरस्तमद्मत्तरमाद्रियस्यं ॥
विज्ञानयोगिनो विश्वरूपाचार्यस्य निश्चयः ।
गृद्धस्य धार्मयोभीष्यं (!) तथा स्मृतिमहाणिवे ॥
विश्वादशै नित्यादशैं मदनं स्मृतिचंद्रिकां ।
स्वपराकै कल्पतस्ं शिवस्वामिमतं तथा ॥
वालरूपं स्मृतिरानं मंजूपां मानवं मतं ।
स्मृतिसंग्रहणं धर्मप्रदीपं कारणागमं ॥
ज्योतिपाणां च तंत्राणि वास्तृतंत्रं समीष्ट्य च ।
त्यायैः सम्यग्विचायौयं कालादश्रों मया कृतः ॥
स्रतंत्रवचनानां ये मूलं पृद्धंति पंडिताः ।
तेपां प्रेष्ट्या इमे ग्रंथा इति दत्रं मयोत्तरं ॥

इत्यादित्यभट्टोपाध्यायस्य मृतुः (! 1. मृरेः) कविवल्लभाषरनाम्नो गर्मेकुल्टातलकस्य कृतिः कालादशीं नाम कालनिर्णयः समाप्तः॥

This might seem to be the end of the work, as is the case in the Cale. MS., referred to (which, however, omits the six ślokas). The present MS., however, after two blank pages (148-9), proceeds:

प्रमुखे(!) च शुक्षपद्ये हरेर्दिन इति । त्रानुष्ये (!) च शुक्षपद्ये हरेर्दिन इति ।

इति ॰ खपाकमैनिर्णयप्रकरणं । सत्र चंद्रदर्शनवर्जम।ह पराश्वरः । fol. 156a; इति ॰ पवंद्वयनिर्णयः fol. 251a; इति ॰ खमावास्यानिर्णयः ॥ स्त्रथ मन्यन्तरादीनां युगादीनां निर्णयः । ॰ fol. 261a.

In this second portion several lacunæ occur, esp. at foll. 229-30, 237-38, which are left blank.

It ends rather abruptly: आवृता प्रकारेण। तमाह वृहन्मनु:॥ --

For another (incomplete) M.S., see Bikaner Cat., p. 399.

The work must have been composed prior to the middle of the 14th century, as it is quoted in the Kālamādhava (ed., p. 83).

[MACK. COLL.]

1656.

2490. Foll. 203; size 11 in. by 4½ in.; excellent Dovanāgarī writing; nine lines in a page.

Mādhavīya-Kālanirņaya, also called Kālamā-dhava or Kālamādhavīya, another work, in five chapters (prakaraṇa), on the same subject, by Mādhavācārya (? Sāyaṇa).

The work was written (probably about 1360 a.D.) after the completion of the author's commentary on the Parāśarasmṛiti (and his Vyavahāramādhava), to which it forms a kind of supplement. It has been edited, in the Bibliotheca Indica, by Paṇḍit Candrakānta Tarkālankāra (1885-88). See also Weber, Cat. Berl., no. 1166-67; Aufrecht, Cat. Bodl., no. 642.

The MS. is dated; संवत् १६७९ वर्षे आमाढविद ११ नुभवासरे लिखितम्।

[GAIKAWAR.]

1657.

2056. Foll. 186; size 11½ in. by 5 in.; fairly good, modern Devanāgarī writing; 9 or 10 lines in a page.

The same work.

GAIKAWAR.

1658.

1097. Foll. 113; size 12½ in. by 4½ in.; fair Devanāgarī writing, of 1790 A.D.; 10 lines in a page.

Mādhavīya-Kālanirņaya.

[H. T. COLEBROOKE.]

1659.

116b. Foll. 32; size 10 in. by 3½ in.; legibly written, in Devanāgarī, about A.D. 1750 (foll. 1-6 by a different hand from the rest); 7-11 lines in a page.

Kālanirņayadīpikā, a summary, in 300 couplets, of the subjects treated in the preceding work, by Rāmacandrācārya (son of Krishnācārya, and grandson of Anantācārya), pupil of Gopāla.

According to Prof. Bhandarkar, Report for 1883-84, pp. 58-60, Rāmacandra, who was also the author of the Prakriyākaumudī (see nos. 613 seq.), lived in the 15th century (c. 1450).

It begins:

कालचक्रप्रयोक्तारं नत्वा श्रीविट्टलं गुरून् ।

थर्मेक्षानार्थमातन्मः कालनिर्णयदीपिकां ॥ १ ॥

यद्यप्रधिवशात्मामं स्पष्टताये क्कचित् क्कचित् ।

प्रपंच्यते खश्चेन मूलग्रंथानुसारतः ॥ २ ॥

मासाः सावनसौरचांद्रभभुवोहां चिंशता संक्रमाद्

खासंक्रांतिसितादिपख्युगतः सवैर्क्षयुक्त्या क्रमात् ।

नाडीषष्टिमिताकराश्यनुगतचिंश्गंशभाक्तिथ्यव
छिन्नो भाविधिरेवमेव दिवसः म्रोक्तश्चतुर्थो वुधैः ॥ ३ ॥

It ends:

दुर्वेधग्रंथसिद्धांत[ध्वांत]संघातभंजिका । सुश्चक्षण ज्कारि <u>रामार्थेः</u> कालनिर्णयदीपिका ॥

इति स्त्रीपरमहंसपरिव्राजकाचार्यस्त्रीगोपालगुरुपूज्यपादिश-षस्त्रीरामचंद्राचार्यकृता कालनिर्श्वयदीपिका समाप्ता॥

H. T. COLEBROOKE.

1660.

2513. Foll. 157; size $10\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{3}{4}$ in.; well written, in the Devanāgarī character; mostly ten lines in a page.

Kālanirnayadīpikā, with a commentary (vivaraņa), by Rāmacandra's son Nrisimha (A).

The commentary begins:

श्रीविदृत्तं श्रुतिशिरःप्रियतप्रभावं
भावाद्रैमानससरोवरराजहंसं ।
श्रीरामचन्द्रगुरुमेकमनेकशास्तपारीग्रकोविद्धुरीग्रमहं नमानि ॥ १॥
येन व्यक्तराणांवैकनरियाः सा प्रक्रियाकी

येन व्याकरणाणेवैकतरिणः सा प्रक्रियाकीमुदी वेदानानुमता च वैद्यावमहासिद्धानसहीिपका । कालज्ञानिवधी व्यथायि विवुधानन्दप्रवन्धत्रयं कृष्णाचायसुतः स नः सुखयतु श्रीरामचन्द्रो गुरुः ॥२॥

3 z

श्रीरामचन्द्रकृतिना निधिना कलानां ज्ञानीतमेतमधुना वसुधासुतायाः (१० सुधायाः) । श्रीकालिनिश्चयकृदुक्तिसुधाश्चिसारम् ज्ञापीय कर्शपुटकैः कल्यन्तु कालं॥ ३॥ तत्सूनुना समयनिश्चियदीपिकायां। गाम्भीयैगभेषद्पद्यगुर्शान्वितायां। निश्चीयते विवरशं कर्शशः प्रवीश्चेर् ज्ञाचूलम्लम्वलोक्य विवेचनीयं॥ ४॥

It ends:

इति विवरणमेतहीपिकाया मया यत्
कृतमनुमृतवाकं त्यायवित्यासगर्भे ।
स्वमितसदृशतसहिंशैतानेकभावं
सुजनजनमनसाद्वीस्य वैलस्समेतु ॥ १ ॥
श्रीरामसामिनामा र्घुपित(*)रकरोन्मलशास्त्रे अभिषेकं
यस्यावायीभिधां च स्वयमदित ततो ज्ञातसवीगमार्थः ।
यश्चक्रे पचराचागमहृदयमयं वह्मभानां चयं सो
अन्तावार्यः कुलेशः शमयतु दुरितं मे विमुक्तार्यमूनुः॥२॥
तत्सूनुः श्रीशसेवाचरणविवुधगणानित् यो त्याययुक्तं
भाषं सारं श्रुतीनामकृत नृपसभे वादिवृन्दं विजित्य ।
गोपालाचार्यमुख्यान् सुतरितरभवद्यस्य सो असावृिसंहाचार्यो अव्यात् कत्यवित्तं प्रभवित सततं यस्य गोवं
[पवित्तं ॥ ३ ॥

तत्युत्रः पात्रभूतो निगमनयमुखाष्टद्शानां गिरां यो व्याकृत्यां सूत्रवृत्तिं सदिस नरपतेः संदधी रामनाम्नः। यस्याभूतां सुती ही द्विजकुलतिलको स्रीनृसिंहार्यरामा-चायाख्यी सो व्यतान्नो निजजनसुखकृत् कृष्ण सा-चायाख्यी सो व्यतान्नो निजजनसुखकृत् कृष्ण सा-

तत्पुर्यानां फलं यः मुतमयमभवद् भ्रातृभिक्तिप्रसक्तो
गोपालाचायदीक्षास्वपितकलिमलोऽनेकविद्याविद्ग्धः।
प्रस्थाताः सर्वेविद्वतसद्धि बहुविधा यस्य ते ते प्रवन्धाः
सो उन्तर्वोशिप्रसम्यो मम मनसि सदा वर्ततां राम-

चन्द्रः ॥ ५ ॥ तज्ज्येष्ठश्चातृपुत्रः परिकल्तिकलः श्रीगुरो रामचन्द्रात्

[निसन्धः।

श्रीकृष्णाचार्यसंज्ञो गुरुरयमवतान्मां कृषां प्राप्य यस्य श्रीरामाचार्यसूनुर्विवरणमकरोहीषिकाया नृसिंहः॥६॥

काव्यानां येन टीका व्यरिच स करुणाम्भोनिधिज्ञी-

इति श्रीमासर्वशास्त्रज्ञसकलसदागमाचार्यपरमहंसपरिव्राज्ञक-श्रीगोपालगुरुपूज्यपादशिष्यश्रीरामचंद्राचार्यमुतश्रीनृसिंहःचार्य-विरचितं कालनिर्णयहीपिकाविषरणं समाप्तं॥

[GAIRAWAR.]

1661.

1323. Foll. 82; size 12\frac{3}{4} in. by 4\frac{1}{2} in.; legibly written, in Devanagari, by two hands, in 1805 A.D.; eleven lines in a page.

Nrisimha's Kālanirnayadīpikā-vivarana (B).
[H. T. Colebrooke.]

1662.

2644. Foll. 145; size 10 in. by 4½ in.; fairly written, in Devanāgarī, ten lines in a page.

The same work (C).

Dated: संवत् १६०४ वर्षे माघवदि ११ रवी लिखितं॥ [GAIKAWAR.]

1663.

181a. Foll. 134; size 10½ in. by 4 in.; legibly written, in Dovanāgarī, A.D. 1678; foll. 105-131 by a different hand from the rest; ten lines in a page.

Kālanirņagadīpikā, with Nrisiņha's commontary (D).

For other MSS, of these works see Rāj. Mitra, Notices, I., p. 75; VII., 53 (without the final verses 2-6).

[H. T. COLEBROOKE.]

1664-1666.

885, 886, 887. Foll. 1-179, 180-380, 381 -558, the first 36 of which were apparently lost, and replaced by 35 leaves in a more modern handwriting, as was also the last leaf (including the date); size 101 in. by 4 in.; on

the whole fairly written, in Devanāgarī, by different hands, about the middle of the last century; 7-10 lines in a page.

Rāmaprakāśa, a commentary on Rāmacandra's Kālanirṇayadīpikā, composed by (order of) Kṛipārāma(nṛipati).

The real author probably was $R\bar{a}ghavendra$, son of $K\bar{a}\sin\bar{a}tha$; see his digest of matters relating to $\bar{a}c\bar{a}ra$ (nos. 1600-1602), bearing the same title as the present commentary.

It begins: श्रीसांवमवलंबे ॥

यतः सर्वे विश्वं भजित जिनसत्ताल[य]निदं

य श्रात्मा सर्वेमां स्थिरचरज्ञडानामि विभुः ।

तमेतं भाखांतं विधिहरिमहेशानवपुषं

नमस्यामः कामं परमकमनीयं सुकृतिनां ॥ १ ॥

श्रात्मां स्थातारं कतीरं सर्वेसंपदां ।

श्रानंदामृतदातारं सवितारं भजामहे ॥ २ ॥

लोकाभिरामं श्रीरामं भक्तानां कामदं परं ।

नीलोत्यलदल्ङ्यामं सरामं तं भजामहे ॥ ३ ॥

धमैज्ञानार्थेभित्रनेन धमैजिज्ञासुरत्राधिकारीति निर्धारितं कालिनिर्णेयविधानेनैव कालिनिर्णेयार्थस्या उस्यास्त्र प्रकाश्य प्रकाशभावलक्ष्यः संबंधो ब्वोधि। दीपिकेत्रनेन स्पष्टार्थेता सुचितेति भाव इति ०

इति गीरध्यत्रकुलोद्भव(1.गीउ०)० नृपतिस्त्रीकृषारामिवरिचते विधेयाविधेयविचारमहातरिगतकालत्रस्त्राणैवसंचारोपायसेतृतर- णिभूते रामप्रकाशनामग्रंथे संवत्सरांतकालखरूपिनणैयः fol. 90b; इति ० घिटकामुहूर्तोदिविभागादिकसामान्यतिध्यंतिनणैय- प्रकरणं fol. 133b; इति ० व्रतादिविभये तिथ्यादिकालिगैयः fol. 511b.

It ends: अत्र वन्यीत्याह परिशिष्टे।
शाकनांसं मसूरं च चर्णकान्कोरदूपकान्।
मांसं मधु परान्नं च वजेयेदीपवस्तके इति ॥

इति गौडस्रम् कुलोक्षवमाणिक्यचंद्रान्वयमहामितकपरमञ्जान - विराजमानमानोन्नतकोर्तिप्रतापोर्जितनृपितस्त्रीकृपारामिवरिचिते इष्टिकालिनिर्णयसेतुभूते रामप्रकाशनामग्रंथ समाप्तिमफाणीत् ॥ संवत् १६६२॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1667, 1668. 2104, 2105. Foll. 493; size 9\frac{3}{4} in. by 4½ in.; written, in Devanāgarī, by different hands, in the earlier part of the last century; 8-17 lines in a page.

Kālatatīvavivecana, another treatise on the times and seasons suitable for the performance of religious and civil obligations, compiled by Bhaṭṭa Raghunātha (sanvāṭ-sthapati), son of Bhaṭṭa Mādhava, grandson of Bhaṭṭa Rāmeśvara and nephew of Bhaṭṭa Nārāyaṇa (and Śrādhara), in the year Saṃvat 1677 (a.d. 1620).

It begins:

पितरं नाधवनंवां लिलितां नारायणं पितृत्यं च।
सहजमय विश्वनायं गरापितमीशां च शारतां नाता॥१॥
रामं च सीतयोपेतं रघुनायेन रच्यते।
सम्राट्स्यपितना सम्यक् कालतच्चिवचेचनं॥२॥
तत्रादी वहुवाच्यत्वािचित्रच्चं विविच्यते।
पश्चान्मासािधमासादि यथामित विवेद्यते॥॥॥॥

तत्र तिथिनीमामासंद्रकसवीनुस्यूतनित्यकलाव्यतिरिक्तानां . प्रतिपद् ⁰

It ends:

खबस्य शोवमग्नस्य कृत्ये ऽस्मिन्नतिदुःशके । यत्पारमनं तत्र हेतुर्गुरुकृपैव मे ॥ १ ॥ सप्त[सप्त suppl. B.]रसभृमिमिते इन्हे कार्त्तिकासितमुनी रविवारे। ग्रंथप्तिसुकृतिं रघुनाथो राघवस्य परमपैयति सा ॥ > ॥ चतुःसमुद्रीपरिखा धरित्री शिषप्रशिषेगृहिभिक्षुवर्यैः। यस्याचिता ब्रह्महरीशक खैः खसुनुभियेश्व तुरीयरूपः ॥ ३ ॥ नारायग्रश्रीथरमाधवास्यै रामेश्वरः सो ब्जीन गाधिवंशे। तस्यांतसूनो रघुनाधवस्य षड्दश्नीसागरपारगस्य ॥ ४ ॥ वर्णाश्रमाचारसम्लसंवित् तत्प्वैकानुष्टितिविश्रुतस्य । मध्यः सुतो ञ्जायत विश्वनाय-प्रभाकराभ्यां जनुषा गुर्गेश्व ॥ ५ ॥

समार्स्थपितर्येशीयो <u>रयुनाय</u> इति श्रुतः ।
तेनेदं निर्मितं सम्यक् कालतस्त्रविवेचनं ॥ ६ ॥
तासंतो द्रष्टुमहीत सदसद्धाक्षिहेतवः ।
मीमांसाधमेशास्त्रेषु सम्यक्कृतपरिश्रमाः ॥ ७ ॥ ० ११ ॥
इति श्रीमत्पद्वाक्यप्रमाणाभिज्ञश्रोभट्टमाधवविद्वद्वयोत्मजसमार्स्यपितिभट्टरयुनायकृतं कालतस्त्रविवेचनं संपूर्णे ॥

[GAIKAWAR.]

1669.

1840. Foll. 392; size 13\frac{1}{3} in. by 6 in.; fair, modern Devanāgarī writing; twelve lines in a page.

Kālatattvavivecana.

[Dr. John Taylor.]

1670.

1468. Foll. 174 (and 2 suddhipattras between foll. 9 and 10); size 9 in. by 3\frac{3}{4} in.; indifferent Devanāgarī writing; eleven lines in a page.

Kālanirņayaprakāśa, another treatise on the same subject, by Rāmacandra (son of Viṭṭhala Bhaṭṭa, and grandson of Bālakṛishna Bhaṭṭa, with the family name of Tatsat).

It begins:

श्रीनृधिंहपदद्वंद्वं नत्वा गर्णपितं गुरूं । रामचंद्रो ऽतिसंक्षिपं कुरुते कालनिर्णयं ॥

तत्र कालो हिविधः । नित्यः खंडस्य । नित्यस्वीस्त्ररूप रव । स्वनादिरेष भगवान् कालो इनंतो इनरो इनर इति वचनान् । खंडः ख्यादिपराधीतः । तत्र नित्यस्य न निर्णयो इनुपभोगात् । खंडस्तु संवासरायनच्युनुमासादिरूपेणानेकविधिः । तचादी संवासरो निर्णीयते । स च हादशमासात्मकः काल-विशेषः । हादश मासाः संवासर इति स्रुते: । ०

The arrangement is similar to that adopted by *Mādhava*, who is frequently quoted by the author.

Date of MS.: ज्ञांवत् १६५६ वैज्ञामकृष्णपञ्चे परिया १ ज्ञांश १२०६ । ०

For other MSS., see Rāj. Mitra, Notices, IV., p. 284; Bikāner Cat., p. 401.

According to Prof. Bhandarkar, Report for 1883-84, p. 50, the mother of this Rāmacandra was the daughter of Rayhunātha Bhaṭṭa, the son of Mādhava Bhaṭṭa, and grandson of Rāmeśvara Bhaṭṭa. If so, the author's date would be approximately determined (latter part of 17th century) by that of his grandfather, who wrote his Kālatattvavivecana (nos. 1667-68) in 1620 A.D. [H. T. COLLEBROOKE.]

1671.

2044. Foll. 124; size 11 in. by 5 in.; well written, in Devanāgarī; 7-13 lines in a page.

Kālunirņayasiddhānta, a summary of the rules laid down by some of the preceding writers, in 114 ślekas, with a commentary, composed in 1653 a.d. (by Mahādevavid, son of Śrīkālajit; from materials compiled) by Raghurāma, son of Jayarāma, and grandson of Vaikuņtha of Velāvatapura near Sihor in Kathiawar (A).

It begins:

शिवं कालतनुं नावा विपश्चिज्ञनतुष्टये । कालनिर्णयमिडातं वस्से ग्रंथानुसारतः ॥

The commentary begins with three ślokas, the first of which is:

प्रयान्येकारदं देवं शारदां गुरुमेव च । कालनियायसिद्धानां व्याकुर्वे विश्वदोक्तितः ॥ ०

स्रथ ग्रन्थकर्ती खाभीष्टं प्रतिज्ञानीते । ० । ग्रन्थानुसारत इति । ग्रन्था माधवाचार्यरामचन्द्राचार्यरघुनाथवाज्ञवेश्विप्रभृतिर-चिता नियन्धाः ०

At the end the following account is given of the author:

श्रीमित्तंहपुरातिके हिनिगमी बेलावटाख्ये पुरे श्रीतस्मातिवधानसारचतुरो वेकुंठनामाभवत् । तत्त्वनुनैयराम आद्य उदितः श्रीरामनामापरस् तत्पृष्ठे हरिराम इत्यनिथया ब्रह्मेशिविष्णूपमाः ॥ १९५॥ तत्र श्रीजयरामजेन रयुरामेणात्र षुद्धा स्वया कात्वानेकिनिवंधकान् विलिखितं निश्चित्य यद्वद्धतः । तद् दृष्टा गिरिनारराजमितः श्रीकालिजित् तासुतो वृत्तेस्तर्कहरोन्मितैर्व्यरचयन्नं यं महादेविवत् ॥ १९६ ॥ स्वस्त(!) श्रीमनृपविक्रमात्त्रविवयस्त्रमेंदुसंख्ये ऽब्दके मार्गे मासि सिते दल्ले स्मरितयी वारे भृगोविहिने । साध्ये युज्यय तैतलाख्यकरणे श्रीमहुजाख्ये परे दृष्टार्षे रयुरामकृष्ठमकरोनं यं महादेविवत् ॥ १९० ॥ शाके विक्रमभूपतेगिगनभूसभेन्दुसंख्ये ऽयने सीम्ये माधवमासि उज्जलहल्लभानोस्तियी पुष्यभे । जीवारे युनि गंजनाम्नि करणे षष्टे भुजे पत्रने व्याओ्यं जयरामजेन रयुणा ग्रंथस्य वृद्धा कृता॥ १९७॥

Commentary thereon: अय ग्रंथकर्ता खात्मानमुप-दिशति। श्रीमित्संहपुरस्य लोकप्रसिद्धशहोरपुरस्थांतिके समीवे वेलावटास्ये पुरे लोकप्रसिद्धवेलावटपुरे* द्विनिगमी द्विवेदी वैकुंदनामा द्विजो अभवत्॥ ११५॥

े अनेकिनवंधकान् माधवकालतस्त्रविवेकादिनिवंधान् ज्ञान्ता । तत्सर्वे दृष्ट्या विलोक्य श्रीगिरिनारो रैवताचलः तस्य राजा तेन महितः पूजितः श्रीकालजिद् वाडवः तस्य सुतो महादेवित् तर्कहरोन्मितैवृत्तैः पोडश्रोतरश्रतिरमं(!) ग्रंथं व्यरच्यदिति ॥ १९६॥

० १९०६ संख्ये ज्व्हे १ सरितयी त्रयोदङ्यां भृगोवीसरे कृतिकानश्चत्रे साध्ये युजि साध्ययोगे तैतलाख्यकरणे रवं पंचांगे स्त्रीमह्नुजाभिधे पुरे रयुरामेण कृत्रं रचितमर्थे विलोक्य महादेचविद् ग्रंपमकरोदिल्खि ॥ १९४॥

श्रय टीकाल्खिनसमयं(!) व्याख्याता रघुमुपवद्ति॥ १७१०॥ स्तादृश्चे समये भुजे नगरे द्विवेदिजयरामजेन रघुरामेण ग्रंथस्थेयं व्याख्या बुद्धा मनीपया कृतेति॥ ११६॥

इति श्रीद्विवेद्यिनहोत्त्रिजयरामसुतरयुरामिवरिचितो <u>त्रिशीय</u>-सिद्यानः सटीकः समाप्तिं समगमत्।

[GAIKAWAR.]

1672.

2045. Foll. 124; the same size and handwriting.

The same work (B).

[GAIKAWAR.]

1673.

2521b. Foll. 23; size $10\frac{1}{4}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; fairly good Devanagari writing of 1705 A.D.; 13 or 14 lines in a page.

[Hemādri-] Kālanirņaya-saṃkshepa (or saṃ-graha), by Bhaṭṭoji Dīkshita, son of Lakshmī-dhara Sūri; on the divisions of time with reference to the observance of expiatory, obsequial and domestic rites, in accordance with Hemādri's digest.

It begins: मासञ्जाषी। विंशता दिनै: सावनः। सूर्यस्य संक्रमादा संक्रांतिः सीरः। पश्च द्येन चांद्रः। अश्विन्यादिरेव-तांतनश्च परिवर्तनेन नाश्चनः। दिवसी अप चतुर्था। अहोराचः सावनः। सीरमासचिंशांशः सीरः। तिथ्यविक्षत्रश्चांद्रः। चंद्र-संवद्य नश्च वाविक्षत्रो नाश्चनः। अव्दिस्त्रिधा। उक्तं हि ब्रद्ध-सिद्यांते। ०

It ends:

मुख्यकालमुपाश्रितः [गीण]मप्यस्तु सायनम् । न मुख्यद्रव्यलाभेन गीणकालप्रतीक्ष्णम् ॥

विस्तारो हेमाद्रौ बोध्यः ॥

भट्टोजिङ्गप्टरिचतः कालनिर्णयसंग्रहः । गृणगृक्षेत्रेथेः सो ऽयमादरेख विभाव्यताम् ॥

इति श्रीपदवाक्यप्रमासाज्ञश्रीलुक्सीधरसूरेः सूनुना भट्टोजि-हीश्चितेन हेमाद्रिकाल्जनिसीयसंश्चेपः समाप्तः ॥ संवत् १९६२ वर्षे कार्त्तिकमासे लिखितं देवभिष्ठसा ज्येष्ठेन तृतीया भीने संभ-तीर्थवासिना राजनगरस्थेन ॥ स्वथ दानविधिः । तुलाग्रकोटी-रथचक्रमध्ये a few more lines.

For another MS. of this treatise (there ascribed to *Hemādri*), see Rāj. Mitra, Notices, VIII., p. 28; for the author's *Tithinirnaya-pradīpa* (or saṃkshepa), see no. 1677.

[GAIKAWAR.]

1674.

1597d. Foll. 14; size 9½ in. by 4½ in.; fairly written, in Devanāgarī; twelve lines in a page.

Parvanirnaya, a disquisition on the proper time for the Full and New Moon and cor-

^{*} Thus A; • उपदिशाति । श्रीमात्संहपुरे लोकप्रसिद्धे चेलावरपुरे ॥ B.

responding obsequial offerings, composed, in 1685 a.d., by Ganapati Rāvala, son of Śrī Rāvala Hari, and grandson of Rāmadāsa.

It begins:

श्रीशिवं सहुई नत्वा कर्कगर्गीदियाजिकान्। टर्शे च पौर्यामासे च यागकालो निरूपते ॥ १॥ च्युक्तश्रुतिसत्रभाष्यनिचयं श्रीककदेवोदितान् श्रीनंताभिधरामयाज्ञिकमतांस्तान् पर्वेगो निर्णयान्। श्रीगंगाधरनिर्मितं हरिहरं रेणुं तथा मंडनं श्रीकात्यायनयज्ञपाश्चेसहितं कमेप्रदीपं तथा ॥ २ ॥ हेमाद्धिं प्रधितं च माधवमतं स्मृत्यर्थसारामृतं [सारं] श्रीमदनस्य निर्णयमहासिधं तथा भास्तरं। तसं कालविवेचनं स्मृतिगयान् श्रीकौसुभं ज्योतिपं तिद्धांतस्मृतिचंद्रिकादिनिखिलग्रंथान् विचार्योदरात्॥ श्रुतिसूत्रस्मृतिभाष्यप्राचीननिवंधसागरानेतान् । ^{[३॥} गणपतिरावलविद्वा निर्मध्येषां विधीयते सारः ॥ ४ ॥ क्षीदीचद्विजगुर्जरेषु महितः श्रीरामदासो ऽभवत गौडाधीशमनोहराचितपदो यो याज्ञिकः कीर्तिमान्। तापुत्रो हरिशंकरो अधरकृती श्रीरावलस्यातिभृत् तत्सुनुयेनुषां स्थितिर्गेणपति ब्रैते नयं पर्वेणः ॥ ५ ॥ पर्वस्य वंडे स कथं विधेयः खंडे ज्यवा पिंडयजिः कदा स्यात्। राकानुमत्योः सक्छं तदेतद् विचाये वध्ये सुगमैवेचोभिः ॥ ६ ॥ भीरान्कुशाग्रिथपणान् थिषणप्रगत्भान् संप्रार्थिये मुहुरहं प्रहितप्रणामः । यत्पाविकालिकविनिर्णयसारमेनं सानुग्रहाः सुमनसः प्रविचारियतुं ॥ १ ॥

द्शिपौर्णनासमार्ग प्रकृत श्रूयते । स यो हैवं विद्वान्यीर्ण-मासेनैव पौर्णनासीं यज्ञत श्रामावास्येनामावास्यां श्रिप्र एव पाप्मानमपहत इति ॥ कात्यायनसूत्रे च । ०

Iti paurņamāsīnirņayaḥ, fol. 5a; anvādhānapiņdapitriyajāakālanirņayaḥ, fol. 8b.

It ends:

सत्पविनिशियः पंषाः पुमर्थाध्वापि धर्मभूः।
शिवसंप्रापको ब्लारि यहेशः प्रीयतां ततः॥१॥
- पवैद्वयसमुद्धासी भाति सत्पद्मनंदनः।
माधवाभ्युद्धतश्चित्रः पवैनिशियचंदृमाः॥३॥

शतपथिवकटेषु श्रीतमार्गेध्वटंतो
विविधविधिविकस्प्रध्वांतगूढेषु खिन्नाः ।
पणि गणपितिदृष्टे पवैणो निर्णयेंदाव्
स्वमृतिकरणद्गेषे याज्ञिकाः संचरंतु ॥ ३ ॥
नेत्रांभोभिधराधरिधातिमिते श्रीविक्रमार्के शके १९४२
मासीपे विजयातिथौ रिविदिने मास्हेरदुर्गोचले ।
यागे पवैविनिर्णयं गणपितः श्रीरावलाख्यो मुदा
नानाग्रंथविलोकनाद्विमल्धीरेनं समापूरयत् ॥ ॥ ४ ॥
इति श्रीमद्गिनहोत्रचातुर्मीस्थादियजनसमासादितपुरुषाथै सार्थश्रीरावलहरिस्नुगणपितरावलकृतो अयं पवैनिर्णयः संपूर्णः॥
संवत् १६०९ विक्रमसंवत्सरे माधमासे कृष्णपद्ये ५ पंचनी स्थिरवासरे समाप्तः॥
[11. 'T. C'OLEBROOKE.]

1675.

1139b. Foll. 38 (the last but one of which is missing); size 81 in. by 33 in.; fairly written, in Devanagari; six lines in a page.

Another MS. of the same work, apparently copied from the preceding MS.

Dated: संवत् १६४२ मीती जेष्टणुदि ६ वारसोमारके ^o [H. T. Colebrooke.]

1676.

1843. Foll. 11; size 12 in. by 4 in.; fair, modern Devanāgarī writing; eight lines in a page.

Tithisārasangraha or Tithinirņaya, an abstract of the rules regarding the lunar days appropriate for religious performances.

It begins: अप तिथिनिर्णय:।

स्मृत्यचेमारं हेमाद्रिमाधविनिर्णयामृतं।
वीक्ष्य निर्णयसिषुं च स्मृतिदर्पणमाद्रात्॥
निर्णयोदन्नतः मारमुक्तौद्वारं करोम्यहं।
[राधवो विदुषां प्रीत्ये मंद्येपाक्तिथिनिर्णयं॥ Bomb.
तत्र तिथिद्वेधा। ० [od., 1864.]

It onds: फाल्युनकृष्णप्रतिषदि श्रापं स्पृष्टा स्नायादिति निर्णयसिंधुः। ततो होळाकामंभेन(!) सिंचयेत्। तहिने चूत-कुसुमप्राञ्चनं च कुर्योत्। इति फाल्युनः॥ इति मंश्लेपेण तिथि-सारसंग्रहः समाप्तः॥ [Dr. John Taylor.]

1677.

1140. Foll. 42; size $7\frac{3}{4}$ in. by $3\frac{3}{4}$ in.; fairly good, modern Devanāgarī writing; nine lines in a page.

Tithinirnaya-pradīpa (or saṃkshepa), a similar work, hy Bhaṭṭojidīkshita, son of Lukshmīdhara Sūri.

It begins: चैत्रणुक्तप्रतिपदि वासरारंभः। तत्र खौदियकी

चेत्रमासि जग्रद् (१ ी.जगर्) ब्रह्मा समर्ज प्रथमे उहिन । भू भू भू समग्रं तु तथा (ी.तदा) सूर्योदये सित ॥ इति हेमाद्री ब्रह्मोक्षेः ॥

दिन इये ऽपि तद्धाप्ती खव्याप्ती वा पूर्वैव [वा]। वत्सरादी वसंतादी विल्ठराज्ये तथेव च। पूर्वेविधेव कर्तव्या प्रतिपत्सर्वेदा बुधेः॥

इति गोविंदार्शये वृद्धवसिष्ठोक्तेः। ०

It ends: इति होलिकानिर्णयः॥ इति ° तिथिनिर्णय-प्रदीपः समाप्तिमगमत्॥

See Weber, Cat. Berl., no. 1176. To the authorities there mentioned may be added: Anantalhaṭṭa, Kālādarśa, Tristhalīsctu, Dhanvanturinighaṇṭu, Rāmārcanacandrikā, Smṛiticandrikā.

See also Notices, IV., p. 264.

[H. T. COLEBROOKE.]

1678.

1052b. Foll. 14; size 16½ in. by 3¾ in. (folded to half the length); modern Bengalī handwriting; seven lines in a page.

Tithisvarūpa, or Sarvatithisvarūpa, a manual of feasts and fasts to be observed on the several days of the fortnight; by Sureśvara.

It begins:

नत्वा गुरूणां चरणं निधाय हृदीस्त्ररं सर्वे मुभैकहेतुं। वृधप्रमोदाय सुरेम्नरेण वितन्यते सर्वेतिषिखरूपं॥

श्चय तिथियवस्या । तत्र सर्वेकर्नेशि मुहूर्तोन्यूनकाल्या-पिनी तिथियोग्या कृष्णज्ञन्माष्टम्यादी तु मुहूर्तेन्यूनकालो ज्याद्यः। तादृशकाल्योधकवचनात् । एवं पिष्टद्रशत्मिकायां । परिन-प्रकाना च योग्या । ⁰ Fol. 2a: अय प्रतिपत् ०॥ अय डितीया। सा च जुङ्गा परयुता कृष्णा प्रतिपद्युता ग्राह्मा। आमाढ जुङ्काडितीयायां रथ-यात्रा पुष्पाभावे अप कार्यो। तद्योगे फलातिशयः। तेन पुष्पा-दरेण न पूर्वेद्यः ०

It ends: चातुर्मीस्यव्रतस्योदीच्यङ्गपूजादिक्षणादिकं हरेरूत्यानात्यरं व्यादश्यामेव दिवा कार्ये व्यादश्योज्ञरोत्याने तु वोधोज्ञरं
दिवा कार्ज्ञिकामेव तुल्हासंक्रान्यामारम्भपक्षे वृष्टिकसंक्रमणात्यरं
दिवा करणीयं शयने सत्युत्थानोज्ञरपूर्ववद् व्यादश्यां कार्ज्ञिकां
विति ॥ इति तिथिखह्मपं समानं॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1679.

84d. Foll. 24; size 10\frac{2}{4} in. by 4\frac{3}{4} in.; indifferent Devanāgarī writing; nine lines in a page.

Sārasaṃgraha, an anonymous treatise on auspicious and unauspicious days for the performance of religious rites.

It begins:

मूर्तित्वे परिकल्पितः शञ्चभृतो वर्त्मा पुनर्जन्मनाम् आत्मेतात्मविदां क्रतुम्त्र यज्ञतां भर्तामरज्योतिषां । लोकानां प्रलयो भवस्थितिविभुष्यानेकथा यः श्रुती वाचनाः(वाचं वः) स ददात्वनेकिकरणस्त्रेलोक्यदीयो काष्टानिमेपैनेवभिद्धिकन्नेस्

चिंशामालास्ता दशपंचयुक्ताः । कलावयीशाडिमितो मुहूर्तस् चिंशामुहूर्तं द्युनिशं वदंति॥ ०

The treatise consists of 881 verses, ending thus: ° [t] १६॥ इति शिवराविचतुर्देशीनिर्णयः। °

पृथियां यानि पापानि ब्रह्महत्यादिकानि च । अन्नमाश्रित्य तिष्ठति तस्मादनं त्यनेतरः ॥ [b]bo ॥

स्रनुराधा यतिपूज्या विष्णुः पूज्यो मृही सदा । रेवती वानप्रस्थेन पूज्या च हरिवासरे ॥ [७]७१ ॥

इति सारमंग्रहः ॥ संयत् १९९४ चैत्रवदि ११ सोमे पंजामा-णिकेश्वरित्रिकां ०॥

For a MS. copied from the present one, see Aufrecht, Cat. Bodl., no. 668.

[H. T. COLEBROOKE.]

1680.

799. Foll. 142; size 10½ in. by 4 in.; good Devanāgarī writing of A.D. 1604; nine lines in a page.

Samayāloka, a manual of rules regarding the times and seasons for religious observances, compiled—under the patronage of Durgāvatī, queen of King Dalapati, and mother of Vīra Sāhi—by Padmanābha Miśra Bhaṭṭācārya, son of Balabhadra Miśra and Vijaya Śrī.

The work apparently forms the first of seven sections of a general digest of Law, entitled (Durgāvatī-) Prakāśa.

It begins:

वामांशीभय रागातिशयवशतया निभरं संगतायाः प्रारंभे तांडवस्य चिपुरविजयिनः प्राप्तनृत्योद्यमायाः । सद्यः खिद्यालपोलं चलदलकलमङ्गालमामुक्तकेश-प्रोडेसन्मसिमालं स्पयतु दुरितासंगमंगं भवान्याः॥१॥° यस्याः पुरः स्फुरित नमे नृषां दिशंती सा नमेदेति तिंदनी जगित प्रसिद्धा। या दृष्टितो अपि जनतामवध्य पापं भूयः पदे नयति तनुहिनांशुमौलेः ॥ १७ ॥ ० १६ ॥ तस्यानविष्णुपृथिवीपतिवाधशास्त्र-प्रामाखातः सक्छदेवगणानुमत्या । संग्रामसाहिमिषतो द्विपतो निहना भागो हरेधैरिणिनायतयाविरास ॥ १९ ॥ १ ३५ ॥ तसाद्वभूव निषिल्धितिचत्रशको ऽल्काधिको वृपदिवाकरतिग्मतेजाः। राजा भुजाजितजयो विजेतराज्यलक्ष्मीर् मानोन्नतो दलपितदैलितारिवर्गः ॥ २६ ॥ ० ३० ॥ तस्यात्मजो विजयते ऽयमसीमभूमी-नाथः पृथातनयसाथैयशःकृताथैः। याजानुवाहुरजनीकरकांतवक्रः श्रीवीरसाहिन्पतिर्दिननायतेजा: ॥ ३२ ॥ ° ३० ॥ श्रमा श्रीवीरसाहेदैलपतिन्पतिप्रेयसी अल्पविद्धः · स्रोत्यामन्या वदान्याविधरमलगुणा भाति दुर्गावतीह । या जन्या शालिवाहिखितिरमणमणेयी च मुख्या सुपासु श्रीमत्संग्रामसाहेरिव च कविजनानन्द्रभः पार्वतीव ॥ [3t 11 0 84 11

संग्रामविजयं वीष्ट्य यस्या दलपतिस्त्रियाः। मन्यंते मनुजास्तथ्यं दुर्गीयाः समरे जयं ॥ ४६ ॥ तस्या निदेशेन विशेषभाजा श्रीपसनाभी वलभद्रसन:। निबंद्धनिः प्वैविवेचितेषु करोति धर्मेषु विवेचनानि ॥ दुगीवत्या निदेशेन विजयश्रीतनूड्मयः। लिखितानि निबंद्यणां विचारयति सादरः ॥ ८६ ॥ दुर्गीवत्याः प्रकाशेन दूरीकृततमस्तती । विचरंतु जना धर्ममार्गे विगतमत्सराः ॥ ४९ ॥ ० ५२ ॥ चादिमः समयस्यायं व्रतस्योकस्ततः परः । ष्याचारस्य ततः पश्चात् व्यवहारस्य तत्परः ॥ ५३ ॥ दानस्य पंचनः प्रोक्तः शुद्धेः पष्टः प्रकीतितः । चाराधनाय जगतामधीशस्य तद्त्ररः ॥ ५४ ॥ इत्यं श्रीपद्मनाभेन भट्टाचार्येण निर्मिते। दुर्गीवत्याः प्रकाशे अस्मिन् सप्तालोकाः प्रकार्तिताः॥५५॥ थर्मो विवेचितो अमाभिविचार्याचार्यनिर्मिती:। दुगीवत्या लसलीत्यीः कस्याणानि प्रयच्छत् ॥ ५६॥

तत्र धर्मे विधिः साद्यान्मान स च विधिः स्नचिदपूर्वः यथा ० तत्रादी समयो निरूप्तते fol. 100; अथ मलमासनिर्णयः 140; अथ मलमासनिर्णयः 240; अथ प्रहनिर्णयः 290; अथ प्रादिनिर्णयः 340; अथ तिथयो निर्णायने 360; अथ नक्षव्रतनिर्णयः 500; अथ प्रतिपत्रिण्यः 520; अथ दानहोमादिदेवकालनिर्णयः 530; अथ प्रतिपत्रिर्णयः 540; अथ प्रतिपत्रिर्णयः 540; अथ प्रतिपत्रिर्णयः 1370; अथ प्रतिपत्रिर्णयः 1370; अथ प्रोत्तिर्णयः 1370; इति चतुर्देशीनिर्णयः 1370; इति होल्किकानिर्णयः 1380; इति परिर्णयमिमीनिर्णयः अथानमावास्यनिर्णयः 1390; अथ नस्यनिर्णयः 1400.

Colophon: इति श्रीमित्रपद्यगद्यद्य व महाराजाधिराजदलपितप्रेयस्याः श्रीदुर्गायत्याः प्रकाशित्दश्मिधुर्यधुरयाग्निलासोदयदूरीकृतिनःशेपदेशप्रभविद्याधिस्तोमाञ्चानपंकपरमप्रति छितसिन्मश्रश्रीचलभद्रात्मज्ञविज्ञपश्रीगभेसंभयसकलशास्त्रारिवं दप्रद्योतनभट्टाचार्यनिश्रश्रीपद्यनाभकृते समय रिलोके प्रथमः
प्रचारः पूर्णः ॥ संवत् १६६१ वर्षे भाल्युनमुद्दि ७ गुरुवासरे
पातिमाहकेन्द्ररभुंजमाने तस्मिन्काले वर्तमाने पोथी लिपाइ
श्रीपोज्ञापरमानंदमुपुत्रश्रीपोज्ञामनोहरदास ॥ लिपापितं ठा
श्रीपोडनरायग्रदाम । तत्युत्र ठा श्रीपाडे राधीदास ॥ कायस्य
श्रीगीरकरलग्रामकीशालालिखी ॥

Whilst the colophon seems to indicate that this is only the first portion of the Samayāloka,

the colophon of a MS., in Rāj. Mitra's Bikāner Cat., p. 450, containing the same matter, represents it as the complete work.

Besides Smritis and Purāņas, the following authorities have been met with: Anantabhaṭṭāḥ, foll. 55a, 120h, etc.; Nirṇayāmṛita, 55a, 69b, etc.; Brahmasiddhānta, 29h; Madanapārijāta, 136h; Madanaratna, 17h, 39h, etc.; Mādhavā-cāryāḥ, 42a, 46h, 49a, etc.; Ratnamālā, 23a; Inghusaṃhitā, 61b; Viśvarāpanibandha, 61b; Šivarahasya, 33h; Šuddhamiśrabheda, 79b; Šuddhāvikā (?), 83h; Smṛitisaṇgraha, 20b.

The author wrote his $Viracamp\overline{u}$ in 1578 A.D.; see Peterson, Report, I., p. 101.

[II. T. COLEBROOKE.]

1681.

416b. Foll. 21; 4to.; size 11\frac{2}{3} in. by 9 in.; large, thick, modern Devanagarī handwriting; sixteen lines in a page.

Samayanirnayoddyota, a calendar of religious feasts and fasts, being the first of seven sections (uddyota) which make up the Madanaratnapradīpa, a general digest of civil and sacred law, by Madana Sinha Deva, son of Sakti Sinha. Incomplete. It begins:

श्वात् विंतुकलां शंभो मुँखे विसिधिया शिपन् ।

श्वितीयर त्नी कुर्वन् पातु बालो गजाननः ॥ १ ॥

श्विष्ठ त्ममुनानि कुंज भवने सो ब्बासम्युद्धतः

श्वृद्धारं परिभावयन्सि कित्यानी तश्च कुंठ स्यलीं ।

श्वायं भगवानिव प्रियधुराधारी कृतो राध्या

गोविंदस्य जगद्धिमोहन रसो वंशीरवः पातु वः ॥ २ ॥

जामातुने पिता पितामहक्षयां कन्यापि न स्वीकरोत्येतिस्य गहि मकुतुकं वस्तुस्थिते मैं निनोर्
गौरी शंकरयोस्त्योरवतु वो ब्रोडाविन सं शिरः ॥ ३ ॥

तर्णाति मरहना पितानी प्रेमरना

गगनव विहारी भक्तमासा ज्यकारी ।

सुरिवरिचत सेवः स्थुजा मे कहेवः

स जयित दिन नाषः सिद्ध सङ्गीतगाषः ॥ ॥ ॥

इष्टारंभविभावनीयचरणश्चितास्रिस्तारणस् चेलोन्याभयदानचित्रविभवस्तुद्य(?प्प)द्वियत्संभवः। उद्यद्विमतमोविधाततरिणभेक्तेपु चिंतामिणः पायादः सुकृतैककमेठमितिदेवो गणानां पितः॥ ५॥ स्रास्ते देशः प्रशस्तद्विजयरलिलताचारचिनानितांता-राध्योऽवाध्यो विषद्यश्चितिपतिनिकरेनिभेरैः सङ्गरेऽिष। दिस्तोनामा निकामाहयनवमहिमोद्रस्त्रहोदेस्हदीप्पत् -प्रारंभध्यस्तदंभप्रतिवलयिपद्वीरनीराजितस्त्रीः॥ ६॥ चन्वारो यत्र वर्णाः श्रुतिनियतियथेः स्वस्त्रृत्तिं भिजन्ति। यत्राचारो विज्ञालो यद्विधिवरता वीरवाक्ती भवंति। दानं यत्राभिमानं हरित मुरतरो स्वित्रयाणां वराणां सो ऽयं रम्यप्रदेशो जगित विजयते को ऽिष दिस्त्रीति

ননা Here the MS. breaks off, leaving a blank of more than two pages, and resuming at śloka 22.

यो वेदाखिलवेदवोधितविधानाचारपारङ्गमो येनाद्यापि च संस्कृतेरविधना संध्यान वंध्याकृता। यो देवद्विजजातकमैचितसद्यमैक्रियातत्परः सोऽयं श्रीभद्नो नृपो विजयते विद्यावसिष्टश्रुति:॥२२॥ तेनाह्य मनीधिमंडनमिशं सन्मिश्ररानाकरं गोपीनायमनुहमं च सुधियं श्रीविश्वनायं तथा। मुर्थ पंडितम्बतद्यतिमति भट्टं च गंगाथरं राज्ञा शक्तनमूनुना सुकृतिना ग्रंथो ज्यनारभ्यते॥ २३॥ खमुष्य परिनिर्मितान्मदनरानदीपाद्धा (? r. पा) विधाय मितमंदतातिमिरजातघातिक्रयां। श्रुतिस्मृतिविवोधिते विहितनिदिते कर्मणी निरीष्ट्य नृपतेः कृतः कल्यतेह पुग्याशिषः ॥ २४ ॥ उर्वी यावदहीन्द्रदंडशिखरासीनातपत्रा [ ] ते यावज्ञल्तको बक्भणुपनापुष्टाति(? प्णाति) हेमाचल:। यावद्वालमृगांकमंज्लकलामौली मृडानीपतेर् उद्योतिमेदनप्रदीपमहिमा तावत्समुज्जंभताम् ॥ २५ ॥ उद्योताः समयाचारव्यवहारविवेचकाः । प्रायिश्वतस्य दानस्य शुद्धिशान्योश्व सप्तमे ॥ २६ ॥ तदादौ राजसिंहेन सर्वधनीं व्यं योगतः। तन्यते मदनें द्रेण समयस्य विनिर्णयः ॥ २० ॥ ० सखावगमसिद्यपैमस्मिन्समयनिर्णये। उद्योते विहिता येश्याः क्रमस्तेषां निरूपते ॥ २० ॥

तत्रादी समये मानं तास्त्रह्णपमघोदितं ।
कर्मागलमधास्योक्तं ततो वत्सरिनर्णयः ॥
छयनस्य तथतीश्व मासस्याय विनिर्णयः ।
निर्णयो मलमासस्य तत्र वर्ज्योदिनिर्णयः ॥
सामान्यतः सवैतिधिनिर्णयश्च ततः कृतः ।
एकभक्तस्य भक्तस्य तथैवापाचितस्य च ॥
तथैव दानहोमादेः कालस्य च विनिर्णयः ॥
तक्षीव दानहोमादेः कालस्य च विनिर्णयः ।
तक्षीवस्युपवासस्य तत्रिविधिविनर्णये ॥

etc., 77 more ślokas; the two last of which are (fol. 7b):

ततः कालिविशेषेषु यहःचै तत्प्रपंचितं । निरूपितं ततः सम्यग्वर्जनीयं कली युगे ॥ एतावंतः क्रमेणायौ ययाशास्त्रं प्रपंचिताः । स्रस्मित्रायम उद्योते समयस्य विनिर्णये ॥

इति श्रीकोग्ध (श्रीकोदग्ध in some colophons)परशुरानेतादिविविधविरुदावलीविराजमानमानोन्नतमहाराजाधि राजश्रीकृष्टिं समयनिर्णयोद्योते उनुक्रमण्डिका ॥

खय निर्णयसमयसङ्घावे किंग्रमार्थ किंच तस्य स्वरूपं। उच्चते। श्रुतिस्मृतिपुराशानि तत्र प्रमाशानि । तत्रापि । ०

The MS. ends with the disquisition on the intercalary month (malamāsa), and thus contains only a small portion of the treatisc.

The complete digest thus consists of the following sections (uddyota): 1. Samayanirnaya; 2. Ācāra; 3. Vyavahāra; 4. Prāyaścitta; 5. Dānu; 6. Śuddhi; 7. Śānty-uddyota.

The Madanaratna(pradīpa) was largely used by Nīlakantha for his Bhayavantabhāskara; see West and Bühler, Digest, 3rd ed., I., p. 20.

[H. T. Colebrooke.]

1682.

416a. Foll. 20; 4to.; size 11\(\frac{3}{4}\) in. by 9 in.; European paper; fairly written, in Devanagarī; fifteen lines in a page.

Samayaprakāśa, being the section on the times and seasons suitable for religious ceremonies, of a general Digest of Sacred and

Civil Law, called Kirtiprakāśa, by Vishņuśarman (svarāļ samrāļ agnicit), minister of worship to King Kirtisimha, son of Kanakasimha, and descendant of Jaitrasimha, of the Gaura-vaṃśa. The MS. contains only a small portion of this section. There are many lacune.

The MS. begins: अय सर्वागकभैणां मुख्यांगरूपः कालो निर्णीयते॥ तत्र केचित्रप्रयादिष्ठते निर्णायते॥ तत्र केचित्रप्रयादिष्ठते निर्णायो नाम नाना- विरुद्धविधायकयाच्यानां व्यवस्थायनेन सिद्धो ऽर्थ उच्चते। ०

इति कालस्य निर्धायत्विचारः 601.7b; इत्यहोरात्रभेदाः 9b; इति मासस्वरूपं 10b; इति मासिविनियोगाः 12a; इत्युतवः 14a; इत्ययन्तिर्थयः 15a.

इति श्रीमहीरवंशावतंममहारायश्रीनेविमंहकुलिलकमहा-रायश्रीकनकिमंहात्मनकोदंडपरणुराममानोवतमहारायश्रीको -विसिंहप्रयुक्तस्वरादमंसाडिप्रिचित्स्थपितमहायाज्ञिकश्रीविष्णुश्रमे -विरचिते कोर्न्तिप्रकाशे निवंधराजे समयप्रकाशे क[लि]स्थ निर्णेशत्वमहोरात्रमासर्वयनमंवत्सरिनर्णयः॥१॥

श्रथ मासणुद्धनुरोधेन प्रमंगान्मलमासो निर्णायते fol. 16%. The MS. breaks off abruptly in the middle of this chapter.

Among the authorities quoted in this fragment may be mentioned: Mandanamiśra, fol. 7a; Trikāndamandana, fol. 12a; Jyotir-Gārgya, fol. 11a; Uttara-Saura, fol. 16a.

[II. T. COLEBROOKE.]

1683.

18a. Foll. 68; size 9½ in. by 4 in.; fairly written, in Devanagarī; ten lines in a page.

Samuyapradīpa, a treatise on the proper time for the performance of vratas, or voluntary acts of ceremonial observance, in three chapters, by Śrīdatta.

It begins:

ष्ट्रेयः समादिशतु सालसपस्मपाते निद्राचिते श्रिप दृशी भृशमुश्रमय्य । संवाद्यमानचरणांयुजनातहर्षा लक्ष्मीमुलेखणपरः परमेष्ट्ररी यः ॥ १ ॥ निवंधेमु निबद्धानि यचनानि विचिन्नता । स्रोदनेन ब्रतादीनां सारमाकृषा लिख्यते ॥ ३ ॥

तत्र पृवैदिने खानादिना शरीरणुद्धं कृत्वा निरामिपमेकवारं भुक्का दंतान् संशोध्य व्रतदिने प्रातः खात्वा सूर्योदये व्रतं गृह्की-यात्॥ तत्र प्रयोगः। ऋद्य सूर्यवारेत्यादिना प्रकारेण व्रतोययुक्तं कालविशयं निर्दिश्य भगवन्त्र्ये भगवत्यो देवताः उपवासं नक्तप्र-पाचितं वाहं करिष्ये इत्यभिधाय संकल्पं कुर्योत्। खनेकाह-माध्ये व्रते अद्यस्थाने खद्यादीति प्रयोगः॥ तत्र देवलः।

> अभुक्ता प्रातराहारं स्नात्वाचम्य समाहितः । सूर्योद्यदेवताभ्यश्च निवेद्य व्रतमाचरेत्॥

प्रातवितमाचरेदिति संबंधः । प्रधानपदाधी नयस्याभिहित-त्वात् ॥ अभुक्ताहारिनित्यधीत्पूर्वेदिने एकवचनानुरोधानु एकभ-क्रमायाति । ०

Ch. I., Samayapariccheda ends fol. 37b; II., Samvatsarakṛityap., fol. 63a; III., Prakīrņaka-pariccheda, ends:

गितिमिष्टां यथाकामं प्रदर्शत चिविक्रमः ।
विभो न जायते तस्य यजेद्यस्तु विनायकं ॥
अपहंतु तमः सकलं सम्यक्षमैप्रचारमपन्यतु । [नूनं ॥
समयप्रदीप एप मेतितिथिमेतु(ी. स्थितिमेतु) सतां गर्णे
इति स्थीमहामहोपाध्यायश्रीश्रीदत्तकृते समयप्रदीपे प्रकीर्णकपरिच्छेदस्तृतीयः समाप्तः ॥ संवत् १९९९ ० ॥

Besides Purāņas and Smritis—incl. Gaudasmriti, viz.:

उपनासे तथा श्राज्ञे न खादे (१ १ . कुर्योद्) इंतथावनं । इंतानां काष्टसंयोगो दहत्या सप्तमं कुछं ॥ fol. 7b; सूर्यग्रहणतुस्या हि श्रुक्षा मायस्य सप्तमी । तस्यां खानं च दानं च महापातकनाञ्चनं ॥ fol. 59a.

the author quotes Hari, fol. 64b [स्त्र हरिमें घादि-स्त्र त्यानिमित्रत्वमाह। ग्रासाविस्त्रत्वकालस्य गणितप्रमितत्वात्। दशैनपदस्य तदुपलध्यकत्वात्। न च दशैनविषयत्वमेव प्रयोजकं कमैकाले तदभावात्। 0]; Harihara, fol. 67a [हरिहरस्तु पौर्यामास्यमायास्ययोपुँगादित्वे विकल्पमुक्तवान्। केचिन्नु राजा-द्यवाक्यवलात्।]

For other MSS. of the work, see Rāj. Mitra, Notices, V., p. 259; Bikāner Cat., p. 452; for a different work of the same title, by Harihara Bhalṭācārya (the father of Raghunandana), Notices, III., p. 55. [H. T. Colebrooke.]

1684.

1889. Foll. 312; size 11½ in. by 5 in.; on the whole fairly written, in Devanāgarī, about the middle of last century; eleven lines in a page.

Vratārka, a favourite Digest of matters connected with vows or voluntary rites of penance, compiled by Bhaṭṭa Śaṅkara, son of Bhaṭṭa Nīlakaṇṭha, and grandson of Bhaṭṭa Śaṅkara.

It begins:

दिवाकरपदद्वंद्वं फलद्वंद्वप्रदायकं। चैलोक्पतमसो नाशकतृ तत्प्रणमाम्यहं॥ १॥

यो जाग्रविजनसमंदराद्रिमंथेर् निर्मेथ्य प्रियततराधकारसिधुं। लोकेभ्यो वितरित सत्प्रकाशरालं तं वंदे वनजवनीविनोदवंधुं॥ २॥

नामं नामं प्रणामोद्धरभरतचलक्कोचनालिंगनेन भ्राम्यद्गृंगाचभूरिभननननपरौ जानकीवक्कभांग्री । तातश्रीनीलकंठामलपदकृषया लभ्यशास्त्राचेतस्यः कुर्वे श्रीशंकरो इहं सहृद्यप्रीतये सहृतार्के ॥ ३॥

तत्र व्रतारंभकालः ॥ हेमाद्री गाग्यः । ० स्रथ व्रतथमीः fol. 4a; इति ० परिभाषा 19b.

च्यादौ प्रतिपद्वतानि ib.; इति संवत्सरारंभविधिः 22a; श्रुतारोग्यप्रतिपद्वतं 22b; शितलकततं 24a; श्रुविज्ञाव-पुराखे विख्यरोहणे विख्यरोटकततं 26a.

च्चण [द्वितीयावतानि । चण] कात्तिकणुङ्काद्वितीयाया यम-द्वितीया । ib.; इति हेमाट्री भविष्ये यमद्वितीयाविधिः 26b.

खय तृतीयावतानि 27a; इति मात्स्ये सीभाग्यशयनवतं 28b; ॰ हेमाद्री स्कांदे सर्ह्यतीवतं 31b; ॰ भविष्योत्तरे सक्ष्यतृतीयावतं 32b; ॰ स्वर्णगीरीवतं 35b; ॰ हितािल्लावतं 40a; ॰ वृहहीरीवतं 42a; ॰ सीभाग्यसुंदरीवतं 46a.

श्रथ चतुर्थीवतानि ib.; इति स्तादे संकप्टचतुर्थीवतं 49a; ॰ दूर्वीगरापितवतं 50a; ॰ सिद्धिविनायकवतं 54a; ॰ गी-रोचतुर्थीवतं 65b.

च्च पंचमीव्रतानि 65b; चुपिपंचमीव्रतं 67b; ॰ ना-गदृष्टपंचमीव्रतं 72b; उपांस्रस्तिताव्रतं। इति ॰ पंचमीव्रतानि 79a.

श्रय प्रशिवतानि ib.; इति हेमाद्री स्कांदे कपिलापष्टीव्रतं 82b; $\circ$ स्कंद्पष्टीव्रतं ॥ इति $\circ$ पष्टीव्रतानि 83b.

खय सप्तमीव्रतानि ib.; इति हेमाद्री भविष्योत्तरे खमुका-भरणसप्तमीवर्तं 88b; • रथसप्तमीवर्तं 90b; • खचलासप्त-मोवर्तं 92a; • पुत्रसप्तमीवर्तं ॥ 92b.

श्रयाष्ट्रमीव्रतानि ib.; इति भविष्योत्तरपुराखे कृष्णयुधि-ष्टिरसंवादे बुधाष्ट्रमीव्रतं 97a; ॰ दशाफलव्रतं 99b; जन्मा-ष्ट्रमीव्रतपद्धति: 103a; ॰ जन्माष्ट्रमीव्रतं 111a; भविष्योत्तरे ज्येष्टाव्रतं 113b; महालक्ष्मीव्रतं 119b; श्रशोकाष्ट्रमीव्रतं 124b.

श्रथ नवमीत्रतानि ib.; इति स्कंदपुराखे $^{\circ}$ रामनवमीत्रतं 132a; तृगीभिक्ततरंगित्यां महाप्टमीमहानवस्योः पूजा 130b.

श्रथ दशमीव्रतानि ib.; इति भविष्योत्तर खाशादशव्रतं 140b; १ दशावतारव्रतं 141b; इति मदनराले गीपधव्रावर्णे विजयादशमीविधिः 143a.

चयेकादशीव्रतानि ib.; इति विजेलेकादशीव्रतं 154a; श्रायन्येकादशीव्रतं 155a; श्रायन्येकादशीव्रतं 158a; श्रायन्येकादशीव्रतं 158a; श्रायन्येकादशीव्रतं 161b; श्रीयन्येकां 161b; श्रीयन्यंच 161b; श्रीवर्तं 164a; श्रीवर्तं 164a; श्रीवर्तं 166b.

श्रथ द्वाद्शीवतानि ib.; इति $^{\circ}$ हे $^{\circ}$ भ $^{\circ}$ श्रवणद्वाद-शीवतं 172a; $^{\circ}$ भ $^{\circ}$ वामनजयंतीवतं 174b; $^{\circ}$ सुरूपद्वा-द्शीवतं 177a.

स्थ त्रयोदशीव्रतानि ib.; इति भ॰ गोतिरात्रवतं 185a; $^{\circ}$ भ॰ स्रशोकित्रात्रवतं 187b; $^{\circ}$ शनिप्रदोपव्रतं 191b; भ॰ स्रनंगत्रयोदशीवतं 194a.

श्रथ चतुर्देशीव्रतानि ib.; इति हेमाद्री नृसिंहपुराणे नृसिंहचतुर्देशीव्रतं 197a; श्रवनंतव्रतं 207b; इति भ क् कद्लीव्रतं 210b; वैकुंडचतुर्देशी 211a; इति श्रीलिंगपुराणे उमामहेश्वरसंवादे शिवरात्रिव्रतं 222b; क्लांदे शिवरात्र्यु-श्वापनं 224a.

े स्कांदे (ज्येष्ठपूर्णिमायां) सोद्यापनं साविजीव्रतं 233a; नारदिये गोपसव्रतं 235a; वाराहे कोकिलावृतं 241b; नारदिये कोकिलावृतोद्यापनं 242b; द्यावंधनिविधः 243b; शिवरहस्ये जमामहेश्यद्यतं 249b; कोजागरवृतं 253a; स्ति भविष्ये सोद्यापनं सोमयत्मावास्यावृतं ॥ इति अमावास्यवृत्तानि ॥ 260a.

स्य चातुर्मास्यादिवतानि 260a; इति श्रीभविष्णोत्तर-पुराणे चरळस्मीवतं 265a; श्रस्तांदे दानामळवतं 267a;

॰ भविष्णोत्तरे धारणपारणव्रतं 268b; ॰ विष्णुरहस्योत्तं मासो-पवासव्रतं 274a; ॰ देवीपुराखे मलनासव्रतं 278b; इति मासव्रतां 279a.

खय वारव्रतानि 279a; इति मीरधर्मीकं सूर्यव्रतं 281a; श्कांदे ज्ञादित्यव्रतं 282b; श्कांदे सोमवारव्रतं 285a; श्हेमाद्री पासे भीमवारव्रतं 288b; श्यसपुराखोक्तं मंगलव्रतं ॥ इति श्वासरव्रतानि ॥ 289b.

चाय संक्रांतिव्रतानि हेनात्री स्कांदे। ib.; इति धान्यसंक्रांतिव्रतं 290b; छवणसंक्रांतिव्रतं ib.; रूपसं $^{\circ}$, तेचसं $^{\circ}$ 291a; सौभाग्यसं $^{\circ}$, तांवूलसं $^{\circ}$, $^{\circ}$ मनोरचसं $^{\circ}$ 291b; चायुःसं $^{\circ}$ 292b; $^{\circ}$ संक्रांतुद्यापनं 293a; इति धृतकंवलविधा 293a;

श्रथ व्यतिपातव्रतं वाराहे । ib-; इति व्यतीपातव्रतं 297b; इति लक्षपूनाविधः 299b; ॰भविष्योत्तरे ॰ लक्ष्यनस्कारविधा 301a; ॰वायुपुराखे लक्ष्यवित्तिकया 301b; ॰श्चमस्वार्षविधः 306b; ॰सोद्यापनं श्रयत्यव्रतं 308a; ॰ पार्थिवलिंगोद्यापनं 309b; इति व्रतार्भे तुलसीविवाहः॥ इति व्यतिमीमांसापारावार-पारीखभटुशंकरसूरिसूनुभट्टनीलकंठात्मनभटुशंकरकृती व्रतार्भे समाप्तिसगमत्॥ 310a.

Then follows an anukramaņikā in ślokas, beginning:

त्रतार्के विततग्रंथे सुग्रहार्यविषश्चितं । बहृत्यपंचितानयीन्दर्भयानि यथाक्रमं ॥ ०

It ends:

सनिर्णयानि यानीह कथितानि व्रतानि तु।
तेपां दुताभये भट्टशंकरो ब्नुक्रमं व्यथात्॥
इति व्रताकस्थानुक्रमणीका नाम समाभव्रताकेः॥

The author wrote his Kundoddyotadarśana (or Kundabhāskara) in 1671 A.D. For the family tree see V. N. Mandlik, Vyanahāra Mayūkha, p. lxxvi. [Dr. John Taylor.]

1685, 1686.

1630, 1631. Foll. 1-215, 216-426; size 9% in. by 4 in.; good Devanagari writing of 1796 A.D.; nine lines in a page.

Vratārka.

Colophon: इति श्रीमीमांसकभट्टश्रीमचीळकंठात्मजभट्ट-श्रीमच्छंकरकृती ब्रतार्के श्रमुक्रमणिका समाप्तमगमत्॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1687, 1688.

2360, 2361. Foll. 1-224, 225-452; size $10\frac{9}{4}$ in. by 5 in.; good Devanāgarī writing of the latter part of the last century; nine lines in a page.

The same work.

[GAIKAWAR.]

1689, 1690.

2784, 2785. Foll. 1-177, 178-343; indifferent Devanagari writing of the latter part of last century; ten lines in a page.

The same work.

[COLL. OF FORT WILLIAM.]

1691.

2485. Foll. 397 (253-263 of which are missing); size 11 in. by $4\frac{3}{4}$ in.; Devanāgarī character, legibly written in 1705 A.D.; ten lines in a page.

Another copy of Bhatta Śańkaru's Vratārka. For other MSS. see Weber, Cat. Berl. nos. 1178-80; Rāj. Mitra, Notices, IX., p. 303; Bikāner Cat., p. 499; Burnell, Tanjore MSS., p. 138b.

1692, 1693.

2196, 2197. Foll. 1-344, 345-667; size 11 in. by 5 in.; well written, in Devanāgarī, towards the end of the last century; ten lines in a page.

Vratarāja, another digest of matters relating to voluntary fasts and observances, highly esteemed in Western India, and compiled at Benares, in 1736, by Viśvanātha (Daivajūaśarman), son of Gopāla.

For an analysis of part of the work, see Aufrecht, Cat. Bodl., nos. 663, 664.

Vol. II. begins in the ekādaśīvrata.

[GAIKAWAR.]

1694, 1695.

2199, 2200. Foll. 1-342, 343-674; size 11 in. by 5½ in.; fairly written, in Devanāgarī, about the end of last century; ten lines in a page.

The same work.

[GAIKAWAR.]

1696, 1697.

2061, 2062. Foll. 1-344, 345-383; size 10\frac{3}{4} in. by 5 in.; legibly written, in Devanāgarī, about the end of last century; ten lines in a page.

The same work.

[GAIKAWAR.]

1698.

773. Foll. 122; size 10 in. by 4½ in.; legibly written, in Devanagarī, towards the end of last century.

Another MS. of the *Vratarāja*, differing considerably in its introductory verses, and omitting the one containing the date of its composition:

भवानीतनयाद्याद्यतनयानंददायक । ततः सर्वे जनाद्यौद्यी हारीन् (?यतः सर्वो जनाद्यौद्यो [ब्हारीत्) ढुंढे नमो बस्तु ते॥ १॥

जयित जयित काशी काशितशानराशिः
शिवहरिहरधातृश्रीगयेशांविकानां।
निवसितिरियमाद्या तां भज्ञध्यं भज्ञध्यं
स्मरत नमत शुद्धां शुद्धये कितियध्यं॥ २॥
विलोक्य विविधान् ग्रंथाँतिस्थते सुजनाय वै।
तित्तिमिन्नो मयारंभः किमज्ञातं मनीधिणः॥ ३॥
चिन्ना(र.चिन्न)पावनजातीयशांडिस्थकुल्मंडनः।
गोपालात्मजदैवज्ञः संगमेश्वरसंस्थितः॥ ४॥
नत्वा श्रीविद्यराजं च गुरून् पितृपितामहान्।
कुर्वे वै विश्वनाथो ऽहं द्वतराजं सुविस्तरं॥ ५॥

खथ वतराजप्रारंभः। °

The MS. is incomplete, ending with the śukla-ekādaśī-udyāpana.

H. T. COLEBROOKE.

1699, 1700.

2178, 2179. Foll. 1-320, 321-675; size 11 in. by 5 in.; clear Dovanāgarī writing of the latter part of last century; cleven lines in a page.

The same work.

[GAIKAWAR.]

1701.

1818. Foll. 489, two of which (221 and 222) are missing; size 12 in. by 5 in.; well written, in Devanāgarī; 11 or 12 lines in a page.

Another MS. of the Vratarāja, beginning in the same way as the Vratārka.

Dated: शके १६९५ वर्षे वर्तमानविजयनामसंत्वासरे जा-श्चिनमुद्धपंचम्यां इंदुवासरे व्रतराज समाप्तमगमत्॥

There are, besides, three leaves containing two separate tables of contents.

[DR. JOHN TAYLOR.]

1702.

1647. Foll. 164; size 9 in. by 4 in.; fairly. written, in Devanāgarī, at the end of the last century; nine lines in a page.

Vratodyāpanakaumudī, a manual for the performance of vratas (especially the concluding rites) by Šankara, son of Vallāla Sūri.

It begins:

नता गर्योशं संतुष्ट्ये शंकरेण वितन्यते । मुद्दा पुरार्णावस्थातव्रतोद्यापनकीमुद्दी ॥

तत्र तावत्सवैव्रतोपयोगित्वात् किंचित्रिर्णयादिकं लिख्यते । तत्र व्रतलक्ष्यां । स्विभयुक्तव्रतप्रसिद्धिचिषयः संकल्पविशेष एच व्रतं । तत्र व्रतकालमाह हेमाद्रौ गार्ग्यः । ०

It ends: इति श्रीस्कंदपुराखे ईश्वरपावैतीसंघादे कर्केटि-व्रतोद्यापनं संपूर्णे ॥ इति श्रीमिचचपावनकुलाध्यिसंभवद्या(१घा)-रोपनामकवसालसूरिसूनुशंकरिवरिचतायां व्रतोद्यापनकीमुदी समाप्ता ॥

For another MS. of this treatise, see Rāj. Mitra, Notices, V., p. 132. For the same author's Tīrthakaumulī, ib., VII., p. 257.

[H. T. COLEBROOKE.]

1703.

838. Foll. 70; size 12³ in. by 4½ in.; fair, modern Bengalī handwriting; seven lines in a page.

Saṃkalpakaumudī, a treatise on the mental resolve (saṃkalpa) to undertake some religious observance, by Rāmakrishņa. It begins:

प्रसम्य कमलाकानां देववन्द्यपदासुजं। तन्यते रामकृष्णोन रम्या संकल्पकीमुदी॥

यद्यपि संकल्पपदं नानाचै तथापि संकल्पः कर्मे मानसं इत्य-मरकोपे मानसं कर्म मनःसंकल्पितत्वमाहायीरोपविषयत्वं। यचा रुद्रयामले। न्यायेनोपार्जितं वित्तं मनसोपार्जितं तुवा। नियेदयेदिष्टदेवे भक्तिश्रद्धासमन्वितः॥

निवेद्येदिति लाभार्थक विद्धातोस्तेन लाभयेदित्यर्थः। ०

Li ends: इति ज्ञानपाठाय गुरुकिल्पतं गृहं मठो न तु ज्ञानाणां स्वतं ज्ञादिग्रासमितिय्यादि मीमांमकेविग्रहस्त्रीकारे इपि तस्या देवतान्वं गम्यते ॥ इति मन्नन्यकीमुदी समाप्ता ॥

For an analysis of the treatise, see Rāj. Mitra, Notices, IV., p. 222.

[H. T. COLEBROOKE.]

1704, 1705.

719, 720. Foll. 1: 154, 155-709; size 154 in. by 5 in.; excellent, modern Bengali handwriting; eight lines in a page.

Dānasāgara, a digest of matters relating to gifts, their special virtues and modes of consecration, compiled (with the assistance of Aniruddha), in Śaka 1091 (A.D. 1169), by Rājā Vallāla Sena Deva of Bengal, son of Vijaya Sena, and grandson of Hemanta Sena.

It begins (with the numbers supplied):

ये साह्यात्यनीतलामृतभुनो वर्गाश्रमज्यायसां येषां पाणिषु निश्चिपित कृतिनः पाषेयमामुप्पिकं । यहक्रोपगताः पुनन्ति नगतीं पुग्यास्त्रियेदीगिरस् तेभ्यो निर्भरभित्रसंभ्रमनमन्तिलिडिनभ्यो नमः॥ १॥ इन्हो विश्वेकयन्द्यः श्रुतिनियमगुरुः श्वत्रचारित्रचर्या-मर्योदागीवशेलः कल्जिचिकतमदाचारसंचारसीना । सन्नृश्चसळवर्णोत्वलपुरुपगुगाळिखसंतान्थारा-वन्धेर्मुकामरश्रीनिरगमद्यनेशृष्यां सेनवंशः॥ २॥

तत्रालं कृतसत्पषः स्थिरघन च्हायाभिरामः सतां खळन्दप्रणयोपभोगमुलभः कट्परूमो जङ्गमः। हेमनः परिपन्थिपञ्चनसरःसङ्घस्य नैसर्गिकेर् उन्नीतः खगुर्णेस्दात्रमहिमा हेमनामेनो उन्नीत ॥ ३ ॥ तदनु विजयसेनः प्राद्रामी बरेन्द्रो दिशि विदिशि भजनो यस्य वीरध्वजन्तं। शिखरिविनिहताजा वेजयनीं वहनाः प्रणितपरिगृहीताः प्रांशयो राजवंशाः ॥ ४ ॥ सवीशाः परिपूरयनुपचितश्रीदीनवारां घनैर् सासारैरभिपिक्तनिमैलयशःसानेयभूमग्रहलः। दैन्योत्रापभूतानुकालजलदः सर्वोत्तरः स्माभृतां श्रीवज्ञालनृपस्ततो ऽजनि गुणाविभावगर्भेश्वरः ॥ ५ ॥ वेदार्थस्मृतिसंक्षादिपुरुपद्याध्यो वरेन्द्रीतले निस्तऽन्त्रोज्ज्ञलवीचिलासनयनः सारखतं ब्रह्मणि। पद्कमीभवदाद्यशीलिनलयः प्रख्यातसत्यव्रतो वृत्रारेरिव गीयातिर्नरपतेयस्यानिरुद्धो गुरुः ॥ ६ ॥ अधिगतसकलपुराणसृतिसारः श्रद्धया गुरोरस्मात्। कल्किन्सपायसादं दानिवन्धं विधन्ने कामो ऽपि *॥९॥ द्रिधगमधनैनिखयविषयाध्यवसायं संशयस्तिनितः। नरपतिरयमारेभे ब्राह्मणचरणारिवन्दपरिचर्या ॥ ६ ॥ शुख्रपापरितोपितैरविरतं संभूय भूदैवतेर् दत्तामोघवरप्रसाद्विपदस्तानास्वलंसंशयः (?)। श्रीवज्ञालनरेश्वरो विरचयत्वेतं गुरो: शिख्रया स्त्रप्रज्ञाविधदानसागरमयं श्रद्धावतां श्रेयसे ॥ ९ ॥ भूयो भूयः प्रणम्य श्चितिवल्यमिलन्मौलिवन्द्या डिजेन्द्राः श्रीमद्वज्ञालसेनः स्थविर(वि)नयनिबद्वाञ्चलियीचते वः। काले काले भविद्याः स्मृतसुकृतलवैः पालनीयो ममायं सामान्यः पुण्यभाजां भवजलिधमहासेतुवन्धो निवन्धः ब्राद्धं वाराहमाग्नेयं भिष्यं मात्स्यमेव च। वामनं वायवीयं च मार्कग्रहेयं च वैष्णवं ॥ ११ ॥ शीवं स्कान्दं च पाझं च पुराशं कीमें मेव च। पुराणानि तथा कूमैपुराणादिपुराणयोः ॥ १२ ॥ उक्तान्युपपुराणानि व्यक्तदानविधीनि च। आद्यं पुराणं शासं च कालिकाद्ध्यमेव च ॥ १३ ॥ नन्दिमादित्यसं इं च नारसिंहं तथेव च। मार्के ग्रहेयकृतं तद्वत् विष्णुधर्मो त्राद्धयं ॥ १४ ॥

शास्त्रं च विष्णुभमी व्यं गोपण बाद्य ए श्रुति । श्रीरामायणमास्यानं महाभारतसंहितां ॥ १५ ॥ मनुं विशिष्टं संवर्त्तं याज्ञवल्कां च गीतमं। कात्पायनं च जावालं व्यासं दानं वृहस्पति ॥ १६ ॥ वृद्धं विशिष्ठं हारीतं पुलस्यं विष्णुनेव च। शातातवं यमं योगियाज्ञवल्कं च देवलं ॥ १९ ॥ बौधायनं चाङ्गिरसं दानव्यासं वृहस्पति । ही शहुलिबितावापस्तमं शाश्चायनं तथा॥ १६॥ महान्यामं लघुन्यामं लघुहारीतनेव च। छन्दोगपरिशिष्टं च कात्यायनमञ्चेषतः ॥ १९ ॥ इत्यालोच्य पुराग्गोवपुराग्रष्ट्रतिसंहिताः । समाह्नानि दानानि निवन्धस्यास्य सिद्धये ॥ २०॥ महादानानि कीर्यने तत्रादी घोडश क्रमात्। पर्वतानां च दानानि दशैव तदननारं ॥ २१ ॥ ततो गुडादिधेनूनां चत्वारिंशदनुक्रमात्। रकन्यूनानि दानानि वध्यक्ते ऽत्र यथाविधि ॥ २२ ॥ अलंकृतानां पचाश्चत्वारिंश्वतवामय। दानान्यलंकृतगवीसमूहस्य ततस्त्रिधा ॥ २३ ॥ ततो उनलंकृतगवीदानानि दश पच च। तथानलंकृतगवीसमूहस्य च सप्तथा ॥ २४ ॥ ऋळंकृतानां दानानि वृपाणामष्ट्रथा तथा । ततो उनलंकृतानां तु दश दानानि पञ्च च ॥ २५ ॥ मवाहिकप्रदानानि दश्था तदनलारं। भूमेदीनानि कीर्यन्ते पच पचाश्रदेव तु॥ २६॥ चासनस्य प्रदानानि षडेतत्तदननारं। ततो वारिप्रदानानि मद्विंशदिह संख्यया॥ २०॥ तैजसानां च पात्राणां दश दानात्यनन्तरं। दानानि जलपात्राणां ततस्त्र नव संख्यया ॥ २६ ॥ ततो उन्नस्य प्रदानानि चिचलारिंशदेव तु। ततस्त्रीरवेव भक्षस्य पश्चधा लवसस्य च ॥ २९ ॥ ततो घृतस्य सप्तेव चीणि द्रश्रस्वननारं। छ्वीरस्य च ततस्त्रीणि पच चैक्षववस्तुनः ॥ ३० ॥ पानकस्याय चत्वारि फलानां नवधा ततः। ततन्त्रत्वारि मधुनो उभ्यङ्गस्य पडननारं ॥ ३१ ॥ त्रयोदशाय गन्धस्य ततो पूपस्य पचधा । **अनुलेपनदानानि चत्वारि तदननारं ॥ ३**२ ॥

^{*?} l. विथन्ने जीप, or निवन्द्धकामो जीप. The MS. reads विथन्ने (marg. विनुन्ने) कानोमो जीप॥

अष्टी (नव corr.)पुष्पस्य वस्त्राणां पद्मुक्तविंशतिस्ततः। त्रीशि यद्गोपवीतस्य दानानि तदनलरं ॥ ३३ ॥ स्वरीस्थाय दानानि सप्तत्रिंशद्नुक्रमात्। रजतस्य च दानानि चत्वारि तदननारं॥ ३४॥ सामान्यदेवताभ्यस्तु चतुर्विशं यथाक्रमात् । अलंकारस्य चत्वारि वशैस्य नवधा ततः ॥ ३५ ॥ गृहाणां चैव दानानि ततः सप्तदशैव तु। नव प्रतिस्रयस्याय शय्यायास्तु ततो नव ॥ ३६ ॥ इन्धनस्याय चलारि दीपस्यैकोनविंशतिः। दानानि च पुराखानामेकोनविंशतिस्ततः ॥ ३७ ॥ नानाविधानां विद्यानां चतुर्विशतिरेव च। त्रिंशहानानि कन्यानां प्रेप्पाणां तु ततो दश ॥ ३६ ॥ शस्यानामय दानानि पच्चविंशतिरेव च। तिलस्य दश दानानि तथारामस्य पञ्चथा ॥ ३९ ॥ कीर्यने पोडशैवात्र वृद्यस्य तदननारं। संभारस्याय चत्वारि पश्नामप्टथा ततः ॥ ४० ॥ क्षााजिनस्य सप्ताथ च्छत्रस्य दश पच च। कीर्यने पचदश्या ततो दानान्युपानहः ॥ ४१ ॥ तथा द्वादश यानानां चत्वारि करिसामध। द्वादशाश्वस्य दानानि चत्वारि महिपस्य च ॥ ४२ ॥ अष्ट चारोग्यदानानि कीर्यने तदननारं। अभयस्य च दानानि त्रयस्तिंशत्ततः क्रमात् ॥ ४३ ॥ सूर्यीदिवाररहितान्येकादशमतः परं। मासोपल धितेष्वत्र दिनेषु नियतेष्वय ॥ ४४ ॥ सप्ततिः परिकीत्यैनो दानानि तदननारं। मासेप्यनियतेष्यत्र नियतासु तिथिप्यथ ॥ ४५ ॥ क्रमाहानानि कीत्पैनो नानारूपाणि विंशति:। मासितथ्योर्नियतयोस्तिपचाश्वद्ननतरं ॥ ४६ ॥ चतुर्देश च नस्त्रज्ञनियतासु तिथिष्वय। ततो नखत्रविहितान्यष्टी पञ्चाश्चदेव तु॥ ४०॥ मासव्यापीनि दानानि पडेव तदननारं। रविसंक्रमगोष्वेयमेकोनविंशदेय तु॥ ४६॥ धात्पदिष्टानि ततो दानानि दश पच च। वत्सराद्मिदानानि सप्तेव तदननारं ॥ ४९ ॥ विप्रकीणीनि दानानि त्रिपचाश्वदननारं। सामान्यदेवताभ्यस्तु चतुर्विशतिथा ततः॥ ५०॥

vको(r.va)न्यूनानि मूर्यीय चत्वारिंशदननारं । महेश्वराय दानानि ततः सप्तदशीय तु॥ ५०॥ विष्णावे चैव दानानि चतुर्विशशतं ततः। विच्छिद्य पचसप्रत्या वर्त्तिरेका पृयक्कतै:॥ ५२॥ नानामुनिप्रवचनामृतनियौसराशिभिः। पचसवितसंयुक्तचयोदशशतं मितेः। दानैनिकृष्य यानेन नानागमसमाकृत: ॥ ५३ ॥ विद्वत्सभाकमिलनीरानहंसेन भृभुना। श्रीमद्वज्ञालमेनेन कृतो st तानमागर: ॥ ५४ ॥ जलाश्यानां दानानि तथा च मुरवेश्मनां। नोक्तानि सम्यग्कानि प्रतिष्ठासागरे यतः ॥ ५५ ॥ श्रुतान्यादिपुराणे तु दानान्यव्दविभागतः । खाचारसागरोक्रत्वाच कीर्यनो ऽच कृत्स्रशः॥ ५६॥ भागवतं च पुरागं ब्रह्मागुः चेव नारदीयं च। दानविधिश्चन्यमेतत्त्रयमिह न नियन्धमवधायै॥ ५०॥ वृहद्य लिङ्गप्राणं मन्यप्राणोदितैमहादानैः। अवधार्य लब्बसारं (१) दाननियन्धेतरिनयन्धं ॥ ५६ ॥ सप्तम्यविधपुराणं भविष्यमि संगृहीतम्तियानात् । त्यक्ताप्टमीनयस्योः ऋत्यो पापितःभिर्यस्तो ॥ ५९ ॥ लोके प्रसिद्धमेति डिप्णुरहस्यं च शिवरहस्यं च। इयिमह न परिगृहीतं संग्रहरूपत्वमयधार्य ॥ ६० ॥ भविष्योत्ररमाचारप्रमिद्धविषयोधि च। प्रामार्गं ज्ञापकार्षेत्रेन्याद्स्मात्पृयक्कतं ॥ ६० ॥ प्रचरद्रपतः स्कन्त्पुरागीकांशतो ऽधिकं। यत्वस्त्रज्ञितयं पीराहरेवावनिकाषात्रयं ॥ ६२ ॥ तास्य पुराणमपरं ब्राह्मगान्यमेव च ।* चयोविंशतिसाहस्यं पुरासमिष विषावं ॥ ६३ ॥ पद्साहसमितं लिक्नं पुरागमपरं तथा। दीक्षाप्रतिष्ठापापग्रमुक्तिरानपरीक्ष्योः॥ ६४॥ मुपा वंशानुचरितैः कोपव्याकरणाटिभिः। स्रसंगतकयावन्धपरम्परियरोधतः॥ ६५॥ तन्मीनकेतनादीनां भग्रडपापग्रडलिङ्गिनां। लोकयव्यनमालोक्य सर्वमेयायधीरितं ॥ ६६ ॥ तत्रत्पुराखोपपुराणसंख्यावहिय्कृतं कल्मपकमैयोगात्। पामगडशास्त्रानुमतं निरूप देवीपुराग्रं न निवडमन॥६०॥

^{*} Colchrooke notes in the margin: 'Interpolation. See quotation in Vardhamāna's Tultvāmrita.'

ये दानधमिविधिसंस्तृतये पुराणपुरवागमस्मृतिगिरां बहवो विवर्जाः ।
ते ग्रन्थविस्तरभयादिविचित्य केचिदस्माभिरच कथित[ा]ः कल्यम्तु सन्तः ॥ ६६ ॥
एवं निरूष्य यत्नेन प्रार्थ्ये दानसागरे ।
स्रादी ब्राह्मणमाहास्यं ततो दानगुणस्तुतिः ॥ ६९ ॥
पाचप्रशंसा पाचाणामपवादस्ततः परं ।
दानस्रक्षं कर्ता च स्रद्धादानिविधि प्रति ॥ ९० ॥
दानस्य काल्देशास्त्र देयस्य च निरूपणं ।
स्रपवादस्र दानानामसंपाननिरूपणं ॥ ९९ ॥
ततो दानस्य च विधिः प्रतिग्रहविधिस्ततः ।
सर्वतः परिभाषा चेयणाः पचदश क्रमात् ।
निरूष्य मुख्यन्थांच वस्यन्ते ऽच महीिद्यता ॥ ९२ ॥
स्रय ब्राह्मणप्रशंसा । ०

The puranadana is dealt with at fol. 191b ff., where the eighteen Puranas are enumerated, their extent stated and the merits attaching to gifts of copies of them set forth, in accordance with a passage from the Matsyapurana.

The colophon runs thus: इति महाराजाधिराजिनः-शक्कसङ्गरस्त्रीमञ्जलालसेनविर्णाचते स्त्रीदानसागरे वसुदेवसंप्रदा-नकदानावकः॥

धर्मस्याभ्युदयाय नास्तिकपदोच्छेदाय जातः कली श्रीकालो जीप सरस्वतीपरिवृदः प्रत्यक्षनारायगः। पादाम्भोजनिपग्रविश्ववसुधासाम्राज्यलस्मीयृतः श्रीवज्ञालुनरेश्वरो विजयते सङ्गृत्विलामणः॥

ब्रसपुराण वराहपुराण अग्निपुराण भिवणपुराण मास्त्रपुराण वामनपुराण वायुपराण माकेखेयपुराण विष्णुपुराण शिवपुराण स्कन्दपुराण पयपुराण कूमेपुराण शासपुराण कालोपुराण स्कन्दपुराण निद्युपराण काहित्यपुराण नरिसंहपुराण, लिङ्गपुराण महाभारत श्रीभागवत श्रीरामायण विष्णुधमाँ तर इन्दोगपिरिशिष्ट लघुहारीत बीधायन शास्त्रायन मनु याइवस्क देवल पैठीनिस कात्यायन शातातप दानव्यास दश्च देवल विशिष्ठ वृहस्पित यमं हारीत पुलक्य जावाल शाङ्गिरस शापसाम महाव्यास लघुच्यासाः ॥ एतेपां ग्रन्थानां मतमालोच्य श्रीवज्ञालसेनदेवेन दानसागरः कृतः ॥ इति दानसागरः समाभः ॥

Then follow five leaves containing a table of contents up to fol. 292b.

On the second page of the fifth leaf the authorities are repeated with numbers after them, the *Devipurāṇa* and Śrī-Bhāgavata being omitted. Then follows:

अथ वक्कदेशीयराज्ञामनुक्रमेण नामानि । तत्र प्रथमं हेमत्रिसेनः १ ततः विजयसेनः ततो वज्ञालसेनः तेन दानसागरः
कृत इति ॥ अस्य गुरुः अनिरुद्धः ॥ अत्र सम्बत्सरादिसमयिश्रोपपरिचयाय दानसागरिनमीणवपस्यैव सम्बत्सरत्वप्रतिपादनाय
लिख्यते । निखिल्भूपचक्रतिलक्षश्रीमद्वज्ञालसेनदेवेन पूर्वे
शश्रिनवदश्मित १०९१ शक्यभे दानसागरी रचितः ॥

For another MS. of this work, see Rāi. Mitra, Notices, I., p. 151 (where the date is made to be Śaka 1019); for a different work of the same title (by Mahārāja Kāmadeva), ib., VI., p. 239.

[H. T. COLEBROOKE.]

1706, 1707.

260, 261. Foll. 253 and 289 (the latter numbered 254-498, 490-532); size 9\(\frac{3}{4}\) in. by 5\(\frac{1}{2}\) in.; written, in Devanāgarī, by several hands, in the last century; 12-18 lines in a page.

Dānaratnākara, a comprehensive treatise on gifts, compiled, under directions of King Anāpa Siṃha, of Jodhāpur in Marvār, by Bhaṭṭu Rāma (with the family name of Hosinga), son of Bhaṭṭa Viśvanātha, and grandson of Bhaṭṭa Mudgala. It begins:

श्वीयोतनयं देवं सर्वाभीष्टप्रदायकं ।
वंदे मंदेतरप्रशाकारयां वारयाननं ॥ १ ॥
कापि कत्यलितकेव कवीनां
या मितं वितरतीह नवीनां ।
राजहंसविहितासनां सर्तीं
तां भजामि वरदां सरस्ततीं ॥ २ ॥
मोचनं सर्वेपापानां शिश्चमूर्यविलोचनं ।
करुयावरुयावासं लक्ष्मीनाराययां नुमः ॥ ३ ॥
विस्मूजैचंद्रहासप्रतिहतरिपुया प्राज्यसाधाज्यभाजा
स्थातं जोधापुरं तहुरुमरुविषये येन धात्रेव सृष्टं ।
वीरायामग्रमयाः प्रवलभुजवलाक्रांतभूमंडलः स
श्रीमास्मूर्यान्वये अभूवृषमुकुरमयी रावयोधाभिधानः॥॥

तत्मूनुः प्रियतो ऽभवत्पृयुसमो बीकाख्यया विक्रमी
राजाजानुभुजो अखिलिश्चितिभुजां मान्यो वदान्योज्ञमः ।
पित्र्यं मानभरादुपेट्य नगरं यः खीयनाम्माकरोद्
बीकानरिमिति प्रतीतमपरं च[ा] खुं महाजांगले ॥ ५ ॥
तस्माच्छीलोनकर्णः समजनि विजयी शस्त्रशास्त्रप्रवीणो
ज्ञाता दाता दयालुदिश्चि दिश्चि कविभिगीयमानोरु-

छवाधीशिरसद्यान्दहत इव तनुं मंत्रवनामवणीन् सान्नर्याकर्या कर्यो प्रतिभटभुजगैः स्तंभ रवावृतो अभूत् [॥ ६ ॥ जयसिंहस्तरमादभवदवनीपालतिलको

न को अप स्थातुं यत्पुरत इह शकः किल रखे।
यदीये तेजोअनी ज्ञलित परितो वैरिसुदृशां
व्यवधैताम्र्यं नयनकमलेभ्यो जलसराः॥ ॥

रखोद्गरद्वेषिनिखातशस्यः

कस्यायमद्गः खितिपस्ततो अभूत्।

कस्यायवास्येन समस्तथन्वा

यो जागरूको निश्रमात्तथन्वा॥ । ॥

ततो <u>रायसिंहो</u> ऽभवङ्गमिपालः प्रतिस्पर्धिकालः प्रतापी करालः । मतौ यो विशालः किलात्युचभालः सदंतमेरालः स्मुरक्तीर्विज्ञालः॥ ९॥

ष्माभी सस्माद्विलाभी प्रांतवलदलनः साहसी मूरसिंहः
पूरः क्रूरखभावः जिल सकलकलाकीशलं संद्धानः।
पुर्यागस्पप्रभावा मुरसरिदिव यत्नीतिरस्वसुरूपाकूपारं संप्रयाता स्वपरिभितमुखेर्याप्रुवाना धरित्रीं॥१०॥

सौंदयौदितिहानतो ज्यानुगतामाख्यां समाख्यापयन् विख्यातो नृपतिस्ततः समभवत्वयो गुर्णायोतिष्धः । श्रीनारायरापादपंकजयुगाभ्यचीप्रभावस्फुरत् -साम्राज्यप्रतिनंदितायिनिवहः खातंत्र्यमुचीभेजन्॥ ११॥

वादैः पंडितमंडलीविरिचितैः काव्यैः कदाचित्कवि-प्रारभैः सरसैस्तया नटगयौः संगीतसंगीतकैः। ज्ञालायैर्भिवजां परस्प्रमय ज्योतिर्विदां चर्चेया प्रीति नीतिपरो वहन्मरुमहीराज्यं स चक्ने महीं॥ १२॥

तत एम महानन्पसिहो

मरुदेशाधिपतिः स्पुरतप्रतापः ।
स्रभवन्मतिमान् प्रभुननस्ती

यशसा व्याप्तजगन्तये जितशूरः ॥ १३ ॥

श्वाक्रांते यवनैरिहाविनतले दांतात्मनां द्वेपिभिर्
ध्वस्ते वेदपथे उप्पुपेयुपि तथा धर्मे कथाशेषतां ।
धीरो धर्मधुरंधरः धितिभुजां दुष्टात्मनां शासिता
वीरः श्रीमदनूपिसंहनृपितधीचा धरिच्यां कृतः॥ १४॥
पात्रभ्यो यः समस्तान्यिप कनकतुलादीनि दानािन नित्यं
प्रादाद्यो उत्तिप्रतापी जगदिदममुचित्वंच दारिद्यदावात्।
तेन धोणीशचूडामिणखिचतपदानूपिसंहेन राज्ञा
ग्रन्थो उयं दानरत्नाकर इति सुधिया तन्मते प्राज्ञहेतोः

मीमांसाद्वयपारगः श्रुतिषु यः सांगासु च ज्ञानवान् न्यायोद्भावनतीक्षणधीः किल वरेग्यो धर्मशास्त्रवृद्धी । होसिंगान्वयभृष्यां द्विजवरं तं रामभट्टाभिधं सत्कृत्य प्रणयात्मयुक्तसुधियं ग्रंथे ऽत्र सो ऽयं नृप:॥१६॥ तदाज्ञयामी वुधरामभट्टो विचाय तस्त्रेन महानिबंधान। नवीनयुक्तिग्रयनप्रकारेरेनं प्रयंधं पिश्रदीकरोति॥ १०॥ मया पूर्व कृताः पंच ग्रंथा राजनियोगतः । चमत्कारकरास्ते च यथायुद्धतिसोन्चलाः ॥ १६॥ साद्यो बनूपविवेकाख्यः शालग्रामपरीक्ष्यो । ततो ग्रंथो ब्नन्यः पूर्वः सहस्रह्मयमंमितः ॥ १९ ॥ मंतानविषये सम्यक् नवसाहसिको ऽपरः। संतानजन्मलिका तस्याख्येय शुभग्रदा ॥ २०॥ तत्संख्यया की तुके च ह्यनूपकुतुकार्यीयः। कृतो ग्रंथस्तृतीयो ज्यं साधकानां हिताय च ॥ २१॥ विषयाधानिवृत्त्यथैमुपायानां प्रदर्शकः । साधैत्रिभिः सहस्रेश्च संमितो ऽयं चतुर्येकः । शिष्टानां संनतो नृनमस्याख्या व्यृतमंत्ररी ॥ २२ ॥ चतुःसहस्रसंख्यातः कृतो ग्रंथस्तु पंचमः । चिकित्सामालतीमाला तस्याख्यान्वर्धिकी शुभा॥ २३॥ एवं पंच कृता ग्रंथा नानाशास्त्रगताश्च ते। इदानीं क्रियते सम्यग् दानरानाकराभिधः ॥ २४ ॥ दानरानाकरे ह्यस्मिन्ग्रंचे ज्याघे जितदुस्तरे। दानरालान्यनेकानि महात्यपि स्टयूनि च॥ २५॥ दानांगानि तदंगानि सप्रयोगायि यानि च। निमरनानीति नो भाति ऋमशस्तान्ययत्नतः ॥ २६॥ प्राप्तार्थं तन्यते तावन्त्रयानुक्रमणी श्रुभा। वंशानुक्रमयां पूर्व-कृतं मंगलपूर्वमं ॥ २० ॥

राजानृपिधातीशस्य निवंधे यः प्रयोजकः ।
होसिंगाव्याभिधो रामः कर्ता ग्रंथस्य दर्षितः ॥ ३६ ॥
दुर्कक्षणानिरामेन कृतं रानस्य लख्यां ।
स्वत्वस्य लक्षणं प्रोकं स्वत्वोत्यत्रेष्ण कारणं ॥ ३९ ॥
दन्तद्रयापहरणे दोपसंक्षीतनं कृतं ।
चतुर्विधविधानां च साकन्येन निरूपणं ॥ ३० ॥
स्विधनारप्रसंगेन विचारो वहुशः कृतः ।
निह्यनेनितिकादीनां कृतं सम्यद्भिरूपणं ॥ ३९ ॥ ९

The anukramanika occupies about 200 ślokas; after which:

स्रय तानस्यात्र प्रतिपाद्यत्वात्तस्य स्वरूपलक्षणमंतराप्रतिपादनं न संभवतीति दानलक्षाणं तावत्त्वाते ॥ ०

इति ॰ प्रशंसा ित. 20a; ॰ सर्विविधदानस्वरूपनिरूपण-प्रकरमं ित. 23a: ॰ दानांगप्रकरमं ित. विश्वः; ॰ परिभा-पाप्रकरमं ित. 118a; ॰ उपाद्वातः ित. 130a; अय दानानि प्रतिपाद्यते ित. 131a. 15 ends:

मीमांसारत्नमाला विलमित हत्ये यस्य वृद्धिः प्रवृद्धाः श्रद्धालुंधर्मिसंधी वितरणचतुरस्तारको यः परेणां।
मात्सर्थ यस्य चित्रं न भवित सहसा ब्राह्मणास्यो ज्व वेद्धः
सो जिन्मन्त्रं व नवीने वितिषविरचिते हृष्टिचतः

प्रभयात् ॥

स्वस्त स्त्रीमत्मकलभूमंडलदिन्द्वंडलमंडणिनजभुनार्जितप्रता-पासादितसकलमासान्यभाजनस्वपद्युतसंस्थापितानेकमंडलाधी-स्वरमकलमामंतत्वक्रसृडामशिकिरणरंजितत्वरणार्विदमहाराजा-धिराजमहाराजानृपिमहाजया होसिंगोपनामकभट्टमुजलांगज -भट्टविस्त्रनायात्मजभट्टरामिदरचिते दानरालाकरे क्रमेविपाकोक्त-दानानि समामस्त्रायं निवंधः ॥

For another MS, of this work (where, by mistake, the patron is called Bhūpa Sinha), see Bikaner Cat., p. 374. For another work of the same title (by Candeśvara), see above, no. 1388.

An Anūpa Simha figures as the patron of soveral other works, e.g. the Anūpavilāsa, by Maņirāma (Bikāner Cat., p. 360), the Ayutalaksha-Homaprayoga, by Bhadrarāma (ib., p. 365); the Śrāddhaprayogacintāmani (ib., p. 471); the Anūpa-Sangitavilāsa, by Bhāva Bhaṭṭa (ib., p. 510).

[II. T. COLEBROOKE.]

1708.

50. Foll. 332; size 9 in. by 3\frac{3}{4} in.; fairly written, in Devanāgarī, by two or three different, modern hands; ten lines in a page.

Dūnahīrāvalīprakāśa, a compendium of matters relating to gifts, compiled by Divākara, son of (Bhūradvāja) Mahādeva; and supplied with a versified summary of its contents, by the author's younger son, Vaidyanātha.

The author wrote his *Ācārārka* in 1686 A.D. (see nos. 1616-18).

It begins:

पित्रनीगणिवकाशकारणं पाकशासनिद्शो विभूपणं।
यज्ञकमेचयहेतुमन्वहं भावये द्युमणिदेवमन्वहं ॥ १ ॥
रामधामकमनीयमपूर्वं स्नानदानजपसंमुखपूर्वं।
सेवितं वितृमुखेमेन पूर्वं तन्ममास्तु हृदये मितपूर्वं ॥ २ ॥
भवभीतिहरं सुरेश्वरं जगतां कारणकारणं परं।
स्रिवमुक्तपुराधिवासिनं शिवमीडे प्रणतार्विभंननं ॥ ३ ॥
श्रीरामश्वरसूरिसूनुरभवनारायणाख्यो महान्
येनाकायैविमुक्तके सुविधिना विश्वेश्वरस्थापना।
तत्पुत्रो विवुधाधिपः खितितले श्रीशंकरस्तासुतो
जीवेंद्रारिपुरोहितामलमितः श्रीनीलकंठाभिधः॥ ४ ॥
तत्पुत्रीतनयो दिवाकरकृतो शास्त्रेम्वधीतो पितुर्
मोमांसानयकोविदः पुरिभदः खेनाधिवासो सुधीः।
सिद्वद्याविनयदिसतुणगणग्रामाभिरामान्गुहन्
देवं चोष्णकरं प्रणस्य तनुते श्रीदानहीराविलम्॥ ॥ ॥

ननु हेमाद्यादिषु सन्सु नायमुद्यमस्तव समल इति चेद्वि-द्वदिवद्वत्साधारयासंक्षेपप्रदश्नेनायैमित्यवधारयापाचे समज्ञात्या-गपूर्वेकः ⁰

ङ्ति श्रीमुक्तावलीप्रकाशकारभारद्वाजमहादेवसूरिसूनुसक - लिवद्यानिधानश्रीदिवाकरिवरिचते धर्मशास्त्रसुधानिधी दानहरिव स्वत्रीप्रकाशे(!)दानोपयोगी(r.n)निश्रीयः $fol.\ 11b.$

इति श्रोदिवाकरिवरिचिते धर्मशास्त्रसुधानिधौ दानहीरा-वस्त्रीप्रकाश आशीचनियीयः fol. 88.

The work ends fol. 325b: इति श्रीमङ्कारद्वानम-हादेवभट्टात्मजसकलियानिधानश्री-

दिवाकरविरिचते धर्मशास्त्रमुधानिधी । हानहीराविल्यंथे उनुक्रमं व्याद्धात्स्वयं ॥ [9] ॥ मंगलाचरणं पूर्वं मातृवंश्यनुवर्णनं (?मातृवंशानु ०)। दानलक्ष्मणमत्रोक्तं विधिकारिण एव च ॥ २ ॥ ०

इत्यं दिवाकरसुतेन कनीयमा श्री-रामानुज्ञेन गुरुभिक्तपरायखेन । श्रीतातपादरिचते मुजनिप्रये अस्मन् ग्रंथे क्रमो विलिखितः सवितः प्रसादात्॥ १९३॥

इति श्रीमद्वारद्वाजित्वाकरसूरिसुतवैजनायशर्मविरिचता दानहीरावलीप्रकाशानुक्रमिणका समाप्ता ॥ श्रीरिवः ॥ श्री-तिथ्याकीचाराकी श्राद्वप्रायिश्चचे प्रतिष्ठा च संस्काराशीचयुक्ती दानग्रंथी दिवाकराज्जातः ॥ १ ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1709.

1756. Foll. 82; size 8½ in. by 3½ in.; legibly writton, in Devanāgarī; 12-14 lines in a page.

Dānacandrikā, a manual of rules regarding pious donations, by Bhaṭṭa Divākara, surnamed Kāla, of Benares, son of Bhaṭṭa Mahādeva (son of Bālakrishṇa?) and Gangā (daughter of Bhaṭṭa Nīlakanṭha, author of the Mayūkhas).

It begins:

प्रशास्य मातरं गङ्गां भैरवं वनश्रद्धरं ।

महादेवाख्यपितरं श्रीतस्मातेविशारदं ॥ १ ॥

दिवाकरेश सुधिया सारमुद्ध्य शास्त्रतः ।

शिष्टानां तन्यते तृष्टी दानसंक्षेपचंद्रिका ॥ ३ ॥

तत्र परसन्नो[त्य] स्यंतो द्रव्यतागो दानं । देवलः । ०

इति प्रतिग्रहस्थानानि । अथादी तुलापुरुपदानं fol. 50; इति ० तुलाकस्थलख्यं 70; ० घृतादितुलादानफलं 90; ० नानारीगनिरासांथ द्रव्यविशेषतुलाः 90; इति प्रीदानोह्योतदानरान्वदानमयुखाद्यनुसारेण च कालोपनामकभट्टदियाकरकृतदानसंक्षेपचंद्रिकायां तासघृतादितुलापुरुपदानप्रयोगः
130; ० गोसहस्रदानप्रयोगः 140; गोशतदान ० 150; गोदशदान 160; इति दश महादानानि 320; इति (दश)
गोदानानि 450; इति दश महादानानि 320; इति (दश)
गोदानानि 450; इति भूमिदानं, तिल्दानं, हिरस्यदानं 450; इति मंदाग्निकहरं मेपदानं 480; इति दशाचलदानानि 550; ० नानाशिखरदानानि 560; चिश्रुलदानं 570; दारिह्यहरं धनदमूतिदानं 570; लक्ष्मीनारायणमूतिदानं, हरिहर०, सूर्ये०, गरापति ०, गरायश ०, सरस्तिमृतिदानं 580, etc.; इति

घंटादानं, शंखदानं 59a; कालचक्रदानं, कालपुरुपदानं 59b; कृष्णाजिनदानं 61b; शस्यादानं, शयनदानं 62a; वस्तुदानानि 63b; ॰ पाचदानानि 61b; पुस्तकदानं 65b; राजदानानि 66a; ॰ हेमंते अग्निदानं, दोपदानं, पांचपिरचयो 67a; गोपिरचयो, धमघटदानं 67b; कल्झादानं, यञ्जोपवीतदानं 68a; अय मासदानानि 68a; ॰ मंक्रांतिदानानि 69b; अय वासपदोपापनोददानानि, सहस्रवाद्यणभोजनिविध: 75a; अय प्रात्यहमुद्धि: 77a; अय प्रात्यहम्राद्यश्च 80a; अय प्रात्यहम्राद्यानि 81b.

It ends: इति दानचंद्रिकायां प्रायिश्वत्तानि ॥ समाप्तेयं दानचंद्रिका ॥ खस्ति श्रीमडिक्रमार्कराज्यातीतान्द्रमंपिति:। भूचाष्टद्विद्वसंख्याकाः १४२२ शुचिकृष्णचतुर्धिका ॥

The work has been published at Benares (1861, 1863). [H. T. Colebrooke.]

1710.

618. Foll. 95; size 9½ in. by 5 in.; clear, modern Devanāgarī writing; 11-13 lines in a page.

The same work.

Colophon: इति श्रीमत्कालोपनामकभट्टरामेश्वरात्मजभट्ट-महादेवद्विजवयमूनुभट्टदिवाकर्रावरिचता दानचंद्रिका समाप्ता॥ [П. П. Солевкооки.]

1711.

1467. Foll. 133; size 9 in. by 4 in.; good Devanāgarī writing of 1798 a.b.; eight lines in a page.

Another MS, of the Danacandrika.

For another MS. of this work, see Rāj. Mitra, Notices, I., p. 4; for a different work of the same title, ib., VI., p. 162.

H. T. COLEBROOKE.

1712.

248. Foll. 88; size 12ⁿ in. by 4ⁿ in.; carcless, modern Bengali handwriting; seven lines in a page.

Dānakriyākanandi, another treatise on religious gifts, by Govinda Kavi.

It begins:

श्रीगोविन्तपदद्यन्तनस्तेन्दुरूचिमनतिः । सन्तिश्चनाभिक्त्यान्तचित्तस्त्रान्तं पुनोतु नः॥

ञालोच्यागिलमंग्रहानिवक्लं दृष्ट्या पुराशान्यपि
प्रोकाः सम्यगयो विविच्य मुनिभिर्मन्यादिभिः संहिताः ।
श्रीमन्नातपरारिवन्द्विगलन्लोभरोहेशतः

श्रीगोपिन्तकपिः करोति गहनां दानक्रियाकोसुदीं॥

अष तानिविधिः॥ तत्र संविधिः। तानं ये विधिवहेयमणुभानां चनाजनं । ०

जय भृमिदानं िं। 22a; जयात्रदानं 24a; जय गन्ध-दानं 26h; जय पृष्पतानं किल्हदानं 27a; जय जजदानं 29a; जय गृपतानं 31h; जय गुउधेन्यादिदानं 32h; जय तिल्हदानं 33h; जय ग्रामिशिल्हादानं 36a; जय कृष्णाजि-नतानं 44h; जतः प्रमङ्गसंगत्या वृषोत्मर्गो विविच्चते 49h.

It ends:

कनकालंकृतां कृत्वा नले गामवतारयेत्। सामयेदी तु पिन्नोपं दाचा कर्न कारयेत्(!)॥

इति श्रीगोशिन्दक्षियकृतदानिवयाकीमुदी समाप्ता ॥ º
ि लिखितं श्रीकृष्णमोहनदेवशर्मणा ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1713.

2585. Fell. 276 (fell. 49-64 of which are wanting); size 12 in. by 4½ in.; fairly written in Devanägara, by several hands; 8-13 lines in a page.

Nityadāmādipuddhati, a compilation (from Purāņas and other works) on various kinds of legal gifts and their consocration, as well as various other religious observances, by (Tripāthin) Šāmajit (TŠyāmajit).

It begins:

नित्यदानादिपद्वतिर्हिस्यते ॥ तत्रादी प्रातः स्नानादि देवपू-जनातं विधाय दानादिकं कुर्यात् ॥ तत्रादी खायादानं । तत्र-तिग्राहकबाद्यसम्पूर्तां विधाय प्रयोगं कुर्यात् ॥ प्रयोगश्च । स्वत्राद्येत्वादिदेशकालायुक्षाये मन श्ररीर उत्पन्नदित्यांतरिक्षभी-मात्मकत्रिविधतापपापपरिहारार्थं श्रयनसमयोत्पनदुः स्वप्नाद्यने - कदोपनिवृत्स्यचैभिदं तासपत्रं घृतपूर्णे हिरास्यपात्रप्रतासायद्र-व्यमहितं ब्राह्मणायाहं संप्रददे॥ ०

इति दानखंडे बह्रचपरिशिष्टोक्तं खिस्तवाचनं समाप्तं fol. 8b; इति नवरात्रव्रतिविधः fol. 20a; इति दीपावल्किकृतं (or दीपदानकर्ने) fol. 26b; इति सञ्जदानसंकल्पः fol. 35u; then follow various kinds of worship; (Śiva, foll. 42-46b); इति मत्स्यप्राणोक्तग्रहणशांतिविधिः fol. 48a; at the end of fol. 48: अथ ग्रहणदानानि; fol. 65 begins: স্বথ বঁৰহান স্থানানানি the intermediate leaves being missing); इति व्रतदानादिपलं fol. 67b; प्रतिमादिल ध्यां fol. 68a; various kinds of स्नान (जल ° द्धि ° गोनय ° तुलसी etc.); अय अद्धी-दयसमयपद्वति किंख्यते fol. 87a; • दशावतारदानप्रयोगः fol. 90b, etc.; इति श्रीमत्त्रिपाठिशानजिद्विरचिता सर्वो-त्यातशांतिः। अथ नवग्रहजपस्य मृत्ंजयजपस्य च दशांशहो-मपूर्णीहितिप्रकारो लिख्यते fol. 112a; अथ महार्णवीक्रसर्व-चरहरकंभदानविधिलिख्यते। fol. 157b, here follow various vratodyūpanāni; foll. 201-7, various kinds of dāna (bhūyasī-, gomithuna-, vaitaraņī-, ashṭa mahā-, hiranya-, etc.); various kinds of ล์ลนca (garbhasrāva-, o pāta-, etc.); คู่เรคีรบบสโก: from fol. 223h (begins: तत्रकुंडाधारत्वाभ्रयमं मंडपो विचार्येत ।); ि अथ मंडपारोपस्थानानि fol. 248b; इति श्रीविश्वकमीकृताज्ञयप्रस्थाधिकारे लक्ष्मीप्रियमंडप: fol. 251b; इति ° प्राग्यीवादिपंचाश्चनंडपनिर्णयः fol. 255b, etc.]; वापीकृपताडागानां विधि: from fol. 259b (begins: मृत उवाच । अथमाराध्यते विष्णुर्जेलशायी सदा विभुः । ०)

The compilation ends: इति श्रीभविषागुरागोक्क-विधिना चवाडोश्रीशामजीकृता श्रीकृष्णजन्माष्टमीव्रतोद्याप-नपद्धति:॥

[MACK. COLL.]

1714.

2715. Foll. 42; size 8\frac{3}{4} in. by 3\frac{3}{4} in.; fair Devanāgarī writing of about 1700 A.D.; 10-12 lines in a page.

Shodaśa-Mahādānapaddhati, or Dānapaddhati, a handbook of matters relating to 'great' gifts, written by Rāmadatta, minister to King

Nṛisiṃha of Mithilā, with the assistance of Bhavaśarman, his domestic priest.

It begins:

स्वातमिक्षितिपालमौलिवलभीप्रत्यप्रस्तांकुरज्योतिः स्वालितपाद्ययुगलः श्रीमावृिसंहो नृपः ।
सौर्यश्रीनिकपः प्रशास्ति निधिलाभूमंडलं रंजयन्
कार्योटान्वयभूपयः कृतिथयं निय्योजकल्पहुमः॥ १॥
मंत्री तस्य महावतो गुरुदिव श्रीरामदत्तः सताम्
श्राधारः सुकृतो समस्तभुवनप्रस्थातदानोत्सवः ।
सौजन्यांवृिनिधः स्वमाकुलगृहं पाङ्गुख्यपारंगमो
दाधिग्येकनिकेतनं विजयते प्रज्ञाप्रकपीश्रयः॥ २॥
किं द्रमो धर्मकृतं सकलनयनिधेरस्य यत्नाकनायः
श्रुत्वा वराग्यमग्नो भवति निजयदप्रस्य यं शंकमानः ।
किं तस्मै देवमंत्री कथयित भगवन्नायमन्यायकारी
वीरः किंचिन्निधन्ने भवति पुनरसौ तेन वाक्येन
[स्वस्थः॥ ३॥

मीमांसार्यवकर्यधारकुलकी सन्नकेचिंतामणिः
सत्याचारविचारचारुचरितः खोपालवंशोद्भवः ।
तं तेन द्विजराजमौलिमियना वेदांतविद्याविदं
स्त्रीमनां भवशमैसंज्ञकममुं साग्निं नियुज्याद्रात् ॥ ४ ॥
मंत्री (१मंत्रियोः) पुत्रपौत्रेण मंत्रिरह्मेन धीमता ।
स्त्रीमता रामदन्नेन क्रियते दानपद्यतिः ॥ ॥ ॥

श्रथ तुलापुरुपदानिविधिः ॥ तत्र दानप्वैदिने प्रातः स्नातः कृतनित्यक्रियो यजमानः प्राङ्मख उदङ्मुखो वा शुचिराचांतः कुशत्रयतिलजलान्यादाय ॰ खों प्रतिलोकाधिपस्थानाधिकरण-कप्रतिमन्त्रंतस्वासोत्तराकेवर्णविकंकणीजालमालिधिमानकरणक-वद्धपरःपूज्यमानात्मविष्पुपुरगमनकत्पकोटिशतार्वाञ्चनतल्लोक-महितद्वीतज्ञी किकभूपालमी लिमिणरंजितपादपीठात्मकर्तृकभूत -लाधिकरणकराजराजन्यभवनश्रद्धाचितदीप्रगतापजितसवैमही -पलोकात्मक तृक्षयञ्च सहस्रयाज्ययनुभवनकामः (!) श्रासुलापुरूप-महादानमहं संप्रतिपादियाये। इति प्रधानसंकल्यं कुर्यात्॥ ततो मातृपूजनमाम्युद्यिकं च विधाय कुशतिलज्जलान्यादाय। खों खद्य खः करिव्यतुलापुरु पमहादानप्रति वंधकविव्यनिवृत्तिकामी भगवंतं गोविंदमुमापतिं विनायकं च प्जियियो। इति संकल्प। श्रों भगवन् गोविंद इहागळ इह तिष्ठेत्यावाहनस्यापने विधाय रतानि पाद्यायीचमनीयसानीयपुनराचमनीयानि को गोविंदाय नमः। इदमनुलेपनं घों गोविंदाय नमः। रतानि पुषाणि स्रों गोविंदाय नमः । एव धूपः स्रों गोविंदाय नमः । ०

The 16 mahādāna dealt with are the following:—tulāpurusha ends fol. 11b; hiraṇya-

garbha, 14a; brahmāṇda, 16a; kalpapādapa, 18b; gosahasra, 20b; (hiraṇṇa-) kāmadhenu, 22a; hiraṇṇāśva, 23b; hiraṇṇāśvaratha, 24b; hemahastiratha, 26a; pañealāṅṇala, 27b; prithvī, 30a; viśvacakra, 35a; kalpalatā, 37a; saptasāgara, 38a; ratnadhenu, 40a; mahābhūta-ghaṭa, 41a.

14 ends: अथ वातान् ग्रामरानेः संपूज्य तदनु इयान्येभ्यो ऽपि ब्राब्बस्थेभ्यो दद्यात्। भागद्वयं गुरवे भागाष्टलमृत्विभ्यः प्रतिपादयेदिति भूपालः। परिशिष्टमन्यज्ञुलापुरूपवत्॥

महाबहत्तममहासामनाधिपतिमहाराजाधिराजरामदत्तविर - चिता पोडशमहादानपद्वतिरियमावसिषकाग्निहोत्तिमहामहो - पाध्यायभवशर्मणः कृतिः समाप्ता ॥ ० स्रोकसं० ११०० स्रावणे मासि दक्षिणायणे चतुर्थे तियो भीमे ॥

On the fly-leaf at the end, the work is also called Hemādrishoḍaśadāna both in Nāgarī and Telugu characters. The leaves are marked महा भो । [MACK. Coll.]

1715.

676. Foll. 125; size 101 in. by 41 in.; indifferent Devanagarī writing of A.D. 1530 (illegible through wear in places); 14-16 lines in a page.

[Rūpanārāyanīya-] Mahādāna - paddhati, a digest of rules regarding gifts and other religious rites, by Rūpa Nārayana.

It commences with 17 couplets, the first, and part of the second of which are illegible:

त[द् वंशमीकि कि मिणभुषि मुग्धमीहो (१.० सिंहो)
राजा वभूय भुजनिर्जितमोगिराजः (१.१ भोगिराजः) ।
तस्याभवन्मद्नसीह (१.सिंह) इति श्वितिंद्र (१.शितींद्रः)
मृतुः सपलदशनो मदनश्च कांग्रा ॥ ३ ॥

The following genealogical line is enumerated in the succeeding ślokas: Krishnasimha, Devasimha, Lakshmanasimha, Kaivartasimha, Diksimha(?), Amarasimha, Anchasimha(?), Vikramasimha, Tejahsimha, Saukhyāyasimha(?), Śaktisimha, Udayasimha (? Dayāsimha).

मृत्यागमपुरासानि नियंधानायिलोच्य च ।
कुरूते असी नहातानपद्यति सिद्धतेच्यमा ॥ १६ ॥
निखिलानां नियंधानां मतमंत्रमयेष्ट्य यत् ।
तेन ग्रंथांतरालीककीतुकं याज्यतां वुधाः ॥ १७ ॥
तत्र मत्यमुरासो । ०

तुलपुरुपदानं कि. ति : इत्याभ्युद्धिकथ्राद्धिविधः ॥ अथ संक्षित्रश्राद्धं 126 : इति ॰ मधुपंकिथिधः 166 ; अथ ग्रहाद्दिवताहोमः 210 : अथ ग्रानुविदेकहोमथिधः 390 ; अथ ग्रहाद्दिवताहोमः 210 : अथ ग्रानुविदेकहोमथिधः 390 ; अथ ग्रहाद्दिवताहोमनंत्राः 396 : अथ सामगानां कुशकंडिकितिकतेयताप्रकारः 510 : अथ श्रिक्याप्रेत्रस्य कुशकंडिका 576;--इति तुलापुरुपप्रयोगः । अथ हिरण्यगर्भदानं 750 ; इति सामगानां गर्भाधानादिसंस्कारमंत्राः 826 ; इत्यथववदस्य गर्भाधानादिसंस्कारमंत्राः 850 ; इति हिरण्यगर्भमहादानप्रयोगप्रवितः 856 : ॰ व्रवांत्रमहादानप्रयोगपद्धतिः 896 ; कल्पपाद्याद्यान ० 926 ; गोमहस्रमहादान ० 940 ; हिरण्याश्रदान ० 1006 ; हेमाथ्यस्थदान ० 1030 ; हेमहित्यप्रितः पंचलाग्रहादान ० 1160 ; कल्पलतामहादान ० 1180 ; सप्रसागरमहादान ० 1280 ; सप्रसागरमहादान ० 1280 ; सप्रसागरमहादान ० 1280 ; स्वांत्रप्रदान ० 1280 ; स्वांत्रप्रद

lb ends: इति श्रीरूपनारायणीये महादानप्रयोगपद्वती महाभृतघटदानप्रयोगपद्वतिः समाप्ता॥ ज्ञाके १४५२ विकृतसंवत्सरे भाद्रपदयदि । रघी पुस्तकं रामोपाध्यायेन हिस्सितं॥

[II. T. COLEBROOKE.]

1716.

52. Foll. 207, the first two of which are wanting; size 9½ in. by 3½ in.; legibly written, in Devanagari, in A.D. 1581; 10-13 lines in a page.

Sangrāmasāhīya-Vinckudīpikā, another treatise on gifts, compiled by Dāmodara (under the auspices of Sangrāma Śāha).

इति स्त्रीसंग्रामसाहीये विवेकदीयके स्त्रीदानीद्रिवरिचते सामान्येतिकर्तव्यतानिर्ययः ॥ स्रथ प्रत्येकं दानानां प्रमाणिनयीये प्रयोगपडती ॰ fol. 8b.

इति नानातुलादानप्रकारः॥ इति १ तुलापुरुषनिर्योयः॥ स्वय तुलापुरुषमहादानप्रयोगः॥ fol. 48b.

इति माध्यंदिनीयमधुपक्षेविधिः 60b; व सामगानां कीयु-मज्ञाखीयानां मधुपकैविधिः॥ स्रथायवैध्यिकमधुपकैविधिः 62a;

Colophon: इति श्रीसंग्रामसाहीये विवेकतीयके श्री-हानोहरविरिचिते महाभूतघटमहादान श्रहति: ॥ ० संवत् १६३६ समये कार्त्तिकवदि ० शनी लिखितं केशवभटेन ग्रंथसंख्या ७५००॥

For another MS. incomplete at the beginning, see Rāj. Mitra, Notices, X., p. 6; for a Divyanirṇaya, likewise compiled by Dāmodara Thakkuru, under the auspices of Saṃgrāma Shāh, ib., VI., p. 40. [H. T. COLEBBOOKE.]

1717.

1469. Foll. 109 (foll. 43 and 44 of which are missing); size 9 in. by 4 in.; indifferent Devanāgarī writing of about the middle of last century; nine lines in a page.

Jalāśayārāmotsargavidhi, a treatise on the dedication of tanks, wells, groves etc., by Bhaṭṭa Nārāyaṇa, son of Bhaṭṭa Rāmeśvara. Rather incorrect.

The MS. begins:

तत्रादी तद्विध्युत्राधिकाश्रुश्चतुविधी (? r. यिकोत्सर्गविधी)
तत्कार्यप्रवृत्युत्विधिका (? r. ॰ प्रवृत्तिस्तुर्गात्मका) जिल्लाग्रे प्रप्रांसा॥ यमः । कूपारामप्रदाकारी तथा वृक्षं च रोपकः । कत्याप्रदं
सेतुकारी स्वर्गं प्राप्नोत्यसंशयं॥ तडागे यस्य पानीयं सततं खलु
तिष्ठति । स्वर्गेलोके गतिस्तस्य नात्र कार्यो विचारणा॥ ॰

इति नारायग्रभट्टकृते जलाशयाद्यासमैविधी जलाशयप्रशंसा॥ स्रय जलाशयदेश: । fol. 4a; इति व जलाशयदेशतत्परिमा-ग्रारंभोत्समैकालिनरूपणं 7b; इति व त[डामा] द्युपधा ति] शुद्धिः 13b, otc.

Fol. 50a: इति व मंडपकुंडवारुणमंडलिनिर्मणादिप्रकारः॥ अथ जलाशयोत्सर्गप्रयोगः। उत्तरायणे माधादिमासपद्भान्यतमे मासि कार्त्तिके च मकरककेकुंभमीतवृपिषयुनकत्यातुलावृष्टि-कान्यतमराशिस्थिते वा सूर्ये नेषधनुःस्थेऽपीति ह्यनारायणः। व इति व तडागोत्सर्गविधिपद्धतिः 98a.

Fol. 99b: इति वापीकूपोत्सर्गिवश्चेमविधिः ॥ जन्ना जलाश्चयोत्सर्गे भट्टरामेश्चरात्मजः । भट्टनाराययो व्रुत खारामोत्सर्गेपद्वतिं ॥ तत्र वृक्षारोपयो फलमुकं भविष्ये। o
It ends:

भट्टरामेश्वरसुतो भट्टनारायणः सुधीः । व्यथत्र रुचिरां काश्यामारामोत्सर्गपद्वतिं ॥ इति ०

[H. T. COLEBROOKE.]

1718.

785a. Foll. 36; size 11½ in. by 4½ in.; indifferent Devanāgarī writing of about the middle of last century; 10 or 11 lines in a page.

The second (or practical) portion of *Bhalla* Nārāyaṇa's treatise; corresponding to foll. 50-109 of the preceding MS.

[H. T. COLEBROOKE.]

1719.

515. Foll. 73; size 10 in. by 3\frac{3}{4} in.; fair Devanāgarī writing of c. 1780 A.D.; 10 or 11 lines in a page.

Tristhalīsetu (or Tīrthatrayīsetu), a comprehensive treatise on pilgrimago, by Nārāyaṇa Bhaṭṭa, son of Bhaṭṭa Rāmeśvara Sūri, and grandson of Govinda Bhaṭṭa.

Part I., or Sāmānyapraghaṭṭaku, treating of the ceremonies to be performed at sacred bathing-places generally. It begins:

सरसतों नमस्यामः प्रत्यूह्यूह्हानये।

यदेकतानिचत्तानां चित्रे संवित्तिरुत्तमा॥१॥

विक्षाधिप नमस्तुभ्यं विक्षसंथं विधातय।

प्रपचं रचयासुचं चुडिल्पुढिं विधेहि च॥२॥१३॥

विक्षामित्रकुलोदधी विधुरियाखंडः कलानां निधिर्
वाग्गुंफे निक्षिले अप यस्य च मुधा शिष्पप्रशिष्यिता।

विद्यापस्रविकाशनैकतर्राणः श्रीभट्टगोविंद्जः

संख्यावद्यसाग्रस्थीविंजयते श्रीभट्टरानेश्वरः॥४॥

श्रिता वाराससी तेन नगरी न गरीससी।

यतो उत्था नगरी हेमनगरीतिमुपेगुषी॥॥॥॥

शास्त्रेप्वधीती थितुरेव यः श्रुतीः
स्मृतीः समालोच्य च देशरीतीः ।
नारायसम्बन्नवो व्यवुक्ते
तीर्थवयीक्षेत्रमशी विभन्ने ॥ ७ ॥ ० ० ॥
साधारस्त्रीर्थविधिः प्रयमं सम्यगुच्यते ।
प्रथामसदिवयविधिः पश्चादिस्य संग्रहः ॥ १० ॥

इह स्रुत् संनारचक्रे परिवर्तमानानां चत्वारः गुरुपार्था धर्नार्थकाममोद्याख्याः सकलम्मृतीतिहासपुराणादिषु श्रूयंते से-व्यावन । १

See Rāj. Mitra, Notices, 11., p. 202, where an analysis of this section is given; Bikāner Cat., p. 484.

Colophon: इति श्रीविद्वन्मुकुटमाणिकाश्रीमद्भष्टरामे-श्रासूरिसूनुनारायणभट्टविरचिते विस्थलीमेती सामान्यप्रघट्टके प्रकीर्णकतीर्थधमेप्रकर्णं समाप्तं॥ समाप्तश्र प्रघट्टकः॥ [स्रतः परं प्रयागप्रकर्णं भविष्यति obliterated]॥

As the author's grandson Kamalikara wrote his Nirnayasindhu in 1611-12 A.D., the present work was probably composed somewhere about 1550 A.D. Cp. the author's Prayagaratna, above, no. 471.

For another Tristhaliseta (or Tirthayātrāridhi), by Bhaṭṭoji Dīhshita, see Weber, Cat. Berl., no. 1234; Rāj. Mitra, Bikāner Cat. p. 485. [H. T. Colebrooke.]

1720.

683b. Foll. 84; size 9½ in. by 4 in.; legibly written, in Devanāgarī, by different hands; foll. 45-76 about 1650 a.e.; the remainder towards the end of last century; 9-12 lines in a page.

The same section of the Tristhalisctu.

[H. T. COLEBROOKE.]

1721.

264c. Foll. 34; size 12½ in. by 4½ in.; rather caroless Devanagari writing of the latter part of last century; eleven lines in a page.

Tristhalisetu. Part II., Prayāgāditrayaprakaraņa; chapter I., Prayāga-kritya (or prakaraņa).

It begins:

मुरमुनिदितिनेंद्रेः सेय्यते यो [s]स्ततंद्रेर्
गुरुतरद्दितानां का कथा मानवानां।
सभुवि सुकृतकर्तुवांदितावामिहेतुर्
जयित विजित्तयागस्तीर्थराजः प्रयागः॥ १॥
वागी पर्णयते यस्या पर्णनायामगीयमी।
तीर्थश्रीगमिंगुवेंगी स्वितंश्रीगः प्रवर्षते॥ २॥

ख्य प्रथमप्रकरणं। °

In the introduction the author discusses the question as to whether, in a pilgrimage to these three sacred sthalas κατ'έξοχήν, precedence is to be given to one of them, and declares that there is no binding rule on that point; but that the dākshiṇātyas, pāścātyas and prācyas should begin each with the tīrtha nearest to them, and then visit the others in their turn. The principal topics are as follows:

इति प्रयागमितमा ॥ अय प्रयागम्मरणमितमा fol. 7a; अय प्रयागमित 9a; इति प्रयागमित 9a; अय प्रयागित्परिमाणं 9a; इति प्रयागमित श्वाप्त अय प्रयागित्परिमाणं 9a; इति प्रयागमित श्वाप्त अय प्रयागमित श्वाप्त अय प्रयागमित श्वाप्त अय प्रयागमित श्वाप्त अया माना श्वाप्त विश्वप्त स्थाप्त विश्वप्त श्वाप्त स्थाप्त विश्वप्त श्वाप्त स्थाप्त स्थापत स्यापत स्थापत स्थाप

Colophon: इति भट्टरानेश्वरसृतुभट्टनारायणविरिचते विस्थलीसेती प्रयागप्रकरणं समाभं॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1722.

1708A. Foll. 61; size 91 in. by 4 in.; indifferent Devänagari writing, of about the middle of the last century; 13-15 lines in a page.

Two chapters of the Prayāga-(or Prayāgāditraya)prakarana of Bhaṭṭa Nārāyaṇa's Tristhalīsetu.

- a) Foll. 1-32, Prayāgakrityam.
- b) Foll. 33-61, Gayākrityam.
  This section begins:

वादीभयुक्तिकुंभस्थल्रदलनाकुंडमाननस्वमभीत्। विकिरन् प्रमेयमुक्ताविद्यावनकेसरी गुरुर्जयित ॥ १॥

नत्वासिलोद्धारध्रं घरं
गदाधरं बुद्धिविमुद्धिसाधकं ।
संदेहमुत्ताये विचाये सादरं
मया गयाकार्यमुदीयेते ब्धुना ॥ २ ॥
सुतादिकतृकं यस्यां श्राद्धं श्राद्धसमेधितं ।
पित्राद्धुहेश्यफलहं सा गया यागतोयिका ॥ ३ ॥

Colophon: इति श्रीभट्टरानेश्वरसूरिसूनुनारायणभट्टविर-चिते विस्थलीसेती प्रयागकरणे गयाकृतं॥

For a portion of this section, see Weber, Cat. Berl., no. 1233.

For the third chapter (Kāśī-kṛitya or prakaraṇa) of Part II. (Prayāgatrayaprakaraṇa), see Rāj. Mitra, Notices, VII., p. 34.

[H. T. COLEBROOKE.]

1723.

1109. Foll. 211; size 12 in. by 5½ in.; good Devanāgarī writing of 1788 A.D.; ten lines in a page.

 $Pr\bar{u}ya$ ścittaviveka, a manual of rules regarding expiatory rites, forming part of a general digest of law, entitled Smritiviveka, by $S\bar{u}la-p\bar{a}ni$.

It begins: नित्रश्रुसुद्तिखधने o see Aufrecht, Cat. Bodl., no. 660 (where the work is analyzed); Rāj. Mitra, Notices, I., p. 236.

It ends: इति धेनुसंबल्धनं समाप्तं॥

प्रायश्चित्तविवेको व्यं रिचतः मूलपाणिना ।

यथा सतामुरःस्थाने विराजतां सुभाषितं॥

इति हुड्डिसाया(?]. साहुडिया)महामहोपाध्यात्पश्चीत्रपूरुपाणि-विरिचतः प्रायश्चिचविवेकः समाप्तः॥
4 c शाके गते दशसमुद्रहिमां शुसंख्ये

मासे तिवधे शिवमुदे शिवशर्मणा यः।
विवेक रुषो[ऽ]पि च पापकर्मिणाम्

खलेखि काशीश्वरसद्यवासिना॥

Six leaves, appended at the end, contain a table of contents.

For the author's commentary on $Yaj\pi a$ -valkya's Institutes, see above, no. 1287.

[H. T. COLEBROOKE.]

1724.

819. Foll. 104; size 15\(^3\) in. by 5\(^1\) in.; fairly written, in the Bengalī character, at the beginning of the present century; 9, sometimes 8, lines in a page.

Tattvārthakaumudī, a commentary on the Prāyaścittaviveka, by Govindānanda, son of Ganapati Bhaṭṭa.

It begins: श्रीगोविन्त्यदद्वन्द्विनिन्त्रानन्त्मिन्त्रं • see Aufrecht, Cat. Bodl., no. 661.

It ends:

गणपितभट्टतन्जो गोविन्दानन्दपिखतः श्रीमान् ।

स्रातिनिर्वन्धाद्विदुषां समकृत तस्त्रार्थकौमुदीं रम्यां ॥

इति श्रीगोविन्दानन्दकविकक्षणाचार्यकृता प्रायश्चित्तविवेकरीका तस्त्रार्थकौमुदी समाप्ता ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1725.

561. Foll. 118; size 12½ in. by 4½ in.; good, large, modern Devanāgarī writing; seven lines in a page.

Prāyaścitta - nirūpaņa (or prakarana), by Bhaṭṭa Bhavadeva, surnamed Bālavalabhī-bhujaiga.

It begins:

चनादिभवसंभूतं पापप्रशमकारणं । स्मरणं वासुदेवस्य यस्य तस्मै नमो नमः॥ १॥ मन्नादिस्मृतिमालोक्य सुविविच्य यथाक्रमं । क्रियते भवदेवेन प्रायश्चित्तनिरूपणं॥ ३॥ प्रायिश्वते निरूपणीये गुरुत्वात्मयमं महापातकप्रायिश्वतः निरूपणे परस्परमेवेतरप्रायिश्वत्तनिरूपणे कर्तव्ये मन्वादिवचन-क्रमानुरोधेन प्रथमं ब्रह्मवध्प्रायिश्वत्तमेव निरूप्यते॥ ०

इति ब्राह्मणस्य ब्रह्मवध्यायश्चित्तनिरूपणं fol. 15a; इति स्वित्यादिकृतवद्यप्रायाश्चित्तं 19a; इति स्वित्यादिवध्यायश्चित्तं 21b; इति स्विवध्यायश्चित्तं 26b; ॰गोवध॰ 31b; इति वासकाभीभुजगापरनाम्नो(!) भट्टश्रीभवदेवस्य कृती प्रायश्चित्तस्य प्रकरणे वध्यरिर्छदः 35b; इति वालवलभीभुजंगापरनाम्नो ॰ प्रायश्चित्तप्रकरणे ऽभस्यभद्यणपरिर्छदः 59b; इति वालवलभीभुजंगापरनाम्नो ॰ प्रायश्चित्तपरिर्छदे स्तेषप्रकरणं 69a; इति ॰ प्रकरणे ऽगम्यागमनपरिर्छदः (illicit sensual intercourse), 90a; इति ॰ वालवलभीभुजनुत्रापरनामक-भट्टश्चीभवृदेवकृती ॰ संसर्गप्रायश्चित्तपरिर्छदः (improper intercourse and taking of gifts).

It ends: इति कृच्छपरिच्छेदः समाप्तः॥ इति वालवल-भीभुजंगापरनामकभट्टश्रीभवदेवकृती प्रायश्चित्रप्रकरणं समाप्तं॥

> कृतं श्रीभवदेवेन प्रायश्चित्तविनिर्णयं। ठिलेख काशीवासी श्रीशियनारायणः कविः॥ [II. T. Colebrooke.]

1726.

636b. Foll. 62; size 17 in. by 5\frac{1}{4} in.; well written, in the Bongali character, on European paper; eight lines in a page.

Prāyaścittasangraha, a manual of rules regarding expiation, by Nārāyana Bhaṭṭa.

It begins: षय प्रायश्चित्तं॥ तत्र प्रायश्चित्तल्ख्यां॥ पापद्ययमाचकामनाजन्यकृतिविषयः पापद्ययमाधनं कर्मे प्राय- श्चित्तं। 0

(अय) अतिपातकानि fol. 2b; अय बाल्पादिना प्राय-श्चित्रभेदः 10a; धेनुमूल्पादिष्यवस्या 11a; प्रायश्चित्रपूर्वाह-कृतं 11b; प्रायश्चित्रानन्तरं कार्य 13a; वधस्य ज्ञानकृतादि-निरूपणं 14a; शृद्रस्वामिकचतुर्हायणादिगवस्य ज्ञानकृतवि-प्रकृतिकसाखाद्वधप्रायश्चित्रं 17b; अञ्चानकृतगिर्मिखादिवधे 21b; आयनिक्षिश्चादीनां वधे 25a; इति बहुक्तृत्विकगववधप्रायश्चित्रं। अयेकहायनादिगववध 28a; अय रोधादिनिमित्रकगोवध 2 30a; अपालनकृते गोवध 33a; अस्थिभक्कादि 38b; गोरग्रमोद्यकरण 39a; हलशकटादिना वृपादिवाहने 39b; गोवधापवादः 40b; प्रस्विधवधित्रव्यवस्या 43b; व्रतानुक- स्यायवस्या 10.; इति गोपनप्रायिश्चन्नं अपातिपातकप्रायिश्चनं 50b; अप महापातक $^{\circ}$ 52a; गर्भवध 53b; ब्रात्यवधे शूद्रप्रायिश्चनं 54a; सुरापान $^{\circ}$ 55b; गुवैङ्गनागमन $^{\circ}$ 56a; अनुपातक $^{\circ}$ 56b; शृद्रवध $^{\circ}$ 57a; स्त्रीवध 57b; स्वभार्यायां मातृभगिन्यादिवचन $^{\circ}$ 58a; उपवीतन्धेदने 58b; जातिभंशकर $^{\circ}$ 59a; अपाचीकरण $^{\circ}$ 59a; मलावह $^{\circ}$, अप्रक्षीर्णक $^{\circ}$, पर्वसु स्त्रीगमन $^{\circ}$, श्राद्धदिने मेथुन $^{\circ}$ 59b; तेलाम्बन्नादिम्बोचारसमुचारसमुत्रमं $^{\circ}$, स्वीयोच्छिष्टभद्यणादि $^{\circ}$ 60a; अशोचान्नभद्याय 61b; अथ देवागारकृतेष्टकाकाष्टिश्लादिनाग्रहकरणप्रायिश्चन्नं 62a.

Of comparatively modern authorities, quotations have been met with from Bhavadevabhatta, foll. 17a, 31b; Mitāksharā; Śūlapāṇi, 31b; Smārtabhattāchārya [or simply Smārta; i.e. Raghunandana; e.g. Prāyaścittatative Smārtāḥ, 48a] and Smrītisāgarasāra.

[II. T. COLEBROOKE.]

1727.

165. Foll. 55; size 12½ in. by 4¼ in.; fairly well written, in Devanāgarī, in A.D. 1805; ten lines in a page.

Prāyaścittenduśckhara-sārasamgraha, an abstract of a treatise on penance, by Nāgojībhaṭṭa, son of Śirabhaṭṭa and Satī.

14 hegins: यत् यथाविध्यनुष्टानादुपचितमञ्जुभनाञ्चकमेव तत्प्रायिश्वन्तम्॥ तुन्यपुरुपादायतित्याप्तिचारणायैवेति । न तु फलान्तरजनकमित्यर्थः । ०

खय मधैप्रायिष्ठिक्तविधिः $fol.\ 1.0b$; इति प्रकीर्योकप्राय-श्विक्तानि 22a; - - इति ब्रातं 26a; इति स्तेयं 47a; इति क्यानपाकरणं 27b; इत्यपस्यविक्रयः 28a, otc.; खयो-क्रिष्टाभक्ष्यभद्यस्ये 40b; खाणुष्वद्रव्यस्पृष्टं 41b; - - अथ श्रा-द्रभोजने 44a; - - खय खर्यस्तेयं 50b; खय गुरुतस्ये 51b, otc.

It ends: ज्ञकृतप्रायिश्वज्ञानां कुष्टादीनां दाहकस्य पति-चांद्रायणम् ॥ गंगाच्चानविष्णुस्मरणनभांत्रामजपादिसवैपापप्राय-श्विचमिति सर्वेष्टसिद्धिः ॥ इति शिवभट्टमृतसतीगभेजनागोजी-भट्टकृतप्रायिश्वसेंद्शेखरसारसंग्रहः ॥ विक्रमसंवत् १६६२ ॥

For a MS. of Nagojībha!!a's Prayascittenduśekhara, see Rāj. Mitra, Notices, V., p. 23.

[H. T. COLEBROOKE.]

1728.

352b. Foll. 27; size $10\frac{1}{2}$ in. by 4 in.; fairly good, modern Devanāgarī writing; nine lines in a page.

Prāyaścittādhyāya, being the third chapter of the Nibandhasarvasva, by Mahādeva, son of Mahājasahasramalla Śrīpati.

It begins:

क्षचित्रूढं प्रकाशं च क्षचिद्ग्रीरसाकुलं। जगायुनातु गम्भीरस्रोतसामिव संततं॥

वालस्य मृतस्य नामकरणात्यूर्वं घृताभ्यक्तस्य वहिर्यामाह्मी निखननमेव कार्यं °

इति आशी चप्रकरणं fol. 4a; आपडमेप्र 4b; कर्म-विपाकप्र 5b; ब्रह्मस्याप्रायिश्वत्तप्र 7b; सुरापानप्रायिश्वतं 8a; सुवर्णस्येपप्र 8b, etc.

It ends: इति प्रतासायविधि:। यदा चंद्रलोकादिपा-प्यापै कृच्छादिकं करोति तदा न प्रत्यासायाः। न वपनं च। पूद्रस्य मंत्रादावनिधकारः॥

इति श्रीमहाजमहसमझश्रीपतिनंदनश्रीमहादेवविरिचते निवं-धमधेस्वे प्रायश्चित्ताध्यायसृतीयः ॥ ० ॥ विश्वेश्वरभट्टपुस्तकं ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

1729.

1516c. Foll. 14; size 10 in. by 4½ in.; fairly good Devanāgarī writing, of c. 1750 A.D.; ten lines in a page.

Ālnikaprāyaścitta, a fragment of a digest of rules of expiation.

It begins: चाह्निकक्रमेणाशीचादीनां प्रायिश्वत्तमुच्यते । विद्यापुराणे । नित्यानां कर्मणां विष्र यस्य हानिरहर्निशं। °

Fol. 13a: कमल [ाकर?] भट्टकृताहिकप्रायश्चित्रानि ॥ (cf. Kamalākara Bhaṭṭa's Āhnikalopaprāyaścitta, Bikāner Cat., p. 355).

It ends as follows:

सर्गेश्च प्रतिसर्गेश्च वंशो मन्वंतराणि च । वंशानुचरितं चैव पुराणं पंचलक्षणं ॥

विलानि श्रीसूक्षादीनि इतिहासाः समन्याध्यानि (r. सन्याध्यानानि) महाभारतादि to which another hand has added समाप्ते ॥

The passages from *Smṛitis* and *Purāṇas* are generally quoted at second hand from Śūlapāṇi, *Madanaratna* and *Madanapārijāta*.

[H. T. COLEBROOKE.]

1730.

1202. Foll. 39; size 12½ in. by 4½ in.; Devanāgarī character; foll. 1-25 in a clear, uniform, modern hand; ten lines in a page; foll. 26-39, not numbered, carelessly written by different hands; twelve lines in a page.

Śrāddhakalpa (also called Pitribhaktitarangin), a treatise on obsequies, compiled, by $V\bar{a}caspati$ $Mi\acute{s}ra$, under direction of King $R\bar{a}mabhadra$ Deva, of Mithila, son(?) of $R\bar{u}panarayan$, son of Harinarayan.

It begins:

प्रसम्य वासुदेवाय तन्यते स्वर्गरंगिसी । श्रीवाचस्पतिभीरेस पितृभक्तितरंगिसी ॥

वाराहपुराखे। 0

There is a break after leaf 25, where the new handwriting begins.

The MS. ends:

श्रुतीः स्मृतीरथैगताश्च तासां गुरूपदेशादवधाये सम्यक्। श्रीश्राद्वकत्यास्त्रमिनं निवंधं वाचस्पतिर्विश्वज्ञनीनम्चे॥

समस्तेत्यादिमहाराजाधिराजश्रीहरिनारायणात्मजसमस्तेता दिम[ह]राजाधिराजश्रीहपनारायणपदवीसमलंकृतं(? 1. त) मिथिलामंडलाखंडलश्रीमद्रामभद्रदेवचरणादिष्टेन तत्परिपदाश्रीवाचस्पतिश्रमेणा* विरचितो व्यं श्राह्वकस्यः परिपूर्णे इति ॥
पद्वाक्यमानिनपुणाः करतलकुवलायमानिषश्रदृशः ।
श्रवलोकयत कृतिमिमां करुणावरुणालयेन दृदयेन ॥

इति श्रीमहाराजाधिराजश्रीहरिनारायणात्मजश्रीहपनारा-यखपद्वीमलङ्कृतमिषिलामखलश्रीरामभद्रचरणादिष्टेन परिषदा श्रीवाचस्पतिश्रमेणा ^० शास्त्रे दशस्मृती चिंशित्रिवंधा येन यौवने । निर्मितास्तेन चरमे वयस्येष विनिमेमे ॥ कृष्णपचदश्यां [—] ग्रालग्रामे श्रीनन्दनेन लिखितिमदं पुस्त-कमिति ॥

For the same author's (?) Śrāddhacintāmani, see above, nos. 1401, 1402.

[H. T. COLEBROOKE.]

1731.

87. Foll. 159 (foll. 81-83 of which are wanting); size 10\(^3\) in. by 4\(^1\) in.; clear, uniform Devanagari writing, of the latter part of last century; nine lines in a page.

Śrāddhakalpalatā, a digest of rules and directions regarding obsequies, compiled by Vināyaka Pandita, usually called Nanda Pandita, son of Rāma Pandita; under orders of a prince Paramānanda, of the family of the Sahagilas. It begins:

समालंबे लंबोदरचरणपंकेरहरयुगं यटालंब्य खैरं विजहति च विद्याधतममं । स्मरंतः संतोपं निरुपिषपरानंदलहरी समाक्रांतस्यांता हरिहर्ययिरिचिप्रभृतयः ॥ १ ॥ १ जस्ति प्रशस्तिविभवेः समस्तैः समस्तभुमंडलमंडनं यत् । साधारणं नाम पुरं पुरारेनुदे मुरारेरपि यहियो जीप ॥ ४ ॥ समजीन जनतायाः प्राणसाधारले जिसन सर्हागल इति नाम्ना को अप वंशः प्रसिद्धः । यमधिजनिमिवेकां देवदेवो जीप विषाप् विवुधकुलसमेतो [5] द्यापि वांछत्यवाम् ॥ ५ ॥ अखंडभूमंडलमंडने असिन् प्रतापसंतापितसमस्ति:। दयामयांतः करणो वभव स सिंहमन्नः प्रियतः पृष्ययां ॥ ६ ॥ प्रतापपरितापितप्रबलभृनिपालावली-शिरोमियामरी चिभि: प्रविलसत्पदीभोरूहः। समस्तम्रसंदरी सततगीतकीतिस्ततो यसायनमहीपतिः समज्ञीन धामामंडले ॥ ९ ॥

^{*} In a MS. of the same work described in Rāj. M.'s Notices, V., p. 90, this colophon runs as follows:

यत्रेजः एंजतमा दिनकर रूचयः शेरते श्वीरीषु प्रायः पाणाधिमध्ये रजनिकरकलालां छनं विभ्रतीमाः। कीर्या यस्याभिभृतास्त्रिजगति गतया भृतलं भासयंत्रो ऽभूत्रस्मादस्तश्रवुः महगिलतिलको रूपचंद्रः श्रितीशः निजनुलजनताचकोरचंद्रो व्यननकेरवहत्प्रवोधचंद्रः। कविक्ल कविताम्था अवंद्रो जगित वभूव नृपस्तु भूपचंद्रः॥ ९॥ जातः स्विययंशकेरवममुद्योधे सुधांशुंस्ततो दाने देवतरोरिप प्रतिदिनं संपादितान्यनता । शीर्य पांडवकर्णमुख्यमहसामासादिताहीनता येनासाविह वेर्येथाम परमानंदो महेंद्रो खितौ ॥ १० ॥ लक्ष्मीर्याकरणाकटाधानिवहे पाण्णी मुपवैद्रमी वक्रे शीतकरः स्मिते नवसुधा क्रोधे च हालाहलं। दृष्टांतः प्रथमश्च विक्रमनिधिगीभीवैमगीद्योस् तडिसः करुगामयेन विहितः पृणी हि रानाकरः॥११॥ श्रीरामपंडितसुतः पंडितश्रीयनायकः। षादिष्टस्तेन तन्ते श्राह्मकत्मलतामिमां ॥ १२ ॥ गोवितपंशिडतक्तामयलंखातियानतः । श्राद्यकस्पलतामेतां कुर्वे तां श्राद्धदीपिकां ॥ १३ ॥ श्राज्ञकत्पलता सेयं परमानंदकारिता। चित्पामधेमंदेहे चिदधातु च मित्रयां॥ १४॥ नो मृलस्पृतयो न वात्यकृतयः संतत्यमाने मया ग्रंथे अस्मित्रवधीरिताः किमपि वा वाक्यं च पौराणिका। तम्मादत्र युधा सुधांशुधवले नापाततो दुपर्यं देयं युद्धिपलाद्धिचार्यं सकलं तत्वं ततस्तुप्पतां ॥ १५ ॥

इह खलु धर्मापैकामनीक्षाणामुपायांतरसाध्यत्वे ज्यलसप्राय-कल्लिकलुपकलंकपंकमग्नदेहैः पुरुपैरनायासेन तेपां साधियतु-मग्रकात्वद्यश्यकतेव्यश्राद्धमात्रस्थेव तत्साधनत्वेन तिवर्णीयते ॥ तत्रादी श्राद्धलक्ष्यं॥ ०

इति ॰ श्राह्मकत्प्यलतामां श्राह्मस्रूपकृतिक्रपणस्तवकः प्रथमः fol. 23a; ॰ देशिक्वजकृतिक्रपणस्तवको हितीयः fol. 34a; ॰ ग्राह्मीपपदायितिकतित्यतानिक्रपणस्तवकसृतीयः(!) fol. 57a; [॰ विकृतिश्राह्मनिक्रपणस्तवकश्चतुर्थः foll. 81-3 wanting; fol. 53b in B.] It onds:

स्रास्त स्वित्रयवंशभूषणमणिर्भूमीशचूडामणिः शकृणां स्रमणिः प्रतापनिविधी धनीरणिः कर्नस् । कीर्तीनां सरणिर्बुधान्ततरणिः प्रत्यिषृष्यीभृतां संसारायीवतारणीककरणिः संकट्याचितामणिः॥ १॥

स जयित परमानंदः कीत्या यस्यामृतेन पूर्णाञाः। त्रिदशाः सुरारिवैरं सुधाकृतेनैव तन्वते खैरं ॥ २ ॥ धर्मीधिकारिकुलकेरवचंद्रकांत-श्रीरामपंडितसुतेन विनायकेन। चादेशतो इस्य विहिता सुमनोङ्गिरामा श्रीत्राडकस्पलिका नितरां प्रस्त्वात् ॥ ३ ॥ श्वंकुरिता मुनिवाक्यैयास्यातृणां द्विपत्रिता मुक्तेः। पल्लविता कृतिनेयं कट्यलता वाह्रितं दिशातु ॥ ४ ॥ यिकंचिह्पणं स्यादिह तदिप वृधेभेषणं संविधेयं दोषोद्याराय तेषामधिजगित पुनर्जन्म धात्रा कृतं यत्। किं वा निंद्यं न शंभूगैरलमहिगगाद् भस्म शृलं कपालं थत्रे भूषार्थमन्यैलद्पि किमु गिरा पूज्यते न श्रुतिना॥५॥ संतो ऽपि संतोपनपास्य दूरं कृतिं मदीयां यदि दूषयेयुः। हानिस्तदा स्था कियती ममात्र सत्वं पुरस्तात्परिहास्यते तै: ॥ ६ ॥ परमानंददानां युनिषेकैरनुवासरं । श्राद्वनत्यलता रूढा देयादर्थिनुलेप्सतं॥ ९॥

इति श्रीमहाराजाधिराजसहिगलान्वयैकभूषणपरमानंदादिष्ट-धर्माधिकारिरामपंडितात्मजविनायकपंडितकृतायां श्राद्धकल्पल-' तायां नवश्राद्धनिरूपणस्तवकः पंचमः समाप्तः॥

Besides Smritikāras and Purāņas, the following works and writers have been found quoted:

Kālavidhāna, e.g. fol. 63b; Kālādarśa, 58b; Candraprakāśa, 16b; Dharmapradīpa, 22b, 72a; Nirņayapradīpikā, 56b, 66b; Purāṇasamuccaya, 17b, 62a; Śākaṭāyana [ज्ञाकटायनेनोक्सं॥

जलाग्निभ्यां विषद्मानां संन्यासे वा गृहे पथि ।

श्राइं कुर्वीत तेषां वे वर्जीयत्वा चतुर्देशीमिति ॥] 67a (apparently from Hemādri, Parišeshakh., I. 215); Śrāddhakamala, 22b; Śrāddhakalpa, 24a; Śrāddhakāšikā, 53a; Śrūddhacintāmaņi, 48a, 111a; Śrāddhanirnaya, 11a; Śrāddhapradīpa, 11a; Shaṭtriṃśanmata, 9b; Smṛiticandrikā, 18b (Candrikā, 3a); Smṛitidarpaṇa, 62b; Smṛitiratnāvali, 58a; Smṛitisaṃgraha, 6a, 59b (Saṃgraha, 8b; Saṃgrahakāra, 14b, 15b); Smṛitisāra, 93b; Smṛityarthasāra, 65a, 69a; Hemādri, 9b, 13a.

For further particulars regarding the author, see no. 1342. [H. T. COLEBROOKE.]

1732.

95. Foll. 87; size 10 in. by 3\frac{3}{4} in.; legibly written, in Devanāgarī, towards the end of last century; 9-13 lines in a page.

The same work.

Between foll. 21 and 22 there is a large gap, comprising nearly the whole of the third and part of the fourth chapters.

[H. T. COLEBROOKE.]

1733.

1966. Foll. 18; size 7 in. by 4 in.; modern Devanāgarī writing; 9-11 lines in a page; the leaves much injured at both ends.

Śrāddhakalpanā, a manual of (partly accented) texts and formulas used at the performance of obsequies.

It begins: आचम्य पवित्रधारणं। पवित्रवंतः परि वाचमासते पितेषां (Rks. IX., 73, 3 accented) रभं॥

कक्षेत्रेज्ञा विरूपाक्षी मांसज्ञोशितभोजने । तिष्ठा देवी शिखावंधे चामुंडे सपराजिते ॥ अपक्रामंतु भूतानि पिज्ञाचाः सवैतोदिशं । सर्वेषामविरोधेन श्राह्वकर्म समारभे ॥

प्राणायामं कृत्वा। पितृदेवताभ्यो नमः। फलप्राप्यर्थं पुरूर-वाद्रैवसंज्ञकानां विश्वेषां देवानां विश्वेषां देवानां प्राचीनावी-तिपितृपितामहप्रपितामहानां अनुक्रामेणां अनुक्रगोत्राणां वसु-रुद्रादित्यस्वरूपाणां एतेपां श्रेयोऽपं मोक्षार्थं तृप्यपं प्रतिसांव-त्मिरकं श्राद्धं सदैवं सपिंडं सारनीकरणं देशकालासनुसारतः पार्वेशेन विधिना खन्नेन हिवषा सद्यः करिष्ये॥ इमं मे गंगे यमुने १ (X., 75, 5)॥

गंधंडारां दुंराध्वां नित्यपृष्टां करोषिकां। ईश्वरों संवेभूतानां तामिहोर्चह्रये श्विमं॥ (Khila after श्वरामु: (Rhs. I., 191, 3)॥ [Rhs. V., 87.)

It ends: अनेन अग्नीकरणबाद्यणभोजनिषंडदानकमैतयात्मकोन पितृपितामहप्रिपतामहस्वरूपी जनादैनवासुदेव: प्रीयतां॥ --- वैं देवतास्ताः सर्वी वेद्विदि ब्राह्मणे वसित्
तस्मोद्धाद्यण --- द्विवो देवे नर्मस्कुर्यानास्त्रीलं क्वीतियेदेता एव
देवताः प्री--

Then, on fol. 18a, by a different hand, three more ślokas: [सा]गते स्वस्तिवचने गोबाशिषः प्रदक्षिणे। •
[Dr. John Taylor.]

1734.

1611. Foll. 54; size 19½ in. by 3½ in.; folded to half the length; small, neat, modern Bengalī handwriting (from fol. 38 by a different, less regular, hand); 6 or 7 lines in a page.

Śrāddhacandrikā, a manual of rules for the performance of obsequies, by (Śrīnātha) Ācār-yacūḍāmaṇi (son of Śrīkarācārya).

It begins:

सिचदानन्दवपुपमवाङ्मनसगोचरं ।
मुग्थापरम्थ(!. राद्ध)योद्वीरं वन्दे तं देवकीसुतं ॥ १ ॥
संहिताः संग्रहान्सर्वान् विलोकं ष्राद्वपद्वतिः ।
साचार्यमृदामणिना सोपपित्तिनिवध्यते ॥ २ ॥

चय श्राज्ञपूर्वदिनकृत्यं। तच तदिने वस्त्रगृहशरीरशुद्धिः कार्या। 0

चय श्राह्मभोजनक्रमः fol. 23b; इति श्राह्मचित्रकायां पार्वेणप्रयोगनिर्णयः 32a; स्रथेकोह्एनिर्णयः 33a; स्रथ स्पिरङीकरणप्रयोगः 40b; स्रथ वृद्धिश्राहं 46a.

It ends: इति वृद्धिश्राद्धं॥ ०॥
आचारद्वेधसंजातसंदेहितिमिरापहा।
विवृधानन्दजननी कृतेयं श्राद्धचन्दिका॥
पूजीपरकृतत्वादि संवैमेवाप्रयोजकं।
सप्रमाणमुपादेयं न ग्रासं तद्धिनाकृतं॥

इति श्राद्धचन्द्रिका समाप्ता ॥

For the author's Acaracandrika, see no. 1648; for another Śrāddhacandrika, see Raj. M., Notices, VIII., p. 270. [H. T. COLEBROOKE.]

1735.

780. Foll. 95; size 9% in. by 4% in.; legibly written, in Devanāgarī, about 1750 a.r. (the last leaf by a different hand); ten lines in a page.

Śrāddhacintāmani-Prayogapaddhati, or Subodhinī, a manual for the performance of obsequial rites, by Śirarāma (Sarveśvara), son of Viśrāma; apparently intended as a summary of the śrāddha section of a general digest of religious duties, entitled Krityacintāmaņi, by the same author.

It begins:

प्रसम्य तातं विश्वामं विष्णुं मर्वेश्वरं तथा। श्राद्धचिंतामणी स्वीये निर्मितानां तु कर्मसः(१.सां)॥१॥ देशाचारानुसारेस सामगानां हिताय वे। प्रयोगपद्धतिं सम्यक्क्ष्वें नामा सुबोधिनीं॥ २॥

अय प्रयोगः ॥ तत्रादावासत्तमरखेन देहेणुद्धर्षे प्रायिश्वतं शक्त्यनुसारेण पडन्दं त्र्यन्दं सार्थान्द्रमेकान्दं वा कर्तव्यं। तत्र मिताद्यरामहार्खेयनारायणभट्टाद्संमतः प्रायिश्वत्तप्रयोगः। ०

इति विष्णुपृत्ता ि. 4b; विष्णायं श्राद्धं 5b; इति प्रायिश्वसप्रयोगः। व अपोत्क्रांतिथेनुदानविधिः 8a, etc.; अय अनाज्ञनग्रहणविधिः 12a; अय श्रीतारिनदाहविधिः 15b; अय दाहोत्तरं प्रयमदिनकृतं 21a, etc.; अय पोडण् श्रान्द्धानि 40b.

इति पुज्जश्रीविश्रामात्मज्ञशिवरामविर्णिते श्राह्मचितामणी मरणावस्थामारभ्य सिपंडीकरणांतकृत्वप्रयोगप्रकाशः समाप्तः ॥ अथ विधानानि ॥ ि. 55७; इति श्राह्मचितामणी जीवच्छा- हमयोगः । 68७; इति पुज्ज १ श्राह्मचितामणी द्वितीयप्रकाश- प्रयोगः ॥ अथ श्राचारप्राप्तो दृषीपृज्ञाप्रयोगः 80%

It ends: ततो ब्राह्मणान् मुमृष्टेनान्नेन यथाविभवं [र्स]भोज्य स्वयिमष्टे: सह भुंजीत तिहने ब्रह्मचर्योदिनियमवास्मवेत् । स्वं कृते सर्वज्जरादिरोगशांतिभैवति ॥

इति श्रीमद्विद्वत्ग्रगस्यमधेश्वरियरियतं कृत्यचितामश्यिनामको
ग्रंथः पफारमः॥

On fol. la the title कृत्यचूडामणि is given side by side with आहचितामणि, by different hands.

[H. T. COLEBROOKE.]

1736.

291. Foll. 41; size 10 in. by 5 in.; large, stiff Devanāgarī handwriting; 11-13 lines in a page.

Sraddhapaddhati, another manual of obsequial rites, by Kshemarama, son of Kulamani, grandson of Lokamani, and great-grandson

of Būbū Lakshmīkānta; of Kanauj. Very incorrect.

The MS. begins:

दंतथावनतांवूलं स्त्रिग्धस्तानप्रयोजनं । स्तुकालाभिगामोऽस ब्रह्मयात्यहोयते (!) ॥ ०

इति ॰ पावेण[स्राइं] fol. 8b; इति स्राइपद्वत्यामन्वष्टकान्त्राइं ॥ स्रय शस्त्रहतस्य चतुर्दस्यां काम्यविकृतप्रावेणस्राइं । 16a; इति ॰ विविधविकृतपावेणानि ॥ स्रय मातुरेकोहिष्टन्त्राइं 20a; इति ॰ काम्यविकृतपावेणस्राइं ॥ स्रय नित्यविकृतपावेणानि 20b; इति ॰ मातुरेकोहिष्टस्राइं । स्रय पितुरेकोहिष्टस्राइं 23a; स्रय सहगामिन्याः स्र्याहिकस्राइं 26b; स्रय द्विसातिस्यवस्या । 30a; स्रय दीपस्राइं 31a; स्रय दीपोत्सवः 32a; इति स्राह्यमोडशी ॥ स्रय सिपंडीकरणं 33a; स्रय वृद्धिस्राइं 36a.

It ends:

माता श्रीपविनी(!) यस्य पिता श्रीभवनंडनः । तेन श्रीक्षेमरामेण कृतेयं श्राह्मपद्धतिः॥

इति श्रीकत्यकुच्नदेशीयक्रवंशोद्भवद्वियंचाशहंथिसोमयाजिदी-धितवावूल्रस्तिकांतस्तदात्मज्ञश्चांदोगमुखितलकश्रीलोकमियस-दात्मजः श्रीकुलमियसत्पुचसोमयाजिखेमरामकृता श्राद्धपद्धितः समाप्ता ॥ संवत् १५०५ वर्षे श्रापाढे मासि श्रुक्ते पश्चे पंचम्यां तिथौ हरिवसनगरे श्रीदीक्षितचिंजीविलिखितिमदं पुस्तकं ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1737.

617a. Foll. 71 (numbered 72, no. 35 having been omitted); size 9½ in. by 4 in.; careless Devanāgarī writing; nine lines in a page.

Śrāddhendu, a treatise on obsequies, by an unknown author.

The MS. is rather incorrect, and of little use without other copies.

It begins:

चय श्राद्धं निरूपते । श्रद्धया ब्राह्मस्योगे यात्मतृनुहिश्य दीयते च्यपयः श्राद्धनित्माहुः। श्रुद्धिसत्मादिसंयुतिनि[ति] गृह्मविदः संकेतविशेषसंबंधेन श्राद्धपद्वले तत्वं तत्वं तत्र येषां कल्पसूत्रं यावदितिकतित्यताककर्गीकं तेषां तावदेव । प्रधानस्य खसूत्रो-क्षांगकलापेनैवाकांकां शांतिरितरस्मृत्माद्युक्ताक्षभावात् येषां तु प्रधानमात्रं सूत्रे उक्तं ० Fol. 7b: विष्णुं स्मृत्वा कर्नेश्वरापैयां कुर्योदिति संस्रेपः। इति आंडेंदुः सनाप्तः। इति दक्षिश्वाद्वप्रयोगः॥ विष्रव[म]ने निर्यायः। स्रकेते पिंडदानेषु(!) तु पिता यदि वनेत दापनपाकं प्रकुर्वति श्राद्धं कुर्योद्ययाविधि। तथा स्रकृते पिंडदाने तु भुंजानो बालगो वनेत । 0

It ends: पूर्वपाकादन्नमानीय यथाविधि पिंडदानादि॥ संवत् १६५६ मितिमुक्कचैपस्ते(!) १४ वासुकरवारः॥ On fol. 1a the treatise is called $\acute{S}r\bar{a}ddhendu\acute{s}ekhara$.

For the same treatise, see Rāj. Mitra, Notices, V., p. 96. [H. T. COLEBROOKE.]

1738.

1708B. Foll. 50; size $9\frac{1}{4}$ in. by 4 in.; legibly written, in Devanāgarī, in 1751 A.D.; twelve lines in a page.

Śrāddhasamgraha, or Śrāddhaganapati, a digest of matters relating to obsequial rites, compiled (?in 1751 A.D.) by Rāmakrishna, son of Kondabhaṭṭa, and grandson of Prayāgabhaṭṭa.

The work is primarily based on Kātyāyana's Śrāddhakalpasūtra (Weber, Cat. Berl., nos. 252, 257-58; ?Rāj. Mitra, Bikāner Cat., no. 1014), which, again, has much in common with Gobhila's Śrāddhakalpa, and on which it forms a kind of running commentary; the commentatorial matter being, however, completely swamped by a flood of quotations. In this respect the work, indeed, greatly resembles the author's* Saṃskāragaṇapati, or commentary on the Kātīya-Grihyasūtra (see nos. 358-60).

It begins:

गणाधियं नमस्कृत्य सर्वसिद्धिप्रदं प्रभुं । रामकृष्णो विज्ञनुते श्वाद्धसंग्रहमुत्तमं ॥ १ ॥

खाभिप्रायेण हि मया न किंचिटिह लिख्यते। किंत् वाचिनकं सर्वमतो ग्राह्मं च सज्जनै:॥०॥ खालोक्य धर्मशास्त्राणि मन्वादिभिः कृतानि च। कात्मायनकृतं सूत्रं भाष्यं चैव हलायुधं ॥ ३ ॥ कर्कीचार्यकृतं भाष्यं गदाधरकृतं तथा। काशिकां दीपिकां चैव अत्यानि च बहुनि च ॥ ४ ॥ सारमेव समुद्धत्य स्मृतीनां वचनं यथा। सिद्धांतानि सम्लानि विचाये लिख्यते मया ॥ ५ ॥ तत्रादी श्राद्धमहिमा ॥ खाकाओं तारकासंख्या तृणसंख्या महीतले। श्राद्धकाले तु दानस्य पुरुषं वर्त्तुं न शक्यते ॥ ६ ॥ ञ्चकरणे दोपमाह॥ खज्ञानाद्वा प्रमादाद्वा यो मृताहमतिक्रमेन्। श्वानयोनिशतं गत्वा चांडालः स्यात्पृतः पुनः ॥ ७ ॥ खपरपक्षे श्राद्धं कुर्योतेति मुत्रं॥ खपरपक्षः कृष्णपक्षः। चांद्रमासे प्रवे शुक्रपक्षः । अपरः कृष्णपक्षः । मनु: । आपाढीमविधं कृत्वा ^० अन्नमप्पन्वहं जलं॥ १॥ हेमाद्री नागरखंडे। खापाद्याः पंचमे पक्षे ॰ खिप

तस्य संवत्सरं यावत्संनृष्ठाः पितरो ध्रुविनिति तत्त्रेव । °
Fol. 2b: नन्वेवं पीर्शिमास्यां मृतस्य कुत्र तिपाविति ।
तत्रामावास्यायामित्येके तत्र । तिथ्याश्रयाभावात् । दर्शे मृतस्यैव
तत्रीचितत्वाच । खतो भाद्रपद्यामेव युर्त्तं । तथा च वृद्धयात्रवस्त्यः । ।

वासरे ॥ > ॥

पृथिमायाममायां वा सदा कन्यागते रवी । एकोद्दिष्टं तु मातुः स्यात्पितुः पार्वणमुच्यते । नान्यकाले प्रशंसीत स्वये ब्हान तु पार्वणं ॥ ०

^{*} Of the identity of the two authors there can indeed be no doubt. In the description of nos. 358-59 instead of 'son of Konera, and grandson of Jayasimha,' read, 'son of Konera (son of Prayāgabhaṭṭa, grandson of Anantaśarman) and paṇḍit to Vijayasimha';—the expression संगामजीविकस्त्रमात् in the 6th śloka having been wrongly interpreted.

[†] Here are a few more quotations from Vriddha-Yājñavalkya (cf. Jolly, Tagore L. L., p. 67): दिख्णे किटिदेशे तु तिल्छेः सह सुशच्यं। तज्ञैयंतीह देवानां यथा नृणां यमस्तथा ॥ fol. 9b. मापान् सर्वेच नेथेशे पिंडे ज्यनी च विवर्जयेत्। यथा मद्यं तथा मापा निपिद्धाश्वाग्निपिंडयोः ॥ 20b. पितृरूपास्तु अप्तराः पेशाचा राश्वसाश्च ये। येषां वे रश्वणाणीय श्विपेदिग्नं तु नेचीते ॥ 21b. ततश्च तिल्वं सुर्योग्नंचेणानेन यानतः। 24a. पूर्वं पितृश्यो दश्चासु देवेश्यस्तदनंतरं। ससुराः पितृरूपेण दसं हिसंति दानवाः ॥ 25α.

िठो. अयः श्राद्धं कुर्वीत इ[ित] ॥ देवलो ऽिष ॥ व वनानि गिरयो नद्यस्तीर्थान्यायतनानि च । देवसा ता श्रि [ग]र्ताश्र स्वामिस्तेपु(श्सिस्तेपु) पुनर्विद्यते॥ ३॥ सृत्रं ॥ श्राद्धमिति कर्मगो नामधेयं। तत्र कर्कमते पिंडदानस्येव नामधेयं। तथा च श्रीधरः। ०

The succeeding sūtras are apparently: जर्झ वा चतुर्थ्या:। यदहः संपद्येत तदहश्रीद्यणानामंत्र्य पूर्वेद्यवी (cf. Gobbila Srāddhak., 1. 4. 5)। स्नातकान् (7)। एक यतीन् (8)। गृहस्थान् निमंत्रयेत (9)। etc.

The matter is divided into nine kandikās (whence Kātyāyana's Śrāddhakalpa, or 6th Parišishṭa is also called Navakaṇḍikāśrāddhasūtra):

II. beg. fol. 9a: इदानीं प्रयोगमुपक्रममागः परिभापते। तचादी पृथिदनकर्तप्रतामाह धर्मप्रवृत्ती। पूर्वेद्युरेव कर्तव्यं ६ the first sütra being apparently पिंडपितृयज्ञव-दुपचारः पित्र्य (cf. Clobh. Srāddhak., 1, 23, 24)।
III., fol. 15a: उद्धृत्य घृताक्तमत्रं पृच्छत्यग्नी करिष्य इति (tf., 2, 19)।

IV., fol. 27a: खप प्रकृतिष्ठाञ्चमुक्का विकृतिष्ठाञ्चमाह। अथेकोहिष्टं। मृत्रं (//., %, 1)।

V., fol. 28a: अथ भाइपदापरपश्चे या भरणी सा महा-भरणीत्युच्यते । तदुः मान्ये । भरणी १

VI., fol. 46a: अधान्युद्यिकश्राद्यकतिव्यतामाह कात्या-यनः । स्वितृभ्यः पिता दद्यात् (त., 4, 1.)

VII., fol. 48a: अय तृप्तिरुचाते। अय तृप्तिग्रीन्या-भिरोपधीभिर्मामं तृप्तिस्तद्भाय आरख्याभिर्मूळुफळेरोपधी-भिर्या (cf. (d., 6, 1).

VIII., fol. 48b: जयास्यमृप्तिमाह। जयास्यमृप्तिं सद्भामं काल्झाकं लोहजागमांसं मधु महाशस्क इति सूत्रे। ((1., 7, 1).

1X., fol. 49a: खय काम्यानि श्राह्वानुच्यते। खय का-म्यानि भवति। १ (त., 8, 1).

It ends: खण श्राह्मभोजने प्रायश्चित्तमाह।

नग्नश्चाह्य नवश्चाह्य १ ॥ १ ॥ ख्राग्यथाने।

दुरो सम्बस्य मंत्रं (१९००. 1., 53, 2) च दशमासं च मासमहाल्यं यदा न्यूनं तदा संपूर्णमिति तत् ॥ १८ ॥ [योः।
दिसासयोः कन्यानुलयोः ॥

यजुःप्रथमशाखीयो भरद्वाजमुनेः कुले ।
जातः प्रयागभट्टाख्यः श्रीतस्मातिक्रियापरः ॥ १५ ॥
तदंगजः कोंडभट्टो देव्याराधनतत्परः ।
तदंगजो रामकृषास्त्रके श्राद्धस्य संग्रहं ॥ १६ ॥
शके विनगभूपाख्ये १६७३ वैशाखे श्राद्धसंग्रहः ।
काश्यां स[म]पितः पूज्ये हेरंवपदपंकजो ॥ १९ ॥

इति [प्रथमज्ञाखीय- elsewhere] रामकृष्णविरचितः श्रा-डगणपतिः समाप्तः॥

The Dharmapravritti, Kāśikā (digest) and Dīpikā (Śrāddhadīpikā, fol. 28b), are constantly referred to, even Smriti and Purana passages being quoted from them at second hand. other authorities may be mentioned: Aparārka, fol. 30b; Rigvidhāna, 50a; Kalpalatā, 22a; Kālanirņayakāra, 29b, 30a, b; Kālādarša, 28h, 31b, 33b, 44b; $Gad\bar{u}dhurabh\bar{a}shya$, 27b (bis); Grihyaparisishta, 36b; Caturvimsatimata, 12b, 26b; Chandogapariśishta (Karmaprad., 1, 13), 47a; Dharmapradīpa, 7b, 11a, 17a, 19a, etc.; Nirnayadīpa, 2a; Paribhāshāsūtra, 21b, 23a; Piṇḍabrāhmaṇabhāshya [अथ नीवीमुह्स नमस्त्रोतीति कारिडकाव्याख्याने Satap. Br., II., 4, 2, 24], 10a;Prithvīcandrodaya, 2b; Purūņasamuccaya (two ślokus), 8a; Prwyogapārijāta, 28a, 47b; Reņukārikā, 41a; Vitthalīya, 7b, 10b, 20b; Vidhānapārijāta, 3a; -pārijātaka, 25b, 43b; Vishņurahasya, 50a; Šākaļāyuna, 29b; Šrāddhakamala, 29a; Śrāddhapradīpa, 25a, 26b; Śrāddha-Śūlapāņi, 3b; Šrīdhara, 3a; Shaţtrimśanmata, 37b; $Samgraha(k\bar{a}ra)$, 20a, 23b, 25b, 26a, 34a; Smritisamyraha, 28b, 40b; Smriticandrikā, 30b; Smritidarpaņa, 32b; Smritiratnāvalī, 28b, 31a, 34a; Smritisāra, 45b; Smrityarthasāra, 30b, 37a, 43a; Halāyudhabhāshya, 27b, 35a.

[H. T. COLEBROOKE.]

1739.

1266. Foll. 48 (foll. 27-29 of which are wanting); size 7½ in. by 3 in.; legibly written,

^{*} This quotation regarding the localities where the srāddha may be performed is evidently out of place here; we have probably to read आई ज्वीत॥३॥ मृत्रं॥

in Devanāgarī, about 1780 A.D., by one Mārkaņdeya Bhaṭṭa; six lines in a page.

Śrāddhasamgraha, a practical manual of obsequies, compiled (?in 1769 A.D.) by Rāma-kṛishṇa, son of Koṇḍabhaṭṭa, grandson of Prayāgabhaṭṭa, and great-grandson of Anantu-śarmun.

It begins (cf. preceding MS.): गजाननं नमस्कृत्य नमस्कृत्य गुरुं तथा। पितरी च ततो नन्वा कुर्वे इहं श्राइसंग्रहं॥ १॥ बालोक्य धर्मशास्त्राणि मन्वादिभिः कृतानि च। कात्यायनकृतं सूत्रं भाषां चैव हलायुधं ॥ २ ॥ ककीचायैकृतं भाष्यं गदाधरकृतं तथा। काशिकां दीपिकां चैव खत्यानि च वहनि च ॥ ३॥ सारमेव समुद्धता स्मृतीनां वचनं यथा। सिद्धांतानि समूलानि विचापै लिख्यते मया ॥ ४ ॥ तीर्थं प्राप्य गयाचिपुटकरसरित्छोचादिपुर्णं महत् दानं भूमिगयाश्च हेमतुल्या पात्रं चतुर्वेदिवत् । राह्यस्तदिवाकरात्समधिकं पित्र्यदिनं शास्ततं मातुः श्राद्धदिने फलं तु कथितं ब्रह्माद्यो प्रयह्माः॥५॥ जाकाओं तारकासंख्या पाताले च महीतले। श्राद्धकाले तु दानस्य पुरुषं वक्कं न शकाते ॥ ६ ॥ ऋष श्राह्यदेशाः ॥

मुचिदेशं विविक्तं तु गोमयेनोपलेपयेत्। दिश्याप्रवर्णं चैव प्रयत्नेनोपपादयेत्॥ ०॥ पृथ्वीचंद्रोदये विष्णुधर्मे। दक्षिणाप्रवर्णे देशे ०
It ends:

द्रीश्राहं गयाश्राहं श्राहं चापरपिक्षकं ।
प्रथमे ब्ह्ये तु कुपीत सिपंडीकरणे कृते ॥ २१ ॥
विशिष्टायास्तरे श्रुह्वे चिंचमंडलपत्तने ।
श्रुभकमी बनंत्रश्रमी भारद्वाजकुले ब्रजित ॥ २२ ॥
तदंगतो (1.० जः) प्रयागास्यो कोंड[भ] हुस्तदंगजः ।
तदंगजो रामकृष्णश्रुक्ते श्राहस्य संग्रहं ॥ २३ ॥

श्रीशालिवाहनशाके गगनांगांगभूमिते १६,9२(sic) संवत् १८,६६ श्रास्त्रिनणुक्षपंचम्यां गुरुवासरे समाप्तः श्राद्धसंग्रहः ॥ इति श्रीयजुर्वेदांतगैतकाग्वशासाध्यायी कोंडभट्टात्मजराम-कृष्णविरचितः श्राद्धसंग्रहः समाप्तः ॥ ०

Foll. 7-26, though apparently written by

the same hand, evidently contain a portion of some other work on acara, of a Vaishnava tendency; Lakshmi-Narayana being the deities most frequently dwelt upon in the formulas. The leaves of this portion are marked 30 30 and no marks of punctuation are used, while in the other parts of the volume (the leaves of which are marked आ ° सं °) red strokes are used for stops. रिव्वितान्तर्वेषुकात (रूपनारायसमते । इज्ञानपूर्वयोमध्ये ब्रह्मपुत्रनं । fol. 18b) and Hemādri (fol. 20b) are the only authorities quoted in the inserted portion; and the ācāryāh, kuṇḍācāryāh, mukhyācāryah are repeatedly mentioned. नवग्रहहोमं करिप्य fol. 20a; अग्निप्रतिष्ठां करिप्य। अग्नि प्रतिष्ठाप्य संनुखीकृत्य अन्तर्गभीधानादिसंस्कारान् कुर्यात्। ते च हेमाद्री। गभीधानं पुंसवनं o fol. 20b; अन्वाधानं कुर्यात् fol. 23b; अथ मुख्यकुंडे होममंत्राः। वनस्पते शतवस्था इति लक्ष्मीनारायगं। परो मात्रयति प्रत्युचं चरः। पुरुपसूक्तेन प्रत्वमाज्यं। लक्ष्मीनारायसेति त्यागः। अभि त्वा देव सवित-रितीशानस्य सर्वतोभट्देपता मंत्राष्ट्र ब्रह्म जज्ञानमित्यादिमंत्राः॥ ऋष प्रविकुंद्धे होममंत्राः º fol. 25a.

In the Śrāddhasangraha, the Dharmapravritti is the work most frequently referred to. Of other authorities may be mentioned: Kālādarša, fol. 46a; Gadādharabhāshya, 38b; Dharmapradīpa, 37b; Pārijāta, 5a; Prayogapārijāta, 32b; Smrityarthasāra, 43b; Halāyudhabhāshya, 5a.

A much older Šrāddhasamgraha is quoted in Devanņa Bhatta's Smriticandrikā (e.g. Burn. MS. 325, fol. 111b). [II. T. Colmbrooke.]

1740.

1696b. Foll. 35; size 9½ in. by 3¾ in.; fair Devanagari handwriting, of the earlier part of the last century; seven lines in a page; the ink has given way in places.

[Śrāddhaprayoga], a similar manual by an unknown author.

It begins: खण मृतस्याग्निप्रक्रिया। खण गतप्राणस्य
मुखानिः विष्ठाकाः यमणिप्रवालिहरण्यशकलस्य नासिकापुटद्वयलिमहिरण्यनावशकलस्य यृततेलसमायुक्तस्य देहशोधनं विधाय
स्वापितपिहं पत्यां भूमी दिख्णशिरस्यापितपृततेलाभुिक्षतस्य
चंदनोक्षितसर्वांगम्य मुमनोभिविभूिपतस्य शुद्धवस्त्रोपवीतिनो
गुक्तनुद्वाप्यानहंकृतपुवादिना पूर्वेण पुरद्वारेण खामादिभमुखं
चतुर्विधं वाधं कोलाहलन नदीतीरव्मशाननयनं। ततः स्नातः
पुवादिना दक्षिणशिरमः कृत्वा खों

गङ्गादीनि च तीर्थानि ये च पुष्याः शिलोचयाः । कुरुहात्रं च गङ्गां च यमुनां च सिरद्वरां ॥ कीशिकों चन्द्रभागां च सर्वेषापप्रणाशिनीं । भद्रावकाशां शर्जृं गंडकों तममां तथा ॥ वेनयं च यराहं च तीर्थं पिंडारकं तथा । पृथियां यानि तीर्थानि चतुरः सागरांस्तथा ॥

एतानि मनसा ध्यायन् जलेन सर्वतीर्षान्याबाद्य तेन संस्वाप्य जुचिदेशे ⁰

खयेकादशाहप्रयोगः । श्रय्यादानं पुष्पाद्यतेः खों सोपकर-श्रय्याये नमः १ fol. 11b; nearly the whole of fol. 16 is left blank. खय सविंडीकरणश्राद्वप्रयोगः । खासन-समीपे तिळतेळेन दीपं दद्यात् १ fol. 26b.

It ends: इदं हिरायमांग्नदेवतं यथानामगोत्राय ब्राह्मणाय दक्षिणामहं ददे ॥ इति सर्विडीकरणत्राद्धं समाप्तं ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1741.

683a. Foll. 102; size 9½ in. by 4 in.; fair Devanāgari writing, of 1793 A.D.; ten lines in a page.

Śrāddhavireka, a treatise on obsequies, in four chapters, by Rudradhara (see next MS.).

It begins: स्रथ श्राह्मविवेकं लिख्यते ॥

प्रमीदतु स नो हरिस्तिदश्विरिसीनंतिनीनयीनविधयाजनव्रतविधानदीद्यागुरुः ।

यदीयपद्धंकजम्मरणयितसर्वेनसः ।

पुनभैवगतागतं जहित वीतमोहा बुधाः ॥ १ ॥

विदेतनानेकिनिवंधिसद्धः सुसंप्रदायानुगतः स्मुटार्थः ।

नत्वा हरि रुद्धरेण सम्यग्वितन्यते श्राह्मविवेक एवः॥२॥

श्राद्धं नाम वेदवोधितपाज्ञालंभनपूर्वेकप्रमीतदेवतोहेशेन
दुव्यत्यागविशेषः । तच्छाह्ममह स्वरूपभेदेतिकितव्यताकयनमंत्र-

निर्णयविहितनिधिद्वदेशकाल्द्रयत्राद्यणादिकयनेन विविद्यते। तत्रादी संक्षेपतः स्टूपभेदः कथ्यते। तत्र वृहस्पतिः। ०

The work has been printed at Benares (1855, 1864).

There is some confusion in the pagination, owing to foll. 67-78 having been bound in inverse order, and with the paper reversed, and two leaves being numbered 82 (and inserted between foll. 66 and 78).

It ends: स्मरणादेव तडिक्यो: संपूर्णे स्यातित श्रुति-रिति पित्वा विष्णुं स्मरेत्। नियश्राद्वीयमत्तं ब्राद्यणाय प्रति-पादयेत्। जले वा क्षिपेत्॥ इति श्रीश्राद्वविवेक उत्तरिक्रया-परिच्छेदश्रतुर्थः॥ इति श्रीमहोपाध्यायश्रीरुद्धश्रकृतश्राद्वविवेक: समाप्तः० संवत् १८५० श्रावणकृष्ण ९ लिपितं शिवलालकायपः॥

Another Śrāddhaviveka was composed by Śūlapāṇi, cf. Rāj. Mitra, Notices, III., p. 37; VI., p. 143; IX., p. 251.

[H. T. COLEBROOKE.]

1742.

1009. Foll. 61; size 12 in. by 4 in.; modern Devanāgarī writing; eight lines in a page.

Suddhiviveka, a treatise on purificatory rites, by Rudradhara (son of Lakshmīdhara, and youngest brother of Haladhara).

It begins:

हरतु दुरितज्ञातं केशवस्यैकवाहुर् विपुलगलिवलातः केशिनः संप्रविष्टः । असुपवनिवास्य प्राशितुं संप्रवृत्तः कुवलयदलनोलः पंचशीर्षो भुजंगः ॥ १ ॥ विर्ततनानेकिनवंधसिद्धः १ शुद्धिविवेक स्यः ॥ २ ॥ संत्येव रात्नाकरपारिज्ञातिमताखराहारलतादयो उन्ये । तथापि तज्ञालसमानसानां भवेत्प्रमोदाय मम प्रयासः॥३॥

मुडिस्तावदिखलिविहितकमीधिकारापादको धर्मविशेषः । सम्बुडिस्तु तिद्वरोधी धर्मविशेष एव । स च सिपंडनन्मादि-निमित्तकः । तद्वामुडिविगमसमयक्यमेन मुडिविविच्यते । तत्व सिपंडनन्मादिश्व ज्ञातो अमुडिहेतुः । तेन यदि सिपंडादेनेन्म मर्गा वा वृत्तमस्ति ० Printed at Benares in 1866. For other MSS. see Rāj. Mitra, Notices, V., pp. 25, 258; Bikāner Cat., p. 473; for a Śuddhiviveka, by Śrīnātha, Notices, VIII., p. 273.

[H. T. COLEBROOKE.]

1743.

1548a. Foll. 7; size 11 in. by 5½ in.; good, modern Bengalī handwriting; nine lines in a page.

Śuddhiviveka. The section, called adhikārinirupaņa, treating of the degree of relationship necessary to entitle persons to perform the śrāddha, in default of direct descendants.

It begins: तत्र नारद:।
श्रीरस: श्रेत्रजश्चीव पुत्रिकापुत्र रव च।
कानीनश्च सहोढश्च गृहोत्पत्रस्तपीव च॥

In the preceding MS. this chapter extends from fol. 34a to 38b.

The MS. was transcribed by one Candra Nārāyana Śarman, for his own use.

[H. T. COLEBROOKE.]

1744.

379b. Foll. 49; size 16 in. by 5 in.; modern Bengalī handwriting; nine lines in a page.

Suddhikaumudī, a treatise on purificatory rites, by Govindānanda (son of Ganapati). Apparently incomplete at the end.

It begins:

भ्वानन्दं प्रणयमहेन्द्रमुकुटं श्रोवेन्द्रनीलप्रभं श्रेणीश्रीकृतचल्दरीकिनिवहत्यासङ्गमं भावनं । स्वप्रोद्धृतभवोत्तमाङ्गतिटनीसंभूतशृक्षावहं श्रीगोविन्द्पदासुजं वितनुतामृद्धं परामन्तरां ॥ स्वालोव्याखिलसंग्रहानविकलं दृष्ट्या पुराणान्यपि प्रोक्ताः सम्यगणे विविच्य मुनिभिन्नविदिभिः संहिताः। श्रीमज्ञातपदार्यवन्दविलसङ्क्लीभवोहेशतः श्रीगोविन्द्कविः करोति गहनां शुडेरिमां कीमुदीं ॥ स्वय सुडिस्टरं निरुच्यते। तत्र वेद्वोधितकमोहेता सुद्धिः।० There is a lacuna of a page and a half on fol. 5.

Among the authorities referred to may be mentioned: Rājamārtaņļa, fol. 46b; Šuddhidēpikā, ib., 47a, etc.; Ratnamālā, 47a; Svaroduya, 48a; Horāsāra, 48b.

It ends: तथा च दैवज्ञवल्लभायां। व्यतिपातविष्टिवैधृति-पापयोग इत्यथै:। इति दिका।

For the author's Varshakaumudī see above, no. 1654; his Arthakaumudī (comm. on Śrīnivāsa's Śuddhidīpikā) under Astronomy.

For a different Śuddhikaumudī, by Maheśvara, see Rāj. Mitra, Notices, VIII., p. 210.

[H. T. COLEBROOKE.]

1745.

958b. Foll. 24; size 10 in. by 44 in.; fairly written, in Devanāgarī; nine lines in a page.

Świdhiprakāśa, a manual of purificatory rites, especially those connected with funeral ceremonies, compiled from the Smritis, by (Hari) Bhāskara of Käśī, son of Āyājibhaṭṭa, grandson of Haribhaṭṭa, and great-grandson of Purushottamabhaṭṭa, in A.B. 1695.

It bogins:

नत्वा महः परमहं वचसामगम्यं कृत्वा चिरंतनिनयंधमतायगाहं। श्रीभास्त्रो मुनिवचांसि विचायं चिन्ने श्रुद्धिप्रकाशमिह मंप्रति मंतनोति॥ १॥

तत्र तावद्यभैसावाशी चमाह मरोचि:। साये मातुस्त्रिराचं स्यात्सर्पिडाशी चयर्जे नमिति॥ खन्नाद्यमासत्रयपर्यतं साय इत्युच्यते सर्पिडानां तु न निरानं किंतु स्नानमात्राच्छुडिः सद्यःशीचं सर्पिडानां गभैस्य पतने सतीति स्मरणात्। ०

It ends (as collated with B and (!): अशीय-कालोत्पनपापनाशायाशीयांते किंचिहेयमिति तु भट्टा:। अन बहु वक्तव्यमपि विस्तरभीतेनींके ग्रंथांतरतो उनुसंधेर्य ॥

> षंबके सरपुरीकृतवासादिग्नहोत्तिकुल नीरिधचंद्रात्। पुरम्पपूर्णपुरुपोत्तमभट्टादुक्कभूव सुकृती हरिभट्टः॥ १॥

वेदवाक्यनिष्यायचयेन प्रेक्षितो विधिरिवेह बुधी घैः।
लोकगीतिवनलायतकोतिः सोपि सज्जनमणिर्जयति स्म
तस्मादुद्वृतकोतिः कृतमुकृतभरात्मंव[तंत्रस्व]तंत्रः [॥२॥
साधृनामग्रगययो गद्दलनिष्धी मानवानां शरण्यः।
काशोक्षेत्राधियासी हतकिततरारातिषद्वगैदंभः
श्रीमानायाजिभद्वः सुरयजनरतः शुद्धधीराविरासीत्॥
तत्मनुभाम्करेणेत्यं पुरे पौरहरे कृतः। [३॥
प्रकाशो उशोचशुद्धीनां द्वीपुसमेदुवससरे॥ ४॥
पार्थिये कार्त्विक मामि शुक्षपद्धीतमे तिथी।

इति श्रीमत्काश्यपान्वयसंभवाग्निहोत्तिकुलतिलकायमानश्री-मदायात्तिभट्टमृनुभास्करोत्त्रीतः शुद्धिप्रकाशः समाप्तः॥ संवत् १८४४ । शाके १९०९ पोपमासे शुक्कतृतीयायां॥

वासरभास्करस्यास्मातुष्यताङ्गास्करः प्रभुः॥ ५॥

For the author's commentary on Vrittaratnā-kara, see no. 1091.

[H. T. COLEBROOKE.]

17.46.

177a. Foll. 28; size 12 in. by 4½ in.; fair Devanâgarī writing; nine lines in a page.

The same work [B].

Dated: मंपत् १६६२ मीति जेष्ठयदी १२ वार भीम लिखितं॥ शियपालकचतुर्वेदि॥

[II. T. COLEBROOKE.]

1747.

1139a. Foll. 57; size 8\s^\ in. by 3\s^\ in.; rather caroless, modern Devanagarī writing; seven lines in a page.

Suddhiprakāša.

[H. T. COLEBROOKE.]

1748.

741. Foll. 89; size 123 in. by 44 in.; fair, modern Bengali handwriting (the first and last leaves by a different hand from the rest); seven lines in a page.

Śuddhi-ratnāńkura, by Mathurānātha Cakravartin. It begins:

प्रग्रम्य सस्यगङ्गानतमःस्तोमापहं महः। ने सुस्ते मथुरानाथः पुद्धिरानाद्धुरं कृती॥ १॥ पूर्वीचार्यकृ[त] ज्योतिग्रैन्यसंदर्भसंपुट:। कृत्यसंदर्भदीपो ज्यं दूश्यतामस्य कीतुकं॥२॥०३॥ वृहत्संहितायां॥०

इति व कालभेदिनिर्णयः fol. 4a; कालामुर्विनिर्णयः fol. 6a; वारिनर्णयः fol. 9a; तिथिप्रकर्णं fol. 10a; करणानिर्णयः fol. 11a, etc.; व्यात्राप्रकरणं ॥ स्थान्दानां फलं व fol. 81a.

It ends: इत्यन्द्रफलं ॥ इति श्रुडिरालाङ्करः श्रीमयुरा-नायचक्रवितिनिर्मितः समाप्तः ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1749.

2116a. Foll. 13; size 9½ in. by 4 in.; good, old Devanāgarī writing; eleven lines in a page.

Aśaucadaśaka, a decade of stanzas presenting a summary of the laws of impurity, with a commentary (based chiefly on the Mitāksharā), by Harihara. It begins:

विज्ञानेश्वरिचितमुनिजनवाकीर्मिताख्यामध्यात्।

आशीचदशकवृत्तिं वदित हिरिहरी हिर्दे नत्वा ॥ १ ॥

मातुर्गभैविपत्खपं चिदिवसं मासचये उतो यथा

मासाहं निषु सूतिकविधिरतः स्नानं प्रितुः सवैदा ।

शातीनां पतनादिज्ञातमरणे पिचोदेशाहं सदा

नासः प्राक् तदपैति सूतकवशाद्वातुदेशाहं परं॥ १ ॥

मासचैय मासचयमध्ये एकद्विनिमासो व्विधिमध्ये यदि गभैक्षावो
व्यक्तत्वक्षणो भवति । ०

It ends:

शूद्रो धन्यः कल्पिन्य इति व्यासवाक्यात् प्रूत्रधनैः संकरा-स्थानादृतः। धन्यश्रन्दो नंगलवाच इति ॥ इति श्रीसाशीचद्श-कभाष्यं हरिहरकृतं समाप्तं ॥ खिस्त संवत् १५७६ वर्षे प्रयमभा-द्रपदवदि ४ सोमे ॥ खिह शेद्याखस्थानियरांतजडोवास्तव्यमोढ-श्रातीयिचवाडीमुकंदसुतेन (sic) श्रनंतनासाभिधः खपठनार्थं परोपकाराय च । इदं भाष्यमिल्यत् ॥ after which, by a later hand साशीचनिसीयः ॥

1750.

2468b. Foll. 28; size 9½ in. by 5½ in.; good Devanāgarī writing, of about 1600 A.D.; 11-13 lines in a page.

Aśaucasangraha-trinśacchloki, another summary of the same subject, in 30 memorial verses, with a commentary.

It begins: क्षों नमः सिचदानंदाद्ययपरमात्मिश्वगुरवे॥
नाता गर्णश्चरं देवं शारदां गुरुमात्मनः।
खशीचसंग्रहितंशङ्कोक्या व्याख्यं(ख्यां) करोम्यहं॥१॥
तत्र स्मातेक्रममुद्धंच्य लोकप्रसिद्धक्रममनुसरन् गर्भविपित्तिनिभित्ताशीचक्रमेणाशीचं प्रतिपादयति॥

षरमासाभ्यंतरेषु खपुरुषिनहिते गर्भमात्रे विनष्टे

माता तन्माससंख्यासमिदिनमणुचिः सानणुद्धाः सिवंदाः।

संत्ये मासद्वये तु चिदिनमणुचयो ज्तः परं मूतिवत्स्याच्

चातुवैर्यास्य तुस्यं भवित वयिस यत्रोच्यते शौचमात्रं

[॥ १॥

मशमासान्यंतरेषु पर्यमासानां आन्यंतराणि मध्यानि तेषु खपु-रुषिनहिते भर्तृनिहिते गभैमाचे पूर्णावयवे गभें विनष्टे च्युते माता जननी तन्माससंख्यासमिदनं तेषां मासानां गभैधारणा-दारभ्य प्रत्येकं यथा संख्या तया समानानि दिनानि यत्र यद्यणा भवति तथा अभुचिरसुद्धा स्थात्। °

It ends: सर्वे गृहं प्रविज्ञेयुरिति संवंध:॥३॥ without colophon. [GAIKAWAR.]

1751.

2407. Foll. 40; size 8 in. by 4\frac{3}{4} in.; fairly good Devanāgarī writing, of 1814 A.D.; ten lines in a page.

.Īśaucasaṃgraha-triṃśacchlokī, with commentary.

This MS. begins:

नत्वा गर्योशं शंभुं च सारदां गुरूमात्मनः । ऋाशीचसंग्रहत्रिंश्चोत्या व्याख्यां करोम्यहं ॥

Colophon: इति सूतकानिर्णयाचिश्चात्मूळसटीकग्रंथः संपूर्णः॥
For the same treatise see Weber, Cat. Berl.,
nos. 1093-97.
[GAIKAWAR.]

1752.

1699A. Foll. 136; size $9\frac{1}{4}$ in. by $4\frac{3}{4}$ in.; indifferent, modern Devanāgarī writing; ninc lines in a page.

Aśaucasmriticandrikā, a compendium of rules for removing impurity resulting from birth, death and other causes; compiled, for prince

Jayasinha (of Jayanagara), by Sudāśiva (with the family name Daśaputra), son of Gadādhara, and grandson of Vishnu. Rather incorrect.

It begins (somewhat corrected):

श्रीशं गिरीशं महसामधीशं
विम्नेशमंगं जनकं गुरुं च।
प्रग्रम्य सम्यग् जयमिंहभूपतेस्
तोपाय किंचित् कुतुकं तनोनि ॥ १ ॥
वंशे अस्मिन्दशपुजनामिन महान् विष्णुद्विजो अस्यस्वभूत्
सूनुसास्य सुधीगैदाधर इति ख्यातो जगत्माख्यया।
तत्पुजेण सदाशियेन विदुपा दृष्टा निवंधान्युरा
द्याशी, चस्मृतिचंद्रि का विद्या विद्वज्ञकोरेष्टदा॥२॥
श्राशीचस्य विनिर्णयो अस्ति वहुपु ग्रंथेपु विद्वज्जनैर्
उक्तो यद्यपि विस्तरेण तद्पि ग्रंथं ममेनं वुधाः।
प्राक् पश्यंतु समस्तगृद्यविहितं द्येकच लभ्यं निविति
दृष्ट्यं किमिति प्रयासयहुपु प्राचां निवंधेपु च ॥ ३ ॥
श्राशीचं नाम पुरुपनिष्टः कालस्वानाद्यपनोद्यः पिंडोदकदानादिविधेहीत्भतं ०

इति गर्भसावाद्याशीचिनिर्णयः fol. 4b; इति ब्रास्त्रणादि-वर्णीनां सामान्याशीचिनिर्णयः॥ खय विशेषणजनाशीचं ७०; - -इति मृतकसंकरिनर्णयः 150; इति व सवर्णजननाशीच व 17 a; ० असवर्णजननाशीच ० 19h; - - इति ० जननाशीचनिर्णय:॥ अय मरणाशीचनिर्णयः 39b;--इति ० अनुपनीतस्पिंडाशीच 48a; इति सगोत्रसपिंडाशीच • 48b; • असगोत्र • 51b; इति ॰ निहरसाशीच ॰ 54b; इति ॰ अनुगमनाशीच ॰ 56b; ॰ रोदनाशीच • 57b; there is a lacuna on foll. 59-60; इति दाहिनिमिसाशीच 0.60a; - - - इति ब्रह्मचारिमर-णविधि: 84b; इति व कुष्टिमरणविधि: ib.; इति रज्ञख-लामरण ° 85b; इति ° स्तिकामरण ° 86a; -- अथ महग-मनविधिः 91b;--इति $oldsymbol{\circ}$ सर्वज्ञाखासाधार $oldsymbol{\imath}$ नारायग्रविद्ययोगः 99b; - - इति प्रथमदिनकृत्यं 101b; - - इति ० सप्रयोग पड-ब्दाद्प्रायश्चित्रं 114b; इति श्रीपींडरिकपाजीरवाकरदीक्षित-कृतायामाशीचचंद्रिकायां(!) दश दानानि 116b; इति o उल्लातिधेनुदानं 117b, etc.

It ends: आहितारनेवैतानारिन:। पांवधयितादीनीलीकिकारनी अविधिना दहनं कुर्यात्॥ इति श्रीदशपुत्रोपनामकसराशियकृतायामाशीचस्मृतिचंद्रिकानामको ग्रंथसमाप्ति॥

For the author's *lingārcanacandrikā*, see Rāj. Mitra, Not., V., p. 267.

[II. T. COLEBROOKE.]

1753.

244. Foll. 91; size 12\frac{3}{4} in. by 4\frac{1}{2} in.; modern Bengalī handwriting; seven lines in a page.

Hāralatā-ṭīkā, or Sandarbhasūtikā, a commentary, by Acyuta Cakravartin, son of Haridāsa Tarkācārya, on Aniruddha Bhaṭṭa's Hāralatā, a treatise on impurity.

It begins:

यामुपास्ते प्रसादाय नरीनृत्वा महेश्वरः । भवभृतिकरों देवीमनपूर्णी नमामि तां ॥ शिष्याणामनुबोधेन श्रीमदच्युतशर्मणा । अनिरुद्धकृताशीचनिवन्धो विशदीकृतः ॥

तत्र तावत्पुरतः शिष्यविनीतिप्रवृत्तिभ्यामनुष्टितेष्टदेवतानित-मङ्गलिकीपितग्रन्याभिथेयप्रयोजने पद्याभ्यां निवधाति। प्रण-म्येति १।

For a MS. of the Hāralatā beginning, प्रयास्य पुरुरीकाक्षं पूर्वीचायेप्रवर्तिता। व्यास्या मन्त्रादिशास्त्राणां समास्त्रोच्य विविच्यते॥ see Rāj. Mitra, Notices, II., p. 372; cf. also the author's Śuddhiviveka, ib., p. 338.

स्य विदेशस्याशीचं fol. 30b; स्रय स्वाशीचं 42a; स्रय वर्णसित्रपाताशीचं 46a; स्रयाशीचसंकर: 46b; स्रय गभैसावाशीचं 52a; सिपासाद्यशीचं 59b; स्रयोदकादिदानं 73a; स्रय शोकापनोदनं 74b; स्रय पिग्रोदकादिदानं 75a; स्रयास्थिसंचयनं 86b; स्रयाशीचानकृतं ib.

It ends: इति हरिदासतकीचायात्मजन्त्रीमद्च्युतचक्रवर्तिना रचितयं टीका हारलतायाः सन्दर्भसूतिका समाप्ता॥

For a Smritisamgraha, or Smritipaddhati, by Aniruddha (Oāmpāhāṭīyamahāmahopādhyāya), see no. 1553.

[H. T. COLEBROOKE.]

1754.

2333. Foll. 259; size 11 in. by 5 in.; good, modern Devanagarī writing; nine lines in a page.

Śāntisāra, a compendium of rules for the propitiation of planetary agencies, and for

averting evil influences, by Dinakara Bhaṭṭa, (eldest) son of Rāmakṛishṇa Bhaṭṭa, and grandson of Nārāyaṇa Bhaṭṭa [A].

It begins:

श्रीरामकृषापितरं नत्वोमांवां सदाशिवं रामं। दिनकरशमी तनुते शांतिकसारं सुखाय विव्धानां॥ १॥ ग्रंथे अस्मन् शांतिसाराख्ये ये मयाशा निरूपिताः । तेषामादी सुबोधाय क्रियते बनुक्रमः स्फूटः ॥ २ ॥ कथितो ऽयुतहोमो ऽच लखहोमस्ततः परं। कोटिहोमस्तस्य चोका भेदाः शतमुखादयः ॥ ३ ॥ स्रादित्यादिग्रहाणां च प्रत्येकं शांतयस्ततः। शनिस्तृतिग्रेहस्नानं ग्रहयोगे च शांतिकं ॥ ४ ॥ विवाहादी गुरोः शांतिः प्रतिष्कृतादिशांतयः। विरुद्ध महत्ये जातिः जातिवैनायकी ततः ॥ ५॥ महारुद्रादिविधयस्तथा रुद्राभिषेचनं । लिंगस्य पार्थिवस्याय पुजाचंडीविधिस्ततः ॥ ६ ॥ दुर्गीकत्यो ज्य सर्पस्य संस्कारो वास्तुशांतिकं। रजोदशैनशांतिश्व शांतिवैधव्ययोगके ॥ ७ ॥ उक्तम्राकेविवाहो ऽथ गोमुखप्रसवस्तथा। तथा कृषाचतुर्देश्याः सिनीवा स्याश्र शांतिकं ॥ ७ ॥ शांतिः कुद्धाश्च दशस्य म्लाखेषाविधिस्ततः । ज्येष्टाशांतिस्ततः प्रोक्ता नख्नैक्ये च शांतिकं ॥ ९ ॥ व्यतीयाते च वैधृतां संक्रमे चैव शांतिका । नक्षत्राणां तियीनां च गंडांते शांतिकं ततः ॥ १०॥ उत्तरादी दिनस्यापि ख्ये विषघटीषु च। शांतिग्रहणजे अपुक्ता यमलोत्पत्तिशांतिकं ॥ ११ ॥ शांतिः सदंतजनने त्रिकशांतिस्ततः परं। सिंहादी च प्रसूतस्य गवादेः शांतिकं ततः ॥ १२ ॥ दिनमासाब्दभेदेन बालशांतिस्ततः परं । रोगर्क्षतिचिवारादिशांतयो ज्वरशांतयः ॥ १३ ॥ पंचके च मृते शांतिस्तिपुरकारमृते ततः। त्रिपादक्षमृते शांतिरीजशांतिस्ततः परं ॥ १४ ॥ ऋग्रगोपीडने शांतिः काकमैयुनद्शैने । वायसांतः प्रवेशे च पञ्चीसरदशांतिकं ॥ १५ ॥ कपोतस्य ततः श्रांतिः कृत्याशांतिस्ततः परं। विद्युद्धते तथा शांतिरुत्पातानां च लक्ष्यां ॥ १६ ॥ उत्पातपानकालम्ब शांतिः साधारणी ततः। देवताम्मोवृक्षवृष्ट्योजेलानां च विकारके ॥ १९ ॥

उपस्करविकारे च मृगपिक्षविकारके। स्वितिमित्रे गृहादेश्व पाते शांतिस्ततः परं ॥ १६ ॥ नानीत्पातेषु शांतिश्च मृतजीवनशांतिकं। उक्का आंतिरकाले च हिस्तिनो मद खागते॥ १९॥ हस्तिन्याश्च तथा धेनोमेंदे जांतिस्ततः परं। शांतिर्भेगे च दंशायां भंगे लिंगादिकस्य च ॥ २०॥ दुःखप्रदर्शने शांतिः पर्जन्याभावशांतिकं । साद्यो राजाभिषेकश्च प्रतिवर्षाभिषेचनं। सिंहासन्द्धत्रविधिदुर्गस्य विधिरोरितः ॥ २१ ॥ ०

It ends:

श्रीरामेश्वरस्रिस्तुरूदभूद्यो भट्टनारायणः क्षोगीपंडितमानखंडनजयी श्रीरामकृष्णस्ततः। मीमांसानयतस्त्रविदु दिनकरस्तस्मादभूतत्कृतिः सेयं शांतिकतत्त्वसारिवयया रामाय दद्यान्युदं ॥

इति श्रीमद्रामेश्वरसृनुनारायणसृतरामकृष्णात्मजदिनकरकृतः अांतिसार: समाप्त: ॥

See Rāj. Mitra, Bikāner Cat., p. 456; Burnell, Tanjore MSS., p. 138b.

[GAIKAWAR.]

1755.

2194. Foll. 212; size 11 in. by 5 in.; indifferent Devanāgarī writing of about 1750 A.D.; ten lines in a page.

Santisara [B].

[GAIKAWAR.]

1756.

Foll. 20; size 10 in. by 4 in.; fairly good, modern Devanagari writing; eight lines in a page.

The same work [C].

Incomplete. The MS. breaks off before the conclusion of the first section (lakshahomādipaddhati, which in MS. A. ends on fol. 39b).

H. T. COLEBBOOKE.

1757.

1741.

indifferent Devanāgarī writing of the latter part of last century; nine (foll. 78-89 ten) lines in a page.

a) Foll. 1-77 and 90-103 (paged 93-106). contain portions of Dinakara's Śāntisāra.

The MS. begins:

ओं खिस्त श्रीमहागणपतये ननः ॥ ओं खिस्त नीति मीतामिश्रनां भग खिस्त देव्यदिति नर्वेशः। खिस्त एमा अम्रो दाधात्नः ॥ १ ॥ खस्ति द्यापाप्धिवी ०

अय गरोशपूना fol. 2a; इति गरोशपूना। अय मात्रा पूजनं 5a; — इति दिनवारभट्ट श्रांतिमारे व्वविवाह-प्रयोगः 26a; — इति भविष्योत्तरपष्टीपृताविधिः समाप्तः 35b; — इति समायत्तेनपद्वति: ॥ 77a.

Fol. 90 begins: मुदोदेवताहोमे विनियोग: । स्रो चातापाड्°; इति जयाहोम: 91h; इति विवाहपद्धति: 100b; ॰ चतुर्चिकमें 102b; ॰ गोमुखप्रसर्विधि: 104a. This portion (a), marked zo in the margin, and दशक्रमधर्म[पद्धति supp.] जास्त्र on the fly-leaf, ends इ. शां एकनखनाज्ञातिप्रयोगः॥

b) Foll. 78-89 (not paged in the ordinary way, but marked 1-12 at the top) contain a fragment of the Prayogaratna.

It begins: अथ क्रमप्राप्ती विवाह: ॥ तत्र तावदप-योगितया किंचित्सं हो पेगोच्यते ॥ ०

इति ° मंडपदेवकादिप्रतिष्ठा fol. 83b; ° देवकोत्याप-नादि 84b; • नववधूगृहगमनविधि: 85a, etc.

This portion ands: इति प्रयोगराने अर्कविवाह: ॥ see above, no. 471 (MS. 2794, fol. 118).

[H. T. COLEBROOKE.]

1758.

178. Foll. 199; size 121 in. by 4 in.; fair Dovanagari writing, of 1806 A.D.; ten lines in a page.

Śāntiratna, or Śāntikamalākara, another treatise on lustrations, and the means of averting evil omons, by Kamalākara Bhutta, (second) Foll. 103; size 94 in. by 44 in.; son of Rāmakrishna Bhalla.

It begins:

नारायगात्मज्ञश्रीमद्रामकृष्णस्य सूनुना ।
कमलाकरमंज्ञेन प्रोच्यंने शांतयः क्रमात्॥
तत्र । एवं विनायकं पूज्य ग्रहांश्चेव विधानतः ।
कमेंगां फलमाप्नोति श्रियं चाप्नोत्मनुत्तमाम्॥

इति याज्ञवल्क्येन सर्वकर्मीगत्वोक्तेर्विनायकज्ञांतिरुच्यते । ० इति ° विनायकशांतिः fol. 70; इति ° सर्वेकमेखिनि-निर्फोयः। ऋष सर्वशांतिकप्रकृतित्वाद्वह्यद्यः 10b ; इति $^{f o}$ शतमुखादिकोटिहोम: 29b; इति ° नवग्रहयतः। खप प्रसव-शांतयः 35b; इति गंडांतशांतिः 39a; इति व कृष्णचतुरैशी-शांति: 416; इति सिनीवालीनुहशांति: 436; इति 0 दर्शशांतिः ॥ इति तिथिशांतयः ॥ ऋष नद्यवशांतयः । 45α ; इति ॰ ज्येष्टाशांतिः 47क; इति ॰ मूल्झांतिप्रयोगः 58a; इति व आस्त्रेपाशांतिः ६४०; इति प्रसवशांतिः ६४७; इति व एकनध्यजननशांतिः 64b; इति ० व्यतीपातादिशांतिः। अथ ग्रहणुणांतिः 96a:—इति ° च्चरोत्पत्तिनश्चन्रणांतयः॥ अथ राविज्ञांति: 120a; इत्यंगारकज्ञांति: 120b; इति वध्यांति: 121a, etc.; इति व सङ्घतसामान्यशांतिः । स्रथ नानोत्पात-शांतय: । 133α;—इति ο स्ट्रविधानं समाप्तं । अय वेदपा-रायग्रां 155 कः; इति वास्तुशांतिः। अधास्मित्पितृकृतो वास्तु-গানিদ্যান: 166 α ; इति श्रीमद्विद्वद्वंद्वपाद्यस्त्रीभट्टना-रायणम्दिम् नुभट्टरामकृष्णविरिचतः पौराणवास्तुप्रयोगः 171b; इति ॰ अर्कविवाहः 178b; इति ॰ रामकृष्णभट्टकृतो रुद्रसा-नविधि: 183b.

It ends:

श्रीमज्ञारायणास्थात्समजिन विवुधो रामकृष्णाभिधानस् तत्सूनुः सर्वेविद्यांबुधिनिजवुलकोकारतः कुंभजन्मा । दृष्ट्या नानानिवंधान् व्यरचयत्तुलं ग्रंथमच्जाकरास्थः पित्रोः पादाच्जभूंगो रयुपितपदयोः खत्रमं प्राथपच ॥ [(१. संश्रयं प्राप्य यानात्)

इति शतचंडीसहस्रचंडीप्रयोगः॥ (Rāj. Mitra, Notices, V., p. 270).

यो भारतंत्रगहनाखीवकर्णधारः ज्ञास्त्रांतरेषु निष्ठिलेष्यि मनेभेता। यो ऽत्र श्रमो ऽस्ति विहितः कमलाकरेण प्रीतो अमुनास्तु स कृती बुधरामकृष्णः॥

इति श्रीमत्यद्वाक्यप्रमाणपारीणरानेश्वरभट्टसूरिसूनुनारायण-भट्टसुतमीमांसकरामकृष्णभट्टात्मजकमलाकरभट्टकृतं शांतिरातं समार्भ॥ Foll. 68-95, written by a different hand, have been inserted there, but apparently belong to some other part of the work.

For another MS. of the work, see Bikaner Cat., p. 455; for a Śāntiratnākara, by the same author (probably the same work), see Burnell, Tanjore MSS., p. 138b.

The author wrote his Nirnayasindhu in 1611-12 a.d. [H. T. Colebrooke.]

1759.

160b. Foll. 206; size 12 in. by 4½ in.; legibly written, in Devanāgarī, in 1801 A.D.; ten lines in a page.

The same work, [H. T. COLEBROOKE.]

1760.

917. Foll. 80; size $12\frac{1}{2}$ in. by 4 in.; very fair, modern Bengali handwriting; seven lines in a page.

Śūntikatattvāmrita, a manual of directions for averting evil omens and propitiating astral influences, by Nūrūyana Śarman.

It begins:

नाता गोपीकानं माता च विविध[वि]बुधवाक्यानि । श्रीनारायणशर्मी शानिकतस्त्रामृतं तनुते ॥ स्रह्वतिसन्धुप्रमुखे तत्तन्मूले पुरस्णादी । नानास्थाने ये ज्यास्ते जस्मन् ग्रन्थे समासेन ॥

तत्र शानिलक्षणमाह स्मृति:। ०

It ends: धेनुं सुवर्षे च दिक्षणां दद्यादित्यर्थः ॥ इति
गरहशान्तिपरिच्छेदः ॥ and by a different hand: इति
श्रीनारायणशर्मेकृतं शान्तिकतस्वामृतं समाप्तं ॥

See Rāj. Mitra, Notices, II., p. 9; VII., p. 233. [H. T. COLEBROOKE.]

1761.

665a. Foll. 1-18; 4to.; size 11½ in. by 9 in.; European paper; fairly written, in Devanagari; fifteen lines in a page.

Mahāśānti, a treatise on expiatory and propitiatory rites, in two adhyāyas of 18 and 25 sections resp.

It begins: चों नम: श्रीवेदब्रह्मणे। श्रीहरि: चों ॥
महाशांति प्रवस्थामि यां प्राप्य महतों श्रियं।
ब्राह्मण: स्र्वियो वापि वैश्यो वाप्युपसर्जेति ॥
ब्राह्मण: स्रवैकामाप्ति स्रवियः पृथिवीजयं।
स्रवेतस्तु समृद्धिं च वेश्यः समिधगच्छति ॥
दिव्यं वा पाण्विं वापि द्यांतरिस्नमथापि वा।
महाशांतिः प्रश्नमयत्यद्धा भयमुष्ड्नितं॥

Chapter II. begins: खय नक्षत्राणामुपाचारं वस्यामो हत्त्वासाग्ने:(? खहतवासा खग्ने:) पुरस्तादहतेन वस्त्रेणोदग्दशे-नात्मन्यवसाय कृत्तिकादीन्यज्ञायावाहयेदावाहियणानि ०

It ends:

समाप्तेयं महाशांतिः प्रेमानंद् लिपीकृता । प्रतापोद्दंडमार्चेडकोलुकुरुक्प्रभोः कृते ॥

For the first part of this treatise see Weber, Cat. Berl., no. 1249. [H. T. COLEBROOKE.]

1762.

1730a. Foll. 44; size $8\frac{1}{2}$ in. by 4 in.; indifferent Devanāgarī writing; nine lines in a page.

[Navagraha-] Śāntipaddhati, a manual of directions for the propitiation of the nine planets, according to the Sāman ritual, by Śivarāma, son of Viśrāma.

It begins:

प्रयान्य तातं विश्वामं विश्वेशं जगदंविकां। ग्रहशांतिविधिं वस्ये सामगानां हिताय वै॥

Then follows a lacuna, space being left for some three or four lines; after which it proceeds:

गर्भोधानादिविवाहां तसंस्कारकमेसु क्रियमाणो नैमित्तिकः । संपदादिमलोहेशेन क्रियमाणः काम्यः॥ तत्र निये नैमित्तिके च न विहितकालिनिषद्धकालाद्यपेखा । काम्ये तु सर्वांगोपेतस्यैव फलवस्त्राद्विहिते एव काले खनुष्टानं । तस्माकाम्यस्तु ज्योति-विदादिष्टे प्रुभे ब्रिट कर्तव्यः । काम्ये ग्रह्यक्षे मंडपकुंडादि यथोक्तनेव सर्वे कार्यं॥ इति परिभाषा ॥ खथ कर्मक्रमः ॥ १

इति गरापतियूना fol. 3b; क्वृत्विग्वरणं 6b; स्वस्ति-वाचनं 7a; क्रीतुलवंधः 7b; ऋग्निस्थापनं 10b; ॰ ग्रहाणां स्थापनं 18b, etc.

It ends: चतुर्भिन्नेत्रायिनं प्रणम्य यथाविभवं ब्राह्मणा-संपूज्य इष्टाबेन संभोज्य दीनान्धकृपणेभ्यो यथाविभवमन्नादि दह्मा इष्टेंबेधुभिन्न परिवृतः खयं भुक्का ज्ञान्मानं कृतांच मन्तीत॥

इति विद्वन्मुकुटमाणिकानीराजितचरणकामलुमुक्कश्रीविश्रा-मात्मजिश्वरामियरिचिता नयग्रहाणामयुताहुतिहोमात्मिका शां-तिपद्वतिः समाप्ता ॥ सं ० १६०६ वर्षे माल्गुणविद् ७ मंदे लि ० चाः आशारामेण ॥

For the same author's Chandogānīyāhnika, see above, no. 455. [H. T. COLEBROOKE.]

1763.

1460. Foll. 409; size 8½ in. by 4½ in.; written, in Devanagari, by different hands, in the (16th or) 17th century; 9-15 lines in a page.

Mahārņava, a comprehensive work on expiations for removing and obviating diseases and evil influences resulting from deeds in a former existence (karmanipāka); compiled by Bhalla Viśveśvara, son of Pellibhalla, under the auspices of Māndhātri, younger son of Rājā Śrī-Madanapāla, and brother of Prithvīmalla (author of Šiśwakshāratna).

The work begins:

नमः सकलक स्यागभाजनाय पिनाकिने । नमो लक्ष्मीनियासाय देवताये गिरां नमः ॥ १॥ प्रवालाद्रिप्रस्यद्युतिनिचयपर्याययपुषे १॥ ३॥

Cf. Smritikaumudī, Aufrecht, Cat. Bodl., no. 653, verses 3-12.

यदिदिरानायपुरंदराद्येराराधितं ०॥ ३॥
प्रकृष्टचलकुंडलस्तवकपृष्टगंडस्थलं ०॥ ४॥
काते कृतागित ०॥ ५॥
स्नात्तेद्वसीमगुणडाकजुलांबुराज्ञाय् ०
स्रोरानपालनृपितिभुँगनेकरानं ॥ ६॥
तस्यानुनो भरहपाल इति प्रसिद्धः ०॥ ०॥
सुतो बस्य जातः सुकृतोन्नतस्य ०
नासा हरियंद् इति यथस्य ॥ ६॥

तस्यात्मजो अनुहतुलप्रतापः साधारको भृतिपतिवैदान्यः।० Tu e n पंधि चिह्न विह्न को ति ।। १०॥ अस्यात्मजः श्रीमदनेन नाम्ना । १९॥ यः कृपानारामान् ।। १२॥ Aufr., Cat. Bodl., [no. 651, v. 17. परिशोलयता कलाकलापं विद्धानेन च भूरिशः प्रबंधान्। मदनेन महीभृताथ येन प्रियता नृतनभोजराजकीर्तिः॥ १३॥ पुत्रेष् सन्खिप कलत्रयुगे ज्य तस्य पुत्री जगत्त्रयविमृत्वरकीर्तिपुरी। जाती प्रियावतितरां प्रथमप्रमृती नीती महोन्नतिमनल्यगुर्योविनीती ॥ १४ ॥ उदारशीली सुमनोविलास-मनोज्ञवृंदावनकेलिलोली । यशोदयावधितमंगलांगौ यो रामकृष्णाविव संप्रतीतौ ॥ १५ ॥ यच्छेशवानुकरशंन युवान वृद्धः शक्नोति कर्तुमपरः श्रुतसह्यो अपि। दानं निदानमिखलाधिननाधिसद्धेः कीर्तिर्दिगंतवितता च यतस्तदीया॥ १६॥ स्रप्रतिमल्लः पृथिव्यां पृथीमल्लस्तयोरभूज्ज्येषः। अपरो मांधातृगुर्योमांधाता गीयते जगति ॥ १० ॥ सो व्यं स्कृतविधाता रिप्कुलजेता तनीति मौधाता । विद्वन्युक्षेन मितमान् सत्कृतिरानं महार्थीवं नाम ॥ १६ ॥ श्रुतिस्पृतिपुरागानि समालोक्य यथामति । 90 11 निवध्यते (विरच्यते C) समामेन निवंधो व्यं महार्यावः ॥

[Here the present MS. (A) inserts the following five verses (some of which occur again at the end of some chapters), and a short prose section:

पेहिमट्टात्मजः(!) श्रीमान् भट्टविश्वेश्वरः सुधीः ।
महार्योवाभिषं स्मार्ते निवंधं कुरुते कृती ॥ २० ॥
मितर्येषां शास्त्रे प्रकृतिरमणीया व्यवहृतिः
परा* शीलं साध्यं जगित सुजवस्ते कितपये ।
चिरं चिन्ने तेषां मुकुरतलभूते स्थितिमियाद्
इयं व्यासारस्यप्रवरमुनिशिष्यस्य भिषतिः ॥ २१ ॥

माता पुरवचित्रकीर्तिविभवा यस्यांविका नामतः
शाकत्यापरमूर्तिरायेचरितः श्रीपेहिमट्टः (!) पिता ।
सो श्र्यं कौशिकवंशभूषणमणिः श्रीभट्टविश्वेश्वरो
चेदे स्मातमते नये च सपदे वाक्ये कृती वर्षते ॥ २२ ॥
दुय्कमपाकजितामयकिताना
साक्रमेश्वरिमासुदितं मुनींद्रैः ।
तत्सांगजातमितरोक्तिविधानपश्चं
वस्त्यामि रोगनिखिलाज्ञिनिवहिणाय ॥ २३ ॥
सनोविष्यकः सरवः क्रिके कार्यविश्वरः ।

रनोविपाकः परतः कित्तेते कालनिर्णयः। कृतं च हायनस्येति निवंधे अस्मिन्ननुक्रमात्॥ २४॥

then follows a short passage: ननु कयं कर्मविपा-ककालिनियोयवार्षिककृत्यानां पीवीपर्ध । o ending

इति पेहिसट्टात्मजभट्टविश्वेश्वरविरिश्वते महार्खेवाख्ये कर्मीव-पाके संगतिः समाप्ता ॥ अथ वस्यमाणसकळ ०]

तत्र तावद्वस्थमाणसक्छकमोपयोगित्वेन कर्मविपाकरूपरो-गादिनिवृत्त्र्यं प्रायिश्वज्ञादेरवञ्चकांच्यता प्रतिपाद्यते। तद्यथा ०

The work consists of forty chapters, or waves (taranga), the first seven of which (ending fol. 235b) treat of prāyaścitta, as a religious observance for the improvement of a man's future prospects; while the remaining chapters deal with karmavipāka more especially, and aim at "taking away the gripe of a particular malady." While the former section draws its prayers and invocations largely from the Veda, particularly the Yajurveda; Purāṇas and Tantras have supplied most of the materials for the second section. The authority most frequently laid under contribution is the Sātātapīya Karmavipāka. The following may serve as a specimen of the endings of chapters, and the subjects treated:

महार्णवास्थे महित प्रवंधे

माधानृनाम्नो महनात्मजस्य ।

सत्तर्मरातीयनिदानमाद्यस्

नुगस्तरंगो अयमगादगाधः ॥ fol. 6a;

इति शातातपीयकमैविपाकोक्तपरिभाषा 9a; इति जमद-गिनप्रोक्तः कूप्मांडहोमविधिः 11a; इति वीधायनोक्तः कूप्मां-डहोमविधिः 12a; खाज्यहोमविनियोगः 19a; इति कूप्मां-4 = 2

^{*} Thus also A, B, C at the end; see Madanapārijāta, ed., Bibl. Ind., p. 128.

डहोमानुष्टानक्रमः ॥ ९ द्वितीयस्तरंगः ॥ 27b; इतापस्तंत्रीयो गणहोमितिधिः 29a; चह्रहोमितिनयोगः 37a; इति तृतीयस्तरंगः 42a; इताप्रस्तायनयोपशांतिः 52b; इति तैत्तिरीययोपशांतिः 75a, etc. Up to fol. 50, and on foll. 73 -75, the mantras are accented.

The chapter on vināyakaśānti, referred to in the author's Smritikaumudī (Aufrecht, Cat., p. 277a), is found on foll 155a-160b of the present MS.

The last few leaves of the MS. have been partly restored by a more modern hand.

It ends: इति मेपग्रहहरणं॥

मितर्येषां शास्त्रं o see above॥ १॥

कविराधुनिकश्चिरनानो वा

न विशेषः क्षचिदस्ति सज्जनानां।

इयतेव जितं मया यदेषाम्

स्रतिस्ठोकेषु गुर्गेषु पक्षपातः॥ २॥

इति श्रीपंडितपारिजातकभट्टारमञ्जेत्यादिविरुद्राजीविरा - जमानश्रीमदनपालपुत्रस्य मांधातुर्निषंधे महाखेवाभिधाने कर्म- विपाके ग्रहमकरणं समाप्तं॥ समाप्तश्च महाखेवनामनिषंधः॥ [H. T. Colebbooke.]

1764.

2152. Foll. 404; size 11 in. by 5 in.; good, large Devanāgarī writing, of about 1750 a.d.; ten lines in à page.

The same work [B].

This copy ends, foll. 395b-396u: इति मेपग्रहहरं॥

मतियेंघां १॥१॥

महार्यवाख्ये महिते प्रवंधे

मांधातृनाम्नो मदनात्मनस्य ।

सत्कमेरात्नाविक्षभृद्य(!) चत्ना
रिशस्तरंगो अयमगादगाधः ॥ २ ॥

·समाप्तो ऽयं महार्गीवनामा निबंध: ॥

Then follow eight leaves, containing a list of contents, written in triple columns.

· [GAIKAWAR.]

1765.

3251. Foll. 410; size $7\frac{3}{4}$ in. by $6\frac{1}{4}$ in.; written, in the Śūrada character, on birch bark, by two different hands; 15-17 lines in a page. The same work [C].

The first leaf is missing, the second leaf beginning with the last pādu of verse 4 (प्रकृष्ट-चल °) of the introduction, viz. महः किमपि मोहनं कपटश्चितं-- this leaf, as well as the next, is however sadly injured through the bark having pecked off.

A facsimile of one of the pages of this MS. has been published in the Palaeographical Society's Oriental Series, part IV., with a descriptive account by Dr. Haas. The writing material used being of a very delicate nature, the MS. has to be handled with extreme care. It is wrapped in a plain case of limp leather, stamped with an ornamental edging.

The MS. ends on fol. 401a with the same two ślokas as MS. A, but the second is slightly defective; whilst of the colophon the copyist only wrote sta with the same two works.

Several lacunge occur in the body of the work, esp. one extending from fol. 1495 to 160a.
[G. BÜILLER.]

1766.

201. Foll. 99; size 10% in. by 4% in.; fairly good Devanagari writing, of 1639 A.D.; ten lines in a page.

Karmavipākasāra, a digest of directions for the expiation and removal of the evils resulting from sins in a former existence, especially maladies of all kinds, by *Dinakara*, son of Rāmakrishņa and *Umā*, and grandson of Nārāyaņa Bhatta. It begins:

> प्रामृतीमा प्रमूर्य तनयमिह पिता रामकृष्णाश्च सो व्यं प्रायश्चित्रेषु सारं दिनकरविषुधः शांतिकानां च सारं।

कृत्वाचो कर्नपाकेष्यखिल वृथमुदे सारमेतं तनीमि श्रीरामां श्रियभावादयमपि भजतां ख्यातिमु चेर्थरायां॥१॥ ग्रंचे कर्मविपाकीये ये मयाचाँ निरूपिताः। तेपामादी सुबोधाय क्रियते अनुक्रमः स्फुटः॥ २॥ प्रारम्भनाशो दानादेः प्रायश्चित्तेः समुचयः। रोगायां नारतस्येन द्वादशान्दत्वधैकं॥ ०

This anukramaņikā consists of 50 ślokas, ending thus:

दारिख्यहारि धनदं मूर्तिदानं ततः परं। श्रीमृक्तस्य विधिस्तद्वद् रानदानं समृद्धिदं॥

नन्वनिष्टहरात्वाविशेषाच्छांतिककमैविषाकयोः को भेदः । उच्यते। भाष्यनिवारकमै विषाकत्वं। कमैविषाकशब्दश्च कमैणां विशेषेण पचनिमित युत्पत्ता व्याध्यादिषु मुख्यः। तद्विषाका जात्यायुभोगा इति पातंजलसूत्रात्। तिववतिककमैसु लाख्यायाः।

It ends: इति श्रीसूत्रं हेमाद्री संवर्तः ॥
समुद्रज्ञानि रालानि नरो विगतकस्ममः ।
द्व्या विप्राय महते प्राप्तोति महतों श्रियं ॥
श्रीरामेश्वरमूरिसूनुरुद्भूद्यो भट्टनारायणः
श्रोणीपंडितमानखंडनजयी श्रीरामकृष्णस्ताः ।
मीमांसानयतस्त्रविद् दिनकरस्तस्मादभूत्रकृतिः
सेयं कमैविपाकसारिवषया रामाय दद्यान्तुदं ॥

इति श्रीमद्रामेश्वरसूरिसृतुश्रीमन्नारायणसुतश्रीमद्रामकृष्णसुतिद्नकरकृतः कमैविपाकसारः समाप्तः ॥ संवत् १६९६ समये
वैशाखवदी चैढशीयरश्रुभदी लिखितं ख्रचपतीब्राह्मण कासिके
वाशी(!) ॥

See Rāj. Mitra, Notices, VII., p. 303. A different work of the same title, Bikāner Cat., p. 405. [H. T. COLEBROOKE.]

1767.

2652. Foll. 250 (wanting foll. 1, 8, 31, 41, 43, 161, 163, 191, 218, 227-34; double nos. 99, 118, 144); size 10 in. by 6 in.; careless Devanāgarī writing, of 1533 A.D.; nine lines in a page.

Sāragrāha-Karmavipāka, a similar digest, by one who calls himself the eldest son of Kāhnaḍa, or Kānhaḍa (i.e. Kṛishṇa), and grandson of Padmanābha.

The work seems to have been compiled, in 1384 A.D., under the patronage of Karnasinha, minister to King Durgasinha of śrī-Nanda-padra(?), son of Mangala Bhūpūla.

The present MS. commences in the fourth verse of the introduction; but the beginning, as well as some of the defective verses further on, are here supplied [in brackets] from a collation of four Bombay MSS. kindly sent by Professor R. G. Bhandarkar:

यो देवः किल पर्वसर्गसमये संस्मर्यते ब्रह्मणा यश्चादी सुरिसद्वदैत्यमनुजैरभ्यच्येते कर्मणा। विम्नवातविधातजातकितनं कुंढं कृठारं करे विश्राणं तमुपास्महे गजमुखं सिद्धेः परं कारणं॥ १॥ वंदे विश्वनुता पितामहसुता वाग्देवतामेव ता यस्याः पुरवयदप्रसादद्खिताशेषोग्रजाझो जनः । उद्यापावैग्रचंद्रसांद्रितस्थापायोधिवीचिळ्टा-निर्णिक्ताननवर्णवाक्यनिकरैर्विड्वत्सु संदीव्यति ॥ ३ ॥ तमादिदेवं जगतामधीशं चतुर्मुखं ध्यानजुषं प्रपद्ये । चराचरं यत्मरणाद्वभव विद्यास्तयाष्टादश यन्मुखेभ्यः ॥ ३ ॥ विश्वतातारमीशं दलितदनुसृतं मुक्तिदं भक्तिभाजां विष्वयूपं विशुद्धं विबुधनन्यनप्रीतिदं योगिगम्यं। विष्णुं कालग्रसिष्णुं करकहितग]दाशंखचक्राज्यमं पापं विद्रावयंतं भवजभयहरं ब्रह्ममूर्तं प्रपद्ये ॥ ४ ॥ देवं सुधाकरकळाकिलातेत्रमांगं त्र्यक्षं त्रिश्र्थरमद्भितावृतीगं । कोपप्रसादमतिवर्जितमुग्रवीर्य वंदे सुर्पिगणं सिद्धतनं वृषां कं ॥ ५ ॥

अप ॥ दृष्टं यदन तत्तसमानीता सारं हि शास्त्रतः ।
ग्रंथकर्तुरथो व्यक्तिः प्रोच्यते परमार्थतः ॥ ६ ॥
[राजा] यत्र सुरे(ी. पुरे) सुरेश्वरसमः श्रीदुर्गिसंहो महान्
श्रद्धा यस्य तनोः पदे च महिषी धन्यांविका राजते *।
[यासाविव्य]धुरां परां कल्प्यति श्रीक्योंकंठीरवः
कस्तद्वर्थियां श्रमः श्रितितले श्रीनंदपुर्वो(पहं Bo.)

[तस्मिन्॥

चिधः ॥ ७ ॥

^{*} रापते MS. In the only Bomb. MS. which has this sloka, this pāda reads thus: सधींगे ननु यस्य पट्ट-महिषी-यांचिका राजते।

येनादौ] जगदीश्वरेख हिभना(जनता Bo.) मयौदया [स्थापिता

ये दायेन समुज्जाविनभृता धर्मदुहो नाशिताः । सोहं(1. इयं) संप्रति दुर्गिसंहनृपते(ति Bo.)गों वावतीयाँ-शितस् (डतस् MS.)

तत्रतसर्विनिदं करोति यदहो नात्येन निष्पद्यते ॥ ७ ॥ तस्मिन् राज्ये

वेदचास इव प्रपंचचतुरस्ति छिप्यतां नाटयम् स्वासी द्विष्यपुराणपाठिनरतः स्वाचारवान् श्रुद्धधीः । विख्यातो भुवि चित्रकूट इति वै यो नागरज्ञातिपु प्रज्ञागर्वितवाचकेषु धिपणः श्रीपद्मनाभाभिधः॥ ९॥

तस्यात्मजः बाह्रडदेवनाम्मा(1. नामा)
व्यासः प्रयासिकमितः सुपुर्यः or खे ।
गयाप्रयागादि विगास तीथीव्यानेकशों कं (1. गं) विमली चकार ॥ १०॥

[य]स्त्वगर्यकृतपुर्यसंचयै[रू]हधार निजपूर्वपूरुषान् । उद्यमै[क]निधिरुज्ञमात्मधीज्ञीतमंडनमिहावभासते॥११॥

तस्य वश्यमनसः सुतो व्यजः शास्त्रसारकृतसंग्रहत्रजः । लोकशोककरकमेकृतनः (नं v.l.) शास्त्रशस्त्रमिदमावयंथ सः ॥ १२ ॥

शास्त्रेभ्यः सारमादाय केवलं ग्रंथधारणं । तस्मादस्मासु तुष्ट्याचैतु(ी.तुष्यंतु) मूरयः शास्त्रपारगाः॥१३॥

तद्यया तथ्यमेव सिद्धं(द्व v.l.)नृपतिभतृहरिवाकः । नमस्यामो देवान्ननु हत्तिविधेस्ते अप वश्गा विधि ^{o} तस्माद्यंपनश्च । $[(Bh.,\ N\bar{\imath}t:\ 92\ or\ 94)$ ॥ 98 ॥

यदैहिकामुप्मिकभावसिडं
बुद्धा वियुक्तमृत बुद्धिवृद्धं ।
यान्तर्मे दैवास्यमिह प्रसिद्धं
मुभामुभं नौमि तदीशनद्धं ॥ १५ ॥

तत्र मादं(तत्राप्परं Bo.) दुःखकरं नराशां श्रुभेतरात्कर्ने निरीक्ष्य पाके । यदूचुराद्या मुनयो विचाये निजायेचुद्या विविधप्रकारं ॥ १६ ॥

गर्गों मनुगौंतमयाज्ञवल्की बोधायनः सुस्रुतज्ञालिहोत्रौ । शातातपः प्राणिगणानुकंषी पुराणकर्ता यदुवाच वेधाः ॥ १९ ॥ नानाभेदेषु वेदेषु यद्यदुक्तं मनीपिभिः।
धर्मेशास्त्रपुरायोषु कर्म किं पाकरुष्ययं ॥ १६ ॥
किंचित्रगीतीतमाचापि किंचित्
किंचित्रगीतीतमाचापि किंचित्
किंचित्रगीता मुश्रुताच्यालिहोत्रात्।
मन्नादिभ्यः सत्यवत्याः मुताच
पौरायोभ्यः सात्मादाय किंचित्॥ १९ ॥
विद्वज्जनविनोदाय हिताय भुविनां(1. भ ०) भुवि।
सारग्राहमिदं नाम्ना साम्नायं शास्त्रमुद्धरे॥ २०॥ ०

Fol. 5b: इति सारमंग्रहे(!) कमेविपाके दैवकल्पनाप्रकरणं ॥ अप प्रकरणाधिकारमंख्या ॥ तत्र
मीलिगिनृपतिविरिचितं कमेविपाकं यतः पुरम्कृत्य ।
रिचतो ग्रंपस्तस्मात्प्रधिमं नाम तस्यापि ॥ १ ॥
ग्रंपे प्रकरणान्यत्र पंचपंचाशदेव हि ।
अधिकाराः पंच युक्ताश्वत्वारिशत्समन्विताः ॥ २ ॥
शतत्रयं परिख्याता दानानां(!) शांतिकारणं ।
पंचाशद्विस्पेतानि अष्टी चैव शतानि तु ॥ ३ ॥

चत्वार्थेव सहसाणि ग्रंथवृतश्चोकानि संख्या प्रकीतिताः(!)।

एवं प्रवे श्वेतसंख्या प्रकीतिता ॥

एवं मयाधिकाराणी संख्या ग्रंथस्य च स्मृता।

न संश्यो जब कर्तव्यो न न्यूनमधिकं भवेत्। अथ सारग्रहणं।

पट्सप्ततिसमायुक्तं विज्ञानेशाच्छतद्वयं । पंच बोधायनीयानि गृहीतानि शतानि च ॥ °

Thus the author states that his compilation is principally based on Maulaji Nripati's Karmawipāka, 1000 ślokas (in round numbers) having been taken therefrom, interlaced with quotations from other sources (Vijāāneša, Baudhāyana, Śātātapa, Dānakhanda, Ācāradāpa, Jāānamandala, Āyurveda, Bālacikitsā, Purāņas (of which he knows eighteen), and other works, the whole amounting to 5200 ślokas. After this statement he proceeds: अय नेटिंगः।

नत्ना श्रीश्मुमेशदंतिवदनी शक्ति ग्रहान् बाडवान् पुष्पानां तु निजापराथ[ज]नितं दंडं विधायाधुना । श्रीमान्मीलगिभृषतिः खविहितं धर्म ग्रजापालनं सम्यक्षतुमपुष्परोगशमनं बूते विधि शास्त्रतः ॥

शास्त्रत इति तदाह ।
पुराणन्यायमीमांसाधमेशास्त्रांगमिणिताः ।
वेदा स्थानानि विद्यानां धर्मस्य च चतुर्दश ॥ ०

स्वीदेशेन व्याध्यः ित. 15a; स्रथ स्त्रीणामाचारवा-कानि 16b; इति ज्ञानमंडलोकस्त्रीकमैविषाकः 20a; इति ज्ञानमंडले पुरुपकमैविषाकोहेशः 21a; स्रथ प्रायिश्वत्तलक्षणं 22a; इति श्रीमद्विरिचते मारग्राहे कमैविषाके प्रायिश्वत्ताधि-कारः 54a; इति सारग्राहे कमैविषाके १ चांद्रायणविधि-निर्णयः 58a; इति श्रीमद्विर[चिते कमै]िवपाके ऐहिककमै-प्रायिश्वत्तानि 63b; इति सवैशास्त्रमारग्राहे(!) कमैविषाके सिवरिचते प्रायिश्वत्तग्रहणे प्रायिश्वत्ताधिकारः ॥ श्रथ दान-प्रशंसा । 75a; इति दानसंकल्पप्रयोगविधः 98b; इति श्रीमद्विरचिते कमैविषाके सारग्राहे प्रतिकरणव्यवस्थाकरणं 102a, etc. It ends:

> वदनं प्रसाद[सद]नं सदयं हृदयं सुधामुची वाचः। करणं परोपकरणं येपां केपां न ते वंद्याः॥

इति सारग्राहो नाम वृद्धकमैविपाकः समाप्तः ॥ समाप्तं चेदं कमैविपाकनाम धमैशास्त्रं ॥ संवत् १५ छापाढादि ९० वर्षे छात्रनपुदि १ दिने उल्लेपि ॥

One of the Bombay MSS., which will be described in Prof. Bhandarkar's next Report, here adds the following verses kindly placed by him at my disposal: अथ समय:॥

ञ्चादी बभूव भुवि विक्रमभानुनामा भुवल्लभान्यनुपिसद्धशिरोल्लाम । तत्प्राज्यराज्यसमयातिगतांतरिक्ष-वेदान्निताब्धिविभुसंख्यशर ऋतेषु (Samv. 1440) ॥ शाके रसोत्तरशतेषु गतेषु राम-ह्योगिनितेप्(Saka 1306) दियतेषु सहायिनेषु । मास्यकेतापविषमे किल शुक्कनाम्नि रहोशरिकरमणीयवलक्षपक्षे॥ तियौ स्कंदाधिसंख्ये च भ्राजद्राज्ञात्मजाहिन । रुप चुन्ने विशाखाख्ये योगे सति शिवाद्धये॥ सुरपतिपुरधृतमुद्रे समुद्रे सकलकलाचंद्रे । श्रीनंदपतनगरे(!) पुष्पचयैरुझसङ्गद्धे ॥ श्रीमन्नंगलभूमिपालतनये श्रीदुर्गसिंहे नृपे राज्यं ज्ञासित ज्ञान्त्रतं विजयिनि खोर्णीवृतां तन्वति। तत्साचिव्यध्रंधरे सुचतुरे मन्तीश्वरे दातरि व्यापारान्यरिशीलयत्यनुदिनं श्रीकर्णेसिंहे सित ॥ मन्यवं(1. मयैवं) सीम्यसमये विपानः पूर्वनर्मणां। सारग्राहाभिधः श्रेष्ठस्तेनेवायं समुद्धतः ॥ याद्रग्रंचेषु मे दूष्टं तश्चचैवोद्भृतं मया । सुसंबद्धमसंबद्धं प्रसीदंत्वत्र सूरयः॥

Cp. Bhandarkar, Report, 1882-3, p. 63, and Cat. of Deccan Coll., p. 251 (where the work is called *Sārasamgraha*, as at fol. 5b of the present MSS.); Cat., p. 139 (*Sārasamgrāhaka*).

[GAIKAWAR.]

1768.

84a. Foll. 109; size $10\frac{3}{4}$ in. by $4\frac{3}{4}$ in.; legibly written, in Devanāgarī, in 1770 a.d.; fourteen lines in a page.

Kurmavipāka, another work on expiatory rites to be performed with the view of averting evil influences, by Bhaṭṭa Śankara, son of Bhaṭṭa Nīlakanṭha.

It begins:

दिवाकरपदद्वंद्वं फल्डंद्वप्रदायकं। चैलोक्यतमसो नाज्ञकर्तृ तत्म्यसम्यहं॥ १॥

See Aufrecht, Cat. Bodl., no. 659 (transcribed from the present MS.), where a list of authorities is given.

It ends: शीतचरनाशे गुडूचीसनिधः। कत्यार्थं मध्वक्रा लाजाः॥ इति त्वरितरुद्रप्रयोगः॥

इति श्रीमीमांसक<u>भट्टनीलकंटात्मजभट्टशंकर</u>कृती <u>कर्मीय-</u> पाकः समाप्तः॥

Regarding the author, see above, no. 1464.

[H. T. COLEBROOKE.]

1769.

2700. Foll. 417, two of which (875 and 376) are wanting; size 9½ in. by 4½ in.; legibly written, in Devanāgarī; seven lines in a page.

Vidhūnamālā, a treatise on ceremonies to be performed with a view to averting evil influences, by Nrisimha Bhaṭṭa.

It begins:

प्रयाम्य लंबोदरमुत्तमानां संतोषदं सर्वेषुराखदृष्टं ।
धर्मीर्थकामच्यवहारिसञ्जे करोमि शुद्धार्थविधानमालां॥१॥
तत्रादौ पुष्पवतीविधानं निरूपते। प्रथमतीं दृश्यमानं रजः
साध्वसाध्यिति विविच्य साधुन[ः] प्रतीकारः कथ्यते। ०

इति ॰ प्रयसतौँ रजोजोषहरिवधानं $fol.\ 4b$; ॰ विकृति-प्रसवजनितविद्यनाञ्चनिवधानं 6b; ॰ यामस्रोत्पन्निविधानं 8ω , etc.; ॰ नवग्रहपोडाञ्चनविधानं 20b; ॰ वाग्यसग्रहिवधानं 21a; ॰ हिस्सपादग्रहपोडाञ्चातिविधानं 22b; ॰ कर्णग्रहपी- डाञ्चनविधानं 23a, etc.;-- ॰ विवाहन्नतवंधेमु मातृरजोदोप- जित्तविग्नहरिवधानं । अथ पुर्याहवाचनं 411a.

It ends: इति खिस्तिवाचनं ॥ इति श्रीविधानमालायां श्रीमनृशिंहभट्टिविरिचतायां सर्वेकामसिद्धिदं खिस्तिवाचनाख्यं नाम विधानं २३९॥

प्रकरणानि डिशतचत्वारिंशत्मलश्रुतिसहितं ॥
समाहतिनदं शास्त्रं सर्वेशास्त्राथेसंग्रहात् ।
विधानमालिकास्यं हि प्राणिनामुपकारकं ॥ १ ॥
धर्माथेकामशास्त्रेभ्यः संगृद्धालंकृतं मया ।
उद्धृतं सर्वेषुप्पेभ्यो यज्ञस्यान्मधुमिक्षकं ॥ २ ॥
ग्रंथस्यास्यानुरागेण मयानुग्रहणेन वा ।
संतोषयंतु विद्वांसः सचेतांसि (1. स्व ०) समंजसा ॥ ३ ॥
वैराटे विषये अस्ति चंदनिगरेगैव्यूतिमात्रे पुरं
देव्याः प्राक् सुमनोहरं वसुमतीतीरे अग्रहारो महान् ।
तत्रायो अत्रक्तलोद्धयो गुणिनिधः श्रीमानृसिंहो डिजश्
चक्रे शास्त्रिमदं नृणामुपकृतिं संधाय चित्रे निजे॥ ४ ॥
विधानमालां ग्रिथातां मयात्र
गुणानुसंधानिवराजमानं ।
प्रभेयसारैः सुभगां पवित्रों
कुवैतु कंठेषु निज्ञेषु धीराः ॥ ५ ॥

इति श्रीनृप्तिहभट्टविरिचिता विधानमाला समाप्ता ॥ संवत् १९३२ समयनामकाज्ञिकमुदि ९ शनैश्वर समाप्त ॥

[MACK. COLL.]

1770.

921. Foll. 192; size 10\frac{3}{4} in. by 4\frac{1}{2} in.; legibly written, in Devanagari, about the middle of last century; ten lines in a page.

A commentary on the preceding work (?by Viśvanātha, son of Hari). It begins:

यो धान्वंतरशास्त्रमधैचतुरः कारुस्यरानाकर-सीजन्यामृतपूर्यमानसलसच्छीशंभुचितः सदा। भूपालालिकलालनीयचरणडंडस्य सूनुहैरेर् भूविस्तारियशाः सदा जयित सन्नीविश्वनायः सुधीः॥१॥ प्रसामय लंबोदरम् १ २ ॥ विधानमालेति ग्रंथं नामधेयं तच्चान्वर्धं विधानानां मालेव मालापरंपरेत्वर्थः । विधानं विधिः । ०

The commentary is not quite complete.

It ends: इति श्रीविधानमालायां पितामहस्मृतुक्तं सर्वेदियोषु धर्भवाहनधर्मचारिकाविधानं संपूर्णे। this section (236) ends at fol. 402b of the preceding MS.

[H. T. COLEBROOKE.]

1771.

1745a. Foll. 40; size 8½ in. by 3¾ in.; good, old Devanāgarī handwriting; eleven lines in a page.

Lakshahoma-paddhati, a manual for the performance of the Lakshahoma, for the propitiation of the various planetary agencies, by Kāśī Dīkshita, son of Sadāśiva Dīkshita.

lt begins: अय लखहोमपद्धति: ॥ तत्र तावत् नानादे-वतोहेशेन वस्यमाखनानामंत्रेः सर्वपापश्चयार्थं परममुखप्राप्यर्थं क्रियमाखन्तेकि: ।] उक्तं च यहत्पाराशरेख ॥

खयातः संप्रयक्ष्मामि द्विजेंद्राः श्रूयतामिदं ।

लद्यहोमविधि पुरसं कोटिहोमविधि तथा॥ ° 22 ślokas

इति वृहत्पाराशरे शांत्यध्याये लक्षहोमिविधिः ॥ प्रायिश्वस्पर्धे गायच्या लक्षहोमः कार्यः । गायच्या तिलहोमसहस्रे चैकः प्रा-जापत्य इति । ०

चय पुरुषाहवाचनं ॰ मातृकापृता िं। 6a; इति नांदी-श्राद्धं। स्रथ वरणं 9a; इति चृत्विग्यरणं। ततो वास्तुपृत्तनं 10a; स्रथ स्निग्यानं 22b, etc.

It onds: मर्योन्फामान्यामोति स्तर्गे लोके महीयत इतादि प्रागंव लिखितं॥ इति लख्होमपद्यतिः समाप्ता॥ इति श्रीयाज्ञिकसदाशियदीखीतमुतकाशीदीधितकृता लख्होमप-इतिः समाप्ता॥

[H. T. Colebrooke.]

1772.

2016. Foll. 6; size 9 in. by 33 in.; fairly written, in Devanagari; nine lines in a page; worm-eaten and injured by wear.

[Yati-] Ārādhanaprayoga, a manual of rules and formulas for the propitiation of ascetics.

It begins: अथ यतीनां समाराधनप्रयोगः॥ स च पार्वगत्राद्वानंतरं ग्रः स - - - स चैवं ॥ कृतनित्यक्रियः मध्याह्रे मोडणाष्टी चतुरो वा ब्राह्मणानाहूय कर्ता--- राचम्य पवि-चपाणिः प्राणानायम्य देशकाली संकीत श्रीनारायणप्रीत्यं ब्रह्मीभूत - रो: आराधनं करियो॥ तदंगे ध्यां पाद्यं च करियो॥ The mantras are accented.

Fol. 5b: अनेन ब्रद्धीभृतस्य गुरोः खाराधनास्थेन कर्मणा तेन श्रीनारायणः प्रीयतां न मम ॥ ततः सुहृ बुक्तो भुंजीतेति ॥ यतीनां पुर्वितिथिसमाराधनप्रयोगः ॥ ततः प्राप्तदशमीमहालय-तीर्यप्रयुक्तादिष्याद्वानि कुर्यात् ॥ 0 8 lines ॥ विश्वष्ट: ॥

> चतुर्विधानां भिष्युणां जातिबंधुमुतादिभिः। रकाद्शे हि(? जहि) कर्तव्यं श्राद्धं तेपां तु पावैगां॥

इति आराधनप्रयोगः समाप्तः ॥ शके १७१९ पिंगलनामसं-यत्मरे कार्त्तिकणुद्धपौर्णमा मंदवासरे इदं पुस्तकं नेनोपनामेन गणेशात्मकप्रभाकरेण लिखितं॥

On the front and back pages the treatise is called "Yatīnām puņyatithisamārādhanaprayoga." [Dr. John Taylor.]

1773.

1217b. Foll. 6; size 11½ in. by 5 in.; fairly written, in Devanāgarī, about 1700 A.D.; fourtoen lines in a page.

Dānaphalavrata, a description of a ceremony to be performed, it seems, by unhappy wives who have become estranged from their husbands-like Kuntī (also called Kusumāvatī or Pushpāvatī) and Damayantī—or are in fear of losing their sons, like Sumitrā.

The names of these personages occur in a tale given (on the last three pages) in illustration of the preceding description, and ascribed to the Padmapurāņa.

It begins: अय दानामलवर्त (!thus always) ॥ संलिप गोमये भूमिं चतुरस[क] मंडलं (० लां)। तन्मध्ये ऽष्टदलं पसं शोभितं कर्शिकान्वितं ॥ १ ॥ प्राणायामवयं कृत्वा संकल्पं तु ततः परं। कल्झं शंखपूजां च ततः पूजां समारभेत्॥ २॥

तहिष्याभागे त्रिकोणमंडलं कुर्यात्। तन्मध्ये गरापतिं पूज-येत्। ततो द्वारपूजा। पूर्वद्वारे वक्रतुंडाय नमः। एकदंष्ट्राय ० दिक्षिणे महोदराय नमः। गजाय पश्चिमे छंनोदराय। विकटाय उत्तरे। विष्नराजाय भूमवर्णीय भ्राग्ने वास्तुपुरुषाय। कश्चीभागे भारते । अधोभागे रते । मध्ये गरापतये ।

> अत्रागच्छ गणाधीश इह स्थाने च याम्यहं। यावत्यां पूजियामि तावत्यां [सु]स्थिरो भव॥१॥ चतुर्भुजं महाकायं गजवक्तं सुदंतकं । पूर्वकर्ण जिन्यनं ध्यायेत्सर्वीर्थसिञ्चये ॥ ३॥

ध्यानं गणपतये व जावाहनं । एकदंताय : जासनं । गजव-क्राय : पाद्यं । ० -- ॥ अथारुगपुना । ० --

अथ महालक्ष्मीपुना fol. 1b; अथ तुलसीपुना 2a; स्राय सूर्यपूजा 2b; स्रायांगपूजा 3a; स्राय पुष्पपूजा 3b; अथ अष्टोत्तरपूजा 4a; इति पूजाविधि: 115a.

Fol. 5b: अथ कथा ॥ सृपय जनुः ॥ पितुर्गृहे वर्तमानं कुंती व्यासं ददशे ह। नमः कृत्वा तु सङ्गत्वा पाद्याघीचमनादिकं ॥ १ ॥ दल्ला संप्रार्थितं च्यासं कुंती मुकुलितांजलिः । पतिपुत्रान्न(?त्म)मोक्षार्थं व्रतं ब्रहि महामुने ॥ २ ॥

व्यास उवाच ॥

प्या दानाफलं नाम ब्रते (१ ब्रतं) सर्वे ब्रतोत्तमं । कैलासशिखरे रम्ये पावतीपरमेश्वरौ ॥ ३ ॥ व्रतानां सर्वेदानानामुत्रमं ब्रहि तङ्गतं (! some [omission] II

श्रीशंकर उवाच॥

साधु देवि त्वया पृष्टमुत्रमं सर्वतः शृणु । भूमी तुभारते वर्षे पुरुषे च यमुनातटे ॥ ४ ॥ ० १२ ॥ स्तिय जनुः॥

पुरवन्नतीनदं देवि सीरं पापप्रणाशनं। सर्वसंपत्करं नृगां पतिपुचान(१ तम)मोख्रदं ॥ १३ ॥ ०

It ends:

तदा व्रतं कृतं सर्वे भूमी दानाफलं(!) महत्। सुप्रवालभते कुंती त्वं कुरु व्रतमुत्तमं ॥ ये परंतीदमाख्यानं शृखंति [प्र]श्रयान्विताः । सर्वपापविनिमुक्ताः यास्यंति परमां गतिं॥ ५०॥ इति श्रीपत्रपुराग्ये जमामहेश्वरसंवादे दानाफलवर्त ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1774.

2129. Fell. 2; size 9½ in. by 4½ in.; fairly written, in Devanāgarī, about the middle of the last century; thirteen lines in a page.

Sahagamanavidhi, or Satīvidhāna, a short treatise (in 66 ślokas) on the rite of Satī, by Govindarāja(?). Rather incorrect.

It begins: श्रीकृष्ण उवाच ॥ अधान्यात् (? अधुना) संप्रवस्थामि नारीयां परमो विधि: [(1.º मं विधि)।

भर्जा वैव(शिसहैव) मरणं स्त्रीणां चैव प्रशस्यते ॥ १ ॥
गच्छते सत्यलोकं तु संयुक्ता पितना(!) सती ।
सर्वदेवमयो यस्मात् सर्वतीर्थमयः पितः ॥ २ ॥
नदीनां च यथा गंगा सुराणां च यथा हरिः ।
मुनीनां च परं ब्रह्म स्त्रीणां चैव तथा पितः ॥ ३ ॥

उन्नमा मध्यमा लोका ये वान्ये तत्र संस्थिताः । ते सर्वे हरिमुचर्ये करतालीं प्रदापयेत्(!) ॥ ६६ ॥

It ends:

इति श्रीगोविंदपराज(!)विरचितसहगमनविधिः ॥ After which is added, by a different hand, सतीविधानं। Outside it is called संगमनविधिः.

Perhaps it is an extract from a *Purāṇa* or some other work. [Gaikawar.]

1775.

1705b. Foll. 13; size 8 in. by 4 in.; clearly written, in Devanāgarī; ten lines in a page.

Nilodvāhapaddhati, a manual for performing the ceremony of letting loose a bull, in connection with funeral rites.

It begins: स्रथ नीलोत्सरीकाला उचाते॥ ग्रहणदितये पुंगे(r.पुग्ये) तीर्थे चैवायनद्वये। विषुवदितये स्राद्धे मृताहेष्यष्टकासु च ॥ १॥

इति सूत्रकाराणां वाक्यं। यथा। कित्तिकां फाल्गुन्मां वैशास्त्यां माध्यां खाश्वयुत्ति खष्टकासु चंद्रसूर्यग्रहणयोविष्ठवति उदगयने दिख्यायने प्रेतस्यैकादशाहे इति कालाः॥ तथा मत्स्यपुरा-स्थात्। खाश्वयुत्त्यामथाषाद्यां चैत्रविशाषयोरिष । ० It ends: अय शांतिकोपहारा: ॥ इति श्रीनीलोहाह-पद्धति: समाप्ता ॥ संवत् १६४६ वर्षे माघवदि ७ भौमे लिखितं॥ [H. T. Colebrooke.]

1776.

2938. Fol. 1; size 10\frac{3}{4} in. by 5\frac{1}{2} in.; good, modern Devan\text{agar}\text{i}; 20 lines in all.

Hitasūtra, a string of 65 rules of conduct and moral maxims, prepared, for Ballantyne, by Veňkat-rām, on 10th July, 1860.

It begins: खों धर्मोपादानं संतोपः घ्रेष्टः १॥ खज्ञील-स्याचारो न भ्रानते २॥ ख्रेनवतो नाल्पे दोपे नाज्ञो रुक्ति ३॥ ज्ञाम्येत्पापं ज्ञीलं यो र्राधगच्छेत् ४॥ वामाचारः पितुरप्यनिष्टः ५॥ खाचायस्याज्ञां कुर्वीत ६॥ मानित्वं मृखींणां मिथ्याचारः ९॥ ०

The sentences are divided into seven adhyayas; viz. five of 10 each, and the last two of 9 and 6 resp.

[J. R. Ballantyne.]

1777.

2316A. Foll. 65; size 13\frac{1}{4} in. by 4\frac{3}{4} in.; good Devanāgarī writing, of 1809 A.D.; nine lines in a page.

Gotrapravaramañjari, an exposition of the genealogies of the several gotras, and of the rules by which intermarriage is forbidden on account of community of ancesters invoked in the pravara, or invocation to Agni; by Purushottama Pandita. It begins:

यक्तं यस्यं यदीयं जगिददमित्तः यद्भयं यत्प्रधानं यत्प्रये यिविषासं स्थिरचरदृद्यं यसुरा संप्रभूतं । यत्नीडावसुभूतं यदनुभवसुसं यस्वरूपानिभद्गं यत्नाचे यद्मिष्टततमं व्रव्य तस्मे नमोऽस्तु॥१॥ साचार्यान्वेदकल्यान्परिहिततमं व्रव्य तस्मे नमोऽस्तु॥१॥ साचार्यान्वेदकल्यान्परिहिततिरतान् कल्यमूत्रप्रणेतृन् सर्वान्वोधायनादीन् प्रिणिपतितजनत्राखशीलान् प्रखन्तस्त्रोपास्रगोत्रप्रयरमुमनसां मंजरीं तां करिष्ये [म्य । यज्ञानात्वमेकांडं फलिति निजफलं ज्ञानकांडं च सर्व॥२॥ मत्यं कूमैवराहसंजनृहरीन् रामात्र रामानुजान् नावा डादश कल्किविष्णुसहितान् व्रद्यावतारानिमान् तत्रत्याक्त(!. प्रोक्त)पुरासभारतगताः स्मृतंतरोक्तास्त्र ये तैगोंने: प्रवरेश्व पूर्वगदितां व्याग्यहं मंजरीं ॥ ३ ॥

Under each of the eight gotras, the corresponding passages are generally quoted from Bundhāyana, Āpastamba and Satyāshāḍhin, Kātyāyana and Laugākshi, Āśvalāyana and the Matsyapurāṇa. This chapter ends fol. 52a, after which follow some chapters treating of intermarriage, and expiations of irregularities committed in this respect.

इति स्वित्रयवेश्यप्रवरकांडद्वयं fol. 53b; ॰ स्वसंप्रज्ञातकंधूनां गोनप्रवरकांडं fol. 54a; ॰ गोनप्रवरतत्त्वज्ञानमाहात्म्यप्रितपादनपरं सूत्रकांडं fol. 55a; ॰ मातृगोनिविचाहप्रतिपेधयुक्तिकांडं fol. 57a; ॰ सावैचिथिकप्रवरकांडं fol. 58b; finally महाप्रवराध्यायपरिसमाप्तिगोनप्रवरकांडं ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1778.

1708. Foll. 60; size 9 in. by 4 in.; fairly good, modern Devanāgarī writing; 9-11 lines in a page.

Gotrapravaramañjari.

[H. T. COLEBROOKE.]

1779.

2719. Foll. 30; size 8 in. by 4 in.; good, rather old, Devanāgarī writing; 11-14 lines in a page.

Pravaradīņikā, a similar treatise, by Krishņa (Śaiva). It begins:

देवस्येशानसूनोः सुरगणमुकुटज्योतिरुद्योतितां घेः

शृंडादंडः करोतु क्रकचिवकसयन् श्यामलो मंगलं वः।

दंतो यस्यैकदेशे विकसितविपुलस्फाटिकस्तंभकातिः

प्राप्तव्रद्यां डकोटी हरिचरण इव व्योमगंगाप्रवाहः॥१॥

स शिवः पातु वो नित्यं यत्प्रपंचमहोदधी ।

उत्पद्यंते विलीयंते ब्रह्माद्या बुद्धुदा इव ॥ २ ॥

महालक्ष्मीं महामायां खकुलस्यैव देवता(०ता)।

यस्याः स्मरणमानेण वाग्विलासो भवे बुवं ॥ ३ ॥

परंपरात्सकं वंदे श्रीरामचरणां वृजं ।

यं नत्वा विवृणोत्कृषणः(४.व्य०) प्रवरान् मुनिभाषितान्॥॥

मुनीनां नाम गोत्राणि वंशावतरणं तथा। प्रवराणां तथा साम्यमसाम्यं विस्तरादहं॥॥॥

The gotra-lists end fol. 13b: इति प्रवरहीपिकायां कृष्णशैवविवृती खगस्याष्टगणानां सप्तमुनीनां प्रवरविवरणं समाप्तं॥

Then follow rules concerning intermarriage, compiled from various authorities, among which may be mentioned: Kārikā, fol. 23b; Caturviņšatimata, 15a, 20u; Pravaradīpa, 26a; Pravarapradīpa, 17b; Pravaravivaraņa, 23a; Maūjarīkāra, 17b, 28a; Maṇḍana, 22b; Śrāddhakalpa, 21b; Śrībhaṭṭapādāh, 28a; Shaṭṭriṇśanmata, 20a; Smriticandrikā, 15a; Smritimañjarī, 14b; Smrityarthasāra, 14a.

For another MS. of this work (anonymous), see Rāj. Mitra, Bikāner Cat., p. 434.

[MACK. COLL.]

1780.

2316B. Foll. 23; size 13 in. by 4\frac{3}{4} in.; fair, modern Devanāgarī writing; nine lines in a page.

Gotrapravara-darpana (or -nirnaya), another treatise on the same subject, by Kamalākara Bhaṭṭa, son of Rāmakṛishna, and grandson of Nārāyana.

In the arrangement of the matter the author follows the *Pravaramañjarī*, which is much quoted by him.

The treatise begins:

नारायणात्मजन्त्रीमद्रामकृष्णस्य सूनुना । कमलाकरसंज्ञेन गोत्रप्रवरितर्णयः॥ क्रियते विदुषां प्रीत्ये ग्रन्थानालोच्य सर्वशः।

तत्र सगोत्राय दुहितरं न प्रयच्छेत्। स्रसमानप्रवरेविवाह इत्यापस्तस्रगीतमाचार्यैः सगोत्रा सप्रवरा च निविद्धा। तत्र सगोत्रस्तरूपमाह प्रवरमञ्जयौ वीधायनः। ०

The author wrote his Nirnayasindhu in 1611-12 A.D.

[H. T. COLEBROOKE.]

1781.

1572d. Foll. 24; size 10½ in. by 4¼ in.; fair Devanāgarī writing, of 1687 A.D.; eleven lines in a page.

Gotrapravaranirnaya, another treatise on the same subject, by Bhatta Raghunātha (c. 1620 A.D.), son of Bhatta Mādhava, and grandson of Bhatta Rāmeśa.

It begins:

नत्वा गगोशं श्रीरामं सीतां ल्रस्सीं गुरूनिष ।
विश्वेश्वरं भैरवं च र्युनायेन धीमता ॥
गोत्रप्रवर्शनगीतिः समासेन वितन्यते ।
तहावे सित गोत्राटिपरिग्णीतिप्रसक्तितः ॥

It ends:

भट्टरानेश विद्वम्य [elsewhere रामेशसूर्यम्य-] सुत-[माथवसूनुना।

भूतो ब्यं रघुनाथेन गोत्रप्रवरिनर्णयः॥

इति स्त्रीमत्पदवाक्यप्रमाणिनपुणतमभट्टमाधवात्मजभट्टरघुनाय-कृतो गोत्रप्रवरनिर्णेयः समाप्तः॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1782.

3200. Foll. 17; size 8 in. by 6\frac{1}{4} in.; excellent Devanāgarī writing; eleven lines in a page.

Pravaranirṇaya, by Viśvanātha Deva, son of Śambhu Deva, and younger brother of Rāma Deva.

It begins: खों नम: श्रीजानकीजानये। नमो ब्रह्मणे। नमो महेशाय। नमो गणपतये। नम उद्यापक्षंवाश्वलायनवी-धायनकात्पायनेभ्यः॥ खयातो यज्ञश्राद्धमहादानपरिणयनाद्युपयुक्तं गोत्रप्रवर्रान्यं याख्यास्यामः। तदेतद्वाद्धणं भवत्यावें प्रवृणीत उच्चिप्यश्चवेनमेतहेवेभ्यश्च निवेदयत्ययं महावीयों यो यज्ञं प्रापिट्ति तस्माद्वियं प्रवृणीत उद्दित वंधोरेव नैत्यथो संतत्या इति चैकं वृणीते द्वी वृणीते त्रीणि(ए.चीन्) वृणीते न चतुरो वृणीते पंच वृणीते व

Iti Bhriguvamśapravaranirnayah, fol. 4b; Angirovamśa, 9b; Atrivamśa, 11a; Viśvāmitravaṃśa, 12b; Kaśyapavaṃśa, 14b; Vasishthavaṃśa, 16a; Ayastivaṃśa, 17a; then follow the Kshatriya- and Vaiśya-pravarāh.

It ends: ब्लामुप्पायणानां प्रथममुत्पादकप्रवरोचारणमनंतरं परिगृहीतप्रवर[ो]चारणमिति कात्यायनाष्ठळा[यना]दयः ॥ इति श्रीमच्छंभुदेवतनयरामदेवानुजश्रीविश्वनाथदेविदरिचते वर्णे-चयाणां प्रवरनिर्णयाः समाप्ताः ॥

The fly-leaf contains the following note:
Copied for me from a manuscript belonging to Narasimhabhat Grāmōpādhyāya of Belgaum. The manuscript is not dated. It consists of 27 leaves about
9 in. long by 4\frac{3}{5} in. broad. The characters are Nāgarī.
Presented to the India Office Library. 23rd August,
1878.

[J. F. Fleet, Bo. C. S.]

E. TREATISES ON WORSHIP (DEVAPŪJĀ).

1783.

1269. Fell. 68; size 7 in. by 3% in.; fairly written, in Devanagari, in A.D. 1665; ten lines in a page.

Rudrapaddhati, a manual of directions and formulas for the performance of ceremonies to Rudra, in connection with the Śrauta ritual of the Taittirīyas, by Nārāyana Bhaṭṭa, son of Rāmeśwara Bhaṭṭa.

It begins:

भट्टरानेश्वरसुतो भट्टनारायणः कृती । प्रसम्य रामं तनुते रुट्टानुष्टानपद्वति ॥

तत्र तावद् यद्यप्यनेकासु यनुःशाखासु रुद्रः पट्यते तथापि
तैतितरीयशाखानुसारेण रुद्रप्रयोग उच्यते ॥ स्मार्तरुद्रप्रयोगस्य
बीधायनमूत्रमूलकानेन बहुत्र्यादीनां च तत्र बीधायनं ग्राह्यं ।
बहुत्त्रादिभिदेशवाक्यानुसारेण बीधायनीयानुरोधित्वादिति। इह
च रुद्रानुष्ठाने त्रैविणिकानामेवाधिकारो न स्त्रीण्ट्रद्रानुपनीतानां ॥ तेषां वैदिकमंत्रयुक्तकमैण्यध्ययनाद्यभावेन माछाद्वत्रवाभावेनाधिकारादिति ॥ खायत्र चैतिद्वस्तरेण निर्णीतं ॥ तत्र
रुद्रः पंत्रथा । रुपं । रुद्री । लघुरुद्रो महारुद्रो वितरुद्रश्चेति ।
एकादश गुणवृद्धा । सर्वश्च त्रेथा । जपरुद्रो होमरुद्रो विभाग्यकखेति। होमाभिषेकयोस्तु केवल्हनदात्मकमेव। तत्र तावद्ध्यकामः

श्रीरुद्रप्रीतिकामो वा उत्तरायणादी । प्राङ्माख उपविश्याचम्य प्राणानायम्य देशकाली संकीति ममकायिकारिसवैपापद्ययांची श्रीरुद्रशीयचै वामुकरुद्रमहं करिया इति संकल्पयेत्। एव-कामस्त दीघायुः मुप्त्रसिद्धांचे महारुद्रमहं करिष्य इति । ०

ततो वास्तुप्जनं fol. 14b; -- इति (स्ट्र)होमप्रकारसंख्येपः 53a; ततो वसोधाँरा fol. 58a; this is followed by the accented text of Taitt. Sumh. V. 4, 8, followed by a figured stotra, इह स्वर्वैश्वानराय प्रदिशो ज्योतिबृहत् preceded and followed by a number of stobhas. Then follow the 'śreyahsampādana' on the part of the priests to the sacrificer, and the bestowing of 'dakshinās' by the latter.

It ends: दीना[न]नायांश्वालादिना संतोष खयं मुहन्म-त्रादियुतः सोत्साहः संतुष्टो हविष्यं भुजीतेति ॥ इति स्त्रीरामे-घरभट्टात्मजनारायणभट्टम्रिया काश्यां क्रमसङ्ज्ञानतुष्ये रुद्रानु-ष्टानपद्धती रिचता समाप्तिमगमत्॥ ०॥ खय रामेश्वरभट्टमृत-नारायसभट्टोक्का होमसंख्या ॥ तद्यथा । लघुरुद्रे खष्टाचत्वारिं-शापक्षे दशांशेन ०

Then follow computations of the number of homas to the several Rudras to be performed in a year, and the measures of the respective kunda to be used.

The opinion of $R\bar{u}pan\bar{u}r\bar{u}yana$ is several times referred to by the author.

Colophon: इति क्टूपद्धतिः समाप्ता ॥ संवत् १५७ विश्वावसुनामसंवासरे कार्त्तिकवदि । तद्दिने जनादैनपुरग्रामे कोनेरभट्टात्मजनृसिंहेन लिखितं॥

For another copy of this work, see Raj. Mitra, Notices of S. MSS., I., p. 100.

[H. T. COLEBROOKE.]

1784.

1986. Foll. 17; size 84 in. by 4 in.; fairly written, in Devanagari; eight lines in a page.

Judru-Lughunyāsa, a manual of formulas, intended for certain ceremonies in honour of Rudra, or for Rudra-worship generally.

It bogins: स्रोम् ॥ इडा देवहूमेनुवैज्ञनीवृहस्पतिरुक्या-मदानि श्र शिपिडिक्ये देवाः सूक्कवाचः पृथिवि मातमी मा जरैवैलविडमैनोजवैरायाहि शीग्रं मम हव्याय शर्वो २॥

हि"सीमें भु मनिष्ये मधु जनिष्ये मधु वद्ध्यामि मधु वदिष्या मधुमतीं देवेभ्यो वाचमुद्यास" मुश्रूषेखा मनुष्येभ्यस्तं मा देव अवंतु शोभायै पितरो ब्लुमदंतु ॥ स्त्रों शांतिः शांतिः शांतिः स्रोम् ॥ नमस्ते रुद्र मन्यव उतो त इपवे नमः । नमस्ते सस् धन्नने बाहुभ्यामुत ते नमः ॥ etc., the whole Śatarudriya (Taitt. S. IV., 5, 1-11); followed (on foll. 9b-14a) by Taitt. S. IV., 7, 1-11 (cp. no. 152, p. 21 of this catalogue). the end of this section, marked et in the margin, the mantras are accented throughout.

Then follows a second section the leaves of which are marked छ ॰ सा ॰ (the Laghunyāsa proper?), beginning (without accents):

खोम् । प्रजनने ब्रह्मा तिष्ठत् ॥ पादयोविष्णुस्तिष्ठत् ॥ हस्त-योहरिस्तिष्ठतु ॥ बाद्धोरिंद्रस्तिष्ठतु ॥ जठरे खिनिस्तिष्ठतु ॥ हृदये शिवस्तिष्ठत् ॥ कंठे वसवस्तिष्ठंतु ॥ वक्के सरस्वती तिष्ठत् ॥ ना-मिकयोवीयुस्तिष्ठत् ॥ नयनयोः सूर्याचंद्रमसौ तिष्ठेतां ॥ कर्णयोर-श्विनौ देवौ तिष्ठेतां॥ ललाटे रुद्रास्तिष्ठंतु॥ मुध्योदित्यास्तिष्ठंतु॥ शिरसि महादेवस्तिष्ठतु ॥ शिखायां चामुंडा तिष्ठतु ॥ पृष्ठे पिनाकी तिष्ठत् ॥ पुरतः शूली तिष्ठतु ॥ पार्श्वयोः शिवाशंकरौ तिष्ठेतां ॥ सवैतो वायुस्तिष्ठत् ॥ ततो वहिः सवैतो श्रीनज्ञीलामालापरिवृ-तस्तिष्ठतु ॥ सर्वेध्वंगेषु सर्वो देवता यथास्थानं तिष्ठत् ॥ माण रहातु ॥ then accented: अग्निमें वाचि श्रित:॥ वाण हृद्ये ॥ हृद्यं मिय ॥ खहमनृते ॥ खनृतं ब्रह्मणि ॥ वायुर्ने प्राणे श्रितः ॥ प्राणी हृदये ॥ हृद्यं मिष ॥ खहं ० ॥ खमृ ० ॥ सूर्यी मे च खुपि श्रितः ॥ 🗕 ॥ चंद्रमा मे मनसि श्रितः ॥ ० ॥ दिशो मे श्रोचे श्रिताः ॥ ० ॥ खापो मे रेतसि श्रिताः ॥ ० ॥ पृथिवी मे ज्ञारीरे स्त्रिता॥०॥ स्त्रोमधिवनस्पतयो मे लोमनि स्त्रिताः॥०॥ इंद्रों में बले श्रितः॥ ०॥ पर्जन्यों में मुधि श्रितः॥ ०॥ ईशानो मे मन्यी श्रितः ॥ ० ॥ खात्माम खात्मनि श्रितः ॥ ० ॥ पुनर्म चात्मा पुनरायुरागात्॥ पुनः प्रायः पुनराकृतमागात्॥ वैद्यानरो रिमिभवीव्धानः ॥ अंतस्तिष्ठत्वमृतस्य गोपाः ॥ then without accents:

सन्येनं सर्वेशरीरण स्पृशेत्॥ सात्मानं श्रीरुट्रह्रपीं ध्यायेत्॥ शृद्धस्फिटिकसंकाशं त्रिनेत्रं पंचवक्कतं। गंगाधरं दश्भुनं सवीभरणभृषितं ॥ नीलग्रीवं शशांकांकं नागयशोपवीतिनं। व्याप्रचर्मोत्तरीयं च वरेख्यमभयप्रदं॥ o 5 more ślokas.

चा त्वा वहंत हरयः सचेतमः भ्रतेरभ्रैः सह केतुमद्भिवीता

स्वामिनसवैज्ञगंनाथ यावत्यूजावसानकं । [भव॥
तावसं ग्रीतिभावेन लिंगे(देवे marg.) असिनसंनिधी
निराकारो अप पूर्णो अप निगुणो अप निरामया।
मदनुग्रहमासाद्य भव त्वं भव मूर्तिमान्॥
शांतो भव॥ इति लघुन्यासः समाप्तः॥ ध्यानं॥
ध्यायेनितं महेशं रजतिगिरिनिभं चारुचंद्रावतंसं
रानाकस्थोज्जलांगं परणुमृगवराभोतिहस्तं प्रसंनं॥
पन्नासिनं समंतात् स्तुतममरगणैच्योधकृत्तं वसानं
विश्वाद्यं विश्ववंद्यं निस्तिलभयहरं पंचवक्रं चिनेत्रं॥

शके १९१६ ॥ खानंदनामसंवासरे भाद्रपदशुक्तवयोदिश इंदु-वारश्रवणनक्षवमातःकाळतिहने इदं पुस्तकं रामचंद्रज्योतिपीन लिखतं ॥ विश्वेश्वरसुप्रसंन् ॥ पावसम्रामे न वास्तव्यं (!) ॥ विश्वे-श्वरसंनिधं ॥ [Dr. John Taylor.]

1785.

2232. Foll. 22; size 9½ in. by 4½ in.; fair, modern Devanāgarī writing; 13 or 14 lines in a page.

Rudrabhāshya, a commentary, in 478 couplets, on the Rudrādhyāya (or Śutarudriya), by Ahobala (son of Nrisimha), of the Bhāskara family (cf. no. 152).

It begins:

विश्वेश्वरं नतमुरामुरमौलिरानं मंदारकुंदकुसुमावृत्तपादपीठं। भसावगुंठमहिकंठमुमोपकंठं सोलंडमाश्रय मनः पटुनीऌ कंउं॥ १॥ चेतोभूग महेशपादयुगळं यद्विषानेत्राचितं तस्तं मीनि मनोमधुवततरवाताश्रयं संश्रय। तत्पादाकामगस्यपुरस्यविभवप्राप्यं ततो दुस्यजं मा मा संत्यज मामको यदि तदा तत्रीव नित्यं वस॥२॥ संसारसागरसमुत्तरणप्रवीणः श्रीमानहोदलमहाकविराजराज: । **श्रोरुद्रभाष्यतरिमु**ज्ज्ञलपद्यरूपां चक्रे सदाशिवकृपासमुपात्रविद्यः॥ ३॥ श्वहोबलः पूजितकालकालः श्रीकालकालाचितनीतकाल: । श्रीरुद्रभाषे ज्वलचित्रमुली जयत्ययं शंकरदत्तशीलः ॥ ४ ॥

श्रीरुद्रमंत्रायैविचारदशः ।
श्रीरुद्रमंत्रायैविचारदशः ।
श्रीरुद्रमाणं तनुते नितातं
प्रकाशयद्वद्रमगाथभावं ॥ ५ ॥ ० ६ ॥
श्रव्यारिण इत्यादि महोपनिपदि स्फुटः ।
श्रीरुद्राध्यायमहिमा पुराणेषु स्मृतिष्वि ॥ ६ ॥
श्रीरुद्राध्यायमध्यस्यमेकैकमि नाम यत् ।
तदनंतमहापापमहावनहुताशनः ॥ १० ॥
न जाने गिरिजाजाने रुद्राध्यायज्ञपात्परं ।
यज्जपादस्त्रज्ञादीनां पदं पादतलोकृतं ॥ ११ ॥ ० १२ ॥
सृष्टिपालनसंहारात्यो भवत्याद्यपाधिमान् ।
करोति स महारुद्रः श्रीरुद्राध्यायदेवता ॥ १३ ॥
तस्य देवादिदेवस्य श्रुतिप्रोक्तं तनुद्वयं ।
तस्यतेत्वादिवेदेन वोधितं सल् तह्यं ॥ १४ ॥

तथाचोक्तं।

तस्येते तनवो(र.तनुवौ) घोरान्या शिवान्येति शिवरहस्ये। तस्येते तनवो(र.तनुवौ) देवा घोरान्या घोरह्रपियाी। शिवान्या सा यतः(?न्यायतः) साध्यान्छिवदा शिवहृपियाी

नम् इति । [॥ १४ ॥ १ १६ ॥ वागादिभिः समाराध्याधीनत्वात्सप्रसादनं । प्रद्धत्वापरपर्यायं नम[ः] शब्दार्थमीमहे ॥ २० ॥

ते रुद्ध मन्यवे।

ते सवैवेदवेदांतप्रतिपाद्यस्य वस्तुनः ।
स्रमेयानंतकत्याग्गुग्गभेदमुरूपिणः ॥ २१ ॥
शक्तिक्रोधात्मिका शंभोः शांतिरूपा भवित्यं ।
मा वाधिष्ट महेशस्य भक्तानिष्टमयीशतां ॥ २२ ॥
हे रुद्र ते तवायं यो मन्युः प्रचलनात्मकः ।
क्रोधो उनर्यादमूलो ऽस्ति तादृशाय नमो ऽस्तु नः॥२३॥
रोदयत्यात्मविमुखानिति रुद्रः प्रकोतितः ।
रुत्संसाराभिदं(१.धं) दुःखं तिष्टद्रावयतीतिवा॥२४॥०२९॥
स्रग्ने ऽप्यस्तु नयत्येवमनुपंगो यथोचितं ।

उतो त इपव इति।

ततो इत्यपि चेत्यये ते तवेषुः शरः स्मृतः ॥ ३० ॥
नमस्ते अस्तु धन्वने बाहुभ्यामृत ते नमः ।
सुवणीचलक्षपाय धन्वने धनुषे नमः ॥ ३१ ॥
बाहुभ्यामृत बाहुभ्यामिष ते तव मो नमः ।
अनंतवाहुविश्लेषो वेदानामप्यगोचरः ॥ ३२ ॥ ० १२५ ॥
शिश्पंजराय । शशिषवीलतृषां तह्यज्ञरः पिंजर इत्ययं ।
श्रिशंजरो हरस्तस्ते नमः शशिषंजराय ते ॥ १२६ ॥ ०

It ends:

रकादशो अप पापम्नो अनुवाको विवृतो अखिलः ।
सहोवलेन सुधिया शिवसंतुष्टिहेतुना ॥ [8] 9२ ॥ ०
व्याख्या श्रीमदहोबलेन रिचता श्रीभास्करीयेण या
श्रीरुद्रस्य मनोहरातिसुगमा संवीस्य भाषाणि सा ।
श्रीविश्वशपदारविंद्रिनरतस्वांतातिसंतोपदा
व्याख्याकस्यलता मनोश्रमलदा संशीलता(r.०लिता)
[सादरं॥ [8] 98 ॥ ०

महेश त्वद्वारि(१. चि) स्पुरत रुचिरा वार्गाततरां ममेषा निर्दोषा जय जय महेश्वेति सततं। शिवा सैषा वाणी भवतु शिवदा मसमिनशं महेशानायं मां शरणद सनायं कुरु विभो॥ [8]०६॥ इति खहोबळेन विरचितं श्रीरुद्रभाषं समाप्तम्॥

Besides the Śivarahasya, which is repeatedly referred to, no other authority is met with.

For the author's commentary on the Mahimnah Stava in which the present work is mentioned, see Aufrecht, Cat. Bodl., no. 237.

[R. Johnson.]

1786.

353. Foll. 92; size 10 in. by 3\frac{3}{4} in.; fairly written, in the Devanāgarī character; seven lines in a page.

Rudra-paddhati, a description of mystic rites connected with the worship of Siva, in the form of Muhārudra, composed, in Samvat 1515 (A.B. 1459), by Paraśurāma, son of Karna.

In its close imitation of the Vedic ceremonial it keeps clear of the indelicacies usually met with in Tantric writings; only passing allusions being made to the existence of a female deity, under the name of $Um\bar{a}$.

The treatise begins:

श्रीगणेशं गुरुं नत्वा शारदां वरदप्रदां ।
विप्रः परमुरामाख्यः कुरुते रुद्रपद्वतिं ॥ १ ॥
मुक्तिभुक्तिप्रदातारं सोमं सोमाधेधारिणं ।
सदानन्दमयं शानं शिवं वन्दे शिवप्रदं ॥ २ ॥
पूर्वाचार्यकृतीदृष्ट्वा स्मृतीश्वागमसंमतीः ।
दृष्टीः पश्चेमुनीन्द्रोक्तैः क्रियते रुद्रपद्वतिः ॥ ३ ॥

पचाक्र[ात्र]पितं रुद्रां(r.रुद्रान्) पात्रवेद्यान्द्रिजन्मना।
मिद्यामां च मुग्धानां प्रवोधाय प्रवोधिनी ॥ ४ ॥ ०
(some 65 ślokas); इति जपप्रशंसा fol. 7a;
स्राय मग्रप्रकुग्धादिसाधनं यश्चसिद्धये।
साधयेत्र्यमं प्राचीं श्रद्धुना वोडुनाथवा ॥ १ ॥
130 ślokas; इति ० मंडपकुंडलक्ष्यां fol. 19a;
स्राय रुद्रस्य वस्त्ये ऽहिमितिकतैत्यतां च तां। ०
177 ślokas; इति ० कित्यता fol. 34b; इति ० देहस्रुद्धिः fol. 37b (33 ślokas); इति ० पीठपूजा fol. 48u
(124 ślokas); स्राय न्यासविधिरुद्धाते॥

श्रामिधास्ये रुद्राणां शान्तये गृहमेधिनां ।
पञ्चाङ्गानां विधानं तद् यत्कृतं हिन्त पातकं ॥
इति ॰ न्यासविधिः ॥ fol. 62b (178 ślokas).
नमस्ते पोडशचेन देवतावाहनं स्मृतं । ॰ (94 ślokas).
इति ॰ श्राहुतिपाचल्रश्च्यां । fol. 70b; श्राप होनविधिः ॥
कृतरुद्रजपस्थाने होनं जुर्योद् दृशांशतः। ॰ 220 śl.
It ends:

खादी जपप्रशंसीका ततो मख्यपनुख्कं।

इतिकर्तव्यता पश्चाद् देहमुद्धिस्ताः परं ॥

पीठाची न्यास खाहुत्याः प्रमाखं हवनं ततः।

एतान्यनुक्रमेखाष्टी प्रोक्तानि रुद्रपद्धती ॥

संवद्धिक्रमभूपस्य पखदशशते गते।

पखदशोक्तरे वर्षे जन्माष्टम्यां प्रकाशिता॥

उद्दिष्यजातिविष्रेख क्र्णेपुत्रेख भीमता।

कृता परमुरामेख महारुद्रस्य पद्धतिः॥ २०॥

इति यदिद्रमसूक्तं सूक्रमाहोखिदुक्तं

तदिष मनसि भार्य डेषतो न प्रहार्य।

तदिष(त.दथित) मुद्रमशोका बालकोक्ती हि लोका

मदुपरि रमखीया निवता थारखीया॥

इति होनविधिः समाप्तः॥ इति श्रीपरशुरानविरिचता रुद्र-पद्यतिः सनाप्ता॥० संवत् १६७५ वर्षे नासपौषशुद्धद्वादशीवारशुक्र लिखितं प्रागीडज्ञातीयद्वे श्रीपरमानंदनमहाकालेश्वरपुरे शुभै॥ [H. T. Colebbooke.]

1787.

1635a. Foll. 29; size 9\frac{3}{6} in. by 4 in.; well written, in Devanāgarī, about the latter part of the 16th century; ten lines in a page.

Rudra-paddhati, a shorter treatise on the same subject as the preceding one, and perhaps inspired by it, as the partial identity of the introduction might seem to indicate.

It begins:

श्रीगणेशं गुरूँ नत्वा शारदां च वरप्रदां। सर्वेपामुपकारांचे लिख्यते स्ट्रपद्धतिः॥ १॥ भुक्तिमुक्तिप्रदातारं सोमं सोमाधेधारिणं। सदानंदमयं शांतं शिवं वंदे शिवप्रदं॥ २॥

स्तादौ समासतो विनियोगः । तत्र जावालस्त्रुतिः । किं जप्येनामृतन्तं गर्छात स्नार्काद्र्येखेति ॥ तथा रुद्राध्यायी मुच्यते सर्वपापैरिति स्रुतिः ॥ स्मृतिवाक्येरिप जपहोमादौ शतरुद्रियस्य विनियोगः ॥ तत्र रुद्ररुद्रीमहारुद्रातिरुद्राखां लक्षणान्याह शातातपः । ०

Fol. 4a: युगानां चिक्के (? r. चित्ने) चाते खष्टाविंशतितमे किल्युगे प्रथमचर्यो। श्रीमनृपतिविक्रमार्के संवत्तरायां वाहैम्पत्यानुमानेन यथासंस्थाधिकपोडशशतमे वर्षे। श्रीमत्शालिवाह-नशाकात् संस्थाकादधिकपंचदशशतमे वर्षे। श्रीमत्शालिवाह-नशाकात् संस्थाकादधिकपंचदशशतमे वर्षे। श्रमुकचािम्न संवत्तरे उत्तराशावलं वितश्रीमन्मार्तं डमंडले। श्रमुकच्यती श्रमुकस्ये चंद्रे। प्रश्ले। वारे। नश्चन्ने। योगे। कर्यो। श्रमुकस्ये चंद्रे। सवितरि। देवगुरी। श्रेषेपु ग्रहेपु यथास्थाने स्थितेषु मत्सु। एवं गुणविशिष्टे पुत्ये देशे काले च। मम सभायस्य सपुत्रस्य श्रमागुरारोग्यपरमेश्वर्यमुखप्राप्यप्ये श्रास्त्रस्य क्रिमागुरारोग्यपरमेश्वर्यमुखप्राप्यप्ये श्रसम्महारुद्रास्थे कर्मिण श्राचार्यादिक्शित्वां वरणम्थुपकैखिस्वाचनात्यहं करियो। इति संकर्षं क्र्यीत्॥ 0

Fol. 17a: इति महारुद्रपद्वति: ॥ रुद्रविधानं ॥ अय स्नात्वा सर्वोपद्रवनाशनं । इंदःपुरुपाय नमः । शरीरे न्यसेत् । गौतमभरद्वाजाभ्यां नमो नेचयोः । विद्यापित्रजमदिग्नभ्यां नमः स्रोचयोः । विसष्टभरद्वाजाभ्यां नमो नासिकयोः । स्रचये नमो वाचि । गायन्ये इंदसे ध्यनये नमः शिरसि । 0

It ends: विरूप १ विश्वरूप २ पशुपति ३ जध्वेलिंग ४॥ शेप १ तस्त्र २ अनंत ३ वामुकी ४ शंखपाल ५ महापस ६ कंवल ७ कर्कोटक ६॥ इति रुद्गपीटदेवताक्रमः॥

Acc. to the passage on fol. 4a (Samvat 16.., Śāka 15..) the treatise seems to have been composed between A.D. 1578 and 1643; the writing of the MS. pointing to somewhere about the former date.

For the same treatiso see Weber, Cat. Berl., no. 1283. [H. T. COLEBROOKE.]

1788.

91A. Foll. 52; size 10 in. by 4 in.; fairly written, in Devanagari, in the latter part of last century; eleven lines in a page; the last six leaves supplied by a different hand.

Rudrapaddhati, another manual of Śiva worship, by Dīkshitānanta, son of Viśvanātha.

It begins:

नमामि पावितीसूनुं भक्तानां सिद्धिदायकं । रुद्रकर्नेविधातृणां चतुर्विरीमलप्रदं ॥ १ ॥ दोक्षितानंतिविक्षेन विश्वनायस्य सूनुना । रच्यते मुखबोधाय रुद्रपद्धतिरादरात् ॥ २ ॥ श्रीकुलदेव्ये नमः ॥

सुमुख्येकदंतस्य पि[क्व] लो गजकर्शकः ।
लंबोद्रस्य विकटो विम्नाशो गणाधिषः ॥ १ ॥
धूसकेतुगैणाध्यक्षो भावचंद्रो गजाननः ।
झादशैतानि नामानि यः पठेच्हृगुयाद्रिष ॥ २ ॥
विद्यारंभे विवाहे च प्रयेशे निर्गमे तथा ।

It onds: ब्रह्मणे भोजनमयुतहोमात्सहस्रगुणा खन्यत्सर्व लघाहोमवत्॥

संग्रामे संकटे चैय विश्वस्य न ज्ञायते ॥ ३ ॥ ०

इति श्रीमद्यत्तोपवीताभिधानश्रीविश्वनाथमृनुना दी [ध्व]-तानंतेन विर --- पका --- संग्रहरु द्रानुष्ठानिविधिधा-ग्रहमखपद्वतिः ॥

[II. T. COLEBROOKE.]

1789.

1345A. Foll. 27; size 12 in. by 4½ in.; fair, modern Devanāgarī writing; nine lines in a page.

Śiva-Inngapratish!hā, or Inngasthāpanavidhi, a manual of rites to be performed at the setting up and inauguration of the Innga, by Ananta.

It begins:

खय लिंगप्रतिष्ठा तत्र मूलवाक्यानि मात्स्ये।
धित्रे वा फाल्युने वापि ज्येष्ठे वा माधवे तथा।
माधे वा सर्वदेवानां प्रतिष्ठा जुभदा भवेत्॥ १॥ ०
[39 शokas; after which:

इति शिवप्रतिराकालादिनिर्णयः ।
लक्ष्मीलालितपादाय लावस्यापूर्णसिथवे ।
नतभक्ताभीष्टदाचे नमस्ते शेपशायिने ॥ १ ॥
प्रतिष्ठाग्रंयनिचयान् विलोक्यादरमादितः ।
शिवलिंगप्रतिष्ठा श्रीमदनंतेन तत्यते ॥ २ ॥

तत्र तावदृत्तरायणे माघादिपंचमासेषु शुक्रपक्षे चतुर्थीपश्चष्ट-सोचतुर्द्शीव्यतिरिक्तितयों कृष्णपक्षे अप दशम्याः पूर्वमिनिषि-द्वतियों वुधगुरुकाव्यमंदानामन्यतमस्मिन्नारे अधिनीरोहिणीमृ-गपुनर्वसुपुष्पोत्तराहस्तखायनुराधाज्येष्ठाश्रवणमूलधनिष्ठारेवती-नामन्यतमस्मित्रस्त्रं अनुपदिष्टे अप खदेवत्ये व्यतीपातादिवर्जिते भद्रादिवर्जिते ज्योतिर्विदुक्तग्रहवलवति सुलग्ने शिवादिम्रतिष्ठा कार्या। ०

It ends: खरने नयेति प्रदक्षिणा विचतुवसिहा (? विश्वतुर्वी सिक्का) ऽरिनम् । विश्वभुजे नमः । सर्वेभुजे नमः । खात्मने
नमः । परमात्मने नमः । इति नमस्कृत्य स्टिंगप्रतिष्ठासिद्धार्थं
बादश ब्राब्धणान् भोजयिष्ये देवं प्रशिपत्य प्रत्यवैयेत् ।

यावचंद्रावनीमूर्योक्तिष्ठत्वप्रतिघातिताः । तावस्त्रयात्र देवेश स्थयं भक्तानुकंषया ॥

ततो नमस्तारनामकरणं तन्नामा देवस्योत्तरपूजां कृत्वा खा-चायीय गां दस्ता ब्रह्मणे वृष्मं सदस्यायायं चृत्विग्म्यो दक्षिणां दस्ता पूर्वतां वाचयेत्रतो मंपदेताग्निं(?मंत्रेणाग्निं) विसृजेत्॥ इति वीधायनसूत्रोक्तिलंगस्यापनविधिः समाप्तः॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1790.

1988a. Foll. 4; size 7½ in. by 4 in.; clear, modern Devanāgarī writing; eight lines in a page.

Rudrapūjā, or Mahādevaparicaryāvidhi, a manual for the daily worship of Rudra-Mahādeva, by means of offerings of flowers and the recitation of Vedic mantras.

16 begins: अथातो महादेवस्याहरहःपरिचयीविधि व्यास्याम्यामः ॥ स्नातः श्रुचिः शुची सने देशे गोनयेनोपिल्ण्य
प्रतिकृतिं कृत्वाद्यतपुष्पेयेषालाभनचैयित्वा सह पुष्पोदकेन
महादेवनावाहयेदों भूः पुरुपनावाहयाम्यों भुवः पुरुपनावाहयाम्यों सुवः पुरुपनावाहयाम्यों भृभुवःसुवः पुरुपनावाहयाम्यायातु भगवान्महादेव इत्यथ स्नागतेनाभिनंदति स्नागतमनुस्वागतं भगवते महादेवायैततस्नासनं कृष्णमास्तां भगवान्महादेव

इयन कूचे ददाति भगवते ज्यं कूचों दर्भमयिस्त्वनृद्वरितसुवर्णस् जुपखेयन स्थानानि कल्पययग्रतो ब्रह्मणे दक्षिणतः स्कंदाय विनायकाय पश्चिमतः स्थलायोत्तरत उमाये नंदिकेश्वराय स्थानं कल्पयामीति सर्वनानुपनायेवं कल्पयित्वा यो रुद्रो सग्नाविति यजुपा पात्रमिमंत्र्य ०

It ends: भूभ्वःमुवः पुरुपनुद्वासयानि प्रयातु भगवान्म-हादेव इति विसर्जेयति लिंगस्यानेष्वावाहनोद्वासनवर्जनहरहः खस्त्ययनिम्याचछत इत्याह भगवान् वीधायनः । पंचदशः ।

> प्रयातु भगवानीशः सर्वेलोकनम्कृतः । जनया पूज्या तुष्टः पुनरागमनाय च॥

The leaves are marked र ं पू ं; and on the outer pages the tract is called बीधायनसूत्रोक्तरद्रपू-जाविधि: ॥ [Dr. John Taylor.]

1791.

1988d. Foll. 8; size 7½ in. by 4 in.; fair, modern Devanāgarī writing; seven lines in a page.

Pārthiva(linga)pūjā, a manual for making lingas of earth, founded on the directions given in the Baudhāyanasūtra, the Brihad-Vāŝishṭha and Lainga(purāṇa).

It begins: अय पाधिविहंगपूनाप्रकारिविधि:॥ अरस्यतडागनदीतीरादिशुद्धस्थानं अभिल्ह्योक्तं।
गत्वा स्थानं नमस्तुर्थोन्मंत्रमेतं समुचरेत्।
सवीधार धरादेव त्वद्रूपां मृत्तिकािममां।
हिंगार्थि तु प्रगृह्तािमि प्रसन्तो भव ने प्रभो॥
इति मंत्रेण मृत्तिका ग्राह्मा । मृत्तिकाप्रमाणं।
गावतस्यादात्मनः शिक्षमृदं तावत्समुद्धरेत्।
तद्धे वाथ तस्यार्थं तद्धे वा तद्धेकं।
स्वं पल्डियान्यूनं न तु कुर्योत्कदाचनेति॥
शक्तानुसारेण मृदमानीय तदुषरि आद्रैतार्थं जलं दक्षा।

भारतीय प्रवासीति (!) मंत्रेण मृदं हस्तेन गृहीता व

It ends: यथाशक्ति मूलमंत्रतमं कृत्वा प्रदक्षिणात्रमस्का-रान्कृत्वा खों महादेवाय नम इति विसर्त्रयेत् । स्त्रीभः शूद्रैश्व प्रणवरहितः शिवाय नम इत्येव सर्वत्र मंत्रः पठितव्यः ।

नमोञ्जेन शिवेनैव स्त्रीणां पूजा विधीयते। विरक्तानां तु शूट्राणानेवं पूजा विधीयते॥ इति सूतसंहितावचनात्॥ इति पार्थिवपूजा समाप्ता॥

[Dr. John Taylor.]

1792.

1258c. Foll. 82; size 9 in. by 3\frac{3}{4} in.; Devanāgarī character; 7 or 8 lines in a page.

Śivapūjāsaṃgraha, a manual for worshippers of Śira, by Vallabhendra Sarasvatī.

Very incorrect.

The MS. begins: चौं भशुंदुः (१ भुमुंदः) कालाग्निरुद्रं भस्मस्नानिधि ब्रूहीति होवाच। चय प्रणवेन विमृत्य तहस्म प्रणवमंत्रितेन तु तेनैव दिग्वंधं कारयेत्युनरिप तेनास्त्रमंत्रेणां-गानि मूर्थोदोनि उद्भूलयन् मलस्नानिदं। चय विधिस्नानमा-साद्य पंचिभमंत्रेस्तंतुन्नमादुद्भूल्य ईशानेन शिरोदेशं मुखं तत्यु-रूपेण तु उरोदेशमधोरेण गुद्धं वामदेवेन ०

इति श्रीव<u>सभेंद्र</u>कृतभस्ममहात्म्यसंग्रहो नाम प्रथमोध्यायः fol. 20b; इति भस्ममहात्म्यसंग्रहे द्वितीयोध्यायः fol. 41b; इति वस्लेद्रकृतशिवप्रसादमाहात्म्यसंग्रहे चतुर्थोध्यायः fol. 67a.

It ends:

यस्तु शंकरिनमास्यं पादेनाक्रमते नरः । पष्टिवर्षसहस्राणि तिर्यग्योनिषु जायते ॥

इति वस्नेद्रस[र] खतीकृ[त] शिवपूजसंग्रहे पंचनीध्यायः ॥
संवत् १९२४ नलनामसंवत्सरे दक्षिणायने कार्त्तिककृष्णत्रयोदश्यां शनौ श्रीमनुलसीविश्वनाभदतनूज्ञेन वि०लेन लिखितो ऽयं ग्रंथः काश्यां ०

TH. T. COLEBROOKE.

1793.

1965. Foll. 16; size 6½ in. by 4 in.; well written, in Devanāgarī, at the beginning of the present century; European paper; nino lines in a page.

Śivapūjāpaddhati, a manual of Śivu-worship, by Rāghavānandanātha.

It begins:

श्रीमिञ्जवपडणस्य नित्वानुष्ठानपद्धतिः । संख्रेपादुच्यते नावा मीली श्रीनायपादुकां॥

तत्र यथाविधि गुरोर्नेत्रदीक्षां लब्ध्वा स्त्रीशिवमुपासीत। बाद्ये मुहूर्ते जत्याय स्वशिरिस स्त्रीगुरूं ध्यात्वा। स्त्रों ऐं स्रमु-कानंदनायामुकी देव्यंवा गुरुस्त्रीपादुकां पूजयामि नम इति ० इति $^{\circ}$ संध्याविधि: fol. 3a; इति भूतशुद्धि: fol. 5a; इति मानृकान्यास: 1 अय मूळज्ञुष्यादिन्यास: fol. 6b; इति करांगन्यास: fol. 7b; इति गोळजन्यास: fol. 8a; इतांत-पौग: 1 अय वासपूजा fol. 9a; इति प्रथमावर्ण fol. 12b, etc.; पष्टावर्ण fol. 13b.

It ends: अस्य पट्चिंशल्लाख्जपात्मकं पुरश्वरणं पायसा-ज्यसंमिश्रीः पट्चिंशत्महसहोमः। शेपं गुरुतः शास्त्रतश्चावगंतव्यं॥

> राघवानंदनाथेन रुक्तिग्णीकांतसेविना। निर्मितापचितिः शेवी शेवानां सुखसिद्धये॥

इति राधवरिचता श्रीशिवपदस्यस्य संक्षिप्तपूत्रापद्धतिः समाप्ताः॥

[Dr. John Taylor.]

1794.

1967B. Foll. 20; size $6\frac{1}{2}$ in. by $3\frac{1}{2}$ in.; fairly written, in Devanagari, at the beginning of the present century; nine or ten lines in a page.

Śwapūjāprakāra, another treatise on the same subject.

It begins: ब्राह्मचे मुहृतें चोत्याय खेष्टदेवतायंदनं कृत्वा वहिंगेत्वा व्यवस्यकादिकं विवेधे स्नानं कुर्यात्। तस्रोकं शिय-रहस्ये। ⁰

इतंतःचानविधिः । खय भम्मचानं fol. 2a; इति भम्म-थारणं fol. 3a; then follow prayers.

It ends:

शियो दाता शियो भोका शियः सर्विमदं जगत्। शियो जयित सर्वेच यः शियः सो ब्हमेय हि॥

रवं तन्मयो भूत्वा यथामुखं विहरेदिति ॥

[Dr. John Taylor.]

1795.

792. Foll. 28; size 10½ in. by 4 in.; Devanagari writing, somewhat difficult to read; 12-14 lines in a page.

Gopālapaddhati, a manual for the worship of Krishna, (?by Dinakara, son of Nrisimha).

It begins:

श्रुतिमस्तकारानी घभाराजितपदीवृजे। ब्रजवासिजनानंदे मुकुंदे रमता मनः ॥ १ ॥ उत्तिष्टन् शयनाहास्ये मुहते मंत्रिसत्तमः। इंद्रनीलमशिष्यामं गोपरूपं हरिं समरेत् ॥ २ ॥ प्रातः स्मरामि मुखबोधतम् तुरीयं चय्या निरुक्तमपदं पदमिंदिरायाः। ञ्चामुक्रमुग्धमुनिमाविनि(? r. मानस)तोघवीजं नंदात्मजं जिनमजस्य जगन्तयादेः ॥ ३ ॥ प्रातनेमामि नमनीयतरं परं यद वागीशशंकरशचीपतिभंगज्धं। गोगोपगोपललनामुलभं मुरारेः पादांबुजं निजभयोद्भवनाशगंधि ॥ ४ ॥ प्रातनिमामि नवनीरजचारुनेचं विवाधरोत्रसम्धाकरविवन्तं। विद्युन्ति पीतवसनावृतमेयगा त्रं गोपालमादिपुरुपं वसुदेवपुत्रं ॥ ५ ॥ प्रातवैलानुजमजं श्यनोपविष्टं निद्वांतरखनयनोत्सितगोपिज्ञष्टं गोगोपहुंकृतिसुगीतिरवाभितुष्टं सामैकपुष्टमनुचिंतय चित्रपुष्टं ॥ ६ ॥ प्रातः श्रये यदुवरं वरदं वरेखं वृंदारकेनितमनंतसखं सखायं। दुःखापहं द्रूपदजाजयसज्जनानाम् स्नानंदसिंधुमवधीरितधमेबाधं॥ १ ॥ यः श्लोकवंचकिमदं मनुजो मुरारेः पाहारविंदमकारंदविनिष्ट(r) निविष्ट)चेताः । संकीतियेदय शृशोति हरेः प्रगे इसी भ्यात्पराचरतनो (?r. थनो) भवतः कृपातः ॥ ॥

इति पठनुतियतो यथावळी चाचमनदंतधावनानहिद्न्(?हिंदं)द्वाद्शगंदूर्पानद्वोत्तेखनरानिवस्त्वपरिवर्तनिद्वराचमनानि विधाय
प्रुचिद्शे कंवलाद्यासनं विस्तार्य गायत्र्याभमंचिततोयेन प्रोस्थ
स्रों नमः पद्मासनायेति धेनुमुद्रां प्रदश्योसने उपविश्यः।
पृष्यु त्वया धृता लोका देवि तं विद्याना धृता।
तं च धारय मां देवि पवित्रं कुरु चासनम्॥

इति तर्जन्या भुवं स्पृष्टा । श्वपसपैतु ये भूता ये भूता भुवि संस्थिताः । ये भृता विद्यकर्तौरस्ते नश्यंतु शिवाइयेति ॥ ० It ends: पंचभावनानुसारेण देवं खहृदये उद्वास्य पंचां
गानि न्यसेदिति सर्वपूजासु समानं ॥
श्वनावृतनिज्ञानंदगोविंदाश्रमदेशिकः ।
दर्शितेन यथा किंचित्सूचितं नातिविस्तरं ॥ १ ॥
दिनकृता दशार्थस्य भुक्तिमुक्तिफलावधेः ।
प्रीयतां तेन विश्वात्मा गोपगोपीजनेश्वरः ॥ २ ॥
इत्यों तत्सक्षोपालापिणमञ्जु ॥
गोपालस्य दशार्थस्य पद्यतियेन निर्मिता ।
तं कृपालुमहं वंदे नृसिंहं गुरुमीश्वरं ॥ १ ॥
संवत् १६६४ वर्षे पीपमासे लिखतं ॥

1796.

945b. Foll. 64; size 12 in. by 5 in.; good Devanāgarī writing, of about 1730 A.D.; ten lines in a page.

Bhagavadbhaktivilāsa, a comprehensive work on the religious ceremonies of the Vaishnavas, by Gopāla Bhaṭṭa.

This MS. contains only two chapters (vilūsa), viz. the 18th (mūrtiprūdurbhāva) and 19th (मातिश्विक), but in the colophons these numbers have been altered to 1st and 2nd vilūsas.

The work has been published, with a commentary, Calcutta 1845.

[H. T. COLEBROOKE.]

[H. T. COLEBROOKE.]

1797.

945a. Foll. 43; size 12 in. by 5 in.; legibly written, in Devanāgarī, about 1770 A.D.; 9 or 10 lines in a page.

Kṛishṇabhaktikalpavallī (also called Bhakti-mañjarī, or Haribhaktimañjarī, at the end of chapters 1 and 2), a work on Kṛishṇa worship, in four chapters (mañjarī).

It begins: ग्रंथारंभे निर्विद्यपरिसमाप्तिकामो ग्रंथकार: खेष्टदेवतां श्रीकृषाचंद्रं प्रणमति । ब्रह्मसंहितायां श्रीब्रह्माणं प्रति श्रीश्रेपदेवप्रणीतेन(!) वचनं जानीते ।

4 G 2

चिंतामणिप्रकरसम् सु कल्पवृद्धं
ल्रष्ट्यावृतेषु मुरिशित्रप्रतिपालयंतं ।
ल्रष्ट्यावृतेषु मुरिशित्रप्रतिपालयंतं ।
ल्रष्ट्यास्त्रध्रतसंध्रमसेव्यमानं ,
गोविंदमादिपुरुषं तमहं भनामि ॥
वेणुक्कणंतमरिदंददलायताद्धं
वहीवतंसमितावंजुमदुंदरांगं ।
कंदपैकोटिकमनीयविश्वेपशोभं
गोविंदमादिपुरुषं तमहं भनामि ॥ २ ॥
स्रालोलचंद्रकलसद्धनमास्यवंशं
रानांगदं प्रणयकेलिकलाविलामं ।
श्यामं विभंगलिलतं नियतप्रकाशं
गोविंदमादिपुरुषं तमहं भनामि ॥ ३ ॥ ०

12 verses, after which: तदेविष्ठप्रदेवताप्रणाममुखेन नित्यं श्रीवैकुंठावस्थितश्रीकृष्ण: श्रीमृतिरेव परमं तस्त्रं। 0

Besides various Purāṇas, quotations are found from Uktirahasya [तत उक्तिरहस्ये यथा।

ब्राह्मयमुहूतै उत्थाय मन्त्री सुस्थिरमानसः।
सेवेत मानमा(?मनसा) कृष्णं दिनं तद्वच यामिनीं॥
भिक्तप्रदो मुक्तिदायी तथा काम्यफलप्रदः।
चित्रानंदकरस्तव प्रकारः कथ्यते ब्र्धुना॥
चित्रयेद्यामिनीं शेषचामीकरगृहोत्तमे।

पर्यके शयानं निद्रावशं परमपूरुपं ॥ °] fol. 33b; Gautamīyatantra, 27b; Prabodhacandrodaya [सं-मोह्यंति मदयंति विडंवयंति निभैत्सैयंति रमयंति विपादयंति । ° Pr. I. 27], 7b; Brahmasamhitā, 1b; Haribhaktikalpalutā, 9a, 10a, etc.; Haribhaktisudhodaya, 3a, 5b, 6b, 20a.

Ch. I. treats of the nature and various grades of Bhakti; II. (beg. fol. 14b), of the efficacy of prayers addressed to Krishna, under his many different names; III., fol. 20a, gives a description of the Vaishnava paradise, Vaikuntha, and its delights; IV., fol. 33a, sots forth the means by which access is obtained to it, esp. certain symbolical practices.

It ends:

निशुद्धकाष्ट्रपायागुत्स्यायामुक्तिवन्यया (विश्रुद्धकप॰) । भानलरूपतास्याश्चे न्यरसोरसभाग्भवेदिति (!) ॥ इति श्रीकृषाभक्तिकस्पवस्थां चतुर्थी मंत्ररो ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1798.

1174b. Foll. 40; size 13 in. by 5\frac{3}{4} in.; fairly written, in Devanāgarī; 6-11 lines in a page.

Mantrabhāgavatavyākhyā, or Mantrarahasyaprakāšikā, a treatise in four chapters, by Nīlakaṇṭha, son of Govindasūri, endeavouring, by interpretation of certain Vedic verses, to prove the Veda to relate to Kṛishṇa.

It begins:

सत्यं ज्ञानमनंतं यत्तद्विण्णोः परमं पदं। प्राप्तुं मंत्रेषु गोपालविष्णोः कर्माणि पर्यति॥

See Aufrecht, Cat. Bodl., no. 734.
It onds:

वाक्याचें व्यासवाल्मीकी पदाचें यास्कपाणिनी।
रामकृष्णक्यां मंत्रेगीयतो मम नायकी॥ १॥
रतस्कतद्वयमृचां रामकृष्णकयानुगं।
व्याख्यातं भगवांस्तेन तृष्यतात्मात्वतां पतिः॥ २॥

इति श्रीमत्पदवाक्यप्रमाणमर्थादाधुरंधरचतुर्धरवंशावतंसगो - विदमूरिमूनोनीलकंठस्य कृतो खोद्धृतमंत्रभागवत्याख्यायां मंत्र-रहस्यप्रकाशिकायां मथुराकांडश्वतुर्थः ॥ मंचत् १६६२ मितिन्यष्ट-श्वकपूर्णिमायां भीमवासरे मिदं पुम्तकं समाप्तं ॥ लिखितं शिव-वालकचतुर्वेदीमिदं पुस्तकं ॥

मंत्रभागवत्यास्याभिधं पुस्तकरानकं । भास्तरास्थस्य सुधियस्तेन तृष्यतृमार्वातः ॥

On the outer page of the MS., and on the margin of the leaves, the treatise is called Mantrabhāgavata.

[II. T. COLEBROOKE,]

1799.

172. Foll. 335; size 12\frac{1}{4} in. by 5\frac{1}{2} in.; fairly written, in Devanāgarī, in the latter part of last century (the last leaf by a more recent hand); twelve lines in a page.

Nityācārapradīpa, a compondium of Vaishnava religious duties, by Narasiņha (Nrisiņha), son of Murāri, grandson of Dharādhara Jaimini(?), and disciple of (?his uncle) Vighneśwara.

It begins:

रकचृतविपिनस्य नायकं दशयन् श्वपितपुष्पसायकं। पुत्रभावगतसिद्धिनायकं संश्रये व्यमतसिद्धिदायकं ॥२॥ रूपं दथत्यतिमनोहरनारसिंहं दैतेयदारणपरं पुरुषे पुराखे। श्रेयः समादिशत् सागरसंभवायाः सानंदविस्मितससंभ्रमदृङ्किपातः ॥ ३ ॥ कालिंदीपुलिने कदंबमुतरोमूले मनोनाणुचा(र. बेणुची) ज्ञालाभिः कवलीकृतो ऽपि कथमपाधाय धीरं मनः। स्वैरं वेगुमुदीरयन्नय दृशा साकृतमालोकयन् गोपस्त्रीपरिवेष्टितो दिशतु नः श्रेयः श्रियो नायकः॥४॥ खमत्सरः सत्समयप्रणेता कीत्सस्य वंशो वसुधावतंसः। प्रासादमीमां सक्रयज्ञयूपैर्येनोत्कलो भृषित एप देशः॥ ५॥ प्रासादे खकृते हरिं परि[च]रत्रासीदमुप्मिन् कुले मीमांसार्णेव अर्थोधारत रुखो मृत्युं जयः पंडितः । विद्याभिः सक्लाभिरुज्जलमितयैः शुद्रमुक्ताविल-ग्रंथेनाखिलमेव पूत्रमकरोत्स्वीयं कुलं चेन्यया ॥ ६ ॥ ञ्चमुष्य पुत्रः किल गोपिनायमिश्रो गुग्रैयस्य वज्ञे वसंती । जलेशनारायणनामयोगात्पुत्री तु नित्रावरुणावुपेती॥७॥ खप्टान्दे सुर्कावरीते च नवनो (1. मे) तकी व्यिपारंगमो मीमांसाद्वयसत्प्रयंचरचनासंपूर्तिकृद् द्वाद्शे। जलीरत्यदिनैविजित्य विदुषो यः पोडशे वत्सरे योगाभ्यासरतः पुराणपुरुषं नारायणः प्राविशत् ॥ ७॥ सिडेग्ररी दत्तवरा खतंत्रा षडुर्गनी(!) यस्य कुले [s]चलासीत्। कापीवने व्हीनमखारिनचेता जलेश्वरः कृष्णपरायको ब्सूत् ॥ ९ ॥ नरसिंहधनंजयाभिधावय गंगाधरतोन्यखंडलः (!)। तनयाः किल वाजपेयिनो अस्य च मृत्युंजयपंचमास्त्रिमे 11 90 11 · सद्वेतागममुक्कले ऽवतस्यन् संद्येपशासीस्के कृत्वा वार्त्तिकमध्वरेषु निरतः पर्यमासदीक्षात्रती। मीमांसा यत एपु वृद्धिमगमत् काश्यां नृसिंहः सुर-ष्रोतस्त्रन्युदक्षेत्रज्ञीवनविधियोगिन सिद्धिं गतः ॥ ११ ॥

शाखाभिः मकलाभिरुक्तमहिमा नीलाद्रिम्लस्थितिः

यः जोणाधरपञ्चवां ज्य विवुधेः सेव्यः श्रिया जोभितो

भक्तेभ्यो वितरन् फलं विजयते कोऽप्येप कल्पद्रमः॥१॥

पीनस्कंधभृतप्रमूनविभवः खानंदकंदोदयः।

देवानंदः सुतो अस्याजित कृतचयनो यज्ञविद्याध्री गो वेदाभ्यासप्रयासात्यरिपदिविजये यः कृतः पंडितेशः। नानादेशाद्येताः सुनिपुणमतयः संघशी यस्य शिष्या मीमांसातकेविद्यात्रुतिशिखरमतप्रौढिमध्यापयंति ॥१२॥ अनुजो अस्य च पुंडरीकयाजी वलभद्रो विदितः श्रुतो न येन। सद्शः श्रुतिमीलिभट्टतंत्रे किमु संवत्सरदी ख्या क्रती ॥ १३॥ अपरे [च] नृसिंहमूनव इह चत्वार उदारचेतसः। खकुलोचितविद्ययोजिताः सततं कृष्णक्यापरायणाः॥१४॥ ञ्चानंदपुत्रा वसुतेनसो ऽष्टी वसूत्रमाः किं वसुधानुपेताः। यदीयशिष्या अनवाप्तविद्या ये के अप तल्लक्ष्यामांजतीय सर्वे च पुत्रा विगतारिमित्रास् 11 94 11 ते वाजपेयादिमकैः पवित्राः। काले यथावद्विहितारिनहोत्रा महिद्राशासितसचरित्राः ॥ १६ ॥ ते वामदेवाभिधवर्धमानौ समाथवी तौ भुवनेशवीरी। भराभरस्यानु गदाभरज्ञो रविष्य तेषामिह चाष्टमो अभूत्॥ १९ ॥ थराधर[ा] ख्याप्रचितस्य जैमिनेर् जगितवासैकजुपो दशात्मनः (? जाः)। गरिष्ठविद्येश्वरनामसंवृतो विशिष्ट एव व्यजनिष्ट पूर्वजः॥ १५॥ मुरारिपीतांवरवासुदेव-नारायग्रश्रीपतिकेशवाख्याः। वक्रेश्वरश्रीजयदेवकृष्णाः स्ताचारविद्यास्त्रनया नवान्ये॥ १९ ॥ मुरारिपूजार्जितविद्ययोर्जितो मुरारिरासीत्सृतिमीलिपारगः। निरंतरं श्रीनरसिंहसेवया नृसिंहनामाजनि तस्य चात्मजः॥ २०॥ श्रीमडिक्केश्वरगुरोः प्राप्तविद्येन तेन च। नित्याचारप्रदीपो व्यं नृसिंहेन प्रणीयते ॥ २१ ॥ तत्र निमित्तोहेशेन विहितं कर्ने नैमित्तिकं। तन्मध्ये नियत-नैनित्तिकं यत्तित्वमुच्यते । तत्र यावज्जीवमिन्तहोतं जुहुयात् ।

चाहरहः संध्यामुपासीत । चाहरहर्जुहुयादा काष्टात् । चाहरह-

भूतेभ्यो वर्लिंच हरेत्। इत्यादि नित्यं। ?

The work, which shows some Tantric tendencies, is divided into two parts, the first of which, consisting of one chapter, $\bar{A}c\bar{a}rakalpa$, ends fol. 87b. The second part, consisting of three chapters (bhāgakṛityam) has a separate paging (foll. 248).

This portion begins: .

गोवधेनोद्धरणकर्मीण संप्रवृत्ते गोपेषु विस्मितससंध्रमसत्वरेषु । ब्रह्मांडधारणनियंचितरोमकूपः

कृष्णो अप सस्मितमुखो भवतः पुनातु ॥

ऋष द्वितीयभागकृत्यं ॥ दक्षः ।

ंद्वितीये च तथा भागे वेदाभ्यासी विधीयते। वेदस्वीकरणं पूर्वं विचारी अ्थसनं जपः॥१॥०

Ch. II. ends fol. 80a (of orig. pag.); III., fol. 195a.

It ends: पडचे जप्ता कध्वेमन्यज्ञपेदिति स्तोचानंतरं सहस्रामाहि जपेदित्यथै:॥

मध्याहे गोपालपूजायां ध्याने विशेषः ।

वंद्यं देवेर्मुंकुंदं विकसितरविभिंदीवराश्चं

गोगोपीवृंदवीतं जितरिषुनिवहं कुंदमंदारभामं ।

नीलग्नीवाग्रिपच्छाकलतस(?)विलसकुंतलं भानुमंतं

देवं पीतांवरं तं यजतु च दिनमध्यमे ब्हो रमाये ॥

इति श्रीमहामहोपाध्यायागिनचिद्याजपेयिनरसिंहविरिचिते

निताचारप्रदीपे चतुर्थभागकृतं समाप्तं ॥

The leaves are marked सिं प्र (i.e. सिंहवाज्ञेपयोकृतप्रदीप acc. to the title given on the

front and back pages).

Whatever the age of the work may be, it must be later than the middle of the 14th

century, as the Mādhavīya is quoted at fol. 29b.
[H. T. COLEBROOKE.]

1800.

800a. Foll. 181; size 10½ in. by 4½ in.; indifferent Devanāgarī writing, of the former half of the last century; eight lines in a page.

Sadācārasamgraha, a metrical treatise on the religious duties of a pious Vaishnava, in

nine chapters (prakarana), largely compiled from Purāṇas, and here ascribed to Bhaṭṭa Sankara, son of Bhaṭṭa Nīlakaṇṭha.

It begins:

श्रीमत्स्यकळपवराहनृसिंहकुन्नरामाभिरामहल्धृग्नुधकिल्किल्पान्।
एको हिताय जगतः स्थितिभंगमगीन्
धन्ने स मामवतु वाचमलंकरोतु॥ १॥
भूभाटद्यपणार्थीय विभवानां हिताय च।
भक्तसंरद्यणार्थीय यो व्वतीणों यदोः कुले॥ २॥
तं नमामि परात्मानं जगत्मोहनविग्रहं।
यस्य प्रसादलेशेन किति सारसंग्रहः॥ ३॥
दुर्शेयत्वादनंतिवात् दुष्पाप्पत्वाद्विच्छणः।
सर्वतः सारमादद्यात्पुष्पेभ्य इव पट्पदः॥ ४॥
तत्र प्रथमस्तंथे श्रीनकवाक्यं।
मंदस्य मंदप्रक्रस्य वयो मंदायुपस्य च।
निद्रया हियते नक्तं दिवा च व्यथंकमिनः॥ ५॥
आतः सन्नस्तंथे प्रहादः। ०

1. Dīkshāvidhānaprakaraņa ends fol. 11a; II. snānādikriyāprakaraņa, fol. 43b; III. pratimāšālagrāmalakshaņaprakaraņa, fol. 58h; IV. pūjāvidhāna, fol. 95a; V. śrībhāgavatamahimabhagavaddharmalakshanajivasyasamsritivarnana fol. 113a; VI. bhaktivibhāganāmamahimākīrtanavarņana, fol. 136a; VII. [ckādašī-]dvādašīvratanirnaya, fol. 159a; VIII. vārshikumahotsavaparvaņi divyāvirbhāvavratavarnana, 170a. Chapter IX. (vishnubhaktivishuyavarnane vārshikaparvasu kriyāvidhānavarņana, acc. to Rāj. Mitra, Notices, I., p. 103) wants the end; a different hand having supplied (on a page pasted over the last one of the original MS.) a few lines with the (perhaps spurious) colophon: इति श्रीमीमांसकभट्टनील कंडात्मजभट्टशंकरकृते सदा-चारसंग्रहनामको ग्रंथः समाप्तः॥

In the MS. described by Dr. Rāj. Mitra, the author's name is not given.

[H. T. COLEBROOKE.]

1801.

1746b. Foll. 39; size 8½ in. by 4 in.; indifferent Devanagarī writing, of about the middle of the last century; eleven lines in a page.

Puñcasaṃskāradīpikā, a manual of Vaishṇava rites of consecration (in accordance with the tenets of Madhvācārya), by Vijayīndra Bhikshu, pupil of Surendra.

It begins:

कत्याणगणपूर्णीय वल्लभाय श्रियः सदा ।
श्रीमध्यदेशिकेष्टाय श्रीनृसिंहाय ते नमः ॥ १ ॥
उद्यों सकर्णीतां याति यहुणाकर्णीने रतः (१.रितः) ।
श्रिणवगुणरानानां पूर्णिवोधं तमाश्रये ॥ २ ॥
यस्य वाक्कामधेनुनैः कामितार्णीन् प्रयद्धति ।
सेवेत जययोगींद्रं कामवाणिद्धदं सदा ॥ ३ ॥
यो व्यासमुनिदावाग्निः सद्धास्त्रमहता सह ।
ददाह जुमतारखं प्रकाशये(। शाय) तमाश्रये ॥ ३ ॥
श्रीसुरेंद्रगुरोः पादपक्षे रागस्य पीडनात् ।
रक्ते नखदलोपेते सेवे शिष्पालिशोभिते ॥ ५ ॥
मध्वसिद्धांतशृद्धांतमंडलीभवदाकृतिः ।
क्रियते विजयींद्रेण पंचसंस्कारदीपिका ॥ ६ ॥

ननु तापादयः संस्कारा [ना]नुष्ठेयाः तत्कतिव्यतायां प्रमाखा-भावात् । न तावच्छृतिस्तत्र ०

The five consecratory rites are names'-giving, the burning in (? of Vishnu's attributes), the application of the sectarian marks (pandra), the initiation into the mantra, and offering.

The handwriting is not very clear, and no ends of chapters are marked.

Fol. 2b: रामानुजी नैरानंदती पीयै विष्णुखानिसंप्रदायि-भिरमेश्व बहुभिस्तदनुष्टानात् । ϕ

It ends:

तापः पुंड् तथा नाम मंत्रो यागख पंचमः । खमी हि पंच संस्काराः परमैकांत्रहेतवः ॥

इत्यादि पंचराचोक्तं तेषां भगवद्गक्तिहेतुन्वमणुपपन्निति न कश्चित्सुद्रोपद्रवः॥ मध्यसिद्धांतम्बुद्धांतमंडलीभवदाकृतिः । कृतेयं विजयदिरण पंचसंस्कारदीिपका ॥

इति स्रीविजयों द्रभिष्ठुविरिचता पंचसंस्कारदी पिका समाप्ता॥
On the outer page of the last leaf the title
is given: पंचसंस्कारदी पिका विजि पंद्रती पैरामचंद्रस्य।
[H. T. COLEBROOKE.]

1802.

2403b. Foll. 12; size $7\frac{1}{2}$ in. by 5 in.; Bengalī handwriting, of the latter part of last century; twelve lines in a page.

Vṛindāvanapaddhati, a brief manual of daily observances for the use of Brāhmaṇical students of the Vaishnava sect, in accordance with the tenets of the followers of Vallabhācārya.

It begins:

सनातनसमो यस्य ज्यायान् श्रीमान् सनातनः । श्रीवल्लभानुनः सो असी श्रीरूपो जीवसंतितः ॥ जय श्रीवृन्दावनपद्धतिः समासव्यासयोगतः । साधको ब्रासं मुहूर्ते चोत्याय राजिवासस्यक्काचम्य गुरुकुलं च नता श्रीरा-धाकृष्णयोनीमोचारणपूर्वकं शीचं गत्ना शीचं विधाय जल-मृत्तिकया । ०

Fol. 11a: श्रीश्रीमहोस्वामिपादानां॥ श्रथ क्रमदीपिकायां। Apparently incomplete. [R. Johnson.]

1803.

785b. Foll. 15; size 9\(\frac{2}{4}\) in. by 4 in.; plain Devanāgarī writing; 9 or 10 lines in a page.

[Vishņumūrti-] Pratishṭhāvidhi, a manual for the inauguration of images of Vishņu and other deities; apparently part of a larger work, called Vaishṇavadharmānushṭhānapaddhati (or Nṛisiṃhaparicaryā?), by Kṛishṇadeva, son of Rāmūcūrya.

It begins: सुवर्णोदिप्रतिमासु तु प्रतिष्ठ्येव भगवदावि-भौवादिधित: प्रतिष्ठा कर्तेचा ।

> बौधायनादिसन्मूलास्त्रीविक्रम्यादिपद्वतीः । वीस्य वस्यामि विद्यावादिचलाचीस्यापनाविधि ॥

तत्र प्रतिष्ठाकाल उच्यते । उदगयनं माघादियंचमु मासेपु मुक्तपक्षे चतुर्थीषष्ठ्यष्टमीचतुर्देशीव्यतिरिक्तायां तिथी ०

इति प्राणप्रतिष्ठा fol. 7a; इति चलाचीप्रतिष्ठा fol. 9a. Fol. 11a: इति संक्षिप्तचलाचीप्रतिष्ठाविधिः ॥ इति वैणावधभीप्रतिष्ठाचार्यश्रीरामाचार्यवर्यमुतकृष्णदेववि[र]चितायां वैणावधभीनुष्ठानपद्धतौ नृसिंहपरिचयीयां नवमः पटलः ॥ प्रतिष्ठामंत्रस्य ब्रह्मविष्णुमहेश्वरा चृषयः चृग्यजुःमामानि छंदांसि क्रियामयवपुःप्राणाख्यदेवता । प्राणप्रतिष्ठायो विनियोगः १

Fol. 12b: इति प्राणप्रतिष्ठाविधि: समाप्तः । खयास्यानु-क्रमणिका । o seven ślokas, enumerating the sixteen purificatory actions (saṃskūrūḥ) required on these occasions, ending:

नवमूर्त्तिप्रतिष्ठायां संस्काराः षोडशोदिताः । स्रानेन विधिना कुर्वेस्तमते भक्तिमुत्तमाम् ॥ स्रीविष्णभद्रात्मजरुदेण लिखितं ॥

The last four leaves, which are paged separately, are headed (though in a different hand) Vishmumurttinyāsapratishthādharma, beginning: खण घोडश न्यासान्तुपीत्॥ खों ब्रह्मस्पमकारं पाद्योन्धेसेत्। खों विध्युक्तपमुकारं हृद्ये। खों स्ट्रह्मं मकारं छ्छाटे। खों भः पाद्योः। खों भुवो हृद्ये। खों खः छछाटे। खों ख तालुके। खों खा मुखे। खों इ ई नेत्रयोः। खों च क कर्णयोः। etc., a great variety of symbols (such as planets, months, yugas, castes, rivers, clouds, etc.) brought in connection with particular limbs; प्राणप्रतिष्ठापूर्वकर्मगन्यास्यः। ततो जीवन्यासः o fol. 3b.

Fol. 4b: इति विष्णुमृत्तिप्रतिष्ठाविधिः समाप्तः ॥ रवं न्यासक्रमो यस्तु न जानाति नराधमः । खाचार्यो न स मंतव्यो निग्राह्मस्तरो यथा ॥

रात्री भूतविलं दद्यात् । ॰ चतुर्भिः कलशेदेंवं शतवारम-भिषिच्य भुवा द्यौरिति मंत्रेण तस्यां प्रतिमायां ॥ इति न्यास-विधिः ॥ इति स्त्रोविष्णुभट्टात्मजरुद्रभट्टेन स्त्रीविष्णुमू त्रिप्रतिष्ठा परोपकारार्थे लिखिता ॥ संवत् १६७५ ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1804.

1747. Foll. 56; size 8½ in. by 3½ in.; fairly good, modern Devanāgarī writing; seven lines in a page.

Śalagrāmaparīkshā, a treatise on Śalagrāma stones, describing their colour, shape and properties, and the places where they are found; by Śańkara Daivajūa.

1t begins:

नमस्कृत्य हरिं वंदे विश्वव्यापिनमीश्वरं । शाल्यामपरीक्षोयं प्रचक्सहे समासतः ॥ १॥

धभैसंहितायां ।

हिरएयगभी भगवानाद्यो नारायणः स्वयं। वज्रकीटप्रभुत्वात्स चचार वसुधातल ॥ २ ॥

The sacred stones are classified, according to the number of cakras they present, from one to twelve, then those which have more (bahwakramūrti), and finally those which have none at all (acakramūrti). The name is usually misspelt साहियान.

Fol. 50b: इति एकचक्रमूर्तियर्गः।

एवं निरूपिते वर्गे लघ्यणं हि यथा तथा।
विचाये यह्नुधेः सम्यक् ध्रम्यतां मम साहसं॥
इति शंकरदेयज्ञविरिचता शालग्राममृतिलघ्यणपद्धतिः समाप्ता॥

Then follows another chapter, containing a sort of recapitulation of the first, beginning:

श्रीकृष्णगोपिकानायं प्रगम्य जगतां प्रभुं। ग्रंथान्वहृत्समालोच्य गृद्यते ऽत्र क्षचित् क्षचित्॥

विष्णुना गरुडायोक्तं।

शालग्रामशिलाभेदं ग्राह्माग्राह्माफलं तथा । द्वारमानं तथा(?तथा) श्वेषं मृतीनां लघ्यां ततः ॥

It onds:

श्रीवत्मलां बनोपेनो माल्या परिवेष्टितः । संबुशस्वनसंयुक्तो लस्मीनारायको हरिः ॥

इति साल्यामपरीक्षा समाप्ता ॥

कामासको अथवाकुद्धः सालिग्रामशिलार्चनात् । भक्त्या वा यदि वाभक्त्या कर्ली मुक्तिमवामुगात् ॥

शिलापामलकीतुत्या पृत्या मूस्सेव या भवेत्। यया यथा शिला मूस्सा तथा स्यानु महत्सलं। तस्मान्मा पुत्रयेतिसं धनेकामार्थसिद्धये॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1805.

947b. Foll. 6; size $11\frac{3}{4}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; clear Devanāgarī writing; nine lines in a page.

Sālagrāmaśilādānapaddhati, a short treatise, by Bālaā Deva(?), on the different kinds of Śālagrām stones, and the ceremonies connected with their presentation to worshippers of Vishņu.

It begins: श्रीरामो जयित जगन्तयैकहेतु:॥ ऋष शाल-ग्रामलक्ष्णं॥

द्वारमेकं चतुश्चकं वनमालाविभूषितं ।
सुवर्णतालुं कृष्णाभं लस्मीनारायणं विदुः ॥ १ ॥
नानावर्णमनंतं च नागभोगेन चिहितं ।
स्वनेकमूर्तिसंकीर्णं सवैकामफलप्रदं ॥ २ ॥
वितुलं वल्याकारं स्वर्णविंदुविभूषितं ।
तूर्णगांडीवमाश्चित्य श्रीरामसंत्रकः (१०कं) परं ॥ ३ ॥
चक्रं च दृश्यते यव वाणतूर्णधनुर्धरः ।
कौशस्यानंदनो रामस्तृतीयः परिकार्तितः ॥ ४ ॥
वैकुंदं स्वर्णपूर्णभं चक्रमेकं तथांवुकं ।
द्वारोपरि तथा रेखा गुंजाकारा सुशोभना ॥ ५ ॥
श्रीधरं च तथा देवं वेष्टितं वनमालया ।
कदंवकुसुमाकारं रेखापंचसमन्वतं ॥ ६ ॥

938 ॥ इति शालग्रामचक्रलक्ष्यां । fol. 3a; इति श्री-भविष्योत्तरपुरायो गंडकीशिलामाहात्म्ये श्रीकृष्यपुधिष्ठरसंवादे शालग्रामस्तोत्रं संपूर्ण fol. 4b.

Fol. 5a: खय शालग्रामदानं मद्नराने हरिवंशे॥
चतुःसागरपर्यंतां सशेलवनकाननां।
दक्षा यत्मलमाभीति शालग्रामासदश्वते॥
शालग्रामशिलादानमतिदानं प्रकीर्तितं।
शालग्रामं तथा लिंगं यो ददाति कुछहह।
मम लोकमवाभीति शिवदानप्रदानतः॥
पासे। शालग्रामशिलाचकं यो दहाहानमुस्तनं। ०

द्ति शाल्यामदानिधिः ॥ अय प्रयोगः । fol. 5b.

Colophon: इति वानादेनीया शाल्यामशिलादानपद्धतिः समाप्ता ॥ संवत् १६५६ समयनाममागैशिविकृषण अष्टम्यां ६ सनि-वासरे ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1806.

1997. Foll. 65+9; size 8½ in. by 4 fair Devanāgarī writing (Europ. paper mar 'Giormagnani'); nine lines in a page.

Mānasapūjā (or Gaņeśapūjā), consisting directions for private devotional practic esp. relating to the worship of Ganeśa, w extracts from various Purāṇas bearing therec

It begins: श्रीनन्महागगपतये हरिहरात्मकाय सिर्व बुद्धिसहिताय गुरुभ्यो नमः॥

> सुमुखन्नेकदंतस्त्र किपलो गनकर्णकः । लंबोद्रस्त्र विकटो विम्ननान्नो गणाधिपः ॥ धूसकेतुर्गणाध्यस्त्रो भालचन्द्रो गनाननः । द्वादन्नेतानि नामानि यः पठेच्छृणुयादिष ॥ विद्यारंभे विवाहे च प्रवेन्नो निर्गमे तथा । संग्रामे संकटे चैव विमस्तस्य न नायते ॥

श्रीकृषा उवाच॥

रवं जीवं समुत्वनं ध्यायेत पुरुषोत्तमं । स्रमंतादित्यसंकाशं वासुदेवं चतुर्भुजं ॥ १ ॥ ० ११ ॥

इति श्रीवामनपुराये कृष्णयुधिष्ठिरसंवादे मानसम्बानस्तोः संपूर्ण fol. 2b; इति श्रीगयोशपुराये श्रीकृष्णनारदसंवादे गयोशकवनं समाप्तं fol. 5b.

From fol. 7b directions for daily devotional practices: प्रातहत्याय त्वद्मितोदारनामस्मृत्यनंतरं। नाना- खरूपधरं त्वामेव नमामि।

सर्वाज्ञानतमोभेदभानवे चिग्खरूपियो । प्रातनैमस्ते भगवन् विषुद्धब्रद्धरियो ॥ º 27 शokas.

इति प्रातःस्मरणं विधाय सूर्योदयात्माक् घटिकावकाशमवलं य गंगातीरमागत्वैकांतस्थानगमनोत्तरं मुखप्रश्वालनं विधाय खस्य-मानसो भृत्वा यथाविधि ।

> ईशानेत्यादिमंत्रेण भस्मस्रानोत्तरं तथा। गोमयस्रानमित्रुत्तं गंधडारमनेन तु॥०

इत्याचमनं 11b ; इति प्रयःस्तानं । $^{\circ}$ दिश्वसानं । $^{\circ}$ घृत-स्तानं 12a ; इति मधुपके 13a, etc.

इति श्रीभागवते दशनस्कंथे देवस्तुतिनीम सप्ततितमोध्यायः 39a; इति श्रीपमपुराणे गणपतिसहस्रनामस्तोत्रं 54b; इति गणेशायवैशिवस्तीत्रं 60b; this portion ends with another extract from some unspecified work.

The last section, separately paged (1-9), entitled *Mānasapūjū*, begins:

श्रीमकामाभिरामं सकलकविकलाकत्पवृक्षालवालीभूतं दृक्पाततापचितयतितिमिस्रापहंतृप्रतापं।
सिंड्यासिडिवुडिप्रदमरुग्यरुचिं चित्सु कं संवहंतं
श्रार्थं चंद्रार्थेचृडं सकलसुरनुतं भावये श्रीगणेशं॥१॥
सुरत्नालिभूपोन्नसङ्घाहुदंडं०॥२॥
हे भगवन् त्वत्कृपातो महुद्धौ ०॥३॥० ।॥
सुगमोपायभूतं पूजनं यदुक्तं तदेव वर्यते।०

It ends:

भक्तातिभीतिगाढांध्यध्वंसमातिङ ते पदं । प्रपन्नो अस्म भवारस्यभीतस्तं चातुमहिसि ॥

मानसपूजा समाप्ता ॥ then follow two stanzas: श्रीमज्ञास्यपद्सारसभृंगचेताः ॥ १ ॥ स्वप्नायभासममलं स्वय-राजमेनं ० ॥ २ ॥

[Dr. John Taylor.]

1807.

819A. Foll. 83; size 15\(\frac{3}{4}\) in. by 5 in.; indifferent Bengalī handwriting; 8 or 9 lines in a page.

Gangāvākyāvalī, a treatise on the religious advantages of worshipping the river Ganges, of visiting it, and bathing therein etc., composed by Vidyāpati, under the patronage of Viśvāsadevī.

It begins:

खस्यस्तु वस्तुहिनरिश्मभृतः प्रसादाद् एकं वपुः श्रितवतो हरिया समेत्र । तत्राभिपङ्कनसहोत्यमृयाखलीलाम् स्राविम्करोति हृदि यस्य भुजङ्कराजः ॥

It ends:

कियन्त्रिवन्धमालोका श्रोविद्यापतिमूरिया। गङ्गावाक्यावली देव्याः प्रमाणीर्विमलीकृता॥

इति समस्तप्रिव्याविराजमानदानदिलतकत्यलताभिमानभव-भिक्तभावितवहुमानमहामहादेवीश्रीमिडिश्वासदेवीविरिचता गङ्गा-वाक्यावली समाप्ता ॥ शकाच्दाः १९२९ ॥

Regarding the author, see Raj. Mitra, Notices,

III., p. 235. See also Aufrecht, Cat. Bodl., no. 708. [H. T. COLEBROOKE.]

1808.

1059. Foll. 12; size 14\frac{3}{4} in. by 3\frac{1}{4} in.; folded to half the length; written in the Bengali character, about the end of the 16th century; 11 or 12 lines in a page.

Pranavakalpu, a treatise on the nature and mystic import of the sacred syllable Om, ascribed to Saunaka; with a commentary, by $Hem\bar{a}dri$ (?from the Caturvaryacintāmaņi).

It begins: तत्र प्रणवप्रशंसा शीनकः।
स्रोमिति ब्रह्मोमितीदमोमित्युत्तीयमस्यरं।
प्रणवो हि परं ब्रह्म प्रणवश्चापरं समृतं॥
रतेनैकतरं विद्वानुपासीनः प्रपद्यते।

तथा च तै चिरीयश्रुतिः । छोमिति ब्रह्म छोमितीहं मर्चं छोमित्येतदनुकृतिहै स्म वा खप्पोश्रावयेत्याश्रावयन्तीत्यादि । यद्भव जगज्जन्मादिकतौ स छोमिति शब्द एव न ततो भिद्यत इत्यर्थः । तथा इदं सर्व विकारजातं छोंकार एव नान्यदित्यर्थः । तथा मागुइक्योपनिपदि श्रुयते । ० — ॥ तथा च जीनकः ।

स्तः परं प्रवस्त्यान् प्रख्यमात्रयात्मतां । त्रेविध्यं यद्विदित्वेय मोद्यमृद्धिता योगिनः ॥ त्र्यस्यरिक्तस्यर्थेव त्रिमात्रस्य त्रिवर्णेकः । त्रिस्यानस्य त्र्यवस्यस्य त्रिवद्या त्रिमुखस्तया ॥ ०

It ends:

षचैनोपचारभूतहोमस्य संख्याधिशेपमाह । स्रष्टाविंशतिमधी वा हुन्वा पापान्त्रमुच्यते ।

चहमहीन देवाचैनसमये दथ्यादीनामन्यतमेन चप्टाविंशति-मष्टी वा चाहुतीहुन्वा पापानप्रमुच्यते १ एवं निय्कामस्य जपा-चैनध्यानसमाथीन् कृता फलमाह ।

स्रमेण नित्याभ्यासाद्धिकारीह मोखे॥
एवं हि। नित्यं जपादेरभ्यासात्रमेण शनैः शनैः खात्यनिककालं विद्याकर्मवन्धध्वंसलखणे मोखे ऽधिकारीस्ररो भवति॥
इति शीनकीयप्रणवकस्यः हेमाद्रिणा व्याख्यातः॥

[H. T. COLEBROOKE.]

CORRECTIONS AND ADDITIONS.

- Page 14a, ll. 6, 13, read, Abhinava-Nārāyaņendra (ম্বামিন্ব °).
- ... 42a, l. 10. The Aśvalāyana(grihya)kārikās are ascribed to Kumārila-bhaṭṭa; cf. Burnell, Tanjore MSS., p. 14a.
- ... 67a, ll. 1, 2, read, Rāmakṛishṇa of Kāśī, son of Konera (son of Pruyōga-bhaṭṭa, grandson of Anantaśarman), and paṇḍit to Vijayasiṇha. See p. 560a, note.
- ... 68a, 1. 27, for ऋडे read अब्दे.
- ... 71a, l. 6, after 'cf.' insert, no. 293, above.
- ... 84b, l. 10 after, Rāmacandra, add, son of Sūryadāsa, and grandson of Śaivadāsa.
- ... 85a, l. 5 seq. This seems to be the continuation of no. 412.
- ... 87a, 1. 20, for ant read atth.
- The Chandogapariśishta is here erroneously ascribed to Keśava Miśra, on the strength of Colebrooke's statement, in the preface to his Digest (Misc. Ess., 2nd ed., I., p. 471, 'The Chandogapariśishta by Keśava-miśra, a celebrated philosopher, and its commentary named Parišishta-prakāša, are works of great authority.'). The work is, in fact, identical with the Karmapradiva, ascribed to Kātyāyana (Dharmaśāstrasamgraha I., pp. 603-644); and nos. 450 and 451 should accordingly have been given after nos. 460-463. See quotations at p. 521a of this Catalogue. Moreover, the śloka गोजालायां o in the explanation of which the MS. is stated to terminate, would rather seem to belong to the Vasishtha Chandogyagrihyapariśish!a, from which another quotation is given shortly before, fol. 130b तथा च विश्वष्ठोक्तं छन्दोम्यगृह्यपरिशिष्टं। खथ वृपोत्सर्गविधिया-स्यास्यामः । कार्त्तिक्यां पौर्णमास्यां (see Raghunandana's Institutes, I., p. 299; गोजालायां o ib., p. 301, where the work is called Chandoga-The last śloka of Kātyāyana's work occurring in the MS. (fol. 129b) is पर्वभिश्वेव गानेषु (Dharmas., last sloka of khanda But, unless Nārāyaṇa's Prakāśa, in the latter part of the work, confines itself to isolated glosses, there must here be considerable omissions, as the next preceding śloka (fol. 128b) is सक्दपष्टकादोनि ° (Dharmas. 26, 15).
- ... 103a, l. 26, read, Viśvanātha.
- ... 137b, 1. 6 (if indistinct), read, Bāla.
- ... 189b, 1. 3, read, खासीलूमेंगिरौ.
- ... 226a, ll. 4, 16, 22; b, ll. 2, 6, 11, 21: for जाति we have probably to read जाते ; also b, l. 4, कौमुदे: श्रीहरेवीचस्पतेस्तस्य कुलोइवः।
- ... 249b, 1. 27, read, युद्धवीरो.
- ... 262a, 1. 15, read, Rāmānanda; ib. 34, to Bhaṭṭikāvya add, Sargas 1-6.
- ... 271b, last line, add, Bhandarkar, Rep. 1883-84, p. 61, seq.
- ... 287b, 1. 7, connect फाणीतितटिनीनिकटे.
- ... 304a, 1. 21, for A.D. 1740, read, A.D. 1684 (Samvat 1741).

Page 310a, l. 4 from bottom, read, Harihara.

- ... 318b, l. 2 from bottom, after Subhamkara, add, son of Śrīdhara.
- ... 319a, l. 11, read, सङ्गीतकत्यवृक्षे
- ... 324b, l. 22, add, Pischel, Gött. Gel. Anz., 1885, p. 766 seq.
- ... 330a, l. 11, for—son of Nemikumāra and Mahādevī or Vasundharā—read, [son of Soma]. The work has been edited, together with Vāmana's Kāvyālaṃkāra-Sūtravṛitti, and the Sarasvatī-kaṇṭhābharaṇa, by Anundoram Borooah (1883); but neither this edition, nor Prof. Zachariae's review of it in the Göttinger Gel. Anz. (1884, p. 300 seq.)—where this Vāgbhaṭa is shown to be a different writer from the author of the Alaṃkāratilaka (no. 1157)—was accessible to the Editor at the time when those sheets passed through the press. The descriptions of nos. 1153-58, 1183-87, and 1231-32, recognizable by fuller details regarding the contents of the works, were drawn up by Dr. Haas; some of the initial and final verses having been added in the final redaction.
- ... 331b, l. 8, omit, 'author's.'
- ... 332b, l. 27, read, राहडस्य.
- ... 391b, l. 23. This recension of the Likhita-smriti is actually called Dal-bhyasmriti, in a MS. described in Rāj. Mitra's Bikāner Cat., p. 372.
- ... 417a, last three lines, the *Hridayanārāyana* of *Rajk. Sarvadhikari's* enumeration seems purely imaginary and should be struck out; the line (acc. to Cat. no. 1500; Aufrecht, no. 718; Rāj. Mitra, V., p. 202) being: *Bhaveśa*

Harasiṃhadeva Darpanārāyaṇa (wife Hīrā)

Harinārāyaņa Candrasimha (wife Lakhimā Devī)

 $\left\{ egin{array}{l} Rar{u}panar{a}rar{a}yana \ | \ (Rar{a}mabhadra) \end{array}
ight\} {
m cf. \ Cat. \ no. \ 1730.}$

- ... 417b, note. The Vācaspati, who was the son of Keśava, and father of Lakshmīdāsa, acc. to Prof. Aufrecht, was an astronomer of that name. Prof. Aufrecht is also of opinion that there were at least two Jurists of the name of Vācaspati.
- ... 489b, l. 17, to, Anahillapāṭaka add—i.e. Anhilvād Pāṭan, the Patan (on the Sarasvatī, in Baroda) of our maps.
- ... 527b, 1. 23, separate नोपरि शोलितो.